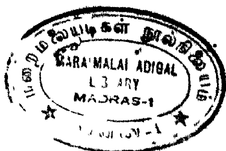

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுராணம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசை யாற்றித்
திரிமதிலுங் கடந்திடமுன் னின்றோன் யாவன்
றங்குகடற் புவிவளைப்பி னெடுமா லாதி
சகலருக்கு முறுகண்ட விலக்கினோன் யாவ
னங்கவன்மெய்ச் சரிதமொழி பெயர்ப்ப வேட்டி
யவனடியே சரணாக வடைந்து ளோற்கு
மங்கலஞா னமயமதுரந் தமிழ்ச்செம் பாடல்
வாரிமட மடையுடைத்துப் பெருகு மன்றே.

(இதன்பொருள்) திங்களையணிந்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் பூசை செய்து மும்மதில்களையுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ, கடல்புடை சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில் திருமால்முதலிய யாவருக்கும் (அவரவர் வினைவழியமையும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதித்தலால்) விலக்குகின்றவன் எவனோ, அந்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்தத்தை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விநாயகக்கடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனுக்கு மங்கலகரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய சாகரம் (என்து) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனருளால்) பெருகாநிற்கும், என்றவாறு.

பூர்வம் தக்கன் புதல்வியர் இருபத்தெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்பாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யென்பவளையே அதிக மாக விசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது காலங்கழிப்ப, அஃதுணர்ந்த தக்கன் பலவாறு மதிக்கு மதிகூறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலைகுறைகவெனச் சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சந்திரன் தன் குறைவுநீங்கும்படி இந்திரன் முதலிய இமைய வர்களோடொத்தும் அதனைத் தீர்ப்பாரிலராய், திருக்கைலையையடைந்து சிவபெரு மானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின் "திங்களணி சடைப்பெருமான்" என்றும், பிர மாதிதேவர்களும் சனற்குமாராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதன்றி அச் சிவபெருமான் ஒருவரையும் பூசியாதவராயினும் விநாயகப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து அவரருள்பெற்றமையின் "பூசையாற்றி" என்றும், சிவபெருமான் விநாயகக் கடவுளையாராதித்து அவரருளால் திரிபுரங்களையு மெரித்தருளினமையின் "திரிமதி லுங் கடந்திட முன்னின்றோன் யாவன்" என்றும், இவ்வுலகம் கடல்புடை சூழப்பெற் றன்மையின் "தங்குகடற் புவிவளைப்பில்" என்றும், திருமால் திசைமுகன் தேவர்.

கோன் முதலியோர் யாவரும் தமக்கிடுக்கண் வந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்களது விக்கினங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், "நெடியோனாதி சகலருக்கு முறுதவிர்க்கின்றோன் யாவன்" என்றும், அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமணியாதி காப்பியங்களைப்போலக் கட்டுரையன்றாகலின் "அங்கவன் மெய்ச்சரிதம்" என்றும், அவ்விறைவன் புகழும் பார்க்கவமுனிவனால் வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ளமையின் அதனை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாக்கவேண்டுதலின் "மொழிபெயர்ப்பவேண்டி" என்றும், ஒரு நூல் செய்யப்புகுவோர் முதலில் ஐங்கரக்குரிசிலடிமலர் பரவிப் பின்னர்த் தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவோராகலின், யான் அவ்வாறின்றி அவனையே வழிபட்டு அவனருளால் அவன்சரிதையையே கூற அவனையே யாதரவாக வடைந்தேனென்பார் "அவனடியே சரணாக வடுத்துள்ளேற்கு" என்றும், மங்கலப்பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குபதேசித்தாராதலாலும், திருநெறித் தமிழ்வேதங்களாதியன யாவும் ஞானம் பயக்கத்தக்கவையாதலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுரமென்பபொருட்டாலாலும் 'மங்கல சின்மய மதுரத் தமிழ்ச் செம்பாடல்" என்றும், தமிழாகிய கடன்மடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளாலுடைபடுமென்பார் "வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்" என்றுங் கூறினார்.

இச்செய்யுள் தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முரைத்ததாம் என்னை, "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்" என்றும், 'வழிபடு தெய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்டு-இலக்கிய மிலக்கண மிடுக்கணின்றி-யினிது முடியு மென்மனார் புலவர்' என்றும், சூத்திரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப்ப விநாயகக்கடவுளைப்பணிந்தேனென்றார். இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்கமென்றும் ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருதிறத்ததாமாயினும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டது விநாயகரையேயாதலின், அவ்விரண்டுமாம் எனக்.

இச்செய்யுளில், திங்கள் மங்கலமொழி இதனை

வச்சணந்திமாலை

"சீரெழுத்துப் பொன்பூத் திருமணிநீர் திங்கள்சொற்
கார்பரிதி யானை கடலுலகம்—தேர்மலைமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை'—என்பதனானுணர்க.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்

அகரமென வறிவாகி யுலக மெங்கு மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்கடம்
மாற், பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித்
துக் கொண்டு, புகரில்பொரு ளனைத்தினையு மிடாதீந் தெய்தப் போற்று
நருக் கறக்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு, நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு
கொள்ளுந் திருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சர்வவியாபியாய்] அமர்ந்து, அகர உகர மகரங்களால் [பிரணவசொரூபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதல்வராகியும், வேறாகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கி

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங்குவோர்க்கு அறக்கருணை புரிந்து, தம்மைப் பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலர்கிதராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று.

“அகரவென வறிவாகி” என்றதை “அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு - நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து” என்னுந் திருவருட்பயனாலும், “அறிவுஞ் சிவமுமிரண் டென்ப ரறிவிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே” என்னுந் திருமந்திரத்தானுமுணர்க. “அகர வுகர மகரங்கள்” என்றது அம்மூன்றெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய ஓம் என்பதாம். அதுவே பிரணவமுதற்பொருள். “அகர வுகர மகரங்க டம்மாற் பகருமொரு முதலாகி” என்றதை, “பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யையங்கரன்” எனக்கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க. அறக்கருணை - தம்மையடைந்தோரை யருள்வழியாளுதலென்றும், மறக்கருணை - குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தாட்கொள்ளுதலென்றுங்கொள்க. கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இவரிறைவராகலின் கணபதியென்றார்.

பூர்வத்திற் கயமுகாசுரன் கான்பெற்றுள்ள வரத்தி னிறுமாப்பால் பிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்துவர, தேவர்கள் அதனைச் சகியாதவர்களாகி ஒருங்கு கூடித் திருக்கைலாயமலையையடைந்து திருநந்திதேவரனுஜ்ஞையா லுட்சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநேர்ந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான் “அவன் என்னை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாதிருக்க வரம்பெற்றனன். ஆனால் தன்றுருவாகி வருவோனால் இறவாவரங் கேட்டானில்லன்; ஆதலால் நாம் மாறுபட்ட திருமேனியாக யானைமுகத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவோம்” என்றவர்கட்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பார்வதிதேவியாரோடும் அம்மலைக்குச் சமீபத்திலுள்ள சித்திரசாலையையடைந்து அங்கு விசுவகர்மனா லெழுதப்பட்டுள்ள பிரணவவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பார்வதிதேவியாருக்குக் காட்டி “பெண்மணீ! முதலிலுள்ள பிரணவாகாரமாகிய இரண்டு யானைகளில் முற்பட்டது திரிமூர்த்திகளைப் புணர்ந்து அஃதெனது வடிவாகும்; அடுத்தது சத்திகள்மூவரையும்பெற்றது அது நினது வடிவாகும்; ஆதலின் யாம் அப்பிரணவச் சித்திரங்களின் வடிவமாகுதும்” என்று திருவுளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும் அக்கருத்துக்கிசைந்தனர். அப்பொழுது இறைவர் ஆங்கோர் திருவிளையாடல்செய்ய அதனாலப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விநாயகர் திருவவதாரஞ்செய்தனர். பிறகு விநாயகரைக் கைலைமலையிற்கொண்டுவந்து மகுடஞ்சூட்டி “உன்னைவணங்கி உனதருள்கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும், வணங்காது செய்யுங் கருமங்களைத் தவிர்க்கவும், உனக்கு விக்கினவிநாயகனென்பப் பெயர் தந்தோம்” என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து “இவன் நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மைப்போன் றுபசரியுங்கள்” எனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர் கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுதங்களாலு மிறவாதவனாதலின் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளியுருவாயினன். அதனை விநாயகர் வாகனமாக்கிக்கொண்டனர் — என்பது சரிதம்.

“முராரியாதியதேவர்கணமுதலுறு முழுதுலகினிலுள்ளோர்
விராவியாதொருகாரியமாயினு மவிளங்குறச்செயவென்றே
பராவியுன்னருச்சனைசெய்வோர்மனத்துறு பான்மைதந்தருளுன்னைப்
பிராதுசெய்பவர்காரியமூறுசெய்திடுதியென்றிவைசொன்னான்” — எனச் சிவ

'பெருமான கொடுத்தருளிய வரததின்படி, தம்மையடைநதோர் விரும்பியவறறை நிறைவேற்றி, வணஙகாதாா காரியஙகளை விககினஞ்செயவோராகலின "ஓபாறறு நருககறககருணை புரிநதலலார்க்கு நிகரின மறககருணை புரிநதாண்டுகொண்டருளு நிருமலன" எனபபடடனா

கணஙகள பதினெட்டெனறதை,

சீகாளத்திபுராணம்

"கருடாகந தருவா தாரா கணநதயித தியாகள விசசா
தராிராக கதரே சிதஅா தாபத ரசுர ரேகிம
புருடாகின னரரி யககா பூதாவே தாளா தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புவியு ளாரே''—எனபதனுலுணாக.

இச்செயயுளில யாமெனனு மெழுவா யெஞசிநினறது (க)

சித்திபுததி

வேறு

கருணைமதம பொழிமுகததுக கணேசாவா தமககறிவுந தொழிலு மான, வருளெனுமுண மையையெவரு மறியவவ ருமையினவ தரிதத ஞானறு, மொருமுனிமேயாம பியதழலி னவதரிதத ஞானறுமுட னுகித தோனறிந, திருவுளததின வழிநிறகுஞ சிததிபுததி யெனுமிவாதாள செனனி சேரபபாம

(இ - ள.) கிருபையையே மதமாகப பொழிகினற முகததினையுடைய கணேசபபெருமானுககு ஞானமுங கிரியையுமாகிய திருவருளென று சொலலபபடுமுணமையையாவரு முணருமபடி, அபபெருமான உமாதேவியாரிடததுத திருவவதாரஞசெயத காலததிலும, ஒபபறற (கபில)முனிவா வளாசததடாகாககினியில திருவவதாரஞசெயத காலததிலும, அவருடன அவதரிதது, (அவவிறைவனது) திருவுளளககுறிபபினபடி நடககுஞ சிததிபுததிகளெனனு மிவாகளது திருவடிகளைச சிரசினமேற பொருநதச செயவாம எ - று

அறககருணை மறககருணை யெனனு மிரணடினையு முடையாராகலானும, ஏனைய வுலகியானைகளைபோல, மும்மதமுடையாரலலராகலானும, விநாயககடவுளுடைய உததமாஙகம யானை வடிவாகலானும "கருணைமதம பொழிமுகததுக கணேசா'' என்றா விநாயகருககுறற விருமதஙகள பரஞானம அபரஞானமெனக கூறபபடும

ஒரு முனிவோம்பியதழலினும், உமையிடமும் அவதரித்தது

தமிழ நாடடதிபனுன அபிசிதனெனனுமரசன புததிரபபேறுவேணடி வைசமபாயன முனிவரா லுபதேசிககபபெறற பஞசாக்ஷரமநதிரததைப பததியோடு நியானிததுததவஞசெயதுவருகையில,அதறகுமுனனா அவவனததில தவஞசெயதுகொணடிருநத பிரமன ஓா நாள தனமனைவி சரசுவதிதேவியினமேன மையலகொளள அதனுல வீரியஞ சிதறி விரவின தடாகநீரை அவவரசன மனைவியாகிய குணவதி தாகமிகுதியாலருநத, அதுவே கருபபமாய நகரமடைநத பினபு உதிதத கணனெனபவன் மகா பராககிரமசாலியாய வளாநது பரமசிவனை நோககித தவஞசெயது அகண்ட வரப்பிரசாதியாய விஷ்ணுவும பிரமனும நடுஙகத திரிபுவனஙகளையுமவென்று, ஏகசககிராதிபதியாயரசாக்ஷி நடாததிவருகையில, ஓாநாள வேடடையாடி மீணடு அயாவுயிரபபானுய, தஙகிய அவவனததிற கபிலமுனிவரைககணடு சமபாஷிதது அவரால திருபதியாயிடவுணட அஙகிருநது சிநதாமணியாலமைததிட்டது கணடு வியநது, அவாமிகு

நியா லதனைக்கேட்டதனமேல, அது விணடுவினிடததிற பெறற இநதிரனால தனக்கருமையாகக கிடைதத வரலாறறினைககூறி, அமமுனிவா தநறகொவவாமையாய மறறுதுணைத்தேவுடன சறறும யோசியாமல அதனைப பலவநதமாயக கவாநது சென்றபின மிகவு மவாமனமவருநதி யவனுயிாககிறுதியாமபடி செயத வெளவியினிறும் ஓாதிணகிரீடம குணடலம தோளணி முதததுவட முதலிய ஆபரணஙகளோடு, தேசாநதுவனபபெயதியிருககினற திருவுருவமும வேழமுகமுங கருணைபொழிகினற திரிநேததிரஙகளும, மோதகம தாமரைமலா மழுவாயுதம பூமாலை இவறறை எநதின நானகு திருககரஙகளும, அடியாாக ளிதயகமலததி லுலாவுஞசேவடிகளும, சிததி புததி சமேதமாகச சிஙகவாகனருடராய விநாயகமூாததி எழுநதருளினதுகணடு அமமுனிவராவணமகிழவாகவோராதனததிருததி வசிததிருககையில, அனறிரவில தூககநவுகணட கணராஜன உடனேஎழுநது சேனைசமேதனாய அககபிலமுனிவ ராசசிரமததைநெருஙகின சமயததில, சிததிதேவியாரால சிருடடிககபபடட பூதபபடைகளும ஆரசனபடைகளு மொனறோடொன றெதிாதது போாசெயகையில, அசசிததிதேவியாா திருவருளாலவநத இலககனெனனுமோா மகாவீரன அசசததுருசனநதைநாசஞசெயது அநதககணனுடைய புததிராகளான சூலபாணி சுலபனிருவரையுங கைபபிடியாகபபிடிததுசசென்று சுவாமியிடமாககசசோககை, அசசெயதியறிநத கணராஜன அவவாசிரமததை யணுகி யஙகெழுநதருளியிருநத கணேசாது நெறறி புயம பாதஙகளிற பாணபபிரயோகஞசெயய, அதுபொருடடா யககடவு ளாதனமயிட டெழாமல திருநோககு சாததறசெழுநத மழுவாயுததரா லவன மடிநதனனுக, மறுநாள அவனபிதாவான அபிசிததரசன வநது பிராாததிததவாறு அவன பௌததிராகளை விடுதது, அவவரசனாலதநத சிநதாமணியைக கபிலமுனிவா பிராாததிததவாறே விநாயகமூாததி தரிததருளினா சிநதாமணியைத தரிததருளினவாற சிநதாமணி விநாயகரெனவும், கபிலரால பூசிககபபடடனரால கபில விநாயகரெனவும், மாநத திருமுகததோடெழுநதருளினவாற சுமுகரெனவும, இமமூாததிககுத திருநாமஙகள வழஙகும.

முனனொருகாலததிற பிரமதேவா நதுகொடடாவியல தோனறின சிநதூரனெனபவன மூவுலகதது ளிசசிதத விடஙகளிலிருககவும எதிாததவாகளைக கையாறறழுவினவளவிலலாக விறககவுமான பல வரஙகளைப பிரமனிடம பெறறுககொணடு, பூலோகததிறகு வநதபின தனமினறிக கிடைததறகால உடஙகொணடு சோதிபபானுக, பிரமனை யடைநது தழுவசசெலல, அதைப பிரமன கணடு கோபிதது விநாயகரா லவனழியததககதாகச சபிததுக கரநது விஷணுவிடததில தன்குறை சொலலிநறகையில, அசசிநதுரன அவவிஷணுவைத தேடிவநது யுததததிறகழைகக, அவா இதவாாததையாடி உருததிரமூாததியிடஞ செலலுமபடி சொலல, அவனும அவவணணமே கைலையை நோககிசசென்று அஙகு உருததிரமூாததிகள யோகநிலையிலிருநதவராக, அவா தேவியாரைககணடு காமுறறெடுககஎணணஙகொணடு நெருஙக, அதையறிநதவா முனறயிட உருததிரமூாததிகளும யோகமவிடடெழுநது அவனெதிா செலல, சிநதுரன அவரைததழுவ நெருஙகுமபோது கணேச ரவவிருவரிடையிலோா நதணராயத தோனறிநினறு, தமது மழுவை நடுவே நாடடி அவவிருவரையு நோககி மலலயுததஞ செயவதைவிடடு வேறு யுததஞசெயமினகளெனச சொலல, அவவாறே யவவிருவருமயுததஞ செயயுஙகால, சிநதுரன மீறி முனபோற தழுவபபோகையில, மழு அவனைப போகவொடடாததடுகக, அதுபோதில உருததிரமூாததிகளோடு போாசெயயலாகாதெனறு விநாயகராகிய அநதணரும அசசுறுதத, அதுகேடடவனஞசியகனறபினனா உமாதேவியவவநதணரைபபாாதது நீராரென, அவா தமது திருவுருககாடடி இனிச சிநதுரனையழிககும்படி குமாரனுக உமது திருவயிறறு வருவோமென றருளிபபோயினா பினபு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைக்காற்றாராயக் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனராயவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியார் திருவயிற்றிற் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவரு நாளில், அவர்கருவாலுண்டாகிய வெப்பந்தணியப் பூமியிற் பரியலி எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவணமைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக்கும் நாளில் மயேசுரனென்னுமோரரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனா யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரசாபதிதேவர் அங்குவரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநிற்க அதற்கவர் மகிழ்ந்து உன்றலை தேவர் முனிவர் முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவதாகவென் றாசீர்வதித்துச் சென்றனர். பின்னொருநாள் அவ்வரசன் தன்னகரைவிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யாமையைக் குறித்தவர் சபித்தவாறே யானைக்குழாத்துடன் கயமுகாசுரனென அவனுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினா லவன் முட்டியெடுத்து நிலத்தில் விழத் தள்ளலும் அம்மையஞ்ச உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலையைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயநமவென்று சொல்லி நிலத்தில் வீழ்ந்ததுகண்டவரிரங்கி அவனுக்குச் சாரூபபதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் றோலை யரையிலுடுத்திச் சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனர். அதுநிற்க அச்சிந்துரன் எல்லா வுலகங்களையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரில்லையென அகங்கரித்திருக்குநாளில் அசரீரியால் தனக்கிறுதிசெய்யக் கணேசர் உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளர்வதாகச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவர் சுழுத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவடிவாயுண்ணுழைந்து அக்கருவின் சிரசைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிதீரத்தில் வைத்துச் சென்றனன். பின்னர் அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாறே வளர்ந்துவர உமாதேவியாரும் பத்துத்திங்களுநிரம்பிக் கைலைக்குச் சென்றனராக அங்கே கணேசர் பஞ்சமுகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதராயுமையம்மையார்க்குத் தரிசனைகொடுத்து நாமுமக்குப் புத்திரராயினோமென் றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங்கே சிரசில்லாத ஓர் குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநிற்க உருத்திரமூர்த்திகளை மற்றத் தேவர்களும் வந்து கண்டு கவலைமிக்கவராகி அவர்கள் காணவேண்டி ஓராதனத்தின் மீதமர்த்தினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசிதத்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவ்விய வுடலோடு சேர்த்தருளிக் கஜானனராயெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந்தமாக்கழைத்த அவ்வசுரனை விசுவரூபங்கொண்டு துதிக்கரத்தாலெடுத்துச் சாந்தாக்குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பரிமளிக்கப்பூசித் தேவர்களிடுக்கண்டொலைத்தருளினா ரென்பது சரிதம். (௨)

பரசிவம்

பூமாது தனைமணந்த புயல்வண்ணப் பெருமானும் புலவர் போற்று
நாமாது தனைமணந்த நான்முகனும் போர்மாது நயக்கு மெண்டோட்
கோமானுந் தானேயென் றுணர்தற்குப் பிரணவகுஞ் சரமாயத் தோன்
மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்த்தானை நினைந்திறைஞ்சி வழுத்து வாமே [பி

(இ - ள்) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுர்முகப்பிரமனும், வீரமகள் விரும்பும் எட்டுப்புயங்களையுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவர்க்கும்) அறிவித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானைமுகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தனைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம் எ - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்த்தியது.

பூமாது - செந்தாமரையில் வசிக்குந் திருமகள். நாமாது - பிரமன் நாவில் வசிக்குங் கலைமகள். போர்மாது - போரில் வல்ல துர்க்கை. பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாயச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிர்ப்பவித்து அகினின்றும் விநாயகப்பெருமானை யுண்டு செய்து, (தாமும் அவரையர்ச்சித்துக்) கருணைபுரிந்தனர் என்பது கருத்து.

நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாம் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள். மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலிறைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க.

புலவர் என்பதற்குத் தேவரெனினுமமையும்.

தானே திரிமூர்த்திகளுமென்றதை,

சிவஞானசித்தியார்

"யாதொருதெய்வங்கொண்டீர் அத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனார்தாம் வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப்படுமிறக்கும் பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யும்
ஆதலாலிவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே" — என்பதனானறிக (௩)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டிலத்துஞ் செழுமதிமண் டிலத்துஞ் சீர்கொண்
டேரேறி வருங்கனன்மண் டிலஞ்சத்தி மண்டிலத்து மெண்கண் ணோனு
நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேச்சுரனு நிலைபெறச் செய்து
நாரேறி வருமவர்த முளத்தமர்ந்த குணத்தனையே நயந்து வாழ்வாம்

(இ - ள்) தேரிலிவர்ந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழிய சந்திரமண்டிலத்திலும், சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேட வாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டிலத்திலும், சத்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்களையுடைய பிரமனும், திருப்பாற்கடலி லறிதுயில்கொள்ளுந் திருமாலும், உருத்திரனும், மகேசுரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிகுந்து வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்தி லெழுந்தருளிய எண்குணங்களையுடைய பரசிவத்தைவிரும்பி வாழ்வோம் எ - று.

எண்குணங்களாவன — தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை இவை,

"தன்வயத்தவன் றூய வுடம்பினன் றானி யற்கை யுணர்வின னாகுதல்
பன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பின்ன பாச நீக்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண
மின்ன தாகச் சைவாகம மோதுமெம் மீசன் றன்னையெப் போதும் வணங்குவாம்"

என்பதனாலுணர்க. அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். (௪)

சிற்சத்தி

வேறு

சத்தியாய் விந்துவாய் மனோன்மணியாய்த் தயங்கிய மகேசையா யுமையாய்
நித்தில வடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடும்புகழ் வாணியாய் வேறு
மெத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைதர வத்திற நின்று [ம.
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பா

(இ - ள்) சத்தியாயும், விந்துவாயும், மனோன்மனியாயும், விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திராணியாயும், முத்துமாலை தங்கிய அருமையிய தனத்தையுடைய நாராயணியாயும், அழியாத ஞானசத்தியையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவனே அவ்வடிவாக நின்றனன் என்று அவனுக்கேற்ப அவ்வடிவாக விளங்கி, மிகுந்த ஆன்மாக்களின் மலமாகிய இருளையழித்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிற்சத்தியைத் தோத்திரஞ் செய்வாம், எ - று.

சத்தி - வல்லமை இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவஞானசித்தியார்

"சிவஞ்சத்தி நாதம்விந்து சதாசிவன் திகழு மீச
னுவந்தருளுருத்திரன்றான் மாலயனொன்றி னொன்றாய்ப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவ நாலுபய மொன்றா
நவந்தரு பேதமேக நாதனே நடிப்பனென்பர்

சத்திபாய் விந்துசத்தியாய் மனோன்மனி தானாகி
யொத்துறு மகேசையாகி யுமை திருவாணியாகி
வைத்துறு சிவாதிகட்கு வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகு
மெய்த்திறனருளிச் சன்றிர மவனுநீரப்பள்"—என்றதனால், சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், நாதத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மனியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், திருமாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவகைப்பட்ட பரமசிவன் சிவபேதமேழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனுடன் தாதான்மியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினு நின்று அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், "சத்தியாய்* * * *பூரணியை" என்றார். (ரு)

நடேசர்

வேறு

மூத்தமக னிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாறாற்
பூத்தபொழிற் சென்னைநகர்ப் புகுந்துபிர சன்னமுகப் புத்தேளன்ப
ரேத்தெடுப்பப் பிரசன்ன மாயிருக்கு மாலயத்து வெய்தி மன்றுட்
கூத்தியற்று மிளைப்பாறுஞ் சிதம்பரேசுரர் மலர்த்தாள் குழீத்து வாழ்வாம்

(இ - ள்) பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு மூத்தபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலர்ந்தசோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்தில்வந்து, யானைமுகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் (தம்மை) அடியார்கள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுள்ளடைந்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இளைப்பை யாற்றிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமானது மலர்போன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று.

பிதாமகன் = தந்தை, இது கோமகனென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம்—யானைமுகம் இதிற் பிரசன்னமென்றது வடசொல்

மன்று - சபை சிவபெருமான் நடஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுரரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றும். மலர்த்தாளென்றது அனுக்கிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாதத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன —

இரட்டையர் தில்லைக்கலம்பகம்

"கடலவிடமுகாநதகாசினியிலிஙகங்காஞசிமாநகருறையிலிஙகங
காவிரிவடபாலவருதிருவானைககாவினிலபபுலிஙகமதாம
வடதிசையணணுமலையினிலிஙகமவனனியினவடிவுகாளததி
வாயுலிஙகமதாஞசிதமபரலிஙகமாசிலாகாயலிஙகமதாங
குடதிசையதனினமருவுகுறறாலஙகோதநுசிததிரசபையாங
குறறமிலகுணககிறபழயனூராமனறஙகுலவரததினயனெறனயா
ரடலவிடைபபாகனெலலையமபதியிலமபலநதாமிரசபையா
மாலவாயமதுரைவெளளியமபலமேயணிதிலலைசெமபொனமபலமே" — என
வருவதனாலும்,

பஞசாககரததிருமேனியோடு பஞசகிருததிய திருநடஞசெயதலை,

உண்மைவிளக்கம்

"ஆடும படிகேணலல லமபலததி லையனே
நாடுந திருவடியி லேநகரங—கூடு
மகர முதரம வளாதோள சிகரம
பகரு முகம வாமுடியப பார
தோறறந துடியதனிற றோயுந திதியமைபபிற
சாறறியிடு மஙகியிலே சஙகார—மூறறமா
ஊனறு மலாபபததி லுறற திரோதமுததி
நானற மலாபபததே நாடு"—என வருவதனாலுமுணாக (௬)

சிவகாமசுநதரி

சீதளச நிரகலையுந தினகரனவெம மையுஙகனலிற செறிநத தேசும
போதளவு நறுமணமும போலிறைவன குணமான புனிதை வேறுயக
கோதளவு முயிரசிவ நதைக காமுறறுவ சிவகாம ஙகொணடு நினற
காதளவுங கருநதடஙகட சிவகாம சுநதரியைக கருததுள வைபபாம

(இ - ள்) தணணிய சநதிரனிடததிற பொருநதிய கலையும, சூரியனிடததிற பொருநதிய வெபபமும, அககினியினிடததிற பொருநதிய ஒளியும, மலரினிடததுப பொருநதிய நலல வாசனையுமபோல, இறைவனுடைய குணஙகொணடுள்ளவளான புனிதையாகியும், (சிவததினினறும) வேறுபடடு (ஆணவாதிமல) குறறமபொருநதிய ஆனமாககள (அககுறறததினினறுநீஙகி)பரசிவததைஅடையுமபொருடடே சிவபெருமானிடதது விருபபஙகொணடு(அவரது திருநடததைக)கணடுநினற, காதளவியநீணட விசாலமான கணகளையுடைய சிவகாமசுநதரியாளைமனதிலிருததுவாம எ-று

பூவுமணமும, அககினியு முஷணமுமபோல, சிவமுஞ சததியும ஒரு தனமையாகவே நிறறலின, "இறைவனகுணமான புனிதை" என்றார

சிவகாமசுநதரி யெனறது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆனமாககளடைய வேணடுமெனனுங கருணையால, இறைவியார தமது திருவிழியைசசாயதது அவரது குஞசிதபாததைக கணடு களிதது நிறறலினைக இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

"உரையுணாவுக கெடடா வொருவனமிகு பஞசாக
கரததால வணமகடான பாதி—பரையிடமாக

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவாக் குண்டோ பிறப்பு."—என்பதனானறிக. (எ)

சென்னைமல்லீசுரர்.

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்த தாகித்
தொன்றாகிப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடீர்ந் தன்பர் [ழ்வாம்.
சென்றடையுஞ் சுவைக்கடலாஞ் சென்னைமல்லீ சுரர்மலர்த்தாள் சேர்ந்துவா

(இ - ள்) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவருவமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நான்குவேதங்கட்கும் அதீதப்பட்ட நன்மையுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அன்பர்(மல)க்குற்றத்தினின்றுநீங்கி, அடைந்து திளைக்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னைமல்லீசுரரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை(சரணை)அடைந்து வாழ்வோம். எ-று

அண்டாண்டப் பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சர்வசங்காரகாலத்தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் "ஒன்றாகி' என்றும், சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர் முதலிய பல நாமரூபங்களை யடைதலின் "பலவாகி" என்றும், போற்றிப்பஃறொடை "நன்னெறி விஞ் ஞானகலா ரென்மல மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்- பின்னைப், மேவா விளங்கும் பிரள யாகலர்க்குத், தேவாய மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந், தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்—" என்றபடியே, ஆணவம் கன்மம் மாயையென்று மும்மலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அருணமயமாக வேயவருள்ளத்திருந்து அநுக்கிரகித்தலின் "அருவாகி" என்றும், ஆணவகன்மமென்னு மிருமலங்களையுடைய பிரளயாகலர்க்கு மான் மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட முதலியவற்றுடன் திருவருள் புரிந்தும், அம்மூன்றனையு மொருங்கேயுடைய சகலர்க்குமானைக் காட்டி மானைப்பிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்று அநுக்கிரகித்தும் விளங்குதலின் "உருவாகி" என்றும், சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்துஎன அருவமாகியும், மகேசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவமுங்கலந்த சதாசிவமாக நிற்றலின் "உபயமாகி' என்றும், தம்மை வழிபட்ட அடியவருக் கிடுக்கண்வந்தவிடத்து அருள்செய்ய நற்றுணையாக நிற்றலின் "நன்றாகி" என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீத்தொழில் புரிவோரைச் செகுத்து அவரையருளலின், "தீதாகி" என்றும், வேதங்கள் நான்காதலானுஞ் சில கீழ்மக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் "நான்மறை" என்றும், "வேதங்களையாவென வோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே" என வாதவூரடிகளும், "சூள்தாமறைச் சென்னியுந் தொட்டதொட்டு நீண்ட நீள்நீ" என்று பரஞ்சோதி முனிவருங் கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அதீதப்பட்டதாதலின் "நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்ததாகி" என்றும், "முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே" என்றாற்போல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவ ராகலின் "தொன்றாகி' என்றும், இனியுள்ளவாம் புதுப்பொருள்களிலும் புதிதாகவிளங்குபவனென்பார் "புதிதாகி" என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்த காலத்துச் சூரிய சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி லிருளைப்பரவச் செய்தும் அவற்றின் சொரூபந் தாமேயாக விளங்குதலின் "சுடராகி யிருளாகி" என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆன்மாக்களுடைய விரும்பின் தம்மையே சரணுறலின் "துகடீர்ந்தன்பர் சென்றடையும்" என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவாககடலும், பிறநீவுகளையடுத்த பாறகடல முதலிய கடல்களும போலன்றிககாணி னுங கேட்பினுங் கருதினுங் களிதரும பெருஞசுவைச்சாகரம போலவாராகலின அவ ரைத துதித்து அவர்பால் மனதைசசெலுததுதலே யதில் மூழ்குதலாமெனபாா "செனரூடுஞ சுவைககடலாம" என்றும், அவ்வகைய இறைவர் சென்னை நகரிலுவளவரும, மலலீசுரரெனனுந் திருநாமமுடையவருமாகலின "சென்னைமலலீசுரா" எனறும ,அவருடைய திருவடி "பூவெனப்படுவது பொறிவாழபூவே" எனறுறபோல மேமபாடுறற தாமரைமலா போனறதாகலின "மலாததாள்" எனறும, அததிருவடியே அநுககிரகஞ் செயயுமாறறலுடைமையின அதனை யடுத்தல கடமையெனபாா "சோநதுவாழவாம" என்றுங் கூறினா (அ)

பிரமராம்பிகை

ஆரணனு நாரணனு மாரணததுக கெடடாத வரனு மெனனுங
காரணாகண மூவரையுந தரிததுபிறநத வடையாளங காட்டு மாபோற்
சீரணவுந திருவயிறறின மூவரைவாாந தழுகெழிககுஞ செலவத தாயைப்
பேரணவுஞ சென்னைநகாப பிரமராம பிகைமயிலைப பேசி வாழவாம

(இ - ள) பிரமனும, விணடுவும, வேதஙகட கதீதனான உருததிரனும எனக கூறபபடும (சிருட்டியாதி முததொழிலகட்கும) காரணாகளாகிய திரிமூாததிகளையும (கருத) தரிததுபபெறற அடையாளததை வெளிப்படுததும வகைபோல, சிறப்பு வாயநத அழகிய வயிறறில மூனறிரேகைகள் கொணடு அழகினை வீசுஞ செலவததை யுடையதாயாகிய கீாததிவாயநத சென்னை நகரிலெழுநதருளிய மயிலின சாயலையுடைய பிரமராமபிகையைததுதிததுவாழவோம எ - று

திரிமூாததிகளையும பெறறதற கடையாளமாகவயிறறின மூனறுமடிபபினை யுடையாளெனறுா இதனை,

சௌந்தரியலகரி

"மூவருக்குமுதறபிறபபுநினமுககுணககடலெனறுமுன
சேவடிககணிருபபவாசெனனிகுவிததசெஙகைபிரிகிலாா
பூவெடுததவாசெனனிவைததிடுபோதமுறறவரமமைநின
காவலாபபொதிதாளிலவைககவுமூவாசெனனிகளிககுமே"— எனபதனானறிக.

பிரசன்னவிநாயகா

முருகோடு மதுப்பிலிறறு நறுஙகடுக்கை முடிககணிநத முதலவற காமைக
கருகோடு பறிததணிநத கணபதியை யொருகோடு கரததில வாஙகி
யொருகோடு முகததணிநத பிரசனன விநாயகனை யூறறுந தான
மருகோடு மணிமாாபத தராவணிநத நிராமயனை யகததுள வைபபாம.

(இ - ள) வாசனையோடு தேனைசசொரியும நலல கொனறைமாலையை முடியிலணிநத முதலவராகிய சிவபெருமானுககு. (திருமாலரகிய)ஆமையினகரிய ஓடடினைபபறிததுத தரித்தவரும, ஒரு கொமபினைத திருககரததிலேற்று, ஒருகொம பினை முகததிறபெறற பிரசனன விநாயகரும, பொழிகினற மதசலமானது பககஙக ளிற் பாயகின்ற அழகிய மாாபினிடததிற சாபபஙகளை யணிநதவருமாகிய கடவுளை மன்திலிருததுவாம எ - று

நிராமயன—நோயறறவன கடுக்கை—மூதலாகுபெயா

கருகு + ஓடு - கருகோடு

முதல்வற்காமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூர்மவடிவெடுத்து மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடலகளெழையுங் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச், சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவபிரான் விருப்பின்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கைலையை யடைந்து கணனுதலிடங் கொடுப்ப, அவர் அதனை மார்பகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (கo)

குயரவேள.

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ்
சிரந்துளக்க வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறந்திறங் குன்றக்
கரந்துளக்குங் குறுமுனிக்குங் கருத்தின்மயல் பூட்டியகை தவஞ்சால்வெற்பி
னூரந்துளைத்த செயிலைவேல் வலனுயர்த்த விளையவனை யுளத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரிபுரத்தின்) மும்மதில்களையழித்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நினைக்கும்பொழுதெல்லாஞ் சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளைவீசுங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரியவிந்தமலையுந் தமதுவலிகுன்றும்படி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மனதில் மயக்கமவிளைத்த வஞ்சகமிகுந்த கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேற்படையை வலப்புறத் துயர்த்திய இளையபிள்ளையாரை (நமது) மனதிலிருத்துவாம் எ-று.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுக்கிரீவன் தன்தாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான் மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றுங் கொள்க.

அலைகடல் திறந்திறங்குன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவர்மறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்ச்சியால் திரிசிரனைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சேதித்து, பிரமகத்தியடைந்து, மாதர் மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொடுத்துப் புனிதனாயினன். இந்திரன் திரிசிரனைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ இந்திரன் தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டுவின் சூழ்ச்சியால் ததீசிமுனிவரது முதுகந்தண்டெனபைவாங்கி விசுவகன்மனால் வச்சிராயுதமாக்கிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிர்க்க, அவன்போர்செய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன் அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பானஞ்செய்தனர் என்பதாம் இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"என்றவனிடுக்கணோப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெறபடக்குங்கையிற்
பெய்துழுந்தலைதாக்கிப்பருகினனபிறைசோசென்னி
யையனதருளைப்பெற்றூர்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுதவதொழிலுஞ்செய்யவல்லவரிவரேயன்றோ."—என்பதனானறிக

துளக்கவென்றதனால் கரத்தைநிமிர்த்திய காலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்று ஆசமயனஞ்செய்தனரெனவும், கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விந்தத்தை யடக்கினரெனவுஞ் சொல்லாற்றலகாண்க.

பெருவரைதிறத்திற குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவர் தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்னும் அசுரன் மலைவடிவாகநின்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்டு "நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரக்கடவுள் வேலாயுதத்திற்கு இரையாகுக" எனச்சபித்தேகினர் அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைரூபமாகவேயிருந்தனன் அப்படியிருக்கையில், சூரபன்மனது தம்பிமார்களில் இளையோனாகிய யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தனன். முருகக்கடவுள் சூரனைச் சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருத்தாந்தங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதத்தால் தாருகனையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வதைத்தனர் இது நிற்க பின்னர் விந்தமலைநாரதன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழியைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றாது நிற்ப, அகத்தியமுனிவர் வழிவிடுகவென, அது மறுத்துரைக்க, முனிவர் தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுத்தினரெனபதாம் இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்

"ஆனமுனிகேளொருநீயிவ்வசலநீங்கித்
தேனாமருதவளமேயதென்னாடுநண்ணி
வானார்பொதியமலைமேவுதிவையமெல்லா
மேனுளவேநிகராகிவிளங்குமென்றான்"—எனவும்,

ஷை கிரவுஞ்சப்படலம்

"மாண்மதிபெருகுவெய்யோயமறறுநின்றெனைமைநீங்கி
நீணமலையாகியிண்டேநின்றுதீயவுணாகலெல்லா
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோர்க்குமேனைச்
சேணமலிகடவுளோர்க்குந்தீததொழிலிழைத்திபனான்"

"மாறபடுமதுபாணிவலிசெழுதண்டாலுனறனை
பாறபடுபுழைகளயாவுமபறபலமாயைகலெல்லா
மேறபுடையிருக்கையாகவெமபிரானுதவுஞ்செவ்வேள்
வேறபணிடதனனிறபினனுளவிளிகுதிவிவாவினனரூன"—எனவும்,

ஷை தாருகன்வதைப்படலம்.

"தாருகனமாபடுமெனனுநடமபெருவரையைகண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திறசோந்துபட்டுருவிச்சென்று
வீரமுமபுகழுங்கொண்டுவிளங்கியதென்னவங்கட்
கோரியுந்துகளுமாடித்தண்ணெனமீண்டதன்றே"—எனவும்,

ஷை விந்தம்பிலம்புகுபடலம்

"எறிகதிர்மதியினுக்குமேகருநிறத்தாலவான
நெறியினையடைத்துதொல்லைநெடியமாலபோன்றுநின்றேன

குறியகிற்கஞ்சியாறுகொடுப்பபனுெவெனதுதோற்ற
மறிகிலேமீண்டுபோகென்றவ்வாமொழிந்ததன்றே.
அறபுதமமராகொளளவாற்றவுங்குறியோனவிந்த
வெறபினதுமபாதனனினமீயுயாகுடஙகைசேர்த்தி
வறபுறவூனறவலலேமறறதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொறபிலமபுகுநதுசேடனெறுனனிலேயுறறதனறே"—எனவும் வருவன
வற்றுனறிக. (கக)

சேயஞலூரப்பிள்ளேயார்.

மறைநெறியிற பிறழ்ாத வேதியரான் பாலகறந்து வவ்வுந் தீங்கு,
முறைபுரியத் தககதென வடுததடிக்குப பாறகலத்தை முனிநத தாதை,
பொறையுடனமண ணிடைபபுரள விருதாளு மறவெறிநத பொல்லாத
தீஙகு, மிறைபவனமெயப பணியாக விருமபததனை யடைநதவனை
யிறைஞசி வாழவாம

(இ-ள) வைதிகமார்ககததினினறுந் தவறுத அந்தணாகளுடைய பசுவின் பாலேக்கறநது அபகரிககினற தீமைககு முறைபபடி (தணடனு) செயயததககது எனறு சமீபிதது அடிததுப பாறகுடததை எறிநத தநதையாகிய எசசததனை சாநதததுடன் நிலமிசைப புரளுமபடி அவனது இருகாலகளுநதுணடாயறுமபடிததடிநத பொலலாத பாவததையுஞ சிவபெருமானது உணமைததொணடாகச (செயது) சிறநத சணடேச பதவியை யடைநதவனை வணஙகி வாழததுவோம எ-று

திருச்சேயஞலூரில வேதியாகுலததில எசசததத னெனபவனுக்குப புததிரராக அவதரிதத விசாரசாமா சனமாந்தர அறிவுததொடாசசியால வேதாகமஙகளே யோதா துணாநது சர்வானமாககளிடததும அனபினவழியொழுகி வருகையி லொருநாள அவவூா அநதணசசிறுவரோடும் பசுநிரையோடுங் கூடிசசென்றனர் அப்பொழுது ஓரிறறுப பசுவொனறு அதனே மேயபபானேக குததபபோக, அவவாயன் அதனேக கோலாற புடைததனன விசாரசாம ரதுகணடு மனமபொருது அவனேநோககி, பசுககள எலலாததேவாகளும, தீாததஙகளும, முனிவாகளும் பிரியாது சூழ்நதிருககும உறுபபுககளே யுடையன திருமஞசனததிற குரிய பஞ்ச கௌவியஙகளேக கொடுபபன. திருவெணணீ றறிறகு அவறறின சாணமே மூலம ஆதலின நீ இனிபபசுககளே மேயககவேணடாம 'யானே மேயபபேனெனறு அவ்வூரா ரனுமதிபெற்று அருகிலுளள மணணியாறறஙகரையிலும புலலுளள விடஙகளிலும மேயதது நீா காட்டி வெயிலவேளேயில நிழலிலிருததி மாலேயில அவரவா வீடடிறகனுபபித தம வீடுசோவாராயினா அபபசுமபால திருமஞசனமாதலேக கருதி, சிவாாசசனேயில ஆசைகொணடு ஆற்றஙகரையில ஒராததிமரததின கீழ் மணலாற சிவலிஙகநியமிததுப் பாலினுலபிடேகிதது, பததிரபுஷபஙகளா லாசசிததுச சிவபூசைசெயதுவந்தனா அதனேககணட அவவூரா னெருவன விசாரசாமா விளேயாடுவெதாக நினேதது ஊராருககு அறிவிகக, அவாகள எசசததனே வருவிதது விஷயததை வெளியிட்டனா எசசததன அஃதுணமையாயின யானே கணடுபிடிததுத தணடிபபேனெனறு கூறி, தனமகனுககுததெரியாது பினசெனறு குராமரததேறி யொளிததிருநதனன விசாரசாமா பாறகுடஙகளே நிரயபித திருபபளளிததாமஞ சேகரிதது மணலாற சிவலிஙகஞ்செய்து அதறகுப பாலாலபிஷேகிக்கக கணடு மரததினினறு மிறஙகிப பல கொடுஞ்சொறகள் கூறித தணடததாறபுடைததும அவாமனம சிவாாசசனேயி லிருத்தலின உணாநதிலா எச்சதத்தன அவரதுணமையறியாது பாறகுடஙகளேக காலாலிடற, விசாரசாமா கணடு

அவ்வாறு செய்தவன் பிதா ஒரு பிராமணன என்றுங்கருதாது, அருகிருந்த வோா கோலையெடுக்க அது மழுவாக, அதனாலவன காலகளை வெட்டிச சிவபூசையை முடிதத்தனா. அவா பக்திக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான இடபாரூடராயக காட்சியளிதது நம முடைய தொண்டாகளுக்கெல்லாம உன்னைததலைவனாக்கி நாமேறறுககொண்ட அமு தும பரிவட்டமும புஷபமும உனக்கே தநதோம என்றுகூறித தமது சடையிலணிந திருநத கொன்றைமாலையை யவருக்குச்சூட்டிச சணடேசுரபதவி தநதருளினரென பது சரிதம. இதனை,

பெரியபுராணம்

“வெட்டுததவிதழிசூழ்சடையாா துணைததாணிழறகீழவிழுநதவரை
யெடுததுநோக்கிநமபொருட்டாலீனறதாதைவிழவெறிநதா
யடுததகாதையினியுனககுநாமெனறருளசெயதணைததருளி
மடுததகருணையாறறடவியுசசிமோநதுமகிழநதருள
அணடாபிரானுநதொண்டாதமக்கதிபனாக்கியனைததுநா
முணடகலமுமுடுப்பனவுஞ் சூடுவனவுமுனக்காகச
சணடேசனுமாமபதநதநதோமெனறஙகவாபொறறடமுடிக்குத
துணடமதிசோசடைககொனறைமாலைவாஙகிசசூட்டினா ’—என்பதனாலுணர்க.

தநதையின காலைவெட்டுதல பாவமாயிருபபினும, இறைவன திருவடிக்கனபுடைமைநோக்கி அதுபுணணியமாகவே முடிநதது இதனை,

சிவஞானசித்தியார்

“அரனடிககனபாசெயயுமபாவமுமறமதாகும
பரனடிககனபிலாதாாபுணணியமபாவமாகும
வரமுடைததக்கனசெயகமாவேளவிதீயதாகி
நரரினிறபாலனசெயதபாதகநனமையாயதே —எனபதனாலுணாக (கஉ)

திருநநதிதேவா

வேறு

வெள்ளி மாலவரை விமலனா விளமபிய வேதந
தெளளு மாகம புராணஙகள செழுஙகலை பிறவு
முளள வாறுதோந துலகெலாம வழுஙகமுன னுரைதத
வளள லாகிய நநதியங குரவனை மதிபபாம

(இ - ள) பெரிய வெளளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுநதருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானா அருளிசசெயத நானகு வேதஙகளும, தெளிய (பொருளையுடைய) இருபததெட்டுச சிவாகமஙகளும, செழிய பிறகலைகளும ஆகிய இவறறையெலலாம உளளபடியே தெளிநது, உலகமெஙகும வழஙகுமபடி முதலிற கூறிய வளளலாகிய அழகியதிருநநதிதேவரெனனு மாசிரியரைததுதிபபாம எ - று

வேதமெனபதறகு ஞானம பயபபதெனபது பொருள விதஃஞானம. வேதம் நானகாவன.—இருககு - எசுா - சாமம - அதாவணம. ஆகமமெனனு மொழியில ஆவெனபது ஞானமும, கவ்வெனபது மோக்ஷமும, மவ்வெனபது மலநாசமுமாம ஆகவே ஆனமாககளுககு மலததை நாசஞசெயது ஞானததையுதிபபிதது மோக்ஷததைக கொடுககவலலதெனபது திரணடபொருள சிவாகமம் இருபதுதெட்டாவன —காமிகம - யோகசம - சிநதியம - காரணம - அசிதம - தீபதம - சூககுமம - சகததிரம - அஞசுமான - சுபரபேதம - விசயம - நிசுவாசம - சுவாயமபுவம - அனலம - வீரம -

ரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - புரோற்கீதம் - இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம் என்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புராணங்களாவன.—பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - மார்க்கண்டேயபுராணம் - ஆக்கினேயபுராணம் - பிரமகைவர்த்தபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மற்சபுராணம் - கூர்மபுராணம் - காருடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் என்பனவாம். அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன —ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோமபுராணம் - கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாம்பபுராணம் - சிவதன்மபுராணம் - தௌர்வாசபுராணம் - நாரசிங்கபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பார்க்கவபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிட்டபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருணபுராணம் என்பனவாம் இவ்வுபபுராணங்கள் தம்மை யியற்றிய அவ்வவர் பேரால் விளங்கும்.

கலை—கற்றற்குரியது. கலைஞானம் அறுபத்து நான்குவகைப்படும் அவையாவன —அக்கரவிலக்கணம் - இலிகிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இதிகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடணம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தபிரமம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அத்திரபரீட்சை - கனகபரீட்சை - இரதபரீட்சை - கசபரீட்சை - அசுவபரீட்சை - இரத்தினபரீட்சை - பூமிபரீட்சை - சங்கிராமவிலக்கணம் - மல்லயுத்தம் - ஆகருடணம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடணம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசீகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவுத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நட்டம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிரிசயம் - இந்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அக்கினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திட்டித்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சுக்கிலத்தம்பம் - ககனத்தம்பம் - கட்கத்தம்பம் அவத்தைப்பிரயோகம் என்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்கும்படி முதலிலுரைத்த வள்ளலென நந்திதேவரையுரைத்ததென்னெனின், வேதாகமாதிகளை முதலிற் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவர் சனற்குமாரமுனிவருக்கும் சனற்குமாரமுனிவர் வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவர் சூதமுனிவருக்கும், சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரென்பது வரன்முறையாகலினென்க.

வள்ளல்—வரையாது கொடுப்போன். (கரு)

சமயகுரவர்

பருவ மேதுமி லார்புகும் பரமதப் பொருள்கள்
கருதி யோம்பவொண் ணாதெனக் கண்ணுதற் பெருமா
னருளி னாற்பல வதிசயச் செந்தமிழ் பாடிப்
பொருளி தாமெனத் தெரித்தநால் வர்களையும் புகழ்வாம்.

(இ - ள்) பரிபக்குவஞ் சிறிதுமில்லாதவர்கள் பிரவேசிக்கும் அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணர்த்திய (சமயாசாரியர்) நால்வர்களையுந் துதிசெய்வாம் எ - று.

கண்ணுதல்—அன்மொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமான் கைலாயகிரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாருடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவர் பின்சென்று ஒன்றுமுணராது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மயமாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளியாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசந்திராதிகளுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுக்குற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணனென்ப் பெயரெய்தினர் என்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்

"ஈசனையொருஞான்றம்மையெழில்பெறுகைலைக்காவிற்
பேசலாடலுன்னிப்பின்வரவிழியிரண்டுந்
தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்களியாவு
மாசிருள்பரந்தெல்லாவுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள

ஓங்குதன்னுதலினப்பென்றொருதனிநாட்டநல்கி
யாங்கதுகொண்டுநாதனருள்கொடுநோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளைமாற்றித்
தீங்கதிர்முதலானோர்க்குச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்"—என்பதனுணர்க.

நால்வர்கள்—ஆளுடையபிள்ளை-ஆளுடைய அரசு - ஆளுடைய நம்பி-ஆளுடைய அடிகள். செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை. அதிசயம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் ஞானப்பாலருந்தி, பொற்றாளம்பெற்று, முத்துச்சிவிகையிலிவர்ந்து, முயலகநோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவின்விடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனல்வாதம் புனல்வாதங்களில்வென்று, சமணரைக்கழுவிலேற்றி, புத்தநந்திதலையில் இடிவீழ்த்தி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கி, என்பைப்பெண்ணாக்கச் செய்ததை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தமக்குற்ற சூலைநோயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - கல்லோடுவீழ்த்தியகடல் - இத்துயரங்களினின்று நீங்கி, சூலமுத்திரையும் இடபமுத்திரையுந் தரித்து, அப்பூதியடிகளார் மகனுக்குற்ற அரவின் விஷத்தையகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கைலாய தரிசனஞ்செய்ததை முதலியனவும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான் அடிமைச்சீட்டுக்காட்ட வன்றொண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப்பெற்று, திருவாரூரிற் பரவையாரைமணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூரிற் கொடுத்த நென்மலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கல்லைப்பொன்னாக்கி, மணிமுத்தாற்றிலிட்ட பொன்னைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாரைமணந்து, அதனாற் பரவையார் கொண்ட ஊடல்தீரச் சிவபிரானைத் தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவர்ந்து திருக்கைலாயமடைந்ததை முதலியனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருந்தமரத்தடியில் இறைவனுபதேசிக்கப்பெற்று, நரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தர்களைவாதில் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேச

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்ததை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (கங)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிபெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெறியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையின்பொருள்கள் விளங்குவன்போல, ஞானசாஸ்திரங்களின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப்படுத்தி, அவற்றின்மார்க்கங்களை யெல்லாம் (நன்கு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மென்னு நூலைக்குறித்த மதுரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுரைத்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோ தத்தை, சாலிவாகன சகம் ககசரு-ல் மெய்கண்டதேவர் செந்தமிழில் மொழிபெயர்த் தருளினரென்பது. (கச)

நமச்சிவாயதேசிகர்

வேறு

இருவினை யனாதி நிற்றற் கேதுவு மிருளா ணாதி
மருவிய செயலு நீங்கு மவணமு மற்றுந் தேற்றி
யருள்பதித் தென்னையு மாட்கொண் டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர் நமச்சி வாய தேசிகன் மலர்த்தாள் போற்றி.

(இ - ள்.) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆணவாதி மலசம்பந்தம் அனாதியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செயலையும், (அது) நீங்குந்தன்மையும், பிறவுறுவதையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புலவறிவினனாகிய) என்னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளரப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலர்போன்ற திருவடி துதிக்கப்படுவது. எ - று.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று

அவையடக்கம்.

சிற்பநூல் வழியிற் செய்த வுருவெனச் சிறப்புஞ் சாராப்
புற்பொரு ளுருவு மைங்கைப் புண்ணியன் புணர்ந்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்ந்த ராவென் பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்) சிற்பநூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவுருவத்தைப்போல, சிற்ப லக்ஷண மமையப்பெறாத அற்பமாகிய பொருளினாற் செய்த வுருவத்தையும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாராயின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும், எ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத லியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருப்பொரு ளியல்பு கூறக்
கருதுவ ரல்லர் மேனாட் கணனுதற் பெருமான் றானு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னென்றா லந்தப்
பொருவில் கதையான் கூறப் புகுந்தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முற்றுமறியாதவர்கள் அப்பொருளி னியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டார்கள் முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிந்தாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரித்திரத்தை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந் தது நகையதாகும் எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓர்நாயகனில்லாதவனெனப் பொரு டரலின் பொருவிலியெனக்கூறினர்

நகையதாகுமென்றது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை விளைப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரனன் றன கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
மூறுசுவைப் பாற்றயிர்நெய் தேன்கழைநீ ராழிகடைந் தலகிற் செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகமான் மியவிரத மினிப்ப மாதோ.

(இ - ள்) பெருமைபெற்ற தட்பமாகிய திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகரருளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் குற்றமில்லாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல் லப்படும் ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிர சம் ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமான்மிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக் கும்படி யுதவினர். எ - று. (க)

வேறு.

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
திருவாகுல சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளன்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்

வில்லார்ந்த வருடசிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம பரபூபன விநாயகமான் மியத்தை
யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா
னிருந்துறைசைக கசசியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள) (கவிவாணா செயத) பாங்களிற பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொணடைநாட்டில், சிறப்புறற துளுவவேளாளா குலததிற்கோர் சிரோரததினமாகிய காதப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயஙகள வாயநதவனும, குளததூரில (வாழ்ந்த) வளளலும, மகமேருவைப்போலக காததற் ௌழிலில வலலவனுமாகிய எலலையிலலாத பெரிய கீாததியுடையவனும், ஒளிவாயநத அருணமயமாகிய சிவபுணணியக கொழுநதாய உலகில விளஙகுபவனுமாகிய சிதமபரபூபன, விநாயகபபிரபாவததை, யாவருஙகடைததேறுமபடித தமிழ்ப் பாககளாலருளிசசெய்க வெனககேட்க, பெருமை வாயநத திருவாவடுதுறையி லெழுநதருளிய அளவிலலாத சிறநத தவததினையுடைய ககசியபப முனிவா செய்தருளினா எ - று

"ஆககியோன பெயரே வழியே யெலலை - நூறபெயா யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேடபோா பயனொ டாயெண பொருளும - வாயப்பக காட்டல பாயிரததியலபே" எனறும, "காலங களனே காரண மெனறிம - மூவகை யேறறி மொழிநருமுளரே" எனறுஞ்சூததிரமாகலின, "இருநதுறைசைக கசசியபப வெலலையின மாதவனே" எனறதால ஆககியோன பெயரும, "விநாயகமான்மியததை" என்றதால், வடமொழிப பாாககவபுராணததின மூலமாகிய வழியும, "எலலாரும்" எனறதால், குணகடல குமரி குடகம வேஙகடமெனனு நானகெலலைககுட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழஙகலாகிய எலலையும, "விநாயகமானமிய" மெனறதனாலேயே நூறபெயரும, "தமிழால்" எனறதால விருததபபாககளாகிய யாபபும, "உய" எனறதால நுதலிய பொருளும், கேட்போாபயனுங கூறினாரெனக கொளக

இனி, காலமெனறதை இவா சாலிவாகனசகம கசுசஎ-ல இருநதவரெனவும், களனெனறதைச சென்னைநகரில ஸ்ரீபிரசனனவிநாயகா சநநிதியில அரஙகேறறியதெனறும, காரணமெனறதை "சிதமபரபூபனவிளமபுகென" எனறதால அவராற கேட்கப் படடதெனறுங்கொளக (உ)

ஆ திருவிருததம - உக.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விகத்தை பிரசன்ன விநாயக னருளாற்
றொடுத்த லாலவ னுடனுறை தொண்டைநாட் டினையும்
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேன்மை
மடுத்த நாவலர் வியத்தக முந்துற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருந்திய இச்சரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளினாற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடென்றுகூறப்படுந் தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த சென்னைநகரத்தினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாய்ந்த புலவர்கள் களிக்கும்படி முற்பட (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று. (௧)

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துண டீர ராண்டுதுண டீர நாடாய்த்
தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னர்த்
தொண்டைமா னாண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டையர் படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு.

(இ - ள்.) பூர்வத்திற் பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலந்தொடங்கிப்பொருந்திய இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டீரன் அரசுசெய்து துண்டீரநாடாயும், அதன்பின்னர் தண்டகன் அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னர் தொண்டைமான் அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவர் எ - று. (௨)

கயிலையி லிழைத்த குற்றங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற் போக்கி
யுயரிய நகரி தென்றே யுற்றமா காஞ்சி மூதூர்
செயிரறத் தன்பாற் கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்) திருக்கைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த) குற்றத்தை நீக்குதல் விரும்பிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியார் (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறுநகரங்களையும் வழியிலேவிடுத்து (தாண்டி, அவ்வேழனுள்ளும்) சிறப்புற்ற நகரமிதுவேயென்று பொருந்திய சிறந்த காஞ்சியென்னும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டுற்றது தொண்டைநாடு எ - று.

உமாதேவியார் சிவபெருமானது திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் ஆன்மாக்கள் இருளா லல்லலுற்றமை கருதி, நீதென்றிசை சென்று எம்மை யாசித்துப் பாகம்பெறுகவென்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செய்து சென்றனரென்பது சரிதம்

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,

காசிகண்டம்.

"காசிமாயாபுரியவந்திகாஞ்சிமற்
றோசைகொளயோத்திவண்டுவரையொப்பறு

"மேசிலாமதுரையென்றிசைக்குமேழ்புவி
மாசறுமுத்தியைவழங்குமெனபவே."—என்பதனுணர்க. (க)

நாட்டினுக் கியல்பு கூறப் புகுந்தகா வலாக ளெலலா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டினை நோக்கிப போலும்
வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில பொருள்க ளெல்லாங் குறித்தெடுத் துரைத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்டுக்குச் சிறப்புரைகைப் புகுந்த கவிவாணாகள் யாவரும், குறை
வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீராணுமுதலிய கோணுத
லில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சுட்டி யெடுத்துச் சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற
ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறபபு நோககிப்போலும. எ - று

நாடுகளி லெலலா மேம்பட்ட தொணடைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண்
முதலியன பொருநதி நிறறலைக்கண்டுதான கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத்
தனாபோலு மென்பது கருதது (உ)

மழைவளம வறந்த போது மணலகழ்ந துழவ ரெல்லாம்
விழைபுனல கொள்ளு மாறு வேறுவே றொழுகு மேனுந
தழைபுனற பாலி தேனுத தருபயத் தொழுகுஞ சீராற
பழையதுண் டீர நாடடைப் பாலிநா டெனவுஞ சொலவார்.

(இ - ள்) மழை வளபபங்குன்றிய காலததிலும் உழவாகள யாவரும் மணலி
னைத் தோண்டிததாம விருமபிய நீரினைக் கொள்ளுமபடி (கால்முதலிய வுருவேற்று)
வெவ்வேறாக ஒழுகுமாயினும, பெருகுகினற நீரையுடைய பாலாறனது காமதேனு
சொரிநத பாலினுலொழுகுஞ சிறபபால, பழமையாகிய துணடீரநாட்டைப் பாலிநா
டென்றுஞ சொலவாாகள எ - று (௩)

வேறு

மாலெ னப்படு மேகமால வாரிதி யடுததுச்
சீல மெய்நநிறம வேறுமாயத தேவருக கமுதஞ்
சால நலகினன சாாநதுரு வேறுமாய் நாமு
ஞால நலகுது மமுதென நாலைநோக கினவே.

(இ - ள்) மாலெனறு சொல்லப்படும் மேகம, திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்
ந்து, சிறபபுற்ற தனது தேகநிறம்வேறாகித தேவர்கட்கமுததததை மிகுதியாகக்கொடுத்
தனன். (ஆதலின) நாமும் (அஙகுச) செனறு உருவம வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு
கொடுப்போமெனறு கடலைககண்டன எ - று.

மாலெனபது மேகத்திற்கும் திருமாலுக்கும் பெயராகலின் நமது பெய
ருடைய வொருவனியறறியவாறு நாமுஞ செயவோமென்று கருதியதாக வுருவகஞ்
செய்தார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்ததததிற்கும் ஜலததிறகும பெயர். (௪)

திருவு மற்றவு முந்துறச் செறிநதுயிர தேம்ப
வுருவ வலவிட முதலிய பாறகடன மறந்து
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற் குணவாய்ப்
பொருநி லைப்பெருங் கங்கைதோய புணரிசாாந தனவே.

(இ - ள்) திருமகளையும் ஏனைய பொருள்களையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, முந்துற உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆபோசன மாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

“திருவுமற்றவுஞ் செறிந்து, உயிர்தேம்ப வுருவவல்விட முந்துற உதவி” என்றந்வயஞ்செய்துகொள்க (எ)

எம்மை யூர்தரு மிந்திர னினமலைச் சிறகு
தம்மை யீர்ந்ததா டப்பிவந் தொளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சும்மை மாகடல் குழிபடத் தோயமவாய் மடுத்த.

(இ - ள்.) எம்மை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரன் தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறகுகளையரிந்த காலத்தில், (அவன்கண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்துவோமென்று விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிபடும்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசலத்தின் மகன் (அ)

வெளிப்படுத்தினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிந்திர னடுத்து
விளிப்ப தின்மையை நினைந்துவெண் டிரைப்புனன் முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்

(இ - ள்) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வந்து (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்திரன்(இனி)காப்பதல்லது சமீபித்து அழிப்பதில்லை யென்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அம்மலையை இனி யிம்சைசெய்யானாதலின் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்க. கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுற்று என்றும், கோபித்து என்றும் பொருள்படும்.

“வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதின்மையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்தன மேகம்” எனமுடித்துக்கொள்க. (௯)

வெளிறு நீரரும் பெரியரை மேவிடி னவர்தம்
மொளிறு சீரெலா முறுவரென் பதுதிட முவரி
குளிரு நீருமவண் ணமுங்குரூஉத் தழலும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயந்தவெண் மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிற்றுத்தன்மையுடையவர்களும் மேலோரையடைந்தால், அப்பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்சயம். (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் வெவ்விய அக்கினியும் பேரோசையும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன எ - று

வண்ணம் - நிறம், ஈண்டுக்கருமை. தழலென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கினியும் மேகத்தில் நெருப்புமெனக. பேரொலிகடலிரைச்சலும் மேகர்ச்சனையுமாம். மற்றவை வெளிப்படை. (௧0)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைநுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும பசபபுறச சூறபொறை யாற்றுத
தங்கு மினனிடை நுடங்கவா யாறறெருலி தழுஙக
மங்குன மஙகைநீ ரெனுமகப பயபபவான் பரநதாள்.

(இ - ள்) குஙகுமம விளஙகும புருவமாகிய விலலோடும், இளமைவாய்ந்த தேகமுழுவதும பசலைநிறமெயதவும், காபபசசுமைபொறுது விளஙகுகினற மினனலாகிய இடையொசியவும, வாயினுலிரைசசலிடும ஓசை விளஙகவும, மேகமாகிய பெண ணீர எனனுங் குழநதையைபபெற ஆகாயம (ஆகியஇடததிற) பரவினள எ-று.

குஙகுமம - செமமைநிறம் ஆறறு - ஈறுகெடட எதிரமறை வினையெசசம.

கவாபொ ருடபடு நூலகளின கரிசெலா மகறறி
யிவாபொ ருட்டிற மிதுவென வியமபுமா ரியாபோ
லுவர் கறறியொண டீமபுன லுயிரெலாம பருகத
துவருந வெபபறச சொரிநதன சுரநதுகா ரெழிலி.

(இ - ள) குறறமாகிய பொருளகள பொருநதிய நூலகளின குறறங்களையெல்லாம் விலககி, மேனமையாகிய பொருளினறிறமிது தானெனறு (அளவிடடு) உரைககும மேலோாபோல, கரியமேகஙகள (சமுததிர நீரின) உபபுததனமையை விலககி, ஒளளிய மதுரமாகிய சலம (ஆககி, அதனைப)பிராணிகளயாவும பருகுமபடி, துனபுறுத்தும (வெயில) வெபபமொழியுமபடி ஊறறெடுததுப பொழிநதன. எ - று.

காரெழிலி - காாகாலததுதிததமேகம (௧௨)

திரைய டஙகலுஞ் சொரிநதன தேமலாப பணைக
தரைய டஙகலுஞ் சொரிநதன தணணிழற கான
நிரைய டஙகலுஞ் சொரிநதன நெடுமபுன லருவி
வரைய டஙகலுஞ் சொரிநதன வளளியோா போல.

(இ - ள) (மேகஙகள) கொடையாளிகளபோல, சமுததிரமாகிய நெய்தநிலமுழுதும் பொழிந்தன, தேனமைநத மலாகள் பொருநதிய வயல்களையுடைய (மருத) நிலமுழுதுமபொழிநதன, தணணிய நிழலைச செயகினற வனமாகிய (முலலைநில) வரிசையெலலாம் பொழிநதன, நெடிய நீரையுடைய அருவியாறமைந்த மலை (ஆகிய குறிஞசி) நிலமுழுதும் பொழிநதன. எ - று. (௧௩)

உரிய தாகிய பருவமிவ வாறெழிந் ததற்பின
கரிய வாரகட னீாநசை கதிததகா ரணததாற்
பரியு மாமழை மதிதொறு முமமுறை பருகிச
சொரியு மாகடன் பூண்டன சுராகளுங களிபப.

(இ - ள்.) உரியதாகிய (காாப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு நெடிய கருஙகடற் சலததில் விருப்பமுற்ற காரணததினுல் விரும்பும் சிறந்த மேகஙகள் மாதநதோறும் மும்முறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுஞ் சந்தோஷிக்கும்படி மழை) சொரியும் வகையாகக கடமையைக்கொண்டன எ - று.

மதிதொறு மும்முறை பருகிச் சொரிதல் - மாதமும் மாரிபெய்தல். அது ஒன்பது தினங்கள் கழிந்தபின்னர் பத்தாநாளில் மழைபொழிதலென்பது ஆன்றோர் உரையிற்கண்டது (கச)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியார்பா லழுங்கித்
தூய வான்பொரு ளௌிதுறுஞ் சுகுணரே போலத்
தீய தாம்புனற் செழுமுகிற் களித்திருங் கடலும்
பாய தீம்புன னதிகளாற் பருகின மாதோ

(இ - ள்) மாயாகாரியமாகிய பொருள்களை அடியவர்கட்குக் கொடுத்து, சிறந்த மோக்ஷப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோர்போல், பெரிய சமுத்திரமும் தீய (உவர்) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்துப் பரவிய மதுரமாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற் பருகின எ - று

மாதோ - அசை (கரு)

அருவி வீங்கின மலைகளகான யாறுமிக் கார்த்த
பொருவில் கானகம் பூம்பணை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைந்தன மருதவைப் பிடங்கள்
பெருக வூறின கேணிகள் பெருங்கடற் கரைக்கே

(இ - ள்) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிநிலங்களில்) அருவியாறுகள் பெருகின ஒப்பில்லாத முல்லைநிலங்களில் காட்டாறுகள் மிகுந்து ஆர்ப்பரித்தன மருத நிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் கால்வாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நிறைந்தன பெரிய (நெய்தநிலமாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெருகும்படி யூறப்பெற்றன எ - று (கசு)

மலர்த லைப்புவி யுயிர்களும் வானவர் குழுவு
மலகி லின்புற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ரைத்தன நலத்தகு நானில வரைப்பிற்
குலவு மைந்திணை வளமினிக் கூறுது முறையால்.

(இ - ள்) இடமகன்ற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவர்கூட்டமும், குறைவில்லாத இன்பத்தை நுகரும்படி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சிறப்பினைச் சொன்னோம் நன்மைபொருந்திய நால்வகை நிலங்களாகப் பிரிந்த பூமியிற் பொருந்திய ஐந்திணை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்துக்) கூறுவாம் எ - று

திணைகள் ஐந்து அவை குறிஞ்சி - முல்லை-மருதம் - நெய்தல்-பாலையெனப்படும் அவற்றுட்குறிஞ்சி - மலையும் மலைசேர்ந்தநிலனும், முல்லை-காடுங் காடுசேர்ந்த பூமியும், மருதம்-விளைநிலனும் வாசஸ்தலமும், நெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையுங் கழியுங் கழிக்கானலும், பாலை - இந்நால்வகை நிலத்து நிகழ்வதுமாம் (கஎ)

குறிஞ்சி

வேறு

வெள்ளிவெற் பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமைமைத் தாங்கித்
தெள்ளிய விமைய வெற்புஞ் சிறந்தது மூவர்த்தாங்கி
யொள்ளிய மேரு வெற்பு முயர்ந்ததென் றோங்க லெல்லா
மள்ளிலை வேலற் றாங்கி யரும்பயன் படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது. புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரித்துச் சிறப்புற்றது. ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயர்வுற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவுங் கூரிய வெற்றிவேலைபோன்ற வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும். எ - று.

அரும்பயன் படைத்துநிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தமபாலுறப்பெற்றமையானெனக (கஅ)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன் பயந்தசே யிவனு மாய
வன்றியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட
னென்றறு முகவன் வைகு மிறும்புசூழ் பசும்பொற் சாரற்
குன்றக மென்று மெங்குங் குடிகொளும் வேடச் சாதி.

(இ - ள்) (மூகாசுரனென்னும்) பன்றியைக் (கொன்று அர்ச்சுனனைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய இவனும், (திருமாலினவதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (அதன்) தந்த மொன்றினைப் பறிக்கும் வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்குங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசியபொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேடச்சாதி குடிகொண்டிராநிற்கும் எ - று.

பன்றி - வன்றி "பவயோரபேதః" என்பது விதி.

இறுங்குசூழ் என்ப பாடமுமுண்டு. இறுங்கு - சோளத்திலோர்வகை. (ககூ)

மலைவரு முமையாண் முன்கை வளர்கிளி யினமா மென்றே
யலைசிறைக் கிளியு மொன்று மணிவரைக் கிழவ னூர்தி
யுலைவறு மயிலா மென்றே யுவப்பிலா மயிலு மீண்டி
யிலைவளர் சாரற் சோலை யினத்தொடும் பயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) இமாசலத்திற்றோன்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளர்கின்ற கிளியானது (தமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும், அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்கூர்தியாகிய கெடுதலற்றமயில் (தமக்கினம்) ஆகுமென்று கருதியே கணக்கில்லாத மயில்களுங்கூடி, தளிர்கள் வளராநின்ற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தமதினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும் எ - று.

கிளியும் மயிலும் இனமாமென்றே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும் பயிலாநிற்கும் எனக்கூட்டுக. (உ0)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
தூயவன் சூழல் வைகிற் றொலைவியில் வலியுண் டாமென்
றுயின் கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மேயின மடங்கல் வேழம் பன்றியு.ம வேங்கை மற்றும்

(இ - ள்) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக்குமிடத்தில் (நாமும்) வசித்தால், தொலைவியில்லாத வலிபமுண்டாகுமென்றுட்கொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுஞ் சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகிப் பொருந்தின எ - று.

மதமலை=மதத்தையுடையமலை.சிஙகமெனறது சிஙகமுகாசுரனையும,மதமலை தாரகனையும், பன்றி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

தோல்வியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத தோலவியடையத்தக்க் காலமவரின் இப்பெருமானருளால் வலியுண்டாமெனறும, தோலவி தேவகதியாக வருமாயினும் நீஙகாத வலியுளதாயிருக்குமென்றும பொருள்படும தோலவியில வலியெனவே வெறறியெனககொளக. (உக)

வெறிகமழ் நாகச சூழல வெறிமத நாகந துஞசும
முறிவளா வேஙகைச சூழன முதிாசின வேஙகை துஞசுஞ
செறியிலைச சேவின சூழ றிரிதரு சேசக டுஞசுங
கறிவள ரிலலஞ சூழல கானவ ரிலலந துஞசும

(இ-ள) மணமவீசுங குஙகும மரததடியில வெறிகொணட மதத்தை யுடைய யானைகள துயிலபுரியும தளிரகள வளாகினற வேஙகைமரத்தடியில முதிாநத சினததையுடைய வேஙகைகளு துயிலாநிறகும நெருஙகிய இலையையுடைய செம மரததடியில, திரிகினற எருதுகள தூஙகும மிளகுககொடிபடாநத தேறறுமரத தடியில வேடுவா சிறறிலகள பொருநதியிருககும எ-று (உஉ)

முருகவேள வலியென சொலகேன முநதுறப பணியும வேடா
திருகுவா முகததது ரோமஞ் செனறொரு கணையாற சிஙக
மருவிபாய மதமால யானை யடலகெழு கேழல வேஙகை
வெருவவே வேடடை யாடி மீளகுவா நாளு நாளும

(இ-ள) (குறிஞசிவேநதாகிய முருகபபிரானது) திருமுனனா வணஙகும வேடாகள தமது முகததிலுளள திருகிய நீணட உரோமததினினறுஞ செனற ஒருபா ணததினறு சிஙகமும, மதசலம அருவியாகப பாயகினற யானையும, வலிமைமிகக பன றியும, வேஙகையும (தமமைககணடு) பயபபடுமபடி வேடடையாடித தினநதோறுந திருமபுவாாகள (ஆதலின) குமாரககடவுளுடைய வலலபததை யாதெனறு (அளவிட டுக) கூறுவேன எ-று

அநநிலததுறு வசிககும வேடா விலமுதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுககி அதனகண், கணையைவைதது எயவரெனககூறுதல காணபரமபரையில கேளவி அனறியும "வேடா முகததுரோமந திருகுவா செனறு ஒருகணையால * * * * வேடடையாடி மீளவா" என அநவயஞசெயது, மீசை முறுககி வேடடை யாடி வருவா எனபபொருள கூறினும பொருநதும (உங)

சநதன மகிலகற பூரங குஙகுமத தருககள் சாடிச
செநதினை விததுவாாகள செழுஙகனல மடுககுந தோறுங
கொநதுகொண டெழுநத தூமங குனறக முழுதும போாததிட
டநதரத தமரா தூய வாககையுங கமழப போககும

(இ-ள) சந்தனமும அகிலும கற்பூரமும குஙகுமமுமாகிய மரஙகளை வெட்டியெறிநது, செவ்விய தினையை விதைப்பாாகள (அவவிறகில) தீமூடடுநதோறும கூடடமுறறெழுநத புகையானது மலையிடமுழுவதும மூடிககொணடு ஆகாயததி லுள்ள தேவாகளது புனிதமாகியசரீரததையும பரிமளிககுமபடி மூடாநிறகும எ-று

அமரர்—இறப்பற்றவர்.

தேவருடலகள மணஞ்சொரிதலுககுக்குனறவாணா வெட்டியெறிநதசநதன முதலியவறறி னிநதனததில தீ யூட்டுதலே காரணமெனக குறிததுளாததனா (உச)

ஆரமு மகிலு மற்று மாருயி ரடிந்து கந்தரு
சேரவிண் ணவர்க்கு நல்குஞ் செய்கையுந் தமக்கவ் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுஞ் சமழ்ப்பான் முற்றும்
வேரல்க ளுரிஞ்சித் தாமே வெந்தழன் மூழ்கா நிற்கும்

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகினமரமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர் நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசத்தைப்பொருந்தக் கொடுக்குஞ்செய்கையும், தமக்கு அவ்வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய வருத்தத்தினால், முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விய அக்கினியில் மூழ்கும் எ - று

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல், சந்தனமுதலிய மரங்கள் தேவர்க்குதவியாதல்போல யாம் பயன்படவில்லோமென்னும் மனவருத்தத்தாலெனக்கூறினர் (உ௫)

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யென்மலி மயிரி ஞெக்கைக்
கரும்பெருங் கரடி வேய்க்கா லனலினை யனுசிச் சாரத்
தரும்பசுந் தேற்றப் பூங்கா நன்பெயர் குறித்து வானம்
வரும்புயல் வளைத்துச் சீத மலிந்தத னுயிர்க்காக் காக்கும்

(இ - ள்) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின் புல்லிய செறும்புபோன்ற (கருநிறத்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடியானது மூங்கில் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தவ்வால்) அடைய, பசியதேனைச் சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவென்னும்) தன்பெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழலும் மேகத்தைவளைத்துத் தட்பமிகுந்து அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும் எ - று

தன்பெயர் குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின்

“இரும்பனை வெளிற்றின்புன்சாயென்மலிமயிரிஞெக்கை” என்றதை, திருமுருகாற்றுப்படை “இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன - குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி” என்பதுபோல “வெளிற்றின் இரும்பனைப்புன்சாய என்மலிமயிரிஞெக்கை” என அந்வயங்கொள்க (உ௬)

தரையக முழுதும் விற்குஞ் சந்தனப் பொதும்ப ருள்ளால்
விரைநுகர் விருப்பி னாற்போய் மேவிய வராவி னுச்சி
நிரைமணி யிருள்கால் சீத்து நீடொளி விரிக்குங் காட்சி
வரையர மகளிர் வைத்த விளக்கமே மானு மன்றே

(இ - ள்) நிலவுலகமுழுவதும் விலைகொள்ளுஞ் சந்தனச் சோலையில், வாசத்தை நுகர்தலாகிய இச்சையினால் மிகுந்துசென்ற சர்ப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள வரிசையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தைப் புலப்படச்செய்யுந் தோற்றமானது, அக்குறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிர்கள் தாபித்த விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும் எ - று

நாகரத்தினங்கள் அரமகளிர் வைத்த தீபங்களபோன்றிருந்தனவென்பதாம்

வெந்திற லவுணர் தாக்க விண்ணவர் சளித்த நம்பி
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரச் சேர்ந்தவன் செவ்வி நோக்கி
மந்தண மான வெல்லாம் வகுத்துரைத் திருந்த தியாலென்
றிந்திர னைவப் போந்தாங் கின்முகி றவழா நிற்கும்.

(இ - ள்) கொடிய வலியமைந்த (சூரபன்மனாதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்துத் தேவராச்சியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனத்திற்களிப்புமிகும்படி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்து அவரிடம் இரகசியங்களையெல்லாம் விளக்கிக்கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவச்சென்றன்ன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும் எ - று.

நம்பி - பெருமையுடையோன். மந்தணம் - மறைபொருள். (உஅ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்க லோர்ந்து
மத்தகங் கிழியத் தாக்கி மருப்பினே ருருந்தச் சிந்து
நித்தில மூங்கின் முத்த நிரந்தன வறுமீன் பால
னுத்தமன் கருணை வேண்டி யுடுத்திர ளடுத்த போலும்.

(இ - ள்) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறும்படி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிபடுமாறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்பிளத்தலால் (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முத்தங்களும், மூங்கிலினின்றுதிர்ந்த முத்தங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விரும்பி நக்ஷத்திரத்தொகுதிகள் சமீபித்தன்போலும் எ - று.

மருப்பின்வேர் — யானைக்கொம்பின் குருத்து அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றுந் தோன்றுமோவெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபதிடங்களாம் அவற்றை,

"தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிக்கதலி
நந்துசலஞ்சலமீன்றலைகொக்குநளினமின்னார்
கந்தரஞ்சாலிகழைநன்னலாயின்பல்கடசெவிகார்
இந்துவுடும்புகராமுத்தமீனுமிருபதுமே" — என்பதனானறிக.

அறுமீன் பாலனென்றது, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானோர் அவ்விடப்பத்துத் திசைகளிலுங் காத்திருந்து, கார்த்திகை நக்ஷத்திரமாகிய ஆறுமாதர்களையும் பால்கொடுத்து வளர்க்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஆறுருவாதலோடுமறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தத்தமவியத்தர்குத்துணைமென்கொங்கை
யூறுபாலமுதமன்னோறருத்தவலுமுறுவல்செய்து
மாறிலாவருளாலாற்றவருந்தினன்போலவுண்டான்" — என்பதனானறிக.

மீன் - நக்ஷத்திரம். அறுமீன்களாகிய கார்த்திகை மாத்திரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவன்றிருவருளைப் பெறுதுமென்று ஏனைய நக்ஷத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போன்றன வென்பதாம். (உகூ)

நெருப்பவிர் தனைய காந்த ணிரைநிரை மலர்ந்து நிற்பச்
சுருப்பின நெருப்பென் றெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைக்கை நாதன் பயந்தவன் முடிக்க ணேற
விருப்பன வென்று மூசா திடையொழிந் தகல்வ போன்ற.

(இ - ள்) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தண் மலர்கள் விகசித்தது விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள் (அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவில்லைக்கையிலேந்திய சிவபெருமான் பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில (அம்மலர்கள்)ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்)படியாமல இடம்விட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. எ - று. (௩0)

தத்தமக் கியன்ற செய்கை பிறர்க்கெலாந் தகாத தேனு
முத்தம மாவ தென்றே யுணர்த்துமோ ராசான் றாகச்
சித்திரத் துருவு நேராத் திருத்தகு மகளிர் தம்மை
வைத்தனர் குன்ற நாடர் வளர்தினை காக்கு மாறே

(இ - ள்) அயலார்க்கெல்லாந் தகாததாயிருப்பினும், தங்கடங்களுக்குரிய இயற்கைச்செயல் உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வோராசாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தர்கள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளிரை, வளர்கின்ற தினைப்பயிரைக் காக்கும்படி (காவல்) வைத்தார்கள் எ - று (௩௧)

மயில்களுங் கிளியுந் தம்மை வளரியன் மொழியால் வாட்டு
மயிலொடு பகைத்த வாட்க ணணங்களாக் கணங்கு செய்யப்
பயிலிய தொழிலே போன்ற பன்முறை புனத்துச் சேற
லுயிரினை யோம்ப வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே

(இ - ள்) மயில்களுங் கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளுமிருப்பவும், விட்டுத் (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தம்மை) வளர்கின்ற சாயலினாலும் சொல்லினாலும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேற்படையோடு மாறுகொண்ட கூர்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல்கின்ற செயலே போன்றிருந்தன எ - று

"மயில்களுங் கிளியும் (தம்) உயிரினையோம்பவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பன்முறை சேறல் தம்மை வளரியன் மொழியால்வாட்டும் அயிலொடுபகைத்த வாட்கணணங்குகளாக்கணங்கு செய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற" என முடித்துக்கொள்க (௩௨)

கற்பினுக் கெதிரில் லாத கதிர்த்தவச் சிரமு மூற்றப்
பொற்பினுக் கெதிரில் லாத பொழிகதிர் முத்துஞ் செங்கை
யுற்றபல் விரலிற் றுங்கு முறுகவண் வைத்துச் சுற்றிப்
பற்பல புள்ளு மோட்டும் பாவையர் பணைகளை யெங்கும்.

(இ - ள்) கற்பின் வன்மைக்கு எதிரில்லாத ஒளியையுடைய வச்சிரமும், பற்களின் அழகுக்கு எதிரில்லாத வொளிசிந்தும் முத்துக்களும் (முதலிய) இவற்றைச் செவ்விய கரத்திலுள்ள செங்கழுநீர்மலர்போன்ற விரலிற்றுங்கியுள்ள பொருந்திய கவணில் வைத்துச்சுழற்றி நானாவகையாகிய பறவைகளை யோட்டுகின்ற பாவையர்களது பணைகளை எங்குமுள்ளன. எ - று

புணை - மாதர்கூட்டம். கவண் - கல்லெறிகயிறு. (௩௩)

மணிபல விமைக்குங் குன்ற வாணர்கள் விளைத்த வேனல்
தணிவிலபல வளனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத் தோடு
மணிபல வணிந்து மன்ற லாற்றுறு காலங் காட்டிக்
கணியென நின்ற வேங்கை கற்பக நிகரப் பூக்கும்.

(இ-ள்) பலரத்தினங்களைப் பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழுங் குறவர்கள் விதத்தியதினை முதலிய குறைவில்லாத பலவளங்களையும் அறுப்பதற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுங்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானது கற்பகமலரைப்போலமலராநிற்கும். எ-று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையறுக்குங்காலமுங் குறவர் மணம்புரிகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து "கணியென நின்ற வேங்கை" என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்காமையின் "கற்பகநிகரப்பூக்கும்" என்றுங் கூறினர். (௩௪)

மெல்லென்று தவழுந் தெண்ணீர் வீங்கிவா ரருவி பாய்ந்து
கல்லையுங் குழிப்பக் கல்லுட் கதுவிய தேரை பாங்க
ரொல்லைபாய்ந் துழலா நிற்கு முற்றகே வலத்தி னீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின் வழங்கு மாபோல்.

(இ-ள்) மென்மையாகத் தவழுகின்ற தெளிந்த நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாறைகளையுங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாறையினுள்ளே பொருந்திய தேரையானது, உயிர்கள் கேவலாவத்தையினின்றும் நீங்கி, எல்லாம்வல்ல இறைவன் றிருவருளாற் சகலத்திற் பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விரைந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும். எ-று.

அருவிப்பெருக்காற் பாறைகள் குழிபட, அப்பாறையுளிருந்த தேரைகள் பக்கங்களிற்பாய்ந்து விரைந்து சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து.

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநிற்றல்.

இச்செய்யுளாற் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினார். (௩௫)

சண்பக நறுமப்பூந் தாது தனைந்ததண் டலைப்ப லாவின்
மண்பக முதிர்ந்த வோக்கோட் பழத்துறு வாசம் வீச
நண்பகந் துனியி னீடு நாயகி செவ்வி நோக்கும்
பண்பக முடையான் போலப் பமரங்க ளணுகா நீங்கா.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின் மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தரைபிளவுபட வேரிற்பற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனதில் துன்பமிகுந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்குங்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா, நீங்கவுமாட்டா. எ-று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றனவெனக்கொள்க. (௩௬)

இருப்பது தோலி னுண்பத் திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பொடு விளைத்த வேனல் மிருந்தவை வனமே தோரை
பருப்பதம் வாழ்வ தென்றும் பருகுவ தருவித் தூநீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புலவிய ரென்ப தென்னே.

(இ - ள்) (மான்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில்இருப்பது பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும்,விருப்பமாகப் பயிர்செய்தலினையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது. மலையிலே வசிப்பது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும் பருகுவது (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம் ? எ - று

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்பாலகைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகட்கேற்ப உண்பனவென்கூறாது, உண்பது என்பயராமுக மாகக் கூறினரெனக். (௩௭)

பெறுங்களத் திரத்தைக் கீண்ணுன் பேதுறு மிராமன்போல
வறுங்களத் தெய்தி மாழ்கி மாதரை யில்லின் பாங்க
ருறுங்கண்த் தியாமத் தெய்து முத்தமா நுகரு மின்ப
நறுங்களம் புயற்கு மாற்கும் வலாரிக்கு நண்ணு றன்றே.

(இ - ள்) தானடைந்த மனைவியைக் காணுதவனாகித் துன்புற்ற இராமமூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நடுராத்திரியிலடையுந் தலைவர்கள் அநுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாய்ந்த தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமனுக்கும் விண்டுவிக்கும் இந்திரனுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று

அகப்பொருள் விளக்கம்

"இல்வரை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யில்லகம் புகவா வியலபிற் றாகும்"—என்றது சூத்திரமாதலின், "இல்லின் பாங்க ருறுங்களத் தியாமத் தெய்தும்" என்றார்

வலாரி—வலாசுரனைச் சங்கரித்தவன், இந்திரன் அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாசுரனென்பான் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ் செய்து பெற்ற வரத்தினாலுண்டான வலிமையால் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்திரனை யறைகூவிச்செயித்தனன் இந்திரன் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென் றுட்கொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே ! பகைவனல்லன் ஆயினும் உனவல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பியிருக்கின்றேன் யாது வேண்டுகின்றனை ? என, வலாசுரன் இந்திரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினை நீயடைந்த வெற்றிபோலவே யுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும் யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றுள்ளேன் நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போர்முனையில் முதுகுகாட்டி யோடினவன் பெற்ற நிந்தையை யடைவே னென்றனன் இந்திரன் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே ! வல்லபுருஷனே ! யான் கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓர்யாகஞ்செய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென் வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாகுகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் ததீசி முனிவர் கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அம்முனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம் பழிந்த கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டுண்டாகுமென்று தன்னுட் பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்திரன்செய்த யாகத்திற் பசுவாகி யுயிர்நீத்தனன். வலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்திரன் வலாரி யெனப்பட்டனன். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"ஈறிலானளித்தநல்வரமெனக்கிருக்கநின்பால்
சேறியான்பெறுவதுணர்ந்தோவேண்டுவதுனக்கியாதென்யாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திறப்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான்.

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தானவெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியானபுரிவனீய
போதண்டாக்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான்" --என்பதனானறிக ()

கைக்கிளை பொருந்தாக் காமங் காதலந் திணையிம் மூன்றுட்
டொக்கவைந் திணையு மேலாச் சொல்லுவ ரிவற்றி னுள்ளு
மிக்கதாம் புணர்ச்சி யின்பம் வியத்தக வெவரு மெய்தித்
தக்கவா றொழுகும் வெற்பின் றகுதியார் முழுதுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) கைக்கிளையும், பொருந்தாக்காமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையு மாகிய இம்மூன்றனுள், தொகுதியாகிய ஐந்திணையையும் உயர்வாக வுரைப்பார்கள் இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிச்சுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின் றன்மையை முற்றுஞ்சொல்ல வல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று.

கைக்கிளை பொருந்தாக்காம மென்பவற்றை அகப்பொருள்விளக்கம் "கைக்கிளை யென்ப தொருதலைக் காமம்" "பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக் காமம்" என வருஞ் சூத்திரங்களானறிக. காதலந்திணையென்றது குறிஞ்சியிற்புணர்தலும், பாலையிற் பிரிதலும், முல்லையில் இருத்தலும், மருதத்தில் ஊடலும், நெய்தலில் இரங்கலும், நிகழ்தலின்னென்ப இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்

"புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு - மிரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங் - கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிருவகைத்தே".—என்பதனானறிக. (௫௧)

அலர்மணித் தவிசி னானை யடித்தருஞ் சிறையி லிட்டு
மலர்தலை யுலகம் பூத்த வரதனுக் கிடமா யென்று
நிலவிய குறிஞ்சி சொற்ற நின்மலக் குமரி நாளு
நலமுற விருக்கும் பாலை வளமினி நவிற்று வாமால்.

(இ - ள்.) அழகிய தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்தாற்) குட்டி அரியசிறைச்சாலையி லிடுவித்து, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி செய்த சிறந்தமுருகக்கடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின் வளத்தைச் சொன்னோம் அமலையாகிய துர்க்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக்கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம் எ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள், நவவீரர் முதலிய தமது துணைவருடன் பலவகையாகிய திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டு ஸ்கந்தகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில், ஒருநாள் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கித் திரும்பினர். அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து "நீயார்? உன் செயலென்னை?" என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து "நான் பிரமன் சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்." என, "நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்" என, "பெருமான் செய்தவேதத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்" என்றனன். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் "வேதந்தெரியுமாகிற் சொல்க" என, பிரமன் இருந்து ஓதும்படி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன். முருகக்கடவுள் 'போதும் அதுவாயின் பொருள்கூறி மேலே சொல்க' என, பிரமன் பொருளுணராது மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் றலையிற் குட்டிக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிச் சிறையிலிடும்படி பரிசனர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர். இச்செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவர் முனிவர் பலரோடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி "என் புதல்வனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் திருநந்திதேவரை விளித்து "நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை" என்று திருவுளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவர் அவ்வாக்கினையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திரும்பினர். பிறகு பெருமான் திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித்தனர் என்பதாம் —இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுரிபடலம்

"எட்டொணாத் தவக் குடிலையின் பயனினைத் தென்றே
கட்டு ரைத்திலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செய்வதித் தன்மைய தோவெனாச் செவ்வேள்
குட்டி னன்அய னைநான்குமா முகங்களுங் குலுங்க
மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலர்மே
லுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பதத்தினா லுதைத்து
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன ரைக்கொடே நிகளச்
சிறைபு ரிந்திடு வித்தனன் கந்தமாஞ் சிலம்பில்" —என்னுஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (௪0)

பாலை.

வேறு

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொதிக்கு முகத்தாள் பலபடையும்
பற்றுங் கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிகுறித்துத் தழல்கொப் பளிக்கும் பரன்முரம்பு
முற்றுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள் வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவளும், பல ஆயுதங்களையு மேந்திய கைகளையுடையவளும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவளும் என்னை யாட்கொண்டவளுமாகிய பண்ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவன்மை [வலியின்மை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும் பரலடுத்த உயர்நிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனள். எ - று.

பண்ணம்பணத்தி - தூக்கை. (௪௧)

தண்ணம் பணத்தி னரசலைத்த தவளமதிக்கீற் றொளிர்சடிலப்
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னாப் பயிலு மாற்ற றமக்கெய்தும்
வண்ணம் பணைத்த திறத்தானே வருந்துஞ் சுரத்துக் காளையர்கள்
கண்ணம் பணைத்த மாதரொடுங் கலந்து வாழுங் கடன்பூண்டார்.

(இ - ள்) படத்தையுடைய பாம்பினால் வளைத்த தட்பமாகிய அழகிய வெண்ணிறம் வாய்ந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையினையுடைய துர்க்காதேவியின் சந்நிதான விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே (யாவரும்) வருந்தத்தக்க பாலையிலே மறவர்கள் அம்பினையொத்த கண்களையுடைய மனைவியரோடுங்கூடி வாழுங்கடமை பூண்டார்கள் எ - று. (௪௨)

தாரா யணியா யெதிர்பொருநர் தசைக்க ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலர்த்தும்பை வார்ந்து திருக்கு மருப்பிரலைத்
தேரா யணியா யெனச்செந்நாய் சேனங் கழுகென் றிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்) ஆபரணமாகத் தும்பைமலர் மாலையணிந்து நீண்டு வளர்ந்த கொம்பினையுடைய கலை மானேறையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும் எதிர்கின்ற போர்வீரர்களது தசைகளையெங்கட்கும் இரையாகக்கும்படி வாராய் என்று, செந்நாய் பருந்து கழுகு முதலிய இவையாவும், துர்க்காதேவியை யடுத்தனபோலப் பாலை நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும் எ - று.

தாராய் அணியாய் என்பதில், தார்-தூசிப்படை அணி-பெரும்படை என்க. இவ்விரண்டும் சைனிய பேதங்களான வகுப்பு - எமக்கும் என்ற வும்மை உன்னோ டுள்ள பூதகணங்கட்கன்றி யெங்கட்கும் என்பொருட்டாலின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில் தேர் - வாகனம் இதனை,

கந்தரநுபூதி

"காமாமிசைகாலனவரிற்கலபத்
தோமாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்".—என்றதனானறிக (௪௩)

பொருள்கள் விளைப்பா ரீங்கில்லை பொருந்தி வாழு நிலத்தெயினர்
மருவு நெறியி னடப்பாரை வருத்திப் பறித்தே யுயிர்வாழுந்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் *சிறுகல் லிரைதேருங்
கருவி முகில்கள் வழங்காத கனல்சேர் சுரத்துப் புறவினமே.

(இ - ள்) (நென்முதலிய) பொருள்களை விளைக்கின்றவர்கள் இந்நிலத்திலில்லை, (இப்பாலை நிலத்தில்) இருந்து வாழ்கின்ற எயினர்கள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவர்களை வருத்தப்படுத்திப் பொருள்பறித்தலினாலேயே சீவித்திருக்குஞ் செல்வமுடையவர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இரையிங்குக்கிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்திற்குத் துணைக்கருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை நிலத்திலுள்ள புறக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆங்குள்ள) சிறுகற்களை இரையாகத் தேடாநிற்கும் எ - று.

*சிறுகல் இரைதேரும்-சிறுகுன்றுகளில் இரைதேடுமென்பர். அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியங்கி வருவாரை நெடுந்தூ ரத்தே யெதிர்நோக்கி
மறியு மிடும்பைத் திந்நிலத்தின் வருதல் வேண்டா மெனவியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயர்வா னோங்குஞ் சினைகடொறு
முறுக வுலாநெற நினிதொலிக்கு முருகு விரிமென மலர்வாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலர்களையுடைய காட்டுவாகை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தூரத்திலேயே யெதிர்ந்துபார்த்து மறிதலாகிய துன்பத்தையுடைய இந்தப்பாலை நிலத்தில் வருவது வேண்டாமென்று கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயர்ந்த ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் முற்றவுலர்ந்த நெற்றுகள் இனிதாக வொலியாநிற்கும் எ - று

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமமையும்

இடுமென்பைத்து—அஃறிணை யொன்றன்பாலகைக் குறிப்பு வினையாலணைந்த பெயர் (௬௫)

அரும்பு முலைமா தர்மெனயின ரமர்தற் கீந்தின் வேய்ந்தமைத்த
குரும்பை சிறிது மூடாடாக காமர் குரம்பைக் குறும்புதொறுஞ்
சுரும்பி னினமுந் தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாதருந்து
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியல்பினதே

(இ - ள்) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்தற்கு ஈந்தினால் மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிறிதுஞ் சஞ்சரியாத அழகிய சிற்றிலகளையுடைய குறும்புகளிலெல்லாம், சுரும்புத்தொகுதியும் தேன் வண்டுகளின் தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப் புசிக்கும் இருப்பைமலரின் நல்ல வாசமானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயல்பினையுடையது எ - று

சுரும்பு - வண்டில் ஓர்வகை இதனை யாண் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி குறும்பு - பாலைநிலத்தூர் இருப்பை - இலுப்பை (௬௬)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றென்றாழ் வெயிலிற் புரிதவத்தின்
வரும்புண் ணியத்தா லெயிற்றியர்த மணிநித் திலந்தாழ் குவிமுலைபோ
லரும்பு மவர்த மிளமுலைமே லவர்ந்த திதலை நிறமேபோல
விரும்பு மலரிற் றூநிறமும் விரவி விளங்கு முயர்கோங்கு

(இ - ள்) உயர்ந்த கோங்கமரங்கள் வலிய பொன்னுனைத்து உருகத்தக்க பாலைநிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்று செய்த தவத்தின் வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினால் எயிற்றியர்களது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிந்த தனத்தைப்போல அரும்பா நிற்கும், அம்மங்கையரது முற்றாத குயத்தின்மேற்படர்ந்த தேமல் நிறத்தையே போல, (யாவரும்) விரும்பும் (தனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமுங் கலந்து விளங்கும் எ - று.

கோங்கமரங்கள் அரும்பலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப்பாலை நிலத்து வெயிலினின்று தவஞ்செய்தபலனால், அந்நிலமாதர் குயத்தைப்போலும், அதிற்படர்ந்த தேமற்போலும் என்றார் (௬௭)

ஆற்றி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுத்து ளார்கண் முகந்துண்ணச்
சேற்று மணமே மிகவீசுஞ் சின்னீர் முழுதுஞ் செழும்பைந்தே
னூற்று மலர்கள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந்
தோற்ற மலரார் காய்கனிக டோன்றக் குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலர்களாற் காய்களுங் கனிகளுந் (தன்பால் இனி) தோன்றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவர்கள் அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாற்றத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழுமையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச் சிந்தி வாசனையுறச்செய்து தருமமுண்டாகச் செய்யும். எ - று.

பாதிரியரும்பி மலர்தலேயன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தலில்லையாதலின், தான் புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமென்னுங் கருத்தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீரைப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டாநிற்குமென்றார்

சின்னீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை. (சஅ)

ஒருபால் மரவ மரம்பூப்ப வுயர்செவ் வணிகாட் டுவில்வ
மொருபாற் பாவை குரவுயிர்ப்ப வொளிர்வெள் ளணிகாட் டுமுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன் வழங்க மதுமாந்தி
யொருபால் வண்டு பண்பாட வொருபால் வேம்பு மணக்குமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பினையடைய, வில்வமரங்கள் செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங்கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டுகள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய்யாநிற்கும். எ - று

குங்குமமலர்களால் வில்வமரஞ் செவந்தும், குராப்பாவையால் முருங்கைமரம் வெளுத்துந் தோன்றின. கோங்கமலர்கள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சியைப் "பொன்வழங்க" என்றார் மணக்கும் - மணம்வீசும் மணம்புரியுமெனப் பொருள்படும்,

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து புறத்தொழுக்குதலைக் கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பார்த்துத்தெரிந்து அச்சிறு கலக்கந் தணிக்கும்பொருட்டுத் தலைவி பூப்படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணர்த்த, தோழி செம்பட்டுடுத்துச் செம்மலர்சூடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரத்தைவீதியிற் போதலால் அதனைத் தலைவனுணர்ந்து தலைவிபூப்புற்றனளென்று மனைக்கட்ணிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து தன்மனைக்கு வருவதும், ஊடல் விளையத்தலைவன், பரத்தையோடு சேர்ந்ததைத் தலைவி புணர்ந்து கவலைகூர்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையீன்று நெய்யாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுடுத்து, வெண்மலர்சூடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரத்தையர் வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு

பூத்த நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங்கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன், இதனை, [மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து] என்றார் நச்சினார்க்கினியர் இதனை அகத்திணையியல் "பூத்த காலையிற் புனையிழை மனைவியை - நீரா டியபின் னீராறு நாளுங் - கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"செவ்ந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவ்ந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலீ றுரைப்பான்
செவ்ந்தமைமபோதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேல்
செவ்ந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே."—என்பதனானும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை

"துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகைவேய்ந்து நுண்சேப்புனைந்
திதையங்களிவரங்கிதிலம்பூண்டெதிரந்தாருடலம்
புதைய்ம்பனையவிழிமடமாதர்பொற்பூண்புதல்வன்
உதையம்புகலவகலமுன்னேறுடினனூரனுக்கே"—என்பதனானுமறிக.

இச்செய்யுளில் விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்த்தச் செவ்வணியும், முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிர்த்தலையுணர்த்த வெள்ளணியுமணிந்தனரெனக். (௪௯)

பிரிந்து கணவ னுடனேகும் பெரிய மழைக்கண் மடவார்க்குப்
பரிந்து பசிநோய் தணிப்பதற்குப் பாலை நயிய கனிவழங்கும்
விரிந்த தாகந் தணிப்பதற்கு வியன்மென் சினையி னுமலகந்
தெரிந்த கனிகண் மிகவழங்குஞ் சோந்த சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்) பிரிந்து கணவனுடன் செல்லும் விசாலமான குளிர்ந்த கண்களையுடைய மாதர்கட்கு மனமிரங்கி (அவர்களது) பசிப்பிணியை யடக்குதற்குப் பாலைமரங்கள் நல்ல பழங்களைத் தராநிற்கும் (அவர்களது) அதிகரித்த தாகவிடாயை யடக்குதற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கள் (உள்ளும் புறமுமொப்பத்) தெரிந்த பழங்களை, தானு சேர்ந்துள்ள பாலைவனமும் கீர்த்திபெறும்படி உதவாநிற்கும் எ - று.

• பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தெனக். (௫௰)

செவிலித் தாய் நற்றாயுந் தீரத் துறந்த பெருந்துயருஞ்
சுவலிற் றூழ மணிக்குதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத் துறையிற் படிவித்துக் கலக்குந் துயரு மாற்றும
லவலித் தரற்ற விடமிதுவென் றடுத்த போன்ற கூக்குயிலே.

(இ - ள்.) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்துன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிற்படியும் மயிலின் சாயலையுடைய மாதர்களது பண்ணேசை போன்ற சொல்லால (தம்மைத்) துன்பக்கடலிலாழ்த்தி வருத்துந் துக்கமும் பொறுமல், வருந்தி வாய்விட்ட ரற்றுதற்கு இது (தகுந்த) இடமென்று, கூவுதலையுடைய குயில்கள் அடுத்தாற்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய். நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர் தக்கையணி; இது தொங்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் - காக்கை. நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின் செயல். (௫௧)

வரையும் வனமும் வயனிலமும் வளைகண் முரலுங் கடலுமென
வுரைசெய் நிலநான் கினுங்காலத் துதிக்கும் பாலை வளமுழுதும்
வரைசெய் துரைப்பா ரெவரெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துரைத்தாம்,
புரையில் வனப்பின் வளர்முல்லைப் பொருளிற் றெரிந்து சிலபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள் பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும் எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது வளங்களையெல்லாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லார் யாவர்? (ஒருவருமில்லாதலின்) அறிந்தவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாம். (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன் வளர்கின்ற முல்லை நிலப்பொருள்களிற் சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். எ - று.

முல்லை

வேறு

சுரந்த வார்நறும் பாணிறை சுரைமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு செடிபடு கானந்
துரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணிந்து
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியான் றெய்வமாய்ப் படர்ந்தான்.

(இ - ள்) ஊற்றெடுத்தொழுகின்ற நல்ல பால்நிறைந்த உட்டுளைபொருந்திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினந்தோறும் வாழ்கின்ற சிள்வண்டுகள் பொருந்திய முல்லைநிலத்தில், துன்பமொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு, பரவிய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்றனர் எ - று. (௫௩)

சுரை - உட்டுளை. செடி - சிள்வண்டு.

கமுகை வென்றொளிர் கந்தரக் கருங்கய னெடுங்கண்
குமுதம் வென்றசெவ் வாயின ரோடுகோ புரக்கு
மமுதர் வானவ ரமுதராம் படியமு தளித்தவ
வமுதன் வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமர்ந்தார்.

(இ - ள்) பாக்குமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், கரிய சேற்கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பன்மலரை வென்ற செவ்விய வாயையுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதர்கள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்படி (அவர்கட்கு) அமுதத்தைக்கொடுத்த, அவ்வமுதம் போன்றவனாகிய திருமால் வாழும் இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முல்லை நிலத்தில்) தங்கினார்கள் எ - று.

கோபுரக்கும் அமுதர் என்பதில், அமுதர் - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்றும், வானவரமுதராம்படி என்பதில் அமுதர் - அமுதபானஞ்செய்தோரென்றும், அமுதளித்த என்பதில் அமுது - பாற்கடலிற்றோன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன் என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும். அளித்த அவ்வமுதன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல். அமுதர் அமர்ந்தாரெனக் கூட்டுக. (௫௪)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன் விரைநறுந் துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காத்தனன் றக்கவா னிரைகள்.

(இ - ள.) வாசமபொருநதிய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருநதிய இடபஙகளோடு பழகிய வினககததால இடபமுமாயினன்; இடையாக ளோடு பொருநதப பழகுதலால இடையனுமாகி, தகுதியாகிய பசுமநதைகளைத் தடையிலலாத வகையாகக காததனன எ - று

துளவமாலிகையான விடையுமாயினனெனறது சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ்செயயச் சென்றபொழுது தேவாகள போாககருவிகளாகத தாம நிறபது கருதி யிறுமாபபுறறதால இறைவா தமது திருவடிவிரலையூன்றி அதநேரின அச்சினை முரிகக, திருமால விடைவடிவாக அவரைத் தாஙகினரெனபது சரிதம். இதனை,

திருவாசகம்.

"கடகரியுமபரிமாவுநதேருமுகநதேருமே
யிடபமுகநதேறியவாறெனககரியவியமபேடி
தடமதிலகளொருமூனறுநதழலெரிததவாநாளி
லிடபமதாயததாஙகினானறிருமாலகாணசாழலோ"—என்பதனானுணர்க.

இடையா - குறிஞசிநிலததிறகும மருதநிலத்திறகும இடைநிலததில இருப போரெனறு பொருள இடையன - பிரமன விஷ்ணு உருததிரன எனனு மூாததிகள மூவரில இடையிலுளளவனெனறும, கணணனாகத திருவவதாரஞசெயது இடைக குலதது வளாநதவனெனறும, இடையா வாசமாகிய முலலைநிலததிறகுத தெயவதமா யுளளவனெனறும பொருளபடும (௫௫)

அணட வாணரு மணடாக ளாையனு மவாைக
கணட நானமுகக கடவுளுங கைதொழு திறைஞசுங
கொண்டன மேனியான குடிகொளு மிருககையில வாழ்வோ
ரணட ரேயெனத தெரிபபதா லாயாத மொருபோ

(இ - ள) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவாகளும, தேவாகளுயகளுகிய இநதிர னும், அவர்களெலலாாையும படைதத சதாமுகபபிரமனுங கைகூபபிபபணியும மேக வணணனாகிய திருமால வாழுமிடததில வாழபவாகள அணடாகளே (ஆதலால) ஆயாகளுடைய ஒரு பேர (அணடரெனறு) தெரிவிபபது. எ - று.

அணடா - தேவாகளுககும ஆயாகளுககும பொதுபபெயா.

திருமால வசிககுமிடததில வசிபபோா அணடாகளாதலாலும், ஆயர்களுக் கும அணடாகளெனப பெயருளதாதலாலும, முலலைநிலததுத தெயவதமாகிய திருமா லுடன வசிததலாலும "ஆயாத மொருபோ அணடரேயெனத தெரிபபது" எனறா.()

செயய தீயிடு மானறசை தினனுநதே வருககும
பொயயி லானவயிற றூறுமபுத தமுதுபொங கெரிவைத்
துயய வேறுக ராயககு மணடரென றுாைபப
ாைய வானகொலை யமரருக காயருக களித்தல.

(இ - ள) செநநிறமமைநத(யாகத)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவாகளுக்கும, கெடுதலிலலாத பசுவின வயிற்றிலூறிய புதிய பாலை எரிகினற அக் கினியில வைதது உயயுமபடி புசிககினற ஆயாகளுககும அணடாகளெனறு (பேர்) சொல்லுவா. பசுவினைக்கொலலும அமராகளுககு (உரிய அபபெயரை) ஆயருககுக் கொடுததல ஆசசரியம எ - று (௫௬)

மருவி நினறொளிர் மணிக்கெதிர மணியென மருமத
திருவு மனபனோ டெணிருங கானகத திருக்குந

திருவி ளாயகி மானெனும் பழகிய சிறப்பாற்
பொருவி லாதபொன் மானுமாய்ப் பூத்தன ளொருபெண்.

(இ - ள்) பொருந்தியிருந்து பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிர்மணியைப்போல (தன்னை) மார்பகத்திலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமுல்லை நிலத்தில் வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அம்முல்லை நிலத்திலுள்ள) மானக ளோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமானமில்லாத பொன்மானுமாய் (வழிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனள் எ - று.

திருவிளாயகி பொன்மானுமாய்ப்பூத்தன ளொருபெண் என்றது. விஷ்ணு மூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகளே பொன்மானாகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியாரைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாறெனக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்புராணம்

"மானாக மலர்த்திரு மாதவ னாகி மாயோ
னானவொளி நாமுற வள்ளியை யீன்ற வாற்றால" —எனக்கூறியிட்டதுங்காண்க.

குரங்கு ளைப்பரி யாகுநாட் கொள்ளுமைங் கதியுள்
வரங்கொ ளுஞ்சச கதியினில் வல்லுதற் பொருட்டே
யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னின்முய லுக்ளு
மரங்க னெறிய வனத்திடை வதிதரு செயலே

(இ - ள்) வளைந்த புறமயிரையுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய்யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொள்ளுஞ் சசகதியில் வன்மையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொள்ளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களடர்ந்த வனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும் எ - று.

ஐங்கதி —மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம் சசம்=முயல். வனம்=முல்லை நிலம்

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயற்கதியைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங்கள் வசிக்கும் வனத்தில் வாழ்கின்றனரென்பதாம் (௫௧)

வற்ற மங்கையர் காய்த்தொறும் பால்சுவை மலிந்து
பெற்றி வேறுசெய் காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாய்மத்
துற்று முக்கநெய் திரண்டெரி யுறுதொறுந் தெளியு
முற்றி மெய்யாற் குணங்கெடா முதுக்குறை வினர்போல்.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முல்லை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் வற்றும்படி காய்ச்சுந்தோறுஞ் சுவைமிகுந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துங்காலத்தும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமடுக்குந் தோறும், துன்பங்கள் முதிர்தலால் (தமதுநற்) குணங்கெடாத பேரறிவினரைப்போலத் தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால், மங்கையர் (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினர்போல, தெளியுமெனக் கூட்டுக. (௫௨)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர்பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும வள்ளல்பா னுமுந்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணந்தநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்ந்ததாங் கிதழி.

(இ - ள்.) கங்காதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத் தில (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியோவென்று, பிரிந்த நாயகி யாகிய செந்தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால உயிர்தாங்கும்படி (சிவபெருமானால அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும. எ - று

இறைவரது சடாடவியில வாழுங்கங்கையும, வாமபாகத்தில் வாழும் உமையும ஊடல்கொண்டிருப்ப,நாமிச்சமயத்திங்கே தங்கியிருப்பது தகுதியன்றெனத் திருமால நீங்கியதாகக் கூறினா. கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்திநின்ற தென்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட தெனினுமமையும்

சிவபெருமானது சக்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாலென் றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

"எரியலா லுருவமில்லையேறலாலேறலில்லை
கரியலாற்போர்வையில்லைகாணடகுசோதியாற்கு
பிரிவிலாதமராகூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேவியில்லையையனையாறனாகே"—எனபதனானும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம்

"வருகங்கைததடம்பொழிலாமாதையாகுமாசொனறிலவா
முருகசொத்தமேனியழகியநாதாககுமூசசரவத
திருகைககமலவரனாககரிதிருத்தேவியன்றேல
அரிகுப்பொருளாயீரெகவீதுமமறிவினமையே"என்பதனானுமறிக.()

பிரண வப்பொரு ளயனென வரியெனப் பெரிது
முரணை யுறறவா முகங்கவிழ தரமதின மூன்றுந
திரண மொப்புறச செற்றவா தெரியலாங் கடுக்கை
தரணி நின்றுபல பிரணவ வுருச்சமைப் பனவே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள பிரமனென்றும விண்டுவென்றும் மிகுதியுங் கோணுதலுற்றவர்களது முகங்கவிழ்ககுமபடி,மும்மதில்களுந் திருணம்போல அழித்த சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல நின்று பலபிரணவ வடிவு (பொருந்திய மலா) களை உண்டாக்குகின்றன. எ - று

கடுக்கை - கொன்றை. ஈண்டுமரத்தையுணர்த்தியது. தெரியலென்னும விசேடணம் சினையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (௬௨)

உண்மை நாயகன் புணர்ந்தினப முதவிடாப பதத்துப்.
பெண்மை யோடுறிற் பிழைவரு மெனப்பதே பேணி
வண்மை யாளென வனத்தமா வளைக்கையாள் கறபுத்
திண்மை நாடியே செறிந்தன கறபெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலத்தில் பெண்டன்மையோடு வசித்தால் பிழைபாளொதாகுமென் பதைபேகருதி, வண்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலைப்போல, அம்முல்லை நிலத் தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகளது கற்பின வன்மை தேடியே கற்பெலாம அஙகேகூடின. எ - று

கற்பு—மங்கையர்கற்பு, முல்லைச்செடி. (௬௩)

நிரந்த மாதவிப் பநதர்மென் னீழலிற கவரி
சுரந்த நீணமுலை சுவைததுணுங கனறினவாய்க கடையிற
பரநது வாாநதிழி பாலினைப பருகிவானகோழி
யராநதைதீர்ததெனறதனெதிா சிறைவிரித தாடும.

(இ - ள) பரவிய மாதவிப்பநதரினது மெனமைவாய்நத நீழலில், கவரி மானது சுரநது நீண்ட முலையைச் சுவைததுபபருகுங கனறினது கடைவாயினின்று பரவி நெடுகியிழிகின்ற பாலினை வானகோழியானது பருகித(தனதுபசித)துனபததை யகற்றியதென்று (களிததது) அதறகெதிரில தனது சிறகைவிரிததாடாநிறகும எ - று.

மாதவி - குருககததி, வசநதகால மலலிகை கவரி - மானவகையிலொனறு. வாய்ககடை - கடைவாய—இலககணபபோலி. சிறைவிரிததாடுதல அதனகளிபபா லெனககொளக மென்மை - ஈணடுக குளிாசசியை யுணாததியது. (௬௪)

புழுகின வாசமும பொருவிலகத தூரியின மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடனவிராயப புதாக
ளெழுது பூணமுலை மாதாமெய் யெனக்கமழ தலினுன்
முழுது மாடவா மையலின மூழகுவா தேறா

(இ - ள) புதாகள புழுகினமணமும, சமானமிலலாத கததூரியின் வாசனை யும, சிநதுகினற மலாததேனின் பரிமளமும ஒனறுககலநது, (தொயயில) எழுதிய ஆபரணமணிநத முலையையுடைய மஙகையாகளது உடலைபபோல மணமவீசுதலால், புருடர்கள் (மஙகையரோபுதரோவெனறு) தேறாராகி முற்றுங காம மயககததி லாழ வாாகள். எ - று

புதாகளில மணம்வீசலானுமு, "செணபக மலரெனச சிவநத மேனியாள-விண்படா் நறுமணம் வீசு மெயயினுள்" எனககூறியபடி, பதுமினிப பெண்கடகுத தேகத்தில் இயற்கை மணஙகமழுதலானும அவறறினைத தேறாது ஆடவா மையலுண மூழ்குவரென்றாா. (௬௫)

நீரி னினறலால விளைதரா நெலலினை விடுததுக
காரி னன்றுற விளைதருங கமபுட னிறுஙகு
சீரி னின்றிடுஞ செழுமபய றாதிக ளெலலா
மேரி னனறுற விளைததிட மிலாவகை நிறைபபாா.

(இ - ள்) நீரில் நின்றலலாமல் விளையாத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கமபும, சோளமும, சிறப்புற்று நின்றிடுஞ் செழிய பயறும முதலிய யாவும அழகுடன் நன்றாக விளைவிதது (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமிலலாத வகை யாக (பண்டஙகளை) நிறைபபாாகள் (அமமுலலை நிலமாககள) எ - று

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலததை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (௬௬)

பறைமொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவிய நீரார்
பிறைம றைத்தவா னுதலினர் பெருமுலை திளமு
நறைம லர்த்தொடை மார்புறத் தழுவிநண் ணுவரால.

(இ - ள்) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலர் குழுமிக் காணவும், ஒப்பற்ற (மணமுடிக்கு) நாளில் நிறைந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மையையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறுந் தேனபொருந்திய மலர்மாலையணிந்த மார்பிற பொருந்துமபடி தழுவி யணைவார்கள். எ - று

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம.

விடைதழுவலென்றது.—

"ஒரிடத்து ஒரு பெண பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாம தனனுாட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப பரிசினால வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினனொருவனுக்கு அபபெண்ணைக் கொடுத்தல மரபெனக." என்றார் பேராசிரியர்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுநுண்
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டாரிவளைமனனேபுலியூ
ருடையான்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே"—என்பதனானறிக. (௬௭)

கொமபை வென்றமெல விடையவர் குழையணி செவியி
லுமப ருக்கிறை யூர்தியி னொலியுறு காலு
நமபு மனபனர் தேரொலி நணணிய காலு
மமபை வென்றகண ணருதன வருவிநீ ரொழுககம

(இ - ள) பூங்கொமபைச செயித்த மெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலமணிந்த செவியில மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும, நமபிய அன்பையுடைய கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும, (அவரது) அமபைச செயித்த கண்கள அருவி நீர்ப்பெருக்கும நீங்காதனவாம எ - று.

உமபருக கிறையூர்தி - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரனது வாகனம், மேகம். மேகவொலியால துக்கித்தும, கணவர் தேரொலியால களித்தும, கண்ணருவிபாயு மெனககொளக.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்

"வார்கண்டமுலைததுணைவாணமுகமங்கைநல்லார்
கார்கணடுகவிழ்ததவிழிப்புனல்கால்செய்தனபா
தேர்கணடுமிழ்ேழாகைவிழிப்புனல்சேரவாரும
வூர்கண்டநெடுமபணைசெனறினிதோமபுமன்றே"—என வருஞ் செய்யுளிலுங் காண்க. (௬௮)

குருந்து கூவிளங் கொன்றையை தழாயகுள விகளுந
திருந்து மெல்லையிற சிவபிரான் பூசைசெய முனிவர

வருந்து நீர்மைகண் டிரங்கியா னினுஞ்சொரி மலிபால்
பொருந்து தண்பணைப் பாலிபோற் றவழ்ந்துபோய்ப் புகுமால.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தளிர்களுந்திருந்தமுறுங் காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவர்கள் (நீரின்றி)வருந்துந் தன்மையைப் பார்த்து, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிக்க பாலானதுபாலிநதியைப்போலத் தவழ்ந்து, தண்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்யலாமெனவருந்தினரெனக்கொள்க (௬௯)

மழைவ ளந்தரு கற்பினர் மாலையாங்கற்பின
குழைமலர்கொடி முகையவிழ் கொல்லைசேர் முல்லைத்
தழைபெ ருமபொருண் முழுவதுஞ் சாற்றுவா ரவரே
விழைவ யற்பெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம்.

(இ - ள்) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலையாகிய முல்லையின் தளிர்களையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கின்ற கொல்லைகள் சேர்ந்துள்ள முல்லை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருள்களெல்லாவற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவர் எவர்தாம்? (ஒருவருமிலர்) விரும்பத்தக்க வயல்களையுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச் சொல்லுவாம் எ - று

வயல் - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளந்தருகற்பினர் என்றதை,

திருக்குறள்

"தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை"—எனபதனாலும்,

திரிகடுகம்

"கொண்டானகுறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன
செயவகைசெய்வான்றவசிகொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவர்மூவர்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை"—என்பதனாலுமுணர்க. (௭௦)

மருதம்

வேறு.

திப்பிய போகமே திளைக்கு மிந்திர
னொப்பறு போகமே யுகக்கு நீர்ப்பணை
வைப்பினுக் கமரனாய் வதிதன் மேதகு
துப்பென வைகலுஞ் சூழ்ந்து காக்குமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகங்களையே யநுபவிக்கும் இந்திரன், நிகரற்றபோகங்களைக்கொண்டிருக்கும், நீர்வளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்வமாகவாழ்வது, மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல் புரிகின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வென்னும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிருத்தல். வைப்பு - இடம் (௭௧)

அனைத்தணை மாயினு மறவி னீங்குறு
மனைக்கணம் பயிரெலாம் வளர்ப்ப வெண்ணியே
தினைக்கடன் முகந்தெழுஞ் செலனு மூர்ந்தனன்
வினைக்குமும மதம்பொழி வேழத் தன்னவே.

(இ - ள்.) அனைவிநாடியேனும் சலத்திற்பிரியாத தாமரைக்கூட்டங்களையும், பயிர்களெல்லாவற்றையும் வளர்க்கக்கருதியே, மணம்வீசும் மும்மதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீரை முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று

இந்திரன் பயிர்களைவளர்க்க வெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டனனென்றவா.

வேழமென்றது ஈண்டு ஐராவதம் அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளானை. இது திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய பொருள்களிலொன்று.

"ஐராவதகஜாரூடம்ஸ்வர்ணவர்ணங்கிரீடநம
ஸஹஸ்ரநயனம்சக்ரம்வஜ்ரபாணிம்விபாவயேத"—என்பது காசிபசிற்பம்.

முந்துதங் குலத்திடை வந்த மொய்ம்புடை
யிந்திரக் கடவுளுக் கினிய வைப்பிடைத்
தந்தொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமர்கள் வினைஞ ராயினார்

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள், முற்காலத்தில் தமது குலத்தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழில்செய்வோரானார்கள் எ-று.

களமர்குலத்து இந்திரனுதித்தது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுகுந்தனென்னுமோரரசன் நெடுங்காலம் கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவுந் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருவூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன் அக்காலத்தில் அமரருலகை யநேக வகையிற் றுன்புறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுகமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி தனது தானையுடன் அந்நாட்டை யடைந்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுகுந்தனுக்குத் தனது பாக்கியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்தநாயகரையுங்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பார்வதி ஸகந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுகுந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன். அப்பொழுது நாயகர் என்னைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து அர்ச்சிக்கவென இந்திரனுக்குணராது கட்டளையிட்டனர். இந்திரன்தனது பூசையைமுடித்து,நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்து இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுகுந்தன் நீ பூசிக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாசமுற்றுத் திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென் விருப்பின்படி கொடுக்கப்படாது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பேனென, முசுகுந்தன் அங்ஙனமே சென்று விடைபெற்று வந்துணர்த்த, புரந்தரன் அம்மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விசுவகன்மனால் அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்க

ணைமைத்து, அவற்றிலொன்றை முசுகுந்தனுக்குக்காட்ட அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றைறவைகளையுங்காட்டி அன்று அன்றெனக்கூற, இறுதியில் விண்டுவின் மார்பகத்து கிடந்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்ட அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முசுகுந்தனியைய இந்திரன் மேலே ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனுலிய ற்றுவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முசுகுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முசுகுந்தன் “தடனுறை நள்ளாறு காறாயல் கோளிலியூர் - மடலுக முத்தீனும வாய்மியூர் மறைக தானம்” என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரிற் சுவர்ண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன். இந்திரன் தனது ஆன்மார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற் செல்வமிழந்து புலையுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேககாலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற் பண்டைய செலவத்தையும அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

“அந்நாளிலிமையவர்கோனருச்சனைசெயபரமபொருளைக்
கொன்ஞரவேனமன்னவனைக்ககொடுத்தகொருகொடுமபவத்தாற்
பொன்னாட்டிறதிருவிழந்துபுலையுருவநதனைததாங்கிக
கைந்நாகமிசையூரநதுகமலையெனுமபதியடைநதான்.

ஆரூரின்மேவியபினனமலன்விழாப்போற்றுதற்குப்
பாரூருநதிரையூருமபலவூருமவருகவெனறே
வாரூருமுரசெறிநதுமதககளிற்றின்மிசையேறித
தேரூருஞ்செமபொன்மணிததிருவீதிபபுடைசூழ்நதான.

ஆண்டுபலவப்பதியிலமலனவிழாசசேவிததுக
காணடலைகயதவமபுரிநதுகடைஞாவடிவினைநீங்கித்
தாண்டலைகயதோணமகவானெருலவுருவநதனைப்பெறறு
மீணடுசுராபதிபுகுநதுவிபவமுடனவீறறிருநதான”—என வருவனவற்ருனறிக.

திருமகள கலைமகள சிறநது வாழ்வது
பெருகுநம பசிகெடப பேணு நீரது
குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைபபெலா
மருவுவ தியலபென வாழு மனனமே.

(இ - ள்.) இலக்குமியும சரசுவதியுஞ் சிறபபுறறுவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழியக் காக்குந்தனமையுடையது நிறமமைந்த மலாகளையுடைய தாமரைகள நெருங்கிய இடமுழுவதும பொருநதுவது (இநநிலதது) இயறகையெனறு (அஙகே) அன்னஙகள் வாழாநிற்கும எ - று

திருமகள செநதாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும வசிப்பர் ஆத லின், குருமலர்த்தாமரை யெனபதில குரு - நிறம எனபபட்டது. (எச)

அமபுயத தவிசிடை யரச வோதிமம
பம்புவ தாமெனிற பாற்று நீரதோ
வமபவிழ் வயனில மென்வண் டானமுங்
கம்புளு மேனவுங் கலநது வாழுமே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பீடத்தில (நமது) அரசனுகிய அன்னம் வாழ்வதாமாயின், வாசம வீசும வயலிடங்களில், மெலலிய நாரைகளும் சம்பங்கோழிகளும பிற பறவைகளும், (எம்மை)ஒட்டுவதோ. (ஒட்டாது) என்று (அவ்விடததிற்) கூடி வாழாநிற்கும், எ - று.

கம்புள் - வாளைபாடி வெளிநுளம் (எ௰)

கொலையுழு தொழிலினுங் கடமை மாயினும்
நிலையணி காவலுஞ் செய்யுந் தன்மையா
லலைவறு மவனுடை யூர்தி யின்குல
நிலைபெறு மெருமைகள் விருந்தி ரித்தன.

(இ - ள்.) உழுதொழிலினும் கொலைத்தொழில் வரைக்கடமையாயினும், இயம னுஞ் சிறந்த இருபை (ஏரோவழி) செய்யுந்தன்மையால், கேடேதமற்ற அவனுடைய வாகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற எருமைகள் விருந்தியாயின. எ - று. (எக)

செழுமலர்த் தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை போற்றும் பண்ணையிற்
கழிசிறப் புறுமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சியு மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ள்) செழியமலர்களையுடைய மரங்களிற் சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர் கின்ற அமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன் காவலபுரியும் வயலகளில் தேன்சொரியுங் காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகியமரங்கள்) மிக்க சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி வாழாநிற்கும் எ - று.

கழி - உரிச்சொல், மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை "சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்." என்றது சூத்திரம். (எஉ)

அரையருக் கரையனா மமரன் காப்பது
தரைபதிக் கரையனா நகரஞ் சார்வது
விரைமலர்க் கரையனா நாமு மேவுதல்
புரையெனத் தாமரைப் பலவும் பூக்குமே.

(இ - ள்.) அரசர்கட்கரசனாகிய இந்திரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள வைகட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சார்ந்துள்ளது. (ஆதலின் இவ்விடமே) வாசனை பொருந்திய மலர்கட்கு அரசனாகிய நாமும் பொருந்துதல் ஒக்குமென்று பலதாமரை மலர்கள் மலரும் எ - று.

"விரைமலர்க்கரையன தாமரை" என்றதை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவா மிகள் "பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை".—என்றதனாறிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும், முல்லையிலுள்ளது பாடியென்றும், மருதத்திலுள்ளது பேரூரென்றும், நெய்தலிலுள் ளது பாக்கமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எஅ)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வணப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அரசனை காற்பக்கலுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருந்திய அனிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய கொடிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெரும்பொரு ளுடைய பெரியவர் தினமும் பேரறம் வளர்த்திடு திறனு, மிரும்பய அறவார் பெரும்பொரு ளெய்தா ராயினு மேன்றமாத் திரமே, யரும்பொரு ளளிக்கும் வண்ணமுங் காட்டு மகன்வயல் வளாக்கு மேரிகளும், விரும்பினர் குடைந்து முகந்துண் ணிறக்கும் வெறிகமழ் பொய்கையா திகளும்.

(இ - ள்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளாக்கின்ற ஏரிகளும், இச்சித்தவர்கள் மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணம்வீசும் பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செல்வத்தையுடைய பெரியவர்கள் நாடோறும் பெரிய தருமங்களை வளர்க்கும் வலிமையும், பெரும்பலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை யடையாதவராயினும் (தம்மால்) கூடிய அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இத்தன்மையின வெனக்) காட்டாநிற்கும் எ - று.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர்க்கு ஏரிகளும், பெரும்பொருளெய்தார் என்றமாத்திரமளித்தற்குப் பொய்கையாதிகளும் உவமிக்கப்பட்டன.

என்ற - இயன்ற வென்பதன் மரூஉ. (௮௰)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைத்துமுன் னருளிய விறைவ
னெறியுளி யுலகின் முதற்றொழி றனை நிகழ்த்திடும் வண்ணமு மடுத்த
வெறிகமழ் மலரோ னாதியர் வழியால் விளைத்திடும் வண்ணமுங் காட்டுஞ்
செறிபொரு டாமே வளர்த்துமே ரிகளாற் றிகழ்தர வளர்த்துமவா நதிகள்.

(இ - ள்) அறியத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய) எல்லாவற்றையும் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான் முறைப்படி உலகின் (சிருஷ்டியாதி) முதற்றொழில்களைத் தாமேய் பற்றும்வகையும், (தன்னை) சமீபித்துள்ள மணம்வீசுந் தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன் முதலியோர் வழியாகச் செய்விக்கும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும் ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும் எ - று.

தாம் என்றது நதிகளை. வார்நதிகள் - ஒழுகுநதிகளெனினுமமையும். (௮௧)

வேறு.

துன்னிய ஞான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மன்னிய தான மாக்கள் வந்துகை நீட்ட வோடி
முன்னுறச் செந்தீ யோம்பி முதல்வனா ரடியிற் றாழ்ந்து
பன்னரு மறையோர் போலப் பதிதொறும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது நெருங்கிய கத்தூரியில் மூழ்கி, நீங்காத குற்றங்களையகற்றி நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கையை நீட்டும்படி யோடி முன்வரும்படி செவ்விய யாகாக்கினியாற் காக்கப்பட்டு முதல்வன் மலையடியிலிறங்கி (வருதலால்), [(அகமருஷணாதிமந்திரங்கள்) மிகுந்த ஸ்நானஞ்செய்து, கெடுதலற்ற வேதபாராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானங்கொடுப்போர்கள் (தம்பால்) வந்து கைநீட்டி (கொடுக்கும்படி) படர்ந்து, முதன்மைபெறும்படி செவ்விய நித்தியாக்கினியை வளர்த்தி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற் பணிந்து] சொல்லுதற்கரிய வேதியர்களைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும் எ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு என்றும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஓதியென்றும் பிரிக்க மன்னிய தானமாக்கள் என்றதை நதியின்பக்கலில் மன்னிய தானங்களிலுள்ள மாக்களெனினும் பொருந்தும் (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால் யானை யுந்தி
யணிபடு மாரந் தாங்கி யருங்களிக் குமரி யெய்தப்
பிணியவிழ் வெட்சி யாதி பேணிமண் முழுதுங் காத்துப்
பணிதரு மொழுக்கிற் சென்று பார்த்திபர் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது முத்துக்களை முடியிற்றாங்கி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகமைந்த சந்தனத்தைத்தாங்கி அரிய களிப்புங் கற்றுழையும் பொருந்த முறுக்கவிழ்ந்த வெட்சி முதலியவற்றை யணிந்து, நிலமுழுவதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழத்தக்க வழியிற்சென்று (வருதலால்), [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முத்தாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்தும்படி, விகசித்த வெட்சிமுதலிய மாலைகளையணிந்து, நிலவுலகிலுள்ளார் யாரையுங் காத்து (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுக்கத்திற் சென்று] (விளங்கும்) அரசரை யொக்கும் எ - று

தண்டம் - நாடு, யானைசெல்லும்வழி களி - களிப்பெனப்திடைகுறைந்து நின்றதென்றும், களியென முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க குமரி - கற்றுழை, விஜயலக்ஷ்மி வெட்சியாதியென்றது, நதி அம்மலர்களைக் கொண்டுவருவதாலும், மன்னர்சயங்குறிக்க வெட்சியணிதல் மரபாதலாலுமெனக். (அரு)

பலவகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால் யானைக் கோடு
நிலவகை நியமந் நீட்டி நிறைதரு வகையேற் போக்குஞ்
சொலவகை சுருங்கும் வண்ணந் துகளற விசைத்து நல்கி
நலவகை வணிகர் போன்று நடப்பது நதியின் வெள்ளம்.

(இ - ள்) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும் வகையாக [மருதநிலத்தூரில்] நன்னியமத்திற் சேர்த்து நிறைதருவழி வேண்டுபவர்க்குச் சொல்லின்வகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றமற விசைத்துக்கொடுத்து, நலவழியையுடைய வணிகரையொத்து நடப்பதாகும் எ - று

நியமம் என்பதற்கு நதியின்பக்கலில் மருதநிலத்தூரென்றும், வணிகர்பக்கலில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியின்பக்கலில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகர்பக்கலில் நிறைசெய்த வகையென்றும், சொலவகை சுருங்கும் வண்ணமென்பதற்கு நதியின் பக்கலில், ஆங்குற்றோரது சொல்வகையினை குன்றும்படியென்றும், வணிகர்பக்கலில், பயறுண்டோ வணிகீரெனப்பார்க்கு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், இல்லையாயின் அவர்கேளா முன்னர் இழுந்தண்டென்றும் சொற்கள் பெருகாது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின் பக்கலில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகர்பக்கலில் சொல்லியென்றும் பொருள்படும் (அசு)

புரவலர் னெவ லாற்றுற போக்கள்ம் பலவுங் குத்தி
யிரவலர் ரோடு மேனைப் பகலல ரினப மெய்த

விரவளி யாங்குக காட்டி விசைத்தகு மிசைமிக் கிட்டிச
சுரர்மகி ழன்ன மலகச சூததிரர் நிகருமவெள்ளம

(இ - ள்) வெள்ளமானது, இநதிரன் கட்டளைபபடி போாக்கள முதலிய பல விடஙகளையும பறிதது, (அலலிமுதலிய) இராமலாகளோடும, (தாமரைமுதலிய) பிற பகனமலாகளும இனபமடையப பொருநதிய வணடுகளை அவவிடததிறகாட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாககொணடு, தேவாகள களிககும் அன்னப பறவைகள அதிகரிகக (செலலுதலால),[அரசன ஆககிளைபபடி போாககளததில (நெல முதலிய பலவுறறையுங) துவைதது யாசகாகளோடும பிற அதிதிகளும மகிழவடையப பொருநதிய கிருபையை அபபொழுதுகாட்டி விரைநது செலலததககக கீாததியை மிகுதியாககதேடித தேவாகள மகிழததகக அவிசுமிகுமபடி] (விளஙகும) சூததிரரை யொததிருககும எ - று

பகலலா - பகுதலறற வுறவினா, அதிதிகள (அரு)

பலவுயி ராகக லாலும பலவுயி காதத லாலும
பலவுயி போக கலாலும பலவுயி மறைதத லாலும
பலவுயி நுகாசசி முறறப பலவுமுயத தருள லாலு
மலரவ ளுதி யான வைவரும புரையும வெள்ளம

(இ - ள) வெள்ளமானது பலவுயிாகளைசசிருட்டிததலாலும, பலவுயிாகளை யிரட்சிததலாலும, பலவுயிாகளைச சஙகரிததலாலும, பலவுயிாகளை மறைததலாலும, பலவுயிாகள நுகாசசிமுறறுமபடி பலபொருளகளையுங கொடுததருளலானும (முறை யே) தாமரைமலரில வசிககும பிரமன முதலிய ஐவரையும ஒததிருககும எ - று

அலரவனுதியைவா —பிரமன, விணடு, உருததிரன, மகேசன, சதாசிவன எனப பவா இவாமுறையே படைததல, காததல, அழிகதல, மறைததல, அநுககிரகிததற றொழில செயவோா (அசு)

ஆறறலசான மசசங கூாம மடககிவன கேழல வெனறு
தோறறஞசான மடஙகல சாயததுத துனறுமவா மனரை மோதிப
போறறலாச சாதத லைஙகைப புணணியன முருகன வீரன
மாறறரு மதுகைக காரி யைவரு மாறும வெள்ளம

(இ - ள) வெள்ளமானது வலிமைமிகக மசசததையும ஆமையையும அடககி வலியபனறியை வெனறுகொணடு, பாாவைமிகுநத சிஙகததைககொனறு நெருஙகிய குளளரையடிதது (பலரையும) காபபாறறுதலால, சாததா - ஐநது திருககரஙகளை யுடைய விநாயகா - முருககடவுள - வீரபததிரா - நீககுதறகரிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஐவரையுமபோனறிருககும எ - று

மசசததையடககிச சாததனையும, கூாமததையடககி ஐஙகைபபுணணியனை யும, கேழலைவெனறு முருகனையும, மடஙகலைசசாயததது வீரனையும, வாமனரைமோ திககாரியையுமானும—எனமுடிகக

விணடுவின தசாவதாரஙகளில, மசசாவதாரமஐயனாறகணபறிககபபடடும கூாமாவதாரம் விநாயககடவுளால ஓடுபறிககபபடடும, வராகாவதாரம முருககடவு ளாற கொமபுமுரிககப்பட்டும, நரசிஙகாவதாரம வீரபததிரரால தோலுரிககபபடடும, வாமனாவதாரம வைரவரால முதுகெலுமபு பறிககபபடடுந தணடிககபபடடனவென பது புராணஙகளின கூறறு (அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும பாங்கர்
மனனுபோ தியினவாழ பேயுங் காட்டுபு வளாக் காது
பொனனுரு முதத மூரற பூஙகைகோங கருப்புக கொஙகை
துனனிவாா நதிகண் மாத ரெழுவருங தொகக தொகரும.

(இ - ள) நெடியாநதிகள அனனமும் கருடனும மயிலும் சிஙகமும யானையும் இடபமும, பககததிறபொருநதிய அரசமரததில வாழகினறபேயும (ஆகியஇவற்றை யடிததுககொணடுவருதலாற) காட்டி, வளாயாகிய காதும அழகிய வடிவமும முதத மாகிய பலலும, (தாமரை)மலராகிய கையும, கோஙகருமபாகிய கொஙகையும்பெறறு, சததமாதாகளும ஒனறு சோநதிருநததை நிகாககும எ - று

சததமாதாகள - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இநதிராணி - காளி எனபபடுவா இவாகள வாகனம முறையே அனனம - இடபம - மயில-கருடன - சிஙகம - யானை - பேய இவைவையேழையும் தனனிடத தடிததுககொணடு வளாககாதும, முததுபபலலும, பூஙகையும, கோஙகருமபுக கொஙகையும பொருந திய பொனனுருவேறறிருததலினாநதிகள மாதரெழுவருந தொககதொகுமெனபபட்டது (அஅ)

விணணவ ருளமுங காதல வேசைய ருளமுங காம
நணணின ருளமு முகக ணயக ருளமு மேபோற
பிணணிய தடையொன றினறிச செழுஙகழை யுடைததுவெள்ளந
தணணடை பலவு மஞ்சந தலைததலை பாநத தனறே

(இ - ள) தேவாகளது மனமும, ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும, காம முறறவாகளது மனமும், திரிநேததிரஙகளையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும போல, வெளளமானது வலியதடை சிறிது மிலலாது, செழியகணாயினையுடைதது, மருதநிலததாாகள யாவும அஞசுமபடி இடஙகடோறும பரவியது எ - று

தேவாகள மனம அவிசுகொடுககுமிடததும, வேசையருளம பொருள கொடுபபோரிடததும, காம நணணினருளம எலலாமாதரிடததும, முககணயகருளம அனபுடையாரிடததும, நினைததவை தாழாது முடிககச்செலலுமாறு வெளளமானது பரநதது என முடிததுககொளக (அக)

முனிவரா சாபம்போன றுமுடிவிலசெலவததா போனறுங
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிககா போனறும
பணிவரு மலாகக ணனபா பயிலபெருமபததி போனறு
நனிமகிழ களம ரெலலா நணணின ருடைபபுத தோறும.

(இ - ள) முனிவாகளிட்ட சாபததைபபோலவும, அழிவிலலாத செலவ முடையோரைப்போலவும, மதுரம பொருநதிய மொழியையுடைய மாதாகளில அழகின மிககாரைபபோலவும, குளிாசசிபொருநதியமலாபோனற கணணினையுடைய அனபாகளசெயயும பெரிய பததியைபபோலவும, மிகக மகிழசசியையுடைய மளளா கள யாவரும உடைபபுககளிலெலலாம பொருநதினாகள எ - று

முனிவரா சாபம தடையினறிச செலலுமாறு தடையினறியும, செலவததா பாிசனருடன செலவதுபோலத தமதாட்களுடனும, காரிகைமிககா செருககுடன செலவதுபோலப பயிாவிளையுமெனனுஞ் செருககுடனும, அனபா பததிபோல விசுவா சததுடனும உடைப்புததோறுந தடையினறிச் செனறனாகளமரென முடிததுக கொளக. (௧0)

உடைகரை யடைகசகு மளள ருரப்பிய பறையி ஞேதை
யடைகரை குததிச செலலு மழிபுன லாாககு மோதை
யிடையிடைப புதுநீ ராட வெயதுநா களிககு மோதை
கடையெழு கடலே யெனனக கடவுள ரயிாபப நீடும.

(இ - ள்) இடிகரையைத தூர்ககும மளளாகள் முழககிய மருதநிலப் பறை யொலியும, அடைதத கரையைக குததிககொணடு செலலும அடஙகாநீரின ஆரவாரப் பரிப்பொலியும, இடஙகடோறும புதுநீராடுமபடி புகுவோா சநதோஷிககுங கோஷ மும, உகாநத காலததிலெழுஞ சததசாகரமே போல, தேவாகள சநதேகிககுமபடி மிகும. எ - று

மருதநிலபபறை - கிணை (கூ௪)

பூமபொழிற பணணை யாடிப பொயகையி னாடி வாசந
தேமபொழி மலாகள் கொயது திரிதரு நீததக கனனி
காமபொழி கிழமை யாளா கூடினா வரைநது நலக
வேமபெழிற புணாி யனப னுவககுமா றெழுகா நிறகும

(இ - ள) அழகிய சோலையிற பணணையாடி, பொயகையின ஆடி, வாசம பொருநதிய தேனைசசொரியும மலாகளைபபறிததது, திரிகினற வெளளமாகிய பெண (அனபு) குவிதலொழிநத உரிமையாளா கூடிவரைநது கொடுகக, அழகுமிகக கடலாகிய தலைவன களிககுமபடி செலலாநிறகும எ - று

பணணை - வயல, மகளிா விளையாடடு ஆடி - விளையாடி, பொருநதி கிழமையாளா - தாயதநதையா, உரிமையாளா வரைநது - மணஞசெயது, அவரை ஏற்கேறப அளவிடடு—எனபபொருளகள படுதலின முறையே மஙகைககும நதிககும பொருததிககொளக

பொயகையினாடி எனபதைப பொயகையில நாடி யெனப பிரிததுப பொயகையிற பொருநதி எனவும பொருள கூறலாம (கஉ)

எமபிரா னிடநதி னீஙகி யிமயவெற படுதது மீணடு
தமபிரா னிடமே சாாநத தையலபோற கடலி னீஙகி
யுமபாசூழ வரையி னெயதி யுறுகடன மீணடு சாருமு
பமபிய வுயிாக ளோமபிப படாதரு நதியிற றாநீா

(இ - ள) நெருஙகிய வுயிாகளைககாததுச செலலுகினற நதியினது புனித மாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடததிற பிரிநது இமயமலையையடுதது மீளவுஞ சிவ பெருமானிடமே சோநத உமாதேவியாரைபபோல, சமுததிரததினினறும நீஙகி, ஆகாயமளாவிய மலையையடைநதுபொருநதிய சமுததிரததை மீளபபொருநதும எ-று.

நீருககு உமாதேவியையும, கடலுககுச சிவபெருமானையும மலைககு இமய மலையையும உவமிததுக கூறினா இமயவெறபு - பனிமலை தமபிரான - ஒபபுயாவற றவன. வரையெனறது ஈணடு நதிமலையை (கூரு)

வணடினை விளைபப தேனும வரமபிலாப புனததி னீஙகிக
கணடன புலமேல யனறிக காலுறப பணியா வனமை
கொணடகொல லையுஙகை விடடுக குலவிய வரமபிற செமமை
விணடிடா வயலக ளோமப வெளளஙகால கொணட வாறே

(இ - ள்) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும வரப்பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பாரப்பவை புறகளேயனறிக காலவாயகள பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வனமைகொண்டுள்ள கொலலையிலிருந்தும பிரிந்து, விளங்கிய வரமபினது செமமைநீங்காத வயலகளைக காககுமபடி காலகொண்ட விதமாகும என - று.

காலகொண்ட - குடிகொண்ட, காலகளாக வுருககொண்ட எனபபொருள்.

புனம - குறிஞசியெனறும, கொலலை - முலலையெனறும, வயல - மருதமெனறுங்கொளக (௬௪)

தததுவ மாயை நலகத தததுவ மொனறி னொன்று
கொததுறத தோறறு மாபோற குலநதி யினிது நலக
வொதநெழுந திரைநீக காலக ளொனறினொ றனநத மாகி
விததக மூகப பணிணை விளைததிடுங கடனமை பூணட

(இ - ள) மாயாதத்துவமானது கொடுகக, தததுவஙகள ஒனறிலிருநதொனறு கூட்டமாகததோனறுந தனமைபோல, சிறநத நதியானது இனிதாககொடுகக, நெருஙகி எழுகினற அலைகளையுடைய நீரைபபொருநதிய காலவாயகள ஒனறிலிருந தொனறாக (ததோனறி) எணணிறநதனவாய அதிசயமாக வயலகளிற (பயிரகளை) விளையசசெயயுங கடனமையைக கொணடன எ - று

மூலமாயையினினறுந தததுவஙகள ஒவவொனறாகப பெருகுமாறு நதியினினறும பல காலகள ஒவவொனறாகப பிரிநது எணணிறநதனவாயப பயிரை வளாக்கும எனபது கருதது (௬௫)

வலனமிகு மொருவன மாதா பலாதமை மணககு மாபபோற
பலவயற கொருகா லாகப பாயபுனல வழஙகா நிறகு
மலாபுகழுக கணண னாயப வாயககுடி தொறுநின றுஙகுச
சிலவயன மடைக ளாபபத திறநதுநீா வழஙகா நிறகும

(இ - ள) வெறறிமிகுநத ஓராடவன பல மாதாகளைக கலபபதுபோல, பல வயல்களுககும ஒரே காலவாயாகபபாயகினற நீரானது செலலாநிறகும பரநத கீாததியையுடைய கிருஷணமூாததியானவா ஆயா வீடுகளிலெலலாம சமானமாக நினறாற போல, நீரானது சில வயலகளின மடைகளைச சமானமாக (ஒருசேர)த திறநது தஙகாநிறகும எ - று

நினறாஙகு இதில ஆஙகு உவமவுருபு (௬௬)

சுநதர மதுரை மூதூா சோமசுந தரனு ரேவச
சிநதுவாய மடுககுந தோறுந தீமபுனல வழஙகும வையை
யுநதிபு மெசசப பணிணை யுறுவிடா மடுககுந தோறுந
தநதிரும புனலி னாவந தணிபபன காலக ளெலலாம்

(இ - ள) அழகிய மதுரையாகிய பழயவூரிற சோமசுநதரககடவுள் கடடளையிட, குறட் பூதமானது பருகுநதோறும மதுரமாகிய நீரைககொடுககுமவையை நதியும மெசசுமபடி கால்வாயகளெல்லாம வயலகளிற பொருநதிய வெடிபபுகள குடிககுந தோறுஙகொடுதது மிகக நீரவேடகையை யடககுவன எ - று

மதுரையிற சோமசுநதரககடவுள தடாதகைபபிராடடியாரைத திருமணஞ் செய்தகாலததில, அபபாணடிய குமாரியாா திருமணததிறகுச சமைதத அனனமுதலியன செலவாகாதிருககினறனவெனத தமது செலவபபெருககைககூற, இறைவா ஓா திருவிளையாடல செயவாராய்ச சமீபிததிருநத குணடோதரன வயிறறில வடவாக

னியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாஙகும இக்குறுஙகாற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன தேவியாரைப் பினதொடர்ந்து மடைப்பள்ளியையடைநது ஆங்குமலை நிகாததனவாகச் சமைககபபட்டிருநத அனனம கறிவகை முதலியவறறையும இனிச சமையலசெயயச சிததஞசெயது வைததிருநத அரிசி காய கறி நெய பால தயிாமுதலிய எலலாவறறையும புசிததும பருகியும பசிதீராது சோம சுநதரககடவுளிடஞசெனறு பசிதணியாது வருநதா நினறேனென முறையிட, இறைவா பூமிதேவியால அனனககுழி வருவிததளிததுப பசிதணிதது, தமது சடையிலிருநத கஙகையை வையையாககி அவனது தாகததைத தணிததருளினரெனபது சரிதம.

அடஙகாத நீர்வேடகையையுடைய குணடோதரனது ஓா விடாபோனற வாயாற பருக நீரளிததது வையையாயிருகக, இதுதொணடைநாடடுக காலவாயகள வயலகளிற பொருநதிய அநேக விடாகளாகியவாயகள் நீா பருகுநதோறும நீரினை யளிதது அவறறின வேடகையைத தணிததலால, இறைவா கடடளையிால வநத வையை இவறறின ஆறறலகணடு மெசசவாயிற றெனககொளக (கஎ)

வேறு

கணண னுககொரு காதலி மாாபகம
புணணு றுததலப புணணியனமுனவரு
மணணல கைபபடை யலலதில லாமையை
யெணணி மளளா ரலபபடை யீடடினா.

(இ - ள) திருமாலின அவதாரமாகிய கிருஷணனுககு ஒருநாயகியாகிய பூதேவியின மாாபினைச் துனபுறச செயதது, அபபுணணியனுககு முனதோனறிய சுவேத ராமனது கையிலுளள அலபபடையல லாமல (வேறொனறு) இலலாமையைககருதி மளளாகள கலபபையாகிய படையைக கொணடாாகள எ - று

கிருஷணமூாததி பாரதபபோரை யுணடுசெயது பூபாரநதொலைககவேணடு மெனறும, பலராமன போாபுரிநதால அநேக ரிறககநேரிடுமாதலின அதனை விலகக வேணடுமெனறுங கருதினவாகளாதலின, பூதேவியைத துனபுறுதத நினைததவன பலராமனெனறு புலபபடுததி, அசசுவேத ராமனுடைய அலபபடையைககொணடு பூதேவியின மாாபைப புணணுறுததலாயினா மளளாகளெனறுா.

இளையான மனைவியை மூததான கலததறகுரியனெனறும, இது வியாச முனிவரால திருதராடடிர பாணடு மனனாகள ஜனிததமைபோலுமெனறுஙகூறினுமமையும (கஅ)

நடுவ னூாதியி னலலினம பூடடுப
நடுநு கததி னலபபடை நணணுறீஇ
நடுநிறுததிய நலலவ ராயினு
நடுவ வாககிலை நனறுழுங காலையே

(இ - ள) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின நலல இனததைப்பூடடி நுகததறியின இடையில அலபபடையைப்பொருததி, சமமாகசசெலுததிய நலலவாகளானாலும, அவாகள நனறாக உழவுததொழிலபுரிகையில (அவாகடகு) நடுநிலைமை யெனபதிலலையாம எ - று

நடுவன - இயமன; சமனெனறாறபோல (கக)

மேழி வைததகை போனடு மேவுறு
வாழி மறறை வலககை யொருபுடை

தாழி லுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னுநது முழவ ருளமபொர.

(இ - ள்) மேழிபற்றிய கரத்தினைப்போல, நடுத்தன்மை பொருந்தாத வாழவு பொருந்திய மற்றவலக் கரமானது ஒரு புறநதாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமனசெயது, தமது மனமபொருநத உழவர்கள் (அவற்றை) ஒழுஙகாகச் செலுத்து வார்கள ' எ - று.

வலககை சமமின்றித தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமன்செய்து செலலும் என்பதாம். பூணி - பூடடபபட்டது , எருது (கoo)

வடககுந தெறகு நடததி வளாவியுங
குடககு மறறைக குணககு நடததியு
மிடககு மளளரெழுபபிய பாடடிறு
னடககும பூணிக ணனறு களிககுமே.

(இ - ள்) தெறகும வடககுமாக நடததிவளாநதும, மேற்குங கிழககுமாக நடத்தியும (கழனியை) உழுகினற மளளாகள எழுபபிய பாடலகளால, உழுகின்ற எருதுகள் நனறுகச சநதோஷிககும எ - று. (கoக)

நெலலின விததினை நிததலுங குறறு னு
நலல செலவததி னணணிய மளளாகள
புலனு ருமழுதுபினபூணியைச
செலல வுயததனா நீமபுன லாடடியே.

(இ - ள) நெலலின விதைகளை நாடோறும குற்றிபபுசிககின்ற சிறந்த செல்வத்துடன பொருநதிய மளளாகள (புலததிற) புறகள பொருநதாமல உழுது, பிறகு எருதுகளை நலல நீரில முழுககாடடி [கழுவி] சசெலல விடுததாாகள. எ - று

நிததலுங குறறுணும செலவாருநதோறுங குறறிபபுசிககும. (கoஉ)

உழுத சேறறினை யாடியி னுைததிடப
பழுதின மளளா பயிறறி வலாரியைத
தொழுது வெணமுளை தூவிதெதெ ளிநதபின
முழுது நீரைக கவிழபபா முறைமையால.

(இ - ள) ' குறறமிலலாத மருதநிலததாடகள(தாம)உழுதசேற்றைக் கண்ணாடி போல (சசமநோககு) ஆககி, இநதிரனைபபூசிதது, வெளளிய முளைகளைதெளிதது, (நீரானது) தெளிநதபினனா முறைபபடி நீரைமுழுதும (ஊகால வழியாகக) கவிழப பாாகள எ - று - (கoங)

குருவி வெண்முளை கூட்டுணப போநதவை
வெருவி யோடவெருடடுநா வேறிலை
திருவின மளளா சிறாபந தடிததிடும
பொருவி லோதையப புளளின மோடடுமே.

(இ - ள) வெளளிய முளைகளைககொள்ளை கொண்டுணணும்படி வந்த குருவி களை அஞசியோடுமபடி துரததுபவா வேறிலர். (ஆனல) செலவமபொருநதிய மள்ளர்க ளது சிறுவாகள் பநதடிதது விளையாடுஞ சமானமிலலாத வோசை அககுருவிககூட்டங களை யகற்றுகிற்கும. எ - று.

வெருட்டுநா - இதில், ந - நிகழ்காலவிடைநிலை, (கoச)

முளைகள் சேற்றிற் பதிந்து முதிர்ந்திடும்
நிலைகொ ணீள்வயல் நற்றாயி னுற்றென
அளவி னுக்கமை வுற்ற வளவையிற்
களமர் மென்புனல் காலிறந் தூட்டுவார்,

(இ - ள்.) களமர்கள், முளைகள் சேற்றிலே பதிந்து முதிர்கின்ற தன்மையையுடைய நெடிய வயலில், நற்றாயைப்போலச் சார்ந்து (அவற்றின்) அளவுக்குப் பொருந்திய அளவாக மெல்லிய நீரைக் கால்வாய்களைத் திறந்து பாய்ச்சுவார்கள். எ - று.

அளவினுக்கமைவுற்றவளவையில் என்றது பயிரின் உயர்ச்சிக்குத் தக்கபடி என்பதாம். நற்றாய் - ஈன்றமாதா; நல்ல தாய் எனினுமமையும். (௪௦௫)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன்
கொள்ளும் வண்ணம் பசந்தெழு கொள்கைபோ
லள்ளல் வெண்முளை யார்ந்தற லுண்ணலு
முள்ள வண்ணமொழிந்து பசந்தன.

(இ - ள்) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுற்றெழும் கொள்கையைப்போல, சேற்றிற் பதிந்த வெள்ளிய முளைகள் பொருந்தி நீரைப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிந்து பசப்புற்றன எ - று.

வெண்மேகம் கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தாற்போல, வெண் முளைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தன (௪௦௬)

சேறு செய்யுஞ் செயலின ரோர்புற
நாறு வாங்கி நடுபவ ரோர்புறம்
வேறு வெண்முளை வித்துந ரோர்புற
மாறில் பைங்கூழ் வளர்க்குந ரோர்புறம்.

(இ - ள்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவர்க ளொருபுறமும், வேறாக வெள்ளிய முளைகளை விதைப்பவர்க ளொருபுறமும், கெடுதலில்லாத பசிய (நெற்) பயிரை வளர்ப்பவர்க ளொருபுறமும், (ஆக மள்ளர்கள் விளங்கினார்கள்) எ - று. (௪௦௭)

வேறு.

காமவேள் சிலைகோலிக் கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாக்கி நமையலைப்பக் காரணமாய்த்
தாமரு திருப்பவெனத் தண்பயிரை நெருக்குவபோ
லேம்மார் மலர்பலவு மெழுந்துமலர் வனபணையின.

(இ - ள்.) மன்மதன் வில்லாக வளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நம்மை அச்சந்தரும் பாணங்களாகச்செய்து துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன வென்று, தண்ணிய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருந்திய பல மலர் களும் வயல்களில் தோன்றி மலர்கின்றன எ - று.

தாம் என்பது பயிர்கள்.

"கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன" என்ற திருத்தொண்டர் புராணம்போல, நெற்பயிர் கரும்பென்று சொல்லும்படி யுயர்ந் திருத்தலின், அதனையே

மன்மதன் விலலாகவுளததத தமமைப் பாணங்களாக்கிச்செலுதத நிகழுமென்னுங் கருததால், தாமரைமுதலிய மலாகள அபபயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருதது.

உநதியநதா மரையொனறே யுடையவரி தனைநோககி
யெநதமைநே ராவெனறே யெழுநதபசும பயிரப்பணணை
சநதமலி பலகமலந தாமலாநது வளையுயிாதத
கொநதொளிநித திலவொழுஙகா றகுறுநகைசெய திடுமன்றே.

(இ - ள) அழகிய உநதிககமல மொனறனையேயுடைய திருமாலைப்பார்த்து எமககு ஒபபாகாய எனறுயாநத பசிய பயிரையுடைய வயலகள, அழகு மிகுநத பல தாமரை மலாகளை மலாநது, சஙகுகள்பெறற கூடடமாகப பிரகாசிககின்ற முததுக களின வரிசையாற் புனனகை செயயாநிறகும எ - று. (௪0௯)

கொத்து - கொநது, மெலிததலவிகாரம

இடையிடையே செழுஙகமல மெழுநதுமலா பசுமபணணை
யடையலாத முயிாகுடி ககு மழுஙமிழுவச் சிரபபடைககை
யுடையுவனை யுளததிருததி யோஙகுமவன சாரூபந
தடையறபபெற றுயிரஙகண டகவிழிதத திறங்காட்டும

(இ - ள) இடஙகடோறும செழிய தாமரைகளெழுநது விகசிககப்பெறற பசிய வயலகள, சததுருககளது பிராணனைபபருகுந தீயைசசொரியும வசசிராயுதத் தைக கையிலேநதிய (தமககிறைவனாகிய) இநதிரனை மனதிற றியானிதது உயாநத அவனது சாரூபததைத தடையினறி யடைநது ஆயிரஙகணகளோடு தகுதியாகவிழிதத திறததினைக காடடாநிறகும எ - று (௧௧0)

தாமாககும பொருடகுதவி தனை புரிவ ரதறகிடருந
தாமாகி னவாதமமைத தணவாமே யிடாகளைவாா
தாமாககும பயிாககுறுயத தைதகளையு நிலநீருந
தாமாகக வவைமுனியாா களைமுனிவாா தருமுழவா.

(இ - ள) தாமியறறும பொருளுககு உதவியைச செயபவாகள் அபபொரு ளுககு இடையூறந தாமேசெயவாாகளாயின அவாகளை நீககாமலே (அவாகள செய யும) இடையூறறினை (மாததிரம) விலககுவாாகள (அதுபோல) தகுதிபபாடடினை யுடைய மளளாகள தாமசெயகினற பயிருககு நிலமுமநீருமு(உதவிசெயவனபோலவே) அதறகு இடையூறாக நெருஙகிய களைகளையும உணடாகக, அநநில நீாகளைககோபியாத வாகளாகிக களைகளை (மாததிரமே) கோபிபபாாகள எ - று

நானகாம வரியில, தாம - அசை (௧௧௧)

மஙகையாாக ளவயவததின வளஙகவாிந தீவரமும
பஙகயமுங கைரவமும பலவுமட னமககாகா
தஙகவாகக தககதெனவ வகநதெணணிக களைகளையத
தஙகுமவயற றெழிலமளளா தையலாாச செலவிடுததாா.

(இ - ள) பொருநதிய வயலகளில உழவுததொழில புரியும பள்ளாகள் மாதர் களது உறுப்புககளின் நலததினைக கொளளைகொளளுங கருஙகுவளையும தாமரையும் அல்லியும (முதலிய) பல வறறையும அழிததல நமக்குததகாது, (பகைபாராட்டலால)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிற்கருதிக் களைகளையுமபடி மாதர்கடகுச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - முகம் கைகால் கொஙகை முதலிய வற்றையும், செவவல்லி - வாயையும நிகாததலிற பகைமையெனக கொளக பலவு மெனறதால வள்ளை - செவியையும பிற பூிறவற்றையும நிகாககுமாதலின அவற்றையு மெனக. •(கக௨)

தமதுறுப்பி னெழிலகரவிற் றுஙகவரும பிழையானுந்

சமரமதன றெழிலவளாககுந தணபயிரைத தெறலானு

மமரிடைவந தெதிராத வலாபபகைஞயத தாநதொடாநதே

குமரியுயிர் குடிப்பதறகுக குறுகினா வயனமாதா

(இ - ள) வயலிற றெழிலபுரியும பளளபபெணகள தமது அவயவஙகளி னழகை வஞ்சகமாகத தரிகக உண்டாகினற குறறததினாலும, காமப்போாபுரியும மனமதனது செயலகளை வளாக்கினற (கருமபுபோனுளள) தணணியபயிரை யழிததலி னாலும, (தமமை) போரில வநதெதிாககாத மலாகளாகிய பகைகளைத தாம நெருஙகி (அவற்றின) அழியாத வுயிாகளை யழிபபதறகு அடைநதாாகள எ - று

அமரிடை வநதெதிராத எனபதை, எதிாநது அமரிடைவராத என விகுதி பிரிததுக் கூட்டி, எதிாததுப்போருககு வராத எனபபொருள கூறினுமமையும அம ரிடை - அமருககு, உருபுமயககம குமரியுயிா எனபுழி - இளமையுயிா எனறுமாம அவை யபபோது களையபபடினும மீணடும முளைககும ஆறறலுடைமையின அழியா வுயிா எனககோடலே சிறபபு

சமரமதன றெழிலவளாககுந தணபயிா எனறது கருமபுபோல விளஙகும நெறபயிரையெனக. (ககங)

எங்களுககுப பகையாகி யிலஙுசிமுத லாமிடததிற

றஙகியிருப பதறகேதுஞ சாறறிலமற றதுபொறுததே

மெங்களகண வரைபபகைததிங கிருநதிடவொட டேமெனறு

மஙகையாபூங கயமுதலா மலாகளையத தொடஙகினா •

(இ - ள) எஙகளுககு விரோதமாகித தடாகமுதலியவிடஙகளிற பொருந்தி யிருப்பதறகு ஒனறுஞ் சொலலமாட்டோம அதனைப பொறுததோம(ஆயினும)எஙகள கணவாகளைப பகைமைகொணடு இவவிடததிலிருககவிடமாட்டோம எனறு, அமமள்ள ஸதிரீகள தாமரை முதலாகிய மலாகளைக களைநதெறிய ஆரமபிததாாகள. எ - று

மறறு - அசை கணவரைப பகைததலாவது - அவாகள் நெறபயிரைபபெருக் கக கருதியதறகு மாறுபடசசெய்தலெனக (கக௪)

வேறுவே றுளததெணணி வேறுபடுங கயவாகளா

லூறுறு தெனிலவரை யொறுபபாரா ருறுப்பொபெடதிா

கூறுமோ திமமபணிலங கூரமமவரால கயனஞெணடுஞ்

சீறுமா றிலரொளிககுஞ் செயலானுந தொடாநதிலரால

(இ - ள) (தமது) மனதில் வெவவேறாகக கருதிமாறு படுகினற கீழ்மககளால (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில, அவாகளைத தணடிபபவா யாவா ? (ஒருவருமிலா!) தம தவயவஙகளுடன ஒபபாகசசொலகினற அனனம சஙகு ஆமை வரால கயல நணடு முத

வியனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடாந்திலா (அம்மங்கையா.) எ - று.

ஓதிமம-நடைக்கும, பணிலம்-கழுததிறகும்,கூமம்-புறந்தாளுககும்,வரால்-கணைக்காலும, கயல்-கண்ணுக்கும, ஞெணடு-முழந்தாளுக்கும ௪ மானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மரைகுவளை தணகுமுதங கொடிவள்ளை
தெய்வமணங கமழநீலந் திகழனிசச மெனுமபகைகட
குய்வகைசெய் யாதவாக ளுடனிருந்த பெருமபிழையாற
கைவலததிற பறிதவெதறிநதாா கதுவியபுல லாதிகளும.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - தாமரை - செங்குவளை - தணணிய அல்லி - வளளைக்கொடி - திவ்விய மணமவீசுங கருங்குவளை - விளங்குகினற அனிசசமெனறு சொல்லபபடும்.பகைகளுககுப பிழைககுமவகை செயயாமல், (அவறறுடன) தங்கிய பெருங்குறறததால, பொருந்திய புல முதலியவறறையும, ஆற்றுககாலாட்டியா(தமது) கைவல்லமையாற பறிதெதறிநதனா எ - று

சைவலம - கூநதலுககும, தாமரை - முகமுதலியவறறுககும, குவளை - கண்ணுக்கும், குமுதம - வாயககும, வளளை - காதுககும, அனிசசம - பாதததிற்கும உவமையாற பகைபபொருளகள (௧௧௬)

சிரஞ்செவிதோள கணமுனகை திணிமுலைமெல லிடைபாதம
வரஞ்செறிமென மலாபலவும வகுததணிநது மீணடவாக
ளுரஞ்செறியும பகைசவட்டி யொ்ணடலையா திகளணிநத
புரஞ்சிரித்த புணணியரே போனறனாமள ளாகளபுகழ.

(இ - ள) தலை - காது - தோளகள - முனகை-(அழகு) முறறிய முலைகள-நண்ணிய இடை - கால (முதலியவிடங) களில, மேனமைபொருநதிய மெலலிய பல மலாகளையும வகைப்படுததி மளளாகள புகழுமபடி திருமபிய ஆறறுககாலாட்டியாகள வலிமைமிகக பகைகளையழிதது ஒளளிய சிரமுதலியவறறை (அறிகுறியாக) அணிநத திரிபுரஙகளைப புனனகையாற பொடிதத புணணியராகிய சிவபெருமானை யொததாாகள. எ - று.

மீண்டவாகள - வினையாலணையும பெயா,

மலாபலவு மளளாகள புகழவகுததணிநதுமீணடவாகள**பகைசவட்டி*** அணிநத புணணியரே போனறனா - என முடிததுககொளக (௧௧௭)

சீரறிவா றையுமுடைய தேவாமுத லனைவோாககும
வாரறிபூண முலைமாதா மகிழசெயவ ததிசயமோ
வோரறிவா கியபயிரு முழுததியாகைத தலநதோயப
பாரறிய மிகததெளிநது பரநதெழுநது வளாவனவால.

(இ - ள்) கசசினைததரிதத ஆபரணமணிநத முலைகளையுடைய மாதாகள் சீரததிபொருநதிய ஆறறிவினையுமுடைய தேவாமுதலிய வெலலாருககும மகிழ்சசியை யுண்டுசெயவது ஆசசரியமோ. ஆறறுககாலாட்டியாரது கைததலமபடிய, ஓரறிவினையுடைய பயிாகளும், உலகினரறியுமபடி மிகசசெழிததுப் பரவியெழுந்து வளர்கினறன. (ஆதலின் ஆசசரிய மன்று) எ - று

ஆறறிவுயிர் தேவா (மாநதா) முதலியோரென்பதையும், ஓரறிவுயிர் பயிா முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

(சூத்திரம) "ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவறறொடு மூககே
நான்கறி வதுவே யவறறொடு கணணே
ஐநதறி வதுவே யவறறொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவறறொடு மனமென
நேரிதி னுணாநதோா நெறிபபடுத தனரே"—எனவும,

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யககிளைப பிறபபே,
நநது முரளு மீரறி வெனப
பிறவு முளவே யககிளைப பிறபபே,
சிதலு மெறுமபு மூவறி வெனப
பிறவு முளவே யககிளைப பிறபபே,
நணடுந தும்பியு நானகறி வினவே
பிறவு முளவே யககிளைப பிறபபே
மாவும புளளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யககிளைப பிறபபே
மககட டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யககிளைப் பிறபபே"—எனவுங் கூறியதனு லுணாக.

அரவமலி நறுநதெணணீ ராருததின முறைபபாயததிப
புரவுபுரி தரவுழவா புரையறவோங கியபயிரின
விரவுமடல கிழிததெழுநது வெணகதிாகள வளாதோறற
மரகதபபா றையினமுளைதது வளாவயிரக கொழுநதைனய

(இ - ள) உழவுததொழில செயவோா ஓசைமிகக நலலதெளிவாகிய நீரை நீஙகாது நாடோறும பொருநதப பாயசசிககாததல செயயக குற்றமற வுயாநத பயிரினது நெருஙகிய மடலினைக கிழிததெழுநது வெளளிய கதிாகள வளாகினற தோறறமானது மரகதபபாறையினினறு முளைதது வளாகினற வயிரககொழுநதினை யொததிருநதன. எ - று

பயிரை மரகதப பாறையாகவும, கதிரை வயிரககொழுநதாகவும உவமிததுக கூறினர். (ககக)

தயஙகியதன னிறங்காட்டித தனககதிப னெனததனனுள
வயஙகுமரி திறமபினனா மருவுபயிாக கருளசுரநது
பயங்கதுவு மமுதூறுததிப் பணிககதிரோன றினமவளாபப
வியங்கியவெண் கதிாமுதறபோ லெழுநதுபசந தனபெரிதும.

(இ - ள்) தணணிய கிரணஙகளையுடைய சநதிரன பொருநதும பயிருககு விளங்கிய தனது (வெளளிய) நிறததைககாட்டி, தனககுத தலைவனெனறு சொலலுமபடி தனக்குளளே விளஙகும விஷ்ணுமூாததியின (பசுமை) நிறததைப் பினனர் அருளமிகுநது, உருசிவாயநத அமுததததையுறுவிதது நாடோறும வளாகக, பிரகாசிக்கினற வெள்ளிய(நெற)கதிாகள் முதறபொருளாகிய பயிரைபபோல வெளுததெழுநது (பினனா அபபயிா பசுமையுற்றாற்போல) மிகுதியும பசபபுறறன எ - று

பயிர்கள் சந்திரனால் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும் பெயர். (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விடமுண்டு விளங்குதலை,

"தேரேறிவருமபரிதிமண்டிலத்துஞ்செழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்
டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞ்சந்திமண்டிலத்துமெண்கணுறு
நீரேறிவருமரியுமுருத்திரனுமகேச்சுரனுநிலவச்செய்து
நாரேறிவருமவாதமுள்ளத்தமரெண்குணத்தானையந்துவாழ்வாம்"—என இந்நூலில் வருவதனானுணர்க. (௧௨௦)

விண்ணிவர்ந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதிர்க் கரத்தணைப்ப
வுண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துட் டுருப்பசந்த கதிர்ச்சாலி
பெண்ணினினந் தமைத்தாங்கும் பெற்றியினார் தாயரென
மண்ணுறலென் றிரண்டினையு மனறவெதிர் நோக்கினவே.

(இ - ள்) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற்ற, கதிர்களையுடைய நெற்பயிர், மாதர்கூட்டம் (தாம் கருவுயிர்க்கையில்) தழுவித் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவர்கள் தாயமார்களே யென்று(அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும்(நிலைபெற)எதிர்நோக்கிநிலைபெற்றுநின்றன எ - று

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள் - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம், மனம் எனக்கொள்க. (௧௨௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகலிலரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிற்பதுபோ
லுகலருமபல செயலொழித்து மோரோவொன்று பதரான.

(இ - ள்.) மாதர்களில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லும்படி நிற்றல் போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின் நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தனை கீழ்மகனென நிற்றல்போலவும், (கதிர்களுள்) கெடுதலற்ற பல செயல்களொழிந்துநின்றும் சில பதர்களாயின எ - று

ஒவ்வொன்று என்பது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின், சிலவென்றும.

சாத்துவித நிறமுன்னுயத் தாமதத்தி னிறமபின்னு
யேத்துமவகை யிருந்தபடி யெதிர்நோக்கி யிராசதந்தா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரம்பியது போற்கதிர்கள்
காத்திடுநீர்ப் பணைதொறுங் கதிர்த்துமிகச் சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாய்ந்து, தாமதத்தின் நிறம் பின்னேயாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிர்ப்பார்த்து, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிர்கள் சிறைகோலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன.எ-று

சாத்துவீதம் - வெண்மையும, தாமதம் - கருமையும், இராசதம்-செம்மையுமாமென்பா. (௧௨௩)

மண்புனல்கால் வெளிபரிதி மதிமன்ன ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுந்தானு மோமப்வழல் குளிர்ந்தெதந்த
பணபெனவு முதிர்விளைவின் பசையீரம் வாங்கவுறு
நண்பெனவும வயன்மீட்டு நளினமொட்டாம் பலுமலர்ந்த.

(இ - ள்) மண் - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா, (ஆதியவற்றைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒளிய வடிவமென்னுந் தானும் காக்குமபடி, அக்கினியானது குளிர்ச்சியுற்று அடுத்ததனமைபோலவும், முற்றிய விளைச்சலின் ஈரத்தைப்போக்கவந்த நட்பாளன்போலவும், வயல்களில் திருமபவுந் தாமரையுடன் ஆம்பலமலர்களும் பூத்தன. எ - று

தான - அக்கினி பசை ஈரம் - இருமபயரொட்டு காம்பரி - காமவேளென்பனபோல

சிவபெருமான் மள்ளராகவந்தது

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுப் பல தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலைச்சிதம்பரமாகிய பேரூரையடைகையில், சிவபெருமான் தமது தோழருக்கோர் திருவிளையாடல் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உயர்திணைப்பொருளும், அஃறிணைப்பொருளுந் தாமேயென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராய்த் தம்மைக் காட்டிப் பயனைக்கொடுத்தருளினாற்போல இழிந்ததுங் காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, பள்ளனாகி, திருவிளையாட்டினால, வயலிற் சென்றனர் உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழனியிலே தொழில் செய்யத்தொடங்கினார் விநாயகக்கடவுளும், முருகக்கடவுளும் பள்ளச்சிறுராய, வயலினகண் விளையாடினார் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் நுகமும், கலப்பையும, மேழியும, கொழுவும, வாரும, கயிறும, கோலும, கடாவும, விதையும, நாறும, ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள் சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளர்களாய, சிவபிரானுகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுகின்றவரும, நீர்பாய்ச்சுகின்றவரும, வரப்பின அருகு சீக்கின்றவரும, பரம்படிக்கின்றவரும, நாற்று நடுகின்றவரும, விதைக்கின்றவருமா ஆனார்கள். இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய, உமாதேவியாகிய பச்சைப்பள்ளியோடு நாற்று நட்டார்கள் இங்ஙனம் இவர்கள் கழனியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெறாமல் இடபதேவரை வினவினார் அதற்கு இடபதேவர் வன்றொண்டனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ்ஞாபித்தபடியால், கண்ணினால் காட்ட, அக்குறிப்பின்வழியே நாயனார் வயலிடத்தே, ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும, அம்மையையுங் கண்டு வணங்கினார். நாயனாரோடு சிவபெருமான் கரையேறி, காஞ்சிநதியில, ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து, இடபதேவர் முகத்தைத் மண்ணோடு கருவியாற் சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவர் அஞ்சி, வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம அகழ்ந்து, சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்து, குற்றத்தினின்று நீங்கினார் பின்னர்ச் சிவபிரான் வெள்ளியம்பலத்திலே, திருநடனஞ் செய்தார் —என்பது சரிதம. இதனை,

பேரூர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்

“அராவணிசடிலப்பள்ளனார்தோழர்க்கவந்தமையறியார்போற
பராமுகத்தினராயப்பள்ளிகள்பள்ளர்தம்மொடும்பயின்றிருந்தொழிலி
னுராவுநீர்ப்பணையினுழிதராநோக்கியுறப்பணிந்தெழுந்துதோழமையால்
விராவியவன்பர்மகிழ்ச்சிமீக்கிளைப்பவியப்பொடுமசதியாடுவரால்

மறையவனரசனசெட்டிதனருதைவயங்குசூறகுத்திரனபுவனம்
பறைதருநல்லசங்கரனவேடனபணிசிவனவிளங்குமுக்கணக்க
னறைசெயமபட்டனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன
பறையனுமுன்னரானீயின்றுபள்ளனுனமைதெரிந்தேன்யான.''— என்பதனுனு
ணாக. (௧௨௪)

முறுகவிளைந் தவனிமிசை முடிசாய்த்துக் கிடக்கின்ற
மறுவிலவிளை வினைநோக்கி வயலவினைஞா மகிழ்வெய்திக்
குறுகினா தண் ணுமையியம்பக் குயமேந்தித் தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள ளுநாவணக்க மோமபுவது மரிதேயோ.

(இ - ள) வயலிற றொழில்புரியும பள்ளாகள முதிர விளைவெய்திப் பூமியின் மேல தலைசாய்த்துக்கிடக்கின்ற, குற்றமில்லாத பயிரைப்பாாத்து, களிப்படைந்து முழவொலிக்க" அரிவாள தாங்கிச்சென்று தலைகுனிந்தாாகள பொருந்திய பலனைப் பெறுவோா பணிதல செய்தலும அருமையோ? எ - று

“உறுபலங்* * *அரிதேயோ” என்றது கவிக்கூற்று குறுகினர்-முற்றெச்சம்.

எல்லாாக்கும பயனபடுவா ரெனசெயினும பொறுப்பரெனு
நல்லாாக ளுரைப்பொருளை நாட்டியது கதிாச்செந்நெ
லொல்லாரின வளாத்தவரே யொறுத்துவாிந தெடுத்தேகி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திருமபோா செயப்பட்டே.

(இ - ள) கதிாகளையுடைய செந்நெற்பயிரானது (தம்மை) வளாத்தவர்களே சத்துருக்களபோலறுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிட்டு மிதித்துப போா செயப்பட்டு, யாவாக்கும பிரயோசனப்படுபவா (தம்மைப பிறா) யாதுசெயயினும பொறுப்பாாகளென்று, நல்லவாகள கூறிய சொறபொருளை நிலைநிறுத்தியது எ - று

வெல்லாத களம - நெறகளமெனக (௧௨௫)

கையினுற பிடித்தடித்துங் கடாவடியிற படுத்திட்டும
வைகெல்லாந் தணப்பித்து மருவுபதா நவைநீக்கிச
செயயெலா மிகக்குவிக்குஞ் செந்நெலவள நோக்குதற்கே
மெயயெலாம விழிபடைத்தான விண்ணவரு மிந்திரனே.

(இ - ள) கையினுற பற்றியடித்தும, கடாககளின காலகளிற் படுத்தியும, வைக்கோலகளையெலலாம பிரிப்பித்தும, பொருந்திய பதராகிய குற்றத்தை விலக்கி, வயலமுழுதும மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செந்நெலலின வளப்பத்தைப் பாாப்பதறகாகவே, அந்நிலத்தெய்வதமாகிய இந்திரன உடன்முழுதும விழிகள பெற்றனன். எ - று

தெனபுலத்தாா தேவாவிருந் தினாசோசுற றமுந்தாமென
றைமபுலத்தா றினிதோமப வைங்கூறுகொண்டுழவ
ரினபுறநா னிலமபுரக்கு மேந்தலுக்கோா பகுப்பாக்கித்
தமபகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய வாரினமும்.

(இ - ள) பிதிரரும தேவரும அதிதியரும பொருந்திய உறவினருந் தாமுமென்று ஐமபுலத்துஞ் செல்லும் அறநெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்குகளை யெடுத்துக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மன்னவனுக்கோாபங்கு செய்து (கொடுத்து), தமமுடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையுற்றுப் பிற தருமங்களையும நாடோறுஞ் செயவாாகள மள்ளர்கள். எ - று.

"ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப" என்றதை, திருக்குறள் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங் - கைம்புலத்தா றோம்ப றலை" என்னும்வெண்பாவானுணர்க. "தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவர் படைப்புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதியர். அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின் றென்புலத்தாரெனப்பட்டனர் விருந்து - புதியராய்வந்தோர். அவர் இருவகையினர் பண்டறிவுண்மையிற் குறித்துவந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென எல்லார் அறங்களுந் தானுறனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று." என்றார் பரிமேலழகர்

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவர்களித்துத் தம் பங்கில் எஞ்சியதுகொண்டு பிறதருமங்களையுஞ் செய்வார்களென்பார் "தமபகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வார்" என்றார். (கஉஅ)

தொறுவியாமதந் தானமெரத்திக் தாணத்தி னுறப்பிணித்த
மறுவுடையா னென மாலை வணங்காதா ரெவர்களமா
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செந்நெலொழிப பாரிலலை
யுறுவாமுதலியவுலக மூவர்தளிக்குங் காரணத்தால்.

(இ - ள) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின்) திருமாலை, ஆய்ச்சியர் மத்தாலடித்துத் தூணினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவர்? (ஒருவருமிலர் அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக்குங்காரணத்தினால், செந்நெலலை (உழவரது) தெறுவினையாற்பட்டதென்று நீக்குபவர் ஒருவருமிலர் எ - று

தெறுவினை - கடாவான மிதித்தல் முதலியன

திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயர்வீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண்ணெயைக் களவாடி விளையாடுகையில் ஆய்ச்சியர் முறையிட்டதாற்கு, அசோதைப்பிராட்டியார் கயிற்றால் யாத்தனரென்பதும், ஆய்ச்சியர் மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள் (கஉக)

கன்னன்றுஞ் செழும்பாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செந்நெல்மு தொடுமிசைந்து செறிவாசப் பாகடைதுய்த்
தின்னலருங் களிப்பெய்தி யும்பர்களு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின் வாழ்குநரே நகர்தோறு மூர்தோறும.

(இ - ள) சாக்கனையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும(கூட்டி)செந்நெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாக்கு வெற்றிலை [தாம்பூலம்] தின்று, அடைதற்கரிய சந்தோஷத்தை யடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல் (கஙௐ)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமாண் டினவிழவு
மாளவினையா டவர்மகளி ரருந்துனிதீர் துறவாகுந்
தாள்வினையு மறுவெனவே தயங்கியதண் ணடைதோறும.

(இ - ள) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும்,களிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், திருவிழாவும் மாசோற்சவமும் நன்மையாயுள்ள வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவர்களது அரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்கு கின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங் கின. எ - று (௧௩௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா ளுடுப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நலகுவதும் வாய்மொழியாம்
பண்ணவரவைப் பினைப்புரந்தும் பயன்பெறிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணகருக் கமரனென வானவர்கோ னமர்ந்ததுவே.

(இ - ள) (சந்திரன் பூரணகலைபொருந்திய) ஒருநாளில், புசிப்பதுவும் [அமு தம்] மருந்து, தரிப்பதுவும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மரவுரியே தங்குவதும் [ஆகா யமே] ஆதாரமற்றவிடமே கொடுப்பதுவும் [இந்திராயநமஃ என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம் (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காத்தும் மிக்கபிரயோசன மில்லாமையை நினைத்தே இந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தூருக்குத் தெய்வத மென்று பொருந்தியதாகும் எ - று. (௧௩௨)

போகமிகு விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிகு புனல்வழங்க விருப்பினொடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயல்வளமும் புகன்மொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த னலந்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ள) போகங்கள் மிகுந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்திரனே தெய்வதமாகி,மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி,ஆசையோடுங் காவல்புரிகின்ற கமுக மரங்கள் மிகுந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடை யதோ' (அன்று) புன்னை மரங்கள் மிகுந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம் பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம் எ - று.

வயல் வளமு மென்றதில், உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது
அளவைத்தோ என்றதில், ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மறையுமாம். (௧௩௩)

நெய்தல்

வேறு

இரும்புனற் கதிபதி யெனனும் வானவன்
சுரும்புளா நெய்தல்வாழ் கழிகடோறுமிய
பெரும்புனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென
றரும்பிய விருப்பினுங் கமர்தன் மேயினன்.

(இ - ள) மிக்க நீருக்கிறைவனென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண் டுகள் கிண்டுகின்ற நெய்தன் மலர்கள் பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலா கிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடனவ் விடத்திற் பொருந்தினன் எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலர்வேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பின னென்றார் சுரும்புளா - வினைக்கேற்ற அடை (௧௩௪)

குழும்பமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பம்புமா நதிபல் படியுந் தூயதென

றம்புரா சியின்மருங் கடுத்து வாழுமால்
கொம்பனு ளுமைவளர் கோதில சோதியே.

(இ - ள்.) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில்லாதபரஞ்சோதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவர் பருகுந் தன்மையுடையதாயுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலநதிகள் படியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவர் கும்பத்தினின்றுந் தோன்றினவராதலின் அப்பெயரெய்தினர் இந்திரன் தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக் கருதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவர் அதனை ஆசமனீயஞ் செய்தனர் என்பது சரிதமாதலின் "அம்புராசி கும்பமாமுனியுணுங் கொள்கைத்து" எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துழுந் தெல்லைத் தாக்கிய பருகினன் பிறைசேர் சென்னி
யையன் தருளைப் பெற்றாக் கதிசய மிதெனக்கொன் றூன்று•
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ"—என்பதனானறிக.

வருணனுக் கூர்தியா மகர மீனுந்த
மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாஞ்
செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்
பொருமக ரம்பல மீனும் புலனுமே

(இ - ள்) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுறாமீனுந் தமது ஒப்பற்றகுலமென்று, அவன் வசிக்குமிடமெல்லாம் [கடல்முழுதும்] போர்செய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போர் புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும், பொருந்தும் எ - று.

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம். (௧௬௬)

பிணக்குவைப் படும்பெரு மன்னர் போரிடை
நிணக்குவை யுணவு நீலக் கண்ணினு
ணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்
குணக்கருங் கொடியினங் குழுமி வாழுமே

(இ - ள்) பிணக்குவியல்படுகின்ற பெருமைவாய்ந்த அரசர்களது யுத்தகளத்தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புசிக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய பரத்தியர் உலர்த்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயர்வாகிய ஐந்து குணங்களையுடைய கரிய காக்கைக்கூட்டங்கள் கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும் எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள்—மறைந்த புணர்ச்சித்தர்தலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம் புகுதலும், நெடுக்கக்காண்டலும், மடியின்மையும்—என்றார் பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள். அன்றியும்,

"காலை யெழுதல் காணுமலின்புறுதல்
மாலை குளித்து மனைபுகுதல் - ஏலவே
உற்றாரோ டுண்ணலுறங்க லிவையைந்துங்
கற்றாய்வாய் காக்கை குணம்"—எனக் கூறுவதுமுண்டு. (௧௬௭)

பரத்திய ருறுப்பினை பயங்கொ ளித்தமீ
னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும் பேணியு
முரத்தினை யுளத்துறு பயத்தி னோதமும்
வரத்தினை யுறுநெறி மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெய்தனிலமாதர்களது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தப்பவளம் முத்து முதலியவற்றையும் (தன்னிடத்திற்) கொண்டிருந்தும், மனதில் வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று

பயத்தின் என்பதில், பயம் - நீர், அச்சம் என்றும் வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம், வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும், வித்துருமம் இதழுக்கும், முத்து பல்லுக்கும் முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க (௧௫௮)

உருநல மிலாதவ ருதவு நன்பொரு
ளொருவுந ரிலையுவர் நாற்றக் காக்கடன்
மருவுறு தீர்த்தமாய வானும் பற்பல
பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நல்குமே

(இ - ள்) உருநலமில்லாதவர்கள் கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார் (ஒருவரும்) இலர் (அதுபோல) உவர் நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந்திய தீர்த்தமாகி, தேவர்களும் (மானுடர்முதலிய மற்றையோர்) எல்லாரும் (தன்னைத்) துதிக்க, பற்பலபொருள்களையுங் கொடுக்கும் எ - று

உருநலமிலாதவர் - குரூபிகள். வான் - ஆகாயம், ஈண்டு இடவாகுபெயராய்த் தேவரை யுணர்த்தி நின்றது (௧௫௯)

அடுத்திடப் பட்டவர் பெரிய ராயினு
மடுத்தவர் சிலர்குண மவர்கு ணத்தினை
மடுக்குமோ வளர்கழி மலர்ந்த நெய்தல்கள்
விடுத்தில நறுமணம் வீசுங் காதமே

(இ - ள்) அடுத்திடப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களிற் சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின் றன்மையைக் கொள்ளுமோ? (கொள்ளாது, அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரிற் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள் (மணம்வீசுந் தம்மியற்கைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நன்மணத்தைக் காத்தூரம் வீசாநிற்கும். எ - று

அடுத்திடப்பட்டவர் கழியும், அடுத்தவர் நெய்தலுமெனக் கழியின் மலர்ந்த நெய்தல் அதன் புலான் மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதென்பது கருத்து.

"நெய்தல்கள் விடுத்தில நறுமணம் வீசுங்காதம்" என்பதை, "நெய்தற் காதம்வீசும் நறுமணம் விடுத்தில" என்றன்வயங்கொளினுமமையும். (௧௬௦)

சேரியின் புறமெலாந் தீய நாற்றமே
யாரினும் புன்னையு மலர்ந்த கைதையும்
வேரியின் ஞாழலும் வீசு மாமணம்
பூரியம் புரத்தினின் றுய்ந்த மூவர்போல.

(இ - ள்.) பரதவர் சேரியின் பக்கலிலெல்லாம் துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூத்த தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கண் - வித்யுன்மாலியென்னு) மூவரையொத்தது (துன்மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று (௧௪௧)

வலையினான் மீன்பல வாருஞ் செய்கையர்
குலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வர்க
ளலைவிலா தொற்றினொ லொற்றி நுண்பொருண்
மலைவிலா வொற்றுமா யொற்று மன்னர்போல்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத ஒற்றர்களாலாராய்ந்து, நுட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசரைப்போல, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதர்கள்(சிலர்) குலைதலில்லாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வார்கள். எ - று

மன்னர் ஒற்றரால் பயனடைதல்போலப் பரதர்வலையால் மீனையடைந்தும், அவர்தாமே சிறைப்புறத்தோர்துமெனப் பொற்றோடுணையாத தெரிந்து பயனடைவார் போலத்தாமே குளித்து மணிகளையெடுத்தும் வாழ்வரெனக்கொள்க. (௧௪௨)

விழியினாற் பரத்தியர் வெல்லப் பட்டதோர்
செழிகட றிரைக்கையாற் றிறைக ளாகவே
பொழிகதிர் மணிகளும் புலவு மீன்களுங்
கழியவர் சேரிமுன் கலந்து வீசுமே

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலால் மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவர் சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும் எ - று

தோற்றவர் வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதலின் பரத்தியர் விழிக்குத் தோற்றகடல் அவர்கட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றார்.
கலந்து என்பது விண்டு என்றாற்போற் பொதுவினை (௧௪௩)

அளவர்க ளுப்பமைத் தளக்கு மோதையு
நுளையர்கள் கலன்கட லூர்க்கு மோதையும்
வளைமணி மீன்விலை மதிக்கு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர் கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ள்.) பரதர்கள் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், நுளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்துமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன் (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிர்க்கின்ற (பல) கடல்கள்போன்று விளங்கின. எ - று

கடல் - கடலொலியென்க. அளவர்கள் - நுளையர்கள் என்பன நெய்தனில மாக்களை. (௧௪௪)

சுரங்கடந் தவர்தமைத் துன்னு றாமையா
லிரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெள்வளை
தரங்கமென் கரங்களிற் றள்ளி வேலையு
மரங்கினர் கரைவரு மதிர்ந்து போதுமே.

(இ - ள்) (பொருள் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தம்மை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதர்களுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவலைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றுந் தளளி, மரஙகள் செறிநத கரையில வராநிறகும் மீண்டு செல்லாநிற்கும், எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்

"பரதஙையிற பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவ லொடு-தூதிற் ககறல்-உதவிக கேக ளிதியிற கிததலெ<u>ன</u> - றனைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைததே."—என னுஞ் சூத்திரப்படி, கறபின்கட்பிரிவு அறுவகைததெனக (கசரு)

பற்பல தேயமும படாநது பலகலத
தறபுதப பொருளெலா மடங்க வாரிவந
தறபவத திழிநரு மும்பா போகததி
னிற்பவ ருயாநதவா ரீளமை யெனசொலகேன்

(இ - ள்) பலபல தேசஙகளுககுஞ்செனறு,பல மரக்கலஙகளில அறபுதமாகிய பொருளகளையெலலாம மிகுதியாக வாரிவநது, பிறபபிலுல இழிநத பரதமாககளும, தேவபோகததில நிறபாாகள (அந்நிலத) தலைவாகளது தனமையை யாது சொலலு வேன. எ - று. (கசசு)

அளக்கரை நீநதினு மளககா நலகிய
துளககமில பொருளெலாஞ சொலலு வாரெவா
விளககின மைநதிணை விளமபு நானிலத
துளபபடு மயக்கமுஞ சிலவு ரைததுமால.

(இ - ள) சமுததிரததை நீநதி (கரைகண்டா) ஞலும, சமுததிரமானது அளிதத கெடுதலிலலாத பொருளகளையெலலாஞ சொலலவலலவா யாவா? ஐநதிணை (வளங) களையும விரிததாம சொலலுகினற பூமியில ஒனறுகூடிய (திணை) மயக கஙகளுஞ சில சொலலுவாம எ - று (கசஎ)

திணைமயககம்.

வே று.

வரகு போரிடை வளாவளா மநதிகள பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம வெருவி
யுரகம வாழ்மலை முழையிடை யுறமபயந துயிலைப்
புரவு பூணுவாா புகுதரு மிடமறி யாாபோல.

(இ - ள்.) குறிஞசியில் வளாகின்ற குரஙகுகள (முலலை நிலததிலுள்ள) வரகு போரிற பாய, நெருஙகிய (முலலைநிலததிலுளள) குருககததியின நிழலில வளாகினற கோழிகள் பயநது, பயமுற்று உயிரைககாபபவரில செல்லததகக இடமறியாதவாபோ லப பாமபுகள வசிககினற மலைக்குகையிற் சேரும எ - று. (கசஅ)

காலை யாயசசியா தயிாகடை யோதையைக கழனிச
சோலை வானரம் வேஙகையின் குரலெனத துளஙகு
மாலை யோதையை மழையென வண்டாக டொழுவின்
மாலை யாணிரை புகுததுவா வழுககமுண மையினுல.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலததிலுளள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடை கின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள)புலியின குரலென்று நடுஙகும (மருததநிலததிலுள்ள) கரும்பாலையின் ஓசை யை (கேட்ட முல்லைநிலததிலுள்ள) ஆயாகள மழை (ஓசை) எனறு கருதித்தொழுவங

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புகுத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவத்திற் கட்டும்) வழக்கம் உளதாதலால் எ - று. (கசகூ)

கோழி யோட்டிய வுழத்தியர் குழைபறித் தியக்க
வாழி வேலையி னுணக்குமீன் பரப்பினை யழிக்கும்
வீழி வாய்ப்பரத் தியர்கொடி வீசிய வளைபோய்ப்
பாழி யூருழத் தியர்கறிப் பரப்பினை யழிக்கும்.

(இ - ள்.) (முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய (மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்தனிலத்தில் நுளைச்சியர் உலர்த்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும் வீழிக்கனியை யொத்த வாயையுடைய பரத்தியர்கள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) காகத்தையோட்டிய வளையானது சென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்தூரில் ஆற்றுக்காலோட்டியர் தொகுத்த நெற்குவியலையழிக்கும் எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தூரெனினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய்-ஆகுபெயராய் இதழை யுணர்த்தியது. வளை - வளையலுஞ் சங்கும் சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கன்று று வயிற்றினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்திளம் பாலுணக் குறிஞ்சி
மாட்ட னம்புகும் வரைவளர் பூகமா லைகளி
னாட்டி ருங்கழைப் புனலுண வயலினை யடுக்கும்.

(இ - ள்) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிற்றை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலைப்பருகும்படி குறிஞ்சி நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும் குறிஞ்சிநிலத்தில் வளர்கின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச் சேரும் எ - று. (கருக)

அருவி தூவும்வெண் ணித்தில மலைகடற் கரையின
மருவும் வார்திரைக் கடலெறி நித்தில மலையின
பொருவில் சாரலிற் பொலிதரும் பூவையர் பிறந்த
திருவி னாமனை யொழிந்தயற் சேர்ந்துவாழ் வதுபோல.

(இ - ள்) மங்கையர் பிறந்த செல்வமுடைய மனையைநீங்கி அயலார் மனையை யடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெளிய முத்துக்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும். சமுத்திரமானது அலைகளால் வீசுகின்ற முத்துக்கள் மலையினது ஒப்பில்லாதசாரலிற் பிரகாசிக்கும் எ-று.

கொல்லை மானிளங் குழவியை யிடைச்சிறார் கொடுப்ப
மெல்லென் மீன்களை நுளைச்சிறா ரிழைந்தெதிர் கொடுப்பார்
முல்லை நீண்முகை முல்லைவாழ் சிறுமியர் கொடுப்ப
நல்ல வார்நுளைச் சிறுமியர் கணல் குவரால.

(இ - ள்.) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆயச்சிறுவர்கள் அளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீன்களை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள். முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியர்கள் நீண்ட முல்லையரும்பைக் கொடுக்க, பரதச்சிறுமியர்கள் நல்ல முத்துக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள். எ - று. (கருஉ)

தொல்லை நாவல ரனைவருந் தொடுத்தெடுத் துரைத்து
மெல்லை காணரும் வளநிறை தொண்டைநாட் டியல்பின

வல்ல வாசிறி துரைத்தன பினிவருந் துரைப்பாஞ்
செல்வ நீடிய சென்னைமா நகரவளந் தெரிந்தே.

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க ளாக்கி யெடுத்துக்கூறியும், அளவுகாண்டற்கரிய வளங்கள்நிறைந்த தொண்டைநாட்டின் தன்மையுள் கூடியவரையிற் சிலவற்றைச் சொன்னேம். இனி, செல்வமிகுந்த பெருமை வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம். எ - று.

இயல்பின் என்றதில், இன் - ஏழனுருவு புறனடையாற்கொள்க. (௧௫௪)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௪.

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் றேவர்க ணாட்டின் மேலாம்
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ னகரு நாண
வுருத்தகு காஞ்சி மூதூ ரெல்லையி னுள்ள தா யும்பர்
வருத்தமு நவிர்க்குஞ் சென்னை மாநகர் சிறந்து வாழும்.

(இ - ள்.) சிறப்புத்தங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய விருத்திராசுர னுயிரைக்கொன்ற இந்திரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழகமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எல்லையினுள்ளதாய், தேவர்களது துயரத்தையுமொழிக்கும் பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவனென்றது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இந்திரனது அவைக்களத்தில், பிரகற்பதி முனிவர் வர, இந்திரன் தன்னாசிரியருக்கு வந்தனபூர்வமாக வழிபாடுசெய்யாது தையலார் மையலில் மாழ்கிக்கிடக்க, அதுகண்ட தேவகுரு அங்குநின்று மறைந்தனர். அதனால் இந்திரனது செல்வங்குறைய, அவன் தனது துயரைப்பிரமனபாற்கூற, பிரமன் நீயுன் குருவைக்காணுமெல்லையும், விசுவவுருவனென்னும் இத்திரிசிரனைக் குருவாகக்கொள்கவென, இந்திரன் அதற்கியைந்து தனது நகர்க்குக் கூட்டிவந்து, தனது செல்வமிகும்படி ஓர்யாகஞ்செய்கவென, திரிசிரன் அவ்வாறே யாகுகவெனக் கூறி, மனம்வேறுபட்டுத் தேவர் செல்வங்குறையவும் அசுரர் செல்வ மிகவும் யாகஞ் செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா லுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும் வச்சிரத்தாற் கொய்து பிரமகத்தியடைந்து, தேவர்களது தந்திரத்தினால் நிலம் நீர் மரம் மாதர்கட் களித்துப் புனிதனாயினன். தன்மகனை இந்திரன் கொன்றதுணர்ந்த துவட்டா ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திராசுரனை இந்திரன் மீதேவ, இந்திரன் அவனுடன் போர்செய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமின்மையின் விண்டுவினுடன் கூறி, அவர் கூறியபடி ததீசிமுனிவரை யடைந்து அவர் முதுகந்தண்டெனப் பிறசுராசுரர்களது ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுதமாக விசுவகன்மனாற் செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிர்க்க, அவன் போர்புரிய ஆற்றாது கடலிலொளிக்க, அகத்தியமுனிவரால் கடலை வற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று பகைதீர்த்தனனென்பது சரிதம். (௧)

தம்பிரா னருளா லென்னைத் தளிரியன் மடந்தை யாக்கு
மும்பர்சூழ் நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந் தெற்கும் வடக்குமென் றிரண்டு பாலு
நம்பிவாழ் தரவே நாப்ப ணயக்குமந் நகர மென்றும்

(இ - ள்) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்) எலும்பினை மாந்தளிர்போன்ற மேனியையுடைய பெண்ணாக்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்த திருமயிலை நகரமும், ஏட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எமது எழுத்தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முறையே) தெற்கும் வடக்கு மென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நம்பி வாழும்படி, அச்சென்னைமாநகரம் எக்காலமும் நடுவிற் பொருந்தும் எ - று

என்பை மடந்தையாக்குநகர் திருமயிலை என்றது

திருமயிலையில் வணிகர்குலத்துதித்த சிவநேசரென்பவர் தமது தவப்புதல்வியாரைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கன்னிமாடமொன்றமைத்து அதிலமர்த்திப் போஷித்துவருகையில், அப்புதல்வியார் நாள் மலர் கொய்கையில், அரவந்தீண்டி யுயிர்துறப்ப, சிவநேசர் நாயனாருக்கென்று நிர்மாணித்தமைக்கேற்ப என்பையேனும் அவர்க்குதவவேண்டுமென்று தகனஞ்செய்து அவ்வென்பைக் குடத்திட்டு மாடத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனர். பிள்ளையார் பல அற்புதங்களையு மியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, வைசியர் கருத்தை யறிந்து அக்குடத்தைச் சந்நிதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிகமோதிப் பெண்ணுருவாக்கி, தாமே பூப்பின்மையின் மகண்மைகொண்டு சென்றனர் என்பதாம்.

"மட்டிட்ட புன்னையங்கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பினுருத்திர பலகணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்" — என்பது முதலாகவுடைய திருப்பதிகம் அக்காலத்தோதியதென்றறிக.

ஏட்டினுற்றவரி நெருக்கியிட்ட நகர் திருவொற்றியென்றது

சூரிய மரபிலுதித்த மாந்தாவென்னும் அயோத்தியமன்னன் மூப்புப்பருவ மடைந்து விரைவிலிறக்கவிரும்பி அருகுள்ளாரை நோக்கி, நானிறக்குமாற்றைத் தெரிந்து சொல்லுங்களென், சிலவஞ்சகர் உமது புண்ணியம் அழியும் மார்க்கங்களைச் செய்யுமென்றனர். மன்னன் கருணீகனைப்பார்த்து - யான் தலங்களிற் செய்யுந் தருமங்களைக் குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவ்வாறே யெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரசன் அவற்றிடையில் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்றெழுதி யிருக்கக்கண்டு, அவனை ஈதென்னவென்ன, கணிகன் அரசனே! இஃதென்கை யெழுத்தன்றென்று வேறுபாட்டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவ்வரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தன் வசமாக்கவைத்து மறுதினம் பார்க்க, அப்பொழுதும் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்றெழுதியிருப்பது பார்த்துத் திருவருளை வியந்து, அத்திருவொற்றியூரை யடைந்து மந்திரிமுதலியோர் கைலாகுதரப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவியும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்கள். அதனால் இளமைதந்த பெருமான் என ஓர் சிவலிங்கம் பிரதிட்டைசெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலங் கழித்து முத்திபெற்றனரென்பது சரிதம். (உ)

தன்னினந் தளரா வண்ணந் தாங்குத றருமமென்றே
நன்னகர் பலவும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு

மன்னிய செலவா தமபால வளமிகக கொடுததுத் தன்பா
லெநநகா வளமுங காட்டி யிருபபதந நகர நாளும.

(இ - ள) தனனினததை வருநதாவகையாக ஆதரிபபது தருமமென்று கருதியே, நகரஙகளெலலாம வாழவுறும்படி விருமபி, தனனிடததிற் பொருந்திவசிககுஞ் செலவாகளிடததில வளததைமிகக கொடுதது, தனனிடததிலே எலலா நகரஙகளின வளஙகளையுங்காட்டி, அசசெனனை நகரம எககாலுமிருபபது. எ - று (௩)

இததகு நகாபோல வாழ்வாாக கிருமபொருள கொடாத வாறறு
தைதகு துறகக வாண ரலைககட லமுது மிங்கே
யுத்தம ருதவும வேளவி யுணவுஙகொண டொருவன் செயது
வைததிடும பழைய விலலின வாழதருங கடனமை பூண்டாா.

(இ - ள) இநதத தகுதியாகிய நகரததைபபோல (பிறநகரஙகள் தமடால்) வாழபவாகளுககுப பெருமபொருளைக கொடாததனமையால், அநதத தகுதியாகிய சுவாககவாசிகள இநநகரததில அலையையுடைய சமுததிரததிறறோன்றிய தேவாமிாதமும, உததமாகள கொடுககும யாக அவிசும பெறறு, ஒருவன செய்துவைதத பழைய கோயிலில வாழகினற கடனமையை மேறகொண்டாாகள எ - று (௪)

தாஙகுமிந நகாவாழ வாாபோற றருமஙகள புரியாத தாழவா
ராஙகுள வமர ரெலலா மருமகப பேறு காணா
தேஙகமழ மாலை வேறு சோதரா தெனறு வாட்டார்
பாஙகுசெய வாரில லெனறே படமழுக குருமற சூழ்வாா

(இ - ள) (அடுததவாகளைத) தாஙகுகினற இநநகரததில வாழபவாகளைப் போலத தருமஙகளைச செயயாத குறைவினால, அசசுவாககததில வசிககுநதேவாகள யாவரும அரிய புததிரப பேறறினையடையாாகள வாசம வீசும மலாமாலை வேறேயகபபடாதெனறு (அதனை) உலாததாாகள பககுவஞசெயவாரிலரெனறே (தமது) வததிரம அழுககுபபடாமலணிவாாகள எ - று

அமரா - மரியாதவாகள (௫)

வாழுவள்ா மலைமென கொஙகை வளைகட லுடுககைச செலவப
பாாமகண முகமேம் யாகும பரவுமுத தமிழசோ நாடு
சோாவறு நுதலே யாகுந துலஙகிய தொணடை நாடு
சீாவளா திலக மேயாகு செனனைமா நகர மாதோ.

(இ - ள) துதிககததகக (இய லிசை நாடகமெனனும) முததமிழ் வழஙகும் தமிழ்நாடு, கசசணிநத மலைபோனற மெலலிய கொஙகையையும வளைநத கடலையாடையாக வணிநத செலவததையுமுடைய பூமிதேவிககு முகமேயாகும, விளஙகிய தொணடைநாடானது குறறமறற(அவளது)நெறறியேயாகும, செனனைமாநகரமானது (அமமுகததிலணிந்த) சீாததிமிகக திலகமேயாகும எ - று

முததமிழ சோநாடு எனறது தமிழநாடு அது "குணகடல குமரி குடகம வேஙகட மெனுநான கெலலையி னிருநதமிழக கடலுள்"—எனபதனுனறிக.

தொண்டை நாடடெலலையை,

"மேறகுப பவளமலை வேஙகட நோவடககாம
ஆாககு மூவரி யணிகிழககு—பாாககுளுயா

தெற்குப பிணுகி திகழிருப தினகாதம
நற்றெணடை நாடெனவே நாடு ''—எனறதனுலறிக. (கூ)

தததமக குரிய விணணோா தமககிட மாவ தனறி
யித்தகு நகரம போல வீணடுமா னுடாயா வாககு
மூததலைச சூலத தணணன மூருநதனை கரனவே ளாதி
யுததமா தமககும வைபபா யுறுவதோ துறகக வைபபு.

(இ - ள்) மோக்ஷலோகமானது, தததமககுரிய தேவாகளுககு இருபபிட மாவதலலது இநதத தகுதியாகிய நகரததைபபோல (தனனை) அடைகினற மாநதா யாவாககும, மூசசிரமமைநத சூலபபடைதாஙகிய சிவபெருமானும, திருமாலும, ஐநது திருககரஙகளையுடைய விநாயகமூாததியும், முருககககடவுளு முதலிய உததம (தேவா) களுககும இடமாகப பொருநதுவதோ? (அனறு) எ - று (எ)

தேவாகண முனிவா சிததா சிறநதவே தியாக ளேனை
மூவரும பிறரு மென்று மொயததுடன வாழு மாறு
மாவள ரிடஙக ணலகும வளநகா யாவ ரேனு
மேவுறி னிடமா முததி வீடலா னிகரா தனறே

(இ - ள) தேவாகளும முனிவாகளும சிததாகளும சிறநத அநதணாகளும வேறாகிய திரிமூாததிகளும பிறரும எபபொழுதும ஒனறுகூடி வாழுமபடி, செலவம பெருகும இடஙகளைக கொடுககினற வளமமைநத சென்னைநகரமானது எவரேனும (தனனிடதது) வநதால (அவாகடகெலலாம) வாசஸதானமாகும (அதனை) மோக்ஷ வீடலலாது (வேறொனறும) ஒபபாகமாடடாது எ - று

அனறு - ஏ - அசைகள (அ)

வளமணி மழையுஞ செமபொன மழையுஙகைம மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச சென்னை யகநகா மாநத ரெலலா
முளமகிழ சிறபபி னுளு முதவுத லேககி நோககி
விளாநிறம படைககுந தெணணீ ரலலது வீசா மேகம

(இ - ள) அழகிய மணிமழையையும், செமபொன மழையையும பிரதியுப காரங்கருதாது அளவிலலாம லெடுதது, சென்னை நகரததுளள மாநதா யாவரும மனங களிபபுற்றுச சிறபபுடன நாடோறுங கொடுபபதை மிகவும பாாதது, மேகமானது வெளளிய நிறததைத தாஙகும தெளளியநீரை யலலது வீசாது எ - று

அநநகரவாசிகள தமமையடுததோாககு மணியையும பொனனையுங்கொண்டு, அபிடேகஞ்செயவது நோககிய மேகமானது தானும அவாகளபோலச சொரியககருதி வெணணிற மமைநதும நீரையனறிப பொழியா தெனபதாம,

மேகம ஏழு - சமவாததம ஆவாததம புடகலாவாததம சஙகாரிததம துரோ ணம் காளமுகி நீலவாணம இவைமுறையே மணி - நீர-பொன-பூ - மண - கல - தீ - எனபவற்றைபபொழியும (கூ)

மருஙகுறு கடலின மொணடு மழைககுல மகளி னைமபாற
கருஙகுழ னிகாபப வெண்ணிய பனமுறை கறுததுப பாாககு
மொருஙகிர வலாககு நாளு முதவுமிந நகரின மாநதா
பெருஙகொடை நிகாபப வெணணிப பனமுறை பெயது பாாககும.

(இ - ள்) மேககூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதர்களது ஐந்து பகுப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும் யாசகர் யாவர்க்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாந்தரது பெருங்கொடையை நிகர்க்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பார்க்கும். எ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிச்சை இவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருகலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடுதலே பனிச்சை யெனப்படும் (௧௦)

அருமைகண் டெவ்வுச் செய்யா ரமர்ந்துவாழ் மலைபிற காணின்
மருவியென் பயனென் றெண்ணி மணங்கம ழகிலுஞ் சந்துங்
குருமலர்ச் சண்ப கங்கள் கொன்றைமல் லிகையு மற்றுந்
திருநகர்ப் புறத்தி னெங்குஞ் செறிந்தெழில் காட்டா நிற்கும்

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலரையுடைய சண்பகங்களும், கொன்றையும், மல்லிகையும் பிறவும், (தமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருந்தி(யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னைநகரின் பக்கலில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும் எ - று

தமதருமையை யுணர்தாரிடையிருந்து பயனில்லை யெனக்கருதிய அகில் முதலியவை மலையுங்கானுமொழிந்து நகர்ப்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமெனக் (௧௧)

இயலினைக் கற்க வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கற்க வெண்ணி நன்கிளி குயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர னார்தஞ் செவ்விபார்த் துறையா நிற்கும்
வயல்புற முடுத்த சோலை வளர்ந்தவுய் யான மெங்கும்

(இ - ள்) வயல்களைப் புறத்திலுடுத்த சோலைகளும் வளர்ந்த பூந்தோட்டங்களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகந்தளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதர்களது சாயலைக் கற்கவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொற்களைக் கற்கவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும் எ - று (௧௨)

சுந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகர் விடாது நோக்கச்
சிந்தையி னார்வங் கொண்டு தினந்தமைப் பூசை செய்வார்க்
கந்தமில் வரங்க ணல்கி யளிப்பது குறித்துந் தேவர்
வந்தனர் மலர்க டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்,

(இ - ள்) தேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரை யிடைவிடாது பார்க்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறுந் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன) எ - று (௧௩)

முத்தலைச் சூலத் தார்போன் மூன்றுகண் படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ராமன் முடிகவிழ் குரும்பைத் தாழைக்
கொத்தொடு கமுகங் காடு மாதளை குழலொப் பாம்பூ
வைத்திடும் வாழைக் காட்டின் மருங்குகள் வளாவி நிற்கும்.

(இ - ள்) முத்தலைச் சூலத்தையுடைய சிவபெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப்பெற்றும், மாதர்களது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த குரும்பையையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய கமுகக் காடும் மாதர்களது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின் பக்கங்களில் விளை வளர்விநிற்கும் எ - று

கொத்து - கூட்டம் ஈண்டுத்தோப்பு (௧௪)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக் காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்னன் லவர்கள்கைச் சிலைக ளாகப்
புகரறு வயல்க ளெங்கும் பொதுளுமவ் வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூக்கும்

(இ - ள்) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாந்தர்கள் யாவருந் நல்ல வடிவமைந்த மன்மதர்களென்றே மனதிற் பொருந்த நினைத்துக் கரும்பானது அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாம்படி, குற்றமற்ற வயல்களிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும் அவ்வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும் எ - று

மன்மதன்கணை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமென்பன அவை செய்யுமவத்தை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம் இவற்றை, சூத்திரம்

"வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை
நீல மென்மதன் பெய்கணை யைந்தே" —எனவும்,
"சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்
சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றும்" —எனவும்,
"சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்
விப்பிர யோகம் வெய்துயிர்த் திரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந் துய்ப்பன தெவிட்டலும்
மோக மழுங்கலு மொழிபல பிதற்றலு
மரண மயாப்பும் மயக்கமுஞ் செய்யும்" —எனவும் வருவனவற்றானறிக
மதனன் இவ்வைங்கணைகளை,

"நெஞ்சி லரவிந்த நீள்சூதங் கொங்கையினில்
துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியாதஞ்
சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மல்குலிலே
யென்னவே ளெய்யுமியல் பாம்" —என்றபடி யெய்வனெனக்கொள்க (௧௫)

நீரள வாகி நிற்ற னெடுங்கொடி யன்றே யன்றிச்
சீரம ரிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக் காட்டுஞ்
சாரின்ப பொருளுக் கேற்ப வாழ்ந்துதண் கவிகை யொப்பப்
பாரிடை யளிக்கு மிந்தப் பதியொடும் பழகுங் கஞ்சம்

(இ - ள்) சலத்தின் அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்குச்) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுத்தோர்க்கு) காக்கும் இந்தச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சார்ந்த தன் இன்பப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும் எ - று (௧௬)

பாளையந் தாழை பூகம பசுங்கழை கதலி யென்னுங்
கோளறு வனங்கள காணக குறிதமொரு பாங்காக காடு
மாளிகை வரைகள காண மதிதமொரு பாங்காக குனறு
நீளிடை வநது நிறப நெடுநகா செலவ மலகும.

(இ - ள) பாளையையுடைய அழகிய தெங்கும கமுகும பசியகரும்பும என்று சொலலுங காடுகளைககாண நினைதமொரு பககலிறகாடும, மாளிகைகளாகிய மலைகளைக காணககருதி யொருபககலின மலையும நெடுநதூரததில வநது நிறக, நெடிய சென்னை நகரமானது செலவமுறறு விளங்கும எ - று.

காடு என்றது திருவேற்காடும, குனறு எனறது பிருங்கிமலையுமாம பிருங்கி மலையெனபது இககாலததுப பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகினறது. (கஎ)

பொருளபல விளைதது நாளும பொலிதலாற கதிரசசெஞ சாலிப
பெருநில நகரி ஞோபாற பெடபொடு சூழநது நிறகுங
கருதிய பொருளக ளெல்லாங கவாதொ றுங கொடுததுச செலவ
மருகுவ தினமை யாலே யலையுமோா பாங்காச சூழும

(இ - ள) பலபொருளகளை விளைதது நாடோறும விளங்குதலால, கதிரை யுடைய செவவிய நெறபயிா பொருநதிய பெரிய மருதநிலமானது (அசசென்னைநகரத தின) ஓா பககலிற சூழநது நிறகும நினைதத பொருளகளெல்லாவறறையும கைக கொளளுநதோறுங கொடுததுச செலவங குறைவதினமையாலே அலைகளும [சமுத திரமும] ஓா பககலிற சூழநதிருககும எ - று

சென்னை நகரததைச சூழநது ஓா பககலில மருதமும, மறறொருபககலில நெயதலும விளங்குமெனபது கருதது (கஅ)

கொடையொடு பயிலு மினபக குளிாநத ரெல்லை யுள்ளே
மிடைதரு வளததுட சிலல விளமபினம பொதுமை தனனு
லடைதரு வளததை வேறு வகைமையி னறையப புகுகுப
புடைநகா வளததை முனனாப புகலுதும புலவா தேர.

(இ - ள) கொடைததொழிலிற் பழகுகினற இனபமைநத தணணிய சென்னை நகரததினெல்லையில, நெருங்கிய வளபபங்களிற சிலவறறைப பொதுததனமையாற சொனனோம பொருநதிய வளங்களை வேறுவகையிற சொல்லபபுகுந்து புடைநகா வளததைப புலவாகளறியுமபடி முதலிற கூறுவாம எ - று (கக)

புறநகா

வேறு

கிரிசரக களிறு நதிசரக களிறுங கிளாநதெழும வனச்ரக களிறு
முரிமையிற பயிலும பறபல தேயத துளைவளா சுவறபரி மாவும
புரிமணி யிரத வுறுப்புகள பலவும புனையறு தானையும படையுந
தரியலா பனிபபச சுமநதுவந தளிககுந தணடுறை தொறுங்கலம பலவும.

(இ - ள) மலையிற சஞ்சரிககும் யானையும, ஆறறிற சஞசரிககும் யானையும, காட்டிற் சஞ்சரிககும யானையும, உரிமையுடன பறபல தேயததிற பயிலகினற புற மயிர்வளரும பிடரியையுடைய புரவியும், அழகிய மணிகட்டிய இரதவுறுப்புக்கள பலவும, குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவறறை) பகைஞா நடுங்கும

படிதாங்கிவந்து, தட்பம் பொருந்திய துறைமுகஙகளிலெலலாம பல மரககலஙகளும காடுககும. எ - று.

கிரிசரம் - நதிசரம - வனசரம என்னும அடைகள யானையின விசேடங கள யுணர்ததின. (௨௦)

அலபபடை யனைய தூஙகுவாய நெடுஙகை யலைசெவி வாரணம பழ ககு, நலபெரு வனபபின மைநதாக டமது நவையறு போாததிற வலி ககு, வலபபடு மதமால யானையு நிகரா வாயமையைத தெரியபதே போ லப, புலபபீடப புகனறு மொறுததுமண டிலமாப போககிநோ நடததுவா பலரும.

(இ - ள்) அலாயுதம்போனற தொஙகிய வாயையும நீணடகையையும அசை கினற காதையுமுடைய யானைகளைப பழககசசெயகினற பெருமைவாயநத நலலழகினை யுடைய ஆடவாகள குறறமறற தழுது போாததிறததின வலிமைககு வெறறி பொருந திய மதமயககுடைய யானையுநிகராத உணமையை யுணாததுவதேபோல, வெளிப படககூறியும, தணடிததும, மணடிலமாக நடததி ஒழுஙகாகச செலுததுபவா பலரும (உளா) எ - று (௨௧)

குழியிடைப படுததுஞ சிலபக லுணவு கொடாமலு மினததொடு சோததுங், கழிபெரு நிகளங காலுற யாததுங கதநதணித தணிநகா புகு ததும, பொழிமதக களிறறை விஞைாகள பழககும போாததொழின முனனமே மதிததுச, செழிதரு முளததுப பயததினுற போலுந திசைக கரி புறஙகொடுத ததுவே

(இ - ள) மதமபொழிகினற யானையை, படுகுழியில வீழததியும, சில தினங கள ஆகாரமுதவாமலும, (பிறகு) இனததுடன கூட்டியும, மிகபபெரிய சஙகிலியைக காலிற பொருநதககட்டியும, கோபததைத தணிதது அழகிய நகரததிற புகுததியும், யானைபபணிககாகள பழககுகினற போாததொழிலை முனனமே யோசிதது, உளள திற பொருநதிய அசசததினுறபோலும திககுயானைகள (எட்டும) புறஙகொடுத (திரிந) தன. எ - று.

புறஙகொடுததது - முதுகுகாட்டியது திககுயானைகள வெளிபபுறதது முகததைவைதது நிறறலின புறஙகொடுததெதனரூா அவயானைகள தமமையும இந நகரவாசிகளிவவாறு செயவரெனனும பயததாற புறஙகாட்டினவெனககொளக (௨௨)

இருபபுகெட டெழுககண முசலஙகள வாஙகி யெதிதெதிா தாககுபு தெழிதது, மருபபுடல புதைய வொனறனை யொனறு மறுகுறக குததுபு தெழிததுஞ, செருபபடு மிருபபுத தொடாகரஞ சுழறறிச் சென்றெதி ரோசசுபு தெழிததும, பொருபபின மலைநதா லெனககரி யினஙகள் போ ாததொழில பழகிடம பலவால

(இ - ள) யானைககூட்டஙகள இருப்பினுறசெயத நெடிய வளைதடிகளையும இருப்புலககைகளையுங கொணடு எதிரெதிராக மோதியடிததும ஒனறுடனொனறு தநதஙக ளுடலிறபுதையும்படி குததியாாபபரிததும, போாபுரிகினற இருபபுசசஙகிலி களைக கரங்களாறசுற்றி எதிாசென றடிததுப் போாசெயதும, மலைககூட்டஙகள மாசசெயதாற்போல, போாததொழிலிற பழகுமிடஙகள எணணிறநதனவாம் எ - று.

இருபுடை யொழுகும பருமணி யிரடட விழிமதக கலுழியங கரடக்
கருஞ்சிமி ழிரைபபச சென றுநீர முககருங களிறறினந துளைககைநீர வீசி
மருவிய வினதமெ,தா டாடடயா வனபபு வாரிதி மடுததெழு முகிலு[னவே
முருவுகள பலவாயத தமமுளே நெடுமபோ ருவபபுறப புரிதலபோன ற

(இ - ள) இருபககலிலுந தொங்குகினற பருததமணிகள ஒலிககவும, இழி கினற கனனமதபபெருககில அழகிய கரியவணடுகள சததிககவுஞசெனறு நீரைமுகக கினற யானைத தொகுதிகள துதிககைகளால நீரை வீசி, பொருநதிய தமமினததுடன விளையாடுகினற அழகானது, கடனீரைப பருகியெழும மேகஙகள பலவுருவஙகளாயத தமககுள பெரிய போரினை விநோதமாகச செயதலைபபோனறன எ - று (உச)

தணடமுஞ செணடு வெளியுஞசே வகமுந தளைததிடுங கூடமும பலவு
மணடிய தாரை மதபபெரு மழையால வைகலுஞ சேதக மாககுந
திணடிறற களிறும பிடிகளுங கனறுஞ செறிதரு மொடடககுழாமுந
தணடலை மருஙகும வயறகள மருஙகுந தணகடன மருங்கு மெணணிலவே

(இ - ள) தணடமும, செணடுவெளியும, சேவகமும, கடடப்படுங கூடமும பிறவிடஙகளும, நெருஙகிய மதபபெருககாகிய மழைததாரையால நாடோறுஞசேறு ககுகினற மிகக வலியுடைய ஆண யானைகளும, பெண யானைகளும, கோபிககும நெருஙகிய ஒடடககூடடஙகளும, சோலையின பககலிலும, வயலிலிடட (நெற) களஙகளின பககலிலும, தணணிய கடலின பககலிலும எணணிறநதனவாம எ - று

தணடம - யானைசெலலுமவழி செணடுவெளி-குதிரைசெலலும வையாளி வீதி சேவகம - யானைதுயிலுமிடம கூடம - யானைகடடுமிடம. (உரு)

வேறு

இநதிர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ
சநதிர திசையிறை னுலகுந தாமெலம
வநதொரு நகரென மருவி னுமபரிப
பநதியின புடைநகரப பாத மொககுமோ

(இ - ள) இநதிரலோகமும, சூரியலோகமும, சநதிரதிசையிறைவனாகிய குபே ரனது லோகமும, ஆகிய இவையெலலாம (ஒனறுசேர்நது) வநது, ஒரு நகரமெனப பொருநதினாலும,குதிரைப பநதியையுடைய புடைநகரின காறபாகததை யொபபா குமோ? (ஒபபாகாது) எ - று

சநதிரதிசையிறைன - குபேரன எனறதை,

தணிகைப்புராணம்.

"துலாமணிநதவா சூளிகைததலைத
துலாமிவாநதெழுஞ சோமதிக்கின
னிலாவிருமபொடு ணிறைநததாமென
நிலாவுமததலை யிவாநதுநிறகுமே"—எனனுஞ செயயுளிலுஙகாண்க (உசு)

வரையறு போரிடை வாவிச சென றுமீண்-
டரையருக குவபபினை யாககு மாவொடு
கரைவருந தொறுமுருக கரைநது மீளகலாக
குரைகடற பெருநதிரைக குலமு மொககுமோ.

(இ - ள்.) வரையறுபோரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்குக்களிப் பையுண்டாக்குங் குதிரையுடன், கரையில் வரும்போதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்த உருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப் பாகுமோ? (ஒப்பாகா) எ - று.

வரையறுபோர் என்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர் என்றும், அளவி டப்படாத போர் என்றும் பொருள்படும். (உஎ)

முகங்கவிழ்ந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரச்சுவாருந்
சகம்புகழ் தாமிகத் தகைப்ப ரொட்டலர்
முகங்கவிழ் தரச்சமர் முடிப்ப தெண்ணியே

(இ - ள்) மன்னர்கள் (தமது) குதிரைகள் முகங்கவிழ்ந்தனவென்று கோபி யாமல், பகைஞர்களது முகங்கள் கவிழும்படி போரை வெற்றிசெய்தல் கருதி, மனத்திற் பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவும் புகழும்படி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்கள் எ-று.

குதிரைகள் முகங்கவிழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்துருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றார். (உஅ)

விசையொடு மைங்கதி விளைக்குங் கொய்யுளை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கியே
திசைகளைப் புரந்தனர் தேவ ரெண்மருந்
மசைவிலாக் கரிகளு மரவொ டெட்டுமே

(இ - ள்) வேகத்துடன் ஐங்கதிகளிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டதிக்கு களையுந்தாண்டிச் செல்லுஞ் செலவுகையை நோக்கி, திக்குப்பாலகர் எண்மரும், அசைவில்லாத திக்கு யானைகளெட்டும், திக்குநாகங்களெட்டும், எட்டுத் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள் எ - று.

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, விடபகதி யென்ப படும். கொய்யுளை-கொய்த புறமயிரையுடைய புரவி; இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி.

தேவரெண்மர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன்; எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமுதம் அஞ்சனம் புட்பதந் தம் சாவபூமம் சுப்பிரதீபம்; எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அநந்தன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் கார்க்கோடகன்; இத்தேவர்களும் யானைகளும் நாகங் களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக்கீறாகப் பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணங் காக்கின்றனரென்றார்.

"உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறு - மதனொடு சார்த்தின் அத் திணை முடிபின" என்றாராகலின், தேவரெண்மரு மென்ற ... கரிகளு மரவு மென்பனவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனரென உயர்திணை முடிபு கொடுக்கப்பட்ட தெனக் கொள்க. (உகூ)

வந்திடும் வழியிடை மறித்து மீளலைகை
சிந்தையிற் றோகலாத் தினக ரன்பரி
நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்குமுன் செலுஞ்
சுந்தரப் புரவியின் றோகள் சூழ்ந்தவே

(இ - ள) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதிற் றேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதிற்குட்... டுச் செல்லும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேர்கள் சூழ்ந்துள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச்செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விரைவிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேர்களைக்கண்டு மனநாணு மென்றாரயிற்று (௬௦)

நித்தலும் பன்முறை நேர்ந்த தானவ
வித்தக ரறச்சமர் விளைத்தி டாகத்தி
ருத்தமன் றேரினை யோடு நோந்தவா
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைக்குந் தேர்களே.

(இ - ள்) சமீபித்த (பகை) வர்களை, கிளையுடன் முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்கள், நாடோறும் பலமுறை யெதிர்க்கின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயர்கள் நீங்கும்படி போர் புரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - று.

சூரிய னுதிக்கையிலும் அத்தமிக்கையிலும் அவனது வருகையை மாந்தேயர்களென்னும் அசுரர் தடுப்பர் அப்பொழுது அந்தணர்கொடுக்கும் அர்க்கியம் வாளாசசென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௬௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னொன்ன லாருயிர்
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொர ராக் ககனத் தேர்மிசை
வருபவன் மறையுரு வாயி னனரோ.

(இ - ள) ஒருமுறை யெதிர்ந்தால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (நகரத்திலுள்ள) தேர்கள் குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடியப் போர்புரியாத ஆகாயத்திற் செல்லுந் தேரில் வருபவனுகி மறையுருவடைந்தவனனை எ - று

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும் பகைவன்

மறையுரு - வேதவடிவு, மறைப்பத்தக்க வடிவு (௬௨)

தெழித்துமண் ணிடைப்படை பயிறலுஞ் செலவர்முனை
விழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நான்முகன்
விழித்தகண் ணுகவே விதித்திட டானரோ
பழித்தலெய் தாவகை பண்ண வாகெலாம்.

(இ - ள) ஆப்பரித்துப் பூமியிற் படையைப் பயிறலுஞ் செலவமுடையோர் முன்னே, இழிவுற்று இமைகொட்டுவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெய்தா வகையாகத் தேவர்கட்கெல்லாம் விழித்த கண்ணாகவே படைத்துவிட்டனன் எ - று

இந்நகரிலுள்ளார் படைபயிற்றுவது கண்டிமையாது காணவல்லராகாதிருப்பின் அவர்க்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான் கருதிய பிரமன் அவர்களை இமைகொட்டாத [இமையவர்] களாகப் படைத்தனனென்றார் (௬௩)

தெய்வதப் படையினுற் றெவ்வ ராற்றலைக்
கொய்வது தகாதெனக் வவ்வகு றித்திடாக

கைவளர் வெற்றியே கருதிச் சானைக
ளெய்வது மெறிவது மினிது கற்குமே

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அத்திரங்களால், பகைஞர் வல்லபத்தை யடக்குவது தகுதியன்றென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய், கையினால் வளரும் வெற்றியையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆகியவற்றை) இனிமையோடு கற்கும் எ - று (௫௪)

உரைத்திடும் படைகளுந் குறுப்பெ லாமிகத்
தரைத்தலை விளங்குறச் சமைந்து நலகுபு
புரைத்தபு வினைஞர்கள் பொருந்தி வாழ்தர
நிரைத்திடுஞ் சேரிக ளில்வு மெங்கணும்

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு அங்கங்கள் யாவும் பூமியில் மிகவும் விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்த, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எங்கும் உள்ளன எ - று (௫௫)

விலங்கலும் வனங்களும் விரிந்த பணணையுந்
சலங்கொடுத் தளித்திடுந் தலைமை நாடியே
நலங்கிளர் பொருள்பல நல்கக் கார்க்கடல்
கலங்களிற் சுமந்திருங் கரைக்க ணுய்க்குமே

(இ - ள்) மலைகளும், காடுகளும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீரைக்கொடுத்துக் காக்குஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நன்மை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க, கரியகடலானது மரக்கலங்களிற் சுமந்து (வந்து) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்) செலுத்தாநிற்கும் எ - று

மலைபடு திரவிய முதலியன மரக்கலங்களில் வருமென்றாராயிற்று மலைபடு திரவியம் - மிளகு கோட்டம் அகில் தக்கோலம் குங்குமம் காடுபடுதிரவியம் - இருல் தேன் அரக்கு மயிற்பீலி நாவி நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறுபயறு கரும்பு வாழை செவ்விளநீர் எனக்கொள்க இவையேயன்றி, நகர்படுதிரவியம் கடல்படு திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையென்பது வழக்கு அவற்றுள் நகர்படு திரவியம் - அரசன் பித்தன் மந்தி யானை கண்ணாடி கடல்படு திரவியம் - உப்பு முத்து பவளம் சங்கு ஒக்கோலையென்பபடும் (௫௬)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவர்
தொடுகரை யடுத்தமை சூழ்ந்து வெற்பெலாம்
படுகட லொளித்தவப் பரமபைக் கூவுவான்
புடையடுத் தனபெரும் பொருளின் குப்பையே

(இ - ள்) மடுவிற் பொருந்திய இந்திரனை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத் தேவர்கள் சமுத்திரக்கரையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து, ஆழமாகிய கடலிலொளித்த அந்த மைநாககிரியைக் கூப்பிடும்படி சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத்திருக்கும் ஆங்குள்ள பல) பொருள்களின் குவியல்கள் எ - று

இந்திரன் தனக்குப் பயந்து கடலிலொளித்துத் தவஞ்செயலிலிருந்த விருத்திரனைவதைத்த பழியினால், தாமரை மடுவில் ஓர்நாளதனிடையே புகுந்து தன்புற்றிறகையில், இமையவருலகு அரசனின்றி வருந்தி, பிரகற்பதி முனிவரையுடன்கொண்டு கடலையடைந்து, அவனை விளித்தமை யுண்மையின், "மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொடுகணை யடுத்தமை" என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராது செய்து வருகையில், அவனது வசசிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளித்துக்கொண்டமையானும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுந் தொய்ய நேரிமோதலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தன போலுமென்பார் "வெற்றிபெலாம் * * * * பொருளின் குப்பையே." என்றுங்கூறினார் (௬௭)

பலகிய படைகளும் பற்பல பண்டமும்
மலகிய புடைநகர் வகுத்து முற்றுமோ
வெலகழ லாடவர் மின்ன னாரொடு
புலகுறு மிடைநகர் புகலு வாமரோ

(இ - ள்) பெருகிய படைகளும், பற்பல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகரைச்சொல்லி முடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக் கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னல்போலுஞ் சாயலையுடைய மாதர்களுடன் கூடிவாழும் இடைநகர் (வளத்தை இனி) கூறுவாம் எ - று (௬௮)

இடைநகர்

வேறு

புளினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குன் றுகள் பலவும்
வெளிபுற்றுளர் மணிமேடையும் வருநீர்நிறை தடமும்
மளிமொய்த்திடு பொழிலும் மலர் பங்கய மடுவுங்
களிமுற்றுற வெதிர்வோரிரு கண்ணுந்திறை கொள்ளும்

(இ - ள்) வெண்மணற் குன்றுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பல செய் குன்றுகளும், (தென்றற்)காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சலநிறைந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக் காண்பவர்களது இருவிழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாநிற்கும் எ - று (௬௯)

சுடுபாலையி லுறுவோர்வய றுன்னும்பதி சேர்ந்தாங்
கடுபோர்நிறை புடைமாநக ரதிர்வன்குர லுழையப்
படுவார்செவி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயில்கள்
ளொடுகூவிய குரலின்னிசை யுணருங்களி புணரும்

(இ - ள்) சுடுகின்ற பாலைநிலத்திற் பொருந்தினவர்கள் மருதநிலமமைந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தாற்போல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத்தில், அதிர்கின்ற வலிய சத்தமானது நுழையப்படுபவர் செவியில், கிளிகளும் நாகணவாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களுங் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்ந்து களிப்படைவார்கள் எ - று

அதிர்வன் குரலொலி பாலைவழிநடப்போர் துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இன்னிசை வயற்றுன்னும் பதியடைந்தோர் சுகத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன (௭௦)

வண்டாடுவ மலருமபல மலர்ிறகரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில் கதிர்மாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறும்பனி மொழியைத்
தண்டாதுட னுறையுங்குயி றமதின்னிசை யோர்ந்தே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகள்படியும். கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிர்ந்த சொல்லைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடன்வாழும். எ - று. (௪௧)

கொந்தாடிய மலர்மென்குழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேல்வளர் தரளத்தொடை யலைய
வந்தாடவர் விழியுங்களி மனமுந்திறை நல்கப்
பந்தாடுவர் கழலம்மனை பலவாடுவர் மடவார்.

(இ - ள்) கொத்தாகவுள்ள மலர்களை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையின்மேல் வளர்கின்ற முத்துமாலை அசையவும், புருடர்கள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுங் களித்த மனமுந் திறையாகக்கொடுக்கவும், மாதர்கள் பந்தாடுவார்கள், கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவார்கள் எ - று

பந்து - கழங்கு - அம்மனை யென்பன ஒவ்வோர்வகை யாடல்கள் (௪௨)

கழுமாமணி யனையார்கமு கிடுமூசலி னாடச்
செழுமாமணி யொளிருங்குழை செவியூசலி னாடுங்
குழுவானர நோக்கிச்சிறு கொடியூசலி னாடு
மெழுகாளையர் மனமாமய லெனுமூசலி னாடும்

(இ - ள்) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதர்கள் கமுகமரத்தி லிட்ட வூசலில் விளையாட செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய வூசலிலாடாநிற்கும் தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பார்த்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும் இளம் பருவமுடைய ஆடவர்களது எழுகின்ற மனமுஞ் சிறந்த காமமயலென்னும் ஊசலி லாடாநிற்கும். எ - று

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியெனக் (௪௩)

வெள்ளோதிம மலர்மேல்விளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியம்புய முருகார்மலர் குவளைக்
கள்ளோடலர் குமுதங்கொடு கண்டார்மன மறுகாற்
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவர் புனமாமயி லனையார்

(இ - ள்) வனத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களின்பேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனத்தையும் வண்டுகளோடு (சேர்த்து) அழகிய மாலை கட்டுவார்கள். எ - று

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது, வண்டு இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி தொடை - தொடுக்கப்படுவது

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாட்டும் மலர் கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (௪௪)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெய்து
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச்

சுண்ணஞ்செயு மடவாரிடு தூகினீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணமவிழி படவாடவர் கிணணநதன நோவார்.

(இ - ள்) அழகுசெயகினற பொன்னுடன மணியையும உரலிற்பெய்து, வலி மைவாய்ந்தஉலக்கையைகொண்டு,செவவிய கரத்திலணிநதவளைகளலையும்படி(பொற்) சுணணமிடிக்கும மடவாாகள் இட்டுள்ள மேலாடையானது நீஙகி (அவர்களது) கொங கையாகிய கிண்ணமானது(ஆடவா)விழிகட்குததெரிய, (அவாகள) கிணணமளவாகிய தனதநை (அமமாதாகட்குக்) கொடுப்பாாகள எ - று

கனகமும மணியும பெயது எனறதனுனே சுண்ணமெனபதைப் பொற் சுண்ணமென்னும இச்செயயுளிற் பொற சுணணமிடிததல கூறபபடடது. (௬௫)

கிளிளைத்திரள பூவைததிரள கிளாகூட்டிடை யுயதது
வளைத்தன மானபாலொடு வைததூட்டுபு மறைபோன்
மெளளபபயில விததினனிசை மெனசொறகளை மாத
ரெளளறறிற மினியினெறம தினசொற்கென மகிழவாா

(இ - ள்) மாதாகள கிளிகளின கூட்டததையும, நாகணவாய்ப புட்களின் கூட்டததையும விளஙகுகினற கூடடில விடுதது, கிணணஙகளிற் சாதமும பசும பாலும வைததூட்டி இனிய இசைபொருநதிய மெலலிய சொறகளை மநதிரமபோல மிருதுவாகக கற்பிதது, இனி எமது இனசொறகடகுக குறைகூறுநதிறமிலலையெனறு மகிழ்வாாகள எ - று (௬௬)

சிலைவாணுதன மடவாாதில கமுமவாாகுழன மலரு
முலைமேலணி களபஙகளு முனனுஙகளி செயயுங
கலைநீவிய கலவிததொழில கதுவிதகம தியலபு
குலைவாகிய பினனுஙகளி செயயுஙகுண மிகுநதே.

(இ - ள) விலலைபபோனற ஒளளிய புருவததையுடைய மாதாகளது திலத மும, நெடிய அளகததிலணிநத மலாகளும, தனஙகளிலணிநத கலவைசசாநத முதலிய வைகளும (கலவிககு) முனனரும விருபபையுணடுசெயயும. ஆடையை நீககிய புணாச சிததொழில பொருநதித தமதியறகை யழிவாகிய பினனரும, குணமிகுநது மகிழபுண டாககும் எ - று. (௬௭)

ஊடிசசெலு மடவாாதம தொளிாமேகலை பறறி
வாடிததளா வுறுமைநதாகள வாஙககககமழ் சுணண
நீடிககிளா தீபஙகெட நேரோசசியும விழிகண
மூடிததலை குனிவாாமணி முறறுநதிவண மாடம்.

(இ - ள்) முறறும நவரததினஙகளால விளஙகுகினற மாளிகைகளில், ஊடல கொண்டுசெல்லும் மஙகையாகளது பிரகாசிககினற மேகலையை, மனவாட்டமுறறுத தளாச்சியடையும் ஆடவர்கள் பறறியீாகக, (அமமாதாகள) மணமவீசும (மூததுச) சுண ணததை மிக்க ஒளிவிளஙகுந் தீபமணையுமபடி நேரேவீசியும, கணகளைமூடி (நாணத தால) தலைகுனிவாாகள எ - று

மேகலை - எழுகோவையணி சிலா எண்கோவையணி யெனவுஙகூறுவர்
நச்சினார்க்கினியர்

"எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை
பணகொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள

பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று"—எனப் பத்துப்பாட்டுரையிலும்,

"எண் கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள்
பருமம் பதினறு முப்பத் திரண்டு
."—எனப் பிறருங் கூறுவதாலுணர்க. (சஅ)

வேறு

மலர்ந்த மகிழ்வா லாடவர்தம் வடிவம் வரிப்பான் படமெடுப்பக்
கலந்த பரத்தை யொருத்தியுருக் கவினத் தீட்ட முயன்றீரென்
றலர்ந்த கமலச் சீறடியொன் றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்
புலந்து போவார் மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மொலிடுமே.

(இ - ள்) ஆடவர்கள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், தமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும் பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (ஓ! ஓ! நீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின் வடிவை அழகுபெற வெழுதமுயன்றீரென்று, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொன்றை, அழகிய மலர்சூடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லும் மங்கையர்களது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிடும், எ - று.

சீறடி=சிறு+அடி. இது முதனீண்டதாயின சிற்றடியெனவரும். (சகூ)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத் திடத்துங் கழிகின்ற
கலனு முடையும் போலாதக் கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்
பலரை மணந்தெம் போலிவர்க்குப் பகைத்தீ ரோவென் றாடவர்கள்
பலநன் குரைத்துத் துனித்திருத்தும் பாவை யனையார் குழுவெங்கும்.

(இ - ள்) புணர்ச்சிக்காலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலகுகின்ற ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆடவர்கள் பார்த்து, (வளைகளே! நீரும்) எம்மைப்போற் பலரையுங்கூடி இவர்களைப் பகைத்தீர்களோ? என்று பலவார்த்தைகளை நன்றாகக்கூறி, கோபந்தணிக்கும் பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையர் தொகுதியெங்கும் (உள்ளன.) எ - று. (சுo)

ஊடும் பொழுது மடவார்க ளுணரா தத்த வுணர்ந்தைந் தமளியின்மேற்
கூடும் பொழுது மலர்ப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசும்பொழிலி
லாடும் பொழுதுஞ் சிதர்ந்துவிழு மணிங்க ளாதங் கலனிரவு
நீடும் பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான் புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிநீக்க ஊடல் தவிர்ந்து பஞ்சசயனத்தின்மேற் கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலர்த்தடாகத்தில் மூழ்குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுகின்ற மங்கையரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராக்காலத்தும் இருளையொழித்து (திறலின்) இடைநகரானது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும் எ - று.

ஐந்தமளிகள் - இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில்-அன்னத் தூவி யெனப்படும். (சுக)

கண்ணார் தரளங் கலந்தமண றதைந்த பொழிலும் பலநீரும்
வண்ணந் தழைச்சங் கிரகாந்த-மணிமா டமுமல் குதலானும

திண்ணந் தருசூ ரியகாந்தத் திண்மே டையுமல் குதலானும்
விண்ணந் தகவே யறுபருவம் விளக்குந் துயரு மிலத்துவே.

(இ-ள்) குளிர்ந்த அழகிய முத்துக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலநீருமூ அழகமைந்த சந்திரகாந்தக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலா லும், வலிமைவாய்ந்த சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா லும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆறிருதுக்களும் விளக்குந் துயரங்களும் அவ்விடை நகரம் உடைத்தாயிலது எ-று. (௫௨)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர் முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாறேபோல் யோக மிகுந்த விளையார்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்று மினியுண் ணகரகழி
மாகநிவக்கு மதின்முதலா வரிசை யாக வுரைசெய்வாம்

(இ-ள்) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீர்ந்தமுனிவர் கள் யோகத்திற் பயிலும்வகையே போல, இளைஞர்கள் புணர்ச்சி மிகுந்து போகங் களைத்துய்க்கும் இடைநகர் (வளங்களை) சொன்னோம் இனி, உண்ணகரத்தில் அகழி யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைப்படக் கூறுவாம். எ-று (௫௩)

உண்ணகர்

வேறு

நெய்க லந்த வோதி மாதர் நெஞ்சி னார்ந்த வஞ்சமு
மெய்க லந்த ஞான யோக மேவி னார்க ளுள்ளமுங்
கைக லந்து முக்க ணர்க டைக்க ணிக்கும் வண்ணமு
மைக லந்த ளக்கி னும்ம ளக்கொ ணாக்கி டங்கரே.

(இ-ள்) நெய்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது மனத்திற் பொருந்திய வஞ் சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவர்களது மனமும் திரி நேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாத்தும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்படாது எ-று

உறுப்பெ திர்ந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வள்ளைகண்
மறுப்ப டாவ னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலர்
விறுப்பின் வேற்கை மள்ளர் சூழ்ந்த தென்ன மென்ம லர்க்குலம்
வெறுத்த தண்கி டங்கின் மாடு வேழம் பூத்து நிற்குமே.

(இ-ள்.) அவயவங்களை யெதிர்ந்த தாமரைமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பல மலர்கள் வள்ளைக்கொடிகள் குற்றமடையாத அனிச்சமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங் கையர் கட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேற்படைதாங்கிய மள்ளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல,மெல் லிய மலர்க்கூட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கலில், நாணல்கள் விளங்கிநிற்கும். எ-று (௫௫)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதர் சோந்தி னுஞ்செ யற்கையாற்
குளிர்ந்தி னிக்கு நீர்த ராய்க்கொ ழுங்கண் மாம ணத்தினு
மொளிர்ந்த லர்ந்த பூவ தாயு லாவும் வண்டி னோசையால்
விளிந்தி டாம லைம்பொ றிக்கும் வேண வாவி ளைக்குமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதர்கள் சேருகின்ற செய்ய கையாலும், குளிர்ச்சியுற்று இனிக்குந் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேன்மணத்தோடு பிரகாசித்து மலர்ந்த பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டினொலியாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கேட்டாமற் கொடுக்கும் எ - று

ஐம்பொறிக்கும் அவாவிளைத்தல் — மாதர்செய்ய கையால் - பரிசமும், இனிப்பால் - இரதமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ரூபமும், ஓசையால் சத்தமும் உண்டாகுமெனக்கொள்க (ருசு)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்டு சுறவ ராலம லங்குமீ
னெள்ளு ஞெண்டி டங்கர் கூர்மம் எண்ணி லாவுயிர்த் தொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாமு வக்கு மாண்மை யினைக லால்
வெள்ள நீத்தி டங்கு மன்று வேசை மாதர் போலுமே

(இ - ள்) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளைமீன்கள் - முள்ளையுடைய சுறுமீன்கள் - வராலமீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிர்த்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுங் களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருந்தியுள்ள அகழியானது நிலைபெற்ற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும் எ - று

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்து நிற்கும் வேசையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து (ருஎ)

அளக்க ரொத்த கழிகி டங்க கன்ற சோதி யோடுதான்
விளக்க முற்று நீக்க மின்றி மேவு நட்பி னோர்த்தமைந்
துளக்க மின்றி யொட்ட லர்த்து ரப்ப வென்று நிற்பவால்
விளக்கு றும்ம திற்கு வாய்த்த வில்லின் மாது போலுமே

(இ - ள்) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதிலுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நட்பாளரை நீங்குதலின்றிப் பகைஞர்களை நீங்கும்படி செயித்து நிற்றலால், வன்மை வாய்ந்த மதிலுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. எ - று (ருஅ)

நாகர் வாழு மைப்பு லம்ப ரந்த ரன்னர் வாழு மைப்புலம்
போக பூமி யொக்கு மோட்டு ருக்கு காணு மென்றுசெவ்
வோகை யோடு கீழு மேலு மோங்கி டங்கு நொச்சியும்
மீகை யாளர் கீர்த்தி போல வென்று நின்றி லங்குமே

(இ - ள்) நாகர்கள் வாழும் பாதலலோகமும், தேவர்கள் பொருந்தியொழுகு சுவர்க்கலோகமும், இந்தப் போகபூமியைப் போலிருக்கின்றதா காண்போமென்று, ஒளிய அகழியும் மதிலும் (முறையே கீழும் மேலும்) சந்தோஷத்துடன் சென்று, கொடையாளிகள் கீர்த்தியைப்போல எக்காலமும் பொருந்தி விளங்கும் எ - று

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க (ருகூ)

எண்மை மாதி ரத்தி னேரி மைத்தி டாத பார்வையார்
திண்மை யாக வூறு வந்து சேரு மிந்த நாகரை
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி விண்ணுளார்
வண்மை நோக்க மாற்ற மேவ விந்த தெங்கும் வார்கொடி

(இ - ள்) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பாலர்களது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறு வந்தடையுமென்று உண

மைகருதியே (அதனை யவர் நோக்கம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள(ஏனைய)தேவர்களது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே கொடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளார் கண்படாது மதிலும், விண்ணிலுள்ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைக்குமென்பது கருத்து. (௯0)

மாறு கொண்ட மன்னர் போர்க்கு வந்திடாமுன் சென்றவர்க
கீறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லார்து வன்றுற
நீறு நீற்று மாட மூடு நிற்ற லானு மிந்நகர்க்
கூறு தீர்ப்ப வேயி ழைத்த தாகு மோங்கு மாமதில்.

(இ - ள்) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அவர்கட்கு இறுதிசெய்து திரும்புங் கணக்கில்லாத (யுத்த) வீரர்கள் பொருந்திவாழ, சுண்ணந்தீற்றிய (சுவர்த்தலங்களையுடைய) மாளிகைகள் உள்ளே நிற்பதாலும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்சென்னை நகரத்திற்கு இடையூறு தவிர்க்கவே செய்வித்ததாகும் எ - று

பகைஞரை யெதிர்சென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார், மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்துநிற்குமென்பது கருத்து (௯௧)

நொச்சி யுச்சி யேய்ந்து நீண்ட நொச்சி யோடு போர்செய்
விச்சை யுற்று மன்னர் வந்தெ திர்க்கு மண்ண முண்டெனி
னச்ச மிந்ந கர்க்கண் வாழு நல்ல வீரர் வேண்டுமோ
மெச்ச வெந்தி ரங்க ளேவி ரைந்து போர்வி ளைக்குமே.

(இ - ள்) நொச்சிமாலையை முடியிற்சூடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிர்க்கின்ற வகையுளதாயின், விரும்பத்தக்க இச்சென்னை நகரத்தின்கண் வாழ்கின்ற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படுமோ? (வேண்டுவதில்லை, ஏனெனில் அம்மதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களே (கண்டோர்) மெச்சும்படி விரைந்து போர்செய்யும் எ - று

"மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதன் மரபாகலின் "நொச்சி யுச்சி யேய்ந்து" என்றார் (௯௨)

வந்து மன்னர் நொச்சி முற்றின் வார்ந்த தண்ட மோச்சியே
வெந்திரக்க டக்க ளிற்றி னங்க ளீர்த்த தேரடு
முந்த வோடி மாம டங்கன் முற்று மேழ மட்டெழுங்
குந்த மள்ளர் வாம்ப ரிக்கு லஞ்ச வட்டு மேங்கையே.

(இ - ள்) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்ததால், மதஞ்சொரியும் எந்திரயானைத்தொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுந்தேர்களை யழிக்கும் சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முற்பட ஓடி யானைகளைக்கொன்றெழும், வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியேந்திய மள்ளர்களையுந் தாவிச்செல்லுங் குதிரைத்தொகுதியையுமழிக்கும் எ - று

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையுங் குதிரைப்படையையும் அழிக்குமென்றார் (௯௩)

எழுக்கள் கப்பணங்கள் வேலி ருப்புலக்கை நாந்தகங்
கழுக்கடைக் குலங்குயங் கதைக்குலங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம் வாளில் வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்குமோடு நீளு மொய்ம்மதி லெந்திரங்களே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதடிகள் - இருப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேற்படைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - நட்டித் தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழுக்கள் - பிண்டிகள் - பாலங்கள் - நெடியவிற்கள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய வற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திரும்பாநிற்கும் எ - று (௯௪)

செருப்புகன்று வந்த மன்னர் சேனை மேலுருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடிறைப்பன
நெருப்பி னோடு கல்லு லோக நீளிடைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மல்குமே

(இ - ள்) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளின்மேல், உருக்கிய இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ஈயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன் கல்லும் உலோகங்களும் உட்டிணமிகுந்து நெடுந்தூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய) எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலில்லாதனவாகி நிறைந்திருக்கும் எ - று

மாசை யைக்கு றித்த விந்த மாந காக்க ணும்பர்கள்
பூசை யைக்கு றித்த லாது போர்கு றித்து றேனமி னென்
றாசை யைக்கு றித்த நொச்சி யங்கை யான்ம றித்தல்போ
லோசை யைக்கு றித்து நீடு மொண்ப தாகை யாடுமே

(இ - ள்) பொன்னைக்குறித்த[செல்வமமைந்த]சிறந்த இச்சென்னை நகரத்திற் பூசைபெறுதலைக் கருதியல்லது, போர்செய்தலைக் கருதிவாரீர்கள் தேவர்களே என்று, திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தல்போல, கீர்த்தியைக்குறிப்பிட்டுயர்ந்த ஒள்ளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (௯௫)

எண்ணில் பட்டி னங்க ளுக்கு மேந்தன் மன்ன னுக்கவே
பண்ணி யிந்த வொப்பி லாத பட்டி னத்தை மற்றிந்
துண்மை யாரு மோர்ந்து கொள்ள வோங்கு மோலி சூட்டிய
வண்மை காட்டி நிற்கும் விண்ண ளாவு தொளிர்ந்த கோபுரம்..

(இ - ள்.) (இச்சென்னைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிக்குங் கோபுரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும் பெருமைவாய்ந்த (நகர) ராசனாகவே செய்து, இதனது உண்மையை எவரு மறிந்து கொள்ளும்படி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வண்மையைக் காட்டிநிற்கும் எ - று

உடுக்கள் கோள்க ளோங்க ணம்ம றைறை யும்ப ராரும் வானவழி
விடுக்கி னும்வி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாற்கு லத்த ரும்ம டார்ந்தெ ழுந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றுந்த யங்கு வாய்தல் யாவுமே

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நக்ஷத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முதலியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) விடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும (தம்பால) வரும நாற்குலத்தத தோனறியவாகளும் நெருங்கித தோனறிச செலலுமபடி தடுக்கும வகையிலலாமற பொருநதிய வாயிலகளெலலாம (அந்நகரில) விளஙகும. எ - று

கிரகஙகள - சூரியன சநதிரன முதலிய நவகிரகஙகள கோளகள - அசுவனி பரணி முதலிய இருபததேழு நக்ஷததிரஙகள சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம வைகறை விடியல நணபகல எறபாடு எனபபடும.

நாற்குலததா - பிராமணா அரசா வைசியா சூததிரா. (சுஅ)

வநதெ திாநத தெவவினா மனனா மாம ணிபமு டிததலை
முநது றபப ணிததி ருமபொன முறறும வாஙகு நொசசியின
சநது மினன துறற மைநதா தமபொ ருளக வாநதவா
சிநதை யுமப ணிககு மாதா சேரி வணமை செபபுவாம.

(இ - ள) (தனனை) வநதெதிாநத பகையரசாகளின சிறநத மணிகளிழைதத கிரீடமணிநத சிரஙகளை முதலிற பணியசசெயது (அவாகளது) பெருமபொருண முழுவதையும வாஙகுகினற மதிலின அழகு இததகையது (தமபால) வநத ஆடவாகளது செலவததை யபகரிதது அவா மனததையும பணிவுறசசெயயும பரததையா சேரியின் வளததைக கூறுவாம எ - று (சுகூ)

வேறு

போாததொழிலிற றமைவெனறு பொருளகொளவெண ணுநாககதது
பாாததிபருங குழையவிழிப படை விடுததுள ளுயிரோடு [செய
கூாததபொரு ணிலமுழுதுங கொளளைகொணடு மவாகுறிதத
சீாததசுக மளிததுவபபுச செயபவாசே ரிகளபலவால

(இ - ள) போாததொழிலாற றமமைவெறறிகொணடு (தமது) பொருளை யபகரிகக நினைபபவாகடகு, அவவணணம (தாமே) செயகினற அரசாகளும மனமிளக விழியாக (வேற) படையைசசெலுததி, உளளிடததுளள உயிருடன மிககபொருளும நிலமும (முதலியவறறை) முழுதுங கொளளைகொணடும, அவாகள கருதிய சிறநத சுகததைககொடுததுச சநதோஷபபடுததும பரததையா சேரிகள (அநநகரததில) பலவாகும எ - று

ஆல - அசை (எo)

இநதிரனா புலோமசையோ டினிதமாபப ளியுநாண
வநதிளஙகாற றவழநதசைய மலாமாலை பலதூஙகச
சநதனஙகுங குமமபுழுகாற றனைமெழுகித துமணிபபநதா
சுநதரமா யெவாவிழிககுஞ சுகமவிளைககும வாயதமெலாறும

(இ - ள) தேவேநதிரன அயிராணியுடன இனிதாகப பொருநதிய நகரமும நாணமடையுமபடி (பரததையா சேரிகள) வாயிலகடோறும மநத மாருதம வநது தவழநதசையவும, பல மலாமாலைகள தொஙகவும, சநதனம குஙகுமம புழுகு முதலிய வறறாறறைமெழுகியும, முததுபபநதாகள அழகாயும (விளஙகுதலின,) எலலா கணகடகுஞ சுகததையுணடுசெயயும. எ - று.

இளஙகால தவழநதசைதல - இளஙகாற்றுமெலலென நடநது வீசுதல். (எக)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற் றொடிக்கைமட வாரிடத்துக்
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா ரைம்பொறிக்குந்
தாமத்தி னறுங்கனியிற் றவழிளந்தென் றலிற்கிளியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளர்ப்பனவர் மாடமுமே

(இ - ள்) (அகிற்) புகையூட்டிய மணமமைந்த அளகத்தையும் வளையலணிந்த கையையுமுடைய அப்பரத்தையர்களிடத்தில், ஐம்பொறிகளுக்குங் காமங்கொள்ளாதவர்கள் யாவர்? (ஒருவருமிலர், என்னெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலர்மாலையாலும் நல்ல பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளந்தென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும் பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்). எ - று.

ஐம்பொறிக்குங் காமத்தை விழைதலை,

திருக்குறள்

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள"—என்பதனானறிக (௭௨)

மாடகத்தின் யாழெடுத்து வார்நரம்பு தகப்பண்ணி
யாடகப்பொன் மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்
பாடகத்தி னடிமடவார் பயிலரங்கி னாட்டயரு
நாடகத்தைக் கண்டவர்க ணல்லுள்ளு மரங்காமே

(இ - ள்) முறுக்காணியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத் தகுதிசெய்து [சுருதிகூட்டி] ஆடகப்பொன்னாற் செய்த பலரத்தினங்களிழைத்த மோதிர மணிந்த விரலாற் பண்ணோசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிந்த காலையுடைய பரத்தையர் பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பார்த்தோரது நல்ல மனமும் (அவர்கள்) நடனசாலையாகும் எ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி யாழ் - வீணை இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோட யாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நால்வகைத்து இவற்றுள், பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்றும், மகரயாழுக்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழுக்கு நரம்பு பதினாறும், செங்கோட்டியாழுக்கு நரம்பு ஏழுமாம் இவற்றை,

"பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற

ஒன்று மிருபது மோரேழுமேற் பத்துடனே
நின்றபதி னாறேழு நேடுங்கால் - குன்றாத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி,"—என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உதாரணச் செய்யுள்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல்-அவ் வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தலாகிய பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்தல் - அநுசுருதியேற்றுதலாகிய தைவரல் - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகிய செலவு-

பாடல் நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய விளையாட்டு - பாடல் நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கையூழ் - குடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுறச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்தல் வடிந்தல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென வெண்வகை அவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கும்பித்தல் உருட்டு ஒலி குடிலம் தூக்கு எனப்படும் இவை யாவும் இசையிலக்கணமாதலின் அந்நூலுட் பரக்கக்காண்க (௭௩)

புளகமெழ முலைவருடிப் புயத்திலணைத் திதழ்பருகி
வளர்நுதலை வாலாதி புறத்தொழிலு மணியல்கு
லுளநெகிழுங் கரிகரலீலைகளாதி யுடதொழிலு
மளவிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல

(இ - ள்) மயிர்க்கூச்செறியும்படி முலையைவருடி, தோளிலணைத்து, இதழ்ச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்குலில் மனங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உடதொழில்களும் எண்ணில்லாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரத்தையர்கள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங்களாற பொருத்தியுள்ளார்கள் எ - று

கரிகரம் - யானையின்கை அது விரலுனியை வளைத்துச் செய்வதோர் இரீடையென்க இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க அலதேற றனிமையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணர்க. (௭௪)

சித்திரத்தி னவர்தொழிலைச் சென்றெதிர்நோக்கினுமறிவு
பொத்தியமெய் யுளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப்
பித்தினரா குவரென்றாற் பெருமழைக்கட் பரத்தையார்தந்
நித்திலப்பூண் முலைபுணர்ந்தோர் நீங்கினுயிர் வாழ்வாரோ.

(இ - ள்) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தையர் செயல்களைச் சித்திரத்தில் எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவரென்றால், பெரிய குளிர்ந்த பார்வையுடைய பரத்தையர்களது முத்தாபரணமணிந்த முலையை யணைந்தவர்கள் (அம்மங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்குவார்களோ? (தாங்கார்கள்) எ - று (௭௫)

குலமகளிர் தமைமணந்த கொண்கனையல் லாற்பிறர்பாற்
கலவியுறி னவர்தம்மைக் கறுத்தடக்கு மன்னர்களும்
பலரைமணந் தனரென்றே பாற்றிலராயச் சிறப்பருள
நிலவுமரச் சவையடுப்பர் நித்தியமங் கலமடவார்.

(இ - ள்) கற்பின் மடவார்கள் தம்மை மணம்புரிந்த கணவனையல்லாமற் பிறரிடத்திற் புணர்ச்சிசெய்யின், அம்மங்கையர்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும், பலரைக் கலந்தாரென்று கோபியாதவராயச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசசபையை யடைவார்கள். எ - று. (௭௬)

உறுப்பினுறு பெருவனப்பா லொள்ளணியா லிளமையினு
மறுப்படாக் குலமகளிர் வழியொழுகித் தருஞ்சுகமும்

வெறுப்பவே காளையர்க்கு மிகுபோகம் விளைக்கின்ற
சிறப்பின்ற பொருண்முழுதுந் திறைகொள்வர் விலைமாதர்.

(இ - ள்) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்துதித்த மனைவியர் நல்வழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்கும்படி, விலைமாதர்கள் இளமாந்தர்கட்கு மிக்க போகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொள்வார்கள் எ - று.

முன்னொன்றப் பொருள்கொடுத்து முயங்கினவர் கண்ணெதிரே
மின்னொன்று மிடைமாதர் விலைசெய்த முலைமீட்டும்
பொன்னொன்று தசஞ்சதமா யிரமாதி புகன்றெல்லார்க்கும்
பின்னொன்ற விலைசெய்தும் பிழையுமிலர் பழியுமிலர்

(இ - ள்) மின்னல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள் முன் (தம்மைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கண்ணெதிரிலே (அவர்கட்கு) விலைப்படுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னர் எல்லோர்க்கும் பொருந்த விலைசெய்துங் குற்றமுமுடையவரல்லர், பழிப்புமுடையவரல்லர் எ - று (௭௮)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞருஞ்செய் யாமென்னே
தலையளியாற் பொருள்கொடுத்துத் தமைவிற்குங் காளையர்கள்
கலைதிருத்தி யணியணிந்து கான்மலருந் தைவந்து
நிலைதருவாய்த் தம்பலமு நித்தலுமவர் யாற்கவர்வார்

(இ - ள்) விலைகொடுத்த (முறிச்) சீட்டெழுதும் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள் சிறந்த அன்புடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தம்மை (தாமே) விற்குங் (காமுகர்களாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையர்களது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாதத்தாமரையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தம்பலத்தையும் நாடோறும் (தமது) வாயினாற் கொள்வார்கள் இஃதென்ன ஆச்சரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (௭௯)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ் சூழுளத்தை நிறையார்க்குக்
கடிதலிலா வேவலர்கள் காமமிகுங் காளையரே
படியகமு மவர்வாயே பள்ளியுமற் றவர்மார்பே
வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவர்மனமே

(இ - ள்) வளையலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சோர்த்தும், யோசிக்கும் மனத்தை நிறையாத பரத்தையர்க்கு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீக்கமில்லாத அடிமைகள், அவர்கள் வாயே படியகமுமாம், படுக்கையும் அவர்கள் மார்பகமே, தமதுருவம் வெளியே தோன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம் எ - று

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருள்பயக்கும். (௮௦)

ஆடலினாற் பாடலினா லவினயத்தாற் பணிமொழியான்
மாடகல யாழிசையால் வல்லுவினை யாடலினா
லூடலினாற் கூடலினா லொன்றானுங் குறைவின்றி
நாட்டிய பொருள்பலவு நாணாளு மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அபிநயத்தாலும் குளிர்ந்த மொழியாலும் முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணாநாதத்தாலும், சூதாட்டத்தாலும், ஊடலாலும், புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறுந் தேடுவார்கள் (பரத்தையர்கள்) எ - று. (௮௧)

துறந்தவர்க்கு முடன்முழுதுந் தோறிரைந்த முதுமையர்க்கு
மறந்தலைநின் றுக்குநர்க்கு மழிபிணியி னுழக்குநர்க்குஞ்
சிறந்தபரத் தையர்கலவி செய்யாமை யுறுமேனு
மறந்தழைப்பு மவர்விழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்) துறவிகளுக்கும், தேகமுழுவதும் மீந்தோல் திரைந்த விருத்தர்களுக்கும், தருமவழியில் நின்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரத்தையர் புணர்ச்சியைச் செய்யாமை கூடுமாயினும், பாவமிகுந்த அப்பரத்தையர் கண்களுக்கு வருந்தாத மனம் (ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று (௮௨)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளை
மருங்ககலார்க் கினிதுதவும் வரைவிலாமசே ரிகள்புகன்று
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாமே விலைசெய்தும
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வணம்புகல்வாம்.

(இ - ள்) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்து, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வரைவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச் சொன்னோம். எண்ணில்லாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக் காக்கும் வைசியர்களுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம் எ - று. (௮௩)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலர் பலசிந்தித்
தூவண மணிமாலை தூக்கினர் விரையூட்டிப்
பூவணர்க் குலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவண நோக்குநர்க் கமரரின் வேறலரே.

(இ - ள்) பக்கங்களிற் பந்தலிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழகிய முத்துமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனையூட்டிவளர்ந்த பூக்குலையையுடைய வாழையுங் கமுகும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பார்ப்போர் தேவர்களைக்காட்டிலும் வேறல்லர். எ - று (௮௪)

வரையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
விரைசெலற் கலன்பலவும் விண்ணிடை வெளிமாயத்
திரைதவழ் கடற்பாங்கர்ச் சேர்த்திட வெயின்மழையிற்
புரையறு தவமாற்றிப் புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்) மலைபடுபொருளும், காடுபடுபொருளும், நாடுபடுபொருளும், கடல்படுபொருளும் (ஆகியவற்றை) விரைந்து செலுத்தலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழுங் கடலின்பக்கவிற் சேர்க்க, கடைவீதிகள் வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பாற் அவற்றை) அடையும். எ - று. (௮௫)

தொகையறு பொருள்பலவுந் தூக்குபு வரைவுசெயுந்
தகைபெறு தராசினொடு தங்கலின் வணிகரெலாம்
பகையென வுறவென்னப் படர்தரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யா வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினோடும் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியர் யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிலின்மையரென்றும் (அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள், ஒருவிலையுடன் (யாவர்க்கும்) விற்பார்கள். எ - று.

தராசு "ஐயந் தீரப் பொருளை யுரைத்தலும் - மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே" என்ற சூத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களாதலின் யாவர்க்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பர் என்றார். (அ௬)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ தில்லையாக
வனைபுகழ் வணிகர்பொருள் வைகலு மீட்டிடினும்
மினையவ ரிரவலர்பா லிமையவ ராதியர்பால்
பனையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார்.

(இ - ள்) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடுதலில்லையாக நாடோறும் பொருளைச்சேர்த்தாலும், இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள் எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியர்பால் என்றதில் ஆதியென்றதால், தென்புலத்தார் ஒக்கல் முதலானோரையுங்கொள்க. (அ௭)

கொடுப்பதூஉங் குறையின்றிக் கொள்வதூஉ மிகையின்றித்
தொடுப்பவர் தமக்கெல்லாஞ் சுருக்கிய விடைநல்கி
விடுப்பதூஉங் கலனின்று விழுப்பொருள் கொணர்ந்தில்லின்
மடுப்பதூஉ மல்லாது வணிகர்கண் மற்றறியார்.

(இ - ள்) வைசியர்கள் (தம்பாற் கொள்வோர்க்குக்) குறைதலில்லாது கொ
த்தலும், (தாம்வாங்குபவர்களிடத்தில்) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (தம்மை)
ணுவுவாரெல்லார்க்கும், சொற்சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல)
டுத்தலும், மரக்கலங்களினின்று சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்
த்தலும் அல்லாமல், பிறிதொன்றனையு மறியமாட்டார்கள். எ - று.

"கொடுப்பதூஉங் குறையின்றிக் கொள்வதூஉ மிகையின்றி" என்றதை, திருக்
ள் "வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தமபோற் செயின்" என்ற
டத்து, "பிறவுந்தம்போற் செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையு
மாகாமல் ஒப்ப நாடிச்செய்தல்" எனக்கூறிய பரிமேலழகருரையானுணர்க (அ௮)

ஈட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந ரறியினலாற்
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தாமரட்டார்
ஈட்டிய பாவலர்க ணாவலர் தொடுத்தவெலாம்
ஈட்டுறுங் கமைவுபெறு செறிபல பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்ந்தாலன்றிக் கோடுதலில்லாத தேவர்களும் யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) நாட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பனையேடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருந்துதல் பெறா. எ - று.

ஈட்டுநர் - வினைப்பெயர் இதில் நகரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது (௮௯)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடலுறப் போர்ப்பனவும்
படுப்பன வெண்பலவும் பன்னிறத் துகினவுடை
யடுப்பன வொருபாலா மவிர்முடி குழையாரந்
தொடுப்பன வளைமற்றுந் துதைவன வொருபாலாம்

(இ - ள்) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற் பொருந்தப் போர்ப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்துமாலை - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று

உடுப்பன - ஆடைகள் சுற்றுவன - பாகைமுதலியன போர்ப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன பன்னிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன துகினம் - சந்திரகாந்தி (௯௦)

உண்பன பருகுவன வுவப்பொடு நக்குவன
நண்பொடு கடிப்பனவு நலத்தகச் சுவைப்பனவுங்
கண்படு முனஞ்சேயக் கட்டு கடிவிடுத் துறுவோரத்
மொண்படு மனமவாங்கி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்போடு நக்குவனவும், ஆசையோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச் சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி படுதற்கு முன்னரே தூரத்தில் வாசனைவீசி, வருபவரது ஒள்ளிய மனத்தை யிழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இச்செய்யுளில், உண்டி நால்வகையுங் கூறினர் உண்ணல் - சோறுமுதலியன பருகல் - பாயசமுதலியன நக்கல் - துவையல்முதலியன கடித்தல் - கறிமுதலியன (௯௧)

“வருக்கையின் கனிவாழை வண்கனி மாங்கனிக்
குருக்கிளர் பேரீந்தி னொண்கனி முந்திரிகைத்
தருக்கிளர் கனிதாழைத் தண்கனி யெலுமிச்சந்
திருக்கிளர் கனிபலவுஞ் செறிவன வொருபாலாம்

(இ - ள்) பலாப்பழங்கள் - வண்மைதங்கிய வாழைப்பழங்கள் - மாம்பழங்கள் - நிறமமைந்த ஒள்ளிய பேரீச்சம்பழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய தேங்காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

வருக்கை - பலா விசேடம் தருக்கிளர் - மரத்தில்விளங்கும் தாழை - தாழையுந் தெங்குமாம். (௯௨)

கிழங்கெனப் படுமியாவுங் கிளர்கொடி தருப்புதர்கள்
வழங்குபல் காயட்கு மலிவன வொருபாலாந்
தழங்குதண் புன்னமலருந் தளர்மலர் கொடிமலரு
முழங்கனித் தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம்.

(இ - ள்) இழுங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடிகளும், மரங்களும் புதர்களும் தந்த பல காய்களும், கீரைகளும் ஒரு பக்கத்தில் மலிந்துள்ளனவாம். ஒலிக்கின்ற தட்பந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நிலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்களும், வண்டுகளொலிக்குங் கோட்டுப் பூக்களும் ஒருபக்கத்தில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

மலர்கள் நால்வகை. அவற்றுள் தாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ. மல்லிகைமுதலியன நிலப்பூ. முல்லை முதலியன கொடிப்பூ. பாதிரிமுதலியன கோட்டுப்பூ எனப்படும்.

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல் கியபுழுகு
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி, நீர்சாந்து
தங்கிய பொற்சுண்ணந் தழைத்திடும் விரைச்சுண்ண
மெங்கணு மணம்வீசி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புழுகும், மிக்க நறுமணமமைந்த புதியபனிநீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொற்சுண்ணமும், வாசமிகுந்த சுண்ணப் பொடிகளும், எவ்விடத்தும் மணத்தைவிடுத்து ஒருபக்கத்தில் நெருங்கியிருப்பனவாம். எ - று. (௧௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நவ மணிகளினு
மன்னிய செம்பினினும் வயங்குகஞ் சங்களினு
மின்னுபித் தளைகளினும் வேறுவே றுறச்செய்த
கன்னலொண் குடமாதி களுளுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களாலும், நிலைபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தளைகளாலும் வெவ்வேறுகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒளிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கத்தில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று.

கன்னல் - கரகம். (௧௫)

தோளொடு தோண்முட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வாணும்பெண் ணொடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்) தோளுடன் தோள்முட்டவும், தொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் கால்முட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும் பெண்ணும் உடன் முட்டவும், நெடிய ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழுதும் சனநிறைந்துள்ளன. எ - று.

முட்டுதல் - தொடுதல்; நெருங்குதல். (௧௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
வீசிய விரைப்பொடியு மேவிய வாடவர்தந்
தேசிக மணிமார்பஞ் செறிந்தவ ரூர்தப்பிப்
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழ்கிற்கும்.

(இ - ள்) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும், (வாசம்) வீசிய சுண்ணப்பொடியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மார்பத்திற் பொருந்தினவா

கள செல்வதொழிந்து, (கோபத்தால்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைத் தமழாநிற்கும் எ - று

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மாரபிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபியாமலும அவர்களகளிக்க மணம்வீசும்

வழுத்தப வருநீறு மஞசளு முடனகூடி
விழுத்தக வேறறுருவாய விளங்கிய வாறேபோ
லெழுத்தொலி யுரைவேறு மெழுத்தொலி யுரைகூடி
முழுத்தலின கடலேபோன முழங்குவ வாவணமே

(இ - ள) குற்றங்கெட வருஞ சுணணமும மஞசளும ஒன்று சோந்து, சிறப்புடன (செமமையாகிய) வேறறுருவமாய விளங்கின வகையேபோல, சொலலுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொலலுகின்ற வேறாகிய எழுத்தொலிகளுடன கூடி மூழங்குவித்தலால, கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும எ - று. (௯௯)

அரிபபவ ரொருநாளைக காயிரத் தோரிரட்டி
தெரிபபுறக கைககொளவா சிந்திய விழுககலனும
பரிபபவா கைவழுககிப பாரிடை விழுமபொனனும
விரிபபுறு மொளிமணியும வேறுபல பொருளகளுமே.

(இ - ள) அரித்தற்றொழில புரிவோா நாளொனறிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிந்தியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும, சுமந்து செலவோா கைதவறிப்பூமியில விழும பொனனும, பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களும, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருளகளுந் தெரிதலுறக் கைககொளவாாகள எ - று (௯௯)

தணிவிலபல பொருளவிற்றுத் தமனிய விலைகொளவா
ரணிவளா நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாறுற்ற
மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொளளுந
துணிவினா தொகுமவீதித் தொலவள மினிசசொலவாம.

(இ - ள) குறைவிலலாத பல பண்டங்களைவிற்றுப் பொனனை விலையாகக் கொளபவாகளது அழகுமிகுகினற கடைவீதியைக் கூறினும தருமமுறையாக மணிமுதலிய வற்றைககொடுத்துத் தேவபதவியையடையுந் துணிதலுடையவாகள சோந்துள்ள வீதியின பழமையாகிய வளங்களை இனிசசொலலுவாம. எ - று (௧00)

வேறு

குண்டகரே கோளகரே கானீனா குலவியசி றந்த ராளா
மணடுவிராத் தியாபிரதி லோமரனு லோமரிவா வகுபபு வெவ்வே
றெண்டகுதத தமககியனற தொழிலாறறி யிநதிரனைக கழுத்தங குனற
வணடாகளு நறுமுறுபப வமாநதுவாழ் தருமறுகு மனந்த மாகும.

(இ - ள) குணடகாகள - கோளகாகள - கானீனாகள-சிறபபுப்பொருந்திய அநதராளாகள - நெருங்கிய விராத்தியாகள - பிரதிலோமாகள - அநுலோமர்கள (ஆகிய) இப்பிரிவினர் வெவ்வேறாகிய எணணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செயயக்கூடிய தொழிலகளைச்செயது, இந்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும, தேவாகளும மொறுமொறுக்கவும பொருந்திவாழ்கின்ற வீதிகள எணணிறந்தனவாகும எ - று

குண்டகன் - கணவறப்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன். கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன். அந்தராளன் - அநுலோமத்தாணும் பிரதிலோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பெற்றமகன். விராத்தியன் - அநுலோமப்பெண்ணும் பிரதிலோமத்தாணும் பெற்றமகன். பிரதிலோமன் - உயர்ந்தபெண்ணும் இழிந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அநுலோமன் - உயர்ந்த ஆணும் இழிந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்.

பிங்கலநிகண்டு

"கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்"—என்றும்,
"விதவை பயந்த மதலை கோளகன்"—என்றும்,
"கன்னியிற் பிறந்தோன் கானீ னனாகும்" என்றும்,
"அநுலோம கூட்டத் தாணினு மவ்வழிப்
பிரதிலோமகுலப் பெண்ணினுமிக்க
வியந்த கூட்டத் தவரந் தராளர்"—என்றும்,
"அநுலோமாகுலப் பெண்ணினு மவ்வழி
வியந்த கூட்டத் தவர் விராத்திய ராகும்"—என்றும்,
"உயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும்
வியந்த கூட்டத் தவரநு லோமர்"—என்னுஞ் சூத்திரங்களானறிக. (க0க)

அளகையர்கோன் பொன்வெள்ளி யடுக்கலுற வாரவமர் வேனுந்தாமே
வளர்கனகக் கிழிகொடுப்ப மதியாம லறங்களெல்லாம் வளர்ப்பாந் தேவிக்
குளமகிழு மேகம்ப ரிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயர்வு பூண்டு
களமிலுழு தொழிற்குரிய காரளர் வீதிகணக் கின்றி மலகும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனுற பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற விரும்புதல் (தோழனெனினும்) தகாவாயினும், தாமே வளர்கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்முதலியவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்களையெல்லாம் வளர்த்தற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களிக்கின்ற ஏகாம்பரேசுவரர் இருநாழிநெல்லை (பொருளாக)க்கொடுத்த அவ்வுயர்வையே கடைப்பிடித்தவர்களாகி, கள்ளமில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளர் வீதிகள் அளவின்றி நிறைந்திருக்கும் எ - று. (க0உ)

வேறு

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு
மிருநிலங் காவலு மிருவர் வேந்தரை
மருவுறச் சந்துசெய் மறுவில் வண்ணமுங்
கருதிய மன்னராற் கைக்கொள் வாரரோ

(இ - ள்) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசர்களைப் பொருந்த (தூதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசர்விருப்பால் மேற்கொள்வார்கள் எ - று. (க0௩)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவர்
வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவர்
தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவர்
பிந்திய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ள்.) பிறபட்ட குலத்திற பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையினறலைமையும பொருந்திவாழ்வார்கள். வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொழிலபயிலும மேம்பாடுமே மேறகொளவார்கள ; தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும மிகுதியாகச செலவார்கள். எ - று. (கOச)

களமலி யெருமையுங் கன்னதுச செந்நெலுங
களமலி யொட்டலர கனக மாதியும
வளமெனக கொணடுபின வந்த மைந்தாக
ளளவில வறங்களு மளிககு நீரமையார.

(இ - ள) கருமைமிகக எருமையும, களததிறறோனறிய செந்நெலும், போாக களத்தமைந்த பகைஞாகளது பொனமுதலியனவும (ஆகிய இவற்றைச) செலவமாகக கொணடு, பிற்படடபிறந்த வேளாளாகள எணணிலலாத தருமங்களையுங காக்குந தனமையுடையவாகளாவாாகள எ - று (கOரு)

வணிகர்கண மனைவியா மைந்தா தமமொடுந
தணிவிலபல வளநதொடுந தங்கி வாழதருந
துணிகதிா மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளா வீதியு மனநத மாகுமால

(இ - ள) வைசியாகள தங்கள மனையாட்டிகளோடும, புதலவாகளோடும, குறைவிலலாத பல வளஙகளோடும பொருநதிவாழகினற பல ரததினஙகள் பிரகாசிககினற மாளிகைகளால அழகுவளாகினற வீதிகளும எணணிறநதனவாகும எ - று

துணிகதிா - விடடுவிட்டொளிாதல (கOசு)

வே று.

ஒருவ னுயிரைப் பிறாசெகுப்பி னூழி யூழி யவாநரகின
மருவி யழிவா பழியுமிக வளருங களததூ மருவலைாக
கருவி கொடுகொன றுயிரவிததூக கதியிற றூமு மினிதெயதுந
திருவி னரசா குடிதுவன றுஞ செலவ வீதி பலவாகும

(இ - ள) ஒருவனுடைய உயிரைப பிறாகொலவாராயின, அககொலைபுரிந்தவர் பல்லூழிகாலம நரகததிற பொருநதியழிவா. (அனறியும, அவாககுப்) பழியும மிகுதியாக வுணடாகும (அலலவோ? அவவாறனறி) போாககளததிற சததுருககளை ஆயுதஙகளாற கொனறு உயிரழிததுத தாமும வீரசுவாககததில இனிதாகசசேருஞ சிறபபமைந்த மனனவா குடிநெருங்கிய செலவமபொருந்திய தெருககள எண்ணிறந்தனவாகும எ - று (கOஎ)

வே று.

உயிரொடு வதைததுப பெறற மொளளெரி வாயிற பெயதுஞ
செயிரொடு பழியு மின்றிச சிறநதபுண ணியமு மேலா
மியலபுறு புகழுங் கொணடே யாவரும வணஙகிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் வீதி பற்பல வாகு மன்றே.

(இ - ள) பசுக்களை உயிருடன வதைபுரிந்து ஒளிவாய்ந்த அக்கினியில் வீழ்ததியும,பாவமும பழியுமில்லால,சிறபபுறறபுணணியததையும மேனமைத் தன்மை

வாய்ந்த கீர்த்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யோங்கு கின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும். எ - று.

பெற்றம் - பசு எண்டு யாகத்திற்கமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெவ்வா வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரெனக் கொள்க (க0அ)

காலங்க டொறுந்தப் பாமற் கடவுளர்க் கவியூ ணல்கி
ஞாலங்கொண் டாட வந்த நல்விருந் தினரை யோம்பி
யாலங்கொண் மிடற்று நாத ராதியா தமைப்பூ சித்துச்
சீலங்கொண் மறையோர் வீதி செழுமறை முழக்க றாதால்

(இ - ள்) தவறுமற்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா கிய உணவையளித்து, உலகினர் புகழும்படி வந்த நல்ல விருந்தினரைப் பாதுகாத்து, ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரர் முதலானோரை யர்ச்சித்து, உத்தமாசாரத்தைக்கொண்ட வேதி யர் வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும் எ - று

ஆலங்கொண் மிடற்றுநாதர்-ஆலகாலவிஷத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான் காலங்களென்றது-காலை யுச்சி மாலை யாதிய பூசாகாலங்கள் அவி - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு விருந்தினர் - அதிதிகள் எ - று (க0கூ)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லவா கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச் சூலம் வைத்த புனிதர்பூ சனையாற் பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வையகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவர் வீதியு மாங்காங் குண்டால்

(இ - ள்) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங் களைப் போதித்து, திருப்புயத்தின் மேரிற் சூலத்தை யமர்த்திய மலரகிதராகிய சிவ பெருமானுடைய அர்ச்சனையாற் (சிறந்த) பேறுகளை,(சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறர்யாவர்க்கும் உண்டாக்குகின்ற மேன்மை தங்கிய ஆதி சைவர் வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு எ - று

ஆகமமென்று மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும ம என்பது மலநாசமுமாம் ஆகவே ஆன்மாக்கட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறிப்பத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும், ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும் அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும் சத்தியோசாதமுகத்தினின்று கௌசிக விருடியின் பொருட்டும், தீத்தம் - சூக்கு மம் - சகச்சிரம் - அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுகத்தி னின்று காசிபவிருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நிச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி நேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுகத்தினின்று பாரத்துவாச விருடியின் பொருட்டும், இரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - என்னு மைந்தையும் தற்புருடமுகத்தினின்று கௌதம விருடியின்பொருட்டும், புரோற்கீதம் இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானம் - சர்வோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

* ஆகமங்களின் பெயர் முறையை கநு-ம் பக்கத்திற்காண்க.

என்னுமெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டுமெ அருளிச்செய்தனர் என்பதும நூலவழக்கு

அன்றியும, காமிகம திருவடி, யோகஜம கணைக்கால், சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம முழங்கால, அசிதம முழந்தாள், தீப்தம தொடை, சூக்குமம குய்யம், சகசரம கடித்தானம, அஞ்சுமான முதுகு, சுப்ரபேதம கொப்பூழ், விஜயம உதரம், நிசுவாசம நாபி, சுவயம்பூதம முலை, ஆக்னேயம கண், வீரம கழுத்து, ரௌரவம செவி, மகுடம திருமுடி, விமலம கை, சந்திரஞானம மார்பு, முகவிம்பம் திருமுகம், புரோற்கீதம திருநாக்கு, இலளிதம கபோலம், சித்தம நெற்றி, சந்தானம குண்டலம், சர்வோக்தம உபவீதம், பாரமேசுவரம ஆரம், கிரணம இரத்தினாபரணம, வாதுளம பரிவட்டமுமாம இவை யாவவொன்றும ஞானபாதம, யோகபாதம,' கிரியாபாதம, சரியாபாதம என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும.

இவற்றுள், ஞானபாதத்தில, பரமசிவனுடைய சொரூபமும, விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலா சகலரென்னும ஆன்மாக்களின சொரூபமும, ஆணவம் காமியம மாயேயம வைந்தவம திரோதான சத்தியென்னும பாசங்களின சொரூபமும, சத்தியின சொரூபமும, சிவதத்துவமுதற பிருதிவிதத்துவமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் தோற்றமும், இவை ஆன்மாக்கள போகம புசிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும, புவனங்கள-புவனேசா சொரூபங்களும, புவனங்களின யோசனைப் பிரமாணங்களும, அத்தமப்பிரளயம மத்தியமப்பிரளயம மகாப்பிரளயங்களின சொரூபமும, அந்தப்பிரளயங்களின பின்னாச சிருட்டியா முறைமையும, பாசுபதம மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின சொரூபமுங் கூறப்படும

இனிக் கிரியாபாதத்தில, மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும, சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும, புத்திமுத்திகளுக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும.

இனி யோகபாதத்தில, இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும, தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும, பரமசிவனும, சத்தியும சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும வல்லமையும, அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும, இயமம நியமம 'ஆசனம பிராணாயாமம பிரத்தியாகாரம தியானம தாரணம சமாதிகளினுடைய முறைமையும, மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களின முறைமையுங் கூறப்படும.

இனிச் சரியாபாதத்தில, பிராயச்சித்த விதியும,பவித்திர விதியும சிவலிங்க லக்கணமும, உமாமகேசுர முதலிய வியத்தாவியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும, நந்திமுதலிய கணநாதரிலக்கணமும, செபமாலை யோகபட்டம தண்டம கமண்டலமுதலியவற்றினிலக்கணமும, அந்தியேட்டி விதியும, சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும

சைவர்—அநாதிசைவர் - ஆதிசைவர் - மகாசைவர் - அநுசைவர் - அவாந்தரசைவர் - பிரவரசைவர் - அந்நியசைவரென ஏழு பகுப்பினர். அவருள், அநாதிசைவர் சிவபெருமானும், ஆதிசைவர் சிவதத்துவிசரும, மகாசைவர் சிவதீக்ஷைபெற்ற வைதிகப் பிராமணரும, அநுசைவர் க்ஷத்திரிய வைசியரும, அவாந்தரசைவர் சூத்திரரும, அன்னியசைவர் அன்னிய சாதியாருமாவர் இவருள் ஆதிசைவர் சிவபெருமானுடைய சத்தியோசாதமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகர் காசிபர் பரத்துவாசர் அத்திரி கௌதமரென்னும பஞ்சரிஷிகுலத்து வந்தவர்கள் அவர்களே எல்லாவருணத்தவர்க்கும் சிவதீக்கையாலநுக்கிரகஞ் செய்யப்பாத்திரர்கள். (௧௧0)

இருண்மலப் பந்த நீங்கி யிருமையுங் கான்ற சோற்றி
னருவருத் தகலத் தள்ளி யருளொடு மளவளாவிப்
பருதியிற் கலந்து நிற்கும் பாயொளி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிற்ப நருஞ் செல்வர்தம் மடமு முண்டால்

(இ - ள்) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலபந்தத்தினின்று நீங்கி இம்மை மறுமைப்பலன்களையுங் கக்கிய சோறுபோல அருவருப்புற்றுத் தூரவிலக்கி, திருவருளை வழிச்சேர்ந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல, ஞானத்துடன் கூடி நிற்குஞ் சிவஞானச் செல்வர்கள் வாழுந் திருமடங்களும் (எண்ணிறந்தன) உண்டாம் எ - று (௧௧௧)

எழுத்திலக் கணமுன் னைந்தி லக்கண மமைந்து தேர்ந்து
வழுக்கற விளங்கு மற்றைக் கலைகளும் வல்ல நல்லோர்
குழுத்தக விருந்து நாளுங் கோத்து நூலக ளாயும்
விழுத்தகு கழக நால்வாய் வீதிக டோறு மேவும்

(இ - ள்) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களையுந் தேர்ந்து, குற்றமற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைவாய்ந்த நல்லபுலவர்கள் கூட்டமாக விருந்து, தினந்தோறுங் குற்றமற்ற நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேன்மைபொருந்திய கல்விக்கழகமானது நாற்குலத்தவர்கள் தெருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும் எ-று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் எனப்படும். (௧௧௨)

எங்கணும் புராணஞ் சொல்வோ ரெங்கணும் புராணங் கேட்போ
ரெங்கணுந் தருமச் சாலை யெங்கணும் வேள்விச் சாலை
யெங்கணுந் தானம் யீவோ ரெங்கணுந் தானம் பெறுவோ
ரெங்குமங் கலங்கள் செய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போர்

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்திலும் யாகசாலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பார்ப்பவர்களும் (ஆக அந்நகர் விளங்கும்) எ - று

பூரண கும்பம் வைத்த புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குந்
தோரண நிரையிற் றாக்குஞ் சுடர்மணிக் கோவை யெங்கும்
வாரண நிரையில் வைத்த வார்கொடித் திரள்க ளெங்குஞ்
சாரண ரிருந்தெய்ப் பாறுந் தமனிய மாட மெங்கும்

(இ - ள்) பூரண கும்பங்களையமைத்த புதிய மலர்ப்பந்தர்களும், தோரண வரிசையில் தொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் கோவைகளும், கடல் வரிசை போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற பொன்னாலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன எ - று

சாரணர் - ஓர்வகைத் தேவசாதியர் (௧௧௩)

சிவிகையுங் களிறு மாவுஞ் செழுமணிச் சகடு வட்டக்
கவிகையுங் கருவி மள்ளர் கணங்களு மறுத்த வீதி

யவிரமணி மாடத் தோடு மவிரவண் வாழி யோடு
புவிபுகழ் மலைகள் போர்க்குப் புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங்களாற்செய்த தேர்களும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களையேந்திய மள்ளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற பர்வதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புகுந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ-று

பாசறை - போர்மேற்சென்றோ ருறைவிடம் (ககரு)

பம்பிய மாடந் தோறும் பரிசனம் மருங்கு சூழக்
கம்பலம் விரித்து மேலாற் கதிர்மணி விதானஞ் செய்து
கொம்பனா ராடல் பாடல் குலாவுற விருக்கின் றார்தா
மும்பர்நா டாள்வோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனர்கள் பக்கலிற் சூழும்படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்டி, பூங்கொம்பை யொத்தமாதர்கள் ஆடல்பாடல்கள்விளங்க (அவற்றைக்கண்டுங்கேட்டும்) இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்திருந்தவர்களை யொத்தார்கள் எ - று

விதானம் - மேற்கட்டி (ககசு)

நஞ்செழு முன்னர்த் தீம்பா னரலையி லெழுந்தோர் வானே
தஞ்சமென் றிருப்பத் தூய தண்ணமிழ் தெழுந்த பின்னர்
விஞ்சுற வனப்பிற் றோன்றி மேதினி யுரிதென் னப்பார் போன்
மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிகுவர் மங்கை நல்லார்

(இ - ள்) (அரம்பையர்கள்) விடந்தோன்றுமுன்னரே, மதுரமாகிய பாற்கடலிற் பிறந்து ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) இருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய தண்ணிய அமிர்தமானது பிறந்தபிறகு, பூமி (தானே, நமக்கு) உரியதென்று மேம்பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோர்போல, மேகந்தவழும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல மாதர்கள் வசிப்பார்கள். எ - று

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸ்திரீகள் அதில் நஞ்சுந்தோன்றினமையின் தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில் வசித்திருந்து, பின்னர் அதில் அமுதம்பிறந்தது கருதிமதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்பார்போல மங்கையர்கள் வாழ்வார்கள் எனக்கொள்க (ககஎ)

ஒருங்ககி லார மாடத் துள்ளுறப் புகைத்துப் பின்னர்ச்
சுருங்கைக டிறப்ப நீண்ட தூநறும் புகையி னோடு
மருங்குறத் தவழு நீல மழைக்குலம் வேறு காட்டா
நெருங்கிய மாடங் கற்பி னேரிழை யவர்கள் காட்டும்.

(இ - ள்) அகிற்கட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுப்பின்னர்ச் சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அதிகரிக்கின்ற பரிசுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்களிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டங்

களை வேறாகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள சரபினையுடைய மாதாகள(செயலைச) காட்டா நிறகும எ - று

மாளிகைகளிறறோனறிய கறபினையுடைய மாதா பிறரகடததற்றுக சுணவ னைககலககுமாறு, மாளிகையிற றோனறிய புகையானது சாளரவழியாகசசெனறு மேகததைககலககும எனக (ககஅ)

மேணிலை மாடத திடட விளககொடு சுனை மினேறல
வானிடை யுடுவை வேறு வகுததறி தரவொணா ணூது
கானிவா திலக முனடேற கனனியா நுதலி னோடு
கூனிளந திஙகள வேறு குறிததறி தரொணா ணூதே.

(இ - ள) அசைதலிலலையாயின, மேணிலையையுடைய மாளிகையில வைதத தீபததுடன, ஆகாயததிலுலாவும நக்ஷததிரததை வேறாகப பிரிததறிய முடியாது மாதாகளுடைய நெறறியுடன, வாசமவீசுந திலகமிருககுமாயினவளைந்த இளசசநதிரனை வேறாகக குறிபபிடடறிய முடியாது எ - று

மேனிலைகள நக்ஷததிரமணடல மளாவியும, மஙகையா முகஙகள பூரண சநதிரனைபபோனறும விளஙகுமெனபது கருதது (கக௯)

வதுவைசெய காலை யனபன மருவுமுன றமபாற போகப
புதுநல நுகாவித தாரப பூரிதது விடட பணபால
விதுவிளக கிரணடினை முனனும மெயயனை றிருமுன போலக
கதுமென நாணுக கொளளா கலவியிற றிளைககு மாதா

(இ - ள) கணவன மணவினை நடததுகையிற கலசதறகு முனனா, தமமிட ததுளள போகமாகிய புதிய சுகததை நுகரசசெயது மிகபபூரிபபுறற குணததினால, சநதிரகாநதியுந தீபவொளியுமாகிய இரணடினை முனனரும, சூரியசநநிதானததைப போல, போகததிறறிளைதத மாதாகள சிறிதும நாணமடையாாகள எ - று (க௨௦)

கலவியிற றிளைககு மாதா கதிரபொழி வதனச செவவி
நிலவினைக கரநது வெளவி நிததலு நீஙகு மாறறுன
மலாதலை யுலக மெளள மறுவொடு பயினறு திஙக
ளிலகிய வுருவந தேயவ தீசசுரன சாபு பெறறும

(இ - ள) சநதிரனானவன, புணாசசியிற களிககும மஙகையாகளது கிரணங களைச சிநதும முகததின அழகாகிய சநதிரிகையை நாடோறும மறைநது அபகரிததுச செலலுநதனமையால, சிவபெருமானுடைய சாபனையடைநதும, பரநத இடததையு டைய உலகினா இகழுமபடி குறறததுடன சஞசரிதது உருவநதேயாநினறனன எ-ற.

கறறைமென குழலி னாகள கனனிமைப பருவந தனனிற
பொறறொடிக கரஙகள கூபபும புநதியா வகததி னானு
மொறறைநாள வதுவைக காலத துவபபினி தளிதத லானு
மறறவா றுமற றிஙக ளாககமும பயினற தனறே

(இ - ள) தொகுதியாகிய மெலலிய கூநதலையுடைய மாதாகள தமது கன னிபபருவததில, பொனனாலாகிய வளையலையணிநத கைகளைக குவிககினற புாதி பாவகததினாலும, மணககாலததில ஒறறைததினததிற சநதோஷததை இனிதாக

கொடுத்தலாலும், சந்திரனுனவன் தேயநத வழியே தேயாமல வளாதலேயும் பெற்ற
ன எ - று

புநதிபாவகம - மனதினனைபை வெளிபபடுத்தல (கஉஉ)

கலவிசெய காலத தானும கதிாநகை முறுவ னலொா
புலவிசெய காலத தானும பொாந்கசெனச சிதாநத கோவை
யிலகொளி மணிவீழந திட்ட விணையடி வருததநோககி
நிலனுற னடபபோா வீதி நெடுஙகழ றொடாநது செலலாா

(இ - ள) ஒளிவாயநத முததுபபோனற பறகளேயுடைய மஙகையாகள புண ா்சசிசெயயுங காலததிலும, (கணவருடன) ஊடல கொளளுங காலததிலும விலாநது சிநதிய கோவைகளிலுளள ஒளிவிளஙகுமஇரததினஙகள வீழநது, (கிடததலால, நில மிசை வைதத இருபாதஙகளின வருததததையுங கருதி, பூமியிற பொருநத நடபபவா கள வீதிகளில நெடியகாலகளேவீசி நடவாாகள எ - று

கோவை - காஞசி மேகலைமுதலியன கழல தொடாநது - வீரககழலணிந தெனினுமமைடியும

"நெடுஙகழறொடாநது செலயாா" எனபபாடமாயின, (அவையுறுததாது) செருபபணிநது செலவாாகள எனக (கஉங)

ஒருவாமே லொருவா வீசு மொளளிய வாசச சுணணம
பெருகிய புழுதி யானும பேதையா ரெறிந்த தூநீ
ரருவிபாயந தொழுக லானு மளாறுற றடாபொன வீதி
மருவிய கழறகா லாாககு வருததஞசெய தூாதி யேறறும

(இ - ள) ஒருவாமேலொருவா வீசுகினற வொளளிய வாசனே தஙகிய சுண ணபபொடி பெருகிய புழுதியினுலும, மஙகையாகள எறிகினற புனிதமாகிய சிவிறி நீராகிய அருவியானது பாயநது செலலுதலாலும, நெருஙகிய பொனமயமான வீதி யானது சேறுபடடு, பொருநதிய வீரககழலணிநதவாகளுககு (நடகக) வருததததை யுணடுசெயது (அவாகளே) வாகனஙகளி லேறசசெயயும எ - று

சிவிறி - நீாவீசுந துருததி (கஉச)

குழுமிய செமபொன மாடக குடமமையொழுகுருவிக கூட டம
வழுவறு மணியாற பொனனுல வளைனிலம படுதத முறறம
புழுதியே வினமை யாலே பூவைய ராடலுற றிறதும
விழுமிய சுணணப பூழதி மிககுடைந தாடிச சேககும

(இ - ள) கூடடமாகிய செமபொனனலாகிய மாளிகைகளிலுளள கூடு களில வாழுங குருவிததொகுதிகள, குறறமறற இரததினஙகளாலும பொனனுலும வலிய தளவரிசைசெயத முறறஙகளில வேறு புழுதி யிலலாமையினுல, நாகணவாயப பறவைபோனற மாதாகள விளேயாடடில வீழ்ததிய சிறநத வாசச சுணணமாகிய புழு தியை மிகுதியும மூழகி விளேயாடிச சிவக்கும எ - று (கஉரு)

மகிழநாதம புணாபபி னினப வாரியிற படியும பெறறி
முகிழிதங கொணடு வாடகண மொழிதரா வியாவு மெயயி
னெகிழுளந தனககங கேறக நிகழநதுகாட டாது பொறபூ
ணகிலர மாத ரெவவா றெயபரிந நகாநல லாளா.

(இ - ள்) கணவருடைய புணர்ச்சிக்காலத்தில் இன்பக்கடலில் அழுந்துந் தன்மையை, ஒள்ளிய கண்கள் கூம்புதலுற்று வெளியிடா; உருகிய மனத்திற் சேர்ப உடலில் வெயர்வுண்டாகி விளக்காது (ஆதலால் இத்தகைய) அழகிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய தேவமாதர்கள் இந்நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஒப்பார்கள்? எ - று.

சுந்தர மகளிர் தங்கள் தொடிக்கையாற் பனிநீர் வாசச்
சந்தன மெருப்பெயத் தோய்த்துத் தளித்தரும் பின்றைத் தென்றலுஞ்
சிந்தையின் மகிழ்வான் மன்றல் செய்யப்படு முலைச் செல்வ
மைந்துறு நிறையுள் ளார்பால் வளர்கொடி யாருஞ் சார்வார்

(இ - ள்) அழகிய பெண்களுடைய வளையலணிந்த கையால் பனிநீரையொழுக்கிச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க, தளியிட்டு ஆறப்பெடுத்த தென்றலும் மனமகிழ்ச்சியினால், முலைச்செடிகள் மணஞ்செய்யப்படும் செல்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளர்கின்ற கொடியாருஞ் சார்வார்கள் எ - று.

மைந்துறுசெல்வ நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ் சார்வார் - அழியாத செல்வநிறைந்துள்ளவரிடத்து வளர்கின்ற கொடியவர்களுஞ் சேர்வார்கள்; நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ்சார்வார் - முலைக்கொடியாரிடத்து, வளர்கின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சேர்வார்கள் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு (௧௨௭)

அந்தர நெறிக ளாக வலிகதிர் முதலாங் கோளு
முந்தொளி நாளு மற்று முற்றெழி னாளு நோக்கி
நந்தன முறுவ திந்த நகரமே துறக்க மன்று
வந்திங்கு கதிப மந்த வான்பொருட் டுவற்றுங் கின்றே

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், மற்றபட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு) நக்ஷத்திரங்களும், பிறநக்ஷத்திரங்களும் ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறும் பார்த்து, நந்தனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவர்க்கமன்று அவற்றிற்கிட பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருநடையும் அந்த அமுதங்காரணமாக (அன்றி, அங்குள்ள அழகு பற்றியன்று) எ - று. (௧௨௮)

தடங்கையி னடங்குதம் பூவுந் தனங்கள்பாயந் தளந்த மார்பு
மிடங்கொளுஞ் செல்வ மங்கை யிச்சைபா லிருந்து வாழ
வடங்கரு வனப்புச் செய்த வாட்க மாடந் தோறுங்
குடங்கையி னுகன்ற வாட்கட் கோதையார் விழவு குதால

(இ - ள்) விசாலமான கையில் அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக்கொங்கைகள் பாய்ந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்டு வாழுந்திருமகள் மனவிருப்பின்படி பொருந்திவாழ, அளவில்லாத அழகு படைத்திய பொன்மாளிகைகளிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா எ - று.

தடங்கையினடங்கும் பூவுந் தனங்கள்பாய்ந் தளந்த மார்பும் இடங்கொளுஞ் செல்வமங்கை—மாதர் கொங்கைகளையும், ஆடவர்மார்பையும் இடமாகக்கொண்ட திருமகள் என்பதாம். (௧௨௯)

ஐந்துமூன் றடுக்கி யிட்ட வமளியிற் றுயிலு றாத
மைந்தர்க ளில்லை யாங்கு மாதரு மனைய ராகு
மெந்தரத் தடங்குஞ் சொல்லோ மெழினகர் வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிச் சென்னை மல்லீசர் வாழ்கின் றாரால்.

(இ - ள்) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்சசயனத்தில் நித்திரைபுரியாத ஆடவரில்லர் அதுபோலவே மங்கையரும் அத்தன்மையினராயின், அழகிய அச்சென்னை நகரவளங்கள (எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்விடத்தில், சென்னை மல்லீசுரர் திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனர் எ - று

ஐந்தமளி—இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிற்றூவி, அன்னத்தூவியெனப்படும் இவை மும்மூன்றிட்டன வென்பார் "ஐந்து மூன்றடுக்கியிட்ட வமளி" என்றார். (கசO)

புண்ணியம் புரிந்தோர் மேவுறப் புகப்படுஞ் சிவலோ கந்தான்
புண்ணிய வுருவுங் காணப் போந்திருந் தனைய தாகு
மண்ணலா லயமவ் வாறே யடுத்துவை குந்த தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன் கோயி லாங்கே

(இ - ள்) சென்னை மல்லீசுரரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் மேவுறப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வடிவத்தையுங் காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும் அவ்வண்ணமே சென்னைகேசவர் திருக்கோயில் அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும் எ - று (கசக)

சென்னைமல் லீசர் சென்னை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென் றறிந்து பத்தி யாற்பணி புரிகின் றாரு
முன்னுறப் பணிகின் றாரு முறைமுறை துதிக்கின் றாரு
மின்னராய் வாழ்த லுற்றா ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்) சென்னை மல்லீசுரர் - சென்னைகேசவர் ஆகிய இவர்களை,(முறையே) தந்தைதாயரென்று தெரிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப் பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செய்வோரும் (ஆகிய) இத்தன்மையராய, பெரிய வுலகிலுள்ள மானுடராயவரும் வாழ்வாராயினர் எ - று

அத்தகு கோயிற் பாங்க ரவிர்மணிக் கோயில் கொண்டு
சித்திபுத் திகள்வேட் டோர்க்குச் சேர்க்குந்தன் னருளே தன்பாற்
சித்திபுத் திகளாய் வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைங்கை
யுத்தம னிருந்தான் மும்மை யுலகமும் போற்றி யுய்ய.

(இ - ள்) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர்) திருக்கோயிலின் (தென்) பக்கலில், பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலை யிடமாகக் கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம் பக்கலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துய் பிழைக்கும்படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனர் எ - று

பிரசன்னவிநாயகர் திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரர் சென்னகேசவர் திருக்கோயிலின் றென்பக்கலில், திருமதிலுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்ஷிணமுகமாக விளங்காநிற்கும். (௧௫௩)

வேறு

ஈங்கவர்த் திருந்தருளும் பிரசன்ன விநாயகர்தா மிறைஞ்சு மன்பர்க
காங்காங்கு வரங்கொடுத்த விளையாடல் கதைமுழுது மகிலந் தேரப்
பாங்கான வடமொழியிற் றொடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி
நீங்காம னெடுங்கால மிருந்துமகிழ்ந் ததுமிந்த நிகரில் வைப்பாம்

(இ-ள்) இவ்விதமாக அன்புகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் தம்மை வணங்கும் அடியவர்கட்கு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்க ளியற்றுஞ் சரிதமுழுவதையும் உலகினர் உணரும்படி, அழகான ஆரியபாடையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகு முனிவர், அவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இந்தச் சமானமில்லாத இடமேயாம் எ-று. (௧௫௪)

மாதர்மணி முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு மினிதணிந்து மாவின் மூலத்
தேதமுயிர்த் தொகைக்ககற்ற விருந்தருளு மேகம்ப ரெதிரே வைகி
மாதவமுற் றியற்றும்ப மாதவனற் றமிழ்விரித்து வழங்குங் காஞ்சிக் [ம்.
கோதியிடுங் குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழ்வதுமிவ் வுரைத்த வைப்பா

(இ-ள்.) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழகிய முத்தாரமணிந்த முலையின் சுவடும், வளையின் தழும்பும் இனிதாகத் (தமது திருமேனியில்) தாங்கி, ஒப்பற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களையகற்ற வெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசுரர் திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடித்த பெருந்தவசியாகிய அகத்தியமுனிவர் நல்ல தமிழ்ப்பாஷையைப் பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாய்ச் சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இந்த இடமேயாம் எ-று.

ஏகாம்பரநாதர் உமாதேவியின் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்புமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்

“மணிமுலைக்குவட்டி னேடுவளைச்சையா னொருக்கிப்புலவித்
தணிவருங்காதல் விம்மக்காதலித் தழுவ லோடுங்
கிணியிருளறுக்குஞ்சோதித் திருவுருக்குழைந்து காட்டி
யணிவளைத்தழும்பி னோடு முலைச்சுவடணிந்தானையர்.”—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவர் காஞ்சியிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்

“காசியி னின்றும் போந்து கம்பர்தா மருளப் பெற்று
மாசிலாக் கச்சி மூதூர் மன்னிவீற் றிருந்து பூமே
லாசிலாத் தமிழ்ப் பரப்பி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினன் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி”—என்பதனாலுங் கண்டுகொள்க. (௧௫௫)

இயம்புமிரு தொட்பாலு மீங்கிருந்த பிரசன்ன விறைவர் நல்கு [ள
நயம்புணரி னருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியு ணடைபெற் றுள
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழாற் புனைந்திந்த வள்ளறுணை மேற்
பயம்புணரா வையகம்போற் றச்சாத்திட் டுநின் றெனவினையைப் பாற்றினேனே

(இ - ள) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்சென்னை நகரத்தி லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற்றுள்ள வெற்றி பொருந்திய பார்க்கவபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இந்தப் பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்சூழ்ந்த உலகினர் துதிக்கும்படி, வினையை யொழிக்க நின்றவணங்கிய அடியேன் சொல்லத் தொடங்கினேன் எ - று (கருசு)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ருகக

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மாயன் வேதன் சிவபிரான் மூவ ரோடு
விருத்திர னுயி ருண்டோன் விண்ணவர் பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவர் வேள்வி யிலங்குநை மிசமாங் கான
முருத்தகு மேரு வொக்கு முருவமாத் திரமே வேறு

(இ - ள) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான் (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத்திராசுரனுயிரைப்பருகிய இந்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனிவர்கள் வேள்விவிளங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையை நிகர்க்கும் (ஆயினும்) உருவமட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்) எ - று

கந்தபுராணம் - அண்டகோசப்படலம்

"மேருவரை யதற்குநடுப் பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனோ வதியதற்கு மேலைத்திக்கில்
நாரணன்வாழ் வைகுந்தம் வடகீழ்த் திக்கி
னுதனமர் சோதிடங்க திசைக ளெட்டின்
சீரியவிந் திரன்முதலா மெண்மர் தேயம்" என்றபடி, மேருமலையில் திரிமூர்த்திகள் இந்திராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும் அவ்வேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் "நைமிசமாங்கானம் மேருவொக்கும்" என்றும், நைமிசங் கானமாதலாலும், மேரு மலையாதலாலும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின் "உருவமாத்திரமே வேறு" என்றுங்கூறினர் (க)

ஒருத்தனு விடத்தே சால விருப்பிற் பெய்தி முத்தீ
மருவினான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொறியும் வாட்டித்
திருவளர் செபங்க ளாறுஞ் செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்
பொருவிலட் டாங்க யோகம் பூண்டுபுங் கவராங் குள்ளார்.

(இ - ள்) ஒரு தேகத்திலேயே மிக்க இருபிறப்பையடைந்து, முத்தீக்களைப் பொருந்தி, நான்குவேதங்களையுங்காத்து, (விஷயங்களில்)வளர்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிக்க அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியர்கள் அந்நைமிசவனத்தில் வாழ்கின்றார்கள் எ - று

தனு - உடம்பு இருபிறப்பெய்தல் - உபநயனகிரியை முடித்தல், இது இயற்கைக்கண்ணுடன் தத்துவவுணர்ச்சியை யடையக்கூடிய ஞானக்கண் பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியையெனப்பொருள்படும் பிறப்பாற் சூத்திரரும், சடங்கால் பிராமணருமாதலின், அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றுங் கூறவழங்குவமாக்க [இப்பெயர் க்ஷத்திரிய வைசியர்கட்கு முண்டு]

முத்தீ—காருகபத்தியம் - ஆகவனீயம் - தக்கணாக்கினி
நான்மறை—இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதர்வணம்
ஐம்பொறி—மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி
அறுதொழில்—ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல்
எழுபிறப்பு—தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புள் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம்
அட்டாங்கயோகம்—இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி (உ)

மணிமுடி யமரர் தாழ வளர்சடை மோலி தாங்கி
யணிசெய்கற் பகமுஞ் சூழு மரையில்வற் கலைகள் சூழ்ந்து
பிணிசெயும் வினைகண் மாறப் பிறங்கொளி நீறு பூசித்
துணியருட் கண்ணா ராக்கந் துறைக்குக்கண மணிகள் பூண்டார்

(இ - ள்) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்கும்படி, வளர்கின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுஞ் சூழும்படி அரையில் மரவுரியுடுத்து, துன்பஞ்செய்யும் வினைகள் நீங்கும்படி ஒளிவிளங்கும் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தூளனஞ்செய்து, துணிந்த கிருபா நோக்குடையவர்களாக விளங்குகின்ற வுருத்திராக்கமணிகளைத் தரித்தார்கள் எ - று (௩)

வேறு

செந்தீ வளர்க்கும் பெருஞ்சிறப்பாற் சேர்வாக் கவியும் புவியுயிர்க
ணந்தா தளிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவர் கொடுத்தலிற்
சிந்தா குலமவிட் டலர்கடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மரைக்கண் வளர்கின்றா னகிலம் புரக்கு மச்சுதனே

(இ - ள்) செவ்விய யாகாக்கினியை வளர்க்கின்ற பெரிய சிறப்பினால், சேர்க்கும் அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மழைவளப்பமுந் தினந்தோறும் அம்முனிவர்கள் கொடுத்துள்ளதினால், உலகினைக் காக்குந் திருமால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாற்கடலில் இரவைப்போலவே பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுங் கண்களை (குவித்து) அறிதுயில்புரிகின்றனன் எ - று

திருமால் உலகுக்குத் திதிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவில்லாது சுகமுண்டாயிருத்தல் கருதி, நித்திரைக்குரிய இரவுபோலவே பகலிலுந் துயில்கின்றனனென்பது கருத்து (௪)

அவிகண் மிகவு மார்தலின் மலைன விளையாட டயாகின்றான்
புவியுண டவனகண வளர்கின்றன பூவின மறைக ளுவலகின்றான்
சவிவிண ணவாகோ னவுணருயிர தாககப போரகரு நடககின்றான்
குவிபொற சிகரக கூவிரதமேதாக கோமான முதலோர திரிகின்றார்.

(இ - ள) அவியுணவுகள மிகவும புசிததலால, நிமலனாகிய சிவபெருமான் (ஆனந்த) திருககூததாடுகின்றன உலகமுணட திருமால (யோக) நிததிரை புரிகின்றன தாமரைபபூவிலுள்ள பிரமன வேதங்களை யோதுகின்றன அழகிய தேவராசனாகிய இந்திரன அசுரருயிரைச செருககுமபடி யுததசதிறகுச செலகின்றன குவிந்த பொனனலாகிய சிகரமுங கூவிரமும் வாய்நத தேரையுடைய சூரியன முதலியோர (உலாவித) திரிகின்றாரகள எ - று.

கூவிரம - கொடி (ரு)

படிககும பசுகக ளொருபாலாம பரிந்து சுரககும பாலகறந்து
விடுககும பசுகக ளொருபாலாம வேளவி முடிதது மறையோர்கருக
கொடுககும பசுகக ளொருபாலாங கோல மகளிர மனறலுககுத
தொடுககும பசுகக ளொருபாலாந தூய முனிவ ரிடந்தோறும

(இ - ள) புனிதமாகிய முனிவர வாசங்களிலெல்லாம, ஒருபககலில அகபபடுததும பசுக்களாம ஒருபககலில (மனம) பரிந்து சுரககின்ற [redacted]லைக கறந்து விடுககின்ற பசுககளாம ஒரு பககலில யாகமுடிதது வேதியருககுத தானமளிக்கும பசுககளாம ஒருபககலில அழகிய மகளிர மணததிறகுச செலுததும பசுககளாம எ - று (சு)

மறையோ துநரு மாகமததின வழிநோ குநரு மஙகததின
றுறைநா டுநருங கறபததிற றொகுதத விளையிற சாருநரு
முறையாற புராண மூவாறு மொழிசெய குநருங கேடகுநருங
குறையா வேளவி முடிககுநருங் குழீஇய குழுவே யெவவிடனும

(இ - ள) வேதபாராயணஞ் செயபவரும, ஆகமமாாககததை யாராயபவரும, வேதாங்கங்களின துறைகளை யுணாபவரும, மந்திர சாததிரததிறகுரிய செயலகளிற செலபவரும, பதினெணபுராணங்களையும முறைபபடி பிரசஙகிபபவரும், (அவறறைச்) சிரவணஞ் செயபவரும, குறையாத யாகததை முடிபபவரும (ஆகக) கூடிய கூட்டங்களே எவ்விடததிலும (விளஙகும) எ - று (எ)

மதவேள குடங்கைக கணையான மழுககால மழுககின முனவிழுந்தா
மிதவே புரியு முனிவரிட மெயதி னமையுஞ சிவபெருமான
பதமே விடுவ னெனககுறிததுப பனிநீாத தடநதோ றுறபலமுஞ
சதவா யிரமெல லிதழவிரிந்த தணடா மரையுந ததைபுமே.

(இ - ள) மனமதனுடைய குடமபோனற கைககணையான குறறததால் முன்னர்க குற்றததிற படிந்தாம நனமையையேசெய்யும முனிவாகளபா லடைந்தால (இனி)நமமையுஞ சிவபெருமானுடைய திருவடியினபேரில அணிவாாகளென்று யோசித்து, குளிர்ந்த நீா நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உறபலமலாகளும், நூறும ஆயிரமுமாகிய மெலலிய இதழ்கள் விரிந்த தணணிய தாமரை மலர்களும நெருங்கியிருககும் எ - று (அ)

கிழங்கு கனிகாய் மதுமலர்கள் கெழுதத் தளிர்மேல் விளைசமிதை
வழங்கி முனிவர்க் குவப்பாக்கு மாசி லாத பெருந்தவத்தார்
பழங்கண் சிறிது மறியாமற் படர்ந்த கிளைக ளுடனுறைவுற்
றழுங்கு புகழ்நை மிசவனத்துத் தருவுங் கொடியும் பலவுமே

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படர்ந்த தமது சுற்றத்துடன் நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாரணியத்தில் மரங்களும்கொடிகளும் (செடிகள் முதலிய) பலவும், கிழங்கு கனி காய் தேன் மலர்கள் நிறைந்தோங்கிய தளிர்கள் மெல்லிய இலைகள் சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்து, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு செய்யும் எ - று (௯)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதுந் தவள மதியிற் சுவையமுதும்
புரங்கள் கடந்த புண்ணியனாற் புசிக்கு மமரர்க் கவியுணவு
மிரங்கி யவனே கொடுப்பினல்லா லியாவர் கொடுப்பா ரவனுருவாய்
வரங்கொ ளழன்மா தவர்கொடுப்ப வாங்கிச் சுரர்க்கு வழங்குமே

(இ - ள்) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய புதிய அமுதத்தையும், வெள்ளிய சந்திரனிடத்திற்றோன்றிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்களையெரித்த சிவபெருமானாற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ்விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவர் கொடுக்கவல்லவர்? (ஒருவருமிலர் ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்கள்கொடுப்ப வாங்கி, அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் எ - று (௧௦)

தவத்தால் வேள்வி யாற்றுதலாற் றுங்கண் மிகவு முடல்வருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்தினையு மழியா தளிக்கு முனிவரர்கள்
சிவத்தான் மலமற் றுயர்வீட்டிற் சேர்ந்து வாழ்வ தலதுதுவந்
துவத்தான் மயங்கு மமரர்கதி தன்னை நினையா ரொருகாலும்

(இ - ள்) தவத்தாலும் யாகஞ்செய்வதாலும் தாங்கள் மிகுதியும் உடல்வருந்தி, அவமார்க்கத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிவத்தினால் மலபந்தமற்று உயர்வாகிய மோக்ஷத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, துவந்துவத்தால் மயக்குறுந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்டார்கள். எ - று

துவந்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருப்பது, பாசபந்தம். (௧௧)

பொற்றா மரையோன் மனக்கெழுந்து போந்தோர் நேமி தவம்புரிய
நற்றா ரணிவே றின்றெனவே நாட்டி யமர்ந்த நைமிசத்து
வற்றா வளமும் பெருமையுமார் வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்றா விழைவிற் சவுனகமா முனிவன் வேள்வி தொடங்கினன்

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற்றோன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின் குறையாத வளப்பத்தையுஞ் சிறப்பையுஞ் சொல்லவல்லவரெவர்? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற் பெருமைதங்கிய சௌனகமுனிவன் யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினன் எ - று

நைமிசம் - நேமிசம்பந்தம் இது சௌனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத் நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றனையெங்கட்கு வரையறுக்க வேண்டுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோர் சக்கரமாக்கி நிலமிசையுருட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவர்கள் அதனைப் பின்றொடர்ந்து சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவனமெனப்படும் (௧௨)

வேறு

வெண்டிரு நீற்றினர் விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி ருத்திரர் குடங்கைக் குண்டிகைத்
தண்டினர் யாவருஞ் சார்ந்து நைமிச
மண்டினர் சவுனகன் மகத்தைக் காணவே

(இ - ள்) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்க கண்டிகையணிந்து விளங்கு மார்பினையுடையவர்களும், குடம்போன்ற கையிற் கமண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவர்களும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள் எ - று (௧௩)

ஏதநீ றிடும்பதி னெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன் கால காலன்றன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன்
சூதமா முனிவனுந் துன்னி னானரோ

(இ - ள்) குற்றத்தையொழிக்கும் பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன் அறிந்தவனும், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையன்றி (பிறிதொன்றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன் எ-று

காலகாலன் - சிவபெருமான் மிருகண்டு புத்திரராகிய மார்க்கண்டேயருயிரைக்கவர வந்த மிருத்யுவினுடைய உயிரைக்கவர்ந்தவனென்றது பொருள் (௧௪)

சயமலி நைமிசஞ் சார்ந்து ளார்களு
மயனிலந் திருந்துசென் றடைந்து ளார்களும்
புயலெதிர் மயிலெனப் பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர் நண்ணிச் சூழ்ந்தனர்

(இ - ள்) கூட்டமிகுந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவர்களும், பிறவிடங்களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேர்ந்துள்ளவர்களும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலைப்போல அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள் எ - று (௧௫)

திருத்திய வாதனச் சேக்கை மீமிசை
யிருத்தினர் பூசனை யியற்றிக் காதையி
னருத்திமிக் கவனிருந் தியாவு மீர்த்தபின்
கருத்துறு விழைவினைக் கழறி னாரரோ

(இ - ள்) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்மேல் (சூதமுனிவரை) இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிகுந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னா, மனததிறறோன்றிய ஆசையால (அவனா நோககிக) கூறதத தொடஙகினாாகள. எ - று,

இருததினா - முறறெசசம (கசு)

பணடுறு பலநெடு நாளும பணணி புறறிய
மணடுபுண ணியததினால விரைமபின மாதவ
வணடரும வியததகு மாதவ னுமமையாங
கணடனங கடநதனங கலநத மாயையே

(இ - ள) எலலையிலலாத பெருநதவததையுடைய சூதமுனிவரே! தேவாகளும வியபபுறுகினற சுவாமிகளே! அடியேஙகள கீழமையான பிறவிகளிறசெயது முடிதத மிகக புணணியததினால, தேவரீரைத தரிசிததோம மாயாசமபநதததைக கடநதோம எ - று (கஎ)

வேறு

ஓதிய மறைகட டமமா லுயபய னெளிது பெறறு
நீதியின யாஙக ளிறகு நிலைகளும வழுவி றறாநத
மோதிய வினைய ராகிப பிதிரரு முததரானா
காதியைம பொறிவென றுயைக கணணுறக காணட லாலே

(இ - ள) ஐமபொறிகளையுங கோபிததுச சயிதத தேவரீரைக கணகளாறப பொருநதக கணடதனாலே, பாராயணஞசெயத வேதததாலுளதாய பலனை யெளிதாகப பெறறோம நீதியுடன அடியேஙகளிருககும(வருணாசிரம)நிலைகளுங குறறததினினறு நீஙகின எமமுடைய பிதிரரும வினையையொழிததவராகி முததரானாாகள எ - று

மோதிய வினையா - வடநூன முடிபு (கஅ)

எநதமைப பயநத பேறு மிருமுதுகுரவா பெறறா
வெநதுயா விளைககு மாய வினைபுடல விடுதது மணமேல
வநதிடு பயனும யாஙகண மருவினம பெறுமபே றெலலா
மைநதுற வுடையோம யாமே யனனுமா தவாக ளேறே

(இ - ள) நிலைபெறற பெருநதவசிகளில ஆணசிஙகமபோனறவரே! எமமைப (புதலவராகப)பெறறதனாலாகிய பலனையும எமது தாயதநதையா பெறறனா கொடிய துனபததை விளைககும மாயமாகிய வினைததேகததை யொழிததுப பூமியிற பிறநத பயனும யாஙகளடைநதோம பெறததகக பேறுகளையெலலாம மிகுதியாக வுடையோம (ஆயினோம) எ - று (ககூ)

எஙகளுக குழுமைப போல விராறுட னறுகூடடித
தஙகிய புராண முறறுஞ சாறறவல லவாகள யாவ
ரஙகவை யனைதது முனன ரருளினா லருளிச செயதீா
புஙகவ ரேறே வேறு புராணமுங கூறல வேணடும

(இ - ள) வேதிய சிரேஷடரே! எஙகளுககுப பதினெண புராணஙகளையுந தேவரீரைப்போலசசொலல வல்லவாகள யாவா? அபபுராணஙகளையெலலாம முனனாத தேவரீரது கிருபையினால திருவாயமலாநதருளினீா (அவையேயனறி) வேறு புராண முஞசொலலவேணடும எ - று (உ0)

இராழடனறு - பதினெடடு

தவவலிச சவுன கனசெய சததிர வேளவிக கோது
மவதியின பனனீ ராணடு மடிகமபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாநதி யுறுசுகம பெறுவ தனறிக
கவாமனத தடியேஞ செயயுங கடபபாடு வேறொன றிலலை.

(இ - ள) தவவனமையுடைய சவுனகமுனிவன செயயுஞ சததிரயாகத திற்குச்சொலலிய காலமாகிய பனனிருவருடஙகளும, தேவரீரிடததிற புராணசிர வணமாகிய களிபபுடனகூடிய அமுதததைபபருகிப பொருநதிய சுகததையடைவதல லாது, பிளவுபபட்ட மனதையுடைய அடியேஙகள செயயுங கடமை பிறிதொனறு மிலது எ - று (உக)

பததியி னிவவா றெலலாம பகாநதமா தவனை நோககி
முததியை விழைநத சூத முனிவான மகிழநது சொலவான
விததினை விததி யலலால விளைபயன கொளவா யாவா
பொததிய விறைவன மாணபும புகனறிடா புரையி னீஙகா

(இ - ள) இவவகையாக வெலலாம பததியுடனகூறிய முனிவாகளைபபாாததது, முததி மாாககததைக காமுற்ற முனிசிரேடடனாகிய சூதன களிபபுறறுச சொலலத தொடஙகினன விதையை விதைததலலாமல விளைபொருளைககொளளாததககவா எவா? (அதுபோல) மலசமபநததததினினறும நீஙகாதவாகள (அருள) நிறைநத இறைவன புக ழையுஞ (சொலவாாகளோ?) சொலலாாகள எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைதத லினறி நணணறி வுடைய ராகிக
கொடுவினை பலவு நீககிக கொழுநதெழு மனபா ராகப
படுமனத துறுதி யோடு பணபினா கேடகப புககால
விடுவது புரியா தெநத விதததையும விளமப வேணடும

(இ - ள) நடுநிலை தவறுதலிலலாது, பொருநதிய அறிவினை யுடையவாக ளாகி, கொடியவினைச சமபநதஙக ளெலலா வறறையு மொழிதது, கொழுநதுவிடடெ ழுநத அனபுடையவாகளாய, மனததிலுணடாகிய (பததி) வலியுடன குணததினை யுடையோா கேடகபபுகுநதால, எவவகையையும விடாது சொலலவேணடும. எ - று

குலததிழுக கினறிப புததி கூாமையி னிகாபபா ரினறி
நலததகு தவநதா னஙக ணாடொறு மினிது போறறி
யலததக மணிநத பாதத தமபிகை பாகா பததிக
கலததினை யிவாநதீா கேளவிக கடலகட வாமை யுணடோ.

(இ - ள) குலபபழுதிலலாமல, புததி நுடபததில (தமமை) ஒப்பாரிலலாமல, நன்மைபொருநதிய தவமுந தானமுந தினநதோறும இனிதாகக காததது, செமபஞசுக குழமபூடடிய பாததததையுடைய உமாதேவியாரைப பாகமாகக கொணட பரமேச சுரருடைய பததியாகிய மரககலததினை யூாநதவாகளே! கேளவிககடலைக கடவாமை (உஙகளுககும) உணடோ? எ - று (உச)

பகைநகை நொதும லினறிப பலனுயிா மாடடு மொததத
தகைபெறு முளததி னாக டாமவிழை காரியஙகள
மிகைபடாந துலகுக கெலலாம விழுபபயன பயநதே நிற்கும்
வகையறி முனிவி ரீயிா நலலதே யடுததிட லால

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வாய்த்தவர்கள் விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிர்கட்கெல்லாம் பெரும்பயனைக் கொடுக்கத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் நல்விடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று

நொதுமல் - பகைநட்புகளின்மை (உரு)

கரும்புதின் பார்க்குக் கூலி கையிடைக் கொடுப்பார் போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நும்பா
லரும்பிய காதன் முற்ற வுரைத்து மென்று முன்னாப்
பெரும்பய னளிப்ப நேர்ந்து பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவர்கட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவரையொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்புற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளையச்செய்தீர்கள் உம்மிடத்துண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றேனென்று, பெரும்பயனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன் எ - று (உசு)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௬௭

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகர்பிரமம் பதுமம்வயி ணவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத
மார்க் கண்டந், திகழ்ந்தபண் ணாக்குரிய வாக்கி னேயஞ் செறிபிரம
கைவர்த்த மிலிங்கம் யார்க்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காந்த மோடு வாம
னமே கூர்மமச் சியங்கா ருடம், புகரில்பிர மாண்டமெனு மிவையெழு வா
றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகலக் கேட்டீர்

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மார்க்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கினேயம்- (புகழ்) நெருங்கிப் பிரமகைவர்த்தம் - இலிங்கம் - எல்லாருக்குங்களிசெய்யும் வராகம், காந்தம் - வாமனம் - கூர்மம்-மச்சம் - காருடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பதினெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேட்டீர்களா? எ - று (க)

இத்தகைய புராணமீ ரொன்பானு மிலங்குகை லாயவரை யிறைவ
னபாதப், பத்திபுரி நந்திசனற் குமாரற் கோதப் பணிந்தவன்பால் வியாத
முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்தியநீ வினையோட்டப் பார்மேற் சால விளக்கி
யது போன்முனிவர் வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடுமவழியே கேட்டுச்
செய்த புகரிலுப புராணமீ ரொன்ப தாமால்.

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாயகிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவருக்குப் பூர்வஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவர்

வணங்கிக்கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய குற்றமில்லாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன, எ - று (உ)

சாற்றுசனற் குமாரமே நாரசிங்கந் தகுகாந்தஞ் சிவதருமந் தழைதூர வாசம், போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல் லோருமபுகழுசனஞ் சவுனகம்பிரமாண டஞ்சீர், மாற்றருமவா ருணங்காளி புராண மேதத்தும வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம பாவம், பாற்றியபா ராசரிய மாரீ சம்பார் பகர்சாம்பம் பார்க்கவமென் றவற்றின் பேரம

(இ - ள்) சனற்குமாரமுனிவர் சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய காந்தம் - சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூரவாசம - துதிக்கத்தக்க நாரதம - காபிலம - எல்லோரும் புகழுகின்ற உசனம - சவுனகம - பிரமாண்டம - சிறப்பொழியாத வாருணம-காளி-துதிசெய்யும வசிட்டம - இலிங்கம-சவுரம-பாவங்களையொழித்த பாராசரியம-மாரீசம - உலகங்கூறும சாம்பவம - பார்க்கவம என்று அவ்வுப புராணங்கட்குப பேர்களாம. எ - று (ஙு)

வேறு

விலக்கரு முனிவர் தம்மால் விளங்கிய வுபபு ராணந்
துலக்கிய கிரந்த மெல்லாந் தொகையொரி லக்க மாகு
மலக்கணை யறுக்கு மந்தப் புராணமீ ரொன் பதுள்ளு
நலக்குமபார்க்க கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும

(இ - ள்) நீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விளங்கிய உபபுராணங்கள் கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குந்தொகை இலக்ஷமாகும துன்பத்தை யொழிக்கும அந்த உபபுராணங்கள் பதினெட்டனுள்ளும நன்மைமிகும பார்க்கவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும எ - று (சு)

பிரணவப பொருளாயப பேத மபேதமே பேதாபேதம
வரமலி பொருளா யொன்றாய வரமபிலா வின்ப மாகும
பரவிய வைங்கைப புத்தேனை மான்மியம பகரு நீரால்
விரவிய பார்க்க வத்தை விநாயக புராண மென்பார

(இ - ள்) பிரணவபபொருளாயும, பேதமாயும, அபேதமாயும, பேதாபேதமாயும, மிகச்சிரேஷ்டமான பொருளாயும, ஒன்றாகியும, எல்லையில்லாத இன்பமயமாயும (விளங்கி) துதிசெய்யும ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசபபெருமானார் மகாத்மியத்தைக் கூறுந்தன்மையால், இப்பார்க்கவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்வார்கள். எ - று (எ)

புண்ணியந் தருங்க ணேச புராணமுன் கைலை வெற்பி
னண்ணிய வெண்டோண் முக்க ணுதனு ரருளிச் செய்யப
பண்ணிய தவத்தால் வேதன பணிந்துறக் கேட்டுப பின்ன
ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியமபினனே.

(இ - ள்) புண்ணியத்தை யளிக்கும விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டுத் திருப்புயங்களையும மூன்று திருவிழிகளையு முடைய சிவபெருமான் பூர்வம அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவத்தினால் மனம்பதிந்து

பொருளைக்கேட்டு, பிறகு (யாவரும்) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (தன்னை) பணிய (அதனை அவருக்குக்) கூறினன். எ - று. (௬)

வேரியங் கமலப் புத்தேள் விளம்பிய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேலோன் றெளித்திட்டத் தவங்க ளான்ற
கூரிய பிருகு வென்பான் குரைகட லமிழ்த மென்ன
வாரிய மொழியாற் செய்யு ளாக்கினா னகில முய்ய

(இ - ள்) தேன் சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவிசில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே சோதித்தி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திருவாய்மலர்ந்தருள, மேம்பட்ட தவங்களமைந்த பிருகுமுனிவன் சத்திக்கின்ற (பாற்) கடலிற் றோன்றிய அமிர்தம்போல வடமொழியிற் சுலோகங்களாக உலகினருய்யும்படி செய்தனன் எ - று (௭)

கருதுபா சனைமே லீலா காண்டமென் றப்பு ராணந்
திருவகை யாகுங் காண்ட மிருநூற் றைம்பதாங் காண்டத்துள்
மருவிய வத்தி யாயம் மற்றவை யெல்லாங் கூடும்
பொருவரு கிரந்தம் பன்னீ ராயிரம் பொருந்தா நிற்கும்

(இ - ள்) அப்புராணத்தில், தியானிக்கத் தக்க உபாசனா காண்டம் லீலாகாண்டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும் அவ்விருகாண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அத்தியாயங்கள் இருநூற்றைம்பது அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லுகின்ற சமானமில்லாத கிரந்தங்கள் பன்னீராயிரம் பொருந்தியிருக்கும் எ - று (௮)

பாடிய தலைவன் பேராற் பார்க்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன் பேராற்
பாடியல் கின்ற காண பத்திய மென்று மியாரும்
பாடிய வாய ராகிப் பயன்மிகப் பெற்று நின்றார்

(இ - ள்) நூல்செய்த பிருகுமுனிவர் பெயரால் பார்க்கவபுராணமென்றும், செய்த நூலினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கணேசன் பெயரால் பெருமை பொருந்திய காணபத்தியமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாய்மையுடையவராகி (அதனால்) பெரும்பலனை யடைந்து நின்றார்கள் எ - று (௯)

புரையற விளங்கு மிந்தப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வரையென்னக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னரையருக் கரையன் சோம காந்தனு வாவிற் கேட்பக்
கரையறு காதல் பொங்கக் கட்டுரைத் திட்டா னன்றே.

(இ - ள்) குற்றமற விளங்கும் இந்தப் பார்க்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மன்னர்மன்னனாகிய சோமகாந்தன் ஆசையோடுகேட்க, எல்லையில்லாத ஆசையதிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினன் எ - று. (௰)

வேறு.

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா னந்த மாகி. [ச

யத்துவிதப பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பார்.
மெத்தியவுள் ளகததமாகத விநாயகமான் மியநதவததோா விரும்பிக்கே

(இ - ள்) நிததியமாகியும், குணரகிதமாகியும, மலரகிதமாகியும், பரிசுத்த மாகியும, மனததுங் கெட்டாத உணமையாகியும, தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகி யும, சததுச சிதது ஆநநதமயமாகியும, இரணடறற பொருளாகியும், அகண்டபரி பூரணமாகியும, மலசமபநதமற்ற ஞானம பொருநதிய இதயததிலெழுநதருளியுமுள்ள விநாயககடவுளுடைய மானமியததைத தவமுடையவாகள் விருப்புற்றுக கேட் பாாகள எ - று (கக)

விருததிரனைக கொனறுனு நான்முகனு மதுவுயிா வீட்டினுனு
முருததிரனும வழிபடுமா ரோஙகுமொரு தனிமுதலா யுலகுக கெலலாங
கருததனுமாய விளையாடுங கணபதிமான மியஙகணககில பிறவி தோறும
பொருததமுறுத தவமபுரியாா விருமபினுமற றவாசெவியிற புகாதோா நாளும

(இ - ள) இநதிரனும, பிரமதேவனும, திருமாலும, உருததிரனும வழிபாடு செயயுமபடி யோஙகிய ஒபபறற தனிமுதலாகி, எலலா வுலகஙகட்குந தலைவனுமாகித திருவிளையாடல புரியும விநாயகப பெருமானுடைய மானமியமானது எணணிலலாத பிறவிகளிலெலலாம தவததைப பொருநதுமபடி செயயாதவாகள விருமபினாலும, அவாகள செவியில ஒருநாளும புகமாட்டாது. எ - று

விருததிரனைக கொனறுன - இநதிரன நானமுகன - பிரமன.
மதுவுயிா வீட்டினுன - திருமால இதனை,
விருத்தாசலபுராணம்
"காதி ரணடினிற குறுமபியிற கணணாபா லிரணடு
பேத மாகிய மதுவுடன கைடவன பிறநது
சீத ரனறனைப பொருதனா சீதரன ரெறறு
யாது செயகுவோ மெஙஙனம வெலலுவோ மெனறுன

தேறற மாயவரங கேணமினென றுரைததனன திருமால
றோறற நீவர மெனகொலோ தருகுவை சொலலா
யேறற மாகிய வெஙகளைக கேளவர மெனறா
மாறற மெனகையான மாயுமி னெனறனன மாயன.

மாயன கையினுன மதுவுடன கைடவன மடிநதாா
தோய மீதினின மேதையைத தூாததனா புவிககு
மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞச
னேய மேதினி யிறுகிடச சிவனபத நினைநதான் "—எனவருவனவற்றுனறிக

எவனுடைய வாணையினுற பிரமனுக்குச சிருட்டியுமெவ வுயிரும வாழ [ம
வுவணமுயாத தவறகளிபபு முருததிரனுக குலகமெலா மொடுககுமவீறு
பவனனுககு வீசுதலும பாறகாற்குச சரிததலுமபன் னுளும வைகு
மவனுடைய மான்மியத்தை நாத்திகரபா தகாமுதலோா ரறிய மாட்டாா.

(இ - ள்.) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினுற் பிரமனுக்குப் படைப்புத தொழிலும், கருடக்கொடியை யுயர்த்திய திருமாலுககு எல்லாவுயிர்களும வாழும்படி காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனுககு எல்லாவுலகங்களையுஞ் சங்கரிக்கும

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும் உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கடவுளுடைய பிரபாவத்தை நாத்திக பாதகர் முதலானவர்களறியமாட்டார்கள். எ - று.

உவணமூர்த்தவன்—திருமால். அதாவது காசிபர் மனைவியர் பதின்மூவரில் ஒருத்தியாகிய விநதை பெற்ற கருடன் தன் தாய்கட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரை வென்றுவருகையில், திருமாலெதிர்க்க, இருபத்தொருநாள் அவருடன் தோல்வி வெற்றியின்றிச் செருச்செய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விரும்பிய வரங்கொடுப்பேன் என, கருடன் நீ விரும்பின யான் வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன் நீ வாகனமாகுகவென, கருடனியைந்தனனென்பது இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்

"வன்புள் வேந்தனின் வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கவ
னுன்பெருந்திறற் குணமகிழ்ந் தேனமற்றென்
றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றினான்
மாயனம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றூயை யோதிய சொற்றவ றாதெனி
னீயெனக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான்
ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிறப்பிறழ வஞ்சியற் றுகெனச்
சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன்"—என வருவனவற்றானறிக.

மறையிடத்து மாலயனிந் திராதி யமரர்மதி யிடத்துந் தோன்றா
துறையுமொரு பொருடன்னை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
நிறையவரங் கொடுத்தசரித் திரமனைத்தும் விளக்கிநிலை பேறு செய்த
குறைவறுமிப் புராணத்தைக் குறித்தவர்க்கு நாற்பயனுங் கூடுமன்றே.

(இ - ள்) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விநாயகமூர்த்தி, தம்மை வழிபட்டோர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்து மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களையெல்லாம் விளக்கி நிலைபெறுதல் செய்த குறைவற்ற இப்புராணத்தை நினைத்தவர்களுக்கு, நால்வகைப்புருடார்த்தங்களுங் கைகூடும். எ - று.

நாற்பயன் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படும். (௧௪)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்டவர்க்குப் பந்தமெலாந் தகர்நூறு
மைங்கைமதக் குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாமபிரம னாதி சேட
னிங்கிவர்க்கு முரைப்பரிதா யினுந்தொகுத்து வியாதமுனி யியம்பு மாறே
நுங்களுக்கு மொழிவலென நோற்றவருந் தவசூத னுவலப் புக்கான்.

(இ - ள்) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் சிரவணஞ்செய்தவர்கட்குப் பந்தங்களெல்லாங்கெட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவர்கட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியபடியே யுங்களுக்குஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவஞ் செய்த சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று (௬௫)

புராணவரலாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௰௩

பதிகம்.

மதிமிகுஞ் சோம காந்தன் வனம்புகத் துணிந்த வாறுங்
கதிதரு மகற்கு நீதி கடைப்பிடித் துரைத்த வாறும்
விதியுளி யபிடே கித்து வேந்தறங் களித்த வாறும்
பதியகன் றில்லா ளோடும் படர்ந்துகான் புகுந்த வாறும்.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாந்த மன்னன் வனம்புகத் துணிந்தவகையும், நற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உறுதியாக நீதிமார்க்கத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராசசியாபிடேகஞ்செய்து இராசரிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிச்சென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம் தண்டியலங்காரம் "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்றது சூத்திரம் (௧)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மடிகளை யடுத்த வாறுந்
தீங்கறு முனிமுன் பண்டு செய்வினை யிரண்டும் வெவ்வே
றாங்குறக் குறித்த வாறு மொளிர்மணி மோலி வேந்தன்
றாங்கிய பிரம சாயை யொடும்பிணி தவிர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) (சோமகாந்தன்) அவ்விடத்தில் வசித்த பிருகுமுனிவனை யடுத்த வகையும், முற்காலத்தில் (சோமகாந்தன்) செய்த (நல்வினை தீவினையாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சொல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாந்தன் தாங்கிய பிரமஹத்தியையும் பிணியையும் விலகியவகையும் எ - று. (௨)

மறைநெறி வியாதன் புந்தி மயங்கினான் மலரின் வைகு
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுகன் மனுவை வேதன்
முறையுளி வியாதன் காதின் மொழிந்தது மங் கணேசன் பாதத்
நறைமலர் மூவ ருந்தா நயந்துபா சித்த வாறும்.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதிமயக்குற்று, அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன் விநாயகக்கடவுளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன் செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாதமாகிய தேன் பொருந்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்திகளும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (௩)

முன்றொழின் மூவ ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம் விளங்குதன் னகட்டன ரேனா
யுய்த்தனன் றெரித்த வாறு முலகயன் படைத்த வாறுஞ்
சித்திபுத் திகளை நாதா திருமணம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்) முன்னோனாகிய விநாயகப்பெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாதி) முத்தொழில்களை (கைக்கூடும்படி) திருவருள் செய்தவகையும், மிக்கவுலகமெல்லாம் விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன் உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விநாயகக்கடவுள் சித்திபுத்திகளைத் திருமணஞ்செய்தவகையும் எ - று (௪)

மாறுயர் மதுகைத் திணிதோண் மதுகயி டவரைக் கொல்ல
வாரெழுந் தரவப் பள்ளி யமரரி தரித்த வாறும்
வீறுபுத் திரனி லாமல் வெறுவினை மடுத்த வீமன்
றேறிய விசுவா மித்திரன் கழல் சேர்ந்த வாறும்

(இ - ள்) பகைமைமிக்க வலிதங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிடவர்களைச் சங்கரிக்க, சேடசயனத்திலமர்ந்த திருமால் சடக்கரமநுவைச் சபித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறின்றி மனங்கலங்கும் வருத்தத்தையடைந்த வீமன், தேறிய விசுவாமித்திர முனிவனுடைய பாதங்களையடுத்தவகையும். எ - று (௫)

புக்கவேல் வீம னுக்குப் புகன்முனி யவன்கு லத்துத்
தக்கனோய் தீர்த்த வண்ணஞ் சாற்றிய வாறுந் தக்கன்
முக்கல ருபதே சங்கொண் முறைதெரித் திட்ட வாறுந்
தக்கன்முற் பிறப்பிற் சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்

(இ - ள்) (வனத்திற்) புகுந்த வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விசுவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத் தக்கன் நோய்தீர்ந்த விதத்தைச் சொல்லியவகையும், தக்கன் முக்கலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையைக் கூறியவகையும், முற்பிறப்பில் தக்கன் சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும் எ - று (௬)

உற்றவித் தக்கன் பண்டைச் சனனத்தி லுதித்த மைந்தன்
பற்றில னாகி முத்தி படர்ந்தமை யுரைத்த வாறுங்
கொற்றவ னாக வேழங் கோதையைச் சூட்டத் தக்க
னற்றமில் விதர்ப்ப தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்

(இ - ள்) பொருந்திய இந்தத் தக்கன் முற்பிறப்பிற் பிறந்த புதல்வன் பற்றில்லாதவனாகி முத்தியடைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகும்படி யானையானது மாலைசூட்ட; தக்கன் குற்றமில்லாத விதர்ப்பதேயத்தை யரசுசெய்தமை யுரைத்த வகையும் எ - று.. (௭)

அந்தமா தவனவ் வீமற் கருண்மனுப் புகன்ற வாறு
மைந்தனா கியவு ருக்கு மாங்கதன் முகுந்தை சாபந்
தந்திட மெலிந்த வாறுஞ் சார்ந்துநா ரதனன் னற்கு
வெந்திறற் சாபத் தீர்வு மேதக வுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்) அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதல்வனாகிய உருக்குமாங்கதன் முகுந்தை சாபங்கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும் எ - று (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவர்
மந்திரி கவுத மன்பான் மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திரற் கதனை யன்னோ னியம்பிய தறைந்த வாறு
மிந்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணினமே லிருந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதிமுனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும் எ - று (கூ)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி கிளையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கூறு தந்தை பான்மந் திரங்கிருச் சமத னென்பா
னுருக்கமொ டுற்ற வாறு முவன்வரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க ளெற்றுந் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்) பின்னர், உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமதனென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்து பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (க0)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்றர சாண்ட வாறு
மரிமுதற் றேவ ரன்னா னறவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல் வரங்ஞ் சுண்ட வொருவனும் பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்

(இ - ள்) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்தவகையும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ்செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) நல்ல வரங்களைப் பெற்றவகையும், விஷ்ணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் (தேடுதற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும். எ - று (கக)

இமையவெற் பரையன் பாங்க ரெம்பான் சதுர்த்தி நோன்பை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ ணோற்ற வாறுங்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம னோற்ற வாறு
மமைகவு தமனங் கோத நளனனுட் டித்த வாறும்.

(இ - ள்) இமாசல மன்னனிடமாக உமாதேவியார் விநாயக சதுர்த்திவிரதத்தைக் கேட்டவகையும், அவ்வுமாதேவியார் களிப்புற்று (அவ்விரதத்தை) அநுட்டித்தவகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன் அநுட்டித்தவகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நளன் அநுட்டித்தவகையும். எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபார் தலத்தி னீங்கிச்
சந்திராங் கதனம் மண் வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைந்துறு மவுணர்த் தாக்க மயிலூர்தி நோற்ற வாறும
வெந்ததன னுருவம வேண்டி வேண்மதன் னோற்ற வாறும

(இ - ள்) அழகிய மனைவியானவளை நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாதலத்தி னின்று நீங்கி, சந்திராங்கதன பூமியில வந்து தானும நோற்றிருந்த வகையும, மயில வாகனமுடைய முருகபபிரான வலியுடைய அசுரனைககொலல நோற்றவகையும, வேளாகிய மதனன சாமபரான தன வடிவுபெறக கருதி நோற்ற வகையும. எ - று

மாதொரு பாகர சீற வலியழி யாதி சேடன
கோதற நோற்ற வாறுங கொற்றவன சூர சேனன
பூதலம விமானத தோடு பொருக்கென விழுந்து நின்ற
மேதகு மகவான றனனை வியப்புற வினவ வாறும

(இ - ள்) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான கோபிகக, வலியிழந்த ஆதி சேடன் குற்றமற நோற்றவகையும, அரசனாகிய சூரசேனன விமானததுடன விரைந்து பூமியி லிறங்கிநின்ற மேமபட்ட இந்திரனைவியககுமபடி வினவிய வகையும எ - று

மருவுசங கடச துாததி வானந்தன பிதிரா சேரப
புருசுணடி நோற்ற வாறும புததிரப பேறு வேணடி
கிருதவீ ரியனகா னததுக கெழீஇததவம புரிந்த வாறுங
கருதுகோ ளாக வேயங காரக னோற்ற வாறும

(இ - ள்) பொருந்திய சஙகட சதுாததி விரததலதை, புருசுணடி யென போன தனபிதிராகள மோக்ஷமடைய நோற்றவகையும, கிருத வீரியன புததிரபபேற றினை விருமபி வனததுச சேர்ந்து தவஞ்செயத வகையும, அஙகாரகன கிரககததகக கிரகமாகுமபடி நோற்றவகையும எ - று (கரு)

எளளிய ரமபன பாஙக ரெய்திய சாபஞ் சோமன
றளளுற நோற்ற வாறுஞ் சஙகட சதுாததி நாளிற
கொளளுறும புததி யினறிக குளிரறு கிறைவற கிட்டுத
துளவிடைக் கரமபுலைச்சி துாயவீ டடைந்த வாறும

(இ - ள்) சந்திரன (யாவராலும) இகழவுறறு, விநாயகரிடம (அடைந்து) தான் பெற்ற சாபந தளளுறுமபடி நோற்ற வகையும, சஙகட சதுாததி நாளில தனக குத தெரியாமல, [அபுததி பூரவமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விநாயகருககுச சாத்தி, துளவிடைக கரமபுலைச்சி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும எ - று (கசு)

குறுகன லாசு ரப்போக கொடியனை விழுங்கும வெம்மை
யறுகருச சனையான முக்க ணைங்கர னீந்த வாறும
வறியவன செலவ மெய்த வளரறு கொனறு வாங்கி
யிறையவ னோந்து பலவே றதிசய மிழைத்த வாறும.

(இ - ள்) சமீபித்த அனலாசுரனென்னும தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத தை, திரிநேத்திரங்களையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள அறுகருச் சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன செலவமடையுமபடி வளாகின்ற அறுகொன் றனை வாங்கி இறைவனாகிய விநாயகக்கடவுளாராயந்து, பலவேறு திறப்பட்ட அறபு தங்களைச் செய்தவகையும எ - று (கஎ)

வரககவுண டினனி யன்றன் மனைவியோ ரறுகு தூக்கித்
தரககன கனகன் மூவர் சகலமுந் திகரா வாறு
மரககனே கிராத னென்னு மவனவனனி யிலையொன றர்ச்சித்
திரககமிக குறுமே ரமப னெழிலுல கடைநத வாறும.

(இ - ள்) சிறநத கவுணடினனியனுடைய மனைவி ஓரறுகினை (குபேரன் றமை த்ராசில்) தூககிககொடுக்க, பொற்குவியலகளும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகரா காத வகையும, அசுரனும வேடனுமாகியவாகள ஓா வனனிபததிரததினை லாச்சித்துக் கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூாததியினுடைய அழகிய வுலகததை யடைநதவகையும எ - று (கஅ)

இரணிய கசிபைத தாகக வநதிரா மனுளற காறற
வரமினி தளிதத விண்டு விநாயகன மலாததாள போற்றிக்
கரவினமா வலியை வென்று வாமனன களிதத வாறு
மரவக லலகுற கீாததி யருமகப பயநத வாறும.

(இ - ள) இரணியகசிபனைக கொலல விஷ்ணுமூாததிக்கு மிகக வரத்தை இனிதாககொடுதத விணடு விநாயகருடைய மலர்போனற திருவடியைத துதிதது வஞசகமாக மாவலியைச சயிதது வாமனன சநதோஷிததவகையும, பாம்பின படம போலும அகனற அல்குலையுடைய கீாததியெனபவள அரிய குழநதையைப பெறற வகையும எ - று (கசு)

வனனியின் பூசைப பேறறால வலவிடந தவிாநத கீாததித
தனமக னுய்நத வாறுஞ சமியுமந தாரன றனும
வனனிமந தார மான வாறுமவா னவாகள சாப
மனனவா மனைவி மாாக ளருசசிபபத தீாநத வாறும

(இ - ள) வன்னியின பூசாபலனால வலிய விடவேகததைத தவிர்ந்த கீாததியின மகன பிழைதத வகையும, சமியும மநதாரனும முறையே வனனியும் மநதாரமுமான வகையும, தேவாகள சாபம அவா மனைவியா அருசசனைசெயததால ஒழிந்த வகையும். எ - று. (உ0)

கிபபிரப பிரசா தன்றன கிளாவரம பெறற வாறு
மொபபறு கிருத வீரி யனமக வுயிாதத வாறும
வெறபின திரவி மானம விணணிடை யெழுநத வாறுந
தபபறு சூர சேனன முததியிற சாாநத வாறும.

(இ - ள.) கிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும், சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்திரவிமானம் ஆகாயததிலெழுநத வகையும, குற்றமறற சூரசேனன முத்தியிற கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம பெற்ற வாறு
மிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞச மாறும்
விராவுகா சிபன்முன் னோனோ பூசனை விளைத்த வாறு
மராவகட டைசத்தி தானு மாயிரம புகன்ற வாறும.

(இ - ள்.) துதிசெய்த பரசுராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன பூசித்த வகையும், அகத்தியன பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபனமுதலாஞோர் பூசித்த வகையும், பாடபிஜன உதாரத்திற (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிய வகையும். எ - று (௨௨)

கணனெனு மரச ஞெனுற கபிலமா தவனகைச சிநதா
மணிகவாந தரமபு செயய மாதவன போறறிச செயத
விணஎரி வேளவி நினறு மெமபிரா னவதா ரஞசெய
தணிவருந தமாநதன ஞனே யழிததது மீடட வாறும.

(இ - ள்) முனஞளில, கணனெனனு மன்னன் பெருநதவமுடைய கபில முனிவன கையிலிருநத சிநதாமணியை யபகரிததுத துனபம விளைபப, அககபிலமுனிவன வளர்ததிய பூஙகொததுபோனற யாகததீயினினறும எமது பெருமான திருவவதாரஞசெயது அணிவருநதிருநது அககணனே யழிததது அசசிநதாமணியை மீடட வகையும எ - று (௨௩)

அமபுயக கிழவன மேஞ ளாவிப்ப வதனிற ரேனறி
யுமபாகண முதலோராக கினன லுறுததுசிந தூரன றனனே
யமபிகை யிடததிற ரேனறி யடறகரி முகவ ஞகித
தமபிரான கொனறெல லோாககுந தணணருள புரிநத வாறும.

(இ - ள) தாமரைமலரில வசிககும பிரமன முறகாலததிற கொடடாவிவிட, அதினினறு தோனறித தேவாகள முதலானவாகடகுத துனபம விளைதத சிநதூரனெனபவனே, கணேசபபெருமான உமாபிராடடியாரிடததில வலிதஙகிய யானைமுகவஞகித தோனறிக கொனறு யாவாககுந தணணிய கிருபைபுரிந்த வகையும எ - று.

வேநதபி நநத னனறன வேளவியோ டேனே யோாதங
காநதெரி வேளவி யாதி கருமமுங கெடுததுத துனபே
யீநதவிக கினனே நாத னிருடிபரா சுவாபாற ரேனறிப
போநதமாத திரத்திற றுழததிப புவனஙகள காதத வாறும,

(இ - ள) அரசஞகிய அபிநநதனனுடைய யாகததுடன, மறறவாகளுடைய பிரகாசிககினற அககினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புணணிய) கருமஙகளையுங கெடுதது, (உலகுககுத) துனபததையே கொடுதத விககினனெனபவனே, விநாயகககடவுள பாராசுவ விருடியிடமாகத தோனறி, வநதமாததிரததிலே யடககி, உலகஙகளைக காதத வகையும எ - று (௨௫)

தூமறை கவரச சஙகா சுரனிறை மறையோ ஞகி
மாமறை வழககுஞ செய்து வருஙகம லாசு ரனற
னேமவல லுயிரை வேளவி யிடததுதின றெழுநத மஞஞைக
காமரு பறவை யூாநது கறுததருள புரிநத வாறும.

(இ - ள்.) சங்காசுரன் புனிதமாகிய வேதஙகளை யபகரிததலால, விநாயகக் கடவுள வேதியஞகிப் பெருமைபொருநதிய வேதவழககஞசெயது, வருகினற கமலாசுரனுடைய மூர்ககமுற்ற வலியவுயிரை, யாகததினினறு தோனறிய அழகிய மயிற பறவையையூாநது கோபிததது, அருளபுரிநதவகையும. எ - று. (௨௬)

சிந்துவென் றுரைக்குந் தீயோன் றேவரைச் சிறையில் வைப்ப
வந்தரி பீடத்தீ ரம்பூ வவதரித் தவுணர் செய்த
வெந்திறன் மாயை யெல்லாம் வென்றவன் றனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்கநன் றளித்த வாறும்.

(இ - ள) சிந்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன் தேவர்களைச் சிறையிலிட, விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்று அவனையுங்கொன்று, குறைவுற்ற வைதிக மார்க்கமானது நன்றாக வழங்குமபடி அருளியவகையும் எ - று (உஎ)

மாதவ னென்னு மன்னன் மணமகள் சுமுதை யென்பாண்
மாதவம் புரிய வனனுக் கருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவட்குச் செய்த வெறுழ்வலித் தூமன் றனைப்
பாதலத் தவிந்து வீழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள) மாதவனென்னு மரசன் மனைவியாகிய சுமுதையென்பவள் பெருந்தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனாகி, அச்சுமுதைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து வீழும்படி கோபித்தவகையும் எ - று

பராபரன் - பரமும் அபரமுமானவன் பரைக்கு மேம்பட்டது சிவமென்பது சித்தாந்தம் (உஅ)

பெருமறைக் காதி யான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகளி றீச னாகப் பொருந்துமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் றீர்த்த வாறும்

(இ - ள) பெரிய வேதங்கட்காதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவபெருமான் போர்புரியும் ஆண் யானையாகவும், உமாதேவியார் பொருந்திய பிடியானையாகவுந் திருவிளையாடல்செய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலிய கயமுகாசுரனைக் கொன்று, அஞ்சிய விண்டுவின் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் தீர்த்தவகையும். எ - று

கருதிய தருளே ரம்பன் கசியப னதிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவர்கட் காகித்
திருகிய மனத்துத் தேவாந் தகனராந் தகனைச் செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுக் களித்த வாறும்.

(இ - ள) (அன்பர்) எண்ணியவற்றை யருள்புரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியப முனிவன் (தன் மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்களைச்செய்ய, அவர்கட்குப் புத்திரனாகி, கோணிய மனத்தையுடைய தேவாந்தகன் நராந்தகன் என்பேரைக் கொன்று, பொருந்திய தம்முடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த வகையும் எ - று (கூ0)

சுராதுய ரகற்றி வெற்பின் றோகையா னனத்திற் றோன்றி
விரவருள் வழங்குந் துண்டி விநாயக னென தேவ

ளரவணி விசுவ நாத னணிநகர்க் காசி யெய்த
வரமலி திவோதா னன்மெய் மனத்தினைத் திரித்த வாறும்

(இ - ள்). மிக்க அருள்சுரக்கும் துணைடி விநாயகக்கடவுள், தேவர் துன்பத்தையொழித்து, பார்வதிதேவியார் திருமுகத்தினின்றுந் தோன்றிச் சர்ப்பாபரணமணிந்த விசுவநாதப்பெருமான் அழகிய காசிநகரத்தையடையும்படி, மிக்க வரத்தைப்பெற்ற திவோதாசனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும் எ - று. (௩௧)

விடமணி மிடற்றி னானே விநாயக னாகிச் சென்று
மடமறு மரீசி தன்பால் வல்லபை யாகி வைகுந்
தடவரை மாதை வேட்டத் தும்மிவ ணிறைமா லோனின்ற
விடாதபு மாதரா மன னிருவரை மணந்த வாறும்

(இ - ள்) ஆலத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக்கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபையாகிய பொருந்திய பார்வதிதேவியின் அம்சபூதையை மணமுடித்தது, அவ்வக்கினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதர்களை மணஞ்செய்தவகையும் எ - று.

மாயவன் விநாய கன்பான் மற்றவன் கீதை கேட்டுத்
தூயமெய்ஞ் ஞானந் தத்தொல் லியல்பு ணர்ந்த வாறு
மேயவிப் புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற் போற்றி
யாயுமிப் புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும்

(இ - ள்) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விநாயகக்கடவுளிடத்தில் விநாயக கீதையைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உண்மை ஞானத்தத்தின் பழமையாகிய இயற்கையையறிந்தவகையும், பொருந்திய இந்தப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராய்கின்ற இந்தப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய வகையும் எ - று (௩௩)

பணிய பிருகு தன்பாற் பார்க்கவ புராணங் கேட்ட
மன்னவன் சோம காந்தன் மழைமதக் களிற்றுத் தேவன்
றன்னுல கடைந்த வாறுஞ் சாற்றினன் சூதன் மேலோ
னன்னவ னுரைத்த வாறே யவையெலாம் புகலப் புகுவேன்.

(இ - ள்) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பார்க்கவபுராணத்தைச் சிரவணஞ்செய்த சோமகாந்தராசன், குளிர்ந்த மதப்பெருக்குடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளுலகத்தைச் சேர்ந்தவகையும், சூதமுனிவன் (நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு) கூறினன் அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன் எ - று.

பதிகமாவது - பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கே விநாயகக்கடவுளுடைய பலவகை மான்மியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வந்ததென்க

"பதிகக் கிளவி பலவகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகத் தொகுத்துரைப் பதுவே"—என்பது சூத்திரம் (௩௪)

பதிகம் முற்றிற்று

ஆநந்திருவிருத்தம் - ௩௮௩

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முதலாவது

உபதேசகாண்டம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்

கன்னியிள வாளைகய னின்றுமிசை வாவத்
துன்னிய பசுங்கமுகின் மீதுவளர் தூவி
யன்னமெதிர் பாய்ந்தலகின் வவ்வியமர் தேயந்
தன்னிகரி லாதசவு ராட்டிரமென் றுண்டே

(இ - ள்) மிக்க இளமையுடைய வாளைமீன்கள் கயத்தினின்று மேலேபாய், நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தின்மீது வளர்கின்ற தூவியையுடைய அன்னமானது எதிரேபாய்ந்து (அதனை) மூக்கால் கொத்திப்பொருந்துகின்ற தனக்குத்தானேயொப்பாகிய சவுராட்டிரதேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு எ - று

கன்னியிளவாளை - நாகிளங்கமுகு என்றாற்போல தூவி - அன்னச்சிறகு அலகு - பறவைமூக்கு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப

கயனின்றும் என்றும் பாடம் கயல் - சேற்கெண்டை (க)

நாவலர்க ளாவினிடை நாட்டியவந் நாட்டி
லேவலரு மாதருமி யற்றவெழின் மிக்க
வோவமனை யார்புரியு மோரைமலி சோலைத்
தேவநக ரென்றுதிசை போமிசைய துண்டே

(இ - ள்) நாவன்மையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அச்சவுராட்டிரதேயத்திலே, அரிய மங்கையர்களும் ஏவல்செய்யும்படி அழகுமிக்க சித்திரம்போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைசூழ்ந்த தேவநகரென்று திசைகளிற்சென்ற கீர்த்தியையுடையது (ஓர்நகரம்) உள்ளது. எ - று

ஓரை - மாதர் விளையாட்டு இசை - கீர்த்தி (உ)

மாந்தர்மகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும்
போந்தமரின் வேந்தர்புறங் கண்டவருள் சோம
காந்தனெனும் மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றான்

(இ - ள்) மனிதாகள் களிகூரும்படி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருநது, உயாநத வலிய புயததினபேரிற பெருமைதஙகிய பெரிய பூமியைத்தாஙகுகின்ற யுததததில வநத அரசாகளைப புறமுதுகுகணடு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயரையுடைய மனனவன கருணையாற களிகூ வெனறவனும். எ - று.

இதுமுதல ஐநது செயயுளகள ஒரு தொடா (ரு)

தககவறி வாலமரா தஙகுருவை வெனறுன
மிககபொறை யானெடிய மேதினியை வெனறுன்
றெககவொளி யாலிலகு சூரியனை வெனறு
னககபுக ழாலுவவு நாணமதியை வெனறுன.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய உணாவினுல தேவா குருவாகிய பிரகறபதி முனிவனைவெனறவனும, மிகுநத பொறுமையினுற பெரிய பூமியை வெனறவனும, கூடிய வொளியினுற சூரியனை வெனறவனும, விளஙகுகினற கீாததியாற பூரணைசநதிரனை வெனறவனும எ - று

உவவு - உவாவெனடதனறிரிபு உவா - அமாவாசை பூரணைகள, இவற்றுள நாணமதியெனறது நோககிப பூரணை யெனபபடடது (௬)

ஆணையத னுலவடவை யஙகியினை வெனறுன
கோணைவலி யாறகுலவு மேருவரை வெனறு
னேணையுறு முளவலியி னேரிமையம வெனறுன
வீணைவினை யானமிதுன கினனரமும வெனறுன்

(இ - ள்.) கடடளையினுல வடவாமுகாககினியை வெனறவனும், அழியாத வலலமையால விளஙகுகினற பெரிய மேருமலையை வெனறவனும, நிலையுடைமைதஙகிய மனவலியினுல அழகிய இமாசலததை வெனறவனும, வீணைதொழிலினுல மிதுனகினனரஙகளை வெனறவனும எ - று

வடவை - பெணகுதிரை ஈணடுப் பெணகுதிரை முகமுடைய அககினியை யுணர்ததியது இது சமுத்திரமானது தன எலலை கடவாதிருகக இறைவனுற் கடலிற றுபிககபபடடது இது எவறறையுந தீயாலழிககுந சருணததில வெளிப்படுவது. இதனைக கடையனலெனறும, ஊழித்தீயெனறுஞ் சொலவதுமுணடு. (௭)

கைககொடையி னுலெழுக ருமபுயலை வென்றுன்
மெயககணழ கானுருவ வேணமதனை வெனறுன
வைககுநிதி யாலளகை மன்னவனை வெனறு
னெககுமிகு போகமதி லிநதிரனை வெனறுன

(இ - ள்) கைக்கொடையினுல, (கைமமாறு கருதாத) கரிய சதத மேகஙகளையும் வென்றவனும, சரீரத்திலுள்ள அழகினுல அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைககினற நவநிதிகளால அளகாபுரிககிறைவனுகிய குபேரனை வெனறவனும,எஙகும மிகக போகததால இநதிரனை வெனறவனும. எ - று.

எஙகும - எக்கும் வலித்தல.

எழுபுயல்கள்—சம்வர்த்தம - ஆவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரிதம்- துரோணம - காளாமுகி - நீலவாணமெனபபடும இவைமுறையே மணி - நீா - பொன் பூ - மண் - கல - தீககளைப் பொழிவன

ஏழுகருமபுயல - எழுகினறகாிய மேகமெனினுமமையும
வேணமதன - இருபெயரொட்டுபபணபுததொகை (சு)

தெளளுகலை யாறபெரிய சேடனையும வெனறு
ளுளளமகிழ நானமறையு மோதியதி றததாற
றளளாிய நீதிபுகல சாததிரம யிநதான
தொளளையறு தததுவசொ ரூபமுமு ணாநதான

(இ - ள்) தெளிநத கலைஞானஙகளாற பெரிய ஆதிசேடனையும வெனறவ னும, மனமகிழும நானகு வேதஙகளையுமோதிய திறததினால, தளளுதறகாிய நீதி யுரைககுஞ சாததிரஙகளை யறிநதவனும, துனபமறற தததுவசொரூபததை யுணாநத வனுமாவான எ - று (எ)

வேறு

உருவ வானே தீவினையை யொறுக்கும விததி யாதீசன
மருவு கேமங கரனனமை வளாககு ஞான கெமபியனே
பொருவில சுபல னெனவைவா புரைதீ ரமைசச ருளாபகைஞா
குருதி பருகித தசைதெவிடடுங கூாவேற சோம காநதனுககே.

(இ - ள) சததுருககளுடையஉதிரததைபபானஞ்செயதுமாமிசததைத் தேக கெடுக்கும் கூாமைவாயநத வேறபடைதாஙகிய சோமகாநதனுசகு, உருவவான - தீவி னைகளை யொழிககும விததியாதீசன - பொருநதிய கேமஙகரன - நனமையைப பெரு கசசெயயும ஞானகெமபியன - ஒபபிலலாத சுலபன எனறு குறறமிலலாத மநதிரிகள ஐவருளா எ - று

ஓதி யுணாநத மதியொளியாற குடைய பொறிபோற பயனபடலா
னீதி யுணாநது வழிநிறகு நிகாி லமைசசா தமைககூட்டிக
கோதி லுலகம பொறிபததாக கூறக கோமான பணிமுடிததி—
டேதி லரையா நிலஙகொளள வெணணு மெணணம பெரிதுடையாா.

(இ - ள) கற்றறிநத ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுசகு, உடைய ஐம பொறிகளபோலப பயனபடுதலால, நீதிமாாககத்தை யறிநது (அதன வழியில)நிறகும ஒபபிலலாத மநதிரிகளைககூட்டி, குறறமிலலாத வுலகமானது (அவனுககுப) பததுப பொறிகளெனறு சொலல, அரசன பணிததகுறறை நிறைவேறறி அயலரசா பூமியைக் கைககொளளுமபடி கருதுங கருததை மிகுதியாகவுடையவாகள் எ - று (அ)

கிரண மெறிககு மணிககொடிஞசிக கிளாதோ ளூவா யிரததிரட்டி
கூரட மதங்கொப புளிததிழியுங களிறு பதிறு யிரமாகும
விரவுநிறததுப பலபாியும விளமபிற பதிறு யிரததிரட்டி
யரவ மலியும படைததானைக களவின றுககு மவனறனககே.

(இ - ள) அசசோமகாநதனுககு, கிரணஙகள் வீசும இரததினக் கொடிஞசி யானது விளஙகுகின்ற தோகள ஆறுயிரம கனனமதமானது கொபபுளிததுப பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுஞ் சொல்லுமிடத்தில் இருபதினாயிரமாகும். ஓசைமிக்க ஆயுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லையில்லாததாகும். எ - று

தானை - காலாள் இச்செய்யுளால் அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனையின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (௯௦)

கற்பால் வடமீன் புறங்கண்டாள் கவினா லிரதி சசிகமலை
பொற்பா ரரம்பை திலோத்தமையைப் பொருது புறங்கண் டாளைய
னிற்பாற் கிழமை பூண்டொழுகுஞ் செந்தாள் சுதன்மை யெனும்பெயரா
ளற்பார் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(இ - ள்) சோமகாந்தனில்லக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவள் சுதன்மையெனும் பெயரினள், கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள், அழகினால் இரதி - இந்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோத்தமை முதலானோரைவென்றவள், நல்லவுலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள் எ - று

வடமீன் - அருந்ததி, வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் வடதிசையிற் பல நக்ஷத்திரங்களிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது (௯௧)

இன்ன சுதன்மை வயிறுதித்தா னேமகண்ட னெனும்பெயரான்
கொன்னும் பதினா யிரம்யானைக் கோணை வலியான் பகைதெதிர்ந்த
மன்னர் நடுங்கப் புகையுயிர்க்கு மடங்க லனையா னிவ்வாறிருந்
தன்ன வளர்செங் கோலோச்சிச் சோம காந்தன் வாழ்ந்திடுநாள்.

(இ - ள்) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டனென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனன் அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன், பகைகொண்டெதிர்ந்த அரசர்கள் நடுங்கும்படி புகையுயிர்க்கின்ற ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன் இவர்களெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோமகாந்தன் வளர்கின்ற செங்கோலைச்செலுத்தி வாழுங்காலத்தில். எ - று. (௯௨)

பண்டு புரிந்த தீவினைப்பாற் பாழி யுடம்பிற் குட்டநோய்
மண்டி யெழுந்து நிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயனைத்துங்
கொண்டு மணிமந் திரமருந்து குயிற்றுப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மிண்டி வளர வெய்துயிர்த்து வேந்தன் வெறுத்தங் கிதுசெய்தான்.

(இ - ள்) சன்மாந்தரத்திற்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமைதங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, நிணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடைநீரும் சீயும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சுவிட்டு, சோமகாந்தன் (போகங்களை) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசகுளிகை. (௯௩)

வேறு.

வயமலி மடங்கலேற் றணையின் வைகியே
வியவரி னமைச்சரை விளிப்ப மற்றவர்

பயனுற வந்தடி பணிந்தெழுந்தபின்
னயமொழி யாதுள னைந்து கூறினன்

(இ - ள்) வெற்றிமிகுந்த சிங்காதனத்திலிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறும்படி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித்தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன்) மனம்வருந்தி இதமாகிய வார்த்தைகளாற் சொல்லலாயினன் எ - று

மடங்கலேற்றணை - ஆண்சிங்கங்கள்சுமந்த பீடம் (௧௪)

பொருந்தலர் பகைகெடப் பொருது வென்றனன்
றிருந்திய வுலகெலாஞ் சிறப்பிற் காத்தனன்
மருந்துணு மமரர்க்கு மகமு மாற்றினன்
விருந்தினர் முகமலர் விளக்கங் கண்டனன்

(இ - ள்) சத்துருக்கள் பகைமையொழியும்படி (அவர்களுடன்) போர்செய்து வென்றேன், திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காத்தேன், தேவாமிர்தத்தைப் புசிக்கும் இமையவர்கட்கு யாகங்களுஞ்செய்தேன் அதிதிகளுடைய முகமாகிய மலர்கள் மலர்ச்சிபெறச்செய்தேன் எ - று (௧௫)

சோலையோ டறக்குளந் தொட்டு மோதனச்
சாலையோ டனைத்துள தருமமாக்கியு
மாலைவாய்க் கரும்பென வடர்க்கு நோய்தவிர்
நூலையா னறிந்திலனுணிந்த கேள்வியீர்

(இ - ள்) நுட்பமாகிய நூற்கேள்வியையுடையவர்களே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களைத் தொட்டும், அன்ன சத்திரத்துடன் உள்ளனவாகிய தருமங்களையெல்லாஞ்செய்தும், ஆலைவாயிலகப்பட்ட கரும்பைப்போல (என்னைத்) துன்புறுத்தும் நோயை யொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலேன் எ - று

அனைத்துள தருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள் தருமம் பலதிறப்படும் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து அவற்றை,

காஞ்சிப்புராணம்

"தெய்வந்தென் புலத்தார் பூத மானிடம் பிரம மென்றோ
ரைவகை யெச்சம் பூரத்தந் துறந்தவர் மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வார்க் கில்லமனைக்குப கரணந் தேமப்பூப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும் பிறங்கு சோலை

இரப்பவர் குருட ரெவ்வ முற்றவர்ப் புரத்தல் வெந்நோய்
துரக்குநன் மருந்து தூவாய் மகவினை யோம்பல் சுண்ணம்
பரித்தபர் கடையே யெண்ணெய் பைம்புனல் குளிப்ப வேண்டி
மருக்கிளர் துவர்க ளாதி மலரணை நிலந்நன் கன்னி.

கடிமணம் விளக்கு மாற்ற கட்டொழித் திடுத லீச
னடியவர் விழைவ வீகை யக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகர ணங்கள் பாசந்
தடிதரு வேத வாய்மைச் சைவநூல் புராண நல்கல்.

சிவபிரா னடிக்கீழ்ப் பததி செவியுறி வுறுத்த லோடு
மூவகையி னபயம யார்க்கும் வழங்குத லுளனிட் டோ
நவையிரி யறமெண ணான்கு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாணப்
பலநெறி தூரக்கு ஞானப் பைந்தொடி நிறுவிப் பின்னர்.''—என்பதனுணர்க.

சோமனே யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற்
சோமகாந தப்பெயர் துன்னி னேனுடல்
ஞமனோய யழிக்கவு நாட்டி னீங்குறுத
தோமறு வுளத்தையுஞ சுடுதல வேண்டுமால்

(இ - ள்.) சந்திரனேயெனறு சொலலும்படி ஒளிவிளஙகும் மேம்பாட்டினாற் சோமகாநதனெனனும பெயரையடைநதேன பயததைததருங குட்டநோயானது உடலையழிககவும, நாட்டினின்று நீஙகுறுத குற்றமபொருநதிய மனத்தையுஞ் சுட வேணடும் எ - று (௧௭)

ஐநதுமூன றடுககிய வமளி மீமிசை
யிநதிர ஞணவீ றிருநத தேசற
நொநதுமவாழ்ந திருககவே நோககு மென்னுடல
சிநதவே வாளினூற சிதாததல் வேணடுமால.

(இ - ள்) மூனறடுககிய பஞசசயனததில, இநதிரனும் மன நாணமுறப் பொருநதியிருநத அழகழியும்படி நோயுறறும வாழ்நதிருககவே கருதும் எனனுடலைச சிதறுமபடி வாடபடையால வெட்டுதல வேண்டும எ - று.

இநதிரனுண வீறறிருநத தேசுற எனப் பாடமாயின, எசுதலுறுமபடி என்க. இநதிரன எனபதன் பககலில உயாவுசிறப்புமமைதொக்கது. (௧௮)

பலபல வுரைப்பதென பணடை நீரமையுங
குலவிய பொழுதுநோய குமைககு நீரமையும
புலமையின மிருநதுளீர புநதி செயமினோ
நலவழி யினிவன நாடிச சேறலே.

(இ - ள) நூற்புலமையின மேம்பட்டுள்ளவர்களே ! பல பல வார்ததைகள் சொலவதிற பயனெனனே ? பழைய வினைததனமையும (தீமை) பொருநதிய காலமும், (குட்ட) நோய துனபுறுத்தும் தனமையும, மனதில யோசிப்பீர்களாக இனி வனத தைப பொருநதிசசெலலுதலே நலமான வழியாகும். எ-று (௧௯)

என்னினு மேமபடு மேம கணடனே
மனனிறும மோடுமா நிலத்தைக காக்குமா
பன்னியென பொறையவன் பாஙக ராக்குதுந
தன்னினு மென்னினுஞ சார்மி னெனறனன்.

(இ - ள்.) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட ஏமகண்டனே [illegible] பெரிய பூமியைக் காக்கும்படி சொல்லி, என சுமையை [illegible] (செய்) வோம். (இச்சமயம்) தன் காரியத்திலும் என் காரியத்திலும் சார்ந்திருப்பீர்கள் [illegible]

[illegible]
[illegible]

ஈர்க்குமுள் ளத்தரா யோங்கி யண்மையிற்
சார்ந்தவன் படுந்துயர் தாமு மெய்தினார்.

(இ-ள்.) பொருந்திய வுள்ளத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே சிங்காதனத்தின்மேலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூர்ச்சையாயினன்] அவனைச் சூழ்ந்திருந்த (மந்திரிமார் முதலானோ)வர்கள் யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவர்களாய்க் கவலைகொண்டு சமீபித்துச்சென்று அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாமும் அடைந்தார்கள். எ-று. (௨௧)

கண்டவர் சிலருளங் கரைந்து கண்கணீர்
கொண்டனர் சிலர்கரங் குலைந்திட் டார்சிலர்
துண்டமேற் சுட்டுவா விரல்வைத் தாருடன்
மண்டிய நோயினை வைதிட் டார்சிலர்.

(இ-ள்) (அதனைக்) கண்டவர்களிற் சிலர் மனமுருகிக் கண்களில் நீர்வடித்தார்கள்; சிலர் கையை நெரித்திட்டார்கள், சிலர் மூக்கின்மேல் நெடிய சுட்டுவிரலை வைத்தார்கள், சிலர் அவனுடலிற் பொருந்திய(கொடிய)நோயைத் திட்டினார்கள். எ-று.

தெய்வநொந் தனர்சிலர் சிலர்நெ ரித்திரு
கைவருந் தினர்சிலர் கையி னெற்றுபு
மெய்வருந் தினரினி வியாதி தீர்ந்திவற்
குய்வுமுண் டோமென வுழிதந் தார்சிலர்

(இ-ள்) சிலர் தெய்வத்தை நொந்தார்கள், சிலர் இரு கரங்களையு நெரித்து வருந்தினார்கள்; சிலர் கையாலடித்துக்கொண்டு உடல் வருந்தினார்கள், சிலர் இனி இவ்வரசனுக்குக் குட்டநோயொழிந்து பிழைத்தலுள்ளதாமோவென்று (மனஞ்) சுழன்றார்கள் எ-று (௨௨)

கல்வியிற் கேள்வியிற் காக்கு நீதியின்
வல்லனாக் குறுங்கொலிவ் வருத்த மென்குவர்
தொல்வினைப் பயனெவர் துடைப்ப ரென்குவ
ரல்லலுற் றிவ்வகை யழுங்கி னோரெலாம்.

(இ-ள்.) (ஆங்குறநிருந்த) எல்லோரும், கல்வியினாலுங் கேள்வியினாலும் (பிரசைகளை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இம்மன்னனுக்கு இவ்வருத்தம் வரலாமோவென்பார்கள், ஊழ்வினையின் பயனை யொழிப்பவர் யாவரென்பார்கள்; துன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ-று. (௨௩)

அக்கண மவாத்தமை யமைச்சர் கையமைத்
துக்கனை கிடந்தவ ணுழைச்சென் றொண்செவி
க்குவைத் தாதினா ரிலங்கு மாமணி
க்கசார் தாற்றியால் வீசு வித்தனர்.

(இ-ள்.) அந்தக்கணத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளாரைக் கையினாலமர்த்தி, உடனே சிங்காதனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காதுகளிற் [illegible]வைத்தூதினார்கள். விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால் (மெல்ல) விசி[illegible]ர்கள். (௨௪)

சோகமங் கொழிதரச் சோம காந்தனு
நாகணை யுறங்கிய நாமச் சக்கர
மேகமங் கெழுந்தென மெல்ல வேயெழுந்
தேகன திணையடி யிதயத் தெண்ணினன்.

•(இ - ள) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாந்தராசனும், சேஷ சயனத்திலுறங்கிய அசசநதருஞ் சக்கராயுதந்தாங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால் எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிந்தித் தான். எ - று (உகூ)

வெந்திற லரசனுள விளைவு நோக்கிய
மந்திரத் தலைவர்கள் வணங்கிக் கூறுவா
ரிந்திரன் போலவே யிகலக் டந்தெமை
தந்தைதா யினுமிகத் தாங்கி நின்றனை

(இ - ள) மிக்கவலியுடைய மன்னவன் மனத்துற்ற துன்பத்தைப் பார்த்த மந் திரி சிரேட்டர்கள் பணிந்து சொல்கின்றார்கள் இந்திரனைப்போலவே பகைமையொ ழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும்(தயையொடு)காத்துவந்தனை.எ-று.

அனையநீ யழிபிணி யடாக்குஞ் செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேக விட்டனன்
மனையிடை வாழ்துமேன் மதியின் மிக்குளோந்
தனைநிகர் தருமமு நகைக்குஞ் சாலவே

(இ - ள) அவ்வகைய நீ குட்டநோயால் வருந்துங்காலத்தில், துன்பஞ்செய் யும் வனத்திற் செல்ல (உன்னை) விடுத்து, அறிவின் மேம்பட்ட நாங்கள் நலவீட்டில் (இருந்து)வாழ்வோமாயின்,தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி) மிகச்சிரிக்கும் எ - று.

அழிபிணி-துன்புறுத்துநோய் தருமமென்றது ஈண்டுத் தருமதேவதையை.

இருவகை யறம்பொரு ளீட்டி யாணையா
முருகெழு திகிரிநன் குருட்டி நீதிநூல்
கருதிய வாறுநின் காத்தற் புத்திர
னொருவனே யுலகெலா மோம்ப வல்லனே.

(இ - ள) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுந்தேடி, ஆக்கினையாகிய நிறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல் எண்ணியவகையே உன் ஆணைப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனொருவனே உலகமுழுவதையுங் காக்கவல்லவன். எ-று.(உக)

வகைபெறு முலகவன் மதித்துக் காக்குமேற்
புகையுமிழ் தழலுமிழ் புலவு வேலினோய்
தகையுநின் னணையா னீங்குத் தங்கினு
மிகையலா லியாமெலாம் வேண்டு மாறிலே.

(இ - ள.) புகைக்கும் நெருப்பைச்சொரியும் புலால்மணக்கின்ற வேற்படையேந் திய அரசனே! அங்கேமகண்டன் மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் சுகிர்ப்பதில்.

தகின்ற உன் கட்டளையால் யாங்கள் இந்நகரத்திற் பொருந்தினாலும், மிகுதியேயல்லாமல் (அவன் அரசபுரிகைக்கில் யாங்கள்) வேண்டிய வழியில்லை எ - று. (௬௦)

ஆகையா லின்னுட னரிய கானகம்
போகுமா துணிந்தனம் பொருவி லன்னவ
வாகைமென் மணிப்புயத் தேம கண்டனை
யோகையா லரசினுக் குரிமை செய்கென்றார்

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவனத்திற்குப் போகும்படி (நாங்களுமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம்; ஒப்பில்லாத அரசனே! வெற்றிமாலையணிந்த மெல்லிய இரத்தினாபரணம்பூண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச் சந்தோஷத்துடன் இராசகாரியத்திற்குரியவனாக்குக வென்றுசொன்னார்கள் எ - று.

அரசினுக்குரிமை - பட்டாபிடேகம். (௬௧)

வேறு

இன்ன வாறுநி கழ்ந்த யாவுமி யம்ப வுண்மனை வைகிய
தன்னை நேரெழி லாள்சு தன்மைத ரித்தி லாதுநெ ரேலெனப்
பொன்னின் மேகலை நூபு ரத்துணை பொங்கி யார்ப்பந டந்துபோய்
முன்னர் நின்றுவ ணங்கி மன்னன்மு கத்தை நோக்கிவி ளம்புவாள்

(இ - ள்.) இந்தவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (தூதுவர்கள்) சொல்ல, அந்தப்புரத்திலிருந்த தன்னைத்தானே யொத்த அழகினையுடைய சுதன்மையென்பவள் (மனஞ்) சகிக்காமல் விரைந்து, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாதசரங்களும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்துசென்று, அரசனுக்கு முன்னேநின்று பணிந்து (அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள் எ - று. (௬௨)

இருந்த லைப்புளி னுற்ற வோருயி ரென்ன நும்முட னாகியே
மருவு துன்பமு மின்பமு மவ்வழு வாது துய்த்திடு மாடியேன்
வெருவு கானக நும்மை யேகவி டுத்தி ருந்துயிர் வாழ்வனோ
கருத லார்கள்வ ணங்க வெய்துக டைக்க ணோக்கிய காவலோய்

(இ - ள்.) பகைஞர்கள் பணியும்படி (அம்பினை) யெய்து கடைக்கட்பார்வை செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைக்குப் பொருந்திய ஓருயிர்போல உம்முடனிருந்து, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையுந் தவறாமல் அநுபவிக்கும் மேம்பாடுடைய அடியாள், அஞ்சத்தக்க வனத்திற்கு உம்மைச்செல்ல அனுப்பி, (நகரத்தில்) இருந்து உயிர்வாழ்வேனோ? எ - று. (௬௩)

ஒத்த வன்பின ராகி மங்கைய ருற்ற காதலன் வாழ்வாழ்ந்
தித்த ராதல மீதி றப்பவி றப்ப ராயினி ருங்கதி
மெய்து போகவி தங்கொள் வாரென வென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நின்னொ டேகுவ னல்ல திங்கம ரேனென்றாள்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்திய கணவன்வாழ (தாமும்) வாழ்ந்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்பார்களானால், பெருங்கதியாகிய மிக்க பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

யும) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உம்முடன் சேல்வேனல்லது இங்கிருக்கமாட்டேன என்று சொல்லினான். எ - று. (௬௪)

சூறை யாற்பொரு தப்ப டுந்துணர் துன்றி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழயில வேலகள பாய்ந்தப தைக்கு மான்பிணை போலவும்
வீறு மாய்ந்தசு தன்மை கட்புனல் வீழ நொந்திது விள்ளுறு
மேறு போலம ருங்கி ருந்திடு மேம கண்டனி யம்புவான்.

(இ - ள்) சுழலகாற்றினால் போரசெயயப்பட்ட பூங்கொத்து பொருந்திய இளங்கொடிபோலவும், யுத்தபூமியிற் சூழ்ந்த கூர்மையாகிய வேல்கள் பாயப்பெற்றுத் துடிக்கின்ற பெண்மானபோலவும், சுதனமையானவள் விளககமற்றுக் கண்ணீர்சொரிய மனநொந்து இதனைக் கூறவும், ஆணசிங்கமபோலச சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன் சொல்கின்றான் எ - று (௬௫)

திங்கள செங்கதிர் நீத்த வானமுந் தீயொ டாவொழி வேள்வியு
மங்கை பற்றிய நாத னோடரு மைந்த னீங்கிய மாதருந்
தங்க மைச்சரி னோடு வேந்தர்த ணந்த தேயமு மென்னவே
யிங்க ணின்றுநு மைப்பி ரிந்தர சாளு மெண்ணமி சைந்திலேன்.

(இ - ள) சந்திர சூரியாகளொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும பசுவுமில்லாத யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனில்லாத மாதாகளும, பொருந்திய மந்திரிகளுடன அரசன பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடத்திலிருந்து உமமைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுங் கருத்திற்குச சம்மதித்திலேன எ - று. (௬௬)

புத்தி ரன்கட னீன்றெ டுத்தவர் பூசை யாற்றியி றந்தபின
பத்தி யாற்பிதி ராகரு நல்லவை பண்பி னாற்றுவ தேயலா
லத்த முய்த்தர சாட்சி செய்தழி போக மூழ்குவ தல்லவே
வைத்த செல்வம திததி லேனுடன மாலவ னத்துறு வேனென்றான்.

(இ - ள) மைந்தனுடைய கடமையாவது. பெற்றெடுத்த பிதாமாதாக்களைப் பூசித்து, (அவாகள்) மரணமடைந்தபிறகு, பிதிராகட்குப் பக்தியுடன் நல்ல (திலபிண்ட தாபபணாதி)கிரியைகளை முறைப்படி செயவதேயல்லாமல, பொருளைச்சோதது இராசரிகடத்தி யழியததக்க போகங்களையநுபவிப்பதல்ல (ஆதலின துன்பத்தையே) பொருந்திய (இராச) செல்வத்தை மதித்திலேன். (நானும) உமமுடனே பெரிய வனத்தை யடைவேனென்றனன். எ - று. (௬௭)

தோம கன்றவ மைச்ச ருந்துணை யாகி யன்னசு தன்மையு
மேம கண்டனும வேறு வேறினி தோதும வார்த்தையெ னுஞ்சுதை
நாம வச்சிர வேலின் மன்னவ னன்று துய்த்துள முங்குளிர்ந்
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ டுத்தி ருமபொருள் கூறுவான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற மந்திரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையும், ஏமகண்டனும் வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களென்னும் அமுதை, அச்சத்தைத்தரும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய சோமகாந்தன் நன்றாகச் செவியால் உண்டு மனமும் களித்து, (புதல்வனாகிய) ஏமகண்டனைத் தனியாகப் பார்த்தும் பெரும்பொருளை யுடையதொன்றை எடுத்துக்கூறுகின்றான். (௬௮)

பிள்ளை மைப்பருவத்த னாயது மிபது கொண்டெவன் பேசினை
எள்ளருநூற்படி யுற்று நற்றந்தை தாயரை யோம்பினை
தெள்ளரும்பல தான மாதியி யற்றி யேசய பூமியின்
விள்ளரும்பலி பிண்ட மிட்டனை மெச்சு புத்திர னாயினும்.

(இ - ள்.) (மகனே! நீ) பிள்ளைப்பிராயத்து ளிருப்பவனல்லன், மதிமயக்கங்கொண்டு யாது கூறினை? நீகருதற்கரிய நீதிநூற்படி அன்னை பிதாக்களைப் பாதுகாத்தனை, இழிவில்லாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய பூமியிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன் மெச்சத்தக்க புதல்வனானாலும். எ - று. (௧௯)

தாயர் தந்தையர் வார்த்தை யிறந்தவ ருந்து நின்றிட லேமுத்
லாய தன்மம் றிந்த புத்திர னான வாக்கரு மைந்தனே
மேய வென்னுரை கொண்ட மைச்சரி னோடு மேதினி காத்தியென்
றேயும வண்ணமி யம்பி யுண்மனை யேம கண்டனொ டெய்தினான்.

(இ - ள்.) தாய்தந்தைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நிற்றலே சிறந்த தன்மமென்றறிந்த புத்திரனைப் பெற்றோர்க்கு அரிய மைந்தனானவனே! பொருந்திய என் சொல்லைக்கேட்டு மந்திரிகளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்கபடி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தனன் எ - று. (௨௦)

ஒருவ ரெய்தியி ருப்பி னும்பல ருற்ற றுவைகின ரோவென
மருளும் வண்ணநி ழற்றி ருங்கதி ராம ணித்திரண் மாளிகைக்
கருத லற்குரு மேற னொரு காம ருந்தவி செய்திரு
னருமை மைந்தனை முன்னி ருத்திய வற்கு நீதியு ரைக்குமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் வந்திருந்தாலும் பலர் பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வென்று மயங்கும்படி நிழல்செய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிந்தும் சிறந்த இரத்தினத் தொகுதிகளிழைத்த மாளிகையில், பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன் அழகிய ஓராதனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனான ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச் செய்து, அவனுக்கு நீதிமார்க்கங்களை யுரைக்கலாயினன் எ - று. (௨௧)

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௨௭

அரசியற்கைப்படலம்

இருணி றப்பெருங் கடன்மருங் குடுத்தொளி ரிருநிலத் தவர்க்கெல்லா
மருண மேனிலை யெனுமிரண் டொடுந்தக வகுத்திடு மாசாரந்
தரும மென்பன வளவில வவையெலாஞ் சாற்றில னவைநிற்க
வருமை மைந்தனே யுனக்குரித் தாகிய வரசிய லினிக்கேண்மோ.

(இ - ள்.) (சோமகாந்தராஜன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை மகனே! இருள்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தொளிரும் பெரிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் விதித்திருக்கும் வருணாச்சிரம தருமங்கள் அளவில்லாதன.

அவை யாவும் (உரைக்கப்பெருகுமாதலின்) சொலகிலேன். அவையிருக்க, உனக்குஇன்றியமையாததாகிய அரசியனீதியைமாத்திரம் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனிஃதென விளக்கினர். (௧)

திநகருமாரம்பம்

விடியுமுன் முந்நாற் கடிகையைத் தெளிந்துயில் விடுத்துடற் சுசிசெய்து
கடிமலர்த்திர ளமளிசேர் பள்ளியைக் கடிந்துவே றிடமணைவுகிக்
கொடியவல்வினைக் குழாத்தினைப் பொடிசெயுங் கோமளப் பொடிபூசி
யடிகளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெண்ணி.

(இ - ள்) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்பட்டுத் துயினீங்கி, தேகத்தைச் சுத்திசெய்து, வாசந்தங்கிய மலர்த்தொகுதி நிறைந்த படுக்கையணையை விடுத்துப் புறத்தேயமர்ந்து, கொடிய பாவக்கூட்டங்களை நீற்றத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு, தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனா மூர்த்தியையும் மனத்திற் றியானித்து எ - று.

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்.

மக்களுயிர்க் குறுதிபயக்குந் துணையாயவற்றுள் "தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை" எனவியந் தோதப்படும் ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும் "மன்னவ னெவ்வழிப் பட்டதே மன்பதை" எனக் கூறியவாறு, அரசனநுஷ்டித்தாலன்றி, உலகினரநுஷ்டியாராதலின் இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதன்முன், நித்தியவொழுக்கத்திற சிறிது தன்மைந்தனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன். (௨)

பரந்த பூமியை யெதிருற நோக்குபு பாரெனப் படுந்தாயே
யரந்தை யின்றியான் றிரிதருந் தொறுமென் றடியுன் றுருமீதே
நிரந்தரித் துறப் படும்பிழை பொறுவென நெகிழ்ந்தவுள் ளகத்தோடு
மிரந்து பின்னிரு மதப்பெருங் களிற்றினை யினிதுறத் தியானித்து.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்லப்படுந் தாயே! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம் என்கால் உன்வடிவின்மேற் பொருந்தப் பரவிப்படிகின்ற குற்றத்தை (என்னுத) பொறுத்தருள்கவென்று, உருக்கமானமனதுடன் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் இருமதங்களையுடைய பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்து எ - று.

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன.

நோக்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௩)

எண்ணி லாகம மறைகட்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதன்னைக்
கண்ணனாதியிண் ணவர்களா யிருந்திடுங் கணேசனை மன்மாதி
நண்ணொ ணாதநா யகனைநாற் பொருளையு நண்ணினாக் கருளவானை
யண்ண லாகிய வநாதியை யனந்தரூ பியையருட் கடலானை.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந் தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருக்கிடுங் கணேசனும், மனாதிகளுக்கு எட்டாத முதல்வனும், அடைந்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய) நால்வகைப்பட்ட புருடார்த்தங்களையுங் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதியும், அநந்தவடிவனும், கிருபா சமுத்திரமுமானவனும். எ - று

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன. (௪)

சகல லோகமு மளித்திடுங் காரண மானதத் துவன்றனை
யகலு றுதவிக் கினங்களை யாயினு மடுத்தவர்க் கறுப்பானைப்
புகலவி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின் வணங்குகின் றேனென்று
மிகல்செய் காதலின் வழுத்திமற் றமரரை வேறுவே றுறநோக்கி.

(இ - ள்) சர்வலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொரூபியும், தன்னை யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விக்கினங்களை யாவையுந் நீக்க வல்லவனுமா யிருக்கின்ற விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிக்க ஆசையுடன் றியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து எ - று (௫)

உரக மாலையான் சந்திர சேகர னுழுவையி னுரிசூழ்ந்த
பரமன் பேரழ கின்னபெருங் கருணையன் பண்ணவ ரனைவோர்க்கும்
வரமெ லாங்கொடுத் தருள்பவன் பாப்பதி மணாளனல் வழிவாராப்
புரநி லாவகை யழித்தபுண் ணியன்றனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்

(இ - ள்) சர்ப்பாபரண மணிந்தவனும், சந்திர சேகரனும், புலித்தோலை யாடையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயாநிதியும், தேவர்க ளெல்லாருக்கும் வரங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருள்பவனும், உமாநாயகனும், நல்வழியில் வராத திரிபுரங்களை நில்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து) எ - று (௬)

பெத்த முத்தியும் பரப்புபெண் ணரசியைப் பிறழுமுக் கண்ணளைத்
தத்து வத்தினுக் காதிகா ரணியையத் தத்துவங் கடந்தாளைச்
சித்தர் தேவர்க டிதொழு மிறைவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின்
புத்தி நீங்குமா றருளும்பாப் பதிதனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்

(இ - ள்) பெத்த முத்திகளை யருள்புரியும் பெண்கணாயகியும், பிறழுகின்ற மூன்று கண்களையுடையவளும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதீதியும், சித்தியாளர்களுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்த வினை நீங்கும்படி யருள்பவளுமா யிருக்கின்ற பாப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்றுபணிந்து) எ - று (௭)

தொக்க பாவத்தைச் சத்துருக் குழாத்தினைத் தொடர்ந்துசென் றிறுப்பா
தக்க பூமகண் மணாளனைப் பாற்கடற் றனித்துயி லமர்வானை [னைத்
மிக்க வீரனாய் வேதிய ரிடர்தப வேறுவே றுருக்கொண்டு
புக்க மாயனை யிந்திர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்துரு கூட்டத்தையுந் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தகுந்த தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகள் மணாளனும், திருப் பாற்கடலில் ஒப்பற்ற (யோக) நித்திரைசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதிகர்க்கு இட ரகறும்படி(தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனு மாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று.

இந்திரனிளவல் - இந்திரனுக் கிளையோன், உபேந்திரன், மாவலியின் காவ பங்கமிழித்தம்; இந்திரன்றாயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைப்படி அவள் வயிற்றில் வாம னுருவ தரித்த முறையில், திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக. (௮)

பெருமை தங்குமெண் ணத்தினை யுடையவன் பேணுறி வொடுக்கனம்
மருவு தற்குறு காரண மானவன் மறையுரு வினனித்த
மிருளுந் தானவர் மாயையுந் துரப்பவ னியாவருந் தொழுதேத்தும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளர் பரிதியைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதரூபியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிந்து துதிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதக்கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் எ - று. (௯)

முறையி னிவ்வகை வழுத்தியே யேனைய முடிகொள்வா னவர்தம்மைக்
கறையி லாமுனி வோர்களை யன்பினுற் கருத்துறத் தொழுதேத்தி
யறையு நாட்கடன் விதிப்படி முடித்தபி னறங்களின் வழுவாமே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலம்புரப் பதுமாண்பால்.

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த மற்றைய தேவர்களையும், களங்கமில்லாத முனிவர்களையும் அன்புடன் மனத்திற் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும் நித்தியாநுட்டானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதன்பின்னர் நீதி தவறாதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரர் முதலியவரோ டுள்ளவராயி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும் எ - று.

இரண்டாஞ் செய்யுண்முதல் இதுகாறுங் கூறியவற்றை,

நித்தியகன்மநெறி

"ஓதுங்கு செங்கதிர்கீழ்த் திசையெழுமுன் னாற்கடிகை
யோரைந் தெனவெழுந்தே யோர்ந்து
சுசியெனினு மன்றெனினுங் கூடியமெய்ச் சுத்தி
யிசைவாகச் செய்துநீ றிட்டு
ஒண்சம்பு ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிவனை
யெண்கிரியை யானுமாங் கே
யோகிவிந்து நாதம் புருவனடு வுணர்ஞானி
சோகம்பா வித்திடுக தோய்ந்து
இன்ன லறவியன்ற வாறுசெபித் தேழுல
மன்னுமரன் றாளிணையும் வாழ்த்து "—என வருவனவற்றானும்,

இனியவை நாற்பது

"கண்மூன் றுடையான்றாள் சேர்தல் கடிதினிதே
தொன்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்
சென்றமர்ந் தேத்த லினிது "—என வருவதனானுமுணர்க. (௧௦)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல்

வேறு

ஒருப்படு மறத்தி னூலே யொண்பொரு ளின்பஞ் செம்பொற்
பருப்பதங் கடல்போல் வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாதமிக்கவெண் குணத்தோ டொன்று
யிருப்பவன் யாவ னன்னா னிணையடி வணங்கல் வேண்டும்

(இ - ள்) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நால்வகைப் புருடார்த்தங்களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினாலே ஒளிரிய பொருளும் இன்பமும் மேருமலையுங் கடலும் போல வந்து பயன்படும் அதனைக் கேட்பாயாக. விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங்களைப் பணிதல்வேண்டும் எ - று.

இதுமுதல் இருபத்துநான்கு அதிகாரங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள்களாலும் இல்லறவியல் சொல்லலாயினார்.

இச்செய்யுளால், * தெய்வந்தொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

திருக்குறள்

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன் முதற்றே யுலகு
வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கு-யாண்டு மிடும்பை யில
அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்-பிறவாழி நீந்த லரிது
கோளில்பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்-றாளை வணங்காத் தலை"

என்பதனாலும்,

முத்தொள்ளாயிரம்

மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரும்
ஆதிரையா னாதிரையா னென்றென் றயருமால்
ஊர்திரைநீர் வேலி யுலகு' — என்பதனாலுமுணர்க (கக)

வேறு

அறமுதற் பொருளுல கமைத் தணையா
னிறுவுதற் கேதுவாய் நிகழு மாமழை
வறுமையிய காவலை வயங்கு வேள்வியை
யுறுதரு மங்கலை யுஞற்றல் வேண்டுமால்

(இ - ள்) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மலர்கின்றதாகிய கடவுளருளால் நிலைபெறுதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமானது குன்றுவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களையும், பொருந்திய தருமங்களையுஞ் செய்யவேண்டும் எ - று.

இச்செய்யுளால் மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

ஷை வான்சிறப்பு

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் - றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் - துப்பாய தூஉ மழை
சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் - வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்"—என்பதனாலும்,

* இவ்வதிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிக்கடிகை.

"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசனை யில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா ரில்வழி யில" —என்பதனானுமுணர்க. (கஉ)

விழுப்பொரு ளனைத்தையும விளங்கத தெளளுபு
முழுப்பவைம பொறியையு முனிநது நீததவா
வழுப்படா மறையவா மறறைக கலவிேயாா
குழுப்புறத தாதரங கூாதல வேணடுமால.

(இ - ள) சிறநத (அறமுதலிய) நாறபொருட பயனையும (இததகையன வென்று) விளஙக வுணாநது, பஞசேநதிரியஙகளையும முறற நிககிரகிதத சாதுககள - குறறமிலலாத அநதணாகள - ஏனைய குலதது விததுவானகள (இவாகள கூடிய) சபையில ஆசையதிகரிததல வேணடும எ - று

இதுமுதல மூனறு செயயுளகளாற பேரியோரை வழிபடுஎனக கூறியதாம.

இதனை, ஷை நீத்தார்பெருமை

"ஒழுககதது நீத்தா பெருமை விழுப்பதது - வேணடும பனுவற் றுணிவு.
செயறகரிய செயவா பெரியா சிறியா - செயறகரிய செயகலாதாா." —என்பதனா னறிக (கங)

நீததவ ராதியோா நெருபபு யிாததிடிற
காததிடுங கடவுளுங கலஙகு மாதலா
லேததுவ தேகட னெனறு மைநதனே
யாததாகள பொறுபபரென றவம திததிடேல

(இ - ள) புததிரனே! துறநதோா முதலியோா (எவறறையும) பொறுககத தககவரெனறு (அவரை) அவமதிததிடாதே அவா மனஙகனறினல (நமமைக) காக கினற கடவுளாலும அமைககவொணணாத தீஙகுறும ஆதலால, அவரை யெனறும வநதிததலே உனகடமை. எ - று

இதனை ஷை, ஷை,

"ஐநதவிததா னாறற லகலவிசுமபு ளாாகோமா - னிநதிரனே சாலுங கரி
குணமெனனுங குனறேறி நினறாா வெகுளி - கணமேனுங காததலரிது" —
என்பதனானுணாக

குரவரைப பெரியரைக கூறு மாகம
விரவுறு மறைகளை மேதகு கும்பிடு
பரவுத லலதவா பாஙகா நிநதனை
கரவுற வுளததினுங கருதொ ணாததே.

(இ - ள) குரவரையாயினும,பெரியோரையாயினும, சொலலுகின்ற ஆகமங களையாயினும, பொருநதிய வேதஙகளையாயினும், சிரததையுடன பூசிபபதலலது அவாகளிடததில, இகழுவதற்கு மறநதாயினும மனதில இடஙகொடுககக கூடாது.

இதனை, ஷை, ஷை,

"நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது - மறைமொழி காட்டி விடும்.

அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்"
எனபதனுனும,

கந்தபுராணம்

"நந்தைசொன் மறுப்பவாக் ளாயுளை தடுப்போ
ரந்தமறு தேசிகாத மாணையை யிகந்தோரா
வந்தணைசெய வேதநெறி மாறினாசண மாரூச
செந்தழல வாயநிர யத்தினிடை சோவார"—எனபதனுனும,

சூதசங்கிதை

"அணணலம பரனை யாசா ரியனறனை யவ்ம திததோ
ரெணணருங காலம பவவீ யிடைததுனே கிருமி யாவா
தணணமா ரிவனை யெண்ணு திழிவுளா சாறறி ஞோரகள
திண்ணமண ணவாவெ றுககத தீமுய லகவேஞ்ய கொளவாா"—என்பத
னுனுமுணாக (கறு)

தேஙகுவிண போகமுஞ சிறநத முததியு
மீஙகுறு மாககமு மினிது நலகலா
லோஙகிய வறததினை யுளமுன மூனறினும
பாஙகுற நிததலும பரிநது செயதியால

(இ - ள) மிகுநத சுவாகக போகததையும, சிறநத மோடசததையும இவ வுலகிற பொருநதிய செலவததையும இனிதாகக கொடுததலால, உயாநத தருமததை, மனதிற கருதும (அறமபொருளினபஙகளாகிய) மூனறினும, திருததமாக நாடோறும ஆசையுறறுச செயக எ - று

இதுமுதல மூனறு செயயுளகளால தருமததை விருமபுனைக கூறியதாம
இதனை, ஷை அறனவலியுறுததல

"சிறபபீனுஞ செலவமு மீனு மறததினூஉங - காககம மெவவோ வுயிாககு
ஒலலும வகையா லறவினே யோவாதே - செலலுமவா யெலலாஞ செயல' என
பதனுனறிக. (கசு)

வழுககறு மறததினை மறறுச செயதுமென
ரொழுககிடா தொலலுறும வகையின ஞைசொறு
மழுககெனு முளததழுக காற வாமுத
விழுககுறு வெகுளியு மினறிச செயகவே

(இ - ள) (தேகம நிலையறறதாதலின) உனறை செயயககூடிய குறறமறற தருமததைப பினனாச செயவோமெனறு நழுவவிடாமல, கடுருசொலலும மனததழுக் காகியபொறாமையும, ஆசையும இழிவாகிய கோபமும முதலியன கலவாமல (விரைநது) செயயககடவாய எ - று.

இதனை, ஷை ஷை.

"அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னுசசொன் னைகு - மிழுககா வியன்ற தறம
அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செயக மறறது - பொன்றுஙகாற பொனறுந் துணை"
எனபதனுனும்,

பழமொழி

"காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவார்—மாலை
கிடந்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ
லறங்காலை செய்யாத வாறு"—என்பதனானுமுணர்க (கஎ)

அன்புறு மறத்தினொ லடுகரு மின்பமே
யின்பெனத் தக்கதா லேனை யின்பெலாந்
துன்பமும் பழியையுந் தோற்று மாதலால்
வன்புறு மறத்தினை மறப்பிற் கேடுறும்

(இ-ள்) அன்பமைந்த அறத்தாற்றினால் (தன் மனைவியை அடுக்கும் இன்பமே இன்பத்தை (புகழுடன்) கொடுக்கத்தக்கதாம் பிற (மாதருடன் புணர்தல் முதலிய) இன்பங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டுசெய்யுமாதலால், தீமையற்ற தருமத்தை மறந்தாற் கேடு விளையும் (என்றுணர்க) எ-று

இதனை, ஔ ஔ.

"அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறத்தலி னூஉங்கில்லை கேடு.
அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் - புறத்த புகழு மில"-என்பதனானும்,

புறநானூறு

எளிதென விகழா தரிதென வரையாது
நுமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறர்க்கு மொழியினும் ளௗரு
தொழிற்படிற் சினைவிடூஉப் பயக்கு முணர்த்தி
னிவணு மும்பருந் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்து மின் றறிந்திசி னோரே"என்பதனானுமுணர்க (க௮)

வேறு

பிரம சாரி வனத்துறைவோன் பேணுந் துறவி தென்புலத்தார்
குரவர் தேவர் விருந்தொக்கல் கோக்கண் மறையோ ரிறந்தோர்கள்
இரவ லாள ருறுப்பிலார்க ளெய்தும் பிணியா ளர்கண் முதியோர்
விரவு பாலர் சிசுத்தமது மிசையா ரிவரை யோம்புகவே

(இ-ள்) பிரமசரிய விரதர் - வானப்பிரத்தர் - காக்கத்தக்க சந்நியாசிகள் - பிதாதேவர்கள் - ஆசாரியர் - தேவர் - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - பசுக்கள் - வேதியர்கள் - இறந்தவர்கள் - (சாப்பில்லாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனர்கள் - பொருந்திய நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலர்கள்-கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன் காக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு) காத்தொழுகுவாய் எ-று.

இதனை, ஔ, இல்வாழ்க்கை.

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை
துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை
தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லென்றாங்-கைம்புலத்தா றோம்பறலை."
என்பதனானும்,

சூளாமணி

"கற்றவர் கடவுட் டானஞ் சேர்ந்தவர் களைக ணில்லார்
மற்றவ ரந்த ணாள ரனறியு மவர்கள் போலவாக
குற்றதோ ரிடுக்கண் வந்தா லுய்வுதற் குரித்தன் றுயிற்
பெற்றவிவ் வுடம்புதன்னாற் பெறும்பய னில்லை மன்னோ" —என்பதனுனு

முணாக

வருவாயக் கியைய வாழ்தலுறு மறுவில் கற்பின் மனையாள்போற்
பொருளையா வுளவா மதுவனறிப் புகழும் பயனு மிகவுண்டாங்
கருதா ரெதிரே யிமிலேற்றுக் காமா நடையு முறுமதனு
லொருவர் தவளோ டெப்புறவே யுறறு வாழ்த லறனுகும்

(இ - ள) (கணவனுடைய) வரவுக்குத்தக்க (செலவுசெய்து) வாழ்வ குற்ற மில்லாத மனைவியைப்போல (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள வாகும் அதுவேயல்லாமல் (அவளால்) கீர்த்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா கும் (தன்கணவனைப்) பகைஞரும் வெல்லாது நடக்கச்செய்யும், ஆதலால் மனையா ளுடன் நீங்காது சேர்ப்பட வாழ்தல் நல்லறமாகும் எ - று

இச்செய்யுளால் மனையாளைமேம்பு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஒள, வாழ்க்கைத்துணைநலம்

"மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்-வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் - திண்மையுண் டாகப் பெறின்
புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் - னேறுபோற் பீடு நடை."—என்ப தனுனும்,

அறநெறிச்சாரம்

"மருவிய கற்பின் மனையாளுந் தானு
மிருவரா யக்கொண் டெய்தி னல்லா—லொருவரா
லில்வாழ்க்கை யென்று மியல்புடைய வானச்சகடஞ்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று"— என்பதனுனுமுணாக (உ0)

எழுமைப் பிறப்புந் தீவினைவந் தெய்தார் சிறப்புந் தென்புலத்தார்
முழுது முவக்குங் கடன்சால முயற்கு மாண்பும் பெறுதலினுற்
பழுதி றவங்கண் மிகப்புரிந்து பயந்த மைந்தர் தமையவர்க்குக்
குழுமு மவையின் முந்திருப்ப வறிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால.

(இ - ள) (பெற்றோர்க்கு) எழுபிறப்பிலு நன்மையடைவித்தலும், பிதூர் முற்றுந் திருப்தியடையுங் கடன்களை மிகுதியாகச்செய்யு மாட்சியும் உண்டாதலினால் குற்றமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்துபெற்ற புதல்வர்களை, அறிவாளர் சபை யில் முந்திருக்கத்தக்கும் அறிஞராக்குதல் (தன்றோர்கடன் என்ல) வேண்டும் எ - று.

இச்செய்யுளால் மக்களொடுமகிழ் எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஒள புதல்வரைப்பெறுதல்

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மக்கட்பே றல்ல பிற
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மக்கட் பெறின்
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள் - தந்தம் வினையான் வரும்
தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல் "-என்பதனுனும்,

வளையாபதி

"உயாகுடி நணியிற் ரேன்ற லூனமி லியாககை யாதன்
மயாவறு கழிந்த கேளவித தனமையால வலல ராதல
பெரிதுணா வறிவே யாதல பேரறங கோட லெனருங
கரிதிவை பெறுதல கூடா பெறறவா மகக ளெனபாா."—என்பதனானுமுணர்க ()

இடனும பொருளு மேவலரு மிருநதும பயனென னேவநத
வுடலின பயனு கியவனபை யுருத விடததுந நொதுமலருமு
படாசெய பகையு முறவாககும பறறு மிளிககு மனைமைநதா,
தொடாபின வளாககு மனபுத்தை சோாநது மனபின வழுவறக.

(இ - ள) (அன்பானது) நொதுமலரையும, துனபஞசெயயும பகைவரையுந தனனவராகசசெயயும பறறையும, நனமனை மககடபேறறினையுமுணடாககும. கிடைதத மாநுடதேகததின பயனாகிய அனபையுடைததா யிலலாதவிடததில (எவவளவு மிகுதியாக) இடமும பொருளும ஏவலுமிருபபினும பயன யாது? (சிறிதுமிலலையாதலின) நீ மறநதாயினும அனபைக கைவிடாதொழுகுக எ - று

இதனை, ஷை அனபுடைமை

"அனபீனு மாாவ முடைமை யதுவீனு - நணபெனனு நாடாச சிறபபு
அறததிறகே யனபுசாா பெனப வறியாா - மறததிறகு மஃதே துணை
புறததுறுப பெலலா மெவன செயயும யாககை - யகததுறுப பனபி லவாககு
அனபின வழிய துயிாநிலை யஃதிலாாக - கெனபுதோல போாதத வுடமபு."—என
பதனானுணாக (உஉ)

வநத விருநது மலராத வதன நோககு முனகுழையு
மநத வடைவா லகததனபை யலாநத முகததால வெளிப்படுததிச
சநத மணிவா யினுநதோனறச சறறும வஞசங கலவாமே
யுநதுஞ சுவையின மொழியெனறு முரைததல வேணடும பயனவேணடின.

(இ - ள) (இலவாழவோா) பயனபெறவேணடின, உளளான நேசததை நகைமுகததாற காட்டி, அழகிய நிறநதஙகிய வாயில (இனசொல) தோனறச சிறிதும வஞசகமினறி மதுரமாகிய உபசாரவாாததையை யெபபொழுதுஞ சொலலவேணடும. (அனறி) மலாசசியிலலாத (சுடு) முகஙகாடடினால, பாாககுமுன முகம வாடிபபோவாாகள எ - று.

இசசெயயுளால வருவிருந் துபசரியெனறும நனமொழி யுரையெனறுங கூறியதாம

இதனை, ஷை விருநதோமபல்.

"அகனமாநது செயயா ளுறையு முகனமாநது - நலவிருந தோம்புவா னில.
மோபபக குழையு மனிசச முகநதிரிநது - நோககக் குழையும விருந்து."—
எனபதனானும,

ஷை இனியவைகூறல.

"இனசொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாம - செமபொருள கணடாாவாய்ச சொல.
சிறுமையு ணீஙகிய வினசொான மறுமையு - மிமமையு மினபந தரும்."—எனபத
னானும,

ஏலாதி

"இன்சொன் மலர்ச்சி யிடமினிதூண் யாவர்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல்—மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து"—என்பதனானுமுணர்க (உங)

பயன்கா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிந்து காலத் தாற்செய்த
நயனுசே ரநன்றி சிறிதேனுங் காட்டி னதற்கோ ரளவில்லை
பயன்கா ரணத்தைக் குறித்திலையும் பத்தத்திற் புரிந்த நன்றியையும்
வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விரும்பி மதித்தல் வேண்டுமால்

(இ - ள்) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவர் மனமிரங்கிச் செய்த நன்மை பொருந்திய உதவி சிறிதெனினும், ஆராயுமிடத்தில் அவ்வுபகாரத் திறகோர் அளவில்லையாகும் எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற் குதவினபடியால் அந்நன்றியையும் பெரிய பூவுலகத்திற் பெரிதாக எண்ணி மதித்தல்வேண்டும் எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் நன்றிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை செய்ந்நன்றியறிதல்.

"செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்-வானகமு மாற்ற லரிது
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு-ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது
பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி-னன்மை கடலிற் பெரிது"—என்பதனானுணர்க (உச)

நன்றி புரிந்தோர் மற்றொருகா லன்மைகள் புரிந்தா ராயிடினு
மொன்று முதவி யேமதித்திட் டோம்பா நவையை மறந்தவரை
யென்று மறவா திருந்திடுக விகப்பிற் கருவான மறையோரைக்
கொன்று திரிவோர் பிழைசிறுக்கக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்

(இ - ள்) (அவ்வாறு) நன்றிசெய்தவர்கள், பின்னொருகாலத்தில் தீமைகள் செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நன்றியையே மதித்துயாத்தி, அத் தீமைகளை மறந்து அவரை என்றும் வியக்கக்கடவாய் (ஏனெனில்) செய்ந்நன்றி மறந்த (பாவத்) தால், கருவழித்தல், கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) செய்து திரிவோருடைய பாவமுஞ் சிறுக்கும்படி, பழியானது மலைபோலப் பெருகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்-விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு
கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த-வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை-செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பலகதிர்ச் செல்வ
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே"—என்பதனானுமுணர்க (உரு)

ஆக்க மொடுமைந் தரையளிக்கு மவற்றை மருமான் வழிக்குநிலை
யாக்கு மினைய நடுநிலைமை யடுத்தோர் முதன்மூ வரினொப்ப
நோக்கு மதுசெய் யாதிகப்பி னுனித்துக் கருவி னமைத்தபயன்
போக்கியிடையே பயன்வேறு பொருந்தா பொருந்தும் பெரும்பிழையே.

(இ - ள) (நடுவுநிலைமையானது) செல்வவிளைவையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கொடுக்கும் அவற்றைப் பரம்பரையாக நிலைபெறவுஞ் செய்யும் (ஆதலின், கேடு அல்லது ஆக்கங்கருதி) அவ்வகையநடுவு நிலைமையை நண்பாமுதலிய முத்திறத்தவரில் (யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும் கருவில் நுட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது எ - று

இச்செய்யுளால் ஓரணுசொல்லேல்ல எனக் கூறினதாம் •

' இதனை, ஷை நடுவுநிலைமை

"செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி-யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சான்றோர்க் கணி கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச-நடுவொரீஇ யல்ல செயின் சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் - கோடாமை சான்றோர்க் கணி,"—என்பதனானும்,

சூளாமணி

"கோதி லாதவர் மக்கண் மக்களு
மேதி லாரவ ரியைந்த தீமையா
லாத லாற்றமர் பிறர்க ளென்பதங்
கோதி லாதவர்க் குள்ள தில்லையே"—என்பதனானுமுணர்க (உசு)

இல்லி னிருந்தே யைம்பொறியு மெல்லா நுகரும் காலத்துஞ்
செல்லும் வழிமெய் மொழிமனத்தைச் செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனே யாமெனை நல்ல வினைதீ வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளடுக்கு மமரா ருலகு றுமே.

(இ - ள்) (இல்வாழ்வோன்) தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எல்லாப்போகங்களையும் அநுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக் காயங்களைத் தத்தம்போக்கிற் போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின், எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்லாம்) நன்கேயாம். நல்வினை தீவினையாக மாட்டாது (அவன்) துன்பத்தையொழிக்குந் தருமதேவதை பொருந்திய தேவலோகத்தை யடைவான். எ - று

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்

இதனை, ஷை அடக்கமுடைமை

"நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது
ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து"—என்பதனாலும்,

அறநெறிச்சாரம்

"இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிற்றாற்
சிந்தனைத்தூண் பூட்டித் திருப்பப் பதிப்பா
ரிம்மைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தம்மைத் தலைப்படுப் பார்."—என்பதனாலுமுணர்க (உஎ)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாரிழிவர் மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்
சூழ்ந்து துணையாஞ் சிறப்பின்பஞ் சுரக்கு மதனா லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுக்கி னிடும்பை யேதருமே.

(இ - ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயர்குலத்துதித்தோராவர் உயர்குலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால் இழிகுலத்திற் பிறந்தோராவர் ஒழுக்கமேகைவிடாதொழுகின் போகமுழுதியுந் தருவதற்குங் கைவிடின் துன்பந் தருவதற்குந் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும் அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய் எ - று

இச்செய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை ஒழுக்கமுடைமை,

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மோம்பப் படும்
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேரினு மஃதே துணை
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க-மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடும்பை தரும்"—
என்பதனாலும்,

ஆசாரக்கோவை

"பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்விநோ யின்மை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்"—என்பதனாலுமுணர்க. (உஅ)

காமங் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமங் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோரயத்தாற்
றாமங் கிழக்கு மறம்பொருள்போற் சாற்று மின்ப முறாதன்றோ
வேமங் குறிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல் சூழேலே.

(இ - ள்) காமமயக்கத்தால், பிறமாதர் போகத்தை யிச்சிக்கும் அறிவிலிகளினும், அழகுமிகுந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும் அறிவில்லாதவர், தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அச்சத்தினால் அப்புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர் அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி நீ பிறன் மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே எ - று

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை. பிறனில்விழையாமை

"பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்
அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை - நின்றாரிற் பேதையா ரில்"—என்பதனானுணர்க. (உ௯)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந் தினங்கொடுக்குந்
தகையார் பெருமை முழுதழிக்குஞ் சாரந்த பிறனில் விழைவொழிந்தோர்
தொகையா ரறமே பொருளின்பந் தோலாப் பெருமை யொடுமேவாழ்வார்
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிற்றி யிடினுந் தீங்காமே.

(இ - ள்) மனத்திற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பார்க்கப் பேசினும், நனவிலன்றிக் கனவில் நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும் பரதாரவிச்சையானது யாவர்க்கும் பகை பழி பாவம் அச்சங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும் அஃதில்லாமையானது அறம்பொருளின்பங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையுறச்செய்யும் எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்-தேரான் பிறனில் புகல்
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு-மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க் - கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு"—என்பதனானும்,

நாலடியார்

"காணிற் குடிப்பழியாங் கையுற்றிற் காலுறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமாம்—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கெனைத்தா[illegible] கூறு

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றார
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்"—என்பனவுமுணர்க (௩௦)

வெறுப்ப வொருவன் காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற் புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேரறமாம் புகழு நிறையு மிகவளருங்

கறுப்பொன் றறியா வறிவினார்கள் கருத்தின் மகிழ்ச்சி யுளவாகு
மொறுப்பின் வருவ தொன்றில்லை யதனாற் பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன் வெறுக்கும்படி (அசூயைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செய்த பிழையைத் தண்டித்தலால் வரும்பலனில்லை. பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம், கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள் மனத்திற் களிப்புண்டாகும், ஆதலால் பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய் எ - று

இச்செய்யுளால் சாந்தனுக்கவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ௸ பொறையுடைமை

"அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை
இன்மையு ளின்மை விருந்தொரா லவன்மையுள்-வன்மை மடவார்ப் பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுகப் படும்.
ஒறுத்தாரைக் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்-பொன்றுந் துணையும் புகழ்
துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா-யின்னாச்சொ னோக்கிற் பவர்"—என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்

'எள்ளிப் பிறருரைக்கு மின்னாச்சொற் றன்னெஞ்சிற்
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிதெனினு—முள்ளி
யறிவென்னு நீரா லவித்தடக்க லாற்றிற்
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்"—என்பதனுமுணர்க (௫௧)

ஒழுக்கா றொழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிக்கு மிம்மை மறுமையினும்
வழுக்கா றனைத்து முறுவிக்கு மருங்கு ளார்க்குங் கேடுறுக்கு
மிழுக்கா றுடைய வெரிநிரையத் தேயக்கு மிதனா லேமகண்டா
வழுக்கா றாய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொறாமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல்லொழுக்கத்தை யொழிக்கும், செல்வப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும், இம்மைச் சுகத்தையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும், அவனை யடுத்தவர்களையுங் கெடுக்கும், துன்பமுடைய தீயமான நரகத்திற் பொருத்தும். இக்காரணங்களால், பொறாமையாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக எ - று

இச்செய்யுளால் பொறாமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ௸, அழுக்காறாமை

"ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் - தழுக்கா றிலாத வியல்பு
அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் - பேணா தழுக்கறுப் பான்
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ - முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்
அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - தீயுழி யுய்த்து விடும்"—என்பதனும்,

புறநானூறு

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற் றுப்படூஉ நெறியுமா ரதுவே"—என்பதனானுமறிக (கஉ)

படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரை யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பயக்குங் குடிகெடுக்குங் கெடாத பெருந்துன் பமுமவிளைக்கும்
வடுமிக் கியன்ற பழியென்றும் வளர்க்கு மதனன் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற் றிரிந்தொருவா னன்பொன் கவரக் கருதனேல்.

(இ - ள்) புதியவெள்ளமானது நிலையாயுள்ள நீரையுங் கெடுப்பதுபோல, (ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக் கெடுதிசெய்யும், வமிசத்தை யழிக்கும், நீங்காத கஷ்டத்தையும் விளையச்செய்யும், மறுமைப் பயனையழிக்கும், குற்றமிக்கமைந்த பாவத்தை யெக்காலமும் வளரச்செய்யும் (ஆதலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற் கருதாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறர்பொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை வெஃகாமை.

"நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் - குற்றமு மாங்கே தரும்
சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே - மற்றின்பம் வேண்டு பவர்
அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை - வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்."—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்

"தானத்திற் குரித்து மன்று தானினைந் தீயிற் சால
வீனத்தி லுய்க்க நிற்கு மெச்சத்தை யிழக்கப் பண்ணும்
மானத்தை யழிக்குந் துய்க்கின் மாற்றலாக் கடிமை யாக்கும்
ஊனத்தீ நரகத் துய்க்கும் பிறர்பொரு ளுவக்கின் வேந்தே"—என்பதனானு முணர்க. (கங)

கேளிர் பிரிவர் நட்பினராயக் கெழுமு வாரு மிலராவர்
மூளும் வடசொ னேராக மொழிவ ரெவரு மாதலினா
ளுளு மறத்தைக் கொன்றனந்த நவைகள் செயினு மெதிர்நின்று
மாள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன் மைந்தா மறந்தும் புறங்கூறல்.

(இ - ள்) மகனே! (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமத்தையழித்துப் பல பாவங் களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிர் விழும்படி பழித்துரைத்தாலும் மறந்தும் புறங்கூறாதே (அவ்வாறு கூறின்) உறவினர் பிரிவர் நட்பினராக விளங்கு வோர்கள் அன்னியராவார்கள், அவர்கள் யாவரும் மூளுகின்ற வடுமொழியை உன்னை யெதிரிட்டுரைப்பார்களாதலால் எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறரைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை புறங்கூறாமை.

"அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே - புறனழீஇப் பொய்த்து நகை [சொல்.
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க-முன்னின்று பின்னோக்காச
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந் - திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - நட்பாடல் தேற்றா தவர்." — என்பதனாலும்,

பழமொழி.

"பண்டினன் என்று தமரையுந் தம்மையுங்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியக்கால்
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதால்
உண்டவிற் றீயிடு மாறு" — என்பதனாலுமறிக (௬௭)

நகைகமை யுடைய வறிவினர்கள் சால வெறுப்பச் செயுமன்றி
நகையும் விளக்கும் வெளிற்றறிவை நவிற்றும் நன்கு மதிப்பொழிக்கு
மிகைசெய் விழுப்பந் தபுமதனால் விழைவு மறமா திகளப்பயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனில்சொல் மைந்தா வுரையே லுரையேலே.

(இ - ள்) மைந்தனே! நுண்ணறிவாளர் மிகவெறுக்கச் செயும், அல்லாமலும் நகையையும் விளக்கும், புல்லறிவை வெளிப்படுத்தும், நன்மதிப்பைக் கெடுக்கும், மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும் ஆனபடியால் அறம்பொருள் இன்பங்களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச் சொல்லற்க, சொல்லற்க. எ-று.

இச்செய்யுளால் வீண்மொழி கூறுதே லெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பயனில சொல்லாமை

"பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான் - எல்லாரு மெள்ளப் படும்.
சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீர்மை யுடையார் சொலின்.
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல் - மக்கட் பதடி யெனல்." — என்பதனாலும்,

ஏலாதி

'மையேய் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவர் தாமுரைப்பர் — பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்சொன் னன்கு
மறலியின் வாயினவர் மற்று" — என்பதனாலுமறிக. (௬௮)

வேறு

பாயபல் பகைக்குந் தப்பிப் பாரிடை யுய்ய லாகும்
மேயவெங் கதிசென் றாலும் வினைதரா தாங்குச் சென்றே
யாயநன் றனைத்துந் தொன்றுங் கருந்துயர் பலவு நல்குந்
தீயவல் வினையின் யாதுஞ் செய்யற்க வேமக் கண்டா

(இ - ள்) ஏமகண்டா! உலகத்தில் எவ்வகைப்பட்ட பகைகட்குந் தப்பிப் (பிழைத்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப் பிழைத்தலரிது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குற்றாலும் அஃதொழியாது, அங்கே சென்று நன்மையை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்கையும் (எவர்க்கும்) செய்யவேண்டாம். எ-று

இச்செய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், தீவினையச்சம்

"தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை - வீயாது பின்சென் றடும்

தன்னைததான காதல னாயி னென்னைசதொன்றுந - துன்னறகதீவினைப்பால "
என்பதனானும,

நாலடியார்.

"பலலாவு ளுயததும விடினுங குழசகனறு
வலலதாந தாய்நாடிக கோடலைத—தொலலைப
பழவினையு மன்ன தகைததேதறற செயத
கிழவனை நாடிக கொளறகு "—எனபதனானும,

குண்டலகேசி.

"வாயுவினை நோககியுள மாணடவய நாவா
யாயுவினை நோககியுள வாககையது வேபோற்
றீயவினை நோககுமியல சிநதனையு மிலலாத
தூயவனை நோககியுள துபபுரவு மெலலாம "—எனபதனானு மறிக (௬௬)

ஊருணி நடுவூா நினற வொண்பழத தருவும போலப
பேருறு முயறசி தனனாற பெருககிய பொருளக ளெலலாஞ
சீருற யாவா மாடடுஞ செலுததியொப புரவி னிறறி
யாருமொப புரவாற கேடுண டாயினு மதுவு நனறே

(இ - ள) நீ பெருமுயறசியாற றேடிய பொருளகளை யெலலாம (பலாககும பயனபெறுமபடி) ஊா நடுவிலிருககுந தடாகமும, ஒளளிய பழததையுடைய மரமும போலச சிறபபுபபொருநத எலலோரிடததிலும உதவி,முறைமைபபடி நிறககககடவை. பொருநதிய நலம விளைபபதாற கேடுணடாயினும (பினனா நலம விளைககு மாதலின) அதுவும நலலதேயாம எ - று.

இசசெயயுளாற பரோபகாரஞ் செய எனககூறியதாம.

இதனை, ஷை, ஒபபுரவறிதல

"தாளாறறிததநத பொருளெலலாந தககாககு - வேளாண்மை செய்தற பொருட்டு
ஊருணி நீாநிறைந தறறே யுலகவாம - பேரறி வாளன் றிரு
ப்யனமர முளளூாப பழுததறறாற செலவ - நயனுடை யானகட படின
ஒப்புரவி னலவருங கேடெனி னஃதொருவன-விறறுககோட டககதுடைதது."
எனபதனானும,

நீதிநெறிவிளக்கம்

"கண்ணேக் கருமபா நகைமுகமே நாணமலரா
வினமொழியின வாயமையே தீஙகாயா—வணமை
பலமா நலஙகனிநத பணபுடையா ரனறே
சலியாத கறப தரு "—எனபதனானுமறிக. (௬௭)

இரபபவன் வாளா வேக விலனெனு மெவவங கூறு
திரப்பினை நிரப்ப னன்று மிதனினு முவ தாகு
மிரப்பவ னிலனென் றூா வியமபிய வெவவஞ் சொலலென்
றிரப்பினும் பிறாபாற கூறு திரககமொ டிதன மைநதா.

(இ - ள்.) மைந்தனே! (உனனிடததில வநது) யாசித்தவன் வீணாய் [வெறுஙகையனாய]ச் செல்ல, (அவனை நோககி நீயாசிததலை) உடைததாயில்லே

ணென்னுந் துக்ககரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தானவறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக்கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம் (எ - று)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவான்களிரு எனக்கூறியதாம் (௩௮)

அருத்தியி னில்லென்னை ஞான்று னளித்தலு மில்லென்ன றப்பா
லுரைத்தில் லுகச்ச சால வுதவ்வு மேற்கின் றனும்
வருத்துற வில்லென்ன னமை வழங்கிட லாவில் செல்வம்
பொருத்தலு மொன்றி னொன்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்

(இ - ள்) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றுரையாமுன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவனை) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனை (தன்னிடம்)இரந்தோருக்கு வருத்தமுறும்படி இல்லையென்றுரைக்கும்படி பெருஞ்செல்வத்தை யுளிதரலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கீர்த்திமிக விளங்கிநிற்கும் எ - று (௩௯)

நலமிகு செல்வம் பெற்று நல்குர வினைக்காத்த
லிலன்ற மாதி கீர்த்தி யில்லென்னப் பிறர்சொ லெவ்வ
லுணைக் கஞ்சி யேனும் வழியனை யில்லென் றெள்ளா
தலர்புகழ் பயனும் வேண்டிக் கொடுக்கையு மளிக்க மைந்தா

(இ - ள்.) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் வேண்டுமாயின், நன்மைமிக்க செல்வத்தையடைந்துந் தரித்திரனைக் காத்திலன், அறம் பொருள் இன்பங்களாகிய கீர்த்தியடைந்திலன், என்று பிறர் சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்குப் பயந்தாயினும் இரப்போனை யிவன் வறியனென்னே யென்றிகழ்ந்திடாமல் உன் சரீரத்தையும் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய் எ - று

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, ஷை, ஈகை

"நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று
இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் - குலனுடையான் கண்ணே யுள"—
என்பதனாலும்,

புறநானூறு

"தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல் லாமோ ரொக்குமே யாதலாற்
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே"—என்பதனாலு மறிக (௪0)

சாதலவந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லின்றிப்
பூதல மிறக்குங் காலும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக்
கோதறு புகழின் யாக்கை கொடையினாற் செல்வங் கூர
வாழ்தலை யுடையார் நன்றே வானமும் வணக்கு நீரார்

(இ - ள்) (பூதவுடம்பழிய) மரணமவந்து நோந்த .விடத்தும தனக்கோரழி வின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புக ழுடம்பைத் தமதீகையாற் சிறப்புற வளர்த்துவாழ்பவர்களே (மண்ணுலகத்தாரே யன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும வணங்கப்படத்தக்கவர்கள் எ - று

இச்செய்யுளால கீர்த்தியைத்தேடு எனக்கூறியதாம

இதனை, ௸, புகழ்

"ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற - பொன்றாது நிற்பதொன் றில
நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப் - போற்றாது புத்தே ளுலகு
நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும - வித்தகர்க் கல்லா லரிது."—என்பத னுனும,

சூளாமணி

"ஒருவனி திரண்டி யாக்கை யூன்பெய்த நரம்பு போர்த்த
வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினு ளூழின் வந்து
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திற மற்ற யாக்கை
திருவமாந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின னிற்கு மன்றே"—என்பதனு மறிக (௪௧)

பொருட்பால - அரசியல

உரைசெய் மறத்தி னுறழு லொருகுடை நிழற்ற முந்நீர்த்
தரைமுழு தாள வேண்டிற் றகைபெறு மமைச்சு நாடு
புரையறு மரணே மிக்க பொருள்படை நட்பென் றாறும
வரைசெயப் படாத யாக்கை யுறுப்பென மதித்துக் கோடி.

(இ - ள.) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதை யும ஒருகுடைக்கீழ அரசுசெய்யவேண்டுமாயின, தகுதியாகிய அமைச்சும நாடுகுற்ற மற்ற அரணும மிக்கபொருளும படையும நட்புமென்று சொல்லப்படும ஆறும அள விடப்படாத உன சரீரத்திலுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக எ - று

இதுமுதல இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும அறுபது செய்யுள்களாலும அரசியல கூறுகின்றார்

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்களால இராசாங்கம பேணு எனக்கூறியதாம

இதனை, ௸, இறைமாட்சி

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு"—என்பதனுணர்க (௪௨)

வினையினஞ் சாமை நிற்றல வினைஞருக் களித்தல செய்யும
வினையிடை மனமேற் சேறல விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முடித்த லாண்மை வெங்கொலை யாதி நீக்கல
வினைவளர் மான மற்றும வேந்தருக் கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்) தொழிலசெய்தலில அஞ்சாதிருத்தலும, தொழிலாளர்க்கீதலும, செய்தொழிலில மனவெழுச்சியும, விளக்கமாகிய (கல்வி) அறிவும, விரைவிற்றொழின

முடிததலும, (பிணவாஙகாத) ஆணடகைமையும, வெவவிய கொலைமுதலிய தீமைகளை நீககலும, தொடஙகிய கருமத்தை விடாத மானமும ஆகிய விவையாவும அரசாகளுக் கியறகையாம எ - று

இதனை, ஷை, ஷை,

"அஞசாமை யீகை யறிவூககமி நநானகு - மெஞசாமை வேநதற கியலபு
தூஙகாமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூனறு - நீஙகா நிலனுள பவறகு
அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா - மான முடைய தரசு"—எனபதி
னுணாக (ஊகூ)

குடிகளா வுறற காலைக கொளபொருளாறி லொனறும
விடுவது செயது தஙகள விழுககுறை முறைசொல வாாககுக
தடையறக காடசி நலகித தணணிய வினசொல காடடி
வடுவற விடுத்துச சொலவாா வனமொழி பொறுததல வேணடும.

(இ - ள) தனகுடிகள தளாசசியடைநதகாலததில (நீதிமுறைபபடி) பெறும் ஆறிலொருகூறறுக கடமைபபொருளையும விடடுககொடுததும, தமது பெரிய குறைபாடுகளை முறைபபடிசொலலி யறிவிபபவாகளுககுததடையினறிக காடசிகொடுததும, குளிாநத இத வசனஙகூறியும, உணமையைக குறறமற விடுத்துச சொலவோருடைய கடுஞசொலலை (வெகுளாமல) அஙகீகரிததும அரசுசெயயவேணடும எ - று

இதனை, ஷை, ஷை,

"காடசிக கெளியன கடுஞசொலல னலலேனை - மீககூறு மனன னிலம [லகு-
செவிகைபபச சொறபொறுககும பணபுடை வேநதன - கவிகைக கீழததங கு மு
கொடையளி செஙகோல குடியோமப லுனகு-முடையானும வேநதாக கொளி."
எனபதனுறறுணாக (சச)

செருவினொட டலைாக கொனறு திறைகொணடு நாடு காததுப
பொருளினை யீடடிக களவா புலலலா சுறற மாதி
பருகுந லிலாமைக காததுப பயிலற மாதி லுனறின
மருவுற விடுத்துச செஙகோல வளாபபது மாடசி யாமே

(இ - ள) போாமுனையிற பகைஞாவதைததது, கபபமவாஙகி, தனநாடடைப பாதுகாததது, பொருளைச சமபாதிததது, சோரா பகைவா சுறறததாா முதலியோரால அபகரிககபபடாமறகாததும, (கடவுள அநதணாகளபியாா முதலிய வாாககாாககுப) அறததிலும, (படையரண முதலியவறறைப பேணுப) பொருளிலும, (உறைவிடமபோகநுகாசசிமுதலியவறறை ளபபடுததும) இனபததிலும பொருநதச செலவுசெயது செஙகோலை வளாபபது மாடசிமையாம எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

"இயறறலு மீடடலுங காததலுங காதத
வகுததலும வலல தரசு"—எனபதனுலும,

திரிகடுகம்

"பகைமை சானற பணடயும பலாதொகினு
மெதது ணைபு மஞசா வெயிலரணும—வைததமைநத
வெண்ணி லுலவா விருநிதியு மிமமூனறு
மணணுளும வேநதற குறுபபு"—எனபதனுனுமறிக. (சுகு)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால யானை பாயமா வனபடைத தொழினூ லாதி
பையவே கறறுக கறற பணபின் ரோடு நாளு
முயயவே யளவ ளாவி யுரைததவா நிறறல வேணடும.

(இ - ள்) தருமநூல் நீதிநூல இரத கஜ துரக பதாதிததொழினூலாகிய சகல கலைகளையுஞ சநதேக விபரீதமற மெலலககறறு, (அவறறைக) கறறறிநதவாகளோடு நாடோறும உசசிவிககுமபடி பயிறசிசெயது விதிததிருககிறபடி நடககககடவாய எ-று

இசசெயயுளால கறறுணாநதொழுகு எனககூறியதாம

இதனை, ஷை, கலவி

"கறக சசடறக கறபவை கறறபி - னிறற வதற்குத் தக [கரு
எணணெனப வேனை யெழுதெனப விவவிரணடுங - கணணெனப வாழு முயிா
யாதானு நாடாமா லூராமா லெனனொருவன - சாநதுணையுங கலலாத வாறு"—
எனபதனாலும,

புறநானூறு

"உறறுழி யுதவியு முறுபொருள கொடுததும
பிறறைநிலை முனியாது கறற னனறே
பிறபபோ ரனைய வுடலவற றுளளுஞ
சிறபபின பாலாற றாயுமனந திரியு
மொருகுடிப பிறநத பலலோ ருளளு
மூததோன வருக வெனனா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ செலலும
வேறறுமை திரிநத நாறபா லுளளுங
கீழபபா லொருவன கறபின
மேறபா லொருவனு மவனகடபடுமே"—எனபதனாலுமுணாக (சசு)

உடலவயத தாகுஞ சாதி யுயாநதவா சாதி தாழநதோர்
திடமுற வுயிரி னோடு செலலுறுங கலவி தமமா
லடாதரும பெருமை யெயதா ராதலா லககககண ணுகித
தொடாபுறுங கலவி கலலாத தொழிலினை விடவே வேணடும

(இ - ள) உடல வயததாலுணடாகுஞ சாதியிலுயாநதவரும சாதியிறறாழந தவரும, வலிமைபொருநத வுயிரினுடன செலலுகினற கலவியால அடையுமபெரு மையை யடையமாட்டாாகள ஆனபடியால உளளககணணுகித தொடாகினற கலவி யைக கலலாதிருககுங குணததைப பரிசசேதமாக ஒழிககவேணடும எ - று

இசசெயயுளால கலலாமையொழிக வெனககூறியதாம

இதனை, ஷை, கலலாமை.

"நுணமா ணுழைபுல மிலலா னெழினல - மண்மாண புனைபாவை யற்று.
மேறபிறநதா ராயினுங கலலாதாா கீழபபிறநதுங - கறறு ரனைத்திலா பாடு"—
என்பதனாலும,

இன்னாநாற்பது.

"கல்லாதா னூருங கலிமாப பரிபபினனு
அலலாதான சொல்லு முரையின பயனினறு

இல்லாதா னல்ல விழைவினு ளாங்கினுங்
கல்லாதான் கோட்டி கொளல்"—என்பதனானுமுணர்க. (சஎ)

வறுமையான் மடமைதன்னால் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய் துணையாங் கற்று வுணர்வினை வளர்க்கு மென்று
மிறுதியில் லாத வின்ப மீட்டுமா தலினாற் கற்று
மறுவறு மொழுக்க முள்ளார் வாய்மொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ-ள்) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாகுலப்படுங்காலத்தில், தேறுதல் செய்யுந்துணையாகும் கற்றவற்றறிவை விருத்திசெய்யும் எக்காலத்தும் அழிவில்லாத இன்பத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்க முள்ளவர்களுடைய வாய்மொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ-று.

இச்செய்யுளாற் கற்றறிந்தார் சொற்கேளெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கேள்வி

"செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் - கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை
இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே - யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - மான்ற பெருமை தரும்"—என்பதனாலும்,

அறநெறிச்சாரம்

"மறவுரையுங் காமத் துரையு மயங்கப்
பிறவுரையு மல்கிய ஞாலத் —தறவுரை
கேட்குந் திருவுடை யாரே பிறவியை
மீட்குந் திருவுடை யார்"—என்பதனாலுமறிக. (சஅ)

இழிந்தவ னுயர்ந்த தொன்றை யியம்பினு முயர்ந்தோன் வாயி
னிழிந்ததொன் றியம்பினு முள்ள வியல்பறிந் தோம்பி நீக்கிப்
பொழிந்ததென் பிறர்தங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெள்ளி
வழிந்தெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொளப் புகறல் வேண்டும்.

(இ-ள்) இழிந்தவன்வாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்தவன்வாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வாரை நோக்காது) சொல்லின் பொருளையறிந்து (நன்றாயின்) உட்கொண்டு (அன்றாயின்) விலக்கி, பருப்பொருட்டாகப் பிறர்சொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற் பொருள்விளங்க (அதினுண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும் எ-று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் நுண்ணறிவிறப்பில் எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷை, அறிவுடைமை

'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் - நுண்பொருள் காண்ப
தறிவு."—என்பதனறிக. (சகூ)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியல்பட வொழுகு கின்றா
ரவ்வகை யொழுகக் கின்றே யழிவன வருமுன் காத்துக்

தவவெனும பழிபா வஙக டபுதியெய தாமை யஞசிச
செவவிய நெறியி னுஞறு செலுததுக பொறிக ளைநதும்

(இ - ள) உலகததிலுளளவாகள எவவகை நடககையாக நடககினறனரோ அவவகைய நடககையிலிருநது, கேடுவிளைவனவறறை வருமுனனரே (உணாநது) தடுதது, கெடுதியாகிய பழி பாவம கெடுதி (இவை) அடையாது பயநது ஐமபுலனகளை நனனெறியில நாடோறுஞ செலுததுக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"சென ற விடததாற செலவிடாத தீதொரீஇ - நனறினபா லுயபப தறிவு
அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை யஞசுவ - தஞச லறிவாா தொழில
எதிரதாக காககு மறிவினாாக கிலலை - யதிர வருவதோா நோய.
எவவ துறைவ துலக முலகததோ - டவவ துறைவ தறிவு."—எனபதனுணாக.

நலமிக வுயாநதோா தமமை நணபுறத தழுவிக கொளக
நிலவிய கயததுப பூவை நிகாதரா துயாநத கோட்டு
னலரென வவாபா னிறக வாககமிக கடுதத காலை
மலாவதும வறஙகூா காலைக கூமபலு மொழிக மைநதா

(இ - ள) மகனே! நனமை மிககுயாநதோாகளை நடபுறுமபடி தழுவிககொள வாயாக அநத நடபை (முனமலாநது பிறகுவியும) விளஙகிய நீாபபூபபோல, மிகக ஆககககாலததில அடுததலும மிகக வறுமைககாலததில விடுததலும இனறி, (எனறு மலாநதவாறே யிருககும) உயாநதகோட்டின மலாபோல (ஒருதனமையாக)க கொண டொழுகுவாயாக எ - று

இதனை ஷை ஷை

"உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங
கூமபலு மிலல தறிவு"—எனபதனுறும,

பழமொழி

"அறிவினை மாடசியொன றிலலா வொருவன
பிறிதினை மாண்ட தெவனும—பொறியின
மணிபொனனுஞ சாநதமு மாலையுமற றினன
வணியெலலா மாடையிற பின"—எனபதனுமறிக (௫௧)

அருநதவா குரவா முனனோா நதண ருயாநதோா தமபாற
றிருநதிய வணககமினமை செருககுவேண டியபக கததும
பொருநதிய பொருளகொ டாமை பொஙகிய வெகுளி காமம
விருநதுசெய கழிகண ணோட்ட மிவையெலாம விடுக மைநதா

(இ - ள) மகனே! அரியதவசிகள, குருககள (தநதைதாய முதலிய) மூததோா கள, வேதியாகள, பெரியோாகள ஆகிய இவாகளிடததிற கீழபபடியாமையும செருக குறுதலும், கொடுககவேணடிய விடததும பொருநதிய பொருளைக கொடாமை, கடுங கோபம பெருஙகாமம புதிதாகசசெயயும பேருவகை மிதமறற தாட்சணியங கொள ளுதலாகிய இவற்றையெலலாம தவிாககககடவாய (இவை குறறமுடையன வாக லின்.) எ - று.

இதுமுதல மூன்றுசெயயுளகளால தவறெழிதலொழுகு மனககூறியபதாம.

இதனை வை. குற்றங்கடிதல்.

"செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லான் - பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து
இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா - வுவகையு மேத மிறைக்கு"—என்பதனுன்றிக (௫௨)

வேறு

குற்றம் புரியா திருந்துபிறர் குற்றங் களைக சிறிதேனுங்
குற்றம் புரியிற் சிறுநெரிவைக் குவையை யழிக்கு மாதேபோற்
பற்றும் பெருவாழ் வினையழிக்கும் பகைவர்க் காக்க மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோ யுழப்பிக்கு முனியா ரானு முனிவிக்கும்

(இ - ள்) (நீசிறிதும்) குற்றஞ்செய்யாதிருந்து பிறருடைய குற்றங்களைத் தீர்க்கக்கடவாய் சிறிது குற்றமேனுஞ்செய்தால், சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] வைக்கோற்போரைத் தகிக்கும் வகைபோல், பெரியசெல்வத்தைக் கெடுக்கும், பகைவர்க்குச் செல்வம் மிகச்செய்யும் [தன்னை யெளியனாக்கும்], ஆயுள்முழுதும் தீராப்பிணியால் வருந்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும் எ - று

இதனை வை. வை.

"வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் - வைத்தூறு போலக் கெடும்
தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு"—என்பதனுன்றிக (௫௩)

கன்று மினிய பொருள்பலவுங் காதல் பகைவ ரறியாமே
நன்று நுகர்க நினையென்று நன்கு மதிக்க வியப்பற்ச
நன்றி பயவா வினையினையு நண்ணு மென்று முடியற்க
வென்றி விளங்கப் புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டினே

(இ - ள்) காரியசித்தி வேண்டுமாயின், விரும்பப்படும் ஆசையுடைய இனிய பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நன்றாக அநுபவிக்கக்கடவாய் கீர்த்தி விளங்கவேண்டுமாயின் உன்னை நீயே மதித்து இறுமாப்பதைவிடுக மகிமை விளங்க வேண்டுமாயின் நன்றியைத் தராத (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யுவமேலோ மென்னும்) துரக்ககாரத்தினுற் செய்யாதொழிக எ - று

இதனை வை. வை.

"வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க - நன்றி பயவா வினை
காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி - னேதில வேதிலார் நூல்"—என்பதனானும்,

திரிகடுகம்

"தன்னை வியந்து தருக்கலுந் தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்—முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையு மிம்மூன்றுஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை"—என்பதனானுமறிக (௫௪)

நுண்மை யறனு மிகத்தெளிந்து நூலி னியல்பு முலகியல்பும்
வண்மை யுறத்தேற றிடுமாற்றல் வல்ல ராகி யாளாலென்
திண்மை யறிவா யுளின்முதிர்ந்தோர் சேர நன்கு மதித்திடுக
வெண்மை புரியா துயர்த்திடுக வியப்பும் வழிபேப நின்றிடுக.

(இ - ள்) அதிசூக்கும தருமங்களையும மிகவுமாராயந்து, சாஸ்திரவிதியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணாததிடம ஆற்றலில உலலாராய, வளாகினற குணத திலும உறுதிப்பாட்டிலும, அறிவிலும, வயதிலுமேம்பட்டோரை யறிநது உயாவாக மதிககககடவாய், (அவரை) அசட்டை செயயாமல மேனமைப படுததக கடவாய, (அவா) கூறும் வழியே நடககககடவாய எ - று

இதுமுதல மூன்றுசெயயுளகளால உயர்நதோரைச சிநேகஞ்செய் எனக கூறியதாம

இதனை,வை பெரியாரைத துணைககோடல

"அறனறிநது மூதத வறிவுடையார கேணமை - திறனறிநது தோநது கொளல தமமிற பெரியார தமரா வொழுகுதல-வனமையுளெலலாந தலை' —எனபதனுனறிக.

மழையின மிகுதி மழையினமை வளிதீப பிணியால வநததுயா
குழைவி லமரா தககோரைக குறிததுச சாநதி யாறகடியா
விழைவில பகைவா களவாவினை செயவார சுறற மிவாகளினும
பிழையை யுபாய நானகானும பெயாககும பெரிய ரெனுநதுணையே.

(இ - ள) பெரியோரெனனுந துணையானது, மழையின மிகுதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாறறு - அககினிபறறுதல - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற றால நேரிடுந துனபஙகளை, குழைவிலலாத தெயவததையும சிததியாளனாயுஙகுறித துப பரிகாரஞசெயது நீககி, விருபபமிலலாத பகைஞாகள - திருடாகள - தொழிலா ளாகள் - உறவினாகள ஆகிய விவாகளால விளையுந தீமைகளைச (சாமபேததான தண டஙகளாகிய) சதுாவித வுபாயஙகளினுலும விலககும எ - று

இதனை, வை, வை

"உறற நோய நீககி யுறுஅமை முறகாககும
பெறறியாரப பேணிக கொளல" —எனபதனுனறிக (ருக)

நறபான மையினுற றேவாகளா னண்ண லாகு மெதிாவினையை
யுறபா தஙக ளானறிநதே யொழிபபா மனித ராலவருவ
பொறபா ரவரிங கிதஙகுணமா சாரஞ செயலாற புககறிநது
பிறபா லுறசசெய குவாதனுற பெரியோா துணையே துணையாகும்.

(இ - ள.) தெயவததால வரும எதிாகால விககினஙகளை முறகாட்டுங குறி களானறிநது (பரிகாரமுதலிய) நறகருமஙகளாலொழிபபாாகள மனிதரால வருந தீஙகுகளை அவருடைய அழகிய இஙகிததததினுலும குணததினுலும ஆகாரததினுலும செயகையினுலும ஆயநதறிநது தவிரசசெயவாாகள ஆதலால (உனககுப) பெரியோ ருடைய துணையே துணையாகும. எ - று

இதனை, வை, வை.

"அரியவறறு ளெலலா மரிதே பெரியாரைப
பேணித தமராக் கொளல"—எனபதனுனும,

சீவகசிந்தாமணி.

"பாலவளை பரநது மேயும படுகடல வளாக மெலலாங
கோலவளை யாமற காததுன குடைநிழற றுஞச ஞகி
நால்வினைத தனைய நுணசொற புலவரோ டறததை யோமபின
மேல்வினை யாத வினபம வேநதமற றிலலை கணடாய''—என்பதனுனுமுணாக.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனு
மில்லை யெனும்வல் லிழுதையரு மெழுளும் விடருந் தூர்த்தர்களுஞ்
சொல்லு நடருமுதலாகத் தொக்க குழுவைச் சேர்ந்தொழுகிற்
புல்லு மறிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழ்ப்போடே

(இ - ள) (தாந்தாஞ்செய்யும்) நல்வினைக்கு நற்பயனுந் தீவினைக்குத் தீப்பயனும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடர்களும், இகழ்ச்சிக் காமிகளும், தூர்த்தர்களும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தற்றொழி லாளரும் முதலாகச் சேர்ந்த (சிற்றினத்தார்) கூட்டத்தைச் சேர்ந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புத்தியை மாற்றி (அவர்களைச்சேர்ந்தோன்) அடையும் இம்மை மறுமைப்பயன்களையுங் கீர்த்தியோடு கெடுப்பார்கள் எ - று

இச்செய்யுளால் அற்பரைச் சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, குறள், சிற்றினஞ்சேராமை

"சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்,
நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் - கினத்தியல்ப தாகு மறிவு
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி-னல்லற் படுப்பதூஉ மில்"—என்பதனாலும்,

நான்மணிக்கடிகை

'மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போல் மேனியைப் - பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்குங்
கூடாக்கட் கூடி விடின்'— என்பதனாலுமுணர்க (௫௮)

செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்பப் பெய்யத் தரவாயு மொன்றோ
றுய்ய வுதவி யழிபயக்கு மொண்மை வினையைத் தேர்ந்துளத்தி
னைய மகன்ற வினத்தோடு மாய்ந்து தனித்தும் புரிந்திடுக
வெய்ய வாக்கங் கருதிமுதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க

(இ - ள) (ஓர்தொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு மிக்க பொருளாவது ஒத்தபொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள நல்வினையை, ஐயந்தீர்ந்த நல்லினத்தோடு யோசித்தாவது (நீயே) தனித்து மனத்திற் கருதியாவது செய்வாயாக பெரிய இலாபத்தை விரும்பி முதற்பொருளை யிழப்பிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதே எ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், தெரிந்துசெயல்வகை.

"அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்
தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்-கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை-யூக்கா ரறிவுடை யார்"—என்பதனாலறிக.

வலியே காலம் வினையிவற்றின் மாற்றின் றனக்கு முனக்குமுள
பல்வா றிலையும் வினைதொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும்
விலக்கா தத்தை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனா
லுலவாப் பயனு முதலனைத்து மோர்ந்து தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்கு முள்ள பலவகையாகிய தாரதம்மியமும், தொழிலைத் தொடங்கும் முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும், நீங்கா விக்கினத்தை நீக்குவதும், செய்மடைதலும், செய முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக எ - று

இதனை, ஞை, ஞை

"வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு"—என்பதனானறிக (கூ0)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப் பேணு வினையே பயனசிறிதா
மரிய வினையே பின்றுயர மாக்கு வினையே புரிந்தாலும்
பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா
முரிய வினையை விடுத்தாலு முலவாப் பெருமை யொழியுமே

(இ - ள்) மிக்க முயற்சியா லாகுந்தொழில் - பயனறராத தொழில் - அற்பப் பயனறருந்தொழில் - பின்பு துன்பம் விளைக்குந்தொழில் ஆகிய இவற்றைச் செய்தாலும், மிக்க முயற்சியாலாகுந் தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரிடையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும் எ - று

இதனை, ஞை, ஞை

"செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்"—என்பதனானறிக (கூக)

கொடுத்தல் பொருள்வேட் கையனிடத் துங் குளிர்சொற் செவ்வி யானம
னடுத்துப் பிறரோ டமராற்றி யயர்ந்தா னிவா்பாற் கினுமவேறு [பி்ய
படுத்த றுணையாம் படையினனின் பகுதி யொடுசே ரானிவாக
ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றினவரா் விவாகீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்

(இ - ள்) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரனைத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யாளனும் சோம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போர்செய்து இளைத்த வனுமாகிய இவர்களைச் சாமவுபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உனனோ டிணக்க மற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்மூன்றுபாயத்தால் வசப்படாத வர்களும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக எ - று.

இதனை, ஞை, ஞை,

"எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி - னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு
ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று - போற்றினும் பொத்துப் படும்"—என்பதனானறிக. (கூஉ)

வலியா ரான காலத்து வழுங்க லாதி மூன்றனையு
மெலியா ரிடத்துச் செய்திடுமெலியா ரான காலத்து
வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும் வருக்கின் வேந்தாக் கவைமைந்தா
நலிவா மதனு லவரவா பா னடத்து முறைதோந் தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைந்தனே ! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தான சாம பேத வுபாயங்களையும் மெலியவரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தண்ட

வுபாயத்தை வல்லவரிடத்திற் செய்தாலும் அவை அரசர்க்குக் கேட்டை விளைக்கும்; ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக எ - று.

இதனை, குறு, குறு

"நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - பண்பறிந் தாற்றாக் கடை
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா துலகு"
என்பதனானும்,

பழமொழி

தற்றூக்கித் தன்றுணையுந் தூக்கிப் பயனூக்கி
யற்றது கொள்க மதிவல்லார் — ஏற்றதன்றி
யாதானு மொன்றுகொண் டியாதானுஞ் செய்தக்கால்
யாதானு மாகி விடும்' — என்பதனானுமறிக (கூக)

வினையின் வலியா திகளனைத்தும் வேறு வேறு சீர் தூக்கி
நினது வலிமிக் குழிவினையை நிகழ்த்து நிகழ்த்தக் காலத்துப்
பினையும் வென்றி யுருவிழுக்கும் பொருந்து மதனை வலிவிட்டது
வினையுந் தோல்வி யுறும்புரைதீர் விட்டதும் வினையை யெண்ணுக.

(இ - ள்) தொழிற்பல முதலிய நான்கினையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பலமானது மிகுந்துள்ள காலத்தில் தொழில் செய்யத் தொடங்குக (செய்யும் வினையும்) ஒப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் விளையும் ஆனபடியால் அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோல்வியுண்டாகும் வலிகுன்றிய காலத்துந் தொழில் புரியக் கருதற்க எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறு, வலியறிதல்

"வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் - துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்
உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்" — என்பதனாறிக.

வினையின் வலியாதிகளனை கென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம் - பகைவன் பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம் (கூஉ)

குறைந்த வலிய ராயினுநுங் கொற்ற மைந்தர் பலர்கூடி
னிறைந்த வலியென் னுமதனுக் கொனரா தொழிக பலரொடுள் கு
துறைந்த வூக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமேற் கொடவற்க விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்) வலிகுன்றியவர்களானாலும், வெற்றியமைந்த பலமாந்தர்கள் கூடில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகைகொள்ளாதொழிக மனோற்சாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத வெற்றி வேண்டுமாயின், இறந்தாலும் உன்வலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழிலையுந் தொடங்காதே எ - று.

இதனை, குறு, குறு.

"பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்
நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி - னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்" — என்பதனாறிக (கூங)

வந்த பொருளிற் காற்கூறு வருமே லிடாிக் குதறாமைத்து
மைந்த விருகா னினைக்காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக
சிந்து நெறிக ளகலாமற் சேரு நெறிகள் சுருங்கிடினு
நந்த லிலதா யெய்பயினுமா நாடி னதிகஞ் செலவிழுக்காம

, (இ - ள) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற் காற்பங்கை இனி வரும் விக்கின நிவிர்த்தியின் பொருட்டு இருப்புவைத்து, அரைப்பங்கை உன் செல விற்குபயோகப் படுத்தி, மற்றைக் காற்பங்கைத் தானாதிகட்காகச் செலவிடுக, வரவு குறையினுஞ் செலவு அகனிற் குறைதல நன்று வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும் கேடில்லை வரவுக்கு மிஞ்சிய செல்வுசெய்தல் கேட்டைத் தருமென்றறிக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - போற்றி வழங்கு நெறி
ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - போகா றகலாக் கடை
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல - வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்"
என்பதனானும்,

இரும்பலகாஞ்சி

"ஆகலி னாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேரருளி னாக்குப் பெறலருமை யாதரோ
வூதியைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்
போமலைந்து வெல்லும் புகழ்"—என்பதனானுமறிக (கசு)

ஆற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு மிடத்தோ டமைந்திடினும
போற்றி னக்கு வென்றியுறும் பொழுது தோந்தே வினைபுரிக
வேற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
விற்று சமாக்குப் பின்வாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால

(இ - ள) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத்துடன் வாய்ந்தாலும், காத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத் தெரிந்தே தொழில்செய்க ஒத்தகாலம் (வாய்ந்திராவிடின் அது) வருமளவும் எதிர் பார்த்திருக்கவேண்டும் அது முட்டிச் செயிப்பதற்கு ஆட்டுக்கடாய் பின்வாங்குதல் போலுமென்று நினைப்பாயாக எ - று

இது முதலிரண்டு செய்யுள்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழில்செய் எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, காலமறிதல்

"அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - கால மறிந்து செயின்
காலங் கருதி யிருப்பார் கலங்காது - ஞாலங் கருது பவர்
ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர் - தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து."—என்பதனாலறிக. (கஎ)

மிகைமிக் கியற்றித் திரிந்திடினும் வெல்லுங் காலம் வருமளவும்,
பகைமை புறத்திற் றோற்றமற பகைவர் தமமைப் பணிபோடு
நகைசெய் தமர்போற் சுமந்திடுக நாடுங் காலம் வந்துவிடின்
றகைசெய் வினையை யவ்வளவிற் றப்பா வண்ணம் முடித்திடுக

(இ - ள்) (உனபகைவா) மிககமேகடுசெயது திரிநதாலும நீ பகைமையை வெளிககுககாட்டாமல செயிககுஙகாலம வருமெலலையும அபபகையைாத தகுதியோடு சநதோஷிததுச சுமபபவனபோலவிரு; தககாலம வநதுவிட்டால, தககபடி செய விஃனயை அபபொழுதே தவறுமறபடி முடிததிடு எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

'பொளளென வாஙகே புறமவேரார காலமபாாத - துளவோபப ரொளளியவா செறநதைாக காணிற சுமகக விறவவை - காணிற கிழககாந தலை எயதற கரிய தியைநதககா லநதிலையே-செயதற கரிய செயல '—எனபதனூனும,

சீவகசிந்தாமணி

"இடததொடு பொழுது நாடி யெவவினைக கணணு மஞசாா மடடபட லினறிச சூழு மதிலவலலாாக கரிய துணடோ கடததிடைக காககை யொனறே யாயிரகோடி கூகை யிடைததிடை யிரஙகச சென்று கினனுயிா செகுசத தனறே "—எனபதூஉமறிக. (௫௮)

வாயி லுழில வழுககமற மதிலே யளைதகொள ளறகொனறு
மேய துணையாயப பலபடை யு மெலிவற றிருபப மதிலகழி
யேய வியறறி யரசிருககச சேறற விடககை நிலததோடு
பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிககு மிடனுகும

(இ - ள) வாசலும, நுழைவாசலும வழுககமறுமபடி மதிலவளைதது ஒனறா கொனறு பொருநதியதுணையாய பலபடைகளுமமெலிதலறறிருகக மதிலும, அகழி யும பொருநதசசெயது அரசிருபபுகசொதத தலமையபபும, பரநதநீாவளமுமுடைததா யிருபபதுவே பகையைவெலலுதறகு இடமாம எ - று

இதுமுதலிரணடுசெயயுளகளாலஇடமறிநதுதொழிலசெயவெனககூறியதாம

இதனை, ஷை, இடனறிதல

"தொடஙகறக வெவவினையு மெளளறக முறறு மிடஙகணட பினனலலது "—எனபதனறிக (௯௯)

ஊககமிலனு யினுமிடததோ டுறற விஃனசெய குவனுயி
னூகக முடையாாக கிடனினறு யொழியு மூகக மிலாதவனுக
கூகக முடையா னுயினு முறற படையும பலவேனு
மூகக மழிவ னிடததோடு முறறு விஃனசெய யாவிடினே

(இ - ள) ஊககமிலலாதவனுயினும இடவாயபபினனுயத தொழிலியறறு வானுயின, (பகைஞனுகிய) ஊககமுடையானுககு வெலலுமிடனினறி யொழியும இடவாயபபோடுமெ பொருநதி விஃனசெயயானுயின ஊககமுடையவனுயினும சேனைப பெருககமுடையவனுயினும எளியபகைவனுலுஞ செயிககபபடுவான எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"ஆற்றுரு மாறறி யடுபப விடனறிநது - போறறுாகட போறறிச செயின.
சிறுபடையான செலலிடஞ சேரி னுறுபடையா - னூகக மழிநது விடும "—என பதனூனும,

பாரதவெண்பா

"மான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வல்லரில சுற்றிய
கானசேரி னுமானின கண்ணஞ்சா—வானசேர்
சிகர வரைசேரிற் றேனஞ்சா வஞ்சா
மிருகீரக கயஞ்சேரின மீன"—என்பதனானுமறிக. (௭௰)

பிறப்புங் குணமு மறிவுமெனப் பேணு மிவையுஞ் செயல்களையுஞ்
சிறக்குங் காட்சி யொடுகருதல் செயிரி னூலென் றிவைதம்மா
னிறக்கு மமைச்சர் முதலோரை நின்றா ராய்ந்து தெளிந்திடுக
வறுக்கும் வினையாற் றுதற்பெற்றுட் மறைபோ காமைப் பொருட்டேமே

(இ-ள்) மந்திரித்தொழின் முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து கொள்ளுங்கால், தன்னொழிலைச் சாதிக்கவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய) பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்று சொல்லுமிவற்றைக் காட்சிப்பிரமாணத்தாலும் அநுமானப்பிரமாணத்தாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொருளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ-று.

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக் கூறியதாம். (௭௧)

அறவோர் புரோகி தனைவிடுத்திட் டவரா லிந்த வரசன்று
னறவோ னல்ல னிவற்போக்கி யறனே புரிமை யுடையானை
யுறவே வைத்தற் கெண்ணினமீ தொத்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
றுறவோ தெனச்சூ ளுறவோடு மோர்ந்தே யொருவன் றனைத்தெளிக

(இ-ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகிதரையும் விடுத்து அவரால் இப்போதாளுமரசன் தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம் இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது உன் கருத்தியாது? அதனைச் சொல்லுக வென்று பிரமாணமாகக் கேட்டு (அறத்தினவழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திரமாகச் சோதித்துத்தெளிக எ-று. (௭௨)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சேர்ந்தா ரையும்விட் டிவ்வரச
னீனப் பொருளா சையனிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ டுரிமையுடை
யானைப் புரத்தற் கெண்ணினமீ தமைந்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னூனப் படாமை யுரைத்தியெனச் சூளோ டுரைப்பித் தேதெளிக

(இ-ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன்வகையினோரையும் விடுத்து இப்போதாளுமரசன் இழிவாகிய பொருளாசையுடையவன், (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மற்றொருவனை அரசனாக்கும்படி யோசித்தோம் இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது உன் சம்மதம் யாது? ஒளியாதுரைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (பொருள்வழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ-று. (௭௩)

தொன்று தொட்ட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமூ தாட்டியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிலினனு ளுனைக்கண் டியங்கி யெனைவிடுத்தாள்
சென்றங் கவளைக் கூடுதியேற் சிறந்த பொருளுங் கூடுநினக்
கென்று தெளியச் சூளுறவோ டிசைப்பித் திதனா னுந்தெளிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) பழமையேயுள்ள உரிமையுள்ளாக ஒரு தலைமுதுமகளை விடுத்து இம்மங்கை உன்பேரில் மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னையனுப்பினள். அவளைச்சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுங் கைகூட்டும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (இன்பவழியில்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க எ - று (எச)

வேறு

ஒருங்கிமித்த மேலிட்டே யோரமைச்ச னெனமனையி லேலீன யோனை,
யொருமையுற வழைப்பித்தங் கிவர்பிழைப்பக் கூழ்இயினரென் றுறுத்
திக்காவ, லொருவனிவ் வரசனுடை யடியாக்க முயன்றனனிவனை யொ
றுத்து வேறே, யொருவனைவைப் பதற்கிசைந்தே முனக்கருத்தென் னெனச்
சூளொ டுணாப்பித் தோர்க

(இ - ள்) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனு முகாந்தரம்வைத்து மற்றவர்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் ஏதோ மோசஞ்செய்யக்கூடினாரென்று காவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நன்மைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான் (அவனை நம்மைக் கொலைசெய்யுமுன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாக்கச் சம்மதித்தோம் உன் கருத்தென்ன! பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள் எ - று

மேல் இந்த செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷை, தெரிந்துதெளிதல்.

'அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்'' —என்பதனானறிக (எரு)

வேறு

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு மறப்பு மடிபிழைப்பென்
றல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல லுறுநா ணுடையானை யோர்ந்து தெளியப் படுமைந்தா
வல்ல கலைதேர்ந் தாசற்றார் மாட்டு மெவ்வெளி றுமருவிடுமே

(இ - ள்) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றாரிடத்திலும் வெளிற றறிவு பொருந்தும் (ஆதலால்) உயர்குடியிற் சனித்து, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுந் துன்புசெய்யும் இவைமுதலாகிய எல்லாக்குற்றங்களையு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்படத்தக்கவன். எ - று

ஆறுநவைகள் காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமென்பன.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஷை, ஷை

"குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.
அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கால் - லின்மை யரிதே வெளிறு.''—என்பதனானறிக. (எசு)

சுற்ற மிலரா னவர்தம்மைச் சூழ்ந்தல் பழிபா ரிழுநாணா
பற்று மிலரா குவர்விடுக பண்பார் தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலர்தன்னை முனியுங் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென் றுணர்ந்து குணமிகுந்த செம்மை யுடையார் தமைத்தெளிக.

(இ - ள்) சுற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (என்னெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சார்கள், பற்றில்லாதவர்களாவார்கள், அவரை விட்டுவிடு குற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவ் வற்றை நன்றாக ஆள்விட்டுக் (குற்றங்குறைந்து) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் - பற்றிலர் நாணார் பழி"—என்பதனா னறிக. (எஎ)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப் பேணுங் கருவி தத்தமது
கரும மதுபோற் பிறங்கருவி கழியச் சிறந்த வல்லவழிக்
மருவு காத லாலறியார் மாட்டு வினையை வையற்க
வொருவர் தமையுந் தேராமே யொருகா லத்துந் தெளியற்க

(இ - ள்) (ஒருவருடைய) மேன்மையையுங் கீழ்மையையும் அளந்தறிவ தற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக (ஒருவர்பால்) பொருந்திய உன் காதலின்மிகுதியால் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரீட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல்.
காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்
தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின் - றேறுக தேறும் பொருள்."—என்பதனுணர்க (எஅ)

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்பாற் றொழிலே வினையுந் தகவிடுக்க
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணத் தயிர்ப்பற்க
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்றீர வினையை விடுமதனைத்
தேர்ந்து பகைவர் பிரித்திடுவர் தேரான் றெளிவே போற்கேடாம்

(இ - ள்) தீரத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிது தக்குமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்து சுமத்துக. (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்காணுது சந்தேகியாதே (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான் அதனைப் பகைவர் அறிந்து (அவனையுன்பால்) பிரித்து(தாம் ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரீட்சைசெய்யாது நம்பினவன்போலக் கேடடைய வேண்டியதாம் எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடும்பை தரும்.
தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந் - தீரா விடும்பை தரும்."—என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்

"பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுங்காற் போந்த
வருள்போகா வாரறமென் றூற்ற—விருள்போகக

கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வேல்வல் வேந்தனுற்
றேறப் படுங்குணத்தி னன்.''—என்பதனானுமறிக. (எக)

முன்னர்ப் பொதுவாகிய வினையின் மூள விடுத்துத் தீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னுடி யவனைச் சிறந்தவினை
தன்னில் விடுக்க சிறந்தவினை சார்ந்து புரிவா னிடைதிரியின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவினையிற் பெயர்த்து நழுவ விட்டிடுக.

(இ - ள்) நீ தெரிந்துகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில் விடுத்து, (அதில்) துன்பத்தை விலக்கி நன்மை செய்து வருவானாயின் (பின்னர்) சிறந்த தொழிலில் விடுவாயாக (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப் பயின்றுச் செய்பவன் இடையில் திருத்தக் குறைவடைந்தால், மறுபடியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற் புகச்செய்து கைநழுவவிடக்கடவாய் எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களால் திறனறிந்து தொழிலிடுக எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௫௧௧, தெரிந்துவினையாடல்

''நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னாளப் படும்
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் - வேறாகு மாந்தர் பலர்''—
என்பதனானறிக

பொதுவினை - பலர்கூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறந்தவினை - ஒருவனே சாதிப்பதற்குரியது (அ0)

அருள் மரசன் பாலன்பு மவனுக்கா வதறிவறிவு
நாளு மவற்றைக் கலங்காம லொன்று முடிக்கு முளத்துணிவு
மூளும் வினைக்குத் தன்கரத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத
கோளு முடையான் புரிவினையிற் குற்ற முறாது குணமேயாம்

(இ - ள்) அரசுசெய்யும் மன்னனிடத்தில் அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறியும் விவேகமும், அவற்றைச் சோர்வின்றி நன்றாகச் சாதிக்கும் மனத்துணிவும், வரும் வினைகட்குத் தன் கையிலுள்ள மிக்க பொருளில் வாஞ்சியாக் குணமும் உடையவனே செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபடாது முடிப்பவனாவான் எ - று

இதனை, ௫௧௩, ௫௧௩,

''அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு''—என்பதனானறிக

''கரத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள்'' என்பதற்கு, அரசனால் வரையறுக்கப்பட்டதின்மேற் பரிதானப் பொருள் விரும்பாமை யென்பபொருளை கூறினுமாம். (அக)

தெளிந்த வினையிற் றெளிந்தவனைச் சிறந்த காலத் தெடுமிடுக்க
விளைந்த வழிவாற் றலுமிலையேன் மிக்க வுரிமை நின்பாலே
களைந்த மனத்தா னுயிடினுந் தன்பால் வினையைச் சார்த்தற்க
வளைந்து வினையில் விடுத்தவனை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்.) (தக்கோனென்று) தெளிந்தவனை (இத்தன்மைத்தென்று) தெளிந்த தொழிலிற் சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய், உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அன்பால்) தளர்ந்த மனமுடையவனானாலும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே. (தக்கோனென்ன) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விடுத்தவனை அவ்வினைக்கேற்பப் பக்ஷம் வைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் - சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த வுணர்ந்து செயல்.
வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - யதற்குரிய னாகச் செயல்"—என்பதனா னுணர்க. (அஉ)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேண்மை வேறாக
நினைக்கு மவன்மற் றவ்வினையி னீங்கும் பிறரு மதினொரார்
முனைக்கும் வினைஞன் கோடாதே முதிர்நீ ருலகங் கோடாது
தனைப்பின் வைகற் றொறுநாடிச் சாரும் வினையு நாடுகவே

(இ - ள்) தன்றொழிலிற் றளர்வுறுதியற்று முயற்சியாளன் உறவினனாகவும் வேற்றுமையாய் நினைப்பானாயின், அவன் அத்தொழிலினின்றும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உன்னை நம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற்குங் கருமத்தலைவன் நீதிபிறழானாயின், பழைமையாகிய கடல் சூழ்ந்த உலகமானது முறைபிறழாது. (ஆதலின்) நீ எக்காலமுந் தொழிலாளன் சோர்வையாராய்ந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும் ஆராய்வாயாக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக - நினைப்பானை நீங்குந் திரு
நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் - கோடாமை கோடா துலகு"—என்பதனும்,

பழமொழி

"காட்டிக் கருமங் கயவர்மேல் வைத்தவ
ராக்குவ ராற்ற மெய்க்கென் றமர்ந்திருத்தன்
மாப்புரா சோக்கின் மயிலனைய பூசைக்குக்
காப்பிடுதல் புன்மீன் றலை"—என்பதனானுமறிக (அ௫)

பற்றும் வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்துப் பாராட்டுஞ்
சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற் றாய மொழியாற் றழுவலுறி
னற்ற மவனுக் கொருகாலு மணுகா தாக்க மிகப்பெருகு
முற்ற நினைக்கும் பகைவர்தொழின் முற்றுந் தேமங் கண்டனே

(இ - ள்) எமகண்டா! பொருந்திய செல்வமற்றகாலத்திலும், ஆதிநட்பைக் கொண்டாடும் உறவினரைப் பெரிய கொடைத்தொழிலாலும் இனிய வசனத்தாலுந் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோர்வுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக வளரும். வெல்லக்கருதுகின்ற சத்துருக்களுடைய கருமங்கள் முடிவுபெறும். (ஆதலின் உறவினரைத் தழுவிக்கொள்வாயாக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, சுற்றந்தழாஅல்.

"பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.
விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

'கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - சுற்றந்தாற் சுற்றப் படும்.
காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு - மன்னநீ ரார்க்கே யுள" — என்பதனாலும்,

பழமொழி.

"அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கால் மற்றவர்க்கு
நல்ல கிளைக ளெனப்படுவார் — நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கு மதுவே
மனைமர மாய மருந்து" — என்பதனானுமறிக. (அ௪)

வேறு

பெருமிதம் பெரிய செல்வம் பேரழில் பெரிய விண்பந்
தருமிகு களிப்பின் மூழ்கித் தங்குமின் மை கண்டா
வருமிகு பொச்சாப் பாந்த மறவியா னினைக்க காத்துப்
பொருமிகு பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) மைகண்டாய்! காவற்குணம் - மிக்கசெல்வம் - கட்டழகு - விடய போகம் ஆகிய இவற்றில் அதிமோகம்பாறி மூழ்கிக் கிடப்பின், அளவிறந்த மகிழ்ச்சியுண்டாகும் (அம்மகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாக்கும்) அம்மறவியால், உன்னைக்காத்து, போர்புரியும் மிக்கபகைகளை வெல்லும் எல்லாப்பொருள் களையும் இழக்கச் செய்யும் எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தை விடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பொச்சாவாமை.

"இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த - வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு
அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை - பின்னூ றிரங்கி விடும்" — என்பதனானறிக. (அ௫)

உற்றிடு மாற்றன் மூன்று முபாயங்க ளானகு நன்மை
பற்றிய தொழில்க ளைந்தும் பண்புறு குணங்க ளாறு
மற்றைய வனைத்துஞ் சேடாம வளாபிறப் பேழுன் காறும்
பற்றிடு நன்மை யின்றும் பாழ்த்தபொச் சாப்புச் சாரின்.

(இ - ள்) சேட்டைத் தருவதாகிய மறவிக்குணம் பொருந்துமாயின், பொருந்திய மூவகையாற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக் குணமும், மற்றையயாவுங் கேடாம் அவனுக்கு வளாகின்ற எழுபிறவிகள் வரையிலும் அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும் எ - று

ஆற்றல் மூன்று — அறிவு, ஆண்மை, பெருமை
உபாயங்கள் நான்கு — சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்
தொழில்கள் ஐந்து — எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன் றருவது, சந்தேகமில்லாதது, பின்னன்மை பயப்பது
குணங்கள் ஆறு — அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷணியம், வாய்மை, மாட்சிமை

இச்செய்யுளின்கருத்தை, குறள், குறள்.

"புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில." — என்பதனானறிக. (அ௬)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முயறசி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டார் தம்மை யெண்ணுக செய்கை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைந்தா ருத வண்மைவாந் தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக்காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமின்றிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுண்டுசெய்யும் முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால், (அம்முயற்சி) பயன்கொடாமையில்லை (அம்மறவியுணை நீங்குதற்குபாயங்கேள்) அளவிலுவகையால இறுமாக்கும்பொழுது, அவ்வாறு முன இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின அது தானே யொழிந்துவிடும். எ - று

இதனை, குறள்.

"அரியவென் றாகாத வில்லைபொச சாவாக - கருவியாற போறறிச செயின
இகழ்சசியிற கெட்டாரை யுள்ளுக தாநதம்-மகிழ்சசியின மைநதுறும போழ்து."
எனபதனானும்,

சூளாமணி

"இகழ்சசி யிறகெடு வாரகளை யெணணுக
மகிழ்சசி யினபததின மைநதுறும போழுதெனப
புகழ்சசி நூலுட புகனறனா பூவினுட
டிகழசசி செனறசெம பொனமுடி மனனனே"—எனபதனானுமுணாக. ()

எய்திய குறறத் தோரகள யாவரா யினுஙகண ணோடா
தைதென நாடி நீதி யறநதலைப பிழையாத தணடஞ
செய்தலே செஙகோ லாகுஞ செயயகோ லினறே லெனனு
முய்திசெய மழையான் மக்க ளுறுபய னுறற போலும்.

(இ - ள.) பொருநதிய குறறமுடையோர யாவராயினுந தாக்ஷணியம பாராடடாது அழகாக விசாரிதது, தருமநெறி தவறாமறபடி தணடஞசெய்தலே செஙகோனமையெனறு சொலலபபடுவதாகும (இமமுறை செயதல) பயனை யுணடுசெய்யும மழையினாலே பிரஜைகள பொருநதிய பயனடைதலபோலும செவவிய இராசநீதிதவறுமாயின் யாது பயனுணடாகும? (ஒனறு முணடாகமாடடாது) எ - று

இதுமுதல் ஐநது செய்யுளகளால நனனீதிசெலுததது எனககூறியதாம

இதனை, குறள், செஙகோன்மை.

"ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந தியாமாடடுந - தோநதுசெய வஃதே முறை
வானோககி வாழு முலகெலலா மனனவன - கோலோககி வாழுங குடி"—எனபதனானறிக. (அஅ)

மழைவளஞ சுரக்கு மாறும வயனிலம விளையு மாறும
விழையறம வளரு மாறும வேதநூல விளஙகு மாறுந
தழைபொரு ளீடடு மாறுஞ சமரிடை வெல்லு மாறும
பிழைதப வாழு மாறும பிறழ்தராச கோலி னாகும்.

(இ - ள்.) (அரசன நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகததிலே பருவ) மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலஙகள் பயன்தருதலும், நினைத்தபடி தருமங்கள் விருத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் பெருக்கமேற்பட

னும், (பகைவரைப்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாதியின்றி (குடிகள்சூழ) வாழ்ந்திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உளவாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் - நின்றது மன்னவன் கோல்.
குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன் - னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட - பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - கோலதூஉங் கோடா தெனின்"
என்பதனானறிக. (௧௧

கருவிநஞ் சாதி தம்மாற் காமரா ருயிர்கள் கொல்வோர்
வெருவரச் சூறை கொள்வோர் மேவியா றலைப்போர் கள்வர்
ஒருவர்தம் பிறனில் வேட்போ ருவர்முத லோரைக் கோறல்
பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்களை களைதல் போலாம்.

(இ - ள) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்வோரும், அஞ்சும்படி கொள்ளைகொள்வோரும், பொருந்திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவர் முதலியபாவிகளைக் கொல்லுதல் [மரணதண்டனை விதித்த]ல் வருந்தத்தக்க பாவமாகாது (நற்குடிகளாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்"—என்பதனானறிக (௧௦)

பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்கட் டாமென்
றுரைசெயு மிட்டத் தின்னு முலகிடை யிடையூ றெய்தா
வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினோர் தம்மை யொறுத்துக்
கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலர் தரும மைந்தா.

(இ - ள) தன்பரிசனர் - பகைவர் - திருடர் - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்காதி) உயிர்கள் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரசைகளுக்குத் துன்பமுண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்றமறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய தருமமாம் (இவையநீதியென்றெண்ணேதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"குடிபுறங்காத் தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்"—என்பதனானும்,

திருத்தொண்டர்புராணம்

"மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர் காக்குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகும் பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மால்
ஆனபய மைந்துந்தீர்த் தரசாள்வா னல்லனோ"—என்பதனானுமறிக

"பொருளுங்கோடல்" என்றதால், குடிகளிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறுநில மன்னர்பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (௩௧)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலங் காப்பி னாந்த
விறைவனைச் செங்கோல் காக்கு மெளியசெவ் வியனு மாகான்
குறைவளர் குற்ற மோரான் குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேயகக் கெடுமப் பகை யின்று மேனும்.

(இ - ள்) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரில்லராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறை யறிவிப்பார்க்கு) எளிய சமயத்தனாயிராவிடினும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிக்கபகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைந்தபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.
எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - றண்பதத்தாற் றானே கெடும்."
என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி

"உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி
கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா
லிறங்கு கண்ணிமை யாரவிழித் தேயிருந்
தறங்கள் வெளவ வதன்புறங் காக்கலா"—என்பதனானுமுணர்க. (௩௨)

அறுதொழி லாளர் நூலக ளயர்ப்பரான் பயனின் றுகு
முறைபெய லொழியுங் கூழுங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாட்டிற் குன்றும் பிறங்கொளி நிலைபெ றாது
கறையின்மேற் பொருளைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்த.

(இ - ள்.) மகனே! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பானாயின், அறுதொழில்களையுடைய அந்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள், பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங்குன்றும் (உணவாதிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும், நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும்; கீர்த்தியும் நிலைபெறாது (தொலையும்) எ - று.

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கொடுங்கோன்மை.

"கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண் - டல்லவை செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும். [கும் வேந்து.
கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் - சூழாது செய்யு மரசு.
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேல் - மன்னாவா மன்னர்க்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்.
ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்."—
என்பதனாலும்,

ஆசிரியமாலை

"தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பகையற
நற்குலங்கொள் ளாது மாறிக் காலம்பொரச்
சீனா வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்றா வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கனைஇய காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாட்டே"—எனப்பதனுமறிக

கறை - அரசன் கொள்ளுங்கப்பம் வேதியரறுதொழில்—ஓதல்-ஓதுவித்தல் வேட்டல் - வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலெனப்படும் (கூ௯)

கடுமொழி கண்ணோ டாமை கையிகந் திட்ட தண்ட
நடுநிலை யின்மை செவ்வி யின்மைநன் முகமு றாமை
புடனுறச் சூழ்ந்து செய்யா தூறுபிழை யமைச்சர்க் கேற்றல்
படுசமர்ச் சிறைசெய் யாமை பலவுநீங் காக்கு மைந்தா

(இ-ள்.) மைந்தனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும் குற்றத்திற்கேற்பச் சிட்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைக் குணமில்லாமையும், (குறையறிவிப்பதற்கு) எளிதிற் சமயங்கொடாமையும், முறையோசியாமல் (தானாகச்) செய்துவிட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை மந்திரிகண் மீதேற்றலும், போர்செய்யுங்கால் (தன்னைக்காத்துக் கொள்வதற்குப்) புகலிடந் தேடிவைத்திராமையும், இவை முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டுசெய்யும் எ-று.

இச்செய்யுளால் அச்சமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௸, வெருவந்தசெய்யாமை

"தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து
அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ - நீடின்றி யாங்கே கெடும்.
கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் - சீறிற் சிறுகுந் திரு.
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெய்து கெடும்."
எனப்பதனும்,

புறநானூறு

"காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்டந் நச்சின்

யானை புக்க புலம்போற்
றானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே"—என்பதனானுமறிக (௯௪)

பயின்றவர் தம்மாற் கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டா
வியன்றநற் குணங்கண் ணோட்ட மித்தகு கண்ணோட் டந்தா
முயன்றுசெய் முறைக்குக் கேடு முன்னுநர் மாட்டுக் கூடா
நயந்தப நினக்குத் தீங்கு நாடினோர் தம்பா னுட்டல்.

(இ - ள்) (தாட்சணியமென்பது பலதிறத்ததாயினும்) தம்மிடம் பழகினோரால் கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம் பொருந்திய தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டுவது மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க வேண்டும். (ஆனால்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோன் முறைக்குக் கேடுநினைப்பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ - று

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவானாகவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்

"கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க் - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப் - பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - நாகரிகம் வேண்டு பவர்"—என்பதனானும்,

பாரதவெண்பா

"ஒன்று நரம்பெனக்கோ வொன்றுந் தவனெனக்கோ
வின்றசைச் சாவெனக்கோ யாதெனக்கோ — மென்றுருடையாழ்ப்
பண்ணோடு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சோர்ந்தவர்பாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்"—என்பதனானுமறிக (௯௫)

வேறு

உள்ளக்க ணீதி நூலாக வொற்றே வெளிக்கண் ணெனவிடுத்து
விளக்குஞ் செயலான் மொழிதன்னால் வேண்டார் சுற்றம் வினைஞரையு
மளக்க மைந்த வொற்றுருவ னைதயுற்றுத வுருவோடு
துளக்க மின்றி யென்செயினுஞ் சோர்வி லாது தெனவறிக

(இ - ள்) மகனே! (அரசனுக்கு முக்கண் ணிரண்டலாறியும் முறைசெய்தற் குரிய அகக்கண் புறக்கண்ணுள வெனப்படுங் கண்ணிரண்டில்,) அகக்கண் நீதி நூலாராய்ச்சியாகவும், புறக்கண் தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்துஞ் செய்கையினாலும், சொல்லினாலும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்தலைவரையும், பரிசோதித்தற்கமைந்தவராய்ப் பார்ப்பவர் சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய், யாவரெவ்வாறச்சமுறுத்திடினு மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளர்வடையாமலு மிருப்பவரே தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டொழுகுக.) எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதரைக் கண்ணாகக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒற்றாடல்.

"ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்-வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

வினை செய்வார் தனுசுறறம்வேணடாதா ரெனருங-கனைவனாயு மாராய்வ தொற்று.
கடாஅ வுருவோடு கணணஞசா தியாணடு - முகாமை வலலதே யொற்று.
துறநதாா படிவதத ராகி யிறநதாராயங - தெனசெயினுஞ சோாவில தொறறு.''
எனபதனுனறிக (௬௯)

ஒருவ ரொருவா தமையறியா தொருமை வினைககண் மூவா தமை
மருவ விடுகக மூவாகளும வநது மொழிவ தொகுத்துவிடிற
கரும மதனை மிகதெளிக கரும மறைபப வேண்டுதியேற
பொருவி லவாதம பாறசிறபபுப புறநதோன ருமற செயதிடுக

(இ - ள) ஒரு விஷயததினபேரில மூனறு தூதாகளை ஒருவாசெயல ஒருவ ரறியாமற பிரிவுறவிடுதது அமமூவரும வநது (தனிததனி)கூறுவது (விசாரணையினல) பொருளொததிருககக காணின அககருமததை யுணமையாக நமபுக ஓா கருமததை (பிறரறியாது) காககவேணடினையாயின, ஒபபிலலாத அததூதாகளுககுச செயயும் வரிசையைப பிறரறியாவணணஞ செயக எ - று,

இதனை, ஷ, ஷ

"ஒறறொற றுணராமை யாளக வுடனமூவா - சொறறொககத் தேறப படும
சிறபபறிய வொறறினகட செயயறக செயயிற - புறபபடுததா னுகு மறை''—
எனபதனுனும,

இனியவை நாற்பது.

"ஒறறினு லொறறிப பொருடெரிதன முனனினிதே
முறறுன றெரிநது முறைசெயதன முனனினிதே
பறறினையப பலவுயிாககும பாததுறறுப் பாஙகறிதல
வெறறிவேன மனனாக கினிது''—எனபதனுனுமறிக (௬௭)

ஊககமுடையாா கைபபொருளை யொழிநதா ரேனு மொழிவிலலா
வாகக முடையா ரேயாவ ராகக மிருநது மசைவிலலா
ரூகக மிலரே லேதுமில ருளூறறு முயறசி பொருளகொடைக
கேடகும புகழ்நற செருககிவைபின சேரா வேம கணடனே.

(இ - ள) எமகணடனே! மனவூககமுளளாா பொருளிலலாதவராயினும் நீஙகாத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருநதும அழிவிலலாத ஊககமிலலாதவ ராயின யாதொனறு மிலலாதவராவா (எனெனில, பொருளிலலாககாலதது உளவா கும) நன்முயறசியாலவரும பொருள - உதாரகுணம-பெருஙகீாததி-பெருமைபபாடு ஆகிய இவை (மனேறசாகமிலலாத விடததுப) பொருளினுல உளவாகா (ஆதலால, நீ மனேறசாகததை யிழககாதே) எ - று

இசசெயயுளால மனேறசாக முடையவனுயிரு எனககூறியதாம.

இதனை, ஷ, ஊககமுடைமை.

"உடைய ரெனபபடுவ தூகக மஃதிலா - ருடைய துடையரோ மற்று
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலலாது நீஙகி விடும்.
ஆககமதாவினுயச செலலு மசைவிலா - வூக்க முடையா னுழை.
உள்ளமில லாதவ ரெயதா ருலகதது - வளளிய மெனனுஞ செருககு''—என் பதனுனும்,

வெண்பாமாலை

"ஊக்க முரமிகுதி யொன்றிய நற்சூழ்ச்சி
யாக்க மிவனக ணகலாவால்—வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாரா
ககப்படா தில்லை யரண"—என்பதனானுமறிக. (கூஅ)

மடியென னுளதேல வலவிரைந்து வருக்கு தொழிலை நீட்டிக்கும்
கடியு மறவி துயிலவிளைக்கு கலதி தனைச்சோத திடும்பகைவாக
கடிமை புகுத்துங் குடிகெடுக்கு மதனை விடப்பி னாண்மையினும்
குடிமை யிடத்தும் வேறுளவாங் குற்றம பலவு மொழிக்குமே

(இ - ள்.) சோம்பலென்ப தொன்றிருக்குமாயின் (எடுத்ததொழிலை) மிக விரைந்து முடிக்கவொட்டாமல (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மறப்பையும் நித்திரையையு முண்டுசெய்யும், மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும், பகைவர்க்கு அடிமையாக்கிவிடும், குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோம்பற் குணத்தைவிடுத்தால் ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில வெவ்வேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு மொழிக்கும (மேன்மைதரும) எ - று

இச்செய்யுளால சோம்பாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மடியின்மை

"குடிமறந்து குற்றம பெருகு மடிமடிந்து - மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.
நெடுநீர் மறவி மடி துயி னான்கு - கெடுநீரார் காமக் கலன
மடிமை குடிமைக்கட டங்கிற்றன் மொன்னார்க் - கடிமை புகுத்தி விடும
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்."
என்பதனானும,

பழமொழி

"வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
வாளாண்மை யானும வலியராய்த்—தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்துத லின்று"—என்பதனானுமறிக (கூக)

விடாது தனுவிற செயுமுயற்சி மேனமேற பொருளை மிகவளாக்குங
கெடாது சுற்று நட்பினாதங் கிளையுந தாங்கும யாவர்க்குந
தடாத வுபகா ரமுமபுரியுந தடந்தா மரையா ளையுஞ்சோக்கும
படாத வூழ்வந திடுகாறும பயனை விளைக்கும பழியின்றும.

(இ - ள்.) விலலைப்போல (ஒருவன) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவனுக்கு) பொருளை மேனமேலும மிகுதியாக வளரச்செய்யும; நீங்காது சூழ்ந்த நண்பினையும உறவினரையும் ஆதரிக்கும; எல்லோருக்கும ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ் செய்யும; பரந்ததாமரை மலரில வசிக்குந திருமகள கடாக்ஷம்பெறச்செய்யும். (இந்த ஆள்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடினும் அது) வருமளவும (தக்க) பலனைக்கொடுக்கும்; பழிக்கப்படுதலில்லை (ஆதலின நீ முயற்சிதளராதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௬௨, ஆள்வினையுடைமை

*அருமை யுடைத்தென்ற சாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும் [௬௧.
தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே - வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு
இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர் - துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்
மடியுள்ளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - றாளுளாள் தாமரையி னாள்
தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன் - மெய்வருத்தக் கூலி தரும்' —என்பத
னானும்,

சீவகசிந்தாமணி

"உள்ளமுடை யான்முயற்சி செய்யவொரு நாளே
வெள்ளநிதி வீழுமவிளை யாததனி வில்லை
தொள்ளையுணர் வின்னவர்கள் சொல்லின்மட னிற்பி
னௌளுனருக் கெக்கழுத்தம் போலவினி தன்றே' —என்பதனானுமுணர்க.

எடுத்த கருமமுடிவதனமு னெய்துந் தெய்வத் தாலோ
தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றோன்றும் வருத்தத் தாலோ
மடுத்த பொருளின் மையிலோ மைந்தர் அடுக்கி வந்திடினு
மிடுக்கண் டனக்கு ளழியற்க வின்ப மதுவே யென்கதெளிக

(இ - ள்) தாமெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னர், தெய்வத்தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிக்க பொருளில்லாமையாலாகிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண் வந்தாலும் (பின்னாக்கு) நன்மைதரத்தக்கவையே யென்று தீர்மானித்திருக்கவேண்டும் (அன்றி) மனந்தளர்ந்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுதுபடச்செய்து) வருந்தாதே எ - று.

இச்செய்யுளால் துன்புற்றுச் சலியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௬௩, இடுக்கணழியாமை

"இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை - யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்
மடுத்தவா யெல்லாம் பகட்டன்னா னுற்ற - விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட் படும்
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் - றோம்புத றேற்றா தவர்."—என்
பதனானும்,

குண்டலகேசி

"வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந்
தாரித்த லாகா வகையாற்கொலை சூழ்ந்த பின்னும்
பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்பொலி வின்றி நின்றான்
பாரித்த தெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான்"—என்பதனானுமுணர்க.

அங்கவியல்.

வேறு.

நனிபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினா லத்தக்க வினையுமற் றதனை
வினையினைத் தொடங்குங் காலத்துத் தனக்குவேண்டிய பொருள்களும்படையு
மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு மூறுங்க ணீக்கித்
துணியுற முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தர வல்லவ னமைச்சன்

(இ - ள்.) பெரும்பயன் விளையும்படி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியுமாகியவற்றைச் செய்தலும், இடையிற் சமபவிககும விககினஙகளை விலக்கித் துனபமற முற்றுபபெறசசெய்யும் உளத துணிவையும (முறபட) ஆராயநதொழுகததக்கவன மநதிரியாவான. எ - று

இதுமுதல முப்பததிரணடு அதிகாரஙகளாலும நாறபததொரு செய்யுள்களாலும, அஙகவியல கூறலாயினா

இதுமுதல் நானகுசெயயுளகளால் மநதிராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம.

இதனை, கஉ, அமைமசசு.

"கருவியுங காலமுஞ் செயகையுஞ் செயயு
மருவினையு மாணட தமைசசு"—எனபதனுனுணாக (கஎஉ)

மிகைவினை வரினு மசைவுறா வனகண விழுககுடி காததலாள வினை நால, வகையுறச சூழநது விடுவன விடுதது வருபபன வருததிடல வேணடிற, பகைவாதந துணையைப் பிரிததறம மிடகதுப பயினறவா பகைவாபாற புகாமற, றகையுறச செயதல பிரிநதவா தமமைத தமமொடு பொருததலு மமைசசாம

(இ - ள) எததிறததொழில வரினும அஞசாதவனமையும, சிறநத குடிகளை யோமபுதலும, விடாமுயறசியும, நாலவகையினுல மிகவுமாராயநது விலககததககவைகளைவிலககிச செயயததககவைகளைச செயதலும, வேணடுமாயிற பகைவா பககததராயுளளாரைப பிரிததலும, தன பககததராயுளளோரா பகைவா பககலிற புகாமல தடைபடுததலும, முன பிரிநதுபோனவரைத தமமுடன கூட்டிவைத்தலும(முதலியவறறால இராசகாரிய நடததலும) மநதிரியின செயலகளாம எ - று

இதனை, கஉ, கஉ

"வனகண குடிகாததல கறறறித லாளவினையோ - டைநதுடன மாணட தமைசசு
பிரிததலும பேணிக கொளலும பிரிநதாரப - பொருததலும வலல தமைசசு"—
எனபதனுனுணாக (கஎங)

அறிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசாக காககமே குறிததன வாகுங, திறனுநன றறியா வரசருக குறுதி செபபலுஞ் செயலனை வேறு, முறுமுல கியறகைக கொததிடற செயலு மொருவினைக கியைநதபல செயலு,ணிறுவுவ தொனறால வாயபபவெஞ் ஞானறு நிகழததலு மமைமசசருக கியல்பாம

(இ - ள) (ஆவது) தெரிதலும, (மூற றத தெரிநததைச) செயதலும, (செயயவேணடியதை மனனனுககு முறபடச) சொலலுதலும, அரசனுககுச செலவமிகுதறகே கருதலுமாகிய வலலபமும, நறசெயலறிய வரசனுககு இடிததுரைததலும, செயயக கூடியனவெனினும, பொருநதிய உலகவழககததிறகு ஒததிருநதாற செயதலும, ஒரு தொழில முடிககபபொருநதிய பலவழிகளில நிலைநிறுததுவதாகிய ஒருவழியில எஙஙானும கைகூடசசெயதலும மநதிரிகளுககியறகையாம. எ - று.

இதனை, கஉ, கஉ.

"தெரிதலுந் தோநது செயலு மொருதலையாச - சொல்லலும் வலல தமைசசு.
மதிநுட்ப நூலோ டுடையாரக கதிநுட்பம - யாவுள முனனிற பவை.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - தியற்கை யறிந்து செயல்
அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி - யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்."—என்ப
தனுணாக (கoச)

முறைபுறச் சூழு மந்திர மனமு முடிக்கமாட் டாத்மந் திரியு
மிறைவனுக் ககித மெண்ணுமந் திரியு மெழுதுசித் திரத்தினு மாகா
வுறுவரிற் பிரிக்கப் படடவா முதலோர் ருளத்தினைப் பிணித்துரு ருளுமு
மறுவறப் பிணிக்கு மொழித்திற னறிந்து வழங்கன மந் திரிகணற் குணமே

(இ - ள) ஒற்றுமைப்பட்டோர் ஒற்றுமைப்படாதோர் முதலிய யாவர் (கேட்பினும்) அவர் மனத்தைப் பந்தித்துக் குற்றமற வசப்படச்செய்யும், சொற்சாதுரிய முடைமையு மறிந்து கூறுதல மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினைத் தழுவிக்கொள்ள இஃதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய வுபாயங்களை யாலோசித்தலன்றிக் கருமசாத்தியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைக்கு மந்திரியும் (துர்மந்திரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில் எழுதிப்பார்க்கினுங் கேடு ணடு. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) எ - று

இதனை, குறு,

"அறனறிந் தானறமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் - திறனறிந்தான் றேர்ச்சித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ - ரெழுபது கோடி யுறும் [துணை
முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் - திறப்பா டிலாஅ தவர்."—என்பத
னுனும்,

சீவகசிந்தாமணி

"செறிந்தவர் தெளிந்த நூலார் சிறந்தன தெளிந்து சொன்ன
லறிந்தவை யமர்ந்து செய்யு மமைதியா னரசனுக்கான
செறிந்தவர் தெளிந்த நூலார் செறிந்தன தெரிந்து கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிற்கு மமைதியா னமைச்சனாவான்"—என்பதனு
முணாக (கoரு)

சுருக்கிமெய் விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய லார்மொழிக் கிடையாத, திருக்கிளர் மொழியைச் சோர்வற வகைக்கட் செலவுமா றஞ்சுத லின்றி, யொக்கவல லவரே யமைச்சராக ளாவ ருறுமுறை பிறழ தரப் பலவாய, விரிக்கவல லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட் டாருமெல் லியரே

(இ - ள) (சொல்லால்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவிக்கு) இன்பமும் பிரயோசனமுந் தரத்தக்கசாய, பிறர் (ஆக்ஷேபிக்கு) மொழிகட்குப் பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோர்வின்றிச் சபையின்கண் அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவர்களே (வசன நிர்வாகர்களாகிய) மந்திரிகளாவார்கள் (அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகும்படி) இசை வில்லாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு சொல்வோரும், கற்றவற்றை (யாவர்க்கும்) புலப் படும்படி விளக்க வறியாதவரும் வசனநிர்வாகரல்லர் (ஆதலின் அவரையகற்றி டுவாயாக) எ - று

இச்செய்யுளால் வசனநிர்வாகரைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறு, சொல்வன்மை

"கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாயக் கேளாரும் - வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொற்சொல்லை-வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து

சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை - யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.
விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலம் நிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்லல் தேற்றா தார்
இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்றது - ணர விரித்துரையா தவர்."—என்பத
னானும்,

தகடூர்

"சொல்லியக்காற் சொல்லின் பயன்காணுந் தான்பிறர்
சொல்லிய சொல்லை வெலச்சொல்லும் பல்லார்
பழித்தசொற் றீண்டாமற் சொல்லும் விழுத்தக்க
கேட்டாற் றினியவாய்ச் சொல்லானேற் பூக்குழலாய்
நல்லவை யூரன் றுஞ்சா தணியக்கலம்
புல்லவை யுளட லரிது"—என்பதனானுமுணர்க. (சoசு)

பொருள்பயந் திடினு மறம்புகழ் பயவாப் புன்படு வினையென் றும்புரியார்
மருளினமற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கார் வையகத் தேனையோர்போல்
விருந்துத் குரவர் கற்புடை மகளி ரிளமக விவர்பசித் திடினும்
பெருமிதப் படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநர்க் கேமஞ்செ யமைச்சர்.

(இ - ள்) பொருட்பெருக்கந் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த்தியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருந்திய கருமத்தை எக்காலுஞ் செய்யாதவரும், மருட்சியால் ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருத்தப்படாதவரும் (ஆகிய தோசசித் துணைவர்கள்) உண்டு அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள் முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழித்துரைக்கப்படுந் தீச்செயல்களைச் செய்யத்துணியார் (இவ்வியல்பினர்) உலகமுற்றுங் காக்கு மன்னர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் தொழிநலமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௸, வினைத்தூய்மை.

"என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஒஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - யாஅது மென்னு மவர்
எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல் - மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று."
என்பதனானும்,

பழமொழி

"ஆணை முடைய வறிவினராக் கண்ணல்
மாணு மறிவி னவரைத் தலைப்படுத்தன்
மாணமா கண்ணைய மறங்கெழு மாமன்னா
யானையால் யானையாத் தற்று"—என்பதனானுமுணர்க. (சoஎ)

ஊறுசேர் வினையைப் புரிதரா ரூழா லூறுவந் தடுப்பினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்புழி யனஞ்ச செயன்மொழி யாதியா லிடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறா துணிந்த வினைதுளங் காதுவல் விரைவார்
வீறுசே ரிவரை யுருவுகண் டெள்ளா ரேவந்தனை வேந்தரு ளமைந்தார்.

(இ - ள்) மகனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபடத்தக்க கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கார், ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடையூறு சம்பவித்தாலும் மனங்கலங்கார், தேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறுங் காலத்திலன்றிச் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போம்படி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத் துணிந்த கருமத்தை நிர்விக்கினமாகமுடிக்க விரைந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) நீதிபொருந்திய இவர்களுறவத்தைப் பாராத்திகழாத அரசனே அரசனாவான் எ - று.

இச்செய்யுளால் காரியசமர்த்தனைச் சோதித்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, வினைத்திட்பம்.

"ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி - னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.
கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி - னெற்றா விழுமந் தரும்.
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க் - கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.
கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது - தூக்கங் கடிந்து செயல்" — என்பதனாலும்,

பாரதவெண்பா

"சூதினா லுற்றதனைச் சூழ்வலி யானுக
யாதினா லாயினுமந் நெய்தமே — றீதெண்ணிச்
சூழ்வாரைத் தாமுன்னஞ் சூழ்வதே மன்னராய்
வாழ்வார்க்கு ளுள்ள வழக்கு" — என்பதனாலுமுணர்க. (௧௦௮)

துணிவுறு மளவுஞ் சூழ்ந்துபி னிரந்து சூழ்வினை பொருந்துமவா யெல்லாந், துணிவுற முடித்த லதுதகா தாயிற் றருபொருள் வினையிடங் காலம், மணியுறு கருவி யைந்துமா யந்திகழ யடாத்தலொட் டலாக்கழி வுறுங்காற், பணிவுசெய் தேறுங் காதலன் முதற் றொழிலும் பண்புடையமைச்சர் தந் தொழிலே.

(இ - ள்) முடிக்குமுபாயங்களனைத்தையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைக்கூடியபோதெல்லாம் துணிவுற நிறைவேற்றுதலும், அது தகுதியல்லாவிடில் (தனக்கும் பகைவர்க்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபொருந்திய சேனையென்னுமைந்தையும் நிதானித்து, (கூடுமானால்) பகைஞரையெதிர்த்தலும், பகைவர்க்குத் தோல்வியுறுங்காலத்தில் இசைப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நற்குணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இத்திறத்தவரைச் சோதித்துக்கொள்) எ - று.

இச்செய்யுளால் கருமவியலறிவானைக் கைவிடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, வினைசெயல்வகை.

"சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது.
ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கால் - செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்." — என்பதனாலும்,

இன்னா நாற்பது.

"சிறையில் கரும்பினைக் காத்தோம்ப லின்னா
துறைசேர் பழங்கூரை சேர்ந்தொழுக லின்னா
முறையின்றி யாளு மரசின்னா வின்னா
மறையின்றிச் செய்யும் வினை." — என்பதனாலுமுணர்க. (௧௦௯)

குடிப்பிறந் திருநாற் கற்றறிந் தமைச்சர் குணங்களு முடையனுய்ச் சுற்றந், கட்டப்படு மரச னிடத்தூறு மன்புங் கருதுவேற் றரசவாம் பண்பும், விட்டபட்டா வின்சொல் வன்மையு முருவும் வெருவிறுத் திண்மையு மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிந்துகா லத்துக் கேற்றவு முரைப்பவன் றூதன்.

(இ - ள்) (முற்கூறியபடி கரும முடிக்கவல்ல தூதரனறிக கற்பிதமான தூதருமவேண்டும் அவர் தலைப்பட்டார் இடைப்பட்டார் கடைப்பட்டாரென முத்திறப் படுவா அவருள்) * தூதுசெல்லற்குரிய குலத்திற்றோன்றிப பெரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து மந்திராலோசனைத் தகுதியுடையனுய, தனக்கினத்தார் முறைமையுடைய மன்னவன் இவர்களிடத்தில் அன்பும், பிறமன்னர் காதலிக்குஞ்சீலமும், நீங்காதஇனிய சொல்வன்மையும், (கண்டோர் விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும் பொருந்தி, இடமும் (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேற்ப உரைக்கு மாண்புமுடையவன் தலைப்படு தூதனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவாரை யாளா எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தூது

"அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்-பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்
அன்பறிவா ராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார் - கின்றி யமையாத மூன்று [பு
நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் - வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு
அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன் - செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால் - தக்க தறிவதாந் தூது
கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுரைப்பான் றலை"—என்பதனு னுணர்க (ககo)

உறுபொருள் காமம் விரும்புறுத் தூய்மை யுயிர்க்கழி வுறினுமஞ் சாமை, மறுபுலத் தமைச்சர் துணைமையாத் தன்மை வாய்மைசொற் சோர வுறாத் துணிவு, மற்றைவ் வுடைய னுயவழி யுரைப்பான் மத்திமத் தூதனு முடங்கல், குறுகுபு கொடுப்பான் கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவனையுந் தழீஇக்கொள்.

(இ - ள்) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் விரும்பாத புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசர் மந்திரிகளை நட்பாகக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும், சொற்சோர்வுபடாத துணிவும், (ஆகியவற்றைக்) குற்றமறவுடையனுய முறைப்படி சொல்வோன் இடைப்படு தூதனும். (தன் மன்னன் வரைந்தனுப்பிய லிகிதபத்திரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்) சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இந்த (முத்திற) த்தூதுவரையும் உரியவராகக்கொள் எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்-வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் - வாய்சோரா வன்க ணவன்.
இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாந் தூது."—என்பதனானும்,

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை, இலக்கணவிளக்கம் அகத்திணையியல்.—"வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருவர்க்கு - ஓது போதற் றொழிலுரித் தாகும்."—என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

பாரதவெண்பா

"தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது
சோனறைந்த தீதென்று கூறுமாற் - றானறியா
தோலையே காட்டுங் கடையென் றொருமூன்று
மேலையோ ராதுணைத்த வாறு."—என்பதனுமுணர்க (ககக)

இறைசிறப் பாக வளரிவன் நுகாவ வினிதுறு மேன்மையர் திகடர, மறலறை போக வுரிமையின் மருவ லொண்பொருள் வெஃகலன் மன்னவன்முன், பிறர்செவி மொழிதல் பிறரொடு நகைத்தல் பேணுறுப் பண்புவேந் திளமை, முறைமதித் திகழுதல் விருப்புறு வினையை முடித்தலுஞ் சேர்ந்தவர்க் காகா

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன் பூணத்தக்கவை, புசிக்கத்தக்கவை, இனிமை பொருந்திய மேம்பாடு முதலியவற்றைப் பொருந்துதல், அறைபோகுதல், உரிமையுடன் மருவுதல், ஒள்ளியபொருளை யபகரித்தல், இராசசமுகத்திருந்து பிறர்செவியில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல், மற்றையரோடு சிரித்துப்பேசுதல், பண்புதவறி நடத்தல், அரசன் இளைஞன் (இனன்) முறையுடையோனென்று இகழுதல், அவன்வேண்டாக கருமத்தை நிறைவேற்றுதலாகிய இவையாவும(இராசசேவையிற்)சேர்ந்தவர்க்கு ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம் எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவைவல்லானைப்பொருந்துஎனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

"மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் - மன்னிய வாக்கந் தரும்
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையுமவித் தொழுக - லான்ற பெரியா ரகத்து
இளையர் இனமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற - வொளியோ டொழுகப் படும்.
கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் - துளக்கற்ற காட்சி யவர்.
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் - கெழுதகைமை கேடு தரும்"—என்பதனுமுணர்க. (ககஉ)

குறிப்பொடு கால மறிந்திறை விரும்பக் கோதறு பயன்மிகப் பயக்கும், வெறுப்பில வினையை விளம்பிவேண் டாத வினையினைக் கேட்பினும் விளம்பார், சிறப்புற வோரவ தாயினு மறைதான் செப்பிடிற் கேட்பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரா ரோர்தரா ரணுகார் மருங்கக லார் வினை வலித்தார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அரசன்) குறிப்பையும், சமயத்தையுமுணர்ந்து அவன் விருப்புற, குற்றமற்ற பெரும்பயனை விளைவிப்பதாகிய வெறுப்பில்லாத காரியத்தை (அமைவலித்து) சொல்லி,பிரியமில்லாதகாரியத்தை (வருந்திக) கேட்டாலுஞ் சொல்ல மாட்டார்கள். தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதாணலும் மன்னன் அந்தரங்கமாக [illegible] அவனே சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மறந்தும் உற்றுக்கேளார்கள், [illegible] மாட்டார்கள், (பிறர்க்குவெளியிடாது அடக்குவார்கள்.) அரசனிடம் [illegible] விலகுதலும் சமப்படவொழுகுவார்கள் தொழில்வன்மையுடையவர்கள்.

இதனை, ௯௪, ௬௪,

"அகலா தணுகாது தீககாயவாா போலக - விகலவேந்தாச சோநதொழுகு வார்.
எபபொருளு மோராா தொடராாமற றபபொருளை - விடடககாற கேடக மறை
குறிபபறிநது காலங கருதி வெறுபபில - வேணடுப வேடபச சொலல
வேடபன சொலலி வினையில வெஃகுஞானறுங - கேடபினுங சொலலா விடல."—
எனபதனுனும,

ஆசாரக்கோவை

"பிறரொடு மநதிரங கொளளா ரிறைவனை
சாராா செவியோராா சாாிற பிறிதொனறு
தேராாபோ னிறக தெளிநது"—எனபதனுனுமறிக (கக௩)

அகததிடைக குறிதத காரிய மதனை யையுறா தவராவா விழியான,
முகததினு லறிய வலலவ னாகி முகமவிழி யிரணடினு மனறி, யகததிடைத
தனககு நிகழநதிடுங குறிபபா லவரவ ரகககுறிப பறிநது, மிகததெளி
பவனைக கரிமுத லாறுபபுள விழைவன கொடுததுங கொண மைநதா

(இ - ள) மகனே! உளளததிறகருதிய காரியததைச சநதேகியாமல அவரவ
ருடைய பாாவையாலும முகததாலும அறியவலலவனாகி, முகம விழி இரணடினு
மனறித தன மனததுள தோனறபபடுங குறிகளால அவரவருடைய மனககுறிபபை
யுணாநது, நனருகவெளிபபடுததததககக குறிபபறிபவனை (இராசாஙகபபொருளாகிய)
யானைமுதலிய (சதுரஙக) சேனைகளில (அவன) விருமபிய பொருளகளைக கொடுத
தாயினும (உனககுததுணையாக) வைததுககொள எ - று

இசசெயயுளாற கருததறிபவனைசசோ எனககூறியதாம

இதனை, ௯௪, குறிபபறிதல

"ஐயப் படாஅ தகததது ணாவானைத - தெயவத்தோ டொபபக் கொளல்
குறிபபிற குறிபபுணா வாரை யுறுபபினுள - யாது கொடுததுங கொளல
முகநோககி நிறக வமையுமகநோககி - யுறற சணாவாப பெறின
நுணணிய மெனபா ரளககுங்கோல காணுஙகாற - கண்ணலல திலலை பிற"—
எனபதனுனும,

நான்மணிக்கடிகை

"நாறற முணாககு மலருணமை கூறிய
மாறற முணாககுமெ வினைநலந— தூககி
னகமபொதிநத தீமை முகனுணாககு மெலலா
முகமபோல முனனுணாபப தில"—எனபதனுனுமறிக. (கக௪)

தொகைபடு செஞசொ லிலககணச சொலமேல சூழநதிடுங குறிப
புசசொன் மூனறின, வகையறிந தியாநதோ ரொதககவா தாழ்நதோா
மருவுமூன றவையுமா ராயநது, தகையுற வுயாநதோ ரவையினமூந துணை
யாா சமததினெவ் வாறறினுங் கிளபபாா, நகைபடு தாழ்வி னுனறையு
மொழியாா நவைபடாச சொறபொரு ளாயநதோா

(இ - ள்.) குற்றமறற சொற்பொருளாளா, தொகுதியாகிய செஞ்சொல் இலக்
கணசசொல் ஆலோசிககுங குறிபபுசசொல இமமூன்றின வகையையுமறிந்து, மேம்

பட்டோர் சமானஸ்தர் கீழ்ப்பட்டோர் என்னு மூவகையாயினார் பொருந்தியசபையை யாராய்ந்து, தகுதியாகிய உயர்ந்தோர்சபையில் (ஒன்றை) முற்படக்கூறார்; சமானஸ்தர் சபையில் முற்படவாயினும் பிற்படவாயினுஞ் சொல்வார்கள்; நகைக்கத்தக்க கீழோர் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள் (இத்திறத்தாரைச்சோதித்துக்கொள்.) எ - று

இச்செய்யுளால், சபாநிர்வாகனை பரிபாலியெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, அவையறிதல்

“அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்
இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவர்
நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - முந்து கிளவாச் செறிவு
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து
உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று
பல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.
அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த - ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்”—
என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலை

‘குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பொரு ளொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையிற்
காதலின் பத்துட் டங்கித் தீதறு
நடுவு நிலைநெடு நகர் வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாவின்மை யென்றா
இருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடனம ரிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யானே வரன்முறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
ஞாங்கர் ஞாங்கர் நின்றுழி நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே ”—என்பதனானுமுணர்க.

வல்லவ ரவையுட் கற்றதுஞ் சாற்று வருத்துணைத் தவருமைமிக் கான
நல்லவை கேட்பார் கற்றவர் தம்மு ணன்குற மதித்திடப் படுவார்
சொல்லவை யஞ்சிக் கற்றன செப்புதற் சோர்வினார் கற்றுங் கல்லாத
புல்லியரிருந்தும் பொன்றினர் தன்னுற் போற்றுக வவையஞ்சா தவரை

(இ - ள்) கல்விவல்லோர் சபையில் மலைவுறாமல் தாம் படித்தவற்றை வகைப்படுத்தி அரங்கேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவோர் (மிக்க கல்லாராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக மதிக்கப்படுவோர்கள். சொல்லுகின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாதடக்குவோர் (மிக்க) கற்றவராயினும் (சிறிதுங்) கற்றறியாத அற்பமானவர்கள் (என்றிகழப்படுவோர்கள். இவ்வியல்பினார்கள் (இறந்தாலும் இருப்பவனாயும்) இருந்தாலும் இறந்தவனாயும் (முறையே) ஒத்தவராவர்கள் ஆனபடியால், சபைக்கஞ்சாதவர்களையே போற்றக் கடவாய். எ - று

இச்செய்யுளால் சபையஞ்சாதவரைச் சேர் எனக் கூறியதாம். (கக௫)

இதனை, ஷை, அவையஞ்சாமை.

"வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற் - கற்ற செலச்சொல்லு வார்
கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிக்காருண் மிக்க கொளல்
பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.
கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்சு வார்.
உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் - கற்ற செலச்சொல்லா தார்"—
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

"அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு—நவையஞ்சி
யீத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று'—என்பதனானுமுணர்க (கக௬)

இருபுனல் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடைந்த நகர்களு முடைத்தாய்ப், பெருகவெப் பொருளு மொழிவற விளைக்கும் பெருங்குடி களுங் கலங் காலாற, பொருள்பல வீட்டுஞ் செல்வரு மறையோர் புரையறு தவத்தினர் துறவோர், மருளறு கலைஞ ராதியோர் பலரு மனனிவாழ்ந் திருப்பது நாடு.

(இ - ள்) இருவகை (நிலப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினின்றெழுகும் ஆற்றுநீரும (மலையும்)பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய்,எப்பொருள்களும் நீங்காமற் பெருகும்படி விளைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலமூர்ந்துங் காலகொடு நடந்தும (கொள் வினை கொடை வினைகளாகிய பண்டமாற்றுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும (வியாபாரச) செல்வர்களும அந்தணர் தவசியர் துறவியர் மயக்கற்ற கலைவல்லோர் முதலிய பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும் எ - று

இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்து எனக்கூறியதாம

இதனை, ஷை, நாடு

"தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - செல்வருஞ் சேர்வது நாடு
இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு"—என் பதனானுணர்க (கக௭)

பழுதுசேர் நாட்டுக் கமர்கள் சாதி பற்றுசங் கேதத்தி னீண்டுங், குழுவுமா றலைக்குங் கள்வர்பொய் குறளை கூறுவோர் பணழிமான் முதலாயக, கெழுவுமுட் பகையு மளவுபாரத தரசைக் கெடுக்குங்கொல் குறும்பரு மிகக, மழைமழை யின்மை யெலிகிளி விட்டின் மன்னரால் கோளு மாமைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! கடவுளர்களையுஞ் சாதிகளையும பற்றிய சங்கேதத்தினாற் பிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், வழிபறிக்குங் கள்வரும், பொய்யர்களும், குறளை சொல்வோரும, பணழியும், மான்முதலிய உட்பகையும், (உதவிபோனின்று)

சமயம்பார்த்து அரசை யழிக்குங் குறுநில மன்னரும், மழை மிகுதியும், மழையின்மையும், எலியும், கிளியும், விட்டிலும், முதலியவற்றாலும் வேற்றரசர்களாலும் இடையூறு நேரிடுதலின் (இவை யாவும்) நாட்டுக்குக் கேடுவிளைப்பனவைகளாயிருக்கின்றன எ-று.

இதனை, குறள்.

"பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா - லாற்ற விளைவது நாடு
பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும் - கொல்குறும்பு மில்லது நாடு" — என்பதனானுணர்க.

கொல்குறும்பு — இதில் "கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே" — என்றதால், கொல் என்பதனையசைச்சொல்லென்றாவது, கொல்லத்தக்க என்பொருட்படுத்தியாவதுகொள்க (ககஅ)

ஆதலிற் குடிக ளாதியோர் தொகவு மழிவுசெய் குழுமுத லகன்று
போதவுங் காவல் புரிபிணி யின்மை புகழுதிரு விளைவின்ப மனைத்துங்
கோதற நாளு மிகவுள தாகுங் குலைந்தய லுடிக ளுமீண்டு
மேதகத் தாங்கும் வருந்துறா தெவையும் வேண்டுழி யளித்திடு மைந்தா

(இ - ள்.) மகனே! ஆனபடியால், (மேற்கூறிய) குடிகள் முதலியோர் கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குங் கூட்டத்தார் முதலியோர் தொலைந்துபோகவும், (நாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி) ஆளக் (அவ்வாறாளவாயாயின், அந்நாடு) நோயின்மையும், கீர்த்தியும் செல்வமும், பயிர்விளைவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற நாடோறும் பெருகவுளதாகும், மற்றுதேசக்குடிகள் (கொடுங்கோன்மையாதிகளால்) தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேன்மைப்படக்காக்கும் வருத்தமடையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும் எ - று

இதனை, குறள், குறள்.

"பொறையொருங்கு மேல்வருங்கா லுறுங்கி யிறைவற்-கிறையொருங்குநேர்வது நாடு
பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம் - அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து
நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு" — என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலை.

"தாமரை யொண்கிழங்கு விரவியோ ராங்குத்
தருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்து
நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால் சாய்த்து
வாளிற் றுமித்தச் சூட்டே மாவின
சினைகளைந்து பிறக்கிய போர்பெய் யெருத்தின
கவையடி வைத்த வுண்வே மருதின
கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலாமகிழ் தூங்க வுலகு புறந்தரூஉ
மாவண் சோழ நாரோதொறு
மோரோரர சனவழி வாழிய நெடிதே." — என்பதனானுமறிக (ககக)

மருங்குநீக் கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலையுற வகன்றயாந் தூர
ங்கொண், டொருங்குபல் பொறியு மணிநகுபே ரிடத்தா யுறுசிறு காப

பினல வீரா, நெருங்குபல் பொருளுங் குழீஇயெத் திறந்து நேரலர் கொளப்பாடா காகிச, சுருங்கையா திகளும பொதிந்தகத் துறைவோர் தொழிலினி தாற்றுவ தரணே

(இ - ள்) (அரசனிருப்பிடம அரணமனையென்பா ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில நீரரணும நிலவரணும காட்டரணும் மலையரணும் பொருந்த (நாலவகைப்பட்டு) அகன்று உயர்ந்து வலியுற்று (இயந்திரஙலோரால ஆயுத முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும) எல்லாசசூத்திரங்களு மமைந்து இடத்தாற பெரிதுமாய, சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாதி) பலபொருள்களாலுங குறைவற்றதாய, பகைவா எவ்விதத்தாலாயினுங கொள்ளற்கரியதாய, நுழைவாயில முதலியவைகளும மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருப்போா தத்தந்தொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம எ - று.

இச்செய்யுளால அரணைககாக்கவெனக கூறியதாம.

இதனை, ௸, அரண்,

"மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற - காடு முடைய தரண
உயாவகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி - னமைவர ணெனறுரைக்கு நூல.
சிறுகாப்பிற பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண்
கொளற்கரிதாயக் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார் - நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண்"—என்பதனும,

கம்பராமாயணம்

"மேவரு வுணர முடிவிலா மையினுல வேதமு மொக்குமவிண் புகலாற
றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற
காவலிற கலையூா கன்னியை யொக்குஞ் சூலத்தாற காளியை யொக்கும.
யாவருமொக்கும பெருமையா லெய்தற கருமையா லீசனை யொக்கும."—என்பதனுமறிக. (௧௨௦)

அருளொடு புரக்கப் படுங்குடி யன்போ டளித்திடு மாறினி லொன்றும், மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யின்றியே யிறந்தவா பொருளு, மருவிய சுங்கப் பொருளுமொட் டலரை மாட்டிய பொருளு மீட் டுகவிப், பொருளற மின்பம புகழ்தரும பகையைப் புரட்டுமெய் வினைகளு முடிக்கும.

(இ - ள்) (அரசன எப்பொருட்டு மிறைவனுயினும பொருளீட்டற்குரிய நல்வழிகளைக்கேள்) கருணையோடு காக்கப்படுங் குடிகள மனங்கோணுது கொடுக்கும் ஆறிலொருபங்கு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் றெடுத்த பழமையாகிய (புதையற்) பொருளும, நிர்த்தாரமாய் இறந்தோர்பொருளும், பொருந்திய ஆயத் துறைப்பொருளும், சத்துருக்களை வென்றதால வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக்கடவாய். இத்திறப்பொருள் தருமத்தையுஞ் சுகத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்கும். பகைவரைமாற்றும ; (எடுத்த) காரியங்களையெல்லாஞ் சித்தியடையச் செய்யும்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்குவை தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பொருளசெயலவகை

"அறனீனு மின்பமு மீனுந திறனறிநது - தீதின்றி வந்த பொருள்
அருளொடு மனபொடும வாராப பொருளாககம - புலலார புரள விடல
உறுபொருளுமுலகு பொருளுநதனனொனாத-தெறுபொருளுமவேநதன பொருள.
குன்றேறி யானைபபோர கணடறறாற றனனைநதொன-றுணடாகச செயவான வினை.
செயக பொருளைச செறுநா செருககறுககு - மெஃகதனிற கூரியதில "—என்னுட
தனும,

சீவகசிந்தாமணி

"செயகபொருளயாருஞசெற வாரைசசெறுகிறகு
மெஃகுபிறிதிலலையிருநதேயுயிரையுணணு
மையமிலலையினபமறனோடெவையுமாககும
பொயயிலபொருளேபொருணமறறிலலை பிறபொருளே" — எனபதனாலு
மறிக (கஉக)

கரிபரி யிரதந தானையு மமைநது கருதுமூ றஞசுறு திசலின்வெந
திரிதரப பொருது வெலவதெப படைதா னெயதுகூ லிபபடை நாடடுப
பரிபடை காடடுப படைதுணைப படைகைப படைமூலப படையென வா
தெரிபடை யிவறறுட சிறநதது மூலப படையிதிற சிறநதவா வீரா [ருந

(இ - ள) (படைசசெலவம அவசியமானது அபபடை) யானை குதிரை தேர்
காலாளெனனு நாலஙகததானுமமைநது, கூலிபபடை நாடடுபபடை காடடுபபடை
துணைபபடை கைபபடை மூலபபடை யென ஆறுவகையாலுஙகுழுமி (எதிரேறுங
கால) வரும இடையூறுகளுககு அஞசாமல, பகைமனனா ஏயுமபடி போரசெயது
வெலலததககதேயாம சொலலிய இபபடையாறனுள மூலபபடை சிறநதது. இதி
லுஞசிறநதவாகள வீராகளே எ - று

இதுமுதலிரணடு செயயுளகளாற சேனையைபபரிபாலி யெனககூறியதாம

இதனை, ஷை, படைபாடசி

"உறுபபமைநது றஞசா வெல்படை வேநதன - வெறுககையு ளெலலாந தலை
உலைவிடத தூறஞசா வனகண டொலைவிடததுத தொலபடைக கலலா லரிது" —
எனபதனாறிக (கஉஉ)

விரையவன பகையை வெலலுமவன கணமைவேநதுதா ழாவகை
காக்குமபுரையறு மானம போரினஞசினைப பொருதடா வொளியறை
போகா, வரையறு தேறற முடையரே யாலுமவறுமையுஞ சிறுமையும
வெறுபபு,நிரைதரின வெலலா தலைவரில லழியு நோநதிரும பகைவரை
வெல்வாா

(இ - ள.) வலியபகைவரை விரைந்து அடாககும அஞ்சாமையும, அரசன
கையிளைததுப்போகாது காககுஞ சமானமிலலாத மானமும,போரமுனையிறபயந்தோடி
னவர்களை (தொடாந்து) போரசெயது வெலலாத கீரததியும, அறைபோகாநிலையும,
வரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே(படைஞராவாா இததனமைய படைஞரே)
யாயினும், (பரிபாலிபபவனால்) தரிததிரமும சிறுமையும வெறுபபுமுற்று மனமடிந்
தால் (தலைவனே யிருந்தேவினும்) பகையை வெல்லமாட்டாாகள் (மேறகூறியகுறை

வுகளிலலாவிடின அரசனிருநதேவாவிடினும) தாமே யெதிாததுப பெரிய பகைவரை வெலவாாகள எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

'மறமான மாணட வழிசசெலவு தேறற - மெனநானகே யேமம படைக்கு.
சிறுமையுஞ செலலாத துனியும வறுமையு - மிலலாயின வெலலும படை''—என பதனுாம,

வெண்பாமாலை.

'மினனா சினஞசொரிவேன மீளிக கடறருனே
யொனனா நடுஙக வுலாஅயாமிரி - னெனனாஙகொ
லாழிசசோ வெலபுரவி யணணன மதயானைப
பாழிததோணமனனா படை''—எனபதனுமறிக (கஉ௯)

வேலெதிா வரினும விழிததகண ணிமையா வீறுமெய யூறுகா ணூமே
யாலிய சினததி னூழிலாட டயரு மாண்மைபு மழியினல லாது
சிலவுஞ சினஞசெய யாதமை யாத தீரமும வேநதுசி றினுஞசெல
வாலிய மறமு மனகண் ருகுபட மடிதலும படைசசெருக காகும.

(இ - ள) (பகைவாசெலுததிய) வேறபடை யெதிாதது வநதாலும (பயநது) விழிததிருநத கணகளை யிமையாத வீறும, தமதுடற காய நோககாது மிககோபத துடன போாபுரியும ஆணடனமையும, இறநதாலலலாமற சபதபபடி முடிபபதிற றளராததிறமையும, அரசன தடுபபினும தடுககபபடாதேறபவராய அரசன கணணீா சொரிய (அவனபொருடடு)உயிாவிடுதலும படைசசெருககெனபபடுமெ எ - று

இசசெயயுளால வீரரைமேமபடுததுு எனககூறியதாம

இதனை, ஷை படைசசெருககு

"கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன - மெயவேல பறியா நகும
விழிததகண வேலகொண டெறிய வழிததிமைபபி-னோட்டனறோ வன்க ணவாக்கு
உறினுயி ரஞசா மறவ ரிறைவன - செறினுஞசீா குனற லிலா,
இழைதத திகவாமைச சாவாரை யாரே - பிழைதத தொறுககிற பவா
புரநதாாகண ணீாமலகச சாகறபிற சாககா - டிரநதுகோட் டகக துடைதது"— எனபதனுடம,

சீவகசிந்தாமணி

"பைமபொற புளகப பருமககளி யானை யீடடஞ
செமபொன னெடுநதோத தொகைமாககடற றனை வெள்ள
நமபன சிலைவாய நடககுஙகணை மிசசி லலலா
லமபொன மணிப்பூ ணரசுமிலை யென்று நககான்'' — என்பதனுமுணாக (கஉ௪)

அழிதரு நெறியிற செலவினை விலககி யாமவழிச செலுததிநூழ
வினையா, லழிவுவந தடுபபி னதறகுட னலலாந தாககைவே றனறியா
ருயிாக, ளொழிவகை யின்றி யுணர்சசியொத் தருநா லுணாதொ று மூறு
நயம போலக, கழிமகிழ் நாளும பயிலெறுறும வளரக் கலப்புதே நட்பெ
னப் படுமால்.

(இ - ள்) துன்மார்க்கத்திற் செல்வதைத் தடுத்தும், நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தியும், விதிவலியாற் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப்பகிர்ந் தநுபவித்தும், உடம்புகட்கொழிவுவந்தாலன்றி உயிர்கட்குள் வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப்பட்டு, அரிய நூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நாளாவண்ணம் பழகுந்தோறும் வளரும்படி சிநேகிப்பதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும்.

இச்செய்யுளாற் சிநேகங்காப்பாற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பு.

"நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும் - பண்புடை யாளர் தொடர்பு
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா - னட்பாங் கிழமை தரும்
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க-ணல்ல லுழப்பதா நட்பு"—என்பதனானும்,

நாலடியார்

"நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—விறுமளவு
மின்புறுவ இன்புற றிரீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால்"—என்பதனானுமறிக. (௧௨௫)

நன்மதி யுடைமை குடிகுணங் குற்ற நலவினத் தானுமெத் திறத்தும், பன்முறை யாய்ந்து நட்பினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரிதல், வின்மையா மதனா லாய்ந்தலா லொருவ ரிடத்துநட் புறேலுற் றனவாச்செய், புன்மையும் பழியும் புணர்ந்திரு பயனும் போக்குவ துண்மை புத்திரனே.

(இ - ள்) புத்திரனே! நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் உயர்குடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நல்லினத்தோடொழுகல் முதலிய எவற்றானும் பலதரம் பரிசோதித்து (ஒருவர்) நட்பைக்கொள்வாயாக பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே (அப்படிப் பரிசோதியாது (நட்பு) கொள்வாயாகில், அவர்செய்யும் அற்பத்தன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலன்களை யிழப்பது சத்தியம் எ-று.

இச்செய்யுளால் இனமறிந்து பழகுஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பாராய்தல்.

"நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின் - வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை - தான்சாந் துயரந் தரும்.
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா - வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு
மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து - மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு"—என்பதனானும்,

திரிகடுகம்.

'தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்
கோளாள னென்பான் மறவாதா னிம்மூவர்
கேளாக வாழ்த லினிது"—என்பதனானுமறிக (௧௨௬)

கெடுதியி லுதவ வல்லவர் நட்பாற் கிளந்திடா தொன்றனைச் செயினும், கெடும்வகை செய்தல் வேண்டின தாமே கெழுவுதல் பணிவச

பின்மை, படுகரு மூழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென் றறிந்துள
முவப்பி, னெடுநில முழுதுங் கேண்மையா மைந்தா நேரலா ராமுங்கே
ளாவார்.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலுதவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில் உன் அநுமதியின்றி யோர்கருமத்தைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக்கொரு கெடுதி செய்தாலும், வேண்டுவனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாது நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நிகழ்ந்தவையென்றுணர்ந்து மனமகிழ்ந்தால், பெரிய உலகினர் யாவரும் நட்பாளராவர் (அவ்வளவேயன்றி) சத்துருக்களும் நட்பாவார்கள் எ - று.

இச்செய்யுளாற் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பழைமை

"பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் - கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு
விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற் - கேளாது நட்டார் செயின்
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க - நோதக்க நட்டார் செயின்.
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - விடாஅர் விழையு முலகு.
விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் - பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்" — என்பதனானும்,

நாலடியார்

"இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும் — பொன்னோடு
நல்லில் சிதைத்ததீ நாடோறு நாடித்தம்
மில்லகத்த தாக்குத லான" — என்பதனானுமறிக (க௨௭)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதர் கள்வரிற் றமக்குறல் குறிப்போர்
பேதையர் கெடுதி யுற்றுழி யுதவார் பெரும்பொரு ணகுத்துப் பறிப்பா
ராதரு கருமந் தம்மினாற் காதாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோர்ந்துமொவ்வார் மனைக்கெழீஇ மன்றி னுறப்பழிப் பாரிவர் தமையே.

(இ - ள்.) பொதுமகளிரையுஞ் சோரரையும்போல (பிறர் துயர் கருதாது) தம்பயனோக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெரும்பொருளை யெத்திப்பிடுங்குவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மாற் சாத்தியப்படாவென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமையுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பக்ஷமுடையவர்களாகக் காணப்படினும் (இவர்களுடன் சிநேகிக்கவேவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஆகாநட்பினரை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீநட்பு.

"பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - பெருகலிற் குன்ற லினிது.
உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது - கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.
அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார் - தமரிற் றனிமை தலை.
ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை - சொல்லாடார் சோர விடல்.
கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு - சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன மனைக்கெழீஇ - மன்றிற பழிப்பார் தொடர்பு"— என்பதனானும்,

இன்னா நாற்பது

"பகல்போலு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னா
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னா
இகலி னெழுந்தவ ரோட்டின்னா வின்னா
நயமின் மனத்தவர் நட்பு"—எனபதனானுமுணர்க (கஉஎ)

நல்லன பலநூல் கற்பினுங் கூடா நட்பினார் மனநல்லனெய்தார், சொல்வினமுன் வணங்கும் வணக்கமுந் தொழுதுஞ் சொரிந்தகண் ணீருந் தப்பாது, கொலலுமவன் படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவர்க் கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவு நீக்குறுக கால முற்றுழி யல்லது வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற் பகையும் புறத்தில் நட்புமுடைய) கூடாநட்பினார் நல்லனவாகிய பல நூல்களைக் கற்றுலும் நன்மனமுடையவராகார் சொல்லுக்கு முன்னே வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்படினும்) தப்பாமற்படி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும் ஆதலின் (அவ்வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவர்போலவே நீயுமொசதிருக்கக்கடவாய் அவரை நிருப்பதுங் காலவொற்றுமையில்லாவிடின், அல்லது வேண்டுவதில்லை எ - று.

இச்செய்யுளாற் கூடாநட்பினரை விலக்கெனக்கூறியதாம்

' இதனை, ஷை, கூடாநட்பு

'பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - ராகுதன் மாணார்க் கரிது.
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ - லொல்லை யுணரப் படும்
சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா - ரழுதகண் ணீரு மனைத்து
மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து - நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.
பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட் - டகநட் பொரீஇ விடல்"—என்பதனானும்,

நாலடியார்

"உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகிழமை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்"—என்பதனானுமறிக. (கஉஅ)

பழிமுதற் றுணா செய்வன தவிரவ பாரத்திடார் குடிப்பிறப் பொழுக்க, மெழிலவள்ள கல்வி யாதிகள் பேணு ரெவரையு முறிகளுஞ்செற் செயலரா, கழிமகிழ் வுடையார் கெடுத்திகொண் டாக்கங் கைவிடு வாரசெலவ முறினுங், கொழிபய னெய்தார் பிறாக்கலாற் றமாக்குக் கொடாரிவர் பேதைய ரொழிக.

(இ - ள்.) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணாதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழுக்கம் கீர்த்திபொருந்திய கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எத்தன்மையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வார்த்தை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செல்வமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாமுமடையாதவரும், அயலாராகவல்லாமல் உறவினருக்குங் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேதையாகள் இவாகள் நட்பினையொழிக. எ - று

இச்செய்யுளாற் பேதைமையுடையோரை யகற்று எனக் கூறியதாம

இதனை, ஷை, பேதைமை

"பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் - டூதியம் போக விடல
நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் - பேணாமை பேதை தொழில்
ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரில்
ஏதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை - பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை
மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின் "—
என்பதனாலும்,

பழமொழி.

"தெரியாதார் சொல்லுந் திறனின்மை தீதா
பரியார் பயனின்மை செய்து—பெரியார்சொற்
கொள்ளாது தாந்தமமைக் காவா தவர்பிறரைக்
கள்ளறச் செய்குறு வார்"—என்பதனாலுமறிக (கக0)

தன்னையெப் பொருளு மறிந்தவ னாகத் தானமிக மதிக்குமபுல லறிவின, வன்மைமையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான வல்லதல லாதுங் கொண்டு ரைத்துப, புன்மைமையைத் தெரிப்பா னவைபுரிந் துலகோர் போ னடிப் பானறனை யுணாந்து, நன்மதி யினரை யறிவில ராக நாடுவ னிவ னையு நண்ணேல

(இ - ள) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்ந்தவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவுமதிக்கின்ற புல்லறிவின் வன்மையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பிதற்றி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில) உலகினர்போல நடிக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இத்தன்மையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதுஞ்) சிநேகங்கொள்ளாதே எ - று

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுகவெனக் கூறியதாம.

இதனை, ஷை, புல்லறிவாண்மை

"வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை-யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.
கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற - வல்லதூஉ மையந் தரும்
அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தமவயிற் - குற்ற மறையா வழி.
ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர் - போஒ மளவுமோர் நோய்.
காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான் - கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.
உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் - தலகையா வைக்கப் படும்."—
என்பதனாலும்,

வளையாபதி

"அந்த ணர்நூற் கறுசொல்லு மாறொருக்கு
முந்துசெய் குற்றங் கொடுப்பான் முழுவது

நன்கறி வில்லா னதுவறி யாதவற்
கினபுறு வீட்டி னெறிசெல லுமாறே''—எனபதனுனுமறிக. (கரு௧)

வேறு

இகலை மதித்தின னுமைபிழை யியற்றி னா கருமபுரியாயேற
பகையு முறவாம பெருஞ்செலவம பலிக்குந கெடாத புகழுணடா
மிகலின மிகுந்தின னுங்கியற்றி னினிய தமருமேதிலராயப
பகைமை வளருமவலிதொலையும பாழ்க்குமபாழா வாழ்க்கையுமே.

(இ - ள) பகைக்குணததைப பொருளாககொணடு தமக்குக் குற்றஞ்செய் தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாயாகிற பகைவருமுறவாவா, செலவம்பெருக்கமுண டாகும, அழியாத கீர்த்தியுண்டாகும (அவவாறின்றி) பகைக்குணமிகுந்து தீமை செய்தால், இனிய உறவினரும அயலாராயப பகைமை பெருகும, வலிமைபழியும; அழியாச்செலவமும அழிந்துவிடும எ - று

இச்செய்யுளால மாறுபடுகுணந்தவிர்கவெனக் கூறியதாம

இதனை, குறள், இகல

''பகலகருதிப் பற்றா செயினு மிகலகருதி - யின்னுசெய் யாமை தலை
இகலெனனு மெவவநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத - தாவில விளக்கந் தரும
இகலெதிர் சாயந்தொழுக வல்லாரை யாரே - மிகலூக்குந் தன்மை யவர
இகலகாணு னாக்கம வருங்கா லதனை - மிகலகாணுங் கேடு தரற்கு
இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா - நன்னய மெனனுஞ் செருக்கு.''—என பதனுனும,

நான்மணிக்கடிகை

''மலைப்பினும வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னேயென றோடுஞ்—சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கு வினைசெய்யார் ஒட்டார்
ருடனுறையுங் காலமு மில''—எனபதனுனுமறிக (கருஉ)

வலியார் பகைகொள ளேலசுற்றம வலிகள பொருணட் பேபடையின
மெலியார் ரசச மறியாமை மேவாத் தனமை கொடையினமை
நலியா வெகுளி மறையினமை நனியாங் காமங் கலலாமை
யொலியார் பழிநோக் காமைமறு வுடையா ரிவாமேற பகையுறுக.

(இ - ள்.) உற்ற வலிமை பொருள நட்பு படை இவற்றின மெலியார்களிடத் தும், அச்சம அறியாமை பொருந்த நடவாமை உலோபம ஒழியாக்கோபம கிறையின மை பெருங்காமம கலலாமை விளங்குகினற பழிநோக்காமை குற்றம இவற்றையுடை யவர்களிடததும் நீபகைகொளக (ஆனால உன்னிலும) வலிமையுடையாரிடததுமாத திரம பகைமைகொள்ளாதே. எ - று

இச்செய்யுளால தகுதியறிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம

இதனை, குறள் பகைமாட்சி

''வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா - மெலியார்மேன மேக பகை.
அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா - னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான - றஞ்ச மெளியன பகைக்கு.

வழிநோக்கான வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான-பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது
காணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான - பேணமை பேணப் படும்.
குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்-கினனிலனாம் ஏமாப் புடைத்து."—
என்பதனானும்,

பழமொழி

"ஆற்றப் பெரியாரப் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க
போற்றாது கொண்டான் பொருள்கப் பட்டானே
நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்
புறங்கொம்மை வேட்டிஞ் றில"—என்பதனானுமறிக (கஙங)

பாரம் பரிக்க வேண்டி னுறு பகைநட் பாகக் கொண்டொழுகல்
வீர தணியா ரொடுபொரினும் விதிநா லினரோ டிகலாமை
சாருந் துணைநிற் பினும்பலரைப் பகையாக் காமைத் தனிமையுறி
னொருந் துணையா யிருவகையு ணீக்கி யொன்றை யுறவாக்கல்

(இ - ள்) இராசசியபாரம் நிலைநிறக்வேண்டுமாயின் பொருந்திய பகைஞரை நட்பாகக் கொள்ளுதலும், சுத்தவீரமுள்ளாருடன் போர்செயினும் கலவிவல்லாரைப் பகையாமையும், (உனக்குச்) சார்பாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காமையும், நீ துணையற்றவனாயின் இருபகைவருள் ஒருவனைவிட்டு ஒருவனைத் துணைசெய்யும்படி யுறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வன்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பகைத்திறந்தெரிதல்.

"வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருழவர் பகை
ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப் - பல்லார் பகைகொள் பவன்.
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன் - றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.
தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ - னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி
னொன்று"—என்பதனானுணர்க (கஙச)

மெலிய தெனவெள் ளியபகையே மிகுந்து கெடுக்கு மிகுந்திடுமு
னலிக வினைதாழ வுற்றநெறிந்த நல்லா ரெனவுந் தெளியாத
மலின ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல் புரியற்க
வலிசெய் படையா திகள்பெருக்க வகையாய்ந் திருக்க பகைமையற.

(இ - ள்) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அதிகரிக்கும். (அஃதவ்வாறு) மிகுந்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களைக. நீ (துணையின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், நூற்றெறிவுடைய நமபத்தக்கவரென்றும், நூற்றெறிவில்லாத நமபுதவிலலாரென்றும் அயலாரைச் சேருதலும் விலகுதலுஞ் செய்யாதிருக்க. வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாக்கிப் பகைமுடித்தற்கு வகை தேடிக்கொண்டு பொறுப்பட விருப்பாயாக எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட் - டேறான் பகாஅன் விடல்.
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.
இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து."—என்பதனானும்,

சூாமணி

"முடகொ ணசசு மரமுளை யாகவே
யுடக நீககி னுகிரினு நீககலாம
வடக நீணடதற பினமழுத தனனினுங
கடகொ டாரமனன யாகளை கிறபவே"—எனபதனுனுமறிக (கூஞ)

தமரா யிருநது புறபபகையைச சாரவாயக காலம வருமளவு
மமரா நிறகு முடபகையை யஞசிக காகக வுமிறகடிக
நமரா மெனவே கணடொழிடி னலல வமைசசா நிறையதமேதயகக்கு
நமரா மினதனைதத தணடபிககு நுனனைக குடியோ டெளிதழிக்கும

(இ - ள.) சுறறததாராயிருநது புறபபகைமை யுணடாதறகுச சாாபாகிய காலம வருமெலலையும பொருநதி (உறவா) யிருககும உடபகையாளரை அசசமுறறுக் காததுககொளவாயாக (அவாகள விலகாது மீணடும) உறவுகொணடால, தணடஞ் செயக. (அவவாறினறி) நமமவாகளெனத தாக்ஷணியம பாராடடினால, நலல அமைச சர் முதலியவாகளை யொழிதது, உமமவாகளாகிய இனததாரையும ஈனமுறசசெயது உன்னையுங் குடியோடு இலேசாகக கெடுபபாாகள எ - று

இசசெய்யுளால உடபகையாளரை யொழியெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, உடபகை

"நிழனீரு மின்னாத வினனா தமாநீரு - மினனாவா மினனா செயின
வாளபோல பகைவரை யஞசறக வஞசுக - கேளபோல பகைவா தொடாபு
உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா - னேதம பலவுந தரும்
உடமபாடி லாதவா வாழ்ககை குடஙகருட - பாமபோ டுடனுறைந தறறு" — என பதனுனும,

சீவகசிந்தாமணி

"தொழுத்தங கையி னுளளுந துறுமுடி யகததுஞ் சோர
வழுதகண் ணீரி னுளளு மணிகலத தகததுமாயநது
பழுதுகண ணரிநது கொலலும படையுட னொடுஙகும பறறு
தொழிகயாா கண்ணுந தேறறந தெளிகுறாா விளிகுற றாரே."—எனபதனு னுமறிக. (கூசு)

ஆறறன் மிகுநத வேநதரையு மரிய தவதது முனிவரையும
போற்றி யொழுகி னெபபொருளும போறற லாகு மவமதிபபிற
றேறற மிகுஞசாா பினரேனுஞ் சிதைவா திகழுமப புராசூரன
காற்றின் றிரனமா லாதியருந தளாநதா ரெனிறசாற றுவதெனனே.

(இ - ள்) வெற்றிமிகுந்த அரசரையும் சிறநத தவததையுடைய முனிவரை யும பூஜிதது செயதொழுகினால, சகல பாககியமுமு பெறறு வாழ்வாாகள (அவ்வா றின்றி) அவமதிததால், வலிய சாாபினை யுடையவாகளேயானாலும் அழிவாாகள். திரி புராதியர் - சூரபன்மன - சொலலுகின்ற இநதிரன - திருமால் முதலானவாகளும, (பெரியோர்க்குத தீமைசெயது) ஈடழிந்தாாகளெனறால என்ன சொலவது ? எ - று.

இச்செயயுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம

இதனை, ஷை., பெரியாரைப்பிழையாமை.

"ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார் - போற்றலு ளெலலாந் தலை
யாண்டுசசென றியாணடு முளராகா ரெந்துப்பின - வேந்து செறப்பட் டவா.
வகைமாணட வாழ்க்கையும வானபொருளு மென்னும்-தகைமாணட தககார் செறின்.
இறநதமைநத சாரபுடைய ராயினு முயயார - சிறந்தமைந்த சீரார செறின."—என்
பதனாலும,

நாலடியார்

"பொறுப்பரென றெணணிப் புரைதீரதார மாட்டும்
வெறுப்பன செயயாமை வேணடுமே—வெறுத்தபின
ஆறகு மருவி யணிவரை நனறுட
போகக்குதல யாரக்கு மரிது.'—எனபதனானுமறிக

முப்புரா—இவாகள மூவருமபெறற வரததின மகிமையால பொன வெளளி
இருமபினாலாகிய மூமமதிலகளை யுடைய நகரததிலிருநது அநேக அசுரரகளுடன்
முப்புரததோடுசென்று நினைததவிடததிலிறங்கி அநேக நகரஙகளைப பாழபபடுததினா
களா அதுகணடு வருநதிய தேவாமுதலியோா வேணடுகோளுககிணஙகிய சிவபெரு
மான முப்புரததையுமழிததுப புராரியெனக காரணத திருநாமமெயதினரெனபது
இபபுராணவரலாறு.

இதனை, இநநூல - திரிபுரதகனபபடலம.

"மாய னாகியோா மனததையு மளவையுங் கடநத
தூய னாகிய கணேசமா திரததினைச சொலலிக
காயு முததலைச சூலததை விடுததமை காணா
மேய முபபுரம பலியொடும வெநதமை கணடார."—எனபதனானறிக.

சூரபனமன—இவனும இவன தமபியராகிய சிஙகமுகன தாரகனெனபோ
ரும சிவபெருமானைநோககி அநேக ஆயிரவருஷஙகள தவஞசெயது கடவுள் பிரசன்
னமாகாமையின தமதுடலைசசேதிதது ஓமஞசெயது பெருமபிரயாசததுடன சிவபெரு
மானுடைய தரிசனமும, நூறறெட்டு யுகஙகளவரையில ஆயிரததெட்டண்டங்களை
யும அரசுசெயய வரமும, மனோவேகததோ சூலமுதலியனவும பெற்று மூன்றுநகரங
களிலிருநது அரசுசெயது வருகையில் இறுமாபபுறறுத தேவர்களையும தேவமாதர்
களையுஞ் சிறைபபடுததித தேவர்களைப பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான்
மனநதாளாது குமாரககடவுளால சூரனையும அவன தம்பியரையுங் கொலைசெய்தனன்
தனரெனபது கநதபுராணவரலாறு. இதனைவிரிபபிற பெருகும்.

இநதிரன —இவன எணணிறநத அரமபாஸதிரீகளை யுடையவனாயிருந்தும்,
கௌதம முனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையைக காமுற்று அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப்
புணாநதனன அதனையறிநத முனிவா அகலிகையைக் கல்லாகுக வென்றும்,இந்திரனை
நீயோா குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதுங் குறிகளாகுக வென்றுஞ்
சபித்தனர் எனபது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல - இநதிரன்சாபம்பெற்ற படலம்.

"உருகிய மனமொடு மனைாகல்லா ளுணாசெயு முனமுனி க்கழுவ
திருபுரு வமுறனி துதலேற விணர்படு வெரியென விழிசேப்ப

கருவியு முடலமு மெனவெண்ணுறுங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிவினைப் மேவினை சிலையுரு வாகெனருன"—

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னென்றே
யொன்று வேட்டுவந் தாயக்குடன் முழுவதும் யோனி"
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால்'—என்பதனானுணர்க.

திருமால்—இவர் பூர்வம் தேவாசுரர்கட்கு நிகழ்ந்த யுத்தத்திற் றோல்வி யடைந்த தேவர்கட்குத் துணையாகச் சக்கரமுதலிய பஞ்சாயுதங்களுடன் செருச்செய்ய, அசுரர்கள் போர்புரியமாட்டாது புறங்காட்டி யோடினர். அப்பொழுது திருமாலுஞ் சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்றொடர்ந்து கொல்லவேண்டு மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினர். அசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் மனைவியாகிய கியாதி யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாச்சிரமத்திற் பாதுகாத்தனள். கோபத்தோடு பின்றொடர்ந்துவந்த மாதவனும் அவ்வாச்சிரமத்தினுள் நுழைந்தனன். அப்பொழுது அவரைக்கண்ட யாமியாகிய கியாதி யென்பவள் போற்றிநிற்ப, விஷ்ணுவானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் துணிக்க வெட்டினர். அவள் பெருங்கூச்சலிட்டுக்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனள். அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவர் யோகநீங்கி நிகழ்ந்தவற்றை யுணர்ந்து துக்கமுங் கோபமும் மிகுக்கக் கண்கள் செவப்பவும் இதழ் துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்டுவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செய்தமையின் தமோகுண சம்பந்தமான பத்துப்பிறவிகளடைகவெனச் சபித்து விடுத்து, சுக்கிரனாலுயிர்பெற்ற தன் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனர். திருமால் சிவார்ச்சனைசெய்து அவற்றை நீக்கும்படி வரமேற்பச் சிவபிரான் எம்மடியவர் கூற்றுப்பிழை யாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்தமையின் ஐந்தில் அநுக்கிரகமும் ஐந்தில் தண்டமும் புரிவோம் உன் பிறவிகள் பத்தும் உலகோபகாரமாமென்றருளினர் என்பது சரித்தசங்கிரகம்.

இதனை, காஞ்சிப்புராணம் - அரிசாபபயந்தீர்த்தபடலம்

சீற்ற மிக்கெழச் சேந்த கண்ணினன் றிகிரி யோச்சியங் கெய்து மாதவன்
போற்றி வாயதலின் வைகு மாமியைப் பொருக்கெனச் சிரந் துணித்து வீழ்த்தலும்
மேற்றெ ழுந்தகூக் குரலொ லித்திர ளிருசெ வித்துளை யேற, மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீங்கிமுன் மனைவி பட்டது மற்று நோக்கினன்

கண்டு மாழ்கினன் றுயரின் மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தன னிதழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற் பொறியெ றிப்பவம் மாத வன்றனை வெகுண்டு நோக்கினா
னொண்ட ளிக்கரத் தரிவை தன்னைமற் றுனக்கு மாமியைத் தறுக ணாளனே
மிண்டி னாற்கொலை செய்து வீட்டினை வெய்ய பாவிநீ யுய்யு மாறெவன்

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயவற் றுள்ளு முத்தம மென்னில் யாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னாரடிக் கமல மன்றிவே றறிகி லேமெனிற்
றொடுத்து ரைக்குமிச் சத்தி யத்தினாற் றுயரு ழந்துநீ நரக வல்வினை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப தெய்துக வழுவு பாதகக் குழிசி யாயினாய்

நின்ற னக்கடுத் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாப்புறத் தாற்று நூல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்று முப்பரஞ் சுட்ட வெம்பிரான் றிருவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதன் டோந்தி யினரா யுலப்பி லாதவெந் நிரய மேவுக
மன்ற வங்கவர்க் கண்டு ளோர்களு மறலி யூரினைக் குறுகி மாய்கவே.

எவ்வ மேமிகுந் தமோகு ணம்பயின் றிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவ்வி யத்தொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி தன்னொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினன்"—என்பதனுணர்க (கசஎ)

தன்னு ளாளப் படுமனைவி தன்னா லாளப் படுவானை
லன்னுற் கறனும் பொருளு முளவாகா தொல்லைப் பொருளானு
மன்னு பயன்கள் வினைமுடியா மறுமை யணுகா தெப்பிழையு
முன்னும் பின்னும் பெருநாணு மூவாப் பழியு மறிமைந்தா.

(இ - ள்) அரசனே! (இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாய) தன்னேவல் செய்யச் சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு அறமும் பொருளும் உளவாகா முன்னுள்ள பொருளாலும் பயன்வராது செயல்கள் முற்றுறா. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது எக் குற்றங்களும் முற்படுவரும் பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னர் வரும். (ஆதலின்) மகனே! (தையல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று.

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பெண்வழிச்சேறல்

'மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்-நாணாக நாணுத் தரும்
மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்-வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.
இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்-நல்லார்க்கு நல்ல செயல். [த்து.
பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்-பெண்ணே பெருமையுடை
அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில."—
என்பதனுணர்க. (கசஅ)

எழிலாற் பாட லாடலினு லிசைப் பெருக்கி யுளமொவ்வா
மொழியாற் செயலால் வயமாக்கி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
பழிநா ணாதப் பரத்தையரைப் பற்று ராய்ந்த பண்புடையா
ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள்) தங்கள் அழகாலும் நடனத்தாலும் கீதத்தாலும் (பார்ப்போர்க்கு) ஆசைமூட்டி, மனத்துக்கொவ்வாத (இச்சக) மொழியாலும் (வஞ்சக) நடக்கையாலும் அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலைமாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோர் ஒழிப்பார்கள் (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தினின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரத்தையரை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வரைவின்மகளிர்.

"அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர் - நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.
பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.
தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - மாய மகளிர் முயக்கு."—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்.

"ஆசை யல்குல பெரியானை யருளு மிடையுஞ் சிறியானைக
கூசு மொழியும புருவமுங குடில மாகி யிருப்பானை
வாசக குழலு மலாக்கணணு மனமுங கரிய மடவாரைப
பூசல பெருகக வலலானைப பொருந்தல வாழி மடநெஞசே"—என்பதனு
னுமறிக. (கூகக)

அறிவை யழிக்குஞ் செயலழிக்கு மழியா மானந் தனையழிக்குஞ்
செறியு மறிஞா மதியாத செருக்கை விளைக்கு மீளாமுஞ்
மறியும் வெறுப்பு மிகவிளைக்கு முனிவு விளைக்கும் பகையஞ்சாத
துறிகள் விளைக்கு நகைவிளைக்குங் கொளமேல களளுண டலைமைந்தா.

(இ - ள்) (கள்ளானது தனனைப்பழகினவனுடைய) பகுத்தறிவைக்கெடுக்கும், நன்னடக்கையை யொழிக்கும், கெடாதமனத்தைக்கெடுக்கும், மதிவாணாகள் பொருளாகக்கொள்ளாத காவத்தையுண்டுசெய்யும், பெறறதாயும் மனமுறியும்படிவெறுப்பினை மிகுதியாக விளையச்செய்யும், பகைவா அசட்டைசெய்யத்தக்க சூறிகளையுங் கொடுக்கும், (கண்டோாக்குச்) சிரிப்பையுண்டாக்கும், ஆதலாற் கட்குடித்தலை நீ கொள்ளாதே எ - று.

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செய்யற்கவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷெ, கள்ளுண்ணாமை

"உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங் - கட்காதல் கொண்டொழுகு வாா
உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா - னெண்ணப் படவேண்டா தாா.
ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச் - சான்றோா முகத்துக் களி
நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்-பேணாப்பெருங்குற்றத்தாாக்கு-
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து - மெய்யறி யாமை கொளல்"—என
பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்

"ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுஞ் சான்றோா
தெளிவுடைய னென்றுரைக்குந் தேசுங் —களியென்னுங்
கட்டுரையாற் கோதப் படுமே லிவையெல்லாம்
விட்டொழிக்கும் வேறாய் விரைந்து"—என்பதனானு முணாக. (கசஎ)

வென்றி வரினு மதனான்முன் மேவு மொன்றற் காயிரம்பின்
மன்ற விழக்கு மதுவன்றி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மன்றி யனைத்தும் பகைகொள்ளு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விகண மறுமை யுறுதி யில்லையாஞ் சூதாடேல.

(இ - ள்) சூதாடாதே! அதனால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்னா் அதற்காயிரம்பங்கு தோல்வியைத்தரும் பண்டுள்ள பொருளும் இனிவரும்பொருளுமல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவாகள் கொள்வாாகள் மந்திரிமுதலிய இராசாங்கங்கெடும். நல்வாக்கு கல்வியறிவு மறுமைப்பயன் விளைக்குஞ் செயல் இவைகளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற்சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, சூது

"வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்-தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ-னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்-போஒய்ப் புறமே படும்.
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி-யிவறியா ரில்லாகி யார்
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்-தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது."—
என்பதனாலும்,

நாலடியார்

"உருவழிக்கு முண்மை யுயரழிக்கு மேண்மைத்
திருவழிக்கு மானஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ கைக்கொள் புரிந்து"—என்பதனாலுமுணர்க (கஎக)

மனமெய்ம் மொழிகள் வருந்தாமல் வகுத்துக தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுண்டி மிகப்பசித்த விடத்தி னுடற்குப் பொருந்தவுண்ணின்
முனிசெய் பிணிகட் கிடனின்று முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடிற்
புனித முடைய வயித்தியரால் வழிநின் றவற்றைப் போக்குகவே

(இ - ள்) மனமாவது தேகமாவது வார்த்தையாவது வருத்தமுறாதபடி தொழில்களைச்செய்து, (உடற்கூற்றுக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுணவை மிகப்பசியுற்றபொழுது சரீரத்துக்கமையப் புசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமில்லையாகும். இம்முறை பிசகிப் பிணிவந்துவிட்டால் (அநுபவசாலிகளான) நல்ல வைத்தியர்களால் (வைத்தியநூல்) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க எ - று

இச்செய்யுளால் நோய்க்கிடங்கொடேலெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, மருந்து.

"மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - துய்க்க துவரப் பசித்து
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.
உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றான் கருதிச் செயல்
உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் - றப்பானாற் கூற்றே மருந்து"—
என்பதனாலுமறிக. (கஎஉ)

ஒழிபியல்

உன்னன் மொழிதல் செயன்மூன்றுக் கொழுக்கம் வாய்மை நாணிழுக்கா
மனனு மனைபிற் பிறந்தார்கண் மலாத லீகை யிசழாமை
நன்னர் மொழியு மலாகலியா நன்மை பயப்பா வினைவறுமை
யின்ன விடத்தும் புரியாக ளேன மகடா யினியறிமோ

(இ - ள்) எமகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனநினைவும் வாய்ச்சொல்லும் காயச்செய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுகலும் நன்னடை பிழையாமையும் சத்தியந்தவறாமையும் நாணங்கெடாமையாய்வாழ்தலும், முகமலர்ச்சி உதாரத்துவம் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உளவாகும் மேலும், தாம

வறுமையுற்றகாலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யார். அறிவாயாக எ - று.

இதுமுதல் பதின்மூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, திரு, குடிமை

"இற்பிறந்தார் கண்ணல்லது இல்லை இயல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு
ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்
நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் - வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று
சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்"

என்பதனானும்,

ஏலாதி

'சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிறைகல்வி வள்ளன்மை - யென்றும்
மன்னர்கா பூங்கோதா யாறு மறைவின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு' —என்பதனானுமறிக. (கசங)

பெருக்கத் துயர்வாம் பணிவொழியல் பேணுப் பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற் றேனு முபரமான
முருக்கும் வினையைச் செய்பணியன் மெய்ம்மையார் மானங் கெட்டூழ்வந்
துருக்கு மெனிற்சா மரைமானை யன்ன மேம கண்டனே

(இ - ள்) ஏமகண்டனே! செல்வம்பெருகிய காலத்து உயர்வாகிய பணிவு காட்டுதலாலும், செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழித்தற் கேதுவாகிய காரியத்தை நிறைவேற்ற மனந்துணியாதே விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடும்படி வருமாயின் (தன்னுரோமத்துளொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமானைப் போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மானம்

"இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.
மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா - ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை

"பறைபட வாழா வசுணமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருரவோர் - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாந் தமக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டார் சாவாதஞ் சால்பு'—என்பதனானுமுணர்க. (கசச)

இத்து குடியிற் பிறந்தருநா லாயந்து செலவத் துயர்ந்தத்து
லெய்த்து லரிது பெருமையஃ தெய்துங் கொடைப்பொ பாவாதி

செயற்ற கரிய செய்துபிறர் செயிர்கூ றுமற றருக்காம
லுயதி நெறியிற பிறழாம லொழுகு வாரகருள ளதுமைமந்தர.

(இ - ள.) மகனே! மேறகுலததிறபிறநது அரியநூல்களையாராய்ச்சிசெய்து செலவபபெருககடைநததிருலும பெருமையானது அடைதறகரியதாம (ஆனால்) அது ஈகை சமாதானநடைமுதலிய செயறகரிய செயலகளைசசெயது பிறர் குறறஙகளை யெடுத்துரையாது இறுமாபபடையாது உசசிவிககததகக வழியினினறும தவறுமல நடபபவாகடகேயுள்ளது. எ - று

இசசெயயுளாற பெருமைதேடெனககூறியதாம.

இதனை, ஷ, பெருமை

"ஒளியொருவாக குளள வெறுககை யிளியொருவக-கஃதிறநது வாழ்து மெனல்
பிறபபொககு மெலலா வுயிாககுஞ சிறபபொவவா - செயதொழில வேறறுமை யான்.
மேலிருநது மேலலலார மேலலா கீழிருநதுங் - கீழலலார கீழல லவா.
பெருமை யுடையவ ராறறுவா ராறறி - னருமை யுடையசெயல
பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை - பெருமித மூாநது விடல "—எனபதனு னும,

சீவகசிந்தாமணி

"கருஙகடற பிறபபி னலலால வலமபுரி காணுங காலைப
பெருஙகுளத தெனறுந தோனறா பிறைநுதற பிணையி னீரே
யருஙகொடை தான மாயநத வருநதவந தெரியின மணமேன
மருஙகுடை யவாகட கலலான மறறையாக காவ துணடோ "—எனபதனு முணாக. (கசரு)

அனபொப புரவு கணணோட்ட மழியா வாயமை நாணுதி
யினபம பெருககு நறகுணஙக ளெலலா நிறைநத சானறோாக
ளெனபுற றவாககு மினியனவே சூழவா துணையின வினைமுடிபபா
வனபிற றளராா நடடாாககு மடஙகித தோறற ஞானறோர.

(இ - ள) (உயிாகளினபேரில) இனபு சமாதானம தாடசணியம உணமை மானஙகாததல முதலிய சிலஙகளையும பெருககசெயயும நறகுணஙகளெலலாம நிறைநத சானறோாகள் (தமக்கு நனமை செயதவாககேயனறி அயலாருககும) தீமைசெயத வாககும் நனமையே செயயக கருதுவாாகள துணைவாயாாததுக செயலமுடிப்பார் கள. (தமககனபராயோா) வனபுகொண டெதிாததுவரினும தளராாகள. குறறத தைப பொறுககும்படி பணிதலுககும நாணமடையாாகள எ - று

இசசெயயுளான மாடசிமைப்படு எனககூறியதாம

இதனை ஷ சானறாணமை.

"கடனெனப நலலவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சானறாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அனபுநா ணொப்புரவு கணணோட்டம வாயமையோ-டைந்துசால பூனறிய தூண்.
ஆற்றுவா ராறறல பணித லதுசானறோர் - மாறறாரை மாறறும் படை.
சால்பிற்குக கட்டளை யாதெனிற றோல்வி - துலையலலார கண்ணுங கொளல்.
இன்னாசெய் தாாககு மினியவே செய்யாககா - லென்ன பயத்ததோ சால்பு."— என்பதனுனும,

புறநானூறு

“பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேயவ வாயினுந் தொடைபுணர்ந்
தருவிலை நன்கல னமைக்குங் காலை
யொருவழித் தோன்றி யாஅங் கென்றுஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பாலரா
சாலார் சாலார் பாலரா குபவே”—என்பதனானுமறிக. (உகஅ)

ஆன்ற குடியன பெண்பதநல லறநீ திகளின வழுவாமை
சான்ற மக்கட் பண்பாருந் தன்னை யுடையார் நகையானு
மான்று இகழார் பகையிடித்து மதியா ரவர்தம் நற்குணமே
யேன்ற வுலகம் பாராட்டு மெல்லாப்பயனு மவாமாட்டாம

(இ - ள்) மேம்பட்டகுலநலமும் அன்பும் எளிய சமயக்காட்சியும் நல்லதருமமும் நீதிமுறைகளிற பிசகாமையும், சிறந்த (மாறுட்டருக்குப) பண்புடைமை யாகும். இந்தக் குணங்களையுடையவர் நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும், எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துரையார். அவரது நற்குணங்களையே பெரியவுலகமானது வியந்துரைக்கும். (அறம்பொருளாதி) பயன்களயாவும் அவரிடத்திலேயே குடிகொள்ளும் எ - று

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவறாதே யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பண்புடைமை

“எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்-பண்புபா ராட்டு முலகு
நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்-கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.”—என்பதனானும்,

புறநானூறு.

“உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயாவி
யன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.”—என்பதனானுமுணர்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருந்துஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரெனசெய்வான் றீயார் கொள்வ ரீட்டுதலான்
மெத்து மவருத்த மேயன்றி வேறொன் றில்லை யாதலினற்
பொத்தும் வெறுக்கை நன்றியுறல் புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அநுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அவனுயிரோடிருந்துஞ் செத்தவனேயாவான் இறந்த பின்னர் (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனுமான கள்வர் முதலானோர் கொள்வார்கள் பொருள்கேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறோர் பலனுமில்லை ஆன படியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தால் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறர்க்குங்) கொடுத்தலேயாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செல்வப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, நன்றியில் செல்வம்

"வைத்தானவாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்-செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.
பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு-மருளானா மாணாப் பிறப்பு
ஈட்டமிவறி யிசைவேண்டா வாடவர் தோற்ற நிலக்குப் பொறை
எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா-னச்சப் படாஅ தவன்
ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்-றீத லியல்பிலா தான்
அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்"—
என்பதனாலும்,

பாரதவெண்பா

"தீயாலோ நீராலோ தோவேந்தர் தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்றுபொருள் வைத்தார்க
ளெப்பொழுது நீங்கார் திடர்"—என்பதனாலுமறிக (௧௪௬)

இழிந்த தொழிலி னுறுவதே யெய்தற் கரிய நாணென்ப
ரொழிந்த மன்வாக் குடலொடுக்க மொளிவா னுதலார் நாணேயாங்
கழிந்து விடநாண் மண்கோடல் கருதார் நலமெல் லாமவளாப்பா
ரழிந்து நாணமற் றுயிர்வாழா ராவி யழிந்து நாணுள்வார்.

(இ - ள்) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாண மென்று பெரியோர் சொல்லுவர் அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல்லின் குழைமையினாலாவது உடலினொடுக்கத்தினாலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக்கின்ற ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய மாதர்களுக்குரிய நாணம்போன்றதாம் அவர் நாண மழியும்படி பூமியைக்கொள்ளுதல் கருதார் நன்மையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விடுவர் உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார் எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நாணுடைமை.

"கருமத்தா னாணுத னாணுந் திருநுத-னல்லவர் நாணுப் பிற
ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - குறைபதி யென்னு முலகு
நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் - பேணலர் மேலா யவர்
நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - ணாண்டுறவார் நாணாள் பவர்
குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக் கடை" — என் பதனாலும்,

நாலடியார்.

"இழித்தக்க செய்தொருவ னார வுணலிற்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்த றலைரு
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றோ வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு"—என்பதனானுமுணர்க. (கசக)

எடுத்த கரும முற்றாமை யெய்தினு முடிக்கே விடுவமெனத்
தொடுத்த முயற்சி யறிவிரண்டிற் றேறலர் தூயவரக் குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவங் குறித்துமடி யாக்கி மானங் கருதாவா
ரெடுத்தல் புரிந்தா ராதலினற் கிளைக்குக் குடியூன் றலினமைந்தா

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட் கிடையூறு நேரிட்டாலும் முயற்சி விவேகம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவற்றை முடித்தேவிடுவேமென்று பின்வாங்காது மேம்படுவர். மானங்கருதுவோர் தக்ககாலத்தை யோசித்துச் சோம்பி (காரியத்தைக்) கெடுத்தல் செய்தவராவர். ஆதலால் நீ குடித்தன்மை வளர்க்கும் விஷயத்தில் தளர்ச்சியுறாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், குடிசெயல்வகை

"கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்
ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி - னீள்வினையா னீளுங் குடி
குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து - மானங் கருதக் கெடும்.
இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு"-
என்பதனானும்,

வெண்பாமாலை

'செயிர்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
யயிர்க்கண் முரச முழங்க—வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்' —என்பதனானுமுணர்க. (கநு0)

உழுவித் திருவ ரிருவருழு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியரென் பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறர்க்குரியார் தொழின்முற் றுமுநது முழவினாபான்
முழுது மடுப்ப வேண்டுதலின் முதன்மைத் துழவென் றறிமைந்தா.

(இ - ள்) புத்திரனே! உழவுதொழில் வேளாளர்க்குப் பெரும்பான்மையும் வைசியர்க்குச் சிறுபான்மையும் உழுதும் உழுவித்தும் உண்பதற்குரியதாகும். உழவுதொழில் செய்து புசிப்பவர்களே தங்கட்குரியவராவார்கள். அவர்களே யுபகாரிகளென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து சேவைஞ்செய்பவர்களே பிறருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றைத் தொழில்களில் முழுதும் பயின்றாலும் உழவுத்தொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதும் வந்தடுக்கச்செய்தலின் உழவுத்தொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதென்றறிவாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் வேளாண்மை பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, உழவு.

"சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலகம் அதனால் - உழந்து முழவே தலை.
உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா - தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ லவர்.
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது - கைசெய்தூண் மாலை யவர்.
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் - விட்டேமென் பார்க்கு நிலை."—
என்பதனானும்,

பெரும்பொருள்

"யானை நிரையுடைய தேரோ ரினுஞ்சிறந்தார்
ஏனை நிரையுடைய வேளாளர்—யானைப்
படையோர்க்கும் வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு"—என்பதனானுமுணர்க. (௧௫௧)

வறுமை போல வின்னாது வறுமை யன்றி வேறில்லை
மறுவின் மொழிகள் சோர்வுபடும் வாய்த்த குடிநற் செயன்மொழிக
ளிறுதி படுமற் றிரப்பாதி யெல்லாத் துயரு முடனுறும்
பிறனி லேக்கு மீன்றாளும் பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல்.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதர்க்குத் துன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற் கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள் சோர்வுபடும் பொருந்திய குலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவுமழியும் இரத்தல் முதலிய எல்லாத்துன்பங்களும் பின்றொடரும் பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப் பார்க்கும்படி செய்யும் (அது ஒருவேளை) வந்துவிடின் இறத்தல் நலம் எ - று.

இச்செய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, நல்குரவு.

"இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யின்னா தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நசை.
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்-சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்.
நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொன்றுங் கண்பா டரிது" — என்பத
னானும்,

வளையாபதி.

"சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துரா
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லார்
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லா பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீ."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௫௨)

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் றிரந்துயிர்த்
துறப்ப தின்றிச் சிலர்வாழ்வர் தூய்மை மான்கெடாமையினு
[illegible] உயர்ந்த கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரில்லைக்கால்
[illegible] டெவ்வ ரவர்களே சிறப்பார் கரவா தவர்மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று யாசித்தும் மானமும் அழியாமையினால் யாசித்து உயிரைப்போக்காமற் சிலர் வாழ்வார்கள். மிக்க மென்மைவாய்ந்த ஈகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்படைவர். (ஆதலின், நீ உத்தம யாசகரைக்கண்டு குறிப்புணர்ந்துதவுக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவு.

"இரக்க விரத்தக்காரக் காணிற் கரப்பி - னவர்பழி தம்பழி யன்று.
இன்ப மொருவாக் கிரத்த லிரந்தவை - துன்ப முறாஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவா முன்னின் - றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து
கரப்பிலா வையகத் துண்மையா லண்ணின் - றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம் - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று
ஈவாரக ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோள் - மேவா ரிலாஅக் கடை."—

என்பதனாலும்,

புறநானூறு

"ஆடெரி படர்ந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவா
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
மனையோ ளெவ்வநோய் நீக்கி நிலைஇ
நிறப்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்னிலைக்
கொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே"—எனபதனானுமுணர்க. ()

பொன்னிற் சிறந்தார் தமயிடத்துங் காழ்த்த மானங் கெடநாவாற்
சொன்னற் குரிய வறங்குறித்தும் படாநெடுந ரிரவார் பெருமையினு
லண்ணிற் சிறந்தார் புயற்சியினு லேலா வுப்பில வறும்புற்கை
யுண்ணற் கமைந்த தமைத்ததென வுவப்ப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடையுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மானங் கெட்டுச் சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாசியார். முயற்சியினாலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் கிடைப்பினும் நாம புசித்தற்கமைந்து விளிப்புறுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பநிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம.

தனை, ஷை, இரவச்சம.

[illegible] கண்ணன்னார் கண்ணு - மிரவன்மை கோடி யுறும்.
[illegible] வேண்டற் பாலது - ஒன்றே வுலகியற்றியான்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - துண்ணலி னூங்கினிய தில்.
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற் - கிரவி னிளிவந்த தில்."—என்பதனூஉம்,

நாலடியார்.

"கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னா கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு"—என்பதனூஉமுணர்க. (கஙச)

அழுக்குற் றெவர்க்கும் வடிக்காண்பு ரச்ச மாசை யாலன்றி
யொழுக்கம் புரியா மறைபிறர்பா லுய்த்து மொழிவார் தம்போல
விழுக்குக் கேதுங் கவலாமுன் னேற்ற மாகிச் செம்மாப்பார்
மழுக்கு ளாக்கிக் பயன்படுவார் வழிதும் வழியாக் கிடார் கயவர்

(இ - ள்) கீழ்மக்கள் எல்லோரிடத்தும் பொறாமையினாற் குற்றங் காட்டு வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத் தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடுவார்கள். தம்மைப்போல (பிறர்க்கு) அவமானநேரி டின் (அவர்க்காச்) சிறிதுங் கவலைப்படார். அதற்காக முற்பட்டப் பூரித்துக் களிப்பார் கள். தம்மைத் தண்டிப்பவர்க்கே கொடுப்பார்கள். எளியவர்க்கொன்றுங் கொடுக்கமாட் டார்கள். எ - று.

இதனாற் கீழ்மையகற்று எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கீழ்மை

"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் - நெஞ்சத் தவல மிலர்.
அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின் - மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.
அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.
அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட - மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் - கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் - வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.
எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் - விற்றற் குரியர் விரைந்து."—என்பத னூஉம்,

நான்மணிக்கடிகை

"மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண் மாசொட்டும்
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்"—என்பதனூஉமறிக. (கஙரு)

அறக்கோட் டசை நீதிபுரிக் ககிலம் புரந்து பொருளீட்டித்
திறத்தால் வாழும் வகையெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் கிவ்வாறு
குறித்தா னியம்பித் திறற்சோம காந்த னுலக யாதுமவ [illegible]
[illegible] றுழக்கோட் பெயர்த்துக் கொடுப்பதன்றி [illegible] புரிந்தான் [illegible]

ள்.) இங்ஙனமாக மனுதர்மமுறையுடன் இராசதருமத்தை [illegible]
[illegible] (தருமவழியிற்) பொருள்தேடி [illegible]

வனையும் தன் செல்வப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தனதுலகபாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய தோளிற் பெயர்த்துக்கொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானாயினன் புலவர்களே! எ - று

அரசியற்கைப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௮௬

பட்டாபிடேகப்படலம்.

அத்தனுஞ் சோமகாந்த னகன்மனை நீங்கிப் போந்து
வைத்தவேத் தவையின் வைகிப் பணியொடுங் கணிதர்க் கூவி
யொத்தநா ளபிடே கத்துக் குரைக்கென வவருந் தெள்ளி
யுத்தரா யணத்தி னாதி யுறுமதிப் பூச மென்றார்

(இ - ள்) அரசனாகிய சோமகாந்தன் விசாலமான மாளிகையை விட்டுப் புறம் போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நன்மையோடுஞ் சோதிடர்களை யழைத்து (என் மகனாகிய சோமகாந்தன்) பட்டாபிஷேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்வீர்களாக வென்று கட்டளையிட, சோதிடர்கள் ஆலோசித்து உத்தராயணத்தின் முதல்மாசமாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநக்ஷத்திரம் (பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று சொன்னார்கள். எ - று

வேந்து + அவை = வேத்தவை இது வலித்தல்விகாரம்

உத்தராயணம்—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணாயனம்—ஆடிமாச முதல் ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்றிசையாகவுஞ் செல்வதோர் காலம் உத்தரம் - வடக்கு தக்ஷிணம் - தெற்கு மதி - மாசம்; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம் (௧)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா
மிமைக்குமு னியற்று வீரென் றேவினன் முடங்க லலகிக்
குமைக்குமவ் வேற்கை மன்னன் கோதறு முனிவர் சேய்மைத்
தமர்க்குமற் றெவர்க்குந் தூதர் தங்களை விடுத்திட் டானே

(இ - ள்) மந்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய (வேண்டுதலின், அதற்கு வேண்டுவன) வெல்லாவற்றையும் இமைப்பொழுதிற்கு முன்னரே செய்வீர்களாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்துருக்களைக் கொன்று) குவியலாக்குங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குந் தூரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மற்றெல்லாருக்குந் திருமுகமீந்து தூதர்களைச் செலுத்தினன். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை; இது முடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து. (௨)

[illegible] குரவுங் கூவிக் கைதொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
[illegible] னல்க விமைய்ந்தனெ னபிடே கத்துக்

கொருவில்வன் பொருள்கள் யாவை யுணர்த்துக வென்ன வன்னான்
பொருளெலாந் தாலம் போழ்ந்த பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னான்

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகுவித்துப் பணிந்து, (அடிகளே!) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்துள்ளேன். (அவனுக்கு) மகுடாபிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும் பொருள்களையெல்லா மெழுதிக்கொடுத்து இதுவுஞ் சொல்லினன் எ - று.

இயைந்தனென்ன என்பதில் என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விகுதி. (௫)

புண்ணிய பூமி முக்கட் புண்ணியன் சந்நி தானந்
தண்ணிய நதியின் றீரந் தழைத்தவுய் யானந் தன்னி
லெண்ணுமிவ் விடத்து ளொன்று மிடமிடத் துளுமீ சான
மண்ணுறு கிழக்குத் தீசி யாமபி டேகத் தானம்

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுரூபியாகிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும், தடமாகிய நதிதீரமும், நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லொரு) திக்கும் அபிடேகத் தானமாம் எ - று. (௬)

ஐம்முழ மாதி யைம்பத் தைம்முழத் தளவின் காறு
மைம்முகி றவழ வாகு மண்டபத் தகற்சி யாகுஞ்
செம்மணித் தூணீ ராறு சோபதி னாறு றாறும்
பொய்ம்முதல் கடிந்து காவல் புரிதரும் புலவு வேலோய்

(இ - ள்.) பொய்முதலியவற்றைத் தண்டித்து அரசுசெலுத்தும் புலான்மணமமைந்த வேற்படை தரித்த அரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்துசெல்லும்படி யுயர்ந்தும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுழமுதல் ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவுவரையில் உள்ளதாம். செவ்விய மாணிக்கத்தூண்கள் பன்னிரண்டும், பொருந்தியபதினாறும், முப்பத்தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம் எ - று.

பொய் என்றது ஈண்டு பொய் புகல்வோரை யுணர்த்தியது (௭)

அரசுவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொன்றும்
விரசுபன் மணியாற் பொன்னால் வெள்ளியாற் றாமி ரத்தாற்
பரசுபத் திரபீ டந்தாம் பண்ணுவ தாம்யா கத்துக்
குரைசெயு மரமு மாகு முறற்பால மரமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசுவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன்றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்களாலாவது பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலுமாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல் அத்தி அரசமுதலியன.

பான்மரம் - பாலுள்ள மரங்கள்.

ஒருமுழ முயரத்துச் செவ்வே யொன்றரை யகன்று முன்பி
னிருபடி யிணங்கி நான்கு பதத்தொடு மிருப்பச் சொன்ன
பொருள்களி னொன்றாற் செய்து பொருந்திய நிலத்திற் றிக்கிற்
குருமணி மண்ட பத்தைக் குயிற்றுமா றியற்று கென்றான்.

(இ - ள்) ஒருமுழமுயரத்து, செவ்வையாக ஒன்றரைமுழமகன்று, முன்னும் பின்னும் இருபக்கலிலும் படிகள்பொருந்தி, நான்கு கால்களோடு மிருக்கும்படி, மேற்கூறிய பொருள்களிலொன்றால் (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) தகுதியான இடத்தில் (மூன்றுதிக்குகளிலொரு) திக்கில் நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச் செய்யும்படி கட்டளையிடுகவென்றான் (ஆசிரியன்) எ - று (௭)

அம்மொழி கேட்டு மன்ன னழைத்துவந் திறைஞ்சி நின்ற
கம்மியர் தம்மை நோக்கி நதிப்பொழி மணியும் பொன்னு
மிம்மெனு முன்னா நல்கி யிரண்டுபீ டமுஞ்செய் தீங்குத்
தம்மினன் றியல்பு கூறி மற்றதுஞ் சாற்று கின்றான்.

(இ - ள்) சோமகாந்தன் (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு, தான் அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப் பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும் பொன்னும் விரைவிற்கொடுத்து, இரண்டு பீடங்களமைத்து இங்குக்கொண்டுவாருங்களென்று, அவற்றின் தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ் சொல்லுகின்றான் எ - று

கம்மியர் - சிற்பர் (௮)

பண்முழக் கறாத வாயிற் பகட்டெழின் மதிற்ற லத்தி
லணைதரு குணக்குத் திக்கி லைம்பத்தைம் முழத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்க ணமுப்பத் தாறொடு துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னொன்றுற விழைக்க வென்றான்

(இ - ள்) வாத்தியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய அழகிய மதிற்றலத்தோடமைந்த கீழ்த்திசையில் ஐம்பத்தைந்து முழவளவில் ஒப்பற்ற முப்பத்தாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தேவலோகமும் ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று பொருந்தும்படி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன் எ - று (௯)

நம்பனே புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பர் போந்து
செம்பொனை யுருக்கி வார்த்துத் திவ்வொளி மணிக்கா லியாத்துப்
பம்பெழிற் பீட மாக்கிப் படிகளும் பயிலச் சேர்த்து
வெம்புறு மடங்கற் றிண்கால் வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார்.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிற்பர்கள் புகுந்து செம்பொன்னை யுருக்கிச்சாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காந்திபொருந்திய இரத்தினங்களைப் பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிகளும் பொருந்தவமைத்து, கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய கால்களை வெள்ளியினாற் செய்துவைத்தார்கள் எ-று

கால்யாத்து - இதில் கால் உபசாக்கம் (௧௦)

வேறு.

இருநில மகிழ்ந்து மன்னல்சொரிந் திடியா வெழில்கொளீலங்கீழ்ப்படுத்து
மருவுவித் தரும மிடைப்படுத் ததன்மேன் மரகதம் படுத்தவன் குறட்டிற்

குருமணிப் பதும ராகத்துசெய ...
பருமணிப புட்ப ராகவுத திரத்தில் வச்சிரப் பலகையும் ...

(இ - ள்.) பெரிய பூமியைத்தோண்டி மணலைப்பெய்து (...) ...
அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய ...
அதன்மேல் மரகதத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், சிறமபொருந்திய பதும
ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும், கோமேதகக்கற்களாற் செய்த போதிகையுஞ் சேர்
த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தின்பேரில், வச்சிரரத்தினத்தாற்
செய்த பலகையைப் பரப்பி எ - று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம். (௧௧)

கொடுங்கைகள வயிடூ ரியத்தினும யாளி வரிகுளிர் மதிசசிலை யானும்
கொடுங்கையிற் றூக்குங் கோவைநித் திலத்துங் குலாவுபி த்திகைப்ளிக்கானு
நெடுங்களி பயபப வமைத்து நாற புறத்து நிரை மணி வாய்தல்கள் விடுத்துப்
படுங்கதிர்க் கனகத தகடுகம பதித்துப் பனமணி மண்டபஞ் செய்தார்.

(இ - ள்) கொடுங்கைகளை வயிடூரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்ந்த
சந்திரகாந்தக் கல்லாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முத்துக்
களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாத்திரத்தி
லேயே) பெருஞ்சந்தோஷத்தை யுண்டுசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும்
வரிசையாக அழகிய வாயில்களைவிட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுஞ்சேர் பரப்
பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று. (௧௨)

வே று

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாழையு
மாண்ட பூகமும வார்கழை வேழமு
மீண்ட யாத்து விதானத் திடையிடைத்
தூண்டு ஞற்ற விளக்குந் தூறுத்தனர்.

(இ - ள்) நீண்ட தூணகடோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாழைகளையும்,
மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருந்தக்கட்டி, மேற்
கட்டின் இடையிடையில் தூங்காவிளக்குகளையுந் தங்கவைத்தார்கள். எ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலையு மொடியுஞ
சுரும்பு மூழலா மாலையுந் தூக்கினார்
விரும்பு நாரந்த மென்கனி யாதிகோத்
தொருங்கு நாற்றின ரோவியந் தீட்டினார்.

(இ - ள்) அரும்புகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தின...
வண்டுகளூத மலர்மாலைகளையுந் கட்டினார்கள். இச்சிக்கத்தக்க ...
...றை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சித்திரமெழுதினார்கள். எ - று.

காமர் பன்மணித் தோரணங் கட்டினார்
தாம மண்டப மாடிருங் ...
... தூன்ன ...
... செழுங்கதிர் ...

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்கத் தோரணங்களைக் கட்டினார்கள்; அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளாவும்படி சோலைகளை வைத்தார்கள்; சேம முண்டாகும்படி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள் எ - று.

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல். சோமமண்டிலந் துன்னவென்னும் அடைமொழியால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (க௫)

அரசன் முன்ன ரடுத்திடுங் கம்மிய
ரரத னத்திழை யாதன முன்னாவைத்
தரைய பூங்கழ லாயமணி மண்டப
மரனுக் கேற்பநன் றாக்கினெ மென்றனர்

(இ - ள்) ஆசனச் சமூகத்தை யடுத்த தபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்த பீடத்தை முன்னே யிருத்தி, ஒளியையுடைய அழகியவீரக்கழலணிந்த அரசனே! சிவபிரானுக்குத் தக்கபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று. (க௬)

அகில்வ காத்த மாச னிரும்பொனுந்
துகிலும் பூணுஞ் சொரிந்தவர்ப் போக்கினான்
முகிலு மிஞ்சிய மொய்ம்மணி மண்டபஞ்
செகிலி னூல்புணர் தேசிக னண்ணினான்

(இ - ள்) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமங்கண்டராசன் மிக்க பொன்னையும் வத்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுதியாகச்) சொரிந்து அத்தபதிகளைச் செல்லவிடுத்தனன், இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளாவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன் எ - று. (க௭)

ஐம்பத் தைந்து முழத்தகத் தெல்லையுந்
நயம்பு நூல்பதி னான்கிட்டு நன்புதம்
பம்பு நூற்றறு பத்தொன்ப தாக்கினான்
மெய்ம்மயின் வீதிபன் மூன்றுபன் மூன்றுற

(இ - ள்) (அம்மண்டபங்கொண்ட) ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவு தூரமும், விரும்பத்தக்க பதினான்கு நூல்கள் தட்டி (நீட்டிலுங் குறுக்கிலும்) பதின்மூன்று பதின்மூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்களாகப் பிரித்தனன் எ - று.

இரண்டு நூல்களிட்டாலன்றி ஒரெல்லை யுண்டாகாமையின், பதினான்கு நூல்களிட்டுப் பதின்மூன்று வரிசையாகுமென்றும், பதின்மூன்று பதின்மூன்றுகள் நூற்றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனனென்றுங் கண்டுகொள்க.

நாப்ப ணின்ற பதத்தொரு நான்முழத்
தாப்பின் ரென்றவ னுலயி யாரொடு
மூப்பி லாத முலையுமை யாளுற
நீப்பி லாமணி வேதிசி கழ்த்தினான்

(இ - ள்) (அந்த நூற்றறுபத்தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நின்ற பதத்தில் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன் எ - று.

ஆபபின செனறவனுலறியான் - பசுவினபின செனறவனுகிய திருமாலாற் காணபபடாத சிவபெருமான திருமால கிருஷணுவதாரததில ஆயாகுலததில அவதரித்துப பசுமநதை மேயததமையின, அவனா "ஆபபின செனறவன" எனபபடடனா

இது பதினமூனறு வரிசைகளில ஏழாம வரிசையில ஏழாம வீடெனககொளக.

மூபபிலாத முலை - முதிராத இளநதனஙகள

அததைச சூழ வடிததவெண கோடடமும
விததி யேசுரா வேதிகை யிடடன
னிததைச சூழபத மீனொடடுந தாதுவின
கொததுக கொனறு குயிறறின வேதிகை

(இ - ள) அதனைச சூழமபடி யடுததுளள எடடுப்பதஙகளிலும் விததியே சுரா எனமருககும வேதிகைகள செயதனன விததியேசுர வேதிகைகளைச்சூழ்நத பதஙகள பதினறிலும தாதுவின கூடடசசிற கொனறுவேதிகைகள செயதனன எ-று

இது பதினமூனறு வரிசைகளில ஆறு ஏழு எடடு ஆகிய மூனறு வரிசையும நாறபுறததிலும பொருநதககூடியவை, எனறுல நடுவேயுளள ஒனபது பதஙகளில சிவபிரானுககொனறளிததுச சூழநது நிறபவையாம

அதைசசூழநத பதினறு பதமெனறது - பதினமூனறு வரிசைகளில ஐநது ஆறு ஏழு எடடு ஒனபது ஆகிய ஐநது வரிசையும நாறபுறததிலும பொருநதககூடியவை, எனறுல, சுறறிலும நானகு வரிசைகள வெறறிடமாககொணட ஓா வரிசையெனக. (உ0)

அடுததுச சூழநத பதமுறு நானகையும
விடுககெ லாருமவ ழஙகுறு வீதியாக
தொடுததது நோபத மூனறுது வாரமாப
படுதத னனறிசை நானகினும பணபுற

(இ - ள) (சாதுவின கொததுவரிசையை) அடுததுசசூழநத இருபதது நானகு பதஙகளையும யாவரும உபயோகிககும வீதியாகவிடுதது, நாறறிசைகளிலும முமமூனறுபதவிகளைத துவாரமாக அழகுறத தொடுததுசசெயதனன எ - று

அறு நானகுபதமெனறது - மூனறு முதறபததுவரையிலுளளபதஙகள நாறபுறததும பொருநதவநதவை யெனக

நோபத மூனறு எனபது ஏழாவதுவரியில மூனறு இதனை நாறபுறததுங கொளக (உக)

ஒழிநத நூறறெண பதததுரு ததிராக
கிழிநதி டாமணி வேதியி யறறினை
மொழிநத வீதியுண முறறமுறைமையா
லழிநதி டாநவ குணடமு மாககினை

(இ - ள) (இவவாறு கணககிடடவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதஙகளிலும் நூறறெடடு ருததிராககு, சிறபபுறற அழகிய வேதிகைகள செயதனன. முற்கூறிய (இருபததுநானகு பதஙகளையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவ குண்டஙகளையுஞ செயதனன எ - று.

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு இவ்வகையாக நான்குமூலைகளிலுஞ் சேர்க்க நூற்றெட்டாதல் காண்க. (உஉ)

ஆங்கு நீங்கி யடுத்தனன் மன்னவன்
றீங்கி லாயமுன் னீட்டிய யாவையு
மீங்க ணாயத்த தென்னென் றனு நோக்கினன்
பாங்கு ளார்க்குப் பணிபணிக் கின்றனன்.

(இ - ள்) அவ்விடத்தை நீங்கி மன்னனை யடுத்தனன் குற்ற மில்லாத ஆசிரியரே! முன்னந் தேடீ ரெழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன் என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள (சீடர் முதலான) வர்களுக்குப் பணிவிடைகள் கட்டளையிடுகின்றனன் எ - று (உ௩)

வேறு

முக்கண் ணுற குரிய கும்ப மூன்றிழை நாலும் வெற்பின
மைக்கண் ணா - கிரண்டு சேர்த்த நாலுமற் றேனை யோர்க்குந்
தொக்கக்கும் பங்கட் கோவ்வோன் றாகவே சூழ்க்க தொக்கு
மிக்கபல் சமிதை யாதி வேறுவே றாய்க வென்றான்

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற்கு மூன்றிழைகள் வாய்ந்த நூலும், பர்வதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய கும்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவர் கட்குரிய தொகுதியாகிய கும்பங்கட்கு ஒவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக தொக்கும், மேம்பட்ட பலவகைச் சமிதை முதலியனவும் (ஏவலாளர்கள்) வெவ் வேறாக ஆராய்ந்தெடுக்கவென்று சொல்லினன் எ - று

தொக்கு - மாசறின படலைகள் சமிதை - ஓமவிறகு ஆதியென்றதால் தளிர் பழ முதலியனவுங்கொள்க (உ௪)

தருப்பைக ளாய்ந்து தெரிப்பக் தங்கள் குரவன் செய்தங்
கிருப்பவ னுக முன்ன ரிறைவனை மேவப் பட்ட
திருப்பொலி யமைச்ச ரியார்க்குஞ் செய்பணி செப்பி விட்டார்
விருப்பொடு பணிந்தெல் லோரும் வேறுவே றியற்றப் புக்கார்

(இ - ள்) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னர் அரசனாற் கட்டளையிடப்பெற்ற செல்வ மிக்க மந்திரிகள் அவரவர்கட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட்டார்கள் யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (உ௫)

தெள்ளிய வேவ லாளர் செப்பலு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிந்து வீர
வெள்ளிய வேற்றுப் போர்வை விசிமுரசெடுத்து வல்லே
கள்ளிவர் மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச் சொல்வான்.

(இ - ள்) தெளிவமைந்த ஏவலாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்துத் துதித்து அன்னம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரமவாயநத வெண்மைதஙகிய எருதின தோலாற போாவைசெயது கட்டிய முரசத்தை யெடுதது, தேன சிநதும மாலையணிநத சிரததையுடைய யானையினபேரிலிடு விைாவாகத சானுமேறி இதனைச சாறறுகினறான எ - று (௨௬)

வாழியெஞ ஞானறு மொஙகும வைகிய தேவ தேவன
வாழிய வேத நீதி மனுநெறிச செஙகோல வாழி
வாழிய சோம காநத மனனவன கிளைக ளோடு
வாழிய வுலக மெலலாம வாழியிந நகர மெனறான

(இ - ள) எவவிடததும எககாலததும விளஙகுகினற தேவதேவன்வாழககடவன வைதிகநெறிவாழககடவது மறுமுறைபபடி செலுததுஞ செஙகோல வாழக கடவது சோமகாநதராசன தன சுறறததாரோடு வாழககடவன உலகமுழுவதும வாழககடவது இநதகதேவநகரம வாழககடவது எ - று (௨௭)

கலைமகள விரச செலவி முனனரே காணி கொணட
மலைநிகா தோளி றைறகு மணமக ளோடு செலவத
தலைமக ளிவரை நாளுந தககவா புணாதத நினறு
நிலைமுகப பூணீ ரெலலா மிருநகா புனைக வெனறான.

(இ - ள) சரசுவதியும, விஜயலட்சுமியும முனனமே யிருபபிடமாககொணட மலைபோல பூரிதத தோளையுடைய எமகணடராசனுககு, பூதேவியும சிறநத திருமகளும ஆகிய இவாகளை நாளபபொழுதில மணமபுணாததுமபடி தககாாகள தீாமானிததுளளா (ஆதலின) சகடடுவடிவாகசசெயத முகததையுடைய ஆபரணமணிநத நீஙகளயாவரும பெரிய இநநகரததை பலஙகரிபபீாகளாகவெனறு கூறினன எ-று

கலவியும வெறறியும முனனரேயுடையனாதலின "கலைமகளவீரசசெலவி முனனரே காணிகொணட மலை நிகா தோளினான" எனறும, பூபாரததையும இராசசெலவததையும கொடுககபபடுதலின "மணமகளோடு செயவததலைமகள இவரைப புணாதத"—எனறுஙகூறனா (௨௮)

பணடைய தினகதின மேலும பாரிகக வறமபா ரிகக
மணடிய பொருளகளை யிலலோா மனனவ னிதிபபண டாரம
விணடன வாயதல சென்று வேணடுவ கொணடு செயக
வுணடெனில வெறுபபுத தெயவத துளததஞ் சொழிக வெனறான.

(இ - ள) முனனைய நாளககாட்டிலும (எலலாபபராககிரமஙகளும) வளருக தருமம விருததியாகுக மிககபொருள கையிலிலலாதவாகள அரசனுடைய செலவமாகிய பொககிஷததின திறநதுளளவாயிலகளிறசெனறு வேணடுமளவும (கேடடு) பொருளபெறறுசசெயக தெயவததின மனததில வெறுபபிருககுமாயின அதுவும விலககவெனககூறினன எ - று (௨௯)

இனிபன நுகாநது பூசி யெழிலகொள வணிநது மெனறீங
கனியென மொழிநது ளினபங கனிதர வளவ ளாவிப
புனிதவிண ணவாககுப பூசை போறறுக போறறு கெனறு
நனிபல பொருளுஞ சொலலி நளிமுரச செருககினானே.

(இ - ள) இனியனவாகிய வுணவுகளையுணடு, (பரிமளவஸதுககளைப) பூசி, (சிறநத ஆபரணஙகளை) அணிநது, மெலலிய சுவையமைநத கனியைப்போல வசனி

தது, மனத்தில் இன்பமதிகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவர்கட்குச்சிறப்புச்செய்க சிறப்புச்செய்கவென்று, பலபொருள்களையும் நன்றாகக் கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யறைந்தனன் எ - று (௬0)

அறைபறை யெழுத்துச் சொன்ன வரும்பொரு ளுணர்ந்தன் போடு
நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநகர் முழுதுங் கோடித்
துறைபுநர் கரிக ரெல்லா முவாத்தலா தந்த மைந்தர்க்
கிறைமைவந் தடுத்தாங் குளமா திக ளினிய ரானார்

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பறையறைந்த (வள்ளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்து, அன்புடன் நிறைவாகிய அறங்களைச்செய்து, பெரிய நகர்முழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்து, அந்நகரவாசிகள் யாவருந் தங்கள் புதல்வர்களுக்குத் தலைமைவந்தாற்போல மனமுதலியன இனியவர்களானார்கள் எ - று (௬௧)

சேனைகட் கிறைவ னேவச் சேவடி பணிந்து போந்து
யானைகட் கரசை யாதோ ரணருள் ளரசன் மன்னித்
தேனிவர் மதமருந்த திருமுக மெழுதிப் பொட்டை
பூநிற நுதலின் வீக்கிப் பொற்புறப் பண்ணி னானே

(இ - ள்) சேனைகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனாயுள்ளவன் செவ்விய பாசங்களைப் பணிந்து வந்து, நிலைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்தில் (சிந்தூரம்) எழுதி, முகபடாத்தினை அழகிய நிறமமைந்த நெற்றியிற் கட்டி அழகுபெறச் செய்தனன் எ - று

ஆதோரணர் - யானைப்பாகர் குத்துக்கோற்காரர்

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின் "சேனிவர் மதமருந்த திருமுகம்" எனப்பட்டது (௬௨)

வல்லவரு ளிறைவன் சென்று வார்கொடி யுயர்த்தித் தூசுங்
கலனுநன் கணிந்து பூட்டுங் கவனவாம் பரியும் பண்ணிக்
குலவிய கொற்ற வைவாள் கொடுமரம் பகழி யாதி
பலவுமுள் ணிறைத்து வைத்துப் பாழித்தேர் பண்ணி னானே

(இ - ள்) தேர்ப்பாகர்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் நன்றாகப்பூட்டி, கட்டத்தக்க வேகத்தையுடைய தாவிச் செல்லுங் குதிரையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்திய கூர்மை வாய்ந்த வாளும் வில்லும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரதத்தை யலங்கரித்தனன் எ - று (௬௩)

வாதுவர்க் கிறைவன் சென்று வாசநீர் முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றொழிந்து நல்ல குணத்ததாய்ப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய் கலினப் பாய்மாப் பேரொலிக் கலன்கள் பூட்டிக்
காதடி மயிர்க ளார்த்துக் கவின்மிகப் பண்ணி னானே

(இ - ள்.) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப் பகைஞர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுங் கடிவாளமபூண்ட பாய்ந்து செல்லுங் குதிரையை, மிக்க வொளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின் அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்தனன் எ - று

வாதுவர் - குதிரைச்சேவகர். காதடி மயிர்களார்த்தல் - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிரைப் பின்னிவிடுதலாம். (௬௪)

சாரண ரடுத்து நின்று தகுதியி னளித்த வோலை
போரண வியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தரச ராதிச்
சீரண வியவெல் லாருஞ் செறிந்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாய்ந்த பூவைய ரோடுஞ் சார்ந்தார்.

(இ - ள்) மன்னர்முதலிய சிறப்புற்றயாவரும், (சோமகாந்தனவிடுத்த) தூதுவர் சமீபித்து நின்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுகத்தைக் கையிலேற்று அதன் பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நால்வகை) அங்கங்களையுமுடையவர்களாகி, நிறைந்த அழகுடன்பொருந்திய தத்தம மனைவிமாருடன் (தேவநகரத்தை) அடைந்தார்கள் எ-று

வாரண முழக்க மோர்பால் வாம்பரி முழக்க மோர்பாற்
றேரணி முழக்க மோர்பாற் செறிபடை முழக்க மோர்பா
லாரண முழக்க மோர்பா லாடலின் முழக்க மோர்பாற்
றோரண மாட வீதி தொறுநிறைந் திட்ட வன்றே.

(இ - ள்) ஒருபக்கத்தில் யானையினமுழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் தாவிச்செல்லுங் குதிரையின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் அழகிய தேரின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் நெருங்கிய படையின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந்தன எ - று (௬௬)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்விளை யாடு வாருந்
தேம்பிழி மாந்து வாருஞ் செறிந்துவா தாடு வாருங்
கூம்புறு மாட வீதிக் கோட்டணி நோக்கு வாரு
மாம்பல வினையின் வெவ்வே றாயின ரடுத்தோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்) அங்குவந்தவர்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவர்களும், சோலைகளில் விளையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கள்ளையருந்துபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்குடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பவர்களுமாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறானார்கள் எ - று.

வாதாடுவாரும், என்பதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோரு மென்பபொருள் கூறினுமமையும்.

புனலாட்டு, பொழில்விளையாட்டு, கட்குடித்தல், சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சேர்ந்தவை. (௬௭)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுத்த வேலை
புனைகழ லரச னேவப் புரையறு விதியி னாசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னே மேவிய மூன்று நாளின்
வனைகலத் துறுமண் ணிட்டு வண்முளை வித்தி னானே.

(இ-ள்.) (அத்தேவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமுற்று) இருக்க, (பட்டாபிடேகத்திற்கு) நியமித்ததினம் வந்துசேரவும், அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னன் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன் பட்டாபிடேகஞ் செய்விக்குந் தினத்திற்கு முற்பட்டுப் பொருந்திய மூன்றுந்தினத்திலே, செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிட்டு, வண்மைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன் எ - று.

பாலிகையில் மண்ணிடுதல் மிருத்சங்கிரகணமென்றும், முளைவிதைத்தல் அங்குராரப்பணமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௫௮)

வீழிவரு நாளிற் கந்த மலர்பொரி யரிசி சந்து
பொழிதயி ரளாவிப் பூசித்துப் பலிமு னிட்டுக்
கழிபெரு மகிழ்வின் மேலோர் கடவுளர் யாரு மொன்றா
மொழியில ராக வீண்டை யுறுகென விளித்திட் டாரே

(இ-ள்) அடுத்த தினத்தில் வாசந்தங்கிய மலர்களும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழிகின்ற தயிருங் கலந்து, பூசையாற்றி, முற்படப் பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவர்களாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவருநீங்காமல் இவ்விடத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரஞ்செய்யலால்) அழைத்தனன் எ - று. (௫௯)

ஏந்திலை வேலான் மைந்த னேமகண் டற்கு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாகர் சமைத்தமா களிறு பொற்றேர்
காந்தொளிப் படையு மன்றே கடன்முறைப் பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறையோர் தக்கோ ரிரவலர் தமக்கு மன்னம்

(இ-ள்) ஏந்திய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னன் மகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்வதற்காகப் பாகர்கள் சமைத்த குதிரையும் யானையும் அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வற்றை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்குந் தக்கபாத்திரர்களுக்கும் யாசகர்களுக்கும் அன்னமளித்தனன் எ - று. (௬௰)

அற்றைநா ளிரவிற் றன்மு னுட்கப் புரிநாண் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றகங் கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னன்றே

(இ-ள்) அன்றைய இராத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புக்கட்டிக்கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளையலணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெற்ற பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிற்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனாயினன் எ - று.

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௬௧)

பல்லிய மியம்பா நிற்பப் பாவைய ராடா நிற்ப
வல்லவர் தியானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிற்பச்

சொல்லிசை மறைக ளுணருஞ் சோதக ரோத்ர நிற்ப
நல்லவர் பலரும் கேட்ட நன்பொருள் நீட்டா நிற்ப.

(இ - ள்) பல்வாத்தியங்கள் ஒலிக்கா நிற்கவும், *சித்திரப்பதுமைபோன்ற மங்கைபார்கள் நடனஞ்செய்யா நிற்கவும், ஜபத்தில் வல்லவர்கள் தியானஞ்செய்யவும் மந்திரங்களை ஜபிக்கவும், சோதகர்கள் சொல்லுகின்ற ஓசையையுடைய வேதங்களனைத்தையும் ஓதா நிற்கவும், நல்லவர்கள் பலர் (அவரவர் விரும்பிக்) கேட்ட நற்பொருள்களைக் (கையால்) நீட்டா நிற்கவும் எ - று (சஉ)

பித்தியிற் சிறப்பின் முன்னாப் பேரெழில் வாய்ப்பச் செய்த
சித்திரத் தூரலின் முக்கட் செழுமதக் களிற்றை நாட்டிப்
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு மூட்டி
வித்தக விடையூ றின்றி வினைமுடித் திடுக வென்றான்

(இ - ள்) சுவர்த்தலத்தில், சிறப்பன முதலிற் போழகுபொருந்தச் செய்து வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்று விழிகளையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட (மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [நிவேதனஞ்செய்து] ஞானசுரூபியே! யாதொரு தடையுமில்லாது இந்தக்காரியத்தை முடிவுபெறச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன் எ - று (சங)

சூரிய னாதி யாகத் தூயசண் டேச னீறா
நேருற நூலிற் சொன்ன நிலந்தொறுங் கலையந் தாபித்
தாருநற் பூசை யாற்றி யவரவர் தம்மை வெவ்வே
றேருறு பூசைக் கேற்ற தாவகை காக்க வென்றான்

(இ - ள்) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனீறுதியாக வரிசைப்பட நூலில் வகுத்த நிலங்கடோறுங் கலயங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல பூசனையைச்செய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிரார்த்தித்தனன் எ - று (சச)

பரப்பினன் சாலி தூணிப் பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிப்புறு மரியிற் பாதி வெற்றவெள் ளெதிற்காற் கூறு
கரப்பிறு னியமொன் பானுங் கலந்ததன் மேலே வைத்தான்
சுரப்புறு மன்பு பொங்கத் துலங்குபொற் சிவகும் பத்தை

(இ - ள்) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசியிற் பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற் காற்கூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங் கலந்தும், (ஆக ஒன்றன்மேலொன்று வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்பானது அதிகரிக்கும்படி சிவகும்பத்தை யதன்மேலில் எழுந்தருளச்செய்தனன். எ - று.

சாலி - ஓர்வகை நெல் (சரு)

மங்கல வியங்கள் விம்ம வாரந்தி முகந்து செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தின் யானைச் சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவந் தடுத்த தூநீ ராடையில் வடித்து மெல்லப்
பங்கமுற் றற்நா லெட்டுப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்.) மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து செம்பொன்னாலாகிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் யானையின் மத்தகத்தின்மேலில் வரிசையாக அங்கு வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வஸ்திரத்தால் மெல்ல வடிகட்டிச் சேறில்லாமல் அறப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி கலம்பொருந்தச் சொரிந்தனன். எ - று (சகூ)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற் பூரமே யகரு வாசந்
துன்னுசந் தனமே வெட்டி வேரொடு விரைகள் பல்பூ
மின்னுபல் பழங்கள் பற்பல் விபனகொடி பஞ்ச கவ்ய
மின்னவுஞ் சொரிந்து சூசச் மிலையிருங் கனிமேல் வைத்தான்

(இ - ள்) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகருமும் வாசம் பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேரும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல மலர்களும், ஒளிவாய்ந்த பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவியமும் இவைபோலவனவுஞ் சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பைமுடி (இவற்றை) மேலே வைத்தனன் எ - று. (சஎ)

அடிப்பரப பிருநீர் சொன்ன வளவினிற் பாதி யீச
னிடப்புறக் கரகத் துக்கு மிதற்குறு மளவிற் பாதி
கடப்பட விருந்து மெல்லாக் கலசங்க டமக்கு மாக்கிச
கடாப்பசுஞ் செழும்பொ ஞதி சொரிந்தனைத் தினுக்கும் வைத்தான.

(இ - ள) (சிவகும்பத்திற்குச) சொல்லிய நீரின் அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவ கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி கும்பத்திற்கும், இதிற் சொரிந்த அளவிற் பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலசங்கட்குமாக (நீரை) சசொரிந்து, ஒளி விடும் பசுமைதங்கிய செழும்பொன் முதலியவற்றை (அவரவாக்கேற்ப) பபெய்து அவ்வக் கும்பங்கட்கும (இலையுங் கனியும) மேலே வைத்தனன எ - று (சஅ)

இருகலை வெவவேவ றெல்லாக் கும்பத்து மெய்தச் செய்து
கருவிறும் விததி யேசா கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும்
பெருகுபொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை யியங் காரப்பொன்
றிருபுவெண் கலமிவ் வெட்டு மொவ்வொன்றுச் சேர்த்தி னானே.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும வெவவேறாக இரணடாடைகளைப் பொருந்தக்கட்டி, (தமமைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசுரருடைய கலசங்களெட்டிலும பெருகுகின்ற பொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை ஈயம இரும்பு (தரா) வெணகலம ஆகிய இவ்வெட்டையும ஒவ்வொன்றாக இட்டனன.எ-று

அஷ்டவித்தியேசா-அநந்தன - சூக்குமேசன-சிவோத்தமன-ஏகநேத்திரன்-ஏகருத்திரன - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன - சிகண்டீசன எனப்படுவா. (சகூ)

வே று.

அருகுசூழ் கலைய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சனஞ் சாதி லிங்கமே சிந்தூரந் துத்த
மருள்று மிரண்டு விமலைகள் காந்தம வகுத்தவி ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்) (வித்தியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்துச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம் தெளிவு கெட்டொண்டாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிலிங்கம் சிந்தூரம் துத்தம் மயக்கமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன் எ - று (௩௦)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணாப்பிரகமென்று மிருவகையாம்

சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் றிரணமே பயையே
மேதகும் பார சிதைவளர் சீவை வினசசுரி சமங்கையே விசையை
பூதிசெய் சயையே புகழ்சக தேவை பூரணை கேசையே யட்டை
தீதிலை யறுக்குஞ் சதாவரி சிவபத் தினையுமவ் விரொட்டி னிட்டான.

(இ - ள்) சோதிமரம் சோதிக்கொடி சோதியிலை சோதிமரப்பிசின் மேன்மைதங்கிய பாரசிதை வளர்கின்ற சீவை வினசசுரி சமங்கை விசையைப் பூதியைச்செய்கின்ற சயை கீர்த்திதங்கிய சகதேவை பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையையொழிக்குஞ் சதாவரி சிவபத்தினி ஆகிய இவற்றையும் அந்தப் பதினாறு கலசங்களில் (முறையே) இட்டனன் எ - று (௩௧)

குணக்குற் றுவார மிருமருங் கடுத்த கும்பமீ ராறனுட் பலாசு
துணர்க்கருங் காலி யாம்பிரங் கல்லால் சுத்தவால் கூவிளம் வன்னி
மணக்குநல் வாகை பிப்பலம் மத்தி மலர்நா ரத்தைமா தளையென [டான.
றுணக்கலசெய் யாத் பட்டைபன் னிரண்டு முறுமுறை யெடுத்தெடுத் திட

(இ - ள்) கிழக்கிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கலிலும் அடுத்த பன்னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல்லால் நல்லால் வில்வம் வன்னி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அத்தி நாரத்தை மாதளையென்று சொல்லப்படும் உலர்த்தாத பட்டைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய முறைப்படி யெடுத்தெடுத்துப் பெய்தான் எ - று (௩௨)

அங்கியின் றிசையி னொன்பது கும்பத் தாற்றுமண் ணானிலை யுறுமண்
பங்கமில் புற்று மண்ணிபக் கோடு பட்டமண் பாய்திரைக் கடன்மண்
பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கன்மண் ணரசிற
றங்குமண் ணிந்த வொன்பது மாய்ந்து தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான.

(இ - ள்.) அக்கினிதிசையிற்பொருந்திய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமாந்தையிட்டது மண் கெடுதலில்லாத புற்றுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரந்த அலைகளையுடைய கடல் மண் மிக்க நீரையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரிசுத்தமான மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராய்ந்து தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன் எ - று (௩௩)

தென்றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பச் சேர்ந்தபன் னிரண்டுகும் பத்து
மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மரைசெந்தா மரைமகிழ் மூலரி [ண
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னொண்மலர் முனிபுட்பம் வண்டு
சென்றுதேன் மாந்து நந்தியா வட்டஞ் செண்பக மிராறுநே ரிட்டான.

(இ - ள்) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கலிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலர் நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமரைமலா செந்தாமரைமலா மகிழமலா அலரிமலா பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலா சிறுசணபகமலா அகததிமலா வணடுகள் சென்று தேன்பருகும நந்தியாவாததமலா செண்பகமலா இந்தப் பனனிரு மலாகளையும் இடடனன எ - று (௫௫)

நிருதியின றிசையிற குமபமொன பதனு ணெகிழநதசந தனமவெட்டி [வேரோ
மருமிகு புழுகு குஙகுமம வாச மலகுகத தூரிதந கோலந
திருகறு மகரு செழுமணச சாபத திரியில வஙகமே யெனன
வருவிரைப பொருளக ளொனபதுஞ சால வரிசையி னெடுததுற விடடான

(இ - ள) நிருதிதிசையிலுள்ள ஒனபது குமபஙகளில அரைதத சநதனம வெட்டிவோ வாசமிகக புழுகு குஙகுமம கஸதூரி வாலமிளகு குறறமறற அகரு செழிதத மணமுடைய சாதிபததிரி இலவஙகம எனறு சொலலபபடும வாசனைததிரவியஙகள ஒனபதையும வரிசையாயெடுதது மிகுதியாகப பொருநத இடடனன எ - று.

மேற்றிசைத துவார மிருமருங கடுபப மேவிய குமபமீ ராறுட
கூறறுறு மூஙகி லரிசியொ டுழுநது குளநெறகோ தூமையே யவையே
தேற றுநா வுரியி னரிசியெள பயறு தினைசெழுங கடுகுமென சாமை
தோறறிய வரகென றுரைததபன னிரணடுஞ சுததிசெய தெடுததினி திடடான.

(இ - ள) மேறறிசைததுவாரததில் இருபககலிலும நெருஙகசசோநத பனனிரணடு குமபஙகளில சொலலுகினற மூஙகிலரிசி உழுநது குளநெல கோதுமை யவை தெளிநத நாவுரியரிசி எள பயறு தினை செழுமைவாயநத கடுகு மெலலிய சாமை வரகு எனறு சொலலிய பனனிரணடு தானியஙகளையுஞ சுததிசெயது எடுததுப பெயதனன எ - று

யவவ-கோதுமையிலோரவகை (௫௬)

வளிவளா திசையிற குமபமொன பதனுண மனனிலக குமிசஙக புடபி
யொளிவளா விணடு காநதியஞ சனிதே னூறறிய துழாயசக தேவி
துளிமது வாரு மிநதிர வலலி சூரியா வருததமபன மினியென
றளியின ருரைதத வருஞசிறு தூறே ரொனபது மாதரத திடடான

(இ - ள) வாயுதிசையிற பொருநதிய குமபஙக ளொனபதில, நிலைபெற்ற இலநகுமி சஙகபுடபி ஒளிவிளஙகும விஷணுகாநதி அஞசனி தேனசிநதுந துளவு சகதேவி துளிககினற தேனைசசொரியும இநதிரவலலி சூரியாவாததம பனமினி யெனறு பெரியோா கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொனபதையும ஆசையுடனிட்டனன எ - று

வடககுறறு துவார மிருமருங கடுபப வெதிநதபன னிரணடுகும பததுட
டொடககெலா மறுககும பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளநீா
விடறகருஞ சுவையின மாதளை நரநதம விலவமாத தாடிமம பலாவின
றடககனி யிரதமாயபன னிரணடுந தழைததகா தலினமிகச சொரிநதான்.

(இ - ள) வடதிசையிற் பொருநதிய துவாரததின இருபககலிலுந தஙகிய பன்னிரணடு குமபஙகளில, பாவஙகளை யெலலாமொழிககும பால தயிா நெய புனிதமான கோமூததிரம சாணம இளநீா நீககுதறகரிய சுவையையுடைய மாதளை நாரததை விலவம மா தாதுமாதளை பலாவெனனும பெரிய கனிகளின இரசஙகள ஆகிய பனனிரணடையும பெரு விருபபுடன மிகுதியாகபபெயதான எ - று (௫௮)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைக்கும் பங்களுள் வேறு
படுவன வில்லை யாதலான் முன்னர்ப் பாய்ச்சிய கந்தநீ ரேயா [ழிந்த
மிடையிடை மும்மூன் றெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொரு ளிடப்படா தொ
தடமணிக் கும்பந் தமக்குமுன் சொரிந்த தண்புன லாதியென் றொழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில் வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னர்ச்சொரிந்த வாசம்பொருந்திய நீரேயாகும்; நடுவே மும்மூன்றாக எட்டுத்திக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள்களையிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகும்பங்களில் முன்பெய்த தண்ணிய நீர்முதலியனவே யென்றுவிடுத்தான். எ - று. (௫௯)

மேருமால் வரையே யிடையினை யைந்து வியன்பத மிளாவிர தந்தான்
சேருமவான் வீதி யிடையிடைப் பொருள்கள் சேர்த்துறும் பதவரி சைகளே
வாருமால் வரைகள் அவற்றிடைப் பதங்கள் மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொண்
டாருநா வலந்தண் டெனவியற் றும்பொன் மண்டபந் தியானித் தான்.

(இ - ள்) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலையாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே பொருள்களைப்பெற்றுத்தாத பதவரிசைகளே (அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்த) நெடிய பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களாகவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தீவைப்போலச்செய்யப்பெற்ற அழகிய பொன்னாலாகிய மண்டபத்தை (மனத்தில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று. (௬௦)

செம்பொன்மால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செறிபதத் திடைப்பத முச்சி
யம்புயா விரண்டு வரிசெயச் சூழ்ந்த பதங்கொடு முடிகளாப் பாவித்
தெம்பிரான் றேவி வித்தியே சுரர்தூ தெண்மா சோ நூற்றுவர் தமையும்
வம்பறு மலர்க ளாதிகைக் கொண்டு வரிசையாற் பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய (ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெய்து, எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுரர்களும், தூதுக்களும், நூற்றெட்டு ருத்திரர்களும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலர்கள் முதலியவற்றைக் கையிற் கொண்டு முறைப்படி பூசித்தனன். எ - று. (௬௧)

பதினொரு மனுவான் மூலமந் திரத்தாற் பகர்மிருத் துஞ்சய மனுவா
லிதமரு ளிறைவர் தமையுந்தத் தமது மனுவினா லேனையோர் தமையும்
விதமுற வருச்சித் தணவுமிக் கூட்டி விரைப்புகை தீபமா திகளு
மதமறக் காட்டிப் பாட்டொலா டாடல் வரிசையின் முற்றுவித் ததன்பின்.

(இ - ள்) பதினொருமந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் நன்மையைய னுக்கிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரரையும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாற் பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட ஆசனஞ்செய்து, மிகுதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிவேதித்து, வாசம்பொருந்திய தூபம் தீபமுதலியனவுங்காட்டி, கீதநிருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ - று.

மதியுருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுருதி வகைபுரிந் தங்கிதா பித்துக் [கிக்
மதுமலர்ப் பலாசஞ் சமிதையு மற்றைப் பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தனக்கு நேரெண்மரை விளித்துக் காதணி யாதிக ளுதவி
முதுமறை வழங்கிக் கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முற்றுக வென்றான்

(இ - ள்) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்து, பெரிய சுருதியை வகைப்படி செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன் பொருந்திய மலரையுடைய பலாசஞ் சமித்தையும் பிறபொருள்களும் ஓமஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானமான எட்டுப்பேர்களை விரைந்து விளித்து, (அவர்கட்குக்) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழமையாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்து, (மற்ற) எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினன் எ - று. (௬௩)

குணக்குமுன் னனைத்துத் திக்குறுங் குண்டங் கூடினோ ரத்தியா லரசு
இணர்த்தகல் லாலு மெரிதிசை முதலாச் சூழ்ந்திடும் விதக்குறுங் குண்டத்
திணைக்குமுற் றவர்கள் வன்னியே கதிர மிப்பமா யூரங்கூ விளமும்
பிணக்கறத் தழுவிச் சருவமுன் னுவாற் பேணின ராகுதி புரிந்தார்

(இ - ள்) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தி ஆல் அரசு பூங்கொத்தையுடைய கல்லால் இவற்றின் சமித்துக்களாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களிற் சேர்ந்தவர்கள் வன்னி கருங்காலி ஆயூரம் வில்வம் இவற்றின் சமித்துக்களாலும், சர்வவென்பதை முதலாகவுடைய மந்திரத்தாற் குற்றமற ஆகுதிசெய்தார்கள் எ - று. (௬௪)

திவாகரன் மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த தீயிடை முன்னமை யாசிரியன்
றவாதமூ லத்தி னாலும்பூ சனைக்குச் சாற்றிய மனுச்சொற் பப்பத் [யா
தவாவினவெவ் வேறு மாசியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா ளோடுகூ டாமை யுறங்குமா பணித்தனன் மகனை.

(இ - ள்) சூரியன் ஒளிகுன்றும்படி வலப்புறஞ் சுழித்துக்கொண்டெழுந்த ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓமப்பொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, எமகண்டனைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல் துயிலும்படி கட்டளையிட்டனன் எ - று. (௬௫)

விடிந்தபின் குருவுஞ் சுசியினை மருவி மேவிய கனவினை வினவி [ப
முடிந்தது நன்றே யாதலான் மகிழ்ந்து முடித்திடுந் தீக்கையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக ணூறுநூ றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வானம்
மிடிந்தென வியம்ப மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன் முறையால்

(இ - ள்) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுத்தியையுற்று, (எமகண்டனுக்கு) உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நன்மையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து, முடிகின்ற தீக்ஷையைக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூர்ணாகுதிகள் செய்து, ஓசையுடன் பல வாத்தியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லும்படி முழங்குகையில், முறையே எமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோபதேசஞ் செய்தனன். எ - று. (௬௬)

வஞ்சியு மேம கண்டனும மினபு மலாகளா லஞசலி நிறைத்து
விஞசெழிற் குமபங் குண்டமென றிவறறின மேவுற வருசசனை புரிந்து
நெஞசுறு மனபால வலமபுரிந திறைஞசி நிகழ்ததியங் கதுபுரிந ததன்பின்
செஞசவே யடுபபக கோடணை முனமே செய்தமண டபததினைச சாாநதாா.

(இ - ள்) எமகண்டனும அவன்மனைவியும் அதனபினனா புஷபாஞசலி செய்து, அழகுமிகக குமபங்களிலும குணடஙகளிலும பொருநத அர்சசனைசெய்து, மனதிலுளள அனபுடனபிரதக்ஷிணஞ்செயது பணிநது அவவாறு (ஆசிரியனுற) கூறிய படி செய்தபினனா, அலஙகரிததுளள மண்டபததை நேரேபொருநத அடைநதாா கள எ - று (கூஎ)

முனனரீ யாறு முழமகன றிரண்டு முழமுயாந திருநதவே திகையிற
செநநெலா திகளைப பரபபிவெள ளேறு சிஙகமவன புலிகலை யுரிதத [தி
வனனதோ ஞனகும விரிததுமென மணியா லமைததபீ டததுளொன்றிருந
யினனபீ டததிற காஞசனக கமல மிணககிமேல வததிரம விரிததான.

(இ - ள) பூாவமே, ஆறுமுழவகலமுாறு இரணடுமுழவுயரமுறறுச செய திருநத பீடததிற செந்நெனமுதலியவறறைப பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிஙகம வலிய புலி மான இவறறினினறுரிதத அழகிய நானகுதோலகளும விரிதது, மெலலிய இரத தினங்களிழைதத பீடததிலொனறமாததி, இவவகைய பீடததினமேற் பொறகமலஞ சோதது, அதனமேல வததிரததை விரிததனன எ - று (கூஅ)

கொறறவாள கவிகை கொடிமுதன மருஙகு கொளசசெயது தண்
டில முதலாச, சொறறயா வையுமவெவ வேறுறவாறற றுருகுமிருத தஞ
சயத தருசசித, துறறுநே ரொதிரே தண்டிலம வேறுென றுறுததததிற
கனகமுள ளிடட, பொறறதேன குடமுஞ சகலதா னியமும பொருததுப
பல கலனகளு நிறைததான

(இ - ள) வெறறிபொருநதியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற கொளளசசெயது, பீடமுதலாகசசொலலிய எலலாவறறையும வெவவேறாக வல்லப மிகக மிருதயுஞசய மந்திரததாலருசசிதது, நேரேபொருநதிய வேறோாபீடததை யிருததி, அதிற பொனனரிசி யுளளேயிடட பொனனுறசெயததேனகுடமும எலலாத தானியஙகளும பல ஆபரணஙகளும நிறையசசெயதனன. எ - று (கூகூ)

தணிவற விடையே யெழினிகால வாஙகிச சமைததவொள ளணைவலப புறத
துணிகதி ரொழிகரு மறறொரு பீடந தணையுஞ சுததிசெய திடடு [திற
மணிமுடி யாரம வததிரம பிறவு மணிபபட லிகையினவந தவற்றைப
பிணியறப பூசை புரிநதகும பத்துப பிறங்குரீ ராறபுரோக கித்தான.

(இ - ள) குறைவினறி இடையே திரைசசீலையைவிட்டு, செயதுளள ஒளியபீடததின வலபபககலில, நுணணிய கிரணத்தைசசிநதும வேறொருபீடததையுஞ் சுததிசெயதமாததி, இரத்தினகிரீடம ஆரம வஸ்திரமுதலிய பிறபொருளகளுமாகிய முததுப்பல்லககிலவநதவறறை, துனபமறப்பூசிததகுமபததில் விளஙகிய சலததாற புரோக்ஷணைசெயதனன எ - று

காலவாஙகி யெனபதிற கால - உபசாககம (எ0)

அதர்வண வேத மநதிரம பலவே றுருததிர மாதிபு மகற்றி
யிதமருண மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம
பதமுறு மாபோ யிட்டஙகூ மாணடம பலவுமுன கணிததுயா மூலங
கதமுறு மகோர மிருததறு மனுவாற கடபபட வாடடுதற கெழுநதான.

(இ - ள) அதாவணவேதமநதிரததையும பலவேறு வகைபபட்ட உருததிர முதலிய மநதிரஙகளையும விலககி, நனமையைததரும மகாரோகினியோடு குபேர விருதையம இரணியவாணம பதஙகளபொருநதிய ஆபோயிஷடம கூஷமாணடம முதலிய பலமநதிரஙகளும முதலிற சபிதது, உயாவாகிய மூலமநதிரததாலும, கோபம பொருநதிய அகோரமாகிய இயமனை யொழிககும மிருதயுஞசய மநதிரததாலும உறுதிபபட அபிடேகஞசெயதற கெழுநதனன எ - று (௭௧)

அலலிவூா கூநத லொடுமிறை மைநத ஞனைங கிழககுறக தவிசின
மெலலமே யிருபப விளமபியெண ணிறநத விணணவா முனிவர ரவாத
நலலமா தாகளு மொருஙகுதா மாடடு நலததின ராகவே பாவித
திலலியா யிரமிட டிழைதத பொன வட்டி லெடுததன னியமபின வியஙகள.

(இ - ள) பூநதாதுகள பொருநதிய நெடிய கூநதலையுடைய மனைவியோடும எமசணடனுடைய முகஙகள கிழககுநோககப பீடததினமேல மெலலவிருககுமபடி கூறி, கணககிலலாத தேவாகளும முனிவாகளும அவாகள உததம மனைவிமாாகளும ஒனறுகூடி அபிடேகிககுந தனமையராகபபாவனைசெயது ஆயிரநதுவாரஙகள பொருநதசெயத பொறபாததிரததையெடுததனன வாததியஙகள முழஙகின எ - று

ஆயிரநதுவாரஙகள பொருநதியது - சகததிரதாராகலசமெனபபடும (௭௨)

வேறு

மாமறை முழககத மோஙக மஙகல வாழதது விமமத
தூமணிக குமப மெலலாஞ சொனமுறை யெடுததுத தாஙகச
சோமகாந தனுமாங கெயதிக துணையொடு மகிழசசி பூபப
நாமவே லரசா மெசச நனறபி டேகஞ செயதான.

(இ - ள) சிறநதவேதகோஷ மதிகரிககவும, மஙகலபபாடலகள மேமபடவும, புனிதமான அழகிய குமபஙகளயாவுஞ சொலலியமுறைபபடி யெடுததுததாஙகவும, சோமகாநதராசனும தனமனைவியுடன ஆஙகடைநது களிமீககூரவும, அசசத்தைததரும வேறபடையேநதிய அரசாகள மெசசிககொளளவும நனறாக அபிடேகஞ் செயதனன எ - று (௭௩)

சகததிர தாரை யாலே தாழகுழன மடநல லாடகும
வகுததவத தனிநீ ராடடி மகிழநதனன குரவா கோமா
னகததுறு மனபு பொஙக வணவரு மாடடிற றாக
மிகததியா னிததுச செயத மேதகு பணபினாலே

(இ - ள) ஆசிரியததலைமகன ஆயிரநதுவாரஙகள பொருந்திய பொறகலசததினாலே, நீணடகூநதலையுடைய இளமைவாயநத அவனமனைவிககும (எமகணடனுடன்) வகைப்படுததியஅநத ஒபபில்லாதசலததாலபிடேகிதது, மனதிலுணடான ஆசையதிகரிக்க, யாவரும அபிடேகித்ததாக மிகவுநதியானிததுசசெயத மேனமைதஙகிய செய்கையால எ - று

இதுமுதல ஐநதுசெயயுளகள ஒருதொடா (௭௪)

வேறு

சமபுதிரு மாலவேதன பழைய சித்தா சாததியரே யசுவினி தேவா சாலப, பமபுமருத துவாவசுககள பரிதிச செலவா பரவுமுருத திராவைமா நசாகள யாரு, நமபனுறு சுராகணமு மேனைத தேவு நகமாது மலாமாது கலையின மாது, செமபதுமக கரததிதி சுவாகா தேவி சினிவூாலி 'சிததியிலக குமிக ளெணமா.

(இ - ள.) சிவபெருமான - திருமால - பிரமன - பழைமைவாயநத சிததர்கள - சாததியாகள - அசுவினிதேவாகள - மிகநெருஙகிய மருததுவாகள - வசுககள செலவமிகக சூரியாகள - துதிசெயயும உருததிராகள - வைமாநசாகள முதலியயாவரும, நமபுகினற தேவகணஙகளும, பிறதேவாகளும, மலைமகளும திருமகளும கலைமகளும, செநதாமரைபோனற கையையுடைய அதிதியும, சுவாகாதேவியும, சினிவாலியும, சிததியும, அஷடலக்ஷமிகளும எ - று (௭௫)

குருநாளகண முகூாததஙகள் கலையே காடடை குலவிலவஙகணஞ சநதி பகலி ராககள, பகுவார மதியாணடு முதலாந தேவப பாவையருந திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிததவ மாதாகளகத துருமுன ளுக வழஙகுமா மகளிருநதண பொயகை வேலை, நதிநாகங கினனராகிம புருடா வைகா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவா தாமும

(இ-ள) குரு-நாளகள - முகூாததஙகள - கலைகள - காஷடைகள-பொருநதிய லவஙகள - க்ஷணஙகள - சநதிகள - பகலகள - இராககள - (பொழுதைப) பிரிககினற வாரஙகள-மாதஙகள - வருடஙகள முதலிய தேவமாதாகளும, திதி - சுரசை - வினதை- தேவவதி-தேவமாதாகள முதலானவாகளும, கததுருமுதலாகச சொலலபபடும சிறநத முனிமஙகையாகளும, குளிாநத தடாகஙகள - சமுததிரஙகள - நதிகள முதலியனவும், மலைகளும, கினனரா கிமபுருடா வைகானசாகளும, ஏழு பிரமமுனிவாகளும, முனிவாகளும, எ - று (௭௬)

துருவனுறு மணடிலததுக கண்மரீசி துருவாசன புலகனபுலததியனசா பாலி, துருவினிதன காததியா யனனமாாக கணடன றுவிதியகன சைடவிய னனலனேகக, திருகனஙகி ராதேவ ராதன றககன றீாக்கதவ னததிரிகண ணுவனவி ருததன, கருணனவிதூ ரதனறுயைபா யனனகை வலயன கவுதமனகா லவனபிருகு பரத்து வாசன்.

(இ - ள) துருவனபொருநதிய மணடலததிலுளள மரீசி - துருவாசன - புலகன - புலததியன - சாபாலி - துருவினிதன் - காத்தியாயனன - மாாககணடன் - துவிதியகன - சைடவியன - அநலன - அநேகன் - திருகன் - அஙகிரா - தேவராதன - தககன - தீாககதவன - அததிரி - கணணுவன - விருததன் - கருணன - விதூரதன் - துயைபாயனன - கைவலலியன - கவுதமன - காலவன் - பிருகு - பரததுவாசன. எ - று.

சனகாசனு தனாசனநதா சனறகு மாரா சததிபாரா சரனசவுனனகபிலன் காண, னனகமுறு மிவாமுதலா முனிவர் தாமு மருநததிமுனமுனிமடவாா பலரு மெலலாம், புனிதமுறு மிறைமகனைத் தாமேயாங்குப் போநதபிடே கம்புரிநதா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனேடு மடவரது மெயயிரம புலாத்தி னளால்.

(இ-ள்) சனகர் - சநந்தனர் - சனந்தர் - சனற்குமாரர் - சததி-பராசரன் - சவுனன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய பலமுனிமங்கையர்களும் மற்றெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்டனைத்தாமே யபிடேகஞ்செய்தவர்களாகி மிகவும் மனங்களித்தார்கள் அதன்பின்னர் ஏமகண்டனுடன் அவன்மனைவியும் உடலீரத்தை யுலர்த்தினள் எ - று (எஅ).

வேறு

பருத்தி யிவ்விரண் டிடைகிழி யாதன பணிப்ப
விரித்து டுத்தினர் விரிகதிர் மணிமுடி கலன்கள்
மருத்த சந்தனக் கலவைமா லைகளணி பலவுந்
தரித்து வாளுளை மடங்கலா தனத்துவீற் றிருந்தார்

(இ-ள்) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாகக்கொடுக்க (அவ்விருவரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலர்மாலைகளும் பலவுமணிந்து, ஒளிய பிடரிமயிரையுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள் எ - று (எகூ).

மாலை வெண்குடை நிழற்றவார் கவரிக ளிரட்ட
வால வட்டநின் றசைதரக் கொடிபுடை யடுப்பச்
சில மல்கிய விருதுகள் சிலரெடுத் திரைப்பக்
கோல மல்கிய வெழினியைக் கொம்மென நீத்தார்.

(இ-ள்) மலர்மாலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நிழல்செய்யவும், நெடியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கள் பக்கலிலிருக்கவும், சிறப்புமிகுந்த விருதுகளைச்சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிக்க திரைச்சீலையை விரைவாக விலக்கினார்கள் எ - று (அ0)

தண்டி லத்துறு பொருளெலாந் தக்கவெதிர் நோக்கி
யண்ட ரேயுரு வாம்பசுக் கன்றொடு மடுப்பக்
கண்டு கண்டுவெள் ளேறுகண் டரமுன் புலவோர்
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனன் கொற்றவர் பெருமான்

(இ-ள்) அரசர் தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்திற்பொருந்திய எல்லாப்பொருள்களையுந் தகுதியுடனெதிரேபார்த்து, தேவர்களையே யுருவமாகவுடைய பசுவினைக்கன்றுடன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணெணச்சிலகழியும்படி முன்னர்ப்புலவர் கொண்டுவந்தவற்றையுங் கண்டனன் எ - று. (அக)

தமர்க ளாயினர் தமனிய வாழிபூ ணாதி
விமல மல்கிய கையுறை வியந்தனர் கொடுத்தா
ரமரின் மேம்படு மரையர்க ளனைவருந் திறையிட்
டிமிழு மன்பொடு மெதிர்பணிந் தெழுந்தனர் நின்றார்

(இ-ள்) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்களித்துக் கொடுத்தார்கள் போர்த்தொழிலின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங் கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன் எதிரேவணங்கியெழுந்துநின்றார்கள். எ - று. (அஉ)

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகன்முன் னுய்ப்ப
நண்ணி யேறினா னுயர்ந்த சிவிகையி னடந்தா
ரெண்ணில் வார்கொடி கவிகைபிச் சங்களீண் டினவான்
மண்ணும் விண்ணுமு மதிர்தர வதிர்ந்தவார் முரசம்.

(இ-ள்) அலங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனானவன் முன்னே செலுத்த, ஏமகண்டராசன் அதனைப் பொருந்தியேறினன். அவன் மனைவி பல்லக்கி லிவர்ந்து சென்றனள். கணக்கில்லாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிற்குஞ்சங்களும் நெருங்கின. பூவுலகமும் தேவலோகமும் அதிரும்படி வாரிறுகட்டிய பேரிகைகளொலித்தன. எ-று (௮௧)

அரசர் தத்தம வரிசையொ டொருபுடை யடுத்தார்
பரசு தேர்பரி மாபல யானைதா னைகளும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தமா விண்ணவ ரிறைபோற்
புரசை மால்களி றூர்ந்துலாப் போந்துமீண் டடுத்தான்.

(இ-ள்) மன்னவர்கள் தங்கடங்கள் வரிசைகளுடன் ஒருபக்கத்தில் வந்தார்கள். துதிசெய்யத்தக்க தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து ஒருபக்கத்தில் நெருங்கின. (ஏமகண்டன்) தேவர்கட்கரசனான இந்திரனைப்போல், முகபடாங்கட்டிய பெரிய யானையின்மேலேறிப் பவனிசென்று திரும்பிவந்தனன் எ-று (௮௨)

கோயில் வாயதலி னிழிந்தனன் கோடணை புரிந்த
பாய வெல்லைபிற் படுத்தபொற் பலகைமே லிவர்ந்து
மேய மாதொடு நின்றனன் மின்னிடை மடவார்
தூய பாலடி சொரிந்துநீ ராற்கழீஇத் துடைத்தார்.

(இ-ள்) அரண்மனைவாயிலில் இழிந்தனன். அழகுசெய்துள்ள நல்ல விட்டத்திற் படுத்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன்) நின்றனன். மின்னல்போலும் (நுண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கலியமணிந்த) மாதர்கள் புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற்பெய்து நீராற்கழுவி (அதனை வெண்பட்டால்) துடைத்தார்கள் எ-று (௮௩)

அங்கு ரங்கிளர் பாலிகை யவிர்மணி விளக்குப்
பொங்கு பூரண கும்பமும் பூங்கரத் தேந்தித்
தங்கு மாசையங் கரகநீர்த் தாரைமிக் கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு மும்முறை வலஞ்செய்து பெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) முளைகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகும்பங்களும் அழகிய கைகளிற்றாங்கி, அழகுபொருந்திய பொற்கரகநீரைத் தாரையாக மிகவுமொழுக்கி, மங்கலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வலமாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள் எ-று (௮௪)

மணியி ழைத்தபா துகையெதிர் வைப்பமே லிவர்ந்து
பிணியி ழைத்துவைத் தனையவேற் பெருந்தகைக் குரிசி
றணியி ழைத்திரள் சுமந்தனன் றுணைவியுந் தானு
மணியி ழைத்தவுண் மனையடுத் தாதனத் திருந்தான்.

(இ - ள) இரததினஙகளிழைதத பாதுகையை யெதிரே வைபப அதனமீ தேறி [அணிந்து] துனபததைச செயதவைததாறபோனற வேலாயுதமேநதிய பெருந தகைமையுடைய எமகணடமனனன தானும மனைவியுமாக, அழகுசெயது விளஙகிய அரணமனைககுட சென்று பீடததிலிருநதனன எ - று (அஎ)

தேசி கபபிரான செலவனை யுடனகொணடு சென்று
பூசை மணடபம புகுநதுபின கிரியையும புரிநது
நேச மலகிய விணணவா தமைமெலா நினைநது
கூசி நினறல ரஞசலி கொணடெதிா தூவி

(இ-ள) செலவமிகக எமகணடனை ஆசிரிய நாயகன உடனகொணடுசென்று பூசை மணடபததை யடைநது, பிறகு (செயயவேணடிய) கிரியைகளையுஞ செயது, அனபுநிறைநத தேவாகளை யெலலாந தியானிதது, மயிாககுசசெறிநது, நினறு புஷ பாஞசலி சமாபபிதது எ - று (அஅ)

வேநதன மைநதனை விதியுளி மனுபபுன ைாடடப
போநத யாவருந தததம திடமினி புகுநதிங
கேநத லினனமும வேணடுழி யெயதுக வெனனூா
சாநத மெனமொழி யாலவா தமைவிடுத திருநதான

(இ - ள) சோமகாநதராசன புதலவனுகிய எமகணடனை மநதிரவிதிபபடி படடாபிடேகஞ செயயவநதிருநத வெலலோரும இனித தஙகடஙகளிடஙகடகுச சென்று, இனனும அரசன விருமபியகாலததில வருவீாகளாகவென்று, மெலலிய இத வாாததைகளால அவாகளைச செலவளித தனுபபியிருநதனன எ - று (அகூ)

சோம காநதனுந துணைபபுயச சுமையொழிந தனமென
றேம மாாநதன னெமகண டனுமினி தெழுநதங
கேீம மாதிசெய குரவனை யுவநதுபூசி ததுக
காமம யாவையுங கைககவி தரமிகக கொடுததான

(இ - ள) சோமகாநதராசனும (நமது) இருதோளகளிலிருநத சுமையை யொழிநதோமென்று சநதோஷமடைநதனன எமகணடனும களிபபுட னெழுநது அவவிடததில ஓமமுதலியவறறைச செயத ஆசிரியனை விருபபுறறுப பூசைசெயது, அவன விருமபியவறறை யெலலாங கையாரக கவியுமபடி மிகுதியாகக கொடுத தனன எ - று (கூ0)

பெரிய மாதவா பேணுநல்குரவினா மறையோாக
குரிய யாவையுந தானமு முளமமை தரவுயத
தரிய ஞாதியா குரவாவேற றனையாக ளோடும
பரிவு தீாதரப பலவகை யடிசிலகை தொடடான

(இ - ள) சிறநத பெருநதவமுடையவாகள - காபபாறறதககக வறுமையாளா கள - வேதியாகள முதலானவாகட்குரிய வெலலாவறறையுந தானஙகளையும மனதிறகுப் பொருந்தக கொடுதது, அனபுபாராட்டறகரிய தாயமாககள - ஆசிரியாகள் - மறு தேசதது மன்னாகள் ஆகிய இவாகளுடன துனபமகலப பலவகைபபடட உணவு களைப புசிததனன எ - று. (கூக)

துகிலும் பூண்களுந் துரகமும் வேழமுந் தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வரையர்க ளமைச்சர்
புகலும் பாவலர் நாவலர் பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்

(இ - ள்) வத்திரங்களும் ஆபரணங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசர்கள்-மந்திரிகள்-சொல்லுகின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள்-நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல்லலோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிவனை யொத்திலேமென)நாணமடையும்படி (ஏராளமாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கல்விவல்லோரையே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்லவர் கவிகளை யியற்றவில் வல்லோரென்றும், நாவல்லவர் நூற்பொருள்களை யெடுத்துக் கூறவில் வல்லோரென்றுங் கொள்க (௩௨)

இன்ன வாறபி டேகமன் னவரினி தெய்தி
னன்னர் தாமற நீதிபே ராயுண் மனைவி
துன்னு கான்முளை துவன்றிருஞ் செல்வமான் கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாங் கெய்திவாழ் குவரால்

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உத்தமமனைவி - பொருந்திய புத்திரர்கள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும் விரும்பிய வெல்லாவிருப்பங்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள் எ-று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும் முறையே கூறுகின்றார். (௩௩)

அனைய மன்னர ரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வன்பிணி நல்குர விடரிவை யின்றி
மனைதொ றும்பசுப் பானமி குத்திட மதிதோ றுங்
கனம ழைப்பெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும்.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிகஞ் செய்யப்படுகின்ற நாடும் நெருங்கிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவில்லாமல் வீடுகளிலெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருக்கும்படி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுற்று விளங்கும் எ - று. (௩௪)

மறுவி லந்தணீர் சோமகண் டப்பெயர் மைந்தன்
பொறுமை மண்மட மாதினைப் புல்லிய துணைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரினு னுவனை
நிறுவி வல்வனம் புகுந்தவா வினிநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டனென்னும் இராசகுமாரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிடேகஞ்செய்து கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உரைத்தோம். மனோதிடங்கொண்ட சோமகாந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திற்குச் சென்றவகையை இனிக்கூறுவாம் (என்று சூதமுனிவர் கூறலாயினார்.) எ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற இருத்தல். மதியொளிப் பெயரினோனென்றது—மதி - சந்திரன், சோமன் ஒளி - காந்தி. என்பதனால் சோமகாந்தனென்க. (௬௫)

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௦௪

சோமகாந்தன்வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினோன் வனத்திற் செல்லுவான்
கதிதரு மைந்தனைக் கனிவி னோக்குபு
நிதியினு முன்னயா னிகழ்த்து நீதியைப்
பொதிவதுன் கடன்வனம் புகுவ தென்கடன்.

(இ - ள்) சோமகாந்தனென்னும் அரசன் வனத்திற்குச் செல்லும்படி நற்கதியையுதவும் மகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோடு பார்த்து, யான் முன்னாகக் கூறிய நீதிமார்க்கத்தை உன் செல்வத்தைக் காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன் கடனாகும் வனத்திற்குச் செல்வது (இனி) என் கடனாகும் எ - று.

புத்திரப்பேறில்லோர் புத்தென்னும் நரகையடைவராதலின் அதனையொழிக்கும்படி பிறந்து, நல்வழியினிற்றலின் ஏமகண்டனைக் கதிதருமைந்தனென்றார். (௧)

பதியுள படையுள பாங்கிற் றோத்திரு
மதியுள வமைச்சுள மனுச்செய் நூலுள
நிதியுள பலவுள நினக்கி ருந்துணை
விதியுள தெனக்கென விளம்பி யெழுந்தனன்.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு நகரங்களுள்ளன சேனைகளுள்ளன சமீபத்தில் தோத்திரமனமுடைய மந்திரிகளுளர் மனுவாற்செய்யப்பட்ட நூல்களுள பெரிய துணையாகச் செல்வங்களுள பலவுமுள்ளன எனக்குவிதியுள்ளது என்றுகூறித் துண்ணென்றெழுந்தனன் எ - று. (௨)

கதமுமிழ் வேலினன் கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந் துவன்று சுற்றமு
மதநகர் மாக்களும் வந்த மன்னரு
மிதமுறு மைந்தரு மெவரு மீண்டினார்.

(இ - ள்) கோபத்தைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையென்பாளும், மந்திரிகளும், நெருங்கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்திய சிறுவர்கள் யாவரும் (அரசனருகே) நெருங்கினார்கள். எ - று. (௩)

திரண்டவர் புடைவரத் திகழ்கு ரோசமீ
ரிரண்டுசென் றிளமரக் காவுஞ் சூழ்ந்திடைக்
கரண்டமுஞ் சமபுளுங் கலந்த பொய்கையைப்
புரண்டபு சிந்தையான் முன்னி வைகினன்.

(இ - ள்) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர, விளங்குகின்ற நான்கு குரோசதூரஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீர்க்காக்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினன் எ - று (௪)

அருந்தவத் தோர்களை யந்த ணாளரைத்
திருந்துற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றனன்
வருந்தின் றவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவார்.

(இ - ள்) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்வந்தவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதுவரையில்) நிற்கவென்க் கூறினன் அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்கள் எ - று

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணாளரும் வருந்தினரும், திரளாகிய வினையோர் வணங்கினின்றுஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க (௫)

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் றண்மையுஞ்
செங்கதி ரிடையொளிச் செறிவு மாக்கையிற்
றங்கிய வாவியுந் தகைய வெங்களபாற்
பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம்.

(இ - ள்) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவ்வந்திரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளிமிகுதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்களிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒருபோதும்) நீங்கமாட்டோம் எ - று (௬)

நீங்கினை மாயினு நிலவை நீத்திரு
ளோங்கிய விரவென வுன்னை நீத்துமுன்
றூங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகர்
யாங்களெவ் வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப்) பிரிந்தோமானாலும், சந்திரனையொழித்து இருண்மிகுந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரிந்து முன் பொருந்திய அழகெல்லாந் தளரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்களெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம் எ-று.

வேறு

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற்
பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாற்றுவா ரனம்யாம
வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றார்.

(இ - ள்) பூர்வத்தில் எண்ணில்லாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்தனையாதலால், உடலிற் கலந்து அரிய வுயிரைப்பருகுங் கொடுநோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்தமாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பார்கள் (ஆதலால்) யாங்களும் (உன்னுடன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவநகரத்திற்கு உன்னுடன் வருகிறோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினன் செப்புவ னகரீர்
தங்கி யில்லறங் காத்தபின் றனிவனத் தேகத்
துங்க நன்மறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
விங்கு வன்பிணி யெய்திய திரங்கலிர் நீயிர்

(இ - ள்) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன் [சோமகாந்தன்] சொல்லுகின்றான் நகரவாசிகளே! நகரிற் பொருந்தி இல்லறத்தை யநுஷ்டித்தபின் தனியாக வனத்திற் செல்லும்படி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்ததைக் குற்றமற நிறைவேற்றும்படி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித்தது (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்காதீர்கள் எ - று (௯)

பரந்த தொன்மரம் பாடுறும் பதத்துவீழ் போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன் றாங்குதற் கானான்
புரந்து நுங்களை யெம்மினும் புகழ்பெறும் போமி
னிரந்து ளேன்வரம் யான்வனம் போவதற் கென்றான்.

(இ - ள்) பாவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குதவி செய்யும்) விழுதுபோலத் துன்புற்றகாலத்தில் என் அரிய புத்திரன் (உலகினைத்) தாங்குவதற்காயினான் (அவன்) உங்களைக்காத்து எம்மைப்பார்க்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திரும்பிச்) செல்வீர்கள் யான் வனத்திற்குச் செல்வதற்கு வரம் யாசித்தேன் (அதனைக்கொடுக்க வேண்டும்) என்று கூறினான் எ - று

தொன்மரம் பாடுறும் பதத்து வீழென்றதை,

நாலடியார்

"சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக்
குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற
மதலை மறைப்பக் கெடும்"—என்பதனாலுணர்க. (௧௦)

இறைவ னாணையை மறுப்பதற் கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாநகர் மாந்தர்க ளொளிவிழி யுறைப்ப
நிறையு மாவநோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நின்றான்
முறையி னாற்புவி தாங்கிய முழவுத்தோண் மைந்தன்.

இ - ள் பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தப்புவதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினின்று நீர்த்துளி சிந்த விருந்தார்கள் முறைப்படி பூமியைத்தாங்கிய முழவினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய எம்மகனுடன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்த மனத்துடனின்றான் எ - று. (௧௧)

கவலை மைந்தனைக் கண்டிடப் பெயரினு ளொக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசரதன் மொழிதவ றாது
குவலை யம்புக ழிராமனுங் குறுகினன் கான
மவல மெறநினுங் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்) துன்படைகின்ற மகனைச் சோமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மன முடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின் சொல்லைத் தவறாமல் உலகமானது புகழத் தக்க இராமபிரானும் வனத்தைக் குறுகினான். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனை யுறறோருக்கு) அதுவே வனம் (விஷயவாதனை யறறோருக்கு) இது வனமல்ல. எ - று.

சுகமெ யெய்தினு துன்பமே விளைபயினுங் குரவர்
புகலி ருளசொலி னிறபதே புத்திரர் தருமம்
மகலி ருமபதி யேகென வடியிணை பணிந்து
மகனம் ருங்குறு மன்னையை வலவினாந் தடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுகத்தையுண்டுசெய்தாலும் துக்கத்தையுண்டுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதே மைந்தர்களுக்குரிய தர்மமாம். (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவென்றுகூற, புதல்வனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தனன். (௧௩)

ஒழுகு கட்புன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தரற்றினள் கனிவுளத் தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்துமை தயங்குகட் புனலான்
மெழுகு சந்தனப் புயத்தினைக் கழீஇனள் விளம்பும்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகின்ற கண்ணீரால (தன்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவன்தாய) மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதீட்டிய தன கண்ணீரால மகனது சந்தனமபூசிய தோள்களைக் கழுவிச் சொல்லுவாள். எ - று. (௧௪)

தொடுத்த வூழ்வினைச் சுரர்களு நீக்குவா ரிலலை
யடுத்த வூழினுக் கரற்றியென் னுவது மைந்தா
விடுத்தி யினனலை விக்கினந் தீர்த்துவேண் டுவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத் தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தவூழ்வினையை நீக்குபவர்கள் தேவர்களிலுமிலர் (ஆதலால்) வந்த ஊழ்வினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறு தலைவிடுக. இக்கணங்களைந்து விருமபியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒப்பில்லாத யானை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். எ - று. (௧௫)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புகுந்த ரிடையென்
றோத வோமென்று விடைகொண்டா னலகினைப் புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யாராதனைசெய்து, வருத்த முடைய என்தாய்தந்தையரிருவரும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (களித்து) வரவேண்டு

மென்று யாசித்து வரங்கொள்க (இனிக்கணமேனுந் தாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க வெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன் ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டனன் எ - று

ஒமென்பதும ஆமென்பதுமொக்கும (கசு)
மீண்டெல லோர்களும புடைவர வியன்க ரெயதி
யாண்டு மாநிலங் கணபதி பூசையு மாற்றி
வேண்டி வாழ்ந்தன னினணவாக கரசனே யென்ன
மாண்ட கேளவியி னெமகண டபபெயர மனனன

(இ - ள) மாடசிமைபபடட நூறகேளவியையுடைய எமகணடராசனதேவர் களுககிறைவனை இந்திரனைபபோல, எலலோருந்தனனைபபுடைசூழந்துவரத் திருமபி, பெரிய பூமியையரசுசெய்து விநாயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப பிரார்ததிததுவாழ்ந திருநதனன. எ - று (கஎ)

சோம காநதனுந் சுதனமையும வனமபுகந் துனைநதார்
நாம வேறகரர் சலபனு ஞானகெம மியனுங்
தாமு மாங்குடன சாநதனர நாலவருந தழைத்த
காமர மாலவனங் கலந்தனர இலபநல சழிததார

(இ - ள) சோமகாநதனனனும (அவனமனைவியாகிய) சுதனமையும வனம புகவிரைநதாரகள அரசநதரும் வேலேநதிய கையையுடைய சலபனும ஞானகெம மியனும (ஆகியமநதிரிகள) அவாகளோடுசென்றாரகள ஆக நாலவருமபோகளும செழித துளள அழகிய பெரிய வனத்தையடைநது சிலதினஙகள கழிததாரகள எ-று (கஅ)

சூழச்சி முறறிய வமைசசாக ளிருவருஞ் சுவைததேன
வீழ்ச்சி முறறிய கிழஙகுகாய மெலகனி கொணரா
வாழச்சி முறறிய மனனனோ டினைவருங் கைதொட
டாழச்சி முறறிய வளநதிரி யாரதா நடநதார.

(இ - ள) ஆலோசனைமிகக மநதிரிகளிருவரும, சுவைபொருநதியதேன-முதிா நதுபருததகிழஙகுகள-காயகள-மெலலிய பழஙகள (முதலியவறறைக) கொணடுவநது, வாழ்வுமிகக மனமானது திரியாதவாகளாகி (அரசனையும அவன மனைவியையுந தொட ாநது) வழிநடநது சென்றாரகள எ - று (ககூ)

இனன வாறவ ரிடைவனத தியஙகுழி வேநதன
முனன ரீட்டிய தவபபயன முழுவது மடுபபத
தனனை நேரவருந தாபதப பிருகுநோற றிருககு
நனன ராசசிர மததினுக கடுபபகண ணினரால

(இ - ள) அவாகள இவவகையாக நடுவனததிற சஞசரிக்கையில, சோமகாந தன் பூர்வததிறசெய்த தவபபயன முழுவதுஞ் சேர, தனககுச சமானமிலலாத தவத தையுடைய பிருகுமுனிவா தவஞ்செயதுகொண டிருககும நலல ஆசசிரமததிறகுச சமீபமாக அடைநதாரகள எ - று. (உ௦)

பருதி நாயக னுருபபவிர வெபபினும பரிவுங்
கருதி னுளளந தனககுநோய காடடுமெவன பரலகண

மருளி யேறழி ழிவாகிய வழியிய வினைபாய்
மொருவ வாங்கொரு தடாகத்தி னீள்கரை யுற்றார்

(இ - ள்) சூரியபகவான் பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நினைத்தவர்களுடைய மனதிற்குத் துன்புசெய்யும் வலிய பருக்கைக்கற்கள் பொருந்தி யேறியிறங்குவனவாகிய வழிநடந்த விளைப்பும் நீங்கும்படி அவ்விடத்துள்ள ஒரு தடாகத்தின் நெடிய கரையை யடைந்தார்கள் எ - று (உக)

வேறு

வண்டுவரி பாடமது விண்டொழுகும் வாச
புண்டரிக மேமுதல பூத்திரளி னிறைந்து
கண்டவர்க ணெஞ்சுகட வாதகெ தாரவனப்புக்
கொண்டகுளிர் தூங்குதடங் கண்டுமகிழ் கூர்ந்தார்

(இ - ள்) வண்டுகள் இசைபாடப்பாடவும், தேனானது பெருகப்பெருகத்தப்பாயும் வாசனை தங்கிய தாமரையுடன் பலமலர்த்தொகுதிகளைப் பெற்றதும், (தன்னைக்) கண்டவர்களுடைய மனமானது அப்புறஞ் செல்லவொட்டாததுமாகிய அழகுற்றுக் குளிர்ச்சிபெற்ற ஓர் தடாகத்தைக் கண்டு களிப்புமிகுந்தார்கள் எ - று. (உஉ)

அன்புவிர வின்சொலி னரும்பயன் விளைத்துத்
தன்புடைய டுத்தவரை மைத்தழுவி யன்னோர்
கென்புமுரி யாரின்மண மீங்குளிரி ளங்கா
றன்பமற வந்துதவு தோயநிறை கண்டார்

(இ - ள்) அன்பானது கலந்த இன்சொற்களால் அரிய பலனை விளையச் செய்து, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (தம தெலும்பையுங் கொடுத்தற்குரியவரைப் போல,) மணமமைந்து மிக்க குளிர்ச்சியுடைய இளங்காற்றானது (அடுத்தோர்) துன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக் கண்டார்கள் எ-று (உங)

தெளிந்துகுளிர் கூர்ந்தினிமை தோய்ந்துறுப யந்தே
டளந்தறியொ ணாதவரி னாகுழுப கார
வளர்ந்திநமெ லுய்யநூலை வாய்மையென மாவு
முளர்ந்துதிரி புள்ளுமற வுண்டெழவு கண்டார்

(இ - ள்) தெளிவுற்று (மிக்க) குளிர்ச்சிமிகுந்து இனிமையுற்றுப் பொருந்திய பயனுடன் (இவர் இவ்வளவினரேயென்று) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிர்ச்சிமிகுந்து, சுவைபொருந்தி நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாதவர்போல ஆழ்ந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமென்னும் நூலினுண்மையைப்போல மிருகங்களுங் களிகொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டார்கள் எ - று (உச)

பழங்கணுறு வன்பசிப டப்புனி வோர்கள்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளர் தாமரைக ளைக்கண்
வழங்குகட ரோணகிரின் வாடிநிலை நீத்தோர்
சழங்குவர்க ளொன்றுகரி சாற்றுவது கண்டார்.

(இ - ள்) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனிவர்கள் கிழங்கை யெடுத்துக்கொண்டு விலக்கிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள் கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுங் கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள் துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள் எ - று (௨௫)

திரண்டுகரை சேரவரு சேல்கவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழுந்துகயல் கொண்டுமிசை வந்துண்
கரண்டமவறி யோர்கருத்தவு ருதுகளித் துண்ணூறு
மிரண்டுமறி யார்செயலி யம்புவது கண்டார்

(இ - ள்) கூட்டங்கொண்டு கரையை யடையும்படி வருகின்ற சேல்மீன்களைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி சுழன்று திரியுங் கொக்குகளுக்கெதிரே, நீரில் மூழ்கிக் கயல்மீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேறிவந்து உண்ணுகின்ற நீர்க்காக்கையானது, ஏழைகளுக்குக் கொட்டாமற் சங்கோசமின்றி நன்மையையும் தீமையையு முணராதவர்களது செயலைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள் எ - று (௨௬)

அன்றிலு மன்றிலு மருந்துணையி னீங்கா
தொன்றியமு யங்குசிறை யோடிரைக டேர்ந்து
மன்றல்கமழ் கோட்டிடைவ திந்துமுதிர் காமங்
கன்றினவ ரன்பினிலை காட்டுவது கண்டார்

(இ - ள்) அன்றிலும் அன்றிலும் அரிய துணையாகிய ஒன்றினின் றொன்று நீங்காமல், பொருந்திய கோத்த சிறகுகளுடன் ஆகாரத்தைத் தேடி வாசம் வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிக்க காமம் பழுத்தவர்களுடைய அன்பினுடைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள் எ - று (௨௭)

திங்களைவி ழைந்துமலர் தேக்குமுதம் வாடப்
பங்கயம லர்ந்தொளிப ரப்பவொரு சீராய்த்
தங்கியவ னிச்சமெவர் தம்மினுமல ருந்தாத்
துங்கமுனி வோர்நிலைமை தோற்றவெதிர் கண்டார்

(இ - ள்) சந்திரனை விரும்பி மலர்கின்ற தேன் பொருந்திய குமுதமலர்கள் வாடாநிற்பவும், தாமரைமலர்கள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொருந்திய அனிச்சமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (உறவினர் பகைவரென்று கருதாமல்) வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள் எ - று

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலர்வது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலர்வது அனிச்சம் எப்பொழுதும் மலர்ந்துள்ளது (௨௮)

மிக்கதிற ஞன்மெலியர் தம்மினமி றைசெய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீனக்
டக்கசிறு மீனுடற ழைப்பவினி துண்ணூஉ
வெக்கரிவர் புட்கிரைக ளாவதெதிர் கண்டார்

(இ - ள்) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்க வலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்து அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தங்கி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இரைகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள் எ - று. (௨௯)

அன்னமொடு நேமிகுருகு காரனுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புளவளா நாரைமலி போதா
வென்னவும படிப்பவினை யீந்தசிவ னேறு
நன்னர்நறு நீர்க்கரையி னணுறுபொழில் கண்டார்

(இ - ள்) அன்னசதுடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆலாமீன்களைத்தின்னும் தாரா பொருந்திய மீன்குத்தி சம்பங்கோழி வளர்கின்ற நாரை பெருநாரைமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமப்ப (அறுநிறகு) உணவைக்கொடுத்து (யாவரையுங்காக்கு) சிவபிரானையொத்துள்ள நல்லவாசந்தங்கிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலையைக்கண்டார்கள் எ - று (௩௦)

வேறு

மயிலாலுவ குயில்கூவுவ வரிவண்டிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள் கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயில்வாள்விழி மடவாரென மலர்பூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடிக்கின்றன குயில்கள் கூவுகின்றன கீற்றுப்பொருந்தியவண்டுகள் இசைப்பாடல்பாடுவன பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் கிளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன கூர்மைவாய்ந்த வாள்போன்ற விழியையுடைய மாதர்களைப்போல மலர்ந்தபூங்கொடிகள் அசைவன வெயிலைச்சிந்துஞ் சூரியன் புறஞ்செல்லும்படி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன எ - று (௩௧)

குழைவாயனுமிர் முகைவாயவிழ் குளிர்தேனுறை சிந்த
மழையாமென வளர்சாதகம வாய்விண்டிடை பருக
வுழையாமலர் ரொழிதேன்றனு றுவாயிரு கடைவார
விழைதேனுகர் வனவேசையின் மிகுகாமுக ரனைய

(இ - ள்) வளைவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயார்சிந்திய குளிர்ந்த தேன் றுளிகள்சிந்துதலால், வளர்கின்ற சாதகப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத்துளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினின்றுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளினபொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுகும் விரும்பத்தக்க தேனைப்புசிப்பனவும வேசையரிடத்தில் மிக்க காமுகரையொத்திருந்தன எ - று. (௩௨)

வெள்ளத்திர ளிடுவெண்டலின் விரிவெண்மண லெக்கர்
கொள்ளச்செழு மதுநுண்டுளி கொட்டிக்குரு மலர்மேற
றள்ளித்தகை மகரந்தமுந தளிருந்தக விரவி
நள்ளிற்பிரி யாநந்தன வனமென்னந லக்கும..

(இ - ள்) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய நுண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலர்களை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தளிர்களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந்திருக்கும். எ - று (௩௩)

வேறு

இனையபொழில் கண்டவாக ளெய்தினரி ருந்து
புனையுமனை யெழிலுமிது போலவுள தென்றா
நனையவிழு மென்மலர்ந டந்துவரு தென்றல்
கனைவெயிலு ழந்ததுயர் காற்றியதை யன்றே

(இ - ள்) இத்தன்மைய சோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நால்வரும் அங்கே) அடைந்திருந்து அழகுசெய்த வீட்டின் அலங்காரமும் இதனைப்போலவுகன்று எனக் கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்து வந்த தென்றற்காற்றானது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது எ - று (௯௪)

வெயிலைய கோளிபுடை மேயினளி ருந்தாள்
காயிலைய வோரசல கண்படைகொள் கின்று
ஞயிடைய மைரசாரள கன்றனை நாமப
போயினர்க ளாங்கொருசி றனிளிது புக்கான.

(இ - ள்) மூங்கிலையொத்த கோலையுடைய சுதன்மையெனபவள் அருகிற் பொருந்தியிருந்தாள் கோபிக்கின்ற அச்சுவடிவாகிய வேற்படையேந்திய சோமசுந்தர மன்னன் துயில்செய்கின்றனன் அந்தச்சமயத்தில் மந்திரிகள் ஆகாரங்கொண்டுவருவதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள் அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனன் எ-று.

கண்டனள்சு தன்மைமரு காமருசி றுவனைக்
கொண்டனண்ம கிழ்ச்சிதல வேறருமா னேபோன்
மண்டியத வச்சிறுவன் வந்திடுந லத்தால்
விண்டுவரு கத்தமென வேண்டியிது விண்டாள்.

(இ - ள்) சுதன்மையென்பாள் (சனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக் கண்டு, சிறந்த வேலேந்திய தன மகனை மகண்டனையே (கண்டாற்) போலக் களிப்புற்று, மிக்க தவத்தையுடைய அச்சிறுவன் (ஆங்கு) வந்த நன்மையால் வருத்தமொழிந்ததென்று விரும்பி, இச்சனச் சொல்லலாயினள் எ - று

கண்டனள் கொண்டனளென்னும் வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குபுழை வாரகைமத வேழங்
கண்டிரவ முந்தையுங் கானமதி தனக
ணண்டரின முந்தனிய பெப்பரி தாகு
மிண்டுதிற லாளரென மேவினை நீ யாரே

(இ - ள்) புலி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மதயானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும நெருங்கிய இந்த வனத்தில், தேவசாதியாரும் ஒன்றியாக வருதற்கரிதாகும் (அவ்வாறிருப்ப) மிக்க வன்மையுடையாரைப்போல வந்தனை. நீயார்? எ - று (௯௫)

நின்னுடைய நாமமெது நினையினி தீன்ற
வனையவள் யாவணமகி ழையனவன் யாவ
னின்னவன மெய்தியதெ தறகிவைய னைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - ள்) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விரும்பத்தக்க தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுக்கு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென வினவவும், முனி மைந்தன் (அவ்வினாக் கட்கு விடை) கூறத்தொடங்கினன் எ - று (௩௮)

இருமையும ளந்துதவ மீட்டுகுலத் துள்ளே
ஒருமைவரு மியானசிவ னுற்றபெய ரம்மை
பொருவரிய கற்புறுபு லோமையெனை யீன்றாள்
பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுமுனற காரும

(இ - ள்) ஒன்றியாகவந்த யான் இம்மை மறுமைப்பலன்களையு மளவிட்டுத் தந்தைத்தேடுகின்ற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன் சிவனென்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர் சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமையென்பவள் தாய் என்னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன் வந்தது விரும்பத்தக்க நீருக்காக்கும் எ - று

என்சரித மின்னதல திலையினி யன்னாய்
உன்சரித மோதுவன்ந தாடுபிணி யாளன்
றன்புடையி ருக்கவரு தன்மையென பொன்னைப்
பின்புடையி ருந்துமெழிற் பெண்ணரசி கென்றான்.

(இ - ள்) என் சரிதம் இதுவேயன்றி வேறன்று தாயே! இனியுன் சரித்தை யுரைக்க திருமகளையும் பின்புறத்திலிருக்கத்தக்க அழகையுடைய பெண்கட்டலைவியாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினன் எ - று (௪௦)

என்றவுட னேகதன்மை யென்பவட னுள்ளத்
தொன்றுதுய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
நன்றுமொழி செய்துநய னம்புனறு ளிப்பத்
துன்றுமவ லப்புணரி தோய்ந்துருகி னாளால்.

(இ - ள்) என்று வினவியவுடனே, சுதன்மை யென்பவள் தன் மனத்திற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல் நன்றாகக்கூறி, கண்ணினின் றும் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி மனமுருகினள் எ - று.

வந்திடுமு னிச்சிறுவன் மல்லலறி வானு
மந்தணர்கு லத்திலவரு மானசிறப் பானு
முந்துமரு ளானுள்மு டைந்துருகி நீங்கிக்
கந்தமலி தண்புனலக் வாந்துகடு கிட்டான்.

(இ - ள்) வந்த சிவனென்னும் முனிச்சிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறிவினாலும், வேதியர் குலத்திற்றோன்றி மேம்பட்ட கோத்திரத்தாலும், முற்பட்ட கருணையாலும் மனம் நெக்குவிட்டுக் கரைந்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிக்க குளிர்ந்த நீரைக் கைக்கொண்டு விரைந்து சென்றனன். எ - று (௪௨)

வாய்ந்தபுகழ் நைமிசவ னத்துறவி சோம
காந்தனவன் மேயதுக ணாந்தனம நிந்தி

வேந்தனவ் வறப்பிருகு மெய்த்தவன் மைப்பப்
போந்தபடி கேண்மினென வேபுகலுஞ் சூதன்

(இ - ள்) புகழமைந்த நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியர்களாகிய) உறவினரே! சோமகாந்தராசன் வனம்புகுந்ததைக் கூறினேம், கேட்டீர்கள். அச்சோமகாந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் விளிப்பச் சென்ற வகையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று. (௪௧)

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௨௦

சோமகாந்தன்
பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்.

காதலரும்புந் தனிமைந்தன் காலங் கழித்துக் கடிகியதுஞ்
சோதி வதனம் பரதுக்கத் துக்கவுளத்தால் வாடியதுங்
கோதிறவத்துப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனென்னோ
வேத முழந்தா னினைய றிதுமென்று சிவன்னன் முகம்பாரா

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையதிகரிக்கும்படி ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ்த்துவந்ததும், ஒளிவாய்ந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால் துக்கமுற்ற மனத்தைக்காட்டி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைக் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் யோசித்துப்பார்த்து, "இவன் யாதோ துன்பமடைந்துளான் (அதனைக்) கேட்டறிவோமென்று சிவன்னன் முகத்தைப்பார்த்து எ - று. (௧)

பாணித் தடுத்தா யதுவன்றிப் பருவந் திருந்தத் துன்முகமு
நாணிச் சிறிதுங் கரவாம னடந்த செய்தி மொழியென்றுன்
கோணைத் தவத்தான் குறிப்பறிந்து குளிர்பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச் சிறந்த பணிமொழியான் மைந்தன் முழுதும் வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) நீகொண்டு வந்ததை அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகந் துன்புற்றிருக்கின்றது வெட்கத்தினுற் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற்றைக் கூறுகவென வினவினர் வலிய தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர்ந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சிமைப்பட வுயர்த்த தாழ்வாகிய சொற்களால் சிவன்னென்னுஞ் சிறுவன் பிரித்துக்கூறுகின்றான் எ - று. (௨)

நறுமென் புனலுக் கிறந்தேனை நாறும்பொழிலிற் றுணைவனொடு
முறுதல புரிந்தங் கிருந்தொருத்தி யுறுமென் பெயரா திகளின்வ
மறுவி லவட்கு விடுத்தவுடன் வரவு வினவி யறிந்தனளு
விறைவ பொழுது நீடித்த தெளியேன் றளாவு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வென்னை, மணமவீசும் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயர் முதலியவற்றைக் கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) க்கூறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன் தந்தையே! (அதன்றி) காலமிக்கத் யான் வருந்தியதையும் இனிக் கேட்பாயாக எ - று (௪)

சவுராட் டிரத்துத் தேவநகர் தனில்வாழ் சோமகாந்தனுயிர்
கவர்நோய் வருத்தப் பெருஞ்செல்வங் கழித்துச் சுதன்மை யெனுமனைவி
யிவர்சூழ்ச் சியின் னிருவருமபி னெய்த வடுத்தார் நால்வருந்தா
மவிர்வார் வுகாட்டு நரருழந்தார் ரன்னய ரற்றமேக முகமபுலாந்தேன்.

(இ - ள்) சவுராட்டிரதேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழும் சோமகாந்த ராசன் உயிரைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையென்னும் மனைவியும், மேற்கொண்ட மந்திரித்தன்மையுடையார் இருவரும் பின்வர, நால்வருமாக வனத்தில் வந்தார்கள் அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரகத்துயரை யடைந்து வருந்துகின்றார்கள் அதற்காகவே முகம் வாடினேன் எ-று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணர்ந்தளிப்பக் காதலமைச்சர் புறம்போந்தார்
தனிப்பூவையைப் பாற்றுந்தா னெலியு மனனமேற நணபித்தா
னினியார் துணைநோய்க் கெனச் சுதன்மை யிகந்த சுகமும் பெறுந்துயரும்
புனிதர் நினைந்து நினைந்துருகிப் பொருமி யெனைக்கண் டழுதாள்.

(இ - ள்) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்கள் காய்கள் கிழங்குகள் (முதலிய வற்றைக்) கொண்டுவந்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள் மிக்க மலாசயனமுஞ் சக்கரசமனன் துன்புசெய்யும் மணலின்பேரிற் றுயில்கின்றனன் இனி இந்நோய் கருத (தீர்வுசெய்யும்) துணையாவர்? என்று கூறி, சுதன்மையென்பவள் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் நினைந்து நினைந்து மனமுருகி என்னைக்கண்டு கூறி விம்மியழுதனள் புனிதமான தந்தையே! எ - று (௫)

தீம்பா லடிசி றரும்பாகஞ் சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாம்பா னமையினி லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின் றெனுங்கோமா
னோம்பா தென்ற காய்கனிநீ ருணணும் பாவம் பாவமிது
கூம்பா திடும்பை யனைத்துமெமைக் கொள்வ தோவென் றரற்றினள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த ஊட்டின் அதுவும் உண்ணற் கினியதன்றென்றுரைக்கும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாதென்ற காயையுங் கனியை யும் நீரையும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம் துன்பமுழுதுங் குறையாது எம் மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனள் எ - று. (௬)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலர்மாலை பூஞ்சந் தனமா திகளணிந்து
துதிவா னிறையும் பெருந்தழுங்கச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கினோன்
முதிர்நோய் வருத்துந் துயர்க்கடலின் மூழ்கி னானென் றழுதிரங்கினாள்.

(இ - ள்.) [illegible] பெருவலியும் அளவிடப்படாத [illegible] பொருந் [illegible] மகரந்தத்தைச் சொரிந்த 'மவ்மாலை' அழகிய [illegible] வணங்கி, துதிசெய்கின்ற விண்ணுலகத்தரசனை இந்திரனும் [illegible] பொரு [illegible] இன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தவன், முதிர்ந்தநோயால் வருந்துகின்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றானென்று புலம்பி வருந்தினன். எ - று. (ஏ)

மைந்தர் மகளிர் பெருஞ்சுற்ற மற்று மடுத்தோ ரொடுங்கலந்து
சிந்தை களிப்ப வைம்பொறியுந் தெவிட்ட வினிய வேறுகாந்தே
மந்த நகரம் விடுத்திந்த வருங்கா னடுத்து விலங்கோடு
மெந்த நிலத்து மிருந்தினைய மானே மென்று மெடுத்துரைத்தாள்.

(இ - ள்.) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றுங் கலந்தவர்கள் முதலானோரோடுங்கூடி மனங்களிக்கும்படி ஐம்பொறிகளுந் தெவிட்டும்படி இனிய பொருள்களையே புசித்தோம் அந்த தேவநகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை யடைந்து மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்ப மடைந்தலாகளானோ மென்று எடுத்துக்கூறினள். எ - று (அ)

வேறு

இங்ஙனி கழ்ந்ததென யாவையும திதநிட்
டெங்ஙனமி ருந்தமுனி யொள்ளருளசுரந்தே
யெங்ஙனமி ருந்தனரி யமபுசிறு வாநீ
யங்ஙனம டைந்தவரை யிங்ஙனமை யென்று

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன) கூற, எல்லாவற்றையும் யோசித்து, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன ஒளிரிய கிருபையிருந்து, மகனே! அவர்கள் எங்கே யிருக்கின்றார்கள். சொல்லுக நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே யழைத்துவருகவென்றனன் எ - று. (க)

தந்தையருள கொண்டவர்க டங்குபொழி லணைணி
யெந்தையருள கூர்ந்தனரெ ழுந்துவரு கவென
றுந்துமவிழை வாறசிறுவ னேதிமுன டந்தான்
மந்திரிகண் முனபினவர மறறவாந டந்தார.

(இ - ள்.) (சிவனன) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந்திய சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கள்பேரில்) கிருபைகொண்டனர். எழுந்து வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாற கூறி முன்னே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும வர அரசனும அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ - று.

இற்றைவரை யேபிணியி றந்ததென வெண்ணி
யுற்றமகிழ் [illegible] வாந்து
சுற்றுநெறி யேகிவளர் தண்டலைவ ளைந்த
பொற்றவெழி லாச்சிரமம் புக்கனர்க ளன்றே.

(இ - ள்.) இதுவரையிலே [illegible] கருதி பொருந்திய [illegible] வளர்கின்ற சோலை [illegible] புகுந்தார்கள். எ - று.

வேறு

புலிமுலை புல்வா யுண்ணப் புழைக்கையான் மதமால் வேழம்
வலிகொளக் கண்டீர வத்தின் வாரகவற் கேச நீவ
மெலிவுகண் டிருஞ்சூற் பாம்பு விழுங்கிரை மயில்க ணல்க
நலிபகை வயிர மின்றி நண்ணின வுயிர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்) புலியின் முலையை மானானது பருகவும், வலிமைவாய்ந்த சிங்கத்தின் நீண்ட பிடரிமயிரை, துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினால் மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூல்கொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பார்த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இரையைக்கொடுக்கவும், துன்புசெய்கின்ற பகைவயிரமில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின எ - று (கஉ)

பருவமவந் தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயன்மி காது
பருவமில் லாத காலும் பஃறுளி மழைதா ழாது
பருதியோ ரியல்பி னென்றும் பயில்வெயில் பரப்புந் தென்ற
லொருவின காலும் வீசா வுகுபனி மிகையும் வீறா.

(இ - ள்) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது. பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல துளிகளையுடைய மழை குறைவுறாது. சூரியன் ஒரே தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான். வலியகாற்றும் தென்றலை விலக்கி வீசமாட்டாது. சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா. எ - று.

இச்செய்யுளால் எக்காலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இளந்தென்றலும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார். (கங)

இருதுவேற் றுமைக ளின்றி யிருத்தலிற் பலவே றான
தருவுமவார் கொடியும் புல்லுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய வளங்கண் முற்று மன்னிவான் புரையு மந்தப்
பிருகுவா சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம் மிதத்த ரானார்.

(இ - ள்) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்) இருத்தலால், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர்கொடிகளும், புற்களும், சகல செடிகளுந் தளிர்விட்டு மலர்களைக்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களு நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆசிரமத்தைப்பார்த்து மிகுந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். எ - று.

இருதுக்கள் ஆறு காா் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்பனவாம். இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (கச)

வணம்படு புண்ட ரீக மலர்த்தவி சகற்றி வேதன்
வனம்படு புண்ட ரீக மணித்தவி சிருந்தாற் போல
வினம்படு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனம்பெரு தவமாக் கொண்ட தாபத ரிருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி, [illegible]த்திலுண்டான புலித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வ [illegible] பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னைத்

தவர்களாகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித் தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று. (கசு)

தம்பிரான் முகத்து ளொன்று சண்முக ராகும் போல
வம்பறுக் கமல வாழ்க்கை வானவன் முகத்து ளொன்றிங்
கும்பர்சூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரா னறுத்தா னென்ப ரென்வியந் தப்பச் சார்ந்தார்

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக அவதரித்தாற்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை யுணராதவர்கள் யாவரும், (அம்முகத்தை) சிவபிரான் அறுத்துவிட்டனரென்பார்கள் என்று சிந்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள் எ - று. (கஎ)

கண்டவர் கண்ணுள மீட்டுங் காணவுங் கூசு நீர்மை சோர
புண்டகு குட்ட யாக்கைப் புரவலன் முதனால் வோருங்
கொண்டதம் பெயர்வெவ் வேறு கூறியெட் டுறுப்பு மைந்து
மண்டனிற் படிய வீழ்ந்து மலர்க்கரங் கூப்பினின்றார்.

(இ - ள்) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பார்ப்பதற்குங் கூசும்படி சீழைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோமகாந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச்சொல்லி எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிந்து தாமரைமலர் போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள் எ - று

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றுங் கூறப்படும். இதனை,

சூதசங்கிதை

"வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தனனிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்
துலங்குமோ வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே." — என்பதனு னுணர்க இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதர்கட்குரியதென்ப. (கஅ)

அவர்வாக் காசீர் வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவர்கயிற் கழலா னுள்ளக் கரையறு மன்பு பொங்க
வுவரியுண் டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவர்மயிர் பொடிப்ப வேர்ப்ப விழுதென வுருகிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வசனங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன் மனதில் எல்லையில்லாத அன்பு அதிகரிக்கவும், கடலைப்பருகியெழுந்த மேகத்தைப்போல ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலிற்பொருந்திய மயிர்க்கூச்செறியவும், வேர்க்கவும், நெய்யைப்போல வுருகிச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கக)

வேறு

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாகி யுடலிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னலமுழுதுங் குமைத்தபெரு நோய்முகத்தாற்
றொண்டுபுரி நலவினையூழ் சூழ்ந்துபிடர் பிடித்துந்தப்
புண்டரிக மலர்ப்பாதம் போற்றலுறும் பயன்பெற்றேன்.

(இ - ள்) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாகி, தேகத்தை யிடமாகக்கொண்டோங்கி, என் அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாதியினால் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடர்பிடித்துத் தள்ள (தேவரீரது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்தேன் எ - று. (௧௯)

சென்றபல பிறவிகளு மேருமெதிர் பிறவிகளு
மொன்றியவிப் பிறவியொடு முறுவிழுப்பம் படைத்தனவா
லின்றுனது மலர்ப்பாத மிறைஞ்சலினென் றவமாதி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென் பாலெந்தாய்.

(இ - ள்) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சனனங்களும், மேல்வருஞ் சனனங்களும், பொருந்திய இந்தச் சனனத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின. இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவமுதலிய நன்மைசெய்த வினைப்பயன்களும் என்னிடத்துற்றன எ - று. (௨௦)

எளியேன்கல் வியுங்குலமு மீண்டுயர்வும் பயன்பட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மருமபெருமே றுடையவரே
களியார்ந்த கற்பகத்தைக் கலந்தவர்க்குக் குறைவின்றே
யொளியார்ந்த நின்னடியை யுற்றேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ள்) ஏழையேனுடைய வித்தையுங் குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விசேடமும் பலனடைந்தன. சாமானியனான என்னைப் பெற்றவர்களும் அரிய பெரிய பேற்றினை யுடையவர்களே. தேன்பொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சேர்ந்தவர்க்குக் குறைவில்லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனுக்குங் குறையுளதோ (இல்லை) எ - று. (௨௧)

இம்மையிலே பாவவினை யாதுமிழைத்தே னல்லே
னம்மையிலே பெரும்பாவ மாற்றினே னாதலினா
லும்மையிலே பெருங்கதிக்கா முறுதியுமிங் கேயழியச்
செம்மையிலாக் கொடும்பிணியென் றேகமடர்ந் தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்தேனல்லேன். முற்பிறவியிற் பெரும்பாவங்களைச் செய்துவிட்டேன். ஆனபடியால் மறுபிறவியிற் பெருங்கதியை யடைதற்காகிய உறுதிப்பாடும் இப்பொழுதே யழியும்படி செம்மையில்லாத தொழுநோயானது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றியுள்ளது. எ - று. (௨௨)

[illegible]வைத்தாற் [illegible] வைபடுதமக் கிரங்களினால்
[illegible]யிவ்விப் பிணிவருத்த வருந்தியுந்தான் வருந்தாம

விருந்தவைபெ யசைமெருநீ னெவளர்ந்து விளங்குதினிப்
பெருந்தவநின் னருளன்றிப் பெயர்க்குமொரு மருந்தில்லை.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் அவுடதத்தினாலும் மந்திரங்களாலும் வருந்திய விப்பிணி வருந்த வருந்தியுந் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து, அவையாவும் எருவும் நீரும்போலக்கொண்டு வளர்ந்து பெருகியது. பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவரே! இனித் தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை)யொழிக்கும் ஒரு மருந்து (வேறே) இல்லையாது. எ - று (௨௧)

விலங்குப்பற வைகளுமற்றும் விழுத்தவநின் னாச்சிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுறு தின்பமுறக் காணடலின்றெ
றலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுகைகையேன் றனைவருத்தா
தலங்கியினி யழியுமெனக் கையமில்லை யையமில்லை

(இ - ள்) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகங்களும் பறவைகளும் மற்றுள்ளனவுந் தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்தில் விளங்கிய பகைத்தன்மையைப் பொருந்தாது களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத் துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல் இனிச்சிறுகி யழியும் (என்பதில்) எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை. எ - று (௨௨)

எனவுரைப்பப் பிருகுவெனு மிருந்தவத்தோ னருள்கூர்ந்து
தனதுளத்துத் தியானித்துச் சார்ந்தபிணி முதனாடி
நினதுவிழை வினைமனனு நினமலனா ரருள்கூட்டு
மனமுளைந்து தவறாது வருமிளைப்பா றுதியென்றான்.

(இ - ள்) என்று சோமகாந்தன் கூற, பிருகுவென்று சொல்லும் பெருந்தவமுடையவர் கருணைமிகுந்து தன் மனத்தில் தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சம்பவித்த நோயின் காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவுளுடைய திருவருள் கைகூடச்செய்யும். மனவருத்தமுற்றுத் தளரவேண்டாம். வழிவந்த இளைப்பாறுகவென்றனர். எ - று (௨௩)

உழையிருந்தோர் பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பினையுணர்ந்து
விழைவிரைப்பூந் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைதருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பக்
கழைசுளியுங் களியானைக் காவலனுந் தியாமகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்) அருகிலிருந்தவர்கள் பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து விரும்பத்தக்க வாசனைதங்கிய மலரெண்ணெய் முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு முழுக்குவித்து, அறுசுவைகளும் பொருந்திய நாலவகை யுணவுகளையுந் தக்கபடி யுண்பித்து, உபசாரணைசெய்ய, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனையைப் பொருந்திய அரசன் முதலானோர் அகங்களித்தார்கள். எ - று

அறுசுவை: கார்ப்பு - துவர்ப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவர்ப்பு என்பனவாம். நால்வகை யுண்டி உண்ணல் - தின்னல் - நக்கல் - பருகல் என்பனவாம். இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தின்னல் - தேன் முதலியன நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் என்பனவாம். இவற்றுடன் உறிஞ்சல் ஒன்று கூட்டி ஐந்தென்பாருமுளர். (௨௪)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப் பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் காத்தரச னடுத்ததனைத் தவனவற்குத்
துன்றுதீ வினைநன்மை சூழ்ந்துரைத்த வவவிரண்டு
மின்றுகூ றுவன்முறையே யெனச்சூத முனியியம்பும்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில் வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகாந்தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நல்வினைகளை யாலோசித்துக்கூறிய அவ்விரண்டையும் இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனிவன் சொல்லலாயினன். எ-று.

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசஎ

சோமகாந்தன்றீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரொடுங் களைந்த மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
றிருவிய லத்தினஞ் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந் தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்) பிறவியை வேரோடும் பறித்தெறிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகாந்தராசன், செல்வமமைந்த அற்றையதினங்கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியன் (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்னமே துயிலொழிந்தனன். எ - று

சோமகாந்தன் றன்றுயரகலத்தக்க பிருகுமுனிவர் கருணையையடைந்த தினமாதலின் அதனைத் "திருவியலற்றைநாள்" என்றார். (க)

நாட்கடன் முடித்தன னுடு மைவகை
வேட்கையும் விடுத்தருள் விரவு மெய்த்தவன்
றாட்கம லங்களைச் சார்ந்து தாழ்ந்தவன்
வாட்கடைக் கண்டர மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்.) நித்தியகருமத்தை முடித்தனன் பொருந்திய ஐவகை வேட்கையுமொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திருவடித்தாமரைகளையடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்வை யுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன் எ - று. (உ)

வேட்டன வேட்டவா விளைக்கு மைங்கரன்
சேட்டொளிப் பதமலர் சேர்ந்த மாதவன்
வாட்டமிப் பிணியினை வாட்ட லாமென
வீட்டிய பழவினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே புரிந்தருளும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச்சேர்ந்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவர் (சோமகாந்தனைத்) துன்புறுத்துகின்ற இந்தக் கொடுநோயை யொழிக்கலாகுமென்று, (அவன்) தேடிய பழவினையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினார் எ - று. (ங)

ஒன்னலா மணிமுடி யுரிஞுசு தாளினோய்
மன்னிய விந்தமால் வரையி னோர்புறங்
கொன்னெடு நகரங்கோல லார மென்றுள
தந்நகர் நாய்கனல் லறிவின் மிக்குளான்.

(இ - ள்.) சத்துருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலைபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கோல் லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது அந்நகரத்து வர்த்தகன் (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன். எ - று.

நாய்கன் - வணிகன் (ச)

சித்துரு வப்பெயர் சிவணி வாழ்தரு
மத்தகு வணிகனுக் கான்ற கற்பினாண்
மெத்தெழிற் சுலோசனை மெய்த்த வத்தினாற்
புத்திர னனவுனைப் பொற்ப வீன்றனள்.

(இ - ள்) சித்துருவனென்னும் பெயரையுற்று வாழ்கின்ற அந்தத் தகுதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யென்பவள் மனைவி அவர்கள் உடலவருந்திச் செய்த தவத்தினாலே உன்னைப் புதல்வனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள். எ - று. (ரு)

காமந்த னெனும்பெயர் கலந்து பாலனா
யேமுறு தருணமவந் தெய்து செவ்வியிற்
றோமறு குடும்பினி யெனனுந் தோகையைத்
தீமுனர் வரைந்துடன் சேர்த்தி னனரோ.

(இ - ள்) காமந்தனென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடும்பினியென்னும் பெயரை யுடைய மயிலின் சாயலையுடையவளை அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினன். எ - று. (சு)

இடும்பெயர்க் கேற்புற வெழுவர் மைந்தரை
யடும்படை வாட்கணி னைவர் மாதரைக்
குடும்பினி யீன்றனள் குலவி வாழுநாள்
கடும்பழு நுந்தைவான் கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ள்) (குடும்பினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்திரர்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடும்பினியென்பவள் பெற்றனள். (இவ்வாறு) கூடி வாழுங்காலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினன் [மரித்தான்.] எ - று. (எ)

வருந்தியன் னையுமனு மரணஞ் செய்தன
டிருந்திய காவலர் தீரப் படியாய்
முருந்தின முறுவலவே சையரின முன்னிநீ
யருந்தன மனைத்தையு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அநுமரணஞ் செய்து கொண்டனள் திருத்தமாகிய தாய்தந்தையர்கள் இறந்ததனால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பல்வரிசையையுடைய வேசையரகத்தில் விருப்புற்று, நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை எ - று.

அநுமரணம் - கணவனிறந்தது பொறாது தானுமிறத்தல். இஃதுடன்கட்டையேறுதல் முதலியன. முருந்து - மயிலிறகின் அடி. (அ)

தருமமன் னுனக்கென்றத் தாரஞ் சாற்றவும்
பொருள்வரு வாய்கலம் புவியில் லாதினை
யிருமனப் பெண்டிரி னிழந்தில் லாமையை
மருவிமிக் கிரந்துசின் னாளவ ழுங்கினை.

(இ - ள்) இஃதுனக்கு நீதியன்றென்று, உன் மனைவியானவள் சொல்லவும், (கேளாவனாய்) பொருள்வரத்தக்கவழிகள் கப்பல்கள் நிலங்கள் வீடுகள் முதலியவற்றை, இருமனப்பெண்டிரால் போக்கடித்து, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை எ - று.

தாரம்-மனைவி இது தன்கணவனால் மங்கலதாரமணியப்பெற்றவளென்பது.

இருமனப்பெண்டிர் - வேசையர் இவர் அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக நடப்பவராதலின் இவ்வாறழைக்கப்பட்டனர் (௯)

வேறு.

பொய்ச்சூ ளுரைத்தும் பொய்யுரைத்துங் குறளை யுரைத்தும் பொருளீட்டி
மைச்சூழ் படைக்கட் பொதுமாதர் மகிழச் சிலநாள் வழங்கினைபின்
கைச்சூ டகம்பா டகங்குழைபூண் கலமா திகளுங் களவாண்டு
மெய்ச்சூழ் மகளிர் கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னாயினையால்.

(இ - ள்) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியில்) பொருள்சம்பாதித்து, மையெழுதிய வேற்படைபோன்ற விழியையுடைய வேசையர் களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்துவந்தனை. அதன்பின்னர், கையிலணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாத்திரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சத்தியக்காப்புடைய கற்புடை மகளிரைக் கற்பழித்தும் விடர்களிற் சிறந்தவனாயினை எ - று.

பொதுமாதர் - யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ளவர் முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போனுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோர். விடர் - வஞ்சகர். (௧௦)

மைந்தர் மகளி ரொடுமெய்ப்பசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணின்றிச்
சிந்தை தளர்ந்து குடும்பினிபோய்ச் சேர்ந்தாள் பிறந்த மனைபின்னு
மந்த நகரி லிருந்துமது வார்ந்து களித்து முறைதிறம்பிப்
புந்தி விழைந்த படியெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயலக ளித்தனமையவாறிருந்தமையின்) குலம்பினியென் பவன் தன்புதல்வர்களும் புதல்விகளும தானும நாடோறும்பசியால்வருந்தி, காப்பாரில லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய) வீட்டிறகுப போயசசோந்தாள அதனபின னும நீ அந்தபபட்டணததிலிருநது கடகுடிததுக களிதது முறைதவறி மனம விரும பியவகையே யெலலாத தீவினைகளையுஞ செயதனை. எ - று (கக),

வேநத னறிநது கடிதகறற வெயய வனததிற களவரொடு
போநது பதிக ருயிாகொனறு பொருளகைக கவாநது விலஙகாதி
யெநது படையா லழித்துமருந திடடாறலைபபோ ாையுஙகொனறு
மாய்ந்த வவாதம பொருணமாதா மறறுங கவாநது றுகாநதனையால.

(இ - ள) (அதனை, அநநகரததது) மனனவனுணாநது விரைநது உனனை (அந நகாவிடடு) விலகக, கொடிய காட்டில திருடாகளுடன சோநது, பதிகருயிரைக கொனறு அவருடைய பொருளகளை யபகரிதது, மிருகமுதலியவறறை (கரததில)தாங கிய ஆயுதததாற கொனறு, மருநதுவைதது, வழிபறிபபோரையும மாயநது, இறநத அவாகளுடைய பொருளகளையும மனைவிமாாகளையும பிறபொருளகளையும அபகரிதது அனுபவிததனை எ - று

பதிகா - வழிசசெலவோா (கஉ)

காதல வேத முழுதுணாநத கணவாத தனனெனா றொருமறையோன
போத வாறறி னெதிாநோககிப பொருககென றடுததுக காமபிடிததாய
மோது கால னூதெனவே முனனி வெருவி நெடடுயிா ததிட
டாத காதங கெனைககோற லரிய பொருளகொண டொழிகெனறுன

(இ - ள) (அவவாறிருககையில) ஆசையுடன வேத முழுவதையுங கறறுண ணவாததனனென்று சொலலும வேதியனொருவன வர, (அவனை) வழியெதிரே பாா தது விரைநது சமீபிதது (அவன) கையைபபிடிததனை அவன மோதுகினற காலனூ தனையபோல நினைததுப பயநது பெருமூசசுவிடடு, ஐயோ எனனைககொலவது தரும மனறு. என அருமபொருளகளைச சூறைகொணடு செலலுகவெனறனன எ - று

முனனை யொருததி தனைமணநதேன முடிநதாள பிதிரா கடனமுடிபபப
பினனை யொருததி தனைமணநதேன பிளளை யுயிராப பருவததா
ளனனு டனககோா சரணிலலை யதனு லளியே னுனககபயங
கொனனே கோறல புரியாது குலவும பொருளகொண டொழிகெனறுன.

(இ - ள) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞசெயதேன (அவளோ) இறந்தனள பிதா கடனகளைச செயதுமுடிபபதறகு, பினனா மறறொரு மனைவியை வதுவைசெயதேன (அவளோ) பிளளைபெறாத (இளம) பருவமுடையவள அவளுக கோா ஆதரவுமிலலை, ஆனபடியால ஏழையாகிய நான உனககுச சரணம. வீணுககொல்லாமறபடி (என்) பொருள்களைக்கொணடு (எனனை விடுததுச) செலலுகவென றனன் எ - று (கச)

கள்ளே காமங் கொலைகளவுட் கலந்த தொனறு யினுமிழுதை
கொள்ளா துயாநதோா கொளுத்தநிவைக கூறு மவைநான கினுமென்றும
விள்ளா வொருநீப னவன்மொழி வியன்பா றையிற்கொட் டியதநியோறு
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம சாயை சாாக்க கவே.

(இ - ள்) கள்ளுங் காமமுங் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்தொன்றானாலும், (இவ்விடயத்தில்) உயர்ந்தோர் கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான். சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எக்காலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியன் மொழியைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்] பிரமகத்தி (அதனால் உன்னைத்) தொடர்ந்தது எ - று (௧௫)

பன்னாளுழந்து பயனசிறிது பயப்பதேனு நல்வினையே
யின்னாமையயனு கராபுரிவரிழுதைசிறிதும பெறப்பழியைச்
சின்னாழிகையிற புரிந்தாழி சென்று நரகத் துயருழப்பாய்
மன்னா வினிப்புண்ணியங்கேண்மோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) தீமைக்குப் பயப்படுவோர் பலநாள் அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள் கீழ்மகன் அறப் பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவாய் சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயினன் எ - று (௧௬)

சோமகாந்தன் றீவினைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௬

சோமகாந்தன் நல்வினைப்படலம்.

சொன்னவாறு நீ, துன்னு கானிடை,
மன்னி வாழ்நாள், ளின்னலெய்தினாய்.

(இ - ள்) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வாழுகையில் துன்பத்தையடைந்தாய் எ - று (௧)

நடுக்கந்தந்திடு, மடுக்கும் வன்கபம்,
மெடுக்குஞ்சந்தியுந், தொடுக்குங்காசமும்.

(இ - ள்.) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக்கின்ற வாந்தியும், செலுத்துகின்ற கோழையும். எ - று. (௨)

மூப்புமுற்றுறக், காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்துயாக், கோப்புக்கொள்ளவும்.

(இ - ள்) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குதற்கரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். எ - று. (௩)

வேறு.

ஈதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
றோதற்குமொண்பொருளும்யாவும்

போதக்கடியாதியெனவிலலின்
மாதுகெொருதூதினைவிடுததாய.

(இ - ள்) மரணதுக்கமுண்டாயிறறு. விரைவாகச சொல்லத்தகக வெளி வாயாத பொருளும யாஹும வர (செலவளிதது) விலககாதேயென்று உன மனையாட் டிகக்கு ஒரு தூதனைச செலுததினையே எ - று (ச)

இலலினமாது - மனைககிழததி, மனைவி.

இனையாதிருளேகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறறையருநோககிக
கனைபூநகழறகாவலனெறுகரு
நினையாதகலெனறுமிகநீததார

(இ - ள்) வருநதாமறபடி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதுவனை உன் மனைவியுடன மற்றுளளோரும பாராதது, ஒலிககினற அழகிய வீரககழலணிநத அரசன் (அறிநதால்) தணடஞ்செயவான (ஆதலின) எமமை நினையாது நீஙகுகவென்று மிக வும விலககிஞாகள எ - று (ரு)

இனியாதுசெயவாமெனவிருநது
தனியாமனமோடுதகவெணணி
நனிபோனபிறபபிலுறுநனமை
முனியாதுனைமுறறவிதுசெயதாய

(இ - ள்) இனியாது செயவோமென்று ஒன்றியான மனததுடனிருநது மிக வும யோசிதது, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற பொருநதிய புணணியகருமஙகள முதிருமபடி கோபியாமல இதனைச செயதனை எ - று (சு)

உலகோரறியாதுனையிரநது
கலனுடைபொனனுதிகவாநதேகும
விலகாதொருவேதியனைநோககிக
குலவேதியரைககொணாகவெனறாய்.

(இ - ள) உலகினருககுத தெரியாமல உன்னிடம யாசிதது, ஆபரணம் ஆடை பொன முதலியவறறைக கைககொணடு செலலும உனனைபபிரியாத பிராமண னைபபாாதது, சிறநத அநதணாகளை யழைததுவருகவென்று கூறினை எ - று

உலகினரறிநதால தான பதிதனிடததிற பொருளேறறதறகாகக குலாசாரங் கெட்டவனென்று விலககுவராதலின "உலகோரறியாது" என்றா. (எ)

அனனுனபலவாசசிரமநணணி
மனனுதரவானமுனிவாவமமி
னன்னுய்கனயநதினிதவிககும
பொனனுடைபொறபூணபெறுதறகென்றன.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன பல ஆசசிரமஙகளை யடைதது, முனிவாகளே! நல்ல வணிகனொருவன விரும்பி யினிதாககொடுககும பொன ஆடை அழகிய ஆபரணமுத லியவற்றைப் பெறறுக்கொளவதறகுப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருஙகள என்று கூறினன். எ - று. (அ)

உன்றீதுணராதவரடுத்தா
ரன்றுதரவாலடிவணங்கி
நின்றுயநினைநோக்கிமுனிவோராக
ணனறேயெனநகைத்துமொழிந்தார.

(இ - ள்) அவவேதியாகள உனதீமையை யறியாமல (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள அபபொழுது நீ ஆசையுடன அவாகள பாதஙகளைப் பணிந்து நின்றனை. முனிவாகள உன்னைப்பாாதது ஆ! நன்றாயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினாாகள எ - று (கூ)

வேறு

பாவியென றறியா திஙகுப படாநதனம பாவி யுனனை
மேவினா கணடோா கேடடோா விளமபினோ ரிரநதோ ரெலலாந
தீவினைச கிடிழ்ப்பபிற படடுச செறிநர குழபப ரறறுந
றாவிலுன பொருளை யெலலாந தருமநீ விழைநதா யாயின

(இ - ள) ஐயோ! நீ பாவியெனறறியாமல இவ்விடததிற்குவநதோம். பாவி! உனனைச சமீபிததவாகளும பாாததவாகளும (உனபெயரைக) கேடடவாகளுஞ சொன் னவாகளும (உனனிடம) யாசிததவாகளும ஆகிய எலலோரும பாவவினையாற பநதிக கபபடடு, நெருஙகிய நரகததிற றுனபுறுவாாகள ஆதலால எணணிலலாத உன் பொ ருள முழுவதையும நீ தருமஞசெயய விருமபுவாயாயின எ - று (கo)

நெடிபடு வனததி லோாசாா னிமலக கணேசன கோயி
லடிமுதன முடியின காறு மலாசெழுந தருவன மாநதா
குடிகொளு மகமு நனகு குயிறறுதி யெனறு நீஙகிக
கடியறன மனுககண மூழ்கிச கணிததுளந தூய ராஞா.

(இ - ள) சிளவணடுகள பொருநதிய இவவாரணியததிலே ஒருபுறம, மல ரகிதனைகிய விநாயககடவுளுடைய திருககோயிலே, அஸதிபாரமுதற சிகரம வரை யிலும, அலாநத செழுமைதஙகிய மரஙகளையும, இராககாலததில மாநுடா வசிககும வீடுகளையும் நனறாகச செயவிபபாயாகவெனறு கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந தியநீரில மநதிரபூாவமாக ஸநானஞ்செயது ஜபஞ்செயது மனம பரிசுததமடைநதவாக ளானாாகள எ - று (கக)

கடும்புகை விடட வாறும கரிசிலா களைநத வாறு
மிடுமைபவந தழிககு மாறு மெணணியெப பொருளு மன்றப்
படுமபயப பால வாகப பண்ணுவ தைஙகைப புத்தே
ணெடும்பெருங கோயி லன்றி யிலலென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்.) உறவினர் கைவிடுதத வகையும், குற்றமில்லாத முனிவாகள் கூறிய வகையும, (வயோதிகததால) துனபம்வந்து வருததும வகையும யோசிதது, எல்லாப் பொருள்களையும் பலனபெறுந்தன்மையாகச் செயயத்தக்கது ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய் பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லை யென்று மனதிற்கொண்டனை. எ - று.

கடும்பு - உறவினா (கஉ)

ஈட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில் சார்ந்து
கோட்டமி லாத வன்பு குடிகொள வனாதி யான
சேட்டொளிக் கணேசர் கோலத் திருவுரு விருப்பக் கண்டு
வாட்டமுற் றொழிந்து தாழ்ந்து மருங்குசூழ்ந் தாடிப் பாடி

(இ - ள்.) (அநீதிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடனே,விசாலமான விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயிலை யடைந்து, கோணுதலில்லாத பக்தியானது (மனதிற்) குடியிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற்றிருப்பப்பார்த்து, வாட்டமுழுவது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி எ - று. (௧௩)

கம்மிய ராதி யோரைக் கருவியோ டொப்பக் கூவி
விம்மொளிப் பொன்னுற் கெர்ப்பக் கிரகத்தை விளங்கச் செய்து
செம்மணி யாதி செம்பொற் றகட்டிடைச் செறிந்து முன்னே
கெர்ம்மெனப் படுத்து நான்கு கோபுரந் திசைதொ றாக்கி.

(இ - ள்.) கம்மியர் முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விளித்து பூரித்த வொளியையுடைய பொன்னுற் கெர்ப்பக்கிரகத்தை விளக்கமுறச்செய்து, பதும ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொன்னுற் செய்த தகட்டிற் பதித்து முன்னே விரைந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்து எ - று.

கெர்ப்பக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம் இதற்குமுன்னுள்ள அறையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் ஆத்தமண்டபமென்றும், அதன்முன்னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௧௪)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
விண்டொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கல்லாற்
கண்டவிட் டிகையாற் காழ்த்துக் கதிமிகு மரதகால் வெவ்வே
றண்டாகம மியம்பு நாண வழகுறச் சிறப்பத் தாக்கி

(இ - ள்) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளாவிய மதில் முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், கல்லாலும், இட்டிகையாலும், வயிரமுற்றுக் கனமிக்க மரத்தாலும் வெவ்வேறாகத் தேவகம்மியனான விசுவகன்மனும் நாணும்படி சிறப்புறும்படி அழகாகச் செய்வித்து எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல். (௧௫)

வாயில்க ளனைத்தின் முன்னு மணிப்புனற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிற்றன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மினியராக் கான தமனியப் பாத்தி ராதி
யாயின பின்னை ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகங்களெடுத்துத் திருக்கோயிலைச்சூழ முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டிலு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாத்திர முதலியன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால (ஆகமோக்தமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ-று.

நாடகக் கணிகை மாதர் நலலிய மியமபு வோர்கண்
மாடக யாழின் வலலோர் வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற் செய்த வணிகலம பிறவு மலகச்
சேடகம பொலிந்தோர் போறறத் திருவிழாப பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நலல வாத்தியங்களை முழக்குவோர்களும், முறுக்காணியமைந்த வீணையில வலலவர்களும், வாகனம குடைமுதலியனவும், பொன்னாலும இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும பிறவும பெருக, ஆசாரியவாசிகளும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னணஞ் சிறப்புப் பூசை யியற்றியே சிலநாட் செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நாளுந் தொலைந்தது கால தூதர்
முன்னினர் பிடித்து வீக்கி முறைபுரிந் தீர்த்துச் சென்று
கன்னவில் புயத்துச் செங்கோற் காவலன் முன்னர் விட்டார்

(இ - ள) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலகாலங்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆயுட்காலமு மொழிந்தது இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உன்னைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று (க௮)

சினம்பொழி தருமவேந்தன் சித்திர குத்தற் கூவி
யினம்பிரிந் திட்டுத்த வின்னோ னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செப்புதி யென்ன வன்னோன்
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள) (பாவிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயமதருமராசன் சித்திரகுத்தனென்னுங் கணிகனைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தாரை விட்டு வந்த இவன் இன்றையவரையில தினந்தினஞ் செய்த நலவினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னர் இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான் எ - று. (க௯)

பிறந்தநாட் டொடங்கி யின்னோன் பேணிய தனைத்தும பாவ
மிறந்திடு நாளிற் பாவத் திட்டிய பொருளக ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரனுக் காக்கித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மறந்தழை தருமவேந்தன் மதித்திது வகுக்க லுற்றான்

(இ - ள.) பிறந்ததினமுதல இவன் செய்தவை யாவும பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான் முன்னாப் பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணேசமூர்த்திக்கு விநியோகப்படுத்தி (திருக்கோயில முதலியனவாக) திருப்பணி செய்துள்ளான் என்று கூறினன். (அதனைக்கேட்ட) கோபமிகுந்த இயமதருமன் யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (உ0)

பஞ்சியின் மலைக ளெல்லாம் படுத்தழற் பொறிபட் டென்ன
விஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
தெஞ்சிய துளது தானு மிருநிலத் தலத்தி லென்று
நெஞ்சுற மதித்து நின்னை நேரென முகத்தி னோக்கி.

(இ - ள்.) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம பொருந்திய நெருப்புப்பொறிபட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள யாவும விநாயககடவுள திருப பணியால ஒழிந்தன மிகுந்துள்ளதும பெரிய பூமியில அனுபவிபபதலலது இங்கு (அநுபவிப்பது) இலலையென்று, மனதில யோசித்து, உன்னை விரைந்து முகத்திற பார்த்து. எ - று. (உ௧)

அளவறு பாவஞ் செயதங கறபமே நனமை செயதா
யுளவிரு பயனு முன்ன ருருபபது நுகா தி கொலலோ
வளமலி நனமை முனனா மருவுதி கொலலோ வெனறு
னிளகிய நெஞசி னீயங் கினபமே முனன ரென்றாய

(இ - ள) கணக்கற்ற பாவத்தைச்செயது சிறிது நனமையே செயதனை உன் ளனவாகிய அவவிருவகைபபயனிலும முதலிற பாவபலனை யனுபவிபபையோ வள மிகக நனமையின பலனை முதலலனுபவிபபையோ (எதைவிருமபுகின்றனை) என வினவினன ' உருகிய மனதையுடைய நீ அபபொழுது இனபமே முதலில (அநுப விககததககது) என்று கூறினை எ - று (உஉ)

அபபடி யாக வென்றே யகறறின னீயும வேந்தா
யிப்படி மீது முன்ன ரெய்தரும போக முழுகி
யுபபடி யினன நோயபின னுழககின்று யிருவுந் தீரக
கைபபிடி கனிபோ லைங்கைக கடவுளைப போற றென்றுன

(இ - ள) (இயமதருமன) அபபடியேயாகுகவென்று உன்னை விலககினன. நீயும (அதனால) அரசனுய இவவுலகத்தில முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிறகாலத்தில இத்தனமைய நோயிற றுனபுறுகின்றாய இந்நோயுந் தீருமபடி கையிலுள்ள கனியைபபோல ஐந்து திருககரங்களையுடைய கணபதியைப போற்றலசெயகவென்று பிருகுமுனிவா கூறினா எ - று (உ௩)

காமந்த னெனுமபோக கேறபக காமத னுகி நாளுந
தோமந்த மினறி யாறறித் துரிசுறு பொருளகள கொணடாய
சாமந்தப பொழுதிற செயத தருமத்தா லியம னீபபிற
சேமந்தன பதந்த ரானகொல சோந்தவா தமககே ரமபன

(இ - ள) காமந்தனென்னும் பெயருககுப பொருந்தக காமமுடையவனுகி, முடிவிலலாது குற்றங்களையே செயது, பாவமபொருந்திய பொருளகளையே கைககொணடு இறக்குந்தருணத்திற் செயத தருமத்தால இயமன விடுவானுயின, விநாயககடவுள் தனனை யடைந்தவாகளுககுச சேமமாகிய திருவடியைத் தரமாட்டாரோ? (அவசி யந்தருவான) எ - று (உ௪)

இருவினை பிருகு வனபோ னெடுத்தியம பியது சொற்று
முருவவாா சடையீா மனன னுருககிளா குட்ட நோயை
யருளினை முனிவன் சீறி யகறறிய தறிக வென்னத
தெருளுறு சூத மேலோன சிந்தையின மகிழ்ந்து கூறும.

(இ - ள) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களே! பிருகுமுனிவன் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவன்

அவ்வுடலிற் பொருந்திய குட்டவியாதியைச் சேர்ந்து [illegible] கடவீர்களென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனாகிய [illegible] றுச் சொல்லுகின்றார். எ - று. ([illegible])

சோமகாந்தன் நல்வினைப்படல முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - எஅஅ.

சோமகாந்தனோய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன் பேணுந கருணையா
லருளு முண்மையை யமபுலித் தேசினன
றெருளு ருதயிரத தானவன றேகநின்
றுருவ வனபுளோ ராயிரந தோனறின.

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிக்கத்தக்க கிருபையால் அருளசெய்த சத்தியத்தைச சோமகாந்தன தெளிவுறுமற சந்தேகமுற்றனன். (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரததிலிருந்து (மாமிசத்தை) உருவும்படி வலிய பறவைகள் ஆயிரக்கணக்காகப பிறந்தன எ - று. (௧)

வசசி ரத்தின வடிததுவைத தன்னதோர
நசசு துண்டத்தி னணணிய மன்னவ
னசசை யீரந்தெழுந தாரநது வருத்தது
மசச முற்றவ லஙகொணடு கூறுவான.

(இ - ள்) வச்சிரமபோலவும் வடிததுவைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற விஷத்தன்மையுடைய மூக்கினால், பொருந்திய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குதறிக் கிளம்பி ஆர்ப்பரிதது வருததவும், மன்னன பயமுற்றுத துன்பமடைந்து சொல்கின்றான். எ - று. (௨)

ஓல வோல வுயாதவ வேதியா
வோல வோல வுனைசசர ணெய்தினே
னோல வோல வுறுதுணை வேறிலை
யோல வோல வொழிக்கினு நீங்குறேன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்த தவத்தையுடைய வேதியரே! ஓலம் ஓலம். [illegible] சரணமடைந்தேன் ஓலம் ஓலம். பொருந்திய[illegible]வேறில்லை. ஓலம் ஓலம், என்னை யொழிக்காலும் ஒழியமாட்டேன் ஓலம் ஓலம். எ - று.

ஓலம் - அபயம். (௩)

[illegible] பெரு மாமலை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] முனிவர.

(இ - ள) சிறந்த தவத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய பெரிய மலைபோல வலரே! ஐயரே! குளிர்ந்த கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பயம்பொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளும் புண்ணியமூர்த்தியே! எ - று.

காதரம் - அச்சம். ஒகாரங்கள் - புலம்பலிலவந்த விடைநிலையுருபுகள் (௪)

நின்னை யுன்னினார் நீளிடை வைகினு
மன்னர் பாலினு மாவட்டக் காலினு
மென்னை நின்செயத் தீர்ப்ப துடக்குமாரு
மின்ன மின்னருட் கின்றன காணடியால்

(இ - ள) தேவரீரைத் தியானிப்பவர்கள் பெருந்துன்பத்தில் வசித்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயமனும் அணுகமாட்டான் (அங்ஙனமிருக்க) என்னைத் தேவரீருக்கெதிரிலேயே பெரிய பாவங்கட்டுக்கள் பின்னப்பின்னமாகச் செய்கின்றன காண்பாயாக எ - று. (௫)

நின்ன காரர மகத்து நிர்க்கதித்
தின்ன வென்றிப் பிருந்தினம் புடரு
மன்னு மாயும் வையமெய்ப் பொய்ந்நின்னை
முன்னி லெண்ணிக் குயாரறிந் திலா

(இ - ள) தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்திலே பொருந்தியிருந்த துன்பமில்லாமல், பெரிய சிறகையுடைய பறவைகளும் பொருந்திய மிருகங்களும் வாழ்ந்திருக்க, தேவரீருடைய திருவடியை (சரணைக்) அடைந்த அடியேன் (பாபமுண்டானதால்) துன்பமடைதல் தருமமோ எ - று (௬)

மேருக் கண்ணுறும் விழுப்பயில் காக்கையு
மாருமப் பொன்னிற மைம்மயின் மேவுறு
சீருமென் னுய்ய மைந்தனி யாவினி
லோரு நின்னரு ளுக்கியல் போமென்றான்

(இ - ள) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த சிறப்பில்லாத காகமும் (அதன் சார்பினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருந்தும் ஐயனே! தேவரீருடைய செவ்விய திருவடியை யடைந்த என் துன்பத்தை யொழியாயாயின், அத்துணரத்தக்க தேவரீருடைய திருவருளுக்குத் தகுதியோ? (தகுதியன்று) என்றான் எ - று (௭)

தாலிப் பிசசைத் தருமென்னத் தானையாத்
தோலிப் பாரத்தின் தேவிகைக் கூப்பியொ
ளாலிப் புளளால் மேமெய்ன் றமைமாரு
மோலிப் போடுமொரு டாவிளை விழுந்தனர்

(இ - ள) (அப்பொழுது) மாங்கலயப்பட்டைக் கொடுக்கவேணடுமென்று முன்னுரைத்தையைப் பறறிக்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதன்மை கைகட்டபிள்ளை அகனற இப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சர்களும் ஓலமிட்டு (அவனுடன்) அம் முனிவருடைய ஒளிரிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள். எ - று. (௮)

ஆவ வென்னைவென் னேபுள் ளடாப்பது
பாவ மிப்பழி பாரப்பரி தாமெனக்

தாவி லாத முனிக்கணந் தாங்களு
மோவி லாவரு ளாற்றுய ருற்றனா.

(இ - ள்.) ஆ ஆ' என்ன' என்ன' இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம் இப் பழிசெய்ஸேப் பார்ப்பதரிதென்று, கெடுதலில்லாத முனிவர் கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (கூ)

வேறு

இன்ன தன்மைய ராரு மேங்குறப்
பின்னல் வார்சடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வென்மொழி வாய்மை யெண்ணிலை
யன்ன தீதினில் வல்ல லுற்றனை.

(இ - ள்) (ஆங்குள்ளார்) யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏக்கமடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவர் (சொல்கின்றார்) அரசனே! என் சொல்லைச் சத்தியமாக நீ யெண்ணினையல்லை அவ்வகைய தீமையால் இந்தத் துன்பத்தை யடைந்தாய் எ - று (க0)

இனியென் வாய்மொழி யாது மையுறேல்
புனித னாகுதி யென்று பொள்ளெனக்
கனிவி னோடுமுங் கார னுசெய்தன்ன
பனிவி சும்பிடைப் பறவை மாய்ந்தவே

(இ - ள்) இனியென் சொல்லைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாகுக வென்று விரைவாக ஆசையோடும் உங்காரஞ்செய்தனர் (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத் தில் (இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன எ - று (கக)

மீண்டு புள்ளற வேந்த னவன
பண்டை வல்வினைப் பலவு முள்ளவென
றுண்ட வண்டென வோகை பொங்கினன்
கண்டு ளாரெலாங் கவலை நீங்கினார்

(இ - ள்.) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமன்னன், பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேனைப்பருகிய வண்டைப்போலச் சந்தோஷ மிகுந்தனன் (அதனைப்) பார்த்திருந்தவர்கள் யாவருந் துன்பமகன்றார்கள் எ - று

பூவன்ம பொற்கரங் கத்துப் பூரியாக
கவலை நோயெலாங் காற்று மைங்கர
னிவரு நூற்றினமே லெட்டு மந்திரங்
தவறு தீர்ந்தமா தவனி யம்பியே.

(இ - ள்.) கவத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில் நிரப்பி, துன்பநோய்களையெல்லாம் விலக்கும் விநாயக மந்திரங்களை நூற்றெட்டினை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் சபித்து. எ - று. (கஉ)

செறிந்த வயபுனல் செங்கை கொண்டுமெய்
யெறிந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான

முறிந்து பாதக முற்று ருக்கொடு
பறிந்து முன்னுறப் படியி னின்றதே.

(இ - ள்.) பொருந்திய அந்த நீரைத் தமது செவ்விய கையிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தின்மேற் பெய்து அதட்டினர் தலைவராகிய பிருகுமுனிவர் ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்து (அவனை) விலகி முறப்பட்டுப் பூமியில் நின்றது. எ - று (கச)

வேறு

சிவந்து திரிந்து சரணீண்டு செறிந்து பரந்த மயிர்ச்சடையு
நிவந்து வளைந்த வெள்ளெயிறு நெடிய வடியுங் குழிவிழியு
மவந்தந் திடுங்கா ரிருணிறமு மாழ்ந்த வயிறும் பனையேழி
னுவந்த வுயர்வு மதற்கேற்ற வுருவும் பலவுந் தோற்றியதே

(இ - ள்) சிவந்து திரிந்து கால்கள் நீண்டு, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய சடையும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின் மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், ஏழு பனைமரங்களின் விரும்பத்தக்க உயர்ச்சியும், அவ்வுயர்வுக்கேற்ற (காத்திரமான) தேகமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி) எ - று. (கரு)

வேறு

கறிக்கும் பற்களைக் கடப்புரு வங்கண்மே
னெறிக்குங் கண்ணி னெருப்புக நோக்குறு
மெறிக்குந் தீப்படை யேந்தலைத் தின்னிய
குறிக்கு நக்குக் குனிக்குஞ் சுலாவுமே

(இ - ள்) பற்களைக்கறிக்கும் கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலே நெரிக்கும். கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிந்த (உற்று) பார்க்கும் அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிக்கும் அரசனைத் தின்னயோசிக்கும் சிரித்துக்குனிக்கும். சூழும் எ - று

தின்னிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கசு)

தோள்புடைக்கு மிடிக்குரற் றேற்றுமுன்
னாள்படைத் திறங் காட்டியிந் நாளுநின்
வாள்படைத் தகைவன்மைமுன் காட்டெனத்
தாள்பெயர்த் துத்தருக்கி யடுத்ததே.

(இ - ள்.) தோள்களைக்கொட்டும் இடிபோன்ற குரலைக்காட்டும் முன்நாளைய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன் வல்லமையை யென்முன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று கால்களைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று (கஎ)

பூத மின்னணம் பூபதி யைத்தொடாந்
தேத மெண்ணவுங் காரமு மூப்பிமெய்ம்
மாத வன்கை மறித்துநீ யாரகொலா
மோது நன்றெனப் பூதமு மாக்குமால்.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நினைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உங்காரஞ்செய்து கையால் தடுத்து, நீயாரோ? நன்றாகக் கூறுகவென்ப பூதஞ் சொல்லுகின்றது. எ - று (௧௮)

வேந்தன் மெய்யில விரவிய சாயையா
னேந்த னினைகை பெயிர்ந்தன ணிர்ஞற
போந்து ளேனவெளி புலலிய வெம்பசி
காந்து கின்றதுன கணணரு ளுணடெனில.

(இ - ள்) யான இவவரசனுடலிற கலந்த பிரமசாயை. தலைவனே! உனனுடைய கையாலெறிந்த தண்ணீரினால (இவவடிவாக) வெளியில வந்தேன எனனைத் தொடாந்த கொடிய பசியானது கொளுத்துகினறது உனனிடததிற கருணையிருக்குமாயின எ - று (௧௯)

கோனை மாதினைக கூறு மமைசசனை
யூனை யுணடொழி வேனென விரததலும
யானை மாமுகத தேநதலசெ நதாணமலாத
தேனை யுணடுசெம மாநதவன கூறுவான

(இ - ள) இவவரசனையும் இவன்மனைவியையும, சொலலுகின்ற மநதிரிகளையும மாமிசம புசிதது நீஙகுவேனெனறு யாசிககவும, சிறநத யானைமுகததையுடைய விநாயககடவுளுடைய செவநத பாததாமரைகளிலுணடான தேனைபபருகி யிறுமாநதிருக்கும பிருகுமுனிவா கூறுகினறாா எ - று (௨௦)

மைநது மிககவண பூதமஞ சறகின
சிநதை யினபுறுஞ செயதிசெய செய்துமாற
பொநதி னுளபுகு வெனறெதி ரினறமாப
பொநது காடடினன புகககு பூதமே

(இ - ள) வலிமிகக வணமைவாயநத பூதமே! பயபபடவேணடாம, உனமனஙகளிககததகக தொழிலே செயவோம இபபொநதினுட புகுகவென்று கூறி, எதிரிலிருநத மாமரபபொநதைக காடட, அபபூதமானது (அதிற) புகுநதது. எ - று.

பகக பூதமும பொநதுறு சூதமு
மொகக வெநதன பூததகி னுளளுயிர்
மிகக பேரெழில விணணவ னாகிய
தகக மாதவன றாளபணிந தோதுமால்

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெநதன. பூததினுள்ளே பொருநதிய உயிரானது மிகக பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தகுதியாகிய சிறநத தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது எ - று. (௨௨)

வேறு.

பாவி யின்னவன் பழுவத் தென்னொரு
ஞவி புாய்த்தன னீைய நிலமயா

சோலையில் வெந்துய ருற்று ளேற்குநின்
சேவை யானல நேர்ந்த தென்றனன்.

(இ - ள்) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முன்னாளில் காட்டிலே உயிரொழித்தனன். ஐயனே! தீமையால் ஒழிதலில்லாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்துள்ளேனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்மையுண்டாயதென்று கூறினன் எ - று.

வேறு

ஆய காலையி லைங்கர னேவலால்
தூய மானந் துனைந்துமுன் போந்தது
மேயி னன்றதில் விண்ணுறக் கேகினன்
சாய நீர்மை தணந்துயர் தேவனே

(இ - ள்) அந்தச்சமயத்தில், விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனிதமாகிய விமானமொன்று விரைந்து முன்னே வந்தது. பிரமசாரியின் தன்மையை விலகி, உயர்ந்த தேவனானவன் அவ்விமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றனன் எ - று. (௨௪)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்ந்துளங்
கொண்ட வோகையர் கூத்து நவிற்றினர்
மண்டு தீவினை மாற்றிய மாதவன்
புண்ட ரீகப்பொற் றாண்மலர் போற்றினர்

(இ - ள்) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிகுந்து மனதிற்கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்தக்) கூத்தாடினார்கள். நெருங்கிய பிரமகத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன் முதலிய நாலவரும்) துதித்தார்கள் எ - று. (௨௫)

ஸ்ரீநி லாவிய மாதவ னோதுவா
னரச னேயுனை யண்மி யடுத்திடும்
பிரம சாயை பெயர்ந்தது கண்டனை
யுரவு நோயு மொழிதிறங் கேண்மதி

(இ - ள்) சிரேஷ்டம் பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார் 'மனுஜ! உன்னை நெருங்கிப் பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்ததைப் பார்த்தனையா? வலிய தொழுநோயும் (இனி) ஒழியும் வகையை (என் சொல்லை இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக. எ-று.

வேறு

முக்கண் வேழமு கப்பி ரானெனை முற்று மாளும டிப்பிரான்
பொக்க முற்றுமக் கற்ற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே
னக்க ணேசபு ராண மேன்மையி னாலு கன்றுன வல்வினை
தொக்க நோய்க்கும ருந்து நீயது சூழ்ந்து கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும் என்னைமுழுதும் ஆள்கின்ற திருவடியையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய தீமைமுழுவதையுமொழிக்கவல்லதாகிய புராணத்தை யான் கேட்டிருக்கின்றேன். அரசனே! அந்தக்கணேசப்பெருமானுடைய புராணமேம்பாட்டினாலு உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்களும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா லல்லாமல் வேறேமருந்து இல்லை எ - று (உஎ)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிகு டங்கை யேந்திய தம்பிரான
பாத கஞ்சம்வ ணங்கி யன்றுப ரித்த மேன்மைய தாமது
மாத வங்களபு ரிந்து வேதமவ ரம்பு கண்டவி யாதனும
போத மாந்தவ னோத வோராந்துபு கன்ற தாகுமெ னக்குமுன.

(இ - ள்.) திருமால பிரமன அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான் (ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமரையைப் பணிந்து முற்காலத்திலபெற்ற மேன்மை யுடையதாகும அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைசசெய்து வேதத்தின் கரையைக் கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன (தனக்குச) சொல்லத தெரிந்து முன எனக்குச்சொன்னதாகும எ - று (உஅ)

முந்து செயதிடு வேள்வி வீரனமு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுஞ்
சிந்தை யைந்தும டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வுந்த னன்புக லப்ப ணிந்தளி யாரந்து கேட்டடா தீர்ந்திரந்
திந்து சேகர னின்ன ருட்குமி லக்க மாயமகிழ் கூர்ந்தனன

(இ - ள்) முதலிற்செய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக்க மனஞ்சாம்பிய தக்க னும, மனத்தையும ஐம்பொறிகளையும அடக்கி, விளங்கியதிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை முக்கலமுனிவர்கூற, வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டுத் தன்னைநெருங்கிய துன்ப மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்ந் தனன எ - று. (உகூ)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம பறிப்ப தும்பயில யாக்கையி
னவங்க ணோயமுத லான தீமைய றுத்து வேட்டத ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசசுக நாளு நாளுமு றுப்பதுந
தவங்க ளாதிவ ளாத்து முத்தித ரிப்ப துமமதன கேளவியே.

(இ - ள) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவத்தையொழிப்பதும, எடுத்ததே கத்தின் கெடுதிகள் நோயகள முதலிய தீமைகளையொழித்து விருமபியதைக் கொடுப பதும், நூதனநூதனமாக மிககபெருகிய சுகங்களைததினந்தோறும பொருந்தச்செய் வதும், தவங்கள முதலியவற்றைப பெருகச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண கேளவியேயாம எ - று

தவங்களாதியென்றதில் ஆதியெனபதால தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩0)

வருண மாசசிர மத்தொ ழுக்கினெ ழுாத மாண்புடை யார்களே
யருளவி நாயகா பத்தி யோடவர் காதை கேளவியி லாாவமு
மருவு வாாகளொ ழுக்கி லாாமரு வாாகள சாதிபி றப்பினு
மொருவு சாங்கரர் நன்மை செயயினு முற்ற தீமைய ரொன்பவே.

(இ - ள்) வருணாச்சிரம தர்மங்களிற் றவறாத மாட்சிமையுடையவர்களே திருவைந்த விநாயகரிடத்திற் பக்தியுடன் அவரசரித்தத்தைக்கேட்பதில் ஆசையும பெறுவார்களாகள நல்லொழுக்கமிலலாதவர்கள் அதனையடையாாகள. சாதிபிறப்புக ளாலும நீங்கிய சாங்கரர் நன்மையைச் செய்தாலும் பொருந்திய தீமைசெய்தவா களென்னப்படுவோர்கள், எ - று. (௩க)

ஆத லாலுயர் மாத வம்பல வாற்றி யாச்சிர மத்தொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னின்று குழைந்த வன்பின்வி நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பண்பினர் பாங்கி னல்லது மானமில்
லோது நீர்மைய தன்று பண்புளீ யாத லாலுனக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயர்ந்த பலபெருந்தவங்களைச்செய்து குற்றமில்லாதவருணாச்சிரம தருமங்களினின்றுங்குழைவாகிய அன்புடன், விநாயகக்கடவுளுடைய பாததாமரைகளைத் துதிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுராணம் சொல்லுந்தன்மையதன்று. நற்குணமுடையையாதலால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு நீர்த்தட மாடி மெய்ம்மென மன்னவன்
பிருகு தீர்த்தம ணைந்து தாழ்ந்துபி றங்கி ரும்புனல் தோய்ந்தெழுந்
தருவி னலமலிய வீர மொற்றியு டுத்து லாந்தத்து பூசிமெய்
மருவு கின்றசங் கற்ப மோதிவ குத்த னன்பிணி மாய்ந்ததே

(இ - ள்) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நீரையுடைய தடாகத்திலமூழ்கி வருகவென்று பிருகுமுனிவர்கூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீர்த்தத்தை யடைந்து (அதில்) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்து, உடலினமிக்க ஈரத்தைத் துடைத்து உலர்ந்த (வேறு) வஸ்திரமுடுத்து, திருநீறணிந்து உண்மை பொருந்திய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனன். அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது எ - று (௯௩)

நோயி னீங்கிய யாக்கை பன்முறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலாந்
தீய சொற்பன மார்ந்து கண்கடி றந்து ளாமென வுண்மகிழ்ந்
தாயு நூலரு மாத வன்புடை யண்மி யன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்
தேயு நின்னரு ளெய்தி னேன்மிக வெய்த ருமபய னெய்தினேன்

(இ - ள்) நோயினின்றுமொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப்பார்த்து, இராமுழுதுந் தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்துள்ளவனைப்போல மனங்களித்து, நூல்களை யாராய்ந்த அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் அருகிற்சென்று, அன்புடன் பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந்தேன். அடைதற்கரிய பெரும்பலனைப் பெற்றேன் எ - று. (௯௪)

காத லாரும் புராண கேள்வியிற் கற்ப மாத்திர மேசெய
வேத மானபெ ரும்பி ணித்தொடர் யாவு நீங்கின வென்சொல்கே
னாத னேயுனை நண்ணி னார்க்குநன் னாத மேதுக் கனபொருண்
மாத ராதல நாகர் பாதல மாகர் வைப்பினு மில்லையே.

(இ - ள்) ஆசைபொருந்திய புராண கேள்வியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமாகிய பெரிய பிணிச்சம்பந்தமுழுவது மொழிந்தன. (இவ்வற்புதத்தை) என்னவென்று சொல்லுவேன். தலைவரோ! தேவரீரை யடுத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கரிய நல்லபொருள் சிறந்த தராதலத்திலும் நாகலோகத்திலும் பாதலலோகத்திலும், தேவருலகத்திலும் (ஒன்றும்) இல்லை எ - று. (௯௫)

ஆரு மற்றுறை யூரு மற்றெழி லாக்க மற்றரும் போகமற்
றேரு மற்றியல் பாக வுங்கிருந் தேனை வம்மென் வேய்யுழத்

தீதாரு மாதங் குயிற்றுவாயந் தகைமைபெறு மெய்ப்பொருளானின்ன
சாரு மாவிப லாதிகிளையினிச் சாற்றல் தீவணமே ராணமே

(இ - ள்) பாவத்தையுஞ், சாதனஞ்செய்யும் ஊக்கம், ஒழுக்கம், செல்வமும், அரிய போகங்களும் இன்றிக் கனியாக அங்கிருந்தவனை யொருவனென விளக்கும் பொருந்திய சிறந்த நன்மைசெய்த சிவருக்குக் கொடும் பட்டம் (காண்கையப்) பொருளானவி னுடைய பொருந்திய ஐயமிலாத பிறிவ ஓ ரீ (விநாயக) புராணத்தைக் கூறவேண்டும் எ - று (௯௬)

என்னை மனைவிப் படியின்றிப் பாவிராகி யேபோனாம் பாசமுழக்
தன்னை யனையவனையனைவாரா குந்தை யுகைமயிற் றைவராந்
கன்ன காதன் பொன்னு மலகின்னாசாரா றுவுமைச்சூழ் பாவுலினினி
கன்ன முமமுவை படாதம் பிரமராணி சாரச் செந்தானாரயாணாமை

(இ - ள்) என்று கூறிச் சோமகாந்தன் (எதிரில்) நிற்க, தாயபோன்ற (கருணையாயந்த) பிருகுமுனிவர் சந்தோஷமிகுந்து (அருகில்) அழைத்து, அறுடலை அழகிய கையினறாட், கண்ணெட்டப் அழுமெனாயே செத்து, அரிய பொருந்தவும, முன் பிரகாசித்த பூமியைபாரா—மன்னவநெபி சோமகாந்தன் தன் தேகத்தையுமோய வாத பேரொளியைப் பெற்றனன் எ - று (௯௭)

கண்ட யாருமவிபாது ளாயவிப்பெருசட்ைெ லுழுகிய
தொண்டை வாயசர் தெளிமை புமெய்பாதள தூழு மைபாசநா வானமிழ
துணடு எரிணு வந்து சாமைகயோர் நாகு மீகடபவி நமபிணு
மிணடு மோயமுனி மேவத ளிறயிரி விகந வைணியி காதுமே

(இ - ள்) (அதனைப்) பார்த்த மேலோருஞ் சந்தோஷிசநாகள் பெரிய துன்பசாகரத்திலமிழ்ந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாய்படையுடைய சுசன்மை (யென்னும அவன் மனை)யும், உண்மைப்பொருளாய் மேலாசிக்கும் மந்திரிகளும், தோமிர தத்தைப் புசித்தவாகளைப்போல ஒன்றுக்க மகிழ்ந்து விநாயகக்கடவுள் சரிதையைக் கேட்க அவாவினாகள் (சோமகாந்தனை) நெருங்கிப் பேரயமுள முனிசிரேஷ்டரான பிருகுமுனிவர் பிரியசமசுபதமைகை இதுவேயாகும் எ - று (௯௮)

என்று சாலமொழிந்த குதமுனிவ யாதினன்னுமிருந்தவற
கன்று வேதனுமைத்த வாறயிவாயென்பபிருகுப்பெய
சொன்று மாமுனி சோமகாந்தனுவப்ப வோதிய வண்ணமே
நன்று மவர்வாறுமிரேந்துந முறைக்குறனருணியிடினை

(இ - ள்) என்று மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவர், பெருந்தவமுடைய வியாக முனிவருக்குப் பூர்வம் பிரமதேவர்கூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு முனிவர் சோமகாந்தராசன் சந்தோஷிக்கக்கூறியவிதமாக நன்மைபொருந்திய உரன் முறையாக விநாயக மான்மியத்தைச் சொல்லுவேனென்று திருவருள்மிக்கவராய் ஆரம்பித்தனர். எ - று. (௯௯)

சோமகாந்தனேயத்திருத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ௨௦

வியாசர்ப்பிரமதேவனையடுத்தபடலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன் பராசரப்பெயர்
நண்ணிய முனிவர னயக்கு மைந்தனுட்
எண்ணிய விண்டுவே சிறப்பத் தோன்றினன்
விண்ணவர் வியக்கத்தகு வியாச னென்னவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞ்செய்தவனும் பராசரனென்னும் பெயர்பெற்றவனுமாகிய முனிவரனுக்குப் புதல்வனாக, வலிமைவாய்ந்த திருமாலே தேவர்கள் விரும்பத்தக்க வியாதமுனிவனென்னும் பெயருடன் சிறப்புற்றுப் பிறந்தனன் எ - று.

பூர்வம் மச்சகெந்தியென்பவள் கங்கையில் ஓடஞ்செலுத்திக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவர் அவளோடுகாமுற்று அவளுக்குச் சர்ப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துன்மணத்தைவிலக்கிப் பரிமளகெந்தியென்ப் பெயர் வழங்கும்படி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற் புணர்ந்தனர். அதனால் வியாதமுனிவர் தோன்றினரென்பது சரிதமாதலாலும், துவாபரயுகந்தோறுந் திருமாலே வியாதனாகத்தோன்றி வேதங்களைப்பாகுபடுத்துவனென்பது நூல்வழக்காதலாலும் "பராசரப் பெயர் முனிவன் மைந்தனாய் விண்டுவே வியாதனெனத் தோன்றினன்" என்றார்.

சுருதியை வரம்புறத் தொகுத்துச் செய்தபின்
சுருதியின் பொருள்களை மிருதி போலவே
பொருள்பட விளக்கிய புராண முந் தொகுத்
தருளொடு மொழிவதற் காரம் பித்தனன்

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கிச்செய்தபின்பு, வேதத்தின்பொருள்களை மிருதிபோலவே பொருள்படும்படி விளக்கச்செய்த புராணங்களையுந் தொகுத்துக் கிருபையுடனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன் எ - று. (உ)

மருக்கமழ் கொன்றையார் மணிப்பொற் றேர்முரித்
திருக்கவும் யாருமுன் னிறைஞ்சி யேத்தவு
முருக்கிள ரைங்கரத் தொருவன் சேவடி
தருக்கிய சிந்தையாற் றொழுது போற்றிலன்

(இ - ள்) மணம்வீசுங் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய நவமணிமயமான அழகியதேரை (தன்னைப்பணியாமையால் முரியச்செய்திருந்தும், எல்லோரும் முற்பட வணங்கித் துதிசெய்துவந்தும், அழகுவிளங்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது செவ்விய திருவடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற் பணிந்து போற்றினனல்லன் எ - று. (ங)

வழிபடு கடவுளு மதித்தெ டுத்திடுஞ்
செழிபொருட் கேற்புடைத் தாய தெய்வமும்
பழியினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமதம்
பொழிமுகத் தவனெனப் புந்தி தேர்ந்திலன்.

(இ - ள்) வழிபடத்தக்கதேவனும், மதித்தெடுத்துக்கொண்ட சிறந்த பொரு[illegible]கடவுளும், தன்னைப்பணியாமைக்குத் தீமைசெய்தருளும் மும்மதம்

களைச் சொரிய மயானைமுகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனிவனையவர்) மனத்திற் றெளிந்தாரில்லை எ - று (௪)

ஐங்கையா னொருமருப் பானெடுங்கை வார்செவி
யேகநா யகனரு ளெய்தப் பாரில
னாசையா லெடுத்தவொண் பொருளிற் சிந்தனை
மூகையாய்த் தளர்ந்தனன் முடிவு தேர்ந்திலன்

(இ - ள்) ஆண்டையால், ஒற்றைக்கொம்மையும் ஐந்து திருக்கரங்களையும் நெடிய திருச்செவியையுமுடைய ஏகநாயகராகிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை யடையுமவகை பெறாதவனாய், (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிறந்த பொருளிலே, ஊமைபோல முடிவை யறியாது மனக்களர்ச்சியுற்றனன் எ - று (௫)

வேறு

ஓங்கா நின்ற செய்யமணி நாகரு ஞெனவேற
நீங்கா [illegible] நிலையே யக்கா
ஏந்தா [illegible] னினிபாம்ப
காந்தா னென்ற காரண முனிவன் கடுசெய்ய

(இ - ள்) (பாவரும்) விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய சாபவேகமானது நீங்கிக்கொண்டு எழும்படி (மந்திரமாலொன்றுவன்) மந்திரத்தை விரைவாக நிலைநிறுத்தியதுபோல, ஏந்துகின்ற ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுள் கோபிக்கின்ற காரணமாலே வியாசமுனிவருடைய மனத்திற்குத் துன்பு செய்ய எ - று (௬)

மடியோ பித்தோ வென்றெண் ணுள்ள மயங்கத்
படியா தென்றே ஐயமுழுந்தான் பரிவுற்றான்
பிடியா தொன்றுங் கண்டிலன் விட்டே பெயர்வுற்றுக்
கடியார் கஞ்சப் பூவணை யானைப் பொற்கழல் சார்ந்தான்

(இ - ள்) மடியோ பித்தமோ அப்பொழுது என்மனத்தை மயக்கியவகை எதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிறிது நம்பிக்கையுங்காணாது விரைந்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வாசனைபொருந்திய தாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதங்களையடைந்தனன். எ - று

அன்புந் தளும்பத் தண்டென வீழ்ந்தா ரணமோதித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ள முகத்திற் சுடர்கிற்ப
முன்புற விட்ட வாதனம் வைகி முனிவேந்த
னென்பெற வந்தாய் சொல்லென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அன்பானது தளும்பும்படி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வேதமொழிகளாற் றுதித்து வருத்தமிகுதலுடைய மனமானது முகத்திலே நன்குவிளங்க, தனக்கு முன்னர் இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருதிவந்தனை? அதனைச் சொல்லென்று (பிரமன்கேட்க) முனிவர் தலைவனான வியாதமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இதனைக் கூறினான் எ - று (௭)

நாத்திக ரேயாய் நான்மறை நிந்தை நவில்வார்
யாத்தனு மைத்த தத்தமொழுக்கா சாரந்த
ணீத்தவ ரேயாய் நீடில கத்தோர் நிறைபிழைப்ப
போத்துநி றைந்தா ரன்னது தீர்க்கும் பொருடேடி

(இ - ள்) பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் நாத்திகர்களாய், நான்கு வேதங்களையும் நிந்திப்பவர்களாய், கடவுளருளிய தங்கடங்கட்குரிய ஒழுக்காசாரங்களை யொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிகுந்தார்கள். அதனைத் தீர்க்கும் பொருளைத் தேடி எ - று

இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகள் குளகம்

நிறை - ஆண்மைக்குணம் நான்கனுளொன்று அஃதை அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி யென்பப்படும் (௯)

செய்வன செய்யா தொழிவன வன்னோர் தெரிவெய்தி
யுய்வன நாடி யோங்கு கதிக்க ணுறுமாறே
பொய்யவை தீர்ந்த புராண மனைத்தும் புரையில்லோய்
கைவளர் நெல்லி போலெளி தாக்குங் கடன்பூண்டேன்

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவரே! செய்யத்தக்கனவும் செய்யத்தகாது விலக்குவனவும் (இவையென) அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு உச்சீவிக்கும் வழிகளைத் தேடி உயர்பதவியை யடையும்வகையே, பொய்ம்மாகக்கொழிந்த புராணங்களையெல்லாம், கையில் உயர்ந்த நெல்லிக்கனிபோல எளிதாக (விளங்க)ச் செய்யுங் கடமையை மேற்கொண்டேன் எ - று

செய்வனவென்றது விதித்தனவெனவும் செய்யாதொழிவனவென்றது விலக்கியன வெனவுங்கொள்க (௧௦)

நித்திய மேனை நைமித்திய மியாக நிசபூடன்று
வித்தகு கன்மம் யாவு நிறைந்த வெழில்வேதத்
தொத்தினுண் மேன்மேன் மைவளர் புந்தி துளைவுற்றேன்
பித்தின னானே னென்னினி செய்கேன் பிழை தேரேனே

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் யாகம் செய்யத்தக்கதிருமணம் இந்தத் தகுதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்துள்ள அழகிய வேதத்தின் கூட்டத்தில் மேன்மேலும் மனங்குழைந்து வெறிபிடித்தவனானேன் இனி யாது செய்குவேன்? தவறினைக் காண்கிலேன் எ - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள் நைமித்திகம் - ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (௧௧)

பூரண மான வென்னறி யாமை பொடிசெய்யுங்
*காரண மோது வேறெவர் வல்லார் கருதென்று
நாரண னான வியாத னுரைப்ப நன்றுள்ளி
யாரண னானோன் புன்னகை கொண்டு தன்றகினன்

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீறுசெய்யும் வகையை யோதுக. வேறே (அவ்வாறோத) வல்லவர் யாவர்? (உளரோ தெரிந்து) கருதுகவென்று, விஷ்ணுவின் அபராவதாரமாகிய வியாதமுனிவன் கூற, பிரமதேவனானவன் நன்றாக யோசித்துப் புன்சிரிப்புடன் புகலலுற்றனன். எ - று (௧௨)

வேறு

அநாதியே யமல மாகி யழிவிலாக் கழிவு செய்யும்
விநாயக னருளின் றாயின் மெலிவிய கரும மேனுந்
றனதுகை கூட லின்றித் தளர்குவன் புத்தி கூர்மை
மனத்திறன் வலிமிக் குள்ள வரம்பெறு தலைவ னேனும்

(இ - ள்) அநாதியாகவே நின்மலராகித் தம்மைப் பூசியாதவர்கட்கு இக்கண் விளைக்கும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளில்லையாயின், புத்தி நுட்பமும் மனவாக்குக்காயங்களின் வலிமையும் மிக்குள்ள மேன்மைபெற்ற ஒருவனாயினுஞ் சாமானிய காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுதலில்லாது மனஞ்சாம்புவான் எ - று.

மனத்திறனென்றதால் வாக்கையுங் காயத்தையும் உடனெண்ணப்பட்டன (கக)

பறவைகட் கரசன் மேனாட் பணிவிசும் பமுதங் கொண்மார்
செறன்மிகு வலியா லைங்கைச் செம்மலை வணங்கா தேகி
நறவுமிழ் துளபத் தண்டார் நாயகன் மொழியால் வெல்லல்
வறுநினைந் தூர்தி யானா னகநிறை தருக்குக் கொண்டு.

(இ - ள்) பறவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிய கருடன் முற்காலத்திற் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டுவரும்படி, பகைஞரை வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளைப் பணியாது சென்று, தேன்சொரியுந் தண்ணிய துளவமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி தன் மொழியால் வெல்லல், தருமத்தைக்கருதி (அவருக்கு) வாகனமாயினன். எ - று

பறவைகட்கரசன் துளபத்தண்டார் நாயகன்வாகனமானதென்றது—பூர்வம் காசிபமுனிவர் மனைவியர் பதின்மூவரில் கத்துரு விநதையென்னும் இருவரும் தம்முட் காற்றருக்கி அழகில்லாள் சிறை யிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபரை வினவ, காசிபர் கத்துருவே சிறந்தவளென்றமையால் விநதை சிறைப்பட்டு, தன்னைச் சிறைதவிர்க்கும்படி கத்துருவை வேண்ட, அவள் விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்தத்தை வருவித்துக்கொடுப்பின் நீ சிறைநீங்குவையென, விநதை காசிபரருளாற் கருடனை மகனாகப்பெற்று அவனுக்குமுறையிட, கருடன் விண்ணிடையடைந்து ஆங்கிருந்த காவலரைவென்று அமுதங்கொண்டு திரும்புகையில், திருமால் அவனையெதிர்த்து இருபத்தொருதினங்கள் போர்புரிந்தும் அவன் தோல்வியடையாமையின் வஞ்சனையால்வெல்ல வேண்டுமென்றுட்கொண்டு, புள்ளரசே உன்வலிக்குவியந்தேன்; நீவேண்டுமவரத்தைக் கேட்டுக்கொள் என, கருடன் விண்டுவே உன்வலிமைக்கு மனங்களித்தேன். நீ விரும்பியவரத்தைப் பெறுகவென்றனன் திருமால் இதுவேசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ காசிபன்மதலையாய்ச் சொற்பிசகாதவனாயின் நீ யெனக்கு வாகனமாகுகவென, கருடன் முகூர்த்தகாலம் யோசித்து, வார்த்தைபிசகாமல் அங்ஙனமேயாகுகவென்று விடைகொண்டு விநதையையடைந்து அமுதையளித்து அவள்சிறையை யகற்றி விண்டுவுக்கு வாகனமாயினனென்பதாம் [விநதைக்குச் சுபருணையென்றும் பெயர்.] இதனை

காஞ்சிப்புராணம்.

வண்புள் வேந்தனை வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கவ
னுன்பெ ருந்திறற் குண்மகிழ்ந் தேன்மற்றெந்
றன்பு டைவரங் கொள்ளெனச் சார்ங்கிநேன்.

மாயனம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றூயை யோதிய சொற்றவற் றென்னெனி
னீயெனக்கு நெடுந்தகை யூதியா
யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நலமென்று

ஆத்தி சூத்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூத்த மெண்ணி யுயர்த்து மொழிந்தமெய்
வாத்தையை யிறபிறழ் வஞ்சியற் றென்கெனச்
சீத்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன் —என்பதனுணறிக ;(௧௪)

*உருத்திரக் குரிசில் பாங்கர் குற்றவீ ரியத்திற் றோன்றிக்
கருத்தினுங் கடத்தன் முற்றாக் கருங்கடல் கடக்கு மாற்றல்
செருக்கு மனுமான் மண்மேற் சிலைபிரா கவனைத் தாங்கிப்
பெருத்தவுட் டருக்கினூமேல் பீழைநோய் பல்கா லுற்றான்

(இ - ள்) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினூற்றோன்றி, மன தினாலுந் தாண்டுதல் முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும் போர்வலிமையு முடைய அநுமான் விசேடித்த மனக்காவத்தால் (ஐங்கரக்குரிசிலை யடிபரவாது) பூமி யின்மேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சுமந்து பலமுறை துன்பநோயை யடைந்தான் எ - று (௧௫)

திருமறு மார்பனைத் திரண்டவார் சிலையி ராமன்
பொருவலி வாலி முன்னாட் போர்க்கிறத் தெளிய றன்று
னிருநிலத் தனேக ரின்னு மிலகிய வொற்றைக் கோட்டுத்
தருவினை யடுத்த லின்றித் தருக்கிற் றெருமந் தாரே

(இ - ள்) திருமறுமார்பனைத் திரட்சிவாய்ந்த கோதண்டமேந்திய இராம மூர்த்தி (விநாயகபூசை செய்யாது) போர்புரியும் வல்லபமுடைய வாலி (என்னும் வானரவீரன்) *முன்னே போர்வல்லபத்திற் றோல்வியடைந்தனன் பெரிய பூமியில் இன்னும் எண்ணிறந்தவர்கள் ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த கணபதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றார்கள் எ - று (௧௬)

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் சீவற்சமென்னும் மறுவையுமுடைய மார்பையுடையவன்.

பிரணவ முன்னா வைகும் பெருமறை தொகுத்த காலை
பிரணவ முன்னே தாமற் பேசுத லின்மை யாலே
பிரணவ மொழியாற் றன்னைப் பேசினை யெனவுட் கொண்டு
பிரணவப் பொருளா யுள்ளான் பேரிடர் காத்தா னன்றே

(இ - ள்) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால், பிரணவசப்தத்தால் தன்னைத் துதிசெய்தனையென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரண வத்தின் பொருளாகிய கணேசப்பெருமான் பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்) காத்தனன். எ - று. (௧௭)

சுருதிக ளுலகுக் கோதத் துணிந்தனன் மயேசன் றானுங்
கருத்தனை முற்று விக்குங் காரணங் குறித்தன் றேகொற்

சுருதியின் முன்ன ரந்தத் தொன்மனு வைத்தான் போறு
முருவமு மிடாதீப பானுக கோமெனு மொழியே யர்மால்.

(இ - ள்) வேதங்களை உலகத்தார்க்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவபெருமானுந் தான்கருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்துத்தானே வேதாரம்பத்தில் அந்தப்பழமையான பிரணவத்தை அமைத்தினன்போலும் விக்கினங்களை விலக்கும் விநாயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவமும் ஓமென்று சொல்லப்படும் அப்பிரணவமேயாகும் எ - று (கஅ)

எத்தகு தொழிற்கு முன்னா யாவரு மிறைஞ்ச நிற்கு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மானை யாலே
யுத்தம வோங்கா ரத்தை யுரைக்குமந் திரங்க டோறும்
வைத்தனா முன்னாத தொன்னூன் மரபறிந் தோாக ளெல்லாம

(இ - ள்) எவ்வகைய தகுதியுடைய கருமங்களுஞ் செய்வதற்கு முற்பட, எல்லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தகுதிப்பாட்டினையுடைய தேவதேவனாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய நூன்மரபினையுணர்ந்த பெரியோர்கள்யாவரும் உத்தமமாகிய ஓங்காரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங்களிலெல்லாம் முதலிற் பொருத்தினார்கள் எ - று (கக)

அவனவ ளதுவாய் நின்றே யனைத்தையு முடிக்கின் றானு
மவரவா தியானித் தேத்த வவரவாக் கருள்செய் வானு
மவரவா மனதிக் கெட்டா வரும்பொரு ளாயி னானு
மவிர்மறை யின்னு மன்மை மொழியினா லளக்கின் றானும்

(இ - ள்) அவன் அவள் அது (என்னும் மூ)வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவர்கள் தியானஞ்செய்து துதித்தலால் அவரவர்களுக்குத் திருவருள்செய்பவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கதீதமான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகின்ற வேதங்கள் இன்னும் அன்மைச் சொல்லினால் அளவிடப்படுபவனும் எ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்

அவன் அவள் அது என்பவற்றில் முதலிற்கூறியவிரண்டால் ஆண்பெண்ணென்றும் உயர்திணையென்றும், பின்னர்க்கூறியதனால் அஃறிணையென்றுஞ் சுட்டினார்

அன்மைமொழியினா லளக்கின்றானென்றதை, "திருவிளையாடற்புராணத்தில் "அனலை யலலையீ தெனமறை களுமன்மைச் சொல்லி னாற்றுதித் திளைக்குமிச் சுந்தரன்"—என்வருவதனானுமுணர்க. (உ0)

இந்திர னன்ன லூர்தி யிலக்குமி மார்பன் கீற்றுச்
சந்திரன் முடியில் வேய்ந்த தழலுமிழ் சூலத் தின்னை
யந்தண னேனைத் தேவ ரனைவரு மானை நீவார்
சுந்தர மலர்த்தாள் போற்றித் தொழுமுத லாயி னானும்

(இ - ன்) இந்திரனும், அன்னவாகனனாகிய பிரமனும், திருமகளைத் திருமார்பிலுடைய திருமாலும், சந்திரதுண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த திவ்யச்சொரிந்த சூலப்படையேந்திய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களும் எவ்வே

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்துவணங்கும் முதற்கடவுளானவனும், எ - று.

அந்தணன் - பிராமணன் - ஈண்டுப்பிராமணனென்றது தேவர்கட்கெல்லாம் அந்தணனாகிய சிவபெருமானை. இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"பிராமண[illegible]யே கடவுளர் தம்முட் பிறருங்கா ணேனையோர் தம்முட்
பிராமணன் யானே பிராமணன் றனக்குப் பிராமணன் கதியுனை யிகழ்வோன்
பிராமண னல்லன் றனக்குல தெய்வ மெண்டுபின் னென்றனைத் தொழும்ப
பிராமணற் கிரண்டும் பயப்படா நிரயம் புகுவனென் றியாமறை பேசும்."—என்பதனானறிக. (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின் றானு மொன்றனை யொழிக்கின் றானு
மொன்றனை விடுத்து வேறே யொன்றனை முடிக்கின் றானு
மன்றினார்க் கிடர்செய் வானு மைந்தொழிற் கரன்போ லத்
துன்றினார்க் கிடர்க டப்பத் தோன்றிய கணேச னென்ப

(இ - ள்) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியாருக்கு இடர் விளைப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவபெருமானைப்போல, தம்மை யடைந்தவர்கட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவதாரஞ் செய்த கணேசமூர்த்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்வார்கள் எ - று (உஉ)

அன்னவன் பாதப் போதை யாக்கையே மொழியே நெஞ்சே
யின்னவற் றொன்றி னானு மிதமுறப் பணிந்தா யல்லை
தன்னிக ரில்லா வித்தைத் தருக்கினாற் சுயம்பா வித்த
வுன்னவ மதிப்பி னாலே யுற்றுய ருழந்தா யங்கே

(இ - ள்) அவ்விநாயக கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையைக் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றுளொன்றினாலேனும் இதமுண்டாகும்படி பணிந்தாயல்லை. தனக்கொத்ததானே யொப்பாகிய வித்தியாகர்வத்தால் சுயம்பாவித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினாலே பொருந்திய துயரத்தை யடைந்தாய் எ - று (உங)

ஆயிரங் கோடி கற்ப மார்வமோ டேகி னாலும்
பாயிரந் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு
மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகப்பி ரானைப்
போயிரந் தருளும் வண்ணம் பூசனை புரிந்தி டாயேல்

(இ - ள்) பெரிய விசாலமான உலகினர் துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்துத் திருவருள்புரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில் (விநாயகர் திருவருளின்றி) ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் ஆசையோடு முயன்றாலும் பாயிரமும் முற்றச்செய்தல் (உன்னால்) கூடாததாகும். எ - று (உச)

வேறு.

[illegible]ரேகதந்தர் கபிலர் சூழ்கெசக் கன்னரே நாக
[illegible]லம்போ தரரெழில் விகட ரிலகிய விக்கின ராச

ரமைவர்சூழ்ந் தேத்துங் கஞ்ஞிய தூம கேதுவனை நறுவகஞ்ஞ் திருக்க
ருமிழொளிய பால சந்திரா தாள மூறநிருந் தொழுங்கசா னனரே.

(இ - ள) சுமுகர் - ஏகதந்தா - கபிலர் - (அடியவர்கள்) சூழ்கின்ற செகசன்ன
னா - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - அழகிய விகடா - விளங்கிய விக்கின
ராசா - ஞானிகள் சூழ்ந்து துதிசெய்யுங் கஞ்ஞிபா - தூமகேது - நன்மைத் திருவருள்
செய்யுங் கஞ்ஞதியக்ஷா ஒளிசிந்தும் பாலசந்திரா - மதப்பெருக்கா[illegible] வாற்றெறேத்
தொழுங் கசானனா எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடா (உ௫)

வக்கிர துண்டா வயங்கிய சூர்ப்ப கன்னரே ரம்பாவான் வரங்க
டோக்கருள் கந்த பூர்வச ரெனவே சொல்லிய பெயர்பதி னாறு
மிக்குறைத் திடினுங் கேட்பினும் வித்தை விவாகம்வே டெழும்பிர வேச
நிக்கம் மடுபோர் யாகமா திகளு நினைக்குமுன் முற்றுறும் பிள்ளாய்.

(இ - ள) வக்கிரதுண்டா விளங்கிய சூர்ப்பகன்னா - ஏரம்பா - சிறந்த வரங்
களைத் தொகுதியாகவருளுங் கந்தபூர்வசா என்று சொல்லப்பட்ட பதினாறு திருநாமங்
களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறர் சொல்லக்) கேட்டாலும், வித்தை விவாகம்
விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம் மோதுகின்ற போர் யாகம் முதலியனவும்
எண்ணுவதன் முன்னரே (கைகூடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய்! எ - று

நிகமமென்றது நிக்கமமென விரிந்தது (உ௬)

ஆதலா லவனைப் பூசனை யாற்றி யறிவினை யழிக்கிடு மைய
லேதநீத் தெண்ண மினிதுற முடியா விருமையு மெய்துக வென்ற
வேதனீ தோத வுள்ளமே தென்று வியாதமா தவனுள மகிழ்ந்து
போதமே வடிவாங் கணேசனைப் பூசை புரிவதெவ் வாறென விரந்தான்.

(இ - ள) ஆனபடியால், அவ்விநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக்
கெடுக்கும் அறிவின்மையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உன்கருத்தை இனிமையாக முடித்
துப்பெரிய கீர்த்தியையடைகவென்று (பிரமதேவன்) கூறினான் பிரமதேவன் இத
னைச்சொல்ல, பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவன் உண்மைதானென்று மனமகிழ்ந்து,
ஞானமே சுரூபமாகிய விநாயகக்கடவுளை யெவ்வகையாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்
தனன் எ - று

முடியா - முடித்து இது செய்யாவெனனும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினை
யெச்சம் ([illegible])

இழுமலாத தவிசின் வீற்றிருந் தருளு மிறைவனை வியாதமா முனிமுன்
கழுமண வடுத்த வாழினிச் சோம காந்தனை யயன்முனி [illegible]
விழுவணி சடிலத் தைங்கரப் பெருமான் வியத்தகு மந்திர [illegible]
வழிதரப் புகன்ற மரபுகே ளென்று வழங்குவன் [illegible]

(இ - ள) தாமரைமலர்ப்பீடத்தின்மேல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தகைமையை இனிக் கேட்பாயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் கூறலாயினன் எ - று (உஅ)

வியாசர் பிரமசிந்தனையடைந்தபடமை மூற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ௩௫

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

பயாசலந்தரவ மாலை பூண்டபுனி தவியாசமோ றற
கஜாசுர னுயி ருண்ட கண்ணுதற் பெருமா னீன்ற
தயாநிதி கணேச னென்னுஞ் சாமியா கமத்திற் றாம
வியாத்தினை சந்த கோடி விபனமனு விளம்பப் பட்ட.

(இ - ள்) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! பயமாகிய மலையின்மேற் சாப்ப மாலை பணிந்த புண்ணியசுரூபியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த சயாசுரனுயிரைப்பருகிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் தந்தருளிய கையமிர்ந்த கணேசமூர்த்தியென்னுங் கடவுளது ஆகமத்தில், எழுகோடி மகாமந்திரங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. எ - று

சிவபிரான் அரவமாலை பூண்டது

கருடனுடைய தொந்தரவைசகியாத சர்ப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூசை செய்து அவர் திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்களைப்போல அவ்வெம்பெருமானுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் ஒசிக்கலாயின. பின்னொருகாலத்தில் விண்டுவோ டங்கடைந்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அஞ்சாது வினவினவென்பதாம். இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்

விதிமுறைச்சிவபூசனையாற்றிமாலவிடைக்கொடிப்பெருமானின
புதியபூங்கழலருச்சனைப்பேற்றினாற்புள்ளிறைமிடலெய்தி
யதிர்வுறுதவெதமையலைத்திடவெரீஇயினமடைக்கலம்புகுந்தேமையாங்
கதிபெயர்க்குவேறிலலையெனறிரத்தலுங்கண்ணுதலருள்கூர்ந்து

பன்னகங்களைப் பணியெனத்தாங்கினனப்பணிகாபரணனற
வின்னருட்பெறுமதுகையானமற்றவையெங்கைதபாலரியோடுந
துன்னுவெம்பணைக்கழலுழிழைக்கலுழனேசுகங்கொலென்றனசாமே
பன்னுமேன்மையினவிறையினவிம்மொழிபாரெலாமெடுத்தோதும் — என்பதனானறிக.

அன்றியும், சிவபெருமான் பிக்ஷாடனராகவும் திருமால் மோகினியாகவும் தாருவனஞ்சென்று அம்முனி மங்கையர் கற்பையும் அம்முனிவர் தவத்தையு மழித்ததனையின், அவர்கள் சினந்து அபிசாரவேள்வி செய்து அதிற்றோன்றிய புலி மான் முதலியவற்றை விடுத்து, அவைகள் எம்பெருமானைத் துன்புசெய்யாமையின் அதினின்று தோன்றிய எண்ணிறந்த சர்ப்பங்களை இறைவர்மேல் விடுப்ப, இறைவர் அவற்றைப் பற்றிக் கருடனுக்கஞ்சி நம்பாலிருக்குங் கட்செவிகளோடிருக்கவென்று அணிந்து கொண்டதும் ஓர் காரணமாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஏந்திய பின்னர் வேள்வி யெரியதற் கிடையே யெண்ணில்
பாந்தளங் கொழுந்து தீயோர் பணியினாற் சீற்றங் கொண்டு
போந்தன வவற்றை மாயோன் புள்ளினுக் கஞ்சித் தன்பால்
சேர்ந்தோர் பணிக ளோடுஞ் செவ்விதிற் புனைந்தா னெங்கோன்."—என்பதனானுமுணர்க

கயாசுரனுயிருண்டது

யானைவடிவுடைய கயாசுரனென்னுந் தானவனொருவன் சங்கரனை வழிபட்டு வலிமிக்கோனாய்த் தேவர் முனிவர்களைத் துன்புறுத்த அவர்கள் சிவபெருமானை யடைக்கலம்புகுந்து நிற்ப, கயாசுரன் அவர்களிருந்த மணிகன்னிகையென்னு மிடத்தை யடைந்து ஆர்ப்பரித்து அவர்களை விளிக்க, இறைவர் உக்கிரப்பெருவடிவேற்று அவ்யானையைத் தள்ளி அதன் தோலையுரித்து ஆடையாக வணிந்தனனென்பது சரிதம். இதனை,

கந்தபுராணம்

"மதித்த வேழமாந் தானவ னருந்தவும் வடவை
யுதித்த வனென்னி யுமச்சுற வெரிவிழித் தொருதன்
கசித்த தாளொடு தள்ளவே கயாசுரன் கவிழ்ந்து
பதைத்து வீழ்தலு மிதித்தனன் சிரத்தையோர் பதத்தால்.

ஒருபதத் திணைக் கவானுறு திருக்கரத் துகிரால்
வெரிநி டைப்பிளந் தீரிரு தாள்புடை மேவக்
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணர்தங் குலத்துக்
கரியு ரித்தனன் கண்டனன் றமையுங் கலங்க

ஆரு நாயக னஞ்சதிற் றுயிர்த்தொகை யனைத்து
மாளி லாதுகண் ணையாவது மாற்றுதன் மதித்து
நீளி ருங்கரி யுரித்திடு மதளினை நிமலன்
றோளின் மேற்கொடு போர்த்தன னருள்புரி தொடர்பால்"—என்பதனானுணர்க (க)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாகு மாறெழுத் ததனுண் மேலாந்
தவற்றினை யறுக்கு மேகாக் கரமிது தனைநி னைந்து
கவற்றிய மம்மர் தீரக் களைகுது மவாசத் தீந்தே
னுவற்றுபூந் தடத்து ளாடித் துணைந்திவண் வருதி யென்றான்.

(இ - ள்) அவ்வெழுகோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆறெழுத்துக்களாகிய) ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறந்ததாகும் அவ்வாறெழுத்துக்களிலுங் குற்றத்தினையொழிக்கும் ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உன்னைமூடிய மயக்கமொழியச்சொல்லுவோம் வாசம்பொருந்திய மதுரமாகிய தேனைச்சிந்தும் மலர்கள் பொருந்தியதடாகத்தில் மூழ்கி நினைந்து வருகவெனப் பிரமதேவன் கூறினன் எ - று. (உ)

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியாதன் காதிற்
றுதிப்பவர்க் கினிய நல்குந் தோட்டிமின் மகரான் கங்கை
நதிப்புனல் வேணி வைத்த நான்றவாய்க் களிற்றின் பாதம்
மதிப்புறு முளத்த னாய் நீக்கை யண்ணிமந் திரத்தைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி நல்லநீரில் மூழ்கினாந்த வியாதமுனிவன் செவியில், தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவனை, கங்காநதியின் சலத்தைச் சடையிலமாத்திய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியின் திருவடியிற் பதித்தமனத்துடன் தீக்கைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தை யுபதேசித்தனன் எ - று. (௩)

சத்திய வதிக்கு மைந்தன் சாற்றுமந் திரத்தை யெண்ணு
மத்தகு முறையுங் கேண்மோ வடர்விடா தியாது மெய்தா
வுத்தம தலத்தை நண்ணி யுறுமனுப் புனல்பு ரோக்கித்
தொத்திடும் பூத சுத்தி யாதிக ளுஞற்றிச் செய்து.

(இ - ள்) சத்தியவதிக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தகுதியாகிய முறைமையையுங் கேட்பாயாக நெருங்கிய துன்பமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமான இடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு பூதசுத்தி முதலியவற்றைத் தொன்மை முறைப்படி செய்து. எ-று.

புந்திசெய் யுளத்தின் கண்ணும் புறத்தினு நியாசம் பண்ணி
மைந்துறு பிராணா யாமம் வகுத்துமந் திரத்தை யெண்ணி
மந்திரஞ் சித்தி யெய்த வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ்
சிந்தையிற் றியானஞ் செய்து செய்கவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்) அறிவைச்செய்யும் மனத்திலும் புறத்திலும் நியாசஞ்செய்து, வலிமை தங்கிய பிராணாயாமத்தைச் செய்து மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும் அந்த மந்திரசித்தி யுண்டாகும்படி விநாயகக்கடவுளுடைய திருவுருவமுழுவதையும் மனத்திற் றியானித்து அந்தரியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய் எ - று.

அந்தரியாகம் - உட்பூசை பிராணாயாமம் - இது எண்வகையோகங்களி லொன்று இதனை, இரேசக பூரகங்களாற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாதடக்கி நாற்பது உரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தலென்பர் (௫)

நித்தலு மிவ்வா றுஞற்ற நின்னுடைச் சத்திக் கேற்ப
வுத்தம மனுவை யெண்ணி லொருமருப் பிருமந் தங்கொள்
வித்தக னெதிரே கோடி வெய்யவ ருதய மென்னப்
பொத்திய வொளியிற் றோன்றும் புணர்விழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன் சக்திக்குத்தக்கபடி இவ்வுத்தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதங்களையுங்கொண்ட ஞானசொரூபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர் கோடிசூரியர்கள் உதயமானதுபோல இருவிழிகளுங் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எதிரே பிரசன்னமாவர் எ - று. (௬)

வந்தனை யாயி னன்றே மதித்துளத் துறுதி யோடு
வந்தனை புரிந்து நாயேன் மதியிடை வதிக வென்னின்
வந்திரான் வருந்தி யின்ற மகவினுக் கிரங்கு மாபோல்
வந்துவந் தலவுங் காதின் வள்ளலெவ் வாற்று நல்கும்,

(இ - ள்) கடவுள் வருமென்று மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டுடன் தண்டஞ் செய்து, அடியேன் அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவள் தான் வருந்திப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல், அசையாநின்ற செவியையுடைய யானைமுகக்கடவுள் அடிக்கடி பிரசன்னராய் எல்லா வரங்களையும் (நீ விரும்பியவகையே) கொடுப்பர் எ - று.

வதிக என்னும் வினைமுற்று ஏகவசனத்து வியங்கோள். (எ)

இவ்வண்ண மடங்க லூர்ந்த வேரம்பன் பூசை யாற்றிற்
செவ்விய சித்தி யெட்டுஞ் செங்கையி னெல்லி யாகுங்
கவ்வைநோய் பலவு நீங்குங் கருதிய கருமம் முற்றும்
மவ்விய மகன்று சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யன்றி

(இ - ள்) இவ்வண்ணமாகச் சிங்கவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரம்பமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானது பூசையைச்செய்தால், செவ்விய அட்டமாசித்திகளுஞ் சொந்த கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோலக் கைகூடும், துன்பநோய்களெல்லா மொழியும், எண்ணியகாரியங்கள் முடிவுபெறும், மனத்திற் பொறாமை விலகி தருமங் குடிகொள்ளும், அவ்வளவோடல்லாமல் எ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராப்தி - பிராகாமியம் - ஈசத்துவம் - வசித்துவம் ஆகிய இவற்றில் அணுமாப்போலாதல் அணிமா, மகத்துவமாதல் மகிமா, தன்னுடற்கண்டிப்பின்றியக் கண்டிப்புள்ளவற்றை யுருவவல்லுதல் கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டுவனவடைதல் பிராப்தி, நிறைவுள்ளுதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுள்ளுதல் ஈசத்துவம், எல்லாந் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல் வசித்துவமென்பனவே (அ)

தங்கிய மலங்கள் சீத்துச் சார்ந்தபே ரருளி னன்றே
முங்கியொன் றாகிச் சீவன் முத்தராம் பெரும்பே றெய்திப்
புங்கவர் வணங்க மேலாய்ப் பொலிவர்கள் பூசை செய்யார்க்
கெங்குள விடருஞ் சூழ்வுற் றின்னலே புரியா நிற்கும்.

(இ - ள்) தானடைந்த மலங்களையொழித்து, பொருந்திய பெருமைவாய்ந்த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக்கலந்து, சீவன் முத்தராகிய பெரிய பேற்றினையடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேன்மையுற்று விளங்குவார்கள். (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு தீமையே சம்பவிக்கும் எ - று.

காலசீத்து என்பதில், கால உபசர்க்கம் (௯)

கணபதி பூசை யாற்றுங் காதலர் தம்மைக் கண்டோர்
குணமெடுத் துரைப்போர் பண்பிற் கூடுவோ ருவப்போ ரெல்லா
மணவுறு மும்மைப் பேறு மடைகுவ ரதுசெய் யாதப்
பிணமெதிர் கண்டோர் தாமும் பெறுகுவர் தீமை யெல்லாம்.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யுங் காதலர்களைத் தரிசித்தவர்களும், (அவர்களது) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்டேனுங் கேட்டும்) களிப்பவர்களும் ஆகிய யாவரும் பொருந்திய மூன்று பதங்களையும் பெறுவார்கள். அவ்விநாயகபூசை செய்

யாத (நடைப) பிணங்களை யெதிரிற்கண்டவாகளும எலலாத்துனபங்களையும் அடைவார்கள் எ - று.

மும்மை - இம்மை மறுமை வீடு எனபன.

பிணம் நடவாமையாலும, அது நடக்கையில எதிராளுதலில்லாமையாலும நடைபபிணமெனறும. (௰)

நாததிக ரொழுக்கம விட்டோர நவைபிறக குறைபபோர சோரர்
தூததரு நெஞ்ச மிலலாத துட்டாக ளாதி யோராக
ளுததினர் சரணஞ சார்ந்து விடததுமிம மனுவோ தாமை
நீததிடல வேணடுஞ சொலலி னெடுநர கனைததுந தோயவார

(இ - ள) நாததிகாகள் - ஆசாரஙகைவிட்டவாகள - பிறாககுக குறறங்கூறு வோா - திருடாகள-புனிதமான மனமிலலாத துனமாாககாகள முதலானவர்கள, துதித்தவாகளாகி (தம்மை) சசரணமடைநத விடததிலேயும, (அவாகளுககு) இலவிாாயக மந்திரததை யுபதேசியாமல நீககிவிடலவேணடும (அவவாறனறி) உபதேசிததால மிக்க நரகஙகளிலெலலாம மூழ்குவாாகள் எ - று

நாததிகா - தெயவமும, இம்மைமறுமையும, சுவாககம நரகஙகளுமிலலை யெனபோர். இவா ஆஸதிகரலலாதவா (௧௧)

வணககமன பருளா சார மறைநெறி யொழுகக நலலோ
ரிணககமா திரததி னாவ மிவைமுந துடையோராக காயிற
பிணககற நீககை யாறமிப பேசுக விருவா தாமுந
கணககிலபே ரினப வீடுங கைககொளவா காணி யாக.

(இ - ள) கீழ்பபடிதல - அனபு - கிருபை - ஆசாரம - வைதிகநெறியினடத்தல் - நலலோா சகவாசம - மநதிரததில இசசை, இவை முதலிய குணஙகளையுடையவர்களுககாயின், குறறமறற தீக்ஷைசெயது உபதேசிக்ககடவை (அவவாறாயின, உபதேசிப்போனும அதனைபபெறுவோனுமாகிய குருசீடா) இருவரும எல்லையிலலாத பேரின்பவீடாகிய மோக்ஷததைத தமது வாசததானமாகக கைககொள்வாாகள. எ-று

சநதிரன முடியில வேயநத தமபிரான கருணை கூாநது
முநதெனக கருளிச செயத முறையுனக குரைததே னெனன
வெநதுயா முழுது நீஙகி வியாதன் றனுடடித மீதாா
யெநதையீங் கொழியா வணண மியமபுக வெனறு தாழநதான.

(இ - ள) சந்திரனை முடியிலணிநத எமபெருமான கிருபைமிகுநது முற்காலத்தில், எனககுத திருவாயமலர்ந்தருளிய முறைபபடியுனககுக் கூறினேனெனறு பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவா (தனககுறறகொடிய துனபமுழுது மொழிந்து, எநதையாகிய பிரமதேவரே' இவ்விரததை யநுட்டிததவாகளை இபபொழுது (சிறிதும) நீஙகாவகையாகக கூறவேணடுமெனறு பணிநதனன. எ - று

தம்பிரான - தனககுமேற் றலைவனில்லாதவன எனறும தனக்குத்தானே பிரானென்றும் பொருளபடும. (௧௨)

கொற்றவெண் குடையி னீழற குவலய முழுதுங காத்த
லுற்றவேந் தனன மனன வேதன வியாதனுக குபதே சிதத

திறமென லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு
தெறமெனத் தெளிக வென்று செப்புவன் பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகமுழுவதையுங் காத்த வெற்றி பொருந்திய வேற்படையேந்திய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும். மும்மூர்த்திகள் இனிதாக உபாசித்தவகையையும் நன்றாகத் தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று (௧௭)

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௯௯

மூவருமுபாசித்தபடலம்.

விரும்பிந் தாழ்ந்த வியாதனை நோக்கிநே
யரும்பு விண்டல ரம்புயச் சேக்கையான்
கரும்புந் தேனுங் கலந்தெனக் கல்லொடு
மிரும்பு முண்ணெக் கிளக்க வுரைப்பனால்

(இ - ள்) அரும்புகள் வாய்விண்டலர்ந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் தன்னை விரும்புற்றுப் பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கரும்பிரசத்தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாற்போல, கல்லும் இரும்பும் உள்ளநெக்கு விட்டிளகும்படி சொல்லுகின்றான். எ - று

கரும்புந்தேனுமென்றதாற் சுவைபடவெனக் கொள்க. கல்லும் இரும்பும் போன்றவனெஞ்சரும் உள்ளுருக வென்பார் "கல்லொடு மிரும்பு முண்ணெக் கிளக்க" என்றார். (௧)

தேவர் தானவர் சித்தர் முனிவர
ரோவி லாத வுரக ரியக்கர்கள்
மேவு சாரணர் விஞ்சையர் கின்னரர்
பாவு மானிடர் பலவகை யோர்களும்.

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவர்கள் - கெடுதலில்லாத நாகர்கள் - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதரர்கள் - கின்னரர்கள் - பரவியமனிதர்கள் - (இன்னும்) பலவகைப்பட்டவர்களும் (ஆகியவர்களின் தொகுதியில்.) எ - று.

உரகம்=பாம்பு. உரம் - மார்பு - கம - நடத்தல். இது மார்பானடப்ப தென்னுந் தாதுப்பொருளுடையதோர் சொல். (௨)

வேறு

ஐவகரன் பூசனை யணிபி றைறுதுபு
பங்கமில் கதிகளிற் படர்ந்து ளோர்பல

ரங்கவாட் டமமிலயா னறிந்த வாறவினு
னிங்குறச் சிலசரிதமை யியம்பக் கேட்டியால்

(இ - ள்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுதலில்லாத உயர்கதிக்கண் சென்றிருப்போர் எண்ணிறந்தோர் அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக எ - று. (௩)

பண்டொரு பிரளயம் படர்ந்த செவ்வியி
னண்டரு மறிவரு மமல நாயகன்
கொண்டத்த துவங்களைக் குறிக்கொ டுக்கினன்
மண்டிய வுயிரிளைப் பாறும் வண்ணமே

(இ - ள்) தேவர்களும் அறிதற்கரிய நிமலனாகிய கணேசப்பெருமான் முன்னொரு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிர்கள் இளைப்பாறும் வகையாகத் தத்துவங்களை யெல்லாந்தன்னிடத் தொடுக்கிக்கொண்டனன் எ - று.

உயிரிளைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற் புகுந்தும் பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம் அதாவது முத்தியடைதல். (௪)

நீடிய பிரளய நீங்க முன்போற்
கூடிய முத்தொழில் குயிற்ற வெண்ணுபு
நாடிய வடிவுரு நயந்தெ டுத்தினா
னீடியன் முக்குணத் தெம்மை நல்கினன்

(இ - ள்) மிக்கபிரளய மொழிய, பண்டுள்ளதுபோலவேயியல் முத்தொழில் களை நடத்தக்கருதி, (அன்பர்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்துத் தோன்றி, சமானமான இயல்பினையுடைய முக்குணவிசிஷ்டர்களான எங்களைப் படைத்தனன். எ - று

எங்களை யென்றது பிரம விண்டு உருத்திரர்களை முக்குணங்கள் — இரசோகுணம் - தமோகுணம் - சத்துவகுணமெனப்படும் (௫)

இகலறு மறைகளு மிருளி னீங்கிய
தகவுறு பெரியவர் தாமு மெங்களைத்
தொகவுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியைத்
துகளறு வக்கிர துண்ட னென்பரே.

(இ - ள்) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அஞ்ஞானமாகிய) அந்தகாரத்தினின் றொழிந்த தகுதியுடைய பெரியோர்களும், எங்கள் மூவரையுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வக்கிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள். எ - று. (௬)

அரனரி யயனென வான யாங்களும்
பிரமமி னின்றெனப் பேணிக் காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றுறப்
பரவினந் தேடினம் பயன்பெற் றேமலம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் என்றுகூறிய நாங்களும் பரப்பிரமப் பொருள் இனையதென்று விரும்பிக் காணும்படி, பொருந்திய வெளியின் பரப்பு முழுவதும் பரவினோம் தேடினோம் (ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம்) சிறிதும் பயனடைந்திலோம் எ - று.

காணிய செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சம். (௭)

அருந்தவஞ் செய்தன மாண்டோ ராயிரம்
புரிந்தனம் புரிந்தும் பொற்பகத் தோன்றினன்
திருந்திய வடியவர் சென்று தொழுதொறும்
விருந்துறப் பெருஞ்சுகம் விளைக்கு மெம்பிரான்

(இ - ள்) (நாங்கள் மூவரும்) ஆயிரந் தேவவருடங்கள் ஓயாமல், அரிய தவத்தைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவஞ்) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியார்கள் சென்று பணியுந்தோறும் விருந்தாகக்கொள்ளும்படி பெரிய சுகத்தைக்கொடுக்கும் எமது கணேசப்பெருமான் அழகுறப் பிரசன்னமாயினன் எ - று. (௮)

வேறு

கோடி சூரிய வுதயமுங் குருட்டிருளென்ன
நீடு பேரொளி வெளியெலா நிரந்தரித் தொளிரச்
சூடு மாமணி முடியுங்குண் டலமுந்தோள் வளையும்
பீடு சேர்தரு பேரணி கலமுநூ புரமும்

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமுங் குருட்டுத்தன்மைபொருந்தியுள்ள இருளென்று சொல்லும்படி, மிக்க பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் நிறைந்து பிரகாசிக்க, அணிந்த சிறந்த இரத்தின கிரீடமும் குண்டலமும் வாகுவலயமும் பெருமைதங்கிய பெரிய ஆபரணங்களும் பாதசரமும் எ - று.

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் ஒருதொடர். (௯)

பொருந்து வார்புழைக் கரமுமேந் தியபிறை மருப்பும்
விருந்து மாமுரண் மதம்பொழி வேழத்தின் முகமும்
செருத்து ழாவுவாள் கேடக மயில்சிலை செறிந்த
தருத்து ழாவிய கரங்களுந் தாண்மலர்த் துணையும்.

(இ - ள்) பூரித்தநீண்ட துளைபொருந்திய கரமும், கரத்தில் தாங்கிய பிறைச் சந்திரன்போன்ற கொம்பும், (அடியவருளத்திற்கு) விருந்தாகத்தோன்றும் பெருமைபொருந்திய வலிமையையுடைய மதஞ்சொரியும் யானையின் முகமும், போரில் உழாவுகின்ற வாள் பலகை வேல் வில் இவை பொருந்திய [illegible] கரங்களும் உபய திருவடித்தாமரையும் எ - று.

கேடகம் - வட்டவடிவானதோர் ஆயுதம். இது வாளால் வெட்டுகையில் தடைசெய்ய வுபயோகமாவது. விருத்து - விருந்தென்பதின் வலித்தல் [illegible] முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்க.

இற்று வானமதித் தண்ணியுறு கேழ்கிள ராகந் [illegible]
[illegible]

நீற்றுத் தீவிழிப் பாலமு நிறைந்தபே ரழகுந்
தோற்றி நேரெதிர் நின்றவச் சுரூபனைக் கண்டாம்.

(இ - ள்) கீற்றாகிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நிறம்விளங்கும் மார்பில் ஒழுகுகின்ற தேனைப்பொருந்திய மலராகிய கொன்றைமாலையும், உலகமுழுவதும் இமைப்பொழுதில் நீறுபடுத்தும் அக்கினிக்கண்பொருந்திய நெற்றியும், நிறைந்துள்ள சிறந்த அழகுந்தோன்றச் செய்து, நேரே பிரசன்னமாகநின்ற அந்த (பிரணவ) சுரூபனைத் தரிசித்தோம் எ - று (கக)

அச்ச மோடெழு மன்பினு லகந்தடு மாற
வுச்சி மேலிரு கரங்குவித் தொய்யென வெழுந்திட்
டிச்சை யாற்றினிற் பன்முறை யிறைஞ்சினஞ் சூழ்ந்து
நச்சி யாடினம் பாடினம் நயந்தக்க துதிகள்

(இ - ள்) அச்சத்துடன் தோன்றிய அன்பினால் மனந்தடுமாற, இருகைகளையுஞ் சிரசின்மேலே கூப்பி, விரைவாகவெழுந்து, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிந்தோம், பிரதக்கணஞ்செய்து விரும்பி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விரும்பத்தக்க (பலவித மாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று (கஉ)

நிருவி கற்பமாய் நிறைந்தவா னந்தபூ ரணமாய்
நிருவி காரமாய் நிர்க்குண மாய்தத் துவமாய்
நிருவி சேடமாய் நிரஞ்சன மாகியொன் றாலு
நிருமி தப்படாக் கணேசநின் மலர்கழற் றொழுதாம்

(இ - ள்) நிர்விகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஹீனமாகியும், நிர்க்குண தத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன்றாலும் அளவிடப்படாத கணேசமூர்த்தியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணிந்தோம் எ - று.

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுள்களால் மூவருங் கணேசனைத் துதிசெய்தமை கூறுகின்றார்.

விகற்பம் - சாஞ்சலியம். விகாரம்-அவஸ்தை. நிர்க்குணம்-துக்குணரகிதம். சேடம் - மிகுதி. நிருவிசேடமென்றது தன்னையன்றியோர் பொருளில்லாதது. (கங)

பிரம மாயொளி யாயநிரா காரமாய்ப் பெரிதாய்த்
தரணி யாதித்தத் துவமெலாங் கடந்தத்த துவமாய்
வரமெ லாந்தரும் வள்ளலா யேகமாய் வதியும்
பரம னாகிய கணேசநின் பதமலர் தொழுதாம்.

(இ - ள்) பிரமமாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவர்கள் வேண்டிய) வரங்களை யெல்லா மருள்செய்யும் வள்ளலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிறந்தவராகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (யாங்கள்) பணிந்தோம் எ - று.

ஆகாரம் - உருவம். வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன் (கச)

என்று நியகுருத திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்றி நின்றுணாந திடுமறி வானநத வுருவாய்த்
துன்றும யோகினா தியானிககப படுஞ்சுக மாகிச
சென்று சோதராத கணேசநின திருவடி தொழுதாம.

(இ - ள.) எக்காலதது மகலாத திருவுருவததையுடையதாகி, எலலாவிடததுங் கலநதுநின்று அறியததகக சிதானநத ரூபியாகி, நெருஙகிய யோகவானகள தியானிககபபடுகினற சுகமாகி, (சாமானியா) சென்று அடையககூடாத கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப பணிநதோம எ - று (கரு)

உலக காரண காரண மாயுயிரக குயிரா
யிலகு ஞானியா தமையிழந தெயதுநற பேறாயப
பலவு மாயபபரப பிரமமாயப பரேசமாயப பரமாயத
திலக மாகிய கணேசநின திருவடி தொழுதாம

(இ - ள) உலக காரணததிறகுக காரணமாகி, உயிாகளுககெலலாம உயிராகி விளஙகுகினற ஞானிகள தமமை யொழிநது அடைகினற நலலபேறாகி, பலபொருள களுமாகி, பரபபிரமமாகி, சிறநத ஈசததனமையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளஙகிய கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப பணிநதோம எ - று

தமையிழநது எனபதறகுத தறபோதமொழிநது எனபது பொருள பரம - தனககுமேல நாயகமிலலாதது (கசு)

சகல லோகமும படைததளித தழிககுநதற பரமா
யகில லோகததும புகலிடந தனககிலா வமைவாயப
புகலு லோகஙக ளனைததுககும புகலிடந தானும
பகவ னாகிய கணேசநின பதமலா தொழுதாம

(இ - ள) எலலாவுலகஙகளையுஞ சிருட்டிசெயது காததுத துடைககினற தனககுததானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும பொருநதிய புகலிடந தனககிலலாது சொலலுகினற உலகஙகளெலலாவறறுககும புகலிடந தானாகி, பகவானாகி விளஙகிய கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித தாமரையைப பணிநதோம எ - று

பகவன - அறுகுணசசெலவன. அவை சாவஞ்ஞததுவம சாவேசுவரததுவம சாவநியநதிருததுவம சாவாநதாயாமிததுவம சாவகறபிததததுவம சாவசததிததுவமெனப படும அனறியும, தனவயததனாதல் முதலிலனாதல உடமபிலனாதல் எலலாநலனுமுடை யனாதல எஙகுமவியாபகனாதல எவறறிறகுஙகாரணனாதல எனபது முணடு. (கஎ)

உகத்துக காதியாயத தேவருக காதியா யுலவாச
சுகததுக காதியாயச சுராகளுக கீசராயச சுடரு
மகததுக கீசராய்க கணஙகளுக கீசராய மதிபபோ
ரகததுக கூடிய கணேசநின னடியிணை தொழுதாம

(இ - ள) உகத்திற்கு முதலாகி, தேவாகளுககு முதலாகி, உலகததுககு முதற்பொருளாகி, தேவாகட்குககடவுளாகி, பிரகாசிக்கினற யாகததிற்குக கடவுளாகி, கணங்கட்கெலலாம பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனததிற் பொருநதிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதஙகளைப பணிநதோம். எ - று. (கஅ)

இராசதத் தொழி லாகிய சிருட்டியை யியற்ற
விராவி ராசதத் துருக்கொடு பிரமனாய் மேலாய்ப்
பராவு வித்தைக ளனைத்திற்கும் பயில்பிறப் பிடமா
யொராது நின்றருள் கணேசநின் னொளிர்பதந் தொழுதாம்

(இ - ள்) இராசதகாரியமாகிய படைத்தலைச்செய்ய, இராசதங்கலந்த உருவத்தைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துதிசெய்யும் வித்தைகளெல்லாவற்றுக்கும் சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்குங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (௧௯)

சோர்வி லாதசாத் துவிதந் தொழிலெனுந் திதிக்குச்
சார்வ தானதா மதந்தனி லுருவுகொண் டரியாய்த்
தீர்வி லாப்பகை யசுரரைச் செகுத்திருந் தேவர்க்
கார்வ மேயருள் கணேசநின் னருட்பதந் தொழுதாம்

(இ - ள்) குறைதலில்லாத நல்ல சாத்துவிதகாரியமென்று சொல்லப்படும் இரட்சித்தலைச்செய்தற்கு, பொருந்தியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு, விஷ்ணுவாகி, நீங்குதலில்லாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்று, பெருமைவாய்ந்த தேவர்களுக்கு ஆசையையே யருள்செய்கின்ற கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (௨௦)

தாமதத் தொழி லானசங் காரமாற் றுதற்குத்
தோமகற் றுசாத் துவிதத்திற் றோன்றுருத் திரனா
யேமமுற் றிமையோர் முனிவோரெலா மிறைஞ்சச்
சேம வைப்பதாங் கணேசநின் சேவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) தாமதத்தொழிலாகிய சங்காரகிருத்தியத்தைச் செய்வதற்கு, குற்றத்தை விலக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் றோன்றிய உருத்திரனாகி, இன்பமடைந்து தேவர்களும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேமநிதியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய செவ்வியதிருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (௨௧)

கிரண பந்தியாற் பயிரையுங் கிளர்சுதைப் பெருக்காற்
பரவு தேவர்க டம்மையு மகிழ்வித்துப் பார்ப்பார்க்
கரச னாயுல கத்துவெப் பறுத்திடுந் திங்கட்
சொருவ மாகிய கணேசநின் றுணையடி தொழுதாம்

(இ - ள்) கிரணவரிசையினாற் பயிர்களையும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருக்கினாற் றுதிசெய்கின்ற தேவர்களையும் விருப்புறச்செய்து, வேதியர்களுக்கு மன்னவனாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுஞ் சந்திரசொரூபியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய உபயதிருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (௨௨)

ஒளிப்பி ழம்பதாய் மேகவா யுவினுரு வாகி
விளிப்பில் காலங்க டெரிப்பதாய்த் தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாயபல சத்திப தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள் கணேசநின் சேவடி தொழுதாம்.

(இ - ள) பேரொளிப்பிழம்பாகி, மேகம் வாயு இவற்றினுருவாகி, அழிவில்லாத காலங்களாக (கணக்கிட்டுக்) கடந்தொப்பதாகி, (சிருஷ்டியாதி) கிருத்தியங்களையெல்லாஞ்செய்து சந்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனுகி, உண்மையாக விளங்கியருளுங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய சிவந்ததிருவடியை யாங்கள் பணிந்தோம் எ - று (௨௩)

நிரப்பி றனமமாயத் துறக்கமாய நிரந்தரத் தத்துவமாயத்
தரைச்சொ ரூபமாயச் சமுத்திர மாயத்திசைச் சுரராயக்
கரப்பி லாவுல கனைத்துமாயக் கலந்துநின் றருளும்
பரப்பி ரமமாங் கணேசநின் பாதங்கள் தொழுதாம்

(இ - ள) குறைவில்லாத கருமமாய, மோக்ஷமாய, நிறைந்த தத்துவங்களாய, பிருதிவியின் சொரூபமாய, சமுத்திரமாய, திக்குப்பாலகர்களாய, கெடுதலில்லாத வுலகத்திலெல்லாம (தானுக அவற்றுட) கலந்து விளங்கியருளும பரப்பிரமமாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம எ - று (௨௪)

சாமி நின்னிரு தாண்மலர் சார்ந்தவ ரெல்லா
நாம வெம்பிணி நலிவொரீஇ நற்சுக மடைவ
ராமி தைத்தெரிந் தியாங்களு முனைச்சர ணடைந்தே
மேம மல்குறக் காத்தியென் றேத்தின மிரந்தேம

(இ - ள) கடவுளே! தேவரீருடைய உபயபாததாமரைகளை யடைந்தவர்கள் யாவரும், அச்சந்தருங் கொடிய பிணித்துன்ப நீங்கி நல்லசுகத்தையடைவார்கள், ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம் நன்மை யதிகரிக்கும்படி (அடியேங்களையுந் தேவரீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம், யாசித்தோம். எ - று (௨௫)

என்று மூவரு முபாசித்த வியல்பிது வாமென
றன்று நான்முகன் வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தேர்ந்தனை யினியவர் பெற்றநல் வரமு
நின்று கேளென நிகழ்த்தினன் பிருகுமா தவனே

(இ - ள) என்றிவ்வகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த தன்மை யிதுவாகு மென்று, அக்காலத்திற் பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாகநன்றாக வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நல்லவரங்களும (ஒரேவழியில் மனதை நிறுத்தி) நின்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன (சோமகாந்தமன்னனுக்குச) சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (௨௬)

மூவருமுபாசித்தபடலம முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௯௫

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமை யோதலும்
மேவிய காதலின் வியாத மாமுனி
தேவருங் களுக்கிறை செய்த நன்றியை
யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே

(இ-ள்) திரிமூர்த்திகளும் விநாயகோபாசனைசெய்த முறைமையைக் கூறவும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே! உங்களுக்குத்தலைவராகிய கணேசப்பெருமான்செய்த நன்மையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுமென்பப் பொருந்திய விருப்புடனே கேட்க, பிரமதேவன் சொல்லலாயினன் எ-று

செய்த நன்றியென்றது ஈண்டு அருளியவரத்தை (௧)

துதித்திரந் தெதிருறத் தொழுது நிற்றலுங்
கதித்தவைங் கரப்பிரான் கருணை கூர்ந்துநுந்
துதிக்கிரங் கினமிது துதிக்கின் றார்க்கு
மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கென்றான்

(இ-ள்) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற்கவும், சிறந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் கிருபைமிகுந்து, உங்கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகினோம் இத்தோத்திரத்தால் துதிசெய்கின்றவர்களுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டிவரத்தையும் நீங்கள் பெறுவீர்களாக வென்றனர் எ-று (௨)

இரங்குபொன் னூபுரப் பதத்தி னெம்பிரா
னூறங்கொளும் பத்திமை யுதவிக் காப்பதே
வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ ழங்கினுஞ்
சிரங்கொடு செய்குது மென்று செப்பினோம்

(இ-ள்) ஒலிக்கின்ற பொன்னூலாகிய பாதசரத்தை யணிந்த திருவடியையுடைய எமதுபெருமானே! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யநுக்கிரகித்துக் காப்பதே (விரும்பிய) வரமாகும் திருக்கடைக்கணோக்கஞ்செய்து ஓர் தொழிலைக் கட்டளையிட்டாலும் (அதனைத்) தலையாற்செய்வோமென்று கூறினோம் எ-று.

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாகக்கொண்டு செய்தலென்பதாம் (௩)

முக்குணத் துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்
விக்கின மின்மையு மிதப்ப நல்கினந்
தக்கநம் பணிகளுந் தருதுங் கேண்மினென்
றக்கண முக்கணெம் மடிகள் சாற்றுமே

(இ-ள்) மூன்றுவிழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள் முக்குணவசத்தராகப்பிறந்தவர்களே! அழிவில்லாத பத்தியும் இடையூறில்லாமையும் மிகுதியாக அநுக்கிரகித்தோம் தகுதியாகிய நம்முடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப்போம் கேட்பீர்களாகவென்று, அப்பொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றார் எ-று. ()

வேறு

இராச தத்துரு வாயயன் யாவையும படைக்க
வொராது காககசாத துவிதமா யொளிமணி வணணன்
மராது டைக்கதா மததததுரு வாயுருத திரனென
றராவ ணைததபூங குழையின னறைநதிவை யளிததான்.

(இ - ள்) பிரமன இராசதததுருவமாய எலலாவறறையுஞ சிருட்டிப்பானுக. பிரகாசிககினற மணிவணணனுகிய திருமால சாததுவிகருபியாய (அவறறையெல்லாம)நீஙகாமற காககககடவன உருததிரன தாமதததருவாய அழிககககடவன எனறு, சர்ப்பஙகளாலாகிய அழகிய குணடலமணிந்த விநாயகக கடவுள வரமளித்து (பின் வரும) இவறறை (எஙகளுக்குக) கொடுததனா எ - று (௫)

வேத சாத்திர புராணஙகண மிருககலை சிருட்டிக
கேக நீஙகிய வலிமொடு மெனககினி தளிததுக
காதல யோககதின வேணடுருக கைககொளுஞ சததி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ள) வேதஙகள சாததிரஙகள புராணஙகள் மிகககலைஞானஙகள்(ஆகிய இவறறை) படைபபுககு வேண்டிய குறறமொழிந்த வலிமையுடன எனககு நனறு ககொடுதது, விருமபததகக யோகவல்லமையால வேணடியவடிவங்களைக கைக்கொளளததகக சததியும, சொலலுகினற காபபுத்தொழிலசெயயும வலலபமும விணடு மூாததிககுக கொடுததது எ - று

மாயன - மாயைசெயவோன. (௬)

ஏக மாகிய வககர சடக்கர மனுவு
மேக னுயுல கனைததையு மிறுததிடும வலியு
மேக நாயக னுருததிரற கருளின னென்று
வேக மாகிய பூவினன வியாதனுக கிறுததான.

(இ - ள்) ஏகாட்சரமநதிரமும, சடட்சரமந்திரமும, ஏகனுகி உலகங்களை யெலலாம அழிககுமவலலபமும, ஏகநாயகனுகிய கணேசபபெருமான உருததிரமூர்த்திககுககொடுத தருளினரெனறு, ஒபபிலலாததாகிய தாமரைமலரிலெழுநதருளியுளள பிரமதேவன வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன. எ - று. (எ)

இன்ன வாவர மூவருமபெறறதென றெறிவேன
மனனா மனனவன மகிழுகொள வுரைததருள் வரதன
றன்னு ளேயுல கனைததையுங் காட்டுதன மையையு
முன்னி யோதுத றொடங்கினன முதிர்புகழ்ப பிருகு.

(இ - ள.) மிக்ககீரத்தியுடைய பிருகுமுனிவன மூவருமவரமபெறறது இனன வகை யெனறு, எறிகினற வேற்படைதாஙகிய இராசராசனுகிய சோமகாந்தன் களிடபெய்தககூறி, அவ்விநாயகக கடவுள் தனக்குள்ளே உலகஙகளை யெல்லாங் காட்டிய வகையையுஞ சிநதித்துச சொல்லததொடஙகினன். எ - று.

வரதன - சிரேஷடமானவன், வரஙகளைத் தருவோன. (அ)

மூவரும் வரமபெறுபடலம் முற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯0௯.

விசுவரூபங்காட்டியபடலம்.

கறங்கு வெண்டிரைப் பாற்கடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள் சக்கர வானவ னாகிய வியாத
வுறங்க லின்றிநன் றுணர்மதி யென்மது வெரீஇ
நிறங்கொ ளம்புயச் சேக்கையா னிதுநிகழ்த் தினனால்

(இ - ள்) சத்திக்கின்ற வெள்ளிய அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே துயில்புரியும், கொலைத்தொழிலைக் கொண்ட சக்கராயுதத்தை யேந்திய திருமாலின் அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோர்வில்லாமல் நன்றாகமதித்துக் கேட்பாயாக வென்று தனசிந்தனு செந்நிறம்பொருந்திய தாமரைமலராப் பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் இதனைக் கூறுவானாயினன் எ - று

திருமாலின் சக்கரம் சுதரிசனமெனப்படும். (௧)

தேவ தேவரு மறிவருந் தேவதே வனைப்பின்
மேவு மாவலோ டுத்திடு வியாத நானிறைஞ்சி
மூவு ருத்தவ வுலகினைப் படைக்கென மொழிந்தா
யாவ தாக்குமா றிதனையு மியம்பென விரந்தேன்

(இ - ள்) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவர்களும் அறிதற்கரிய பெருந்தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாசித்த வியாதமுனிவனே! நான் (கணேசப்பிரானைப்) பணிந்து, அழிவில்லாதவரே! தேவரீர் உலகங்களைப் படைக்கவென்று கட்டளையிட்டீர் செய்யத்தக்கது யாது? இதனையுங் கூறுகவென்று யாசித்தேன் எ - று.

மூவுருத்தவவுலகினை யென்றும் பாடம். (௨)

கருணை நாயகன் கடைக்கணித் தெனையெதிர் நோக்கிப்
பொருவி லாதவென் வயிற்றினுட் புகுந்துல கனைத்து
மொருவு றாவகை நோக்கவென் றுயிரென வென்னை
யுருவ வாக்கரப் புழைவழி யுள்ளுற விடுத்தான்

(இ - ள்) கிருபாநாயகராகிய விநாயகக்கடவுள் கடைக்கணோக்கஞ் செய்து என்னையெதிரேபார்த்து, சமானமில்லாத என்வயிற்றினுள்ளே பிரவேசித்து உலகங்களையெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிரைப்போல என்னை அழகுபொருந்திய நெடிய துதிக்கையின் துளைவழியே உட்செலவிடுத்தனர் எ - று.

தடங்கை யுள்ளுற யான்புகும் பொழுதுதாள் வணங்கிக்
கடங்க விழ்க்குமா னனப்பிரான் கண்ணருள் வாங்கி
யுடங்கு நின்றமற் றிருவரு முள்ளுறப் புகுந்தா
ரடங்க நோக்கின மவன்வயிற் றகிலலோ கமுமே.

(இ - ள்) விசாலமான துதிக்கையுள்ளே யான் பிரவேசிக்கும் பொழுது, சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத்திரர்களாகிய) ஏனையவிருவரும், மதசலத்தை யொழுக்கும் (யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடியைப்பணிந்து அங்கு

டைய திருவிழியருளையடைந்து, (துதிக்கையின்) உள்ளேயடையப் புகுந்தார்கள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம் எ - று (௪)

வேறு

அகட்டிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறக்கிடந்த
பகட்டெழில்சே ரவற்றொன்ற னுட்புகுந்து பார்ப்பளவிற்
றகட்டுவரா லுகள்கடல்சூழ் தரைநடுவு மதன்கீழ்மே
முகட்டளவும் பலவுலகு முதிர்வளத்தி னிருந்தனவால்

(இ - ள்) (அவ்விநாயகக் கடவுளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங்கள் பொருந்தவிருந்தன பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பார்க்கையில், அச்சவடிவாகிய வராலமீன்கள் புரளுகின்ற கடல்சூழ்ந்த தரைநடுவிலும் அதன்கீழும் மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிகுந்து வரிசையாயிருந்தன எ - று (௫)

நாதங்க ளோரிரண்டாய் நலமருளுஞ் சதாசிவமாய்ப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயில்வித்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகநாதத் திருவருளாற்
பூதங்க ளோரைந்தும் புரையின்றி யெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) நாதங்களோரிரண்டாகி, நன்மை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயில்வித்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிட்டறியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையுங் குற்றமின்றி யெதிரே பார்த்தோம் எ - று

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களெனினுமொக்கும். (௬)

பண்டையூ ழிகடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபே ருலகனைத்தும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டுபே ரானந்தக் கடன்முழுக வெதிர்கண்டாம்

(இ - ள்) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாஞ் சிருட்டிசெய்தவர்களும் காத்தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களையெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவர்களும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்து, திருவருளையே தரிசித்து, பேரானந்தக் கடலின் மூழ்கியிருக்க (அவர்களையும்) எதிரிற் பார்த்தோம் எ - று (௭)

அதிகாரம் புரிகின்ற மலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுலி நாயகனு மெண்டிசையின்
வதிவோரு மருக்கருத்திரா வசுக்கண மருத்துவருங்
கதிசேரு நவகோளுங் காதலிப்ப வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி பாய்கின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திக்குப்-

பாலர்களும் சூரியர்களும், உருத்திரர்களும், வசுக்களும், மருத்துக்களும், உயர்கதியையடைந்த நவக்கிரகங்களும், ஆசையுற எதிரே கண்டோம் எ - று

எண்டிசையின் பதிகளோர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன். அருக்கர் பன்னிருவர் - தாதுரு சக்கரன் ஆரியமன் மித்திரன் வருணன் அஞ்சுமான் இரணியன் பகவான் திவச்சுவான் பூடன் சவித்துரு துவட்டன். உருத்திரர் பதினொருவர் - மாதேவன் அரன் உருத்திரன் சங்கரன் நீலலோகிதன் ஈசானன் விசயன் வீமதேவன் பவோற்பவன் கபாலி சௌமியன். வசுக்கள் எண்மர் - அனலன் அனிலன் ஆபசைவன் சோமன் தரன் துருவன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன். மருத்துக்கள் எழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயிர். நவக்கோள்-சூரியன் சந்திரன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்கிரன் சனி இராகு கேது (அ)

கின்னரர்கந் தருவர்கருடர்களியக்கர் கிம்புருடர்
நந்நிகர்விஞ் சையர்சித்தர் சாரணர்பன் னகருரகர்
துன்னியமற் றமரரையுந் தொகுமசுரர் அரக்கரையும்
மன்னியவவ் வவர்க்குரிய மாதரையு மெதிர்கண்டாம்

(இ - ள்) கின்னரர்கள் கந்தருவர்கள் கருடர்கள் இயக்கர்கள் கிம்புருடர்கள் தமக்குத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதரர்கள் சித்தர்கள் சாரணர்கள் பன்னகர்கள் உரகர்கள் நெருங்கிய மற்றைத் தேவசாதியரையும், தொகுதியாகிய அசுரரையும், அரக்கரையும், பொருந்திய அவ்வவர்க்குரிய மனைவிமாரையும் எதிரே பார்த்தோம் எ - று

ஒவிலருட் சனகாதி யோகியர்நா ரதராதி
தேவர்முனி வரர்வசிட்டர் முதலோர்செப் பருறும்
பாவுபுகழ் பிரமமுனி வரர்பயின்மா னிடர்தமையுங்
காவினமலை கடலாறு தடமிவையு மெதிர்கண்டாம்

(இ - ள்) குறைவில்லாத அருளையுடைய சநகாதியோகிகளும் நாரதர் முதலியவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், வசிஷ்டர் முதலாகச்சொல்லத்தக்க திரவியபுகழையுடைய பிரமரிஷிகளும், மனிதர்களும் ஆகியவிவர்களையும், கெடுதலில்லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிரே பார்த்தோம் எ - று

சிங்கமுதன் மிருகங்க ளிகழ்கலுழன் முதற்பறவை
தங்கியகற் பகமாதி தருக்காம வல்லிமுதல்
கொங்கிணர்ப்பூம் பசுங்கொடியம் புயமாதி பலமலரும்
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெதிர்கண்டாம்

(இ - ள்) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன் முதலியபறவைகள், பொருந்திய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரந்தமமைந்த மலர்க்கொத்தினையுடைய அழகிய பசுங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபுட்பங்கள், குற்றமற்ற சரம் அசரமாகிய உலகமுழுவதையும் எதிரே பார்த்தோம் எ - று. (௧௧)

வேறு

நாற்பிறப்பி னெழுவகைத்தோற் றத்தெண் பத்து நான்குநூ றாயிரமாம் யோனிபேதம், மேற்புடைய பலபொருளு மண்டந் தோறு மிவ்வகைபே யெதிர்நோக்கி யெண்ணில் கால, நோற்பவரு மெய்தரிய பரமா

ணந்த கொண்டருந்திப் புறத்தே நோக்கினேமங், காற்றலில மாதலினு
லென்ன செய்கே மவனடியே பரசினமா லளவில வேதம்.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பிறப்பினுலேயான எழுவகைத் தோற்றத்தையுடைய எண்பத்துநான்கிலட்சம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரே பார்த்து, எண்ணில்லாத காலமவரையில், நோற்பவர் களும் அடைதற்கரிய பேரானந்தத்தை மொண்டுபருகிப்புறத்தே செல்லப்பார்த்தோம். அப்பொழுது வல்லமையடைந்திலேமானபடியால், யாதுசெய்வோம் அளவில்லாத வேத மொழிகளால் அவ்விநாயகருடைய திருவடியைத் துதித்தோம் எ - று (௧௨)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம். சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம், அவற்றுள் முட்டையினின்று தோன்றுவன அண்டசம், வியர்வினின்று தோன்றுவன சுவேதசம், கருப்பையினின்று தோன்றுவன உற்பீசம், பூமியினின்று தோன்றுவன சராயுசமெ னப்படும்.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவர், மனிதர், விலங்கு, புள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன தாவரம் என்பனவாம்.

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேத மென்பதை,

"ஊர்வபதினொன்று மொன்பது மானுடம்
நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்து—சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினான் கயன்படைத்த
அந்தமில் சீர்த்தா வரநா லைந்து."—என்பதனானறிக (௧௩)

கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்சூழ் நெடிய வேலைக் கதுவுமண லளவி
டினு மளவு காணாத், திறங்குலவு மண்டமெலா மகட்டிற் றோற்றுந் தே
வர்கட்குந் தேவேச கணேச நின்பொற், பிறங்குபத மடுத்தோர்கண் முத்தி
யெய்திற் பேணுமடி யேங்களுக்குப் பேறு காத, வறங்குலவு பொருள்
காம முளவோ வென்னு மருந்துதிகேட் டருள்கூர்ந்தங் கமல நாதன்

(இ - ள்.) சுழலுகின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகட ற்கரையைக் கலங்கச்செய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி மிகுந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவர்க ளுக்கெல்லாந் தேவேசனே! கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடி யை யடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களாயின் விரும்புகின்ற அடியேங்களுக் குப் பெறுதற்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ? என்று, யாங்கள் கூறிய அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலராகிய கணேசப்பெருமான் (எங்கள்பேரில்) திரு வருள் மிகுந்து. எ - று. (௧௪)

புகுந்தவழி யேயெனைப் புறத்துப் போகிப் பொலங்குழைசே
ரிருகாதின் வழியே யைந்தேன், றெகிழ்ந்தொழுகு மலர்த்துளவ விதழி
மாலைத் தேவரையும் புறம்விடுத்தா னென்றுவேத, னெகிழ்ந்தவுணர் வியா
தனுக்குப் புகன்று னென்று நெடியதவப் பிருகுமுனி சேர்ம காந்த, னக
த்துறைய வுரைத்தயனு முலக மீள வருந்தவனுஞ் செய் தாக்கியது மறையப்
புக்கான்.

(இ - ள்) உள்ளேபிரவேசித்த வழியாகவே யென்னைப்புறஞ்செல்லவிடுத்து அழகிய குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின வழியாக, பசியதேனுண்டு துளிதொழுகு கின்ற மலர்கள் பொருந்திய துளவத்தையும் கொன்றையையும (முறையே) மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவர்களைப புறத்தே செலலவிடுத்தனனென்று, பிரமதேவன உருகிய மனத்தையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினனென்று, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தனுடைய மனங்களிப்பவுரைத்து, மீண் டும் பிரமதேவன அரியதவத்தைசசெய்து உலகத்தைப் படைத்தவகையையுங் கூறத் தொடங்கினன. எ - று (௧௫)

விசுவரூபங்காட்டிய படலம முற்றிற்று

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௬௩௪

பிரமசிருட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுந்துங கவுணமா முகவ
னுதரத திமெொழிந தபினீ புரிபு
மதனைப புகலவா யெனவங் கைகுவித
திதமிக வியா தனிரந தனனே

(இ - ள்) மதமானது மிகுந்தொழுகுகின்ற காணத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பின்னா, நீ செய்த அவற்றைச சொலவாயாகவென அழகிய கையைக கூப்பி நன்மை மிகுந்த வியாத முனிவன (பிரமதேவனை) யாசித் தனன. எ - று (௧)

முந்கா ளுமலாப பிரமன முரலவண
டருகா ளுமதக கவுளா னைமுக
னிருகா ளுமிறைஞ சியிரும பிறவி
யொருகா ளுமுறுக கதையோ துவனால.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரினுள்ள பிரமதேவன், ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் அருகே யாடாநின்ற மதபெருக்கமைந்த கவுளையுடைய யானைமுக விநாய கக்கடவுளது உபய திருவடியைப பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும அடை யாத சரித்தை உரைக்கத் தொடங்கினன. எ - று

கடவுள-யானைமதஞ் சொரியுமிடம இருமபிறவியென்றது நீங்காமைபற்றி.

இருக்கா தியினு லறியா விறைவ
னுருக்கா தலினு னினையா துளமார
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக் கினமே.

(இ - ள்) இருக்கு முதலிய வேதங்களால அறியப்படாத தலைவராகிய கணே சப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆசையோடு தியானஞ் செய்யாது மனதிற் பொரு

ந்திய இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிக்க, இடையூறான அச்ச முண்டாகும்படி தோன்றியது. எ - று. (௩)

முடியொன் றிருநீண் முகமூன் றுவிழி
கடியொன் றியநாற் சிகைகா துகளைந்
தடியா றுகையே ழொடுமச் சமுறப்
நெடிதாக் கையினின் றனபற் பலவே

(இ - ள்) ஒரு சிரமும், இரண்டு நீண்ட முகங்களும், மூன்று கண்களும், மணம்பொருந்திய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆறு கால்களும், ஏழு கைகளுங்கொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பற்பல உருவங்கள் தோன்றின எ - று. (௪)

இவ்வா றெழிலின் றியுறுப் பெவையு
மொவ்வா தனவா யெதிருற் றவைதாந்
துவ்வா னமிழ்தந் தொடாதே வரினென்
னைவா யறிவுங் கெடவார்த் தனவே.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அழகில்லாது அவயவங்கள் யாவும் (ஒன்றற்கொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிர்தத்தைப் பின்தொடரும் தேவரைப்போல என்னுடைய ஐவகைத்தான அறிவுங் கெடும்படி ஆரவாரித்தன எ - று.

துவ்வான என்பதில் - து - புசித்தலெனினுமொக்கும். (௫)

எள்ளுஞ் சிலவெற் றவெழுஞ் சிலவாய்
விள்ளுஞ் சிலவெய் துறுபா ரவைவிழித்
கொள்ளுஞ் சிலகூ டியலைத் தாவிழுந்
தள்ளுஞ் சிலதாக் கினசிற் சிலவே

(இ - ள்) (அவ்விகார ரூபங்களிற்) சில இழித்துப்பேசும் சில அடிக்க வெழும், சில வாய்திறந்துபேசும், சில கொடுமை பொருந்திய கட்பார்வையைச் செய்யும், சில ஒன்றுகூடியலைத்தாவிழும்படி தள்ளும் சிற்சில மோதின. (இவ்விதமாக வெண்ணிறந்த துன்புகள் செய்தன.) எ - று. (௬)

இவ்விக் கினமென் கொலெழுந் துநமைக்
கவ்விக் கடிகின் றதெனக் கவலுஞ்
செவ்விக் கணெழுந் ததொர்சிந் தையெனக்
கவ்விக் கினராச னருட் டிறனால்

(இ - ள்.) இவ்விடையூறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவ்விக்கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்று, மனம் வருந்துஞ் சமயத்திலே, அந்த விக்கினராசப் பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருட்டிறத்தினாலே எனக்கோர் எண்ணமுதித்தது. எ - று (௭)

முதகட் கனியுந் தினமுக்கனி முழுமைக்கு
கைக்குட் கனியோறு கருதார் துகைய

மிக்குப் படைப்புக் குவிழைந் தமையாற்
செருக்குத் துயர்செய் தநுகுழந் திடரோ.

(இ - ள்.) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது திருவடியைக் கையிலுள்ள கனியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாது, சுயேச்சை மிகுந்து படைத்தற்றொழில் செய்வதற்கு விரும்பினமையால், இக்கண் சூழ்ந்து நெருங்கித் துன்புவிளைத்தது எ - று. (அ)

இனிமென் புனலாற் படியெழுந் தமிகப்
புனிதங் கொடுபுழைக் கைம்முகன் மனுவை
நனியெண் ணினலா தநமைத் தொடருந்
துனிதீர் வரிதென் றுதுணிந் திடுநான்

(இ - ள்.) (இது தீரவேண்டுதலின்) இனி மெல்லிய புனலின் மூழ்கியெழுந்து மிகவும் பரிசுத்தனாகி, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது மந்திரத்தை மிகவுங் கணித்தாலன்றி நம்மைத் தொடர்ந்துள்ள துன்பமொழித லருமையென்று துணிவுற்ற யான் எ - று. (௯)

வேறு

விதியுளிமென் புனலாடி வெண்ணீறு மெய்யணிந்து
கதியருளு மேரம்பன் காமர்திரு வுருவனைத்து
மதியினுறத் தியானித்து வளர்யோகத் தினிதிருந்தேன்
பொதிதருமவ் வியோகத்துப் போந்ததெனக் கொருகாட்சி.

(இ - ள்.) விதிப்படி மெல்லிய நீரின் மூழ்கி, உடலில் திருவெண்ணீற்றினை யணிந்து, உயர் பதவியை யநுக்கிரகிக்கும் ஏரம்ப மூர்த்தியின் அழகிய திருவுருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத் தியானஞ் செய்து, உயர்கின்ற யோகமாகத்தில் இனிதாகப்பொருந்தியிருந்தேன் பொதிந்துள்ள அந்த யோகத்திலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று எ - று. (௧0)

எழுகடலும் வரம்புகடந் தெங்குநிமிர் புனலிடையோர்
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலனொரு வன்றுயிலக்
கழுமலற வடுத்தவனைக் கையெறிந்து துயிலெடுத்தே
னொழுகுமத முகத்தொடுதன் னுருவுதெரித் தருளினனே.

(இ - ள்.) சத்த சாகரங்களும் எல்லைதாண்டி யெங்கும் அதிகரித்துள்ள நீரிலே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலனுருக்கொண் டொருவன் (யோக நித்திரை செய்ய, (யான்) துன்பமகல அவனைச் சமீபித்துக் கையாற்றட்டி நித்திரை விழிக்கச் செய்தேன் (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விநாயகக்) கடவுளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிசித்தருளினன் எ - று

பழுமரம் = ஆலமரம்

யோகத்திற் காட்சியென்றது ஓர் சொர்ப்பனமெனக் (௧௧)

ஆங்கவனை யடிவணங்கி யடியேற்குச் சிருட்டிமுனந்
தாங்குகவென் றருள்புரிந்தாய் தமியேனு மதுகொண்டு

பாங்குபெற முயல்வுற்றேன் பலவிடரு மலைப்பவுது
நீங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென் றேனெனலும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளைத் திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுக்குச் சிருட்டித்தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்தீர், எனினும் அக்கட்டளையை மேற்கொண்டு தகுதியாக முயற்சி செய்தேன். பல துன்பங்களு முண்டாகி வருத்த அதனையொழிந்தேன். இனிச் சிருட்டி செய்யும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிகவென்று கூறினேன் (அப்படியான்) சொல்லவும் எ - று.

என்னருளா லாவதெனை வெண்ணாது நினைவலியா
லுன்னியிட ருழந்தனைமற் றாறினறி முடிவெய்தப்
பன்னுதுமோ ரக்கரத்தைப் பத்திலக்கங் கணிமுடிவின்
முன்னுதுமென் றம்மனுவை மொழிந்தருளி னிறைவன்.

(இ - ள்.) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்று கருதாமல், உனது வல்லமையா லாவதென்று கருதித் துன்பமடைந்தனை. இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (நீயதனைப்) பத்திலட்சந்தரம் சபிக்கக் கடவாய் இறுதியில் யாம் பிரசன்ன மாவோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, இறைவராகிய விநாயகக்கடவுள் அம்மந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர். எ - று. (௧௬)

யோகத்தி னருள்செய்த வுறுதிபிடித் தேவனன
வேகத்தி னும்மனுவை யிராறுவரு டத்தெல்லைத்
தாகத்திற் கமலத்தோர் தாளூன்றி நின்றெண்ணு
நாகத்தை வயிற்றசைத்த நம்பெருமா னெதிர்நின்றான்.

(இ - ள்) யோகிருக்கையில், திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றுக் கொண்டு, ஏகாட்சரத்தாலான அம்மந்திரத்தைப் பன்னிரு வருட காலம் வரையில் நீரிலுள்ள தாமரை மலரில் ஓர் காலையூன்றி நின்று சபிக்க, சர்ப்பத்தை (கச்சாக) வயிற்றிற் கட்டிய நமது கணேசப்பெருமான் பிரசன்ன மாயினார் எ - று. (௧௭)

ஒருகரத்தின் மழுப்படையு மொருகரத்திற் கமண்டலமு
மிருகரத்தி னபயவர தமுந்தாங்கி யெதிர்நின்ற
பொருவிலியை வேதங்கட் கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக் கதியிலியைக் கைதொழுது வணங்கினேன்.

(இ - ள்.) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுவாயுதமும், ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில் (முறையே) அபயவரதமும் கொண்டு எதிரே தோன்றிய ஒப்பில்லாத கணேசப் பெருமானும், வேதங்கட்கு அதீதனுமிய பரிபூரணனும், பிறவியில்லாதவனும், (தனக்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய நிலையினைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௧௮)

தோற்றுமே யுலகனைத்துந் தோற்றியவா யாதனின்க
யாற்றுமே பாற்றியிடும் பண்மையினின் பதம்போற்றி
தேற்றுமே யுயிர்களுக்குந் தேற்றிமலு மாறுபவன்
மாற்றுமே நீற்றியரு ளின்மலரின் பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) உலகங்களை யெல்லாம் படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, அழியாமலே யழித்துநின்ற தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகள் காக்க. சேர்ந்து மலே உயிர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கன்மங்களை நீக்கியருளுகின்ற மலரகிதனே! உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனைக்) காக்க எ-று.

இச்செய்யுளால் சிருஷ்டியாதி காரியங்கள் இறைவனுடைய இச்சை மாத்திரையாய் நிகழுமெனக் கூறினதாயிற்று. (கஎ)

உரையாலு முணர்வாலு முடலாலு மறிவரியாய்
வரைமார்புந் திணிதோளு மதிமுடியு மலர்ப்பதமும்
விரையார்குங் குமக்கலவை மெய்யணிந்த கோலமுமாய்க்
கரையாநெஞ் சுருகக்கண் கண்ணெதிர்நின் றனைபோற்றி.

(இ-ள்) வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் தேகத்தினாலும் அறிதற்கரியவனே! மலையையொத்த மார்பும் வலிதங்கிய புயமும் சந்திரனையணிந்த திருமுடியும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிந்த தேகப்பொலிவுமாக, உருகாத மனமுருகும்படி என் கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி எ-று.

இன்னவா றெகத்தெடுத்தேற்றக் கேரம்ப னருள்கூர்ந்தே
யுன்னிநீ கொள்வரங்க ளுரையென்ன வெதிர்வணங்கி
நின்னதாண் மறவாத நிலையருளி விக்கினங்க
ளுறா வகையுலகந் தோற்றவர மருளென்றேன்.

(இ-ள்) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெனக்கு ஏரம்பமூர்த்தி திருவருள் மிகுந்து, நீ விரும்பிக் கொள்ளும்படி (கருதிய) வரங்களைக் கூறுகவென்று வினவ, (யான் அப்பெருமானை) எதிரே பணிந்து, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழுதும்) மறவாத தன்மை யருள்செய்து, இடையூறுகள் சம்பவியாதவிதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருளுகவென்று யாசித்தேன் எ-று. (கஅ)

வரமருளி யேரம்பன் மகிழ்கூர்ந்து நந்தமக்குப்
பரவுறுஞ் சத்திகளும் பலவற்றுள் ஞானமென
விரவுறுங் கிரியையென மிக்குளசத் திகடம்மைக்
கரவிலுளங் கொண்டுலகங் காண்கவென மறைந்தனனால்.

(இ-ள்) விநாயகக்கடவுள் (அவ்வாறே) வரமநுக்கிரகித்து, களிப்புமிகுந்து நமக்குத் துதிக்கத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுள. அச்சத்திகளில் ஞானமென்றும், பொருந்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சமில்லாத (உன்) மனத்திற்கொண்டு, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர். எ-று. (ககூ)

கொடுத்தவரஞ் சிரமீது கொண்டுளத்திற் றியானித்தேன்
மடுத்தவிரு சத்திகளு மற்றொருவா நிகரின்றித்
தொடுத்தபெரு வனப்பினராய்த் தொல்லுலக மந்திரமா
[illegible]க்கும் பெயர்ச்சித்தி புத்தியென வெதிர்போந்தார்.

(இ-ள்) (விநாயகக்கடவுள்) பிரசாதித்த வரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மனத்தில் தியானஞ்செய்தேன். நிறைவிரிய (அருளையுடைய) அவ்விரு சத்திகளும், பிற

ரொருவர் (தமக்கு) ஒப்பில்லாமல் நெருங்கிய பேரழகுடையவர்களாய், பழமையாகிய உலகினர்க்கு மந்திரமாய எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளென்னும் பெயர்கொண்டு எதிரே தோன்றினார்கள். எ - று. (௨௦)

எதிர்போந்த மாதரைநா னினிதிறைஞ்சித் தவம்வாளா
துதிராமை யெனைக்காப்ப வுற்றருளு மன்னைமீர்
முதிர்காத லொடுமெனக்கு மூவாத மகளிர்களாய்ப்
பிதிராத வரமருளிப் பேணுகவென் றிரந்திட்டேன்.

(இ - ள்.) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என் தவமானது வீணே கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாயமார்களே! மிக்க ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரத்தையுதவிக் காப்பீர்களாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன். எ - று.

மூவாத=கெடாத. (௨௧)

சத்தியிரு வருமத்தற் குத்தாமிசைந்து வரங்கொடுப்ப
முத்தியெளி தடுத்தாரின் முகமலர்ந்து விநாயகனைச்
சித்தியொடும் புத்தியொடுஞ் சேர்ந்திருக்குங் காட்சித்தகப்
பத்திமிகத் தியானித்துப் படைத்திடமா தொடங்கினேன்

(இ - ள்.) இரண்டு சத்திகளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே யாகுகவென்று) வரமுதவ, இலேசாக மோட்சத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, விநாயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியென்னுஞ் சத்திகளுடன் சேர்ந்து விளங்கும் பாவனையாக மிக்க பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) சிருட்டியைச் செய்யும்படி ஆரம்பித்தேன். எ - று. (௨௨)

வேறு

வழுவின் றியெனு துமனத் தொழிலா
லெழுமைந் தரைமுந் துறவின் றவரைப்
பழுதின் றுபடைத் திடுவீ ரென்னுந்
தொழுதங் கவரே கினரூழ் துறவில்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாமல் என் மனோசிருட்டியால் முற்பட ஏழு புதல்வர்களைப் படைத்து (புத்திரர்களே! அநுகூலக்ஷணக) குறைவின்றிச் சிருட்டியைச் செய்யுங்களென்று அவரைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கடுந்துறவிகளாய்ச் சென்றார்கள். எ - று. (௨௩)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுற்
றசையா வருளா லருள்வீ டுறலு
நசையாற் பினுநா னெழுமைந் தர்தமை
வசைதீ ரவுயிர்த் துவகுத் தனனே.

(இ - ள்.) அவர்கள் (என் மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச்செய்து நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டை யடையவும், நான் (மீண்டும் சிருட்டித்தொழில் பெருகும்படி) பெருவிருப்பினோடு பின்னும் ஏழு புத்திரர்களைக் குற்றமறப்பெற்று (அவ்வாறே) கூறினேன். எ - று. (௨௪)

அன்றே ருமுன்றே ரினகன் றிடலும்
பின்னன் சனகா தியர்பே ரருள்சேர
நன்னா ரதாதம் மையுநன் றுதவி
யென்னாக் கையினை யா வையுமீன் றனனே.

(இ - ள்) அவர்களும் தம முனனோரைப்போலவே (துறவிகளாயச) சென்று விடவும், நான அதனபின்னா சநகாதியரையும, மிகக அருளபொருநதிய நாரதாதியரையும் நன்றுமபபடைதது, என் சரீரததினினறும (மற்றுள்ள) எல்லாவறறையும் படைததனன். எ - று.

சநகாதியர்—சநகன - சநநதனன - சநாதனன்-சநத்குமார னெனப்படுவோர்.
நாரதாதியா—சததவிருடிகள - காததமா - நாரதா - தக்ஷா எனப்படுவோர்.

வேறு

அநதணா குலமு மஙகியு முகததி லரசரைப புயததிலவார் துடையிற்
சுந்தர வணிகா குலததினைப பதததிற் சூத்திரா தமையுமுன படைததுச
சந்திரன் மனதிற றழறகதிர விழியிற சாறறிய முகததினிந திரனை
மநதண மாகுஞ செவியினிற பிராண மருததுக ளுநதியில வானம,

(இ - ள்.) வேதியா குலததையும அககினியையும முகததினின்றும், அரசர்களைத தோளினினறும, அழகிய வைசியகுலததை நெடிய துடையினினறும, சூததிராகளைப பாததததினினறும முறபடச சிருட்டிசெயது, சநதிரனை மனதினினறும, சூரியனை விழியினின்றும, சொலலுகினற இநதிரனை முகததினினறும, பிராணாதி வாயுககளை மறைவிடமாகிய செவியினினறும, ஆகாயததை உநதியினினறும. எ - று

இதுமுதலிரணடு பாடலகள ஒரு தொடா. (உகூ)

முடியினிற் றுறககமாதியா முமபா மெய்யததுவாழ் பதஙகணமுன மொ
வடியினிற பூமி யறைநதிடு காதி லாசையோ ரெட்டையு மாககி [ழிநத
நெடியகுன றாதி சராசர மனைததுநிலைபெற வளிததன னெனனப
படியறு தவத்து வியாதனுக குரைததான பஙகய நாண்மலாப பிரமன்.

(இ - ள்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள நெருஙகிவாழும பதவிகளை முடியினின்றும், பூமியை மேறகூறிய பாததததினினறும, திசைகளெட்டையும (முன்) சொல்லிய காதினினறும படைதது, நெடிய மலைமுதலிய சராசரபபொருளகளையும் நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலாந்த தாமரைமலரி லெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைசசெய்த வியாதமுனிவனுககுக் கூறினன். எ-று.

நாண்மலா என்பதற்கு நாளத்தையுடைய மலரெனினு மொக்கும்.
நாள் - அம்—நாளம். அம் - சாரியை. (உஎ)

உருத்திரன் மாய னயன்கன வீரமன் னுறறவான் காவிசைப
[illegible] திருக்க [illegible] முனிகளெண் வசுககள் செமிநதிடு மியக
[illegible] கருத்தமு திசைக ணதிகட றருக்கள் கனுவிய பறவை
[illegible] பொருக்கயிர் விருக்க மெனவிரு பத்தோர் சருக்கமாய்ப்
[illegible] லகம்.

(இ-ள்) உருத்திரனை - திருமாலை - பிரமனை - அக்கினி - சலம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திக்குப்பாலகர்கள் - திருத்தம் பொருந்திய மருக்கள் - முனிவர்கள் - அட்டவசுக்கள் - நெருங்கிய இயக்கர்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தக்க திங்களுகள் - நதிகள் - கடல்கள் - விருட்சங்கள் - நிறைந்த பறவைகள் - பசுக்கள் [நாற்காலிகள்] பொருந்திய உயிராக்கமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விளங்கியது எ-று. (௨௮)

எறிந்துகா தருந்தி வண்டூரும் கமலத் திருந்தவன் வையகம் படைத்த, தறிந்தவா புகன்று மனமின்றா நடுங்க வழலுயிர் வேற்கரத் தரச, செறிந்தபூங் கொந்தற் சித்திபுத்தி கடந் திருமணஞ் செப்புதும் வினைகள், பறிந்துபா ழாகக் கேண்மதி யென்று பன்னுவன் பிருகுமா தவனே.

(இ-ள்) பகைவர்கள் அஞ்சும்படி நெருப்பைக் கக்கும் வேலாயுதமேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மன்னவனே! வண்டுகள் அடித்து மகரந்தப் பொடியை யுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வகையைத் தெரிந்தவாறு சொன்னோம்; நெருங்கிய மலர்மாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனிச்) சொல்லுவோம்; வினைகள் கெட்டொழிய மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினன் எ-று. (௨௯)

பிரமசிருட்டிப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௪௫.

திருமணப்படலம்.

தொழுகுல மாகி முன்னர்த் தோன்றிய மகளிர் பின்னர்
பழுதறு தேவ யாங்குப் படர்ந்தனர் தெரிக்க வென்ன
விழுமிய வியாதன் கேட்ப வேதனும் மகிழ்ந்தனனோர்ந்து
செழுமிய திருக்கல் யாணத் திறத்தினைச் செப்ப லுற்றான்.

(இ-ள்) வணங்கத்தக்க சிரேஷ்டமாகிய பூர்வத்திலே தோன்றிய (சித்தி புத்திகளென்னும்) மாதர்கள் அதன் பின்னர் எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவென்னச் சிறப்புடைய வியாத முனிவன் கேட்க, பிரமதேவன் மனமகிழ்ந்து, அம்மாதர்களுடைய சிறப்பமைந்த திருமணச் செயலைச் சொல்லத் தொடங்கினன். எ-று. (௧)

உலகெலாம் படைத்த பின்னை யுயிர்த்தொகை பலவு மோங்கி
நிலவிவாழ் கின்ற நாளி னின்மலக் கணேசன் பாதம்
நலமெலா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன் போற்றுக்
குலவுமா தரவிற் சென்றான் கோதறு கயிலா யத்தில்.

(இ-ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, பலவகைப் பிராணிகளும் விருத்தியடைந்து விளங்கி வாழுங்காலத்தில், நின்மலராகிய கணேசப்பெருமானை நன்மை முழுவதும் நிறைந்து விளங்கும் நாரதமுனிவர் துதிசெய்யும்படி விளங்கிய ஆசையுடன் குற்றமற்ற திருக் கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனர். எ-று. (௨)

அரியணை மீது வைகு மைங்கரன பாதம போற்றிப்
புரிநரம் புளார்ந்த வீணைப் புததமு தினிது மேககி
விரிபுகழ் பாடிச சால மெய்யருள பெறறுப பின்னா
தெரிவதொன றுணடு நாயேன செபபுகேன கேடக வென்றான்.

(இ - ள்) சிஙகாதனததின மேறில எழுநதருளியிருககும ஐநது திருககரங களையுடைய விநாயக மூாததியின திருவடியைத துதிதது, புரியினையுடைய நரமபுக ளாந்தைவந்த, வீணையினிடததுணடாகிய புதியஅமுததைதப பெருககி, (அவருடைய) பாந்தகீாததியைத துதிசெயது, மிகுதியாக அவரது உணமை யருளையடைநது, பிறகு காயினை யொதத அடியேன யோசிபப தொனறுணடு, சொலகினறேன, கேடபீாக ளாகவெனறு கூறலாயினன எ - று (௩)

முளளாாக கமலச சேககை முனனவன றியானிக திட
வுளளகத திருநது போநதா ரோாிரு மாத ாநத
வளளெழின மாதா மனற லாறறினின பாலராகத
தெளளிய மனததி லெணணாஞ செயதன னனைய செலவன

(இ - ள்) முடகள பொருநதிய அரையையுடைய தாமனா மலரில வசிககும முன்னோனுகிய பிரமதேவன தியானஞசெயத மனதிலிருநது ஒபபறற இரணடு கன னியாகளா தோனறினாாகள அளளிககொளளததகக அழகையுடைய அம மஙகையாகள மணவினையாற்றல தேவரீரை யடையததககவாக ளெனறு அநதப பிரமதேவன தெளிநத தன மனதில யோசிததிருககினறனன எ - று (௪)

இலககண மானற மைநதாக கினிதுற வமைககுங காலை
மலககுறும பகறறு நினமெயய வடிவினை யெணணும வேதன
விலககறு மடவாாக காயின விளமபுமம மடவாா தஙகள
கலககமில் வடிவ முறறுங கருதுவன வேறென சொலகேன.

(இ - ள) பிரமதேவன சிறநத ஆணமககடகு (உததம) இலககணஙகளை இனிதாக வமைக்குங காலததில, மலககுறுமபை யகறறுந தேவரீருடைய திருவுருவத தின் சொரூபததைத தியானிபபான நீஙகுதலறற மாதாகடகு (இலககணஙகளையமை ப்பது) ஆனுல், (முனசொல்லிய அம்மஙகையாகளது) கலககமிலலாத உருவமுழுவதை யுந் தியானஞ் செய்வான். (அவாகள சிறபபைபபறறி) வேறே யாது சொலலு கேன்? எ-று. (௫)

பெருததிடல சுருஙக லினறிப் பெயததமெல லணிசசம பூமே
விருத்தினுங குழைநது வெமமை பெயதுவாா கொடிமின னையு
முருததகு கவிகை சஙக முறழ்வரை பல்வுந தாஙகித
திருத்தகு கமலம வென்று சிவநதவுள ளடிகண மாதோ.

(இ - ள்.) உருவமைநத குடை சங்கம் இவைபோனற பலரேகைகள பொரு நதி, சிவப்புப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் சுயித்து சிவப்புறற (அவர்கள்) உள்ளங கால்கள் பருத்தல் மெலிதல் (முதலிய தோடங்கள) இல்லாமல, இளைதத மெல்லிய அனிச்ச மலரின்மேலிற் பொருத்தினுலும் வாடிக்கன்றிபபோகும, கொடிய கொடி மின்னலை யொத்திருக்கும். எ - று (௬)

நடுவிர லளவு நேரே நடந்தொரு வரைமே னோக்கு
மிடுவிர லொன்றொன் றின்மே லேறுறு வதுவு நீங்கா
நெடுகுத லகறசி யின்றிய பெருவிர றிரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா நிற்று விரனிலத தமாந்து வைகும.

(இ - ள) நடுவிரலி னெல்லையும நேராக ஓரிரேகை தோன்றி மேனோக்கி நிற்கும் பொருந்திய விரலகள் ஒன்றின்மே லொன்று ஏறுமலும், மிகவும் விலகாம லும, நீளுதலும பரவுதலு மிலலாமலும, பெருவிரல உருட்சி பெறறுமிருக்கும. செ விரலகள நீட்சி பெறு. கடைவிரல பூமியிற பொருந்திநிறகும. எ - று. (எ)

உறுகடை விரல்கள பாஙக ருற்றமெல் விரல்க ணீளா
குறுகிடா நோநது நிலலா கூறிப விரலக ளைநதும
பெறுமிலக கணத்த வாகிப பிறங்கொளிப பவளத தூண்டனு
சிறுமையுற் றழியத தேசு திரமுநதன தேவ தேவே

(இ - ள) தேவ தேவராகிய கணேசப்பெருமானே! பொருந்திய கடைவிரல களின் பககலிலுள்ள விரலகள நீளாமலுங குறுகாமலும மெலிநதிலலாமலும், சொல் லிய ஐநது விரலகளும (உததம) இலககணம பொருநதியனவாகி விளஙகுகின்ற ஒளி யையுடைய பவளததுணடமுந தோலவியுறறு நாணமடைய ஒளிவிளங்கின எ - று.

பொஙகொளி யுமிழுநது வடட மாயபபுனை யினறிச சறறே
தஙகிய சிவப்பிற றாகித தயஙகுகா லகத்தின கூட்டனு
செஙகழு நீரை முதலைத திஙகளைச சினநது வென்று
பஙகமுற றிடைய றாத பயமபுகப பணிககு மனறே

(இ - ள) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச சிநதி வட்டவடிவாகிச சமானமில்லாது சிறிது செந்நிறம வாயநததாய விளஙகுங காலஙகஙகளின கூட்டமானது செஙகழு நீரையும முதலையும சநதிரனையுங சோபிதது வென்று, நாணமடைநது இடம்விட் டொழியாமல அபயமடையக கட்டளையிடும எ - று (௯)

அளவினிற பருததது மெலலென றணிநரம புரோமங கோல்போல்
வளாதன்மிக குயாதல கோடல் வழுவிலாப் புறநதா ளோக்கிக்
களிவளா கமடந தனனைக கரநதிடுங கலைவி சானறோ
ரொளிவளா புதத கஙக ளுறுததுவா சேமந தனனில.

(இ - ள) அளவினைக கடடியும பூரிதது அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம் பும உரோமமுங கொண்டு கோலைபபோல வளாதலும் மிகவு முயாதலும் கோணுத லுமாகிய குறறமிலலாத புறந்தாளைப்பாரதது, சநதோஷிதது வளர்கின்ற ஆமையானது (நீரில மூழ்கி) தனனுருவை ஒளிக்கும நூறகலவியின் மேம்பட்டவர்கள் சொத்திபெறு கும புததகஙகளைச் சேமத்தில் வைப்பாரகள். எ - று. (௰)

மிகப்பருத திடுதன் மிக்க வுபர்ச்சியென் றிவற்றி னீங்கித்
தகப்பருத தெழுந்து மென்மைத் தங்கிய குதியின் வண்ணம்
மிகைபாருந் தளைதீர் வாரு தாரத்து மெய்த வாடி
மைப்புடைத் திடும்பொற் பந்தா மடிகள்கைப் பநது மாகும்

(இ - ள்.) மிகப் பூரித்திருத்தல் மிக்க உயர்வுறநிருத்தலென்று சொல்லுங் குற்றங்களினீங்கி, தகுதியாகிய அளவுடன் பருத்தநசேர்ன்றி மென்மைத் தன்மை பொருந்திய குதிக்காலின் அழகு அளவில்லாத நலத்தையுடையவாகன் ஆறாதாரத்தி லும் அடைய வாடி அகப்படுதகின்ற அழகிய பந்தினைபோலும். எம்பெருமானுகிய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பந்தினையும்போலும் விளங்கும் எ - று (௧௧)

நரம்பெழ லுயர்த லின்றி நலத்தகத் தசைந்து செம்பொன்
வரம்புசெய் சிறுத ராசின வட்டமாம் பரட்டின வண்ண
நரம்பொடு மயிர்தோற் றுத நறுந்துடை கணைக்கா லனோ
யரம்பையும் வருந்தச் செய்த வாவுநா ழிகையும் போலும்

(இ - ள்) பரட்டின அழகானது நரம்பெழுதலும் உயர்தலுமில்லாத நன்மை பெறத் தசைப்பிடியுற்று, செம்பொன்னை யளவிடுகின்ற சிறு தராசின வட்டவ்டிவாம். நரம்பும் மயிருந் தோன்றாத நல்ல துடை கணைக்கால்கள் நேராக அரம்பையும் வருந் தச்செய்து அவாவுகின்ற நாழிகை வட்டிலையும் போலும் எ - று (௧௨)

வற்றுத லின்றித் தாள வட்டமாயத் தசைந்து ஞெண்டை
முற்றவுங் கடியா நிறகு மொய்யெழின் முழந்தாண் முன்னர்ச்
சொற்றமென் குறங்கு சேர்ந்து துணைசெயிந் திடுநா லாறென்
றுற்றிடும் விரலி னெல்லை யுறுவது நிதம்ப மன்றே

(இ - ள்) வற்றுதலில்லாமல் தாளவட்ட முற்றத் தசைகொண்டு நண்டை முழுதும் வெல்லும் அழகு மிக்க முழங்காலானது முற்கூறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும் நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரற்கடையி னளவு பொருந்தியது நிதம்பமாகும் எ - று (௧௩)

பெருகிய மதமால் யானைப் பிடரொடு கமடம் வென்று
மருவிய நிதம்பத் தல்குன் மயிருறாச் சதுர மாகா
வுருவமிக் குயரா நீளா தாழ்தரா வுயர்ந்த போதித்
தருவள ரிலைசிற் றால வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்.

(இ - ள்.) பெருகிய மதமயக்கத்தையுடைய யானைப் பிடரையும் ஆமையை யும் வென்று பொருந்திய நிதம்பத் தல்குலானது மயிருறாதும், சதுரமாகாதும உருவம் பெற்று, உயராதும, நீளாதும், ஆழாதும, உயர்ந்த அரசமரத்தில் வளர்கின்ற இலையை யும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப் படுத்திவைக்கும் எ - று. (௧௪)

வாரிச மாரவின் மானின் குளம்படி மருட்டிக் கேசாய்ச்
சீரெலி மயிரோ போலச் செறிந்துமென் மயிரு ளோங்கி
பாரொழின் மணிகொண் டாகா மடிப்புமிக் ககற்சி வாமத்
தேருறு பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய்

(இ - ள்.) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய் தாமரை இதழையும், பாம்பின்படத்தையும், மான்குளம்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளிமிகுந்து, சிறந்த எலியின்மயிர் போலுமெல்லிய மயிர்கள் நெருங்கி, உன்னேயுயர்ந்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொண்டு, விலக்கத்தக்க மடிப்பும மிக்கவிரிவும் இடப்புறத்துப் பள்ளமும் பொருந் திய சுழியும் (ஆகிய) இக்குற்றங்களிலலாததாகும். எ - று (௧௫)

பருக்துயர்ந் தறவு மெனமை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
யுருத்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித் துயரு ரோமஞ்
செருத்தகு நரம்பு நீங்கித் திகழ்ந்தொளி பயிலா நிற்கும்

"(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்துயர்ந்து மிகவுமெனமைத்தன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்துமபடி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்தது. கொப்பூழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று வலச்சுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போர்செய்யும் நரம்புகளுமொழிந்து பிரகாசித்து ஒளிவிளங்காநிற்கும் எ - று

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பென்றது பிணிக்கொண்டிருத்தலின் (௧௬)

பலவகைச் சுழியு ரோமம் பருத்துநீண் மடிப்பு மின்றி
நலவரை மூன்று தாங்கி நறியவா லிலைபோல வாய்ந்து
சொலவரை கடந்த சேசிற றுலங்கிய வயிற்று நாப்ப
ணலவரைந் தொழுகிற் றென்ன வணிந்ததா லுரோம வல்லி

(இ - ள்) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருத்து நீண்டமடிப்புக ளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வரைகளபொருந்தி, நல்ல ஆலிலைபோலமைந்து, சொல்லத்தக்க எல்லையில்லாத அழகுடன் விளங்கிய வயிற்றினமத்தியில், இருளானது அள வுகொண்டொழுகினாற்போல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது எ - று.

உரோமவல்லி என்றது உரோமவரிசை வல்லி - கொடி (௧௭)

என்பொடு நரம்பு ரோம மிவைகடோற் றாதுமெல்லென
றின்புறத் தசைந்து சீர்கொண் டிருந்தன விலாப்பு றங்க
ளன்புறு மிதைய மாழா தங்குல மறுமூன் றாகி
மின்படைத் தசைந்து ரோம விரவுறா திருந்த தன்றே.

(இ - ள்) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல், மென்மையாய், இன்பமுறத்தசைபொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன ஆசைபொருந்திய இதயமானது ஆழாமற் பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுற்றுத் தசைப்பிடிகொண்டு உரோமங்களின்றி யிருந்தது எ - று (௧அ)

புடைபரந் தெழுந்து நீலம் புணர்த்திய தெனக்கண் வாய்ந்து
மிடையற மிடைந்து மார்பின் வியனிட முற்று மாய்ந்து
தடையறப் பணைத்து விம்மித் தமமுளே யிரண்டு மொத்திட்
டிடையினை வருத்தி யண்ணாந் திருந்தன முலைக ளம்மா.

(இ - ள்) குசங்கள் பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித் தாற்போலச் சூசுகமபெற்று, நெருக்கமற நெருங்கி, மார்பின் விசாலமான இடமு முறைந்து மாராய்ந்து தடையின்றிப் பூரித்து இறுமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரண்டுஞ் சமானமாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) துன்புறுத்தி அண்ணாந்திருந்தன எ - று.

முலைக்கண்களைச் சூசுகமென்றும் சிலீமுகமென்றுஞ் சொல்வர். அண்ணாந்தல் - மேனோக்கி யிருத்தல். (௧௯)

கண்ணிணை பருந்த னீடல் கவினுதி யாழ்தல் கொங்கைத்
திண்ணிய திரிகை யேபோற் றிகழ்ந்தடி கனத்து மேலே
நண்ணுரு நோத னீங்க லலமற லொவ்வா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ணல் வினையடுத் தோர்க்கு மெய்தா.

(இ - ள்) முலைக்கண்க ளிரண்டும் கனத்தல், நீளுதல், அழகிய முலையாழ்ந் திருத்தல், கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மேலே பொருந்திய உருவம் இளைத்தல், விலகியிருத்தல், அழகில்லாதிருத்தல், (ஒன்றற்கொன்று) ஒத்திராதிருத்தல், நினைக்கத்தக்க காடின்யத்தை யடைதல் (என்று சொல்லப்படும்) இக்குற்றங்கள் அவர்களை யடுத்தவர்களுக்கும் வரமாட்டா. எ - று.

திரிகை - இடக்கைமேளம். இயந்திரம் - குலாலசக்கிரம். (௨௦)

கழுத்தடி யெழுந் ருழ்தல் கவின்ற வென்பு தோற்றன்
முழுத்தவிக் குற்ற மின்றி மொய்யழ கெறிக்குந் தோள்கள்
பழுத்தபந் திரண்டு வேய்போற் பணைத்தன பெருத்த லென்பு
குழுத்தக நரம்பு ரோமங் கூடினோர் தோட்கு மெய்தா.

(இ - ள்) கழுத்தானது அடி கனத்தல், தாழ்ந்திருத்தல், அழகு கெடும்படி யென்புகள் தோன்றுதல் (ஆகிய) நிறைந்த இக்குற்றங்களில்லாமல் நெருங்கிய அழகைவீசும் தோள்களானவை குற்றமற்றுத் திரட்சியுற்று மூங்கில்போலக் கிளைத்திருந்தன. பெருத்தலும் எலும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவர்களுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா. எ - று. (௨௧)

சந்துக டசைந்து தோன்றா வாயின தடவு முன்கை
மைந்துறு மகரம் போன்று வார்நரம் புரோமந் தோன்றா
செந்தளி ரங்கை கானிற் செறிமுயல் வயிற்றின் மெல்லென்
றுந்தெழிற் கவிகை யாமை யூர்வளை வரையின் வாய்ந்த.

(இ - ள்) சந்துகள் தசையுற்றுத் தோன்றாதனவாயின. தடவுகின்ற முன்கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும் தோன்றாவாயின. செவ்விய தளிர்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில் நெருங்கிய முயலின் வயிற்றைப்போல மென்மையாய அழகமைந்த குடை ஆமை ஊர்கின்ற சங்கு இவற்றைப்போன்ற இரேகைகள் பொருந்தின. எ - று.

தடவுதல் - வீணைவாசித்தற் றொழிலென்று. (௨௨)

செங்கயல் கமலஞ் சோசொத் திகம்வல்லம் புரிது லாகசோ
றங்கிய நுகமே வாய்ந்த சகடறம் வரைகைத் தாங்கித்
துங்கநால் வருணத் துள்ளுந் துலைவில்செல் வத்த ராயோ
ரங்கவர் தமைமுன் பூசை யாற்றிய தவத்தோர் போலும்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய சொத்திகமும், வலம்புரியும், துவர்க்கோலும், பொருந்திய நுகமும், அழகு அமைந்த சக்கரமும் போன்ற இரேகைகளைக் கையிற்பெற்று, புனிதமான நாற்குலத்திலும் அழிவில்லாத செல்வத்தை யுடையவர்களா யிருப்போர் அம்மாதர்களைப் பூர்வத்திற் பூசைசெய்தலைத் தவமுடையவர்கள் போலும். எ - று.

கயல் - மச்சரேகை. கமலம் - பதுமரேகை. சோதிடம் - [illegible]யாளம். வலம்புரி - சங்கரேகை. சகடு - சக்கிரரேகை. மற்றவைவெளி. (௨௩)

விடைகரி பரிமா தேர்ட்டி விசுசா மரையே நேமி
வடுவில்வச் சிரமபோற இறறு மருவிமன் னவர்பா லாரோ
நடுகதை சூலம வேலவா ளவைபொரு வரைக டாங்கிக
கொடைநனி வழங்கு வோரக கோதையா காங்கும பிட்டோர்.

(இ - ள்.) இடபம - யானை - குதிரை - அங்குசம - வீசுகினற சாமரை - சக்கிரம்-குற்றமிலலாத வசசிரம இவறறைபபோல இரேகைகள பொருநதி அரசர்களைக் கூடி வாழ்வோரகளும, போர செயயததகக சூலம வேல வாள முதலிய அவவாயுதங் களைத தாஙகியகைகளையுடையவாகளாயப பெருஙகொடை கொடுபபவாகளும அமமா தாகளுண்டய கைகளைப பணிநதவாகளாவாாகள. எ - று. (௨௪)

நிரந்துபல வரைக டமமு ணெருஙகுத லறவுநீங்கல
பாந்தெழு நரமபு வீஙகல பதுமநே ரஙகை மாட்டு
மரந்தைசெய நரமபு ரோம மாருதல புறஙகை மாட்டும
வரநதரு மனனோா செஙகை வணஙகினோா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) (தமமைபபணிவோாககுவேணடிய) வரஙகளைக கொடுக்கும் அவர்களுடைய சிவநத கையைபபணிநதவாகளுககும, வரிசையுறறுப பலரேகைகள் தம்மில் நெருங்கியிருததல - இரேகையினறி யிருததல - பரவவெழுநத நரமபுகளதோனறல் முதலியன தாமரைமலாபோனற உளளஙகையிலும, துனபுசெயகின்ற நரமபுகளும உரோமமும் பொருந்தல் புறஙகையிலும, உணடாகமாட்டா எ - று, (௨௫)

ஒட்டகந தவளை செநநா யுரகஙதேள் கழுகு பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுத்திடும வரைகை யுறறு
முட்டுற வருநது வோரு மொய்வரை யீட்டி போலங்
குட்டமுற றவரு மநதக கோதையா கரந்தா ழாதோா.

(இ - ள்) ஒட்டகம் தவளை செநநாய பாமபு தேள கழுகு பூனை கழுதை நரி இவற்றைப்போன்ற இரேகைகளைக கையிறபெறறு (செய்தொழிலகளில்) இடையூறு பொருநத வருநதுகினறவாகளும, நெருங்கிய மூங்கில் ஈட்டி இவைபோல அங்குட்டமுடையவர்களும அநதககனனியாகளது கரஙகளைப் பணியாதவாகளாவார்கள். எ - று.

கயிரவ மனைய செவ்வாய்க் கன்னிய ரங்கை நெறறிப
பயிலபெரு விரல்கள் வென்ற பஙகய முகையை நீலச
செயிரறு முகையை வெனறு சிவநதுநல் வரைகள் வாய்ந்த
வுயிரினு ளுயிராய் நின்ரூ யொழிந்தபுல் விரலு மாதோ.

(இ - ள்.) உயிர்களுக்குள்ளே யுயிராக நின்றவிநாயகக் கடவுளே! [illegible] [illegible]லைப்போலச் சிவந்த வாயையுடைய அக்கன்னியர்களது [illegible] [illegible]விரல்கள் தாமரைமொட்டினைவென்றனவாம்; (நெருங்கிய) [illegible] [illegible]நீலோற்பலமொட்டினை வென்று, சிவந்து நல்லரேகைகள் பொருந்தின [illegible]

விளைந்தழ கெறிக்கு மங்கை விரலினுஞ் சிவத்த லின்றி
வளைந்திட லிடையி னீங்கண மயிர்நரம் பணிந்த னோந்த
லளைந்திடு மென்மை யின்றி யறவுமல் லென்ற லந்தத்
தளைந்தமெய் வனப்பி னுளைச் சார்ந்தவர் தாமுங் காணார்.

(இ - ள்.) அழகுமிகுந்த விளங்குங் கைவிரல்கள் சிவத்தலில்லாமல், வளைவுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும் நரம்பும் பெற்றிருத்தல் இளைத்திருத்தல் கலந்த மென்மைத் தன்மையின்றி மிகவுங்கடினமாயிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள், அந்தத்தேக வழகுமிக்குள்ள மங்கையர்களைச் சார்ந்தவர்களுங் காணமாட்டார்கள் எ - று (௨௮)

வள்ளுகிர் கிளியின் வாய்போல் வார்ந்துசேந் தொளிர்ந்த சொன்ன
வொள்ளிழை மகளிர் கன்னோ ரொள்ளுகிர் கண்டு ளார்க்கும்
பள்ளமாய் விடல்வெள் ளென்றல் பணப்பறச் சரச ரத்தல்
புள்ளியாய் வெண்மை தேற்றல் பொற்கெனல் புணர்த ராவே.

(இ - ள்) மேற்கூறிய ஒள்ளிய ஆபரணமணிந்த மாதர்களுக்கு, கூர்மையான நகங்கள் கிளியின்வாயைப்போல வளைந்து செந்நிறமுற்றுப் பிரகாசித்தன அவர்களுடைய ஒளிவாய்ந்த நகங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய் விடுதல் வெண்மையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்சரசரத்தல் புள்ளியுடையதாய் வெண்ணிறங் காண்டல் பொற்கெனல் முதலியகுற்றங்கள் உண்டாகமாட்டா எ - று. (௨௯)

வெரிந்தலைக் கிடந்த வென்பு மென்றசை மூடப் பட்டு
வரிந்திடற் கரிய நல்ல வனப்புள மடநல் லார்க்குத்
தெரிந்திட னரம்பு ரோமஞ் சேர்ந்துதாழ்ந் துயர்ந்து கூனி
யிருந்திட லவைத் தாழ்ந்த விட்டிடை யவர்க்கு நண்ணா

(இ - ள்) நல்ல அழகமைந்த அவ்விளமாதர்களுக்கு முதுகிலிருந்த வென்பு மெல்லியதசையான மறைக்கப்பட்டுச் சித்திரித்தற்கரியன (என்பு) தெரிதல், நரம்பும் உரோமமுஞ் சேர்ந்து தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது கூனடைந்தாவதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்கு முண்டாகமாட்டா. எ - று (௩௦)

கோணுத னரம்பு தோற்றல் குறுமயிர் கிளைத்த னீளல்
மாணற வற்ற லின்றி வணக்கவல் வனப்பு வாய்ந்த
பேணுமங் குலங்க ணான்கிற் பிறங்குபு திரண்டு பூக
நாணுற வரைகண் மூன்று நண்ணிய தெழில்சேர் கண்டம்.

(இ - ள்) கோணுதலும் நரம்புகாணப் படுதலும் நிறமமைந்த மயிர்கள் கிளைத்தலும் நீளுதலும் மாட்சிமையொழிய வாடுதலுமில்லாது வண்மைபொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன. அழகுவாய்ந்த கழுத்தானது விரும்பத்தக்க நான் கங்குலங்களில் விளங்கித் திரட்சியாகிக் கமுகமரமும் நாணமடையும்படி மூன்றுரேகைகள் பொருந்தின. எ - று.

பிறங்குபு - செய்புஎன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் (௩௧)

குறுகிய மிடறு நெட்டைக் கொழுங்களம் பொருந்த கண்ட
முறுமயிர்க் கழுத்து நோந்த வெள்ளைகள் மடிப்புக் கண்டம்
பெறுமட வார்க ளெல்லாம் பிரமனார் மகளி ரான
சிறுநுதன் மாதர் கண்டந் தியானஞ் செய்யாத தீயோர்

(இ-ள்) குறுகியகழுத்து - மதர்த்த நெட்டைக்கழுத்து - கனத்த கழுத்து - மயிர்பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வெள்ளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதர்கள் யாவரும், பிரமதேவன்பெற்ற புத்திரிகளான சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத் தியானஞ்செய்யாத தீயவர்களாவார்கள் எ-று (௩௨)

இருபகுப் பாதல் பள்ள மியைந்திட னரம்பு ரோமம்
மருவுதல் குறுக னீளல் வளைதல்வற் றுதலு மின்றி
யிருவிர லளவின் வட்ட மாயத்தகைச் செழில்கொண் டின்பந்
தருவன பிரம னீன்ற தையலார் சுபுக மாமே

(இ-ள்) பிரமதேவன்பெற்ற அம்மங்கையர்களது மோவாய்கள் இருபிளவாதல் - பள்ளம்பொருந்தல் - நரம்பும் மயிரும் பொருந்தல் - நீண்டிருத்தல் - வளைந்திருத்தல் - இளைத்திருத்தலாகிய குற்றங்களில்லாமல், இருவிரல்களின் அளவுடையனவாய வட்டவடிவினவாயத் தகையுற்று அழகுபெற்று இன்பந்தருவனவாயிருந்தன எ-று.

செந்துகிர்க் கடிகை போலத் திரண்டிரு புடையுங் கூம்பிச்
சுந்தர வரைபொன் றெய்திக் கீழிதழ் துலங்கா நிற்ப
வந்தின்மே லதரஞ் சற்றே யுயர்ந்தழ கெறிக்கு மென்பப்
பைந்தொடி முன்கைச் செவ்வாய்ப் பணிமொழிப் பாவை மார்க்கே.

(இ-ள்) பசிய வளையலையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும் பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையர்களுக்கு, செவ்விய பவளத்துண்டுபோலத் திரட்சியுற்று இருபுறங்களுஞ் சிறுத்து அழகிய ஓரிரேகையுற்றுக் கீழுதடுவிளங்க, மேலுதடுசிறிதுயர்ந்து அழகைவீசாநிற்குமென்று (மேலோர்) சொல்லுவர் எ-று (௩௩)

இதழிரண் டென்ன நாப்ப ணிரேகையாழ்ந் திருத்தல் வீங்கல்
மதர்ப்பகக் கருகல் வெண்மை மருவலு ளுதல்கீழ் வாய்ந்த
வதரமே லிதழு ரோம மணிந்தகன் றிடலு மெய்தா
பதமரு ளனைய மாதர் பவளவாய் தெரிசித் தோர்க்கே.

(இ-ள்) இதழ்கள் இரண்டென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி நடுவே இரேகைபதிந்திருத்தல் - பருத்தல் - மதர்ப்பொழிய கறுத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல் - தொங்குதல் - கீழ்பொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவை) மயிர்கள் விரவப்பெற்று [illegible] அகலுதலும், நற்பதுமையைத் தொக்கும் அம்மங்கையர்களது பவளம்போன்ற இதழ்களைத் தரிசித்தவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா. எ-று. (௩௪)

முருந்தவெள் முத்த முல்லை முகைபிறை [illegible] வெள்ளியத்
[illegible] டொம்மென மொர்க்க சேயரிக் கண்ணி மைச்[illegible]

பரந்துயார்த் தகனறு நீணடு புகுமையாய்ப் பொனமை யாகிக்
கரிந்துதுன் புறுத்து மூரல கண்டவா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) செவ்விய அரிபரந்த கணகளையுடைய அமமஙகையாகளுக்கு மயி றகின் அடியும் வெள்ளியமுததும முலலையரும்புமபோல வெணமைநிறமவாய்ந்த முப்பததிரண்டு பற்களும,திருததமாகிய இரணடுவரிசைகளு மொததிருநதன. விசால மாகி உயாநது விலகி நெடுகிய பசுநிறமாகிய பொன்னிறமாகிக கரிநது (இவ்வகைய குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும பறகள (அமமஙகையா பறகளை) தரிசித்தோர்க்கும் உண்டாகமாட்டா எ - று (௯௬)

திணணிய கற்புச சானற பிததிபுத் திகடகுச செயய
வணணமாய மெனமை யாகி வயஙகின மணிநா வனமை
வெண்ணிறங கருமை நீணடு வீஙகுத லகல லாதி
நணணுநா வனறோ செநநா நாடினோா தமககு மெயதா.

(இ - ள) வலியமைநத கறபினறனமை மிகக அநதச சிததி புததிகளுககுச் செந்நிறமாகியும மெனமைத தனமையாகியும அழகியநாககள விளஙகின கடினத தனமை - வெணணிறம - கருநிறம - நீணடிருததல - அகனறிருததல முதலிய குற றங்களைப் பொருநதிய நாககள அமமஙகையாகளது செநநிறமமைநத நாககளை நினைத தவர்களுக்கும உண்டாகமாட்டா எ - று. (௯௭)

இழுதென மெனமை யெயதி யிங்குலி கததிற சோநத
செழுவிய வுணணு வநதத தேவியாக கமைநத வெணமை
யொழுகுதல கருமை வனமை யோஙகுக லுறற லாதி
வழுவுறு முணணு வனறோ மருஙகுளாா தமககு மெயதா.

(இ - ள) இழுதுபோல மென்மைசதன்மையுறறு இஙகுலிகததைபபோலப் பொருந்திய செழுமைதஙகிய உணணுககள் அமமஙகையாகளுககுப் பொருநதின. வெளவென்றிருததல் கருமைவனமைகள பெறுதல உயாதலபொருந்தல் முதலிய குற்றம் பொருநதிய உண்ணுககள அமமங்கையாகளது சமீபததி லிருபபவாகளுக்கும உண்டாகமாட்டா. எ - று.

இழுது — நிணம. (௯௮)

கண்ணிணை யிடுகல செலலா சவுடடுணை சுரிததல செல்லா
வண்ணவெண் பறக டோறறு வழிதனறி நகைமி காது
புண்ணிய நிலததி னுளகு பொருள்களு மெழுநது பூபப
நண்ணிய கொடியே போலு நஙகைமாா நகைககுங காலை.

(இ - ள.) அம்மாதாகள் சிரிககுஙகாலையில இருவிழிகளுஞ சிறுகாமலும், தகன்னஙகளுஞ சுருங்காமலும் அழகிய வெளளியபறகள் வெளியே தெரியாமலும் சிரிப்புண்டாவதனறிப் பெருககையுண்டாகாது புணணியகரமாகிய நால்வகை நிலங்களினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளஙகப் பொருந்திய கொடி யினையொக்கும். எ - று. (௯௯)

விளிமிறுக் திரணடு பாலுக் தொகுபுடனு எழ்ந்து யொங்கி
வளர்கொடி நாகி யெள்ளின் மலர்பொரு மாத ரார்க்கு

வளைதலே கருமை செம்மை துனியின்மற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) அம்மங்கையர்களுக்கு, துவாரங்கள் சிறுகி இருபுறங்களிலும் நெருங்கிய இடங்களை சிறிதுயர்ந்து வளர்கின்ற கொடிபோன்ற நாசியானது எள்ளின் மலரையொத்திருக்கும். வளைதலும், கருமை செம்மை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும் பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலியகுற்றங்களை (அவர்களைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா எ - று (௬0)

மெல்லென விருகான் முக்கால் வியப்புறத் துமம லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற் றும்மல் கண்டிலேன் கவுளின் வண்ணம்
வல்லென்ல பள்ள மாதன் மயிருற லின்றி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாயத்தசைந் தமைந்த மாதோ.

(இ - ள்) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையுங் களிப்பெய்தத்துமமலன்றி, கல்லென்று [உரத்கிப்] பலமுறை (அவர்கள்) தும்மல் கண்டிலன். கன்னத்தின் அழகானது உறுதியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல் (முதலிய தோடங்கள்) இலலாது, கண்ணாடியையன்றி (பிறிதொன்றையும்) நிகராகாது வட்டவடிவமாயத் தசையுறறுப் பொருந்தின எ - று (௬௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேந்த வோடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மென்மயிர் கறுப்ப வாய்ந்த
வளிபெலா முருக்கொண் டன்ன வணங்கனாக கிமைகண் மாதோ.

(இ - ள) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரந்தவிசாலமான விழிகளின் தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச் சிறப்புற்றும், நடுவேகறுத்தும, வெள்ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்வார்கள். இருபைமுழுவதும் வடிவெடுத்து வந்தாற்போன்ற அம்மாதர்கட்கு இமைகள் நடுவேசந்துகளபொருந்துதலிலலாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்தியுள்ளன எ- று (௬௨

முதிர்சுவைத் தேனின் வண்ண மொய்த்தக ணென்க ணொத்து
வதிதரு கண்க ளுற்று வரம்பிலா நிதிபெற் றோரும்
பொதிதரு காமச் செவ்வி புந்திய ராகின் றோரும்
விதிதரு கன்னி மாதம் விழியருள் வழுங்கப் பெற்றோர்.

(இ - ள்.) முதிர்ந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பசுவின் கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையில்லாத செல்வத்தையடைந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விரும்பத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களும், பிரமன்பெற்ற அக்கன்னிகைகளுடைய கணணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களானார்கள். எ - று. (௬௩)

கறையடி மேட மேதிக கண்பொரு கண்கள் வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செல் பார்வை மாறுகண் புருவின் வண்ண
முறுங்ய னங்க ளன்றே யூரினுற் றவர்க்கு மில்லை,

(இ - ள்) யானை ஆடு எருமை இவற்றின்கண்போன்ற கண்களும், வட்டமாகிய கண்களும் உயர்ந்துள்ள கண்களும (கடபார்வை) பிறழும்படிகாணுங் கண்களும குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செலலும பார்வையுடைய கண்களும விகாரமாகிய கண்களும் புருவின்வண்ணம பொருந்திய கண்களும ஆகிய இவை அம்மங்கையர்•வசிக்கும நகரத்திலுள்ளவர்க்கு மில்லையாகும எ - று

கறை - உரல கறையடி - உரலபோன்ற அடியையுடைய யானை (சச)

வரிமை யிரண்டு மார்ந்த மயிரிடை நீங்கி நிற்றல
சீரிய பொன்மை மெய்த றிணிந்திற பருத்தல சால
நேரிய தாத வின்ன நிகழ்தரா பிரம னீன்ற
வேரியங் கூந்தன் மாதர் விழியிமை நோக்கு மோர்க்கே

• (இ - ள்) பிரமதேவன்பெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூந்தலையுடைய அவ்விருமங்கையர் கண்ணிமைகளைக் கண்டவர்களுக்கு, நெடிய இமைகளிரண்டும பொருந்திய மயிர்கள் நடுவே விலகிநிற்றலும சிறந்த பொன்னிறமாதலும வலியுற்றுத் தடித்தலும் மிகவுமஇளைத்திருத்தலும இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா எ-று

ஒண்மணிப் புருவ மொன்றோ டொன்றுறு தலவிற் போன்று
தண்மயிர் பருத்த னீட றமனிய நிறத்த தாதல
வண்மையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யகறசி னன்று
பெண்மையிற் சிறந்த வந்தப் பெதுமபையாம பருவத் தார்க்கே

(இ - ள்) பெண்டன்மையின் மேமபட்ட அந்தப் பெதும்பைப்பருவமாகிய மாதர்களுக்கு, ஒளிவாய்ந்த அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல, போர்புரியும் வில்லையொத்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிர்கள் பருத்தலும நீளுதலும பொன்னிறமாதலும வண்மையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிற்றலும பொருந்தமாட்டா எ - று

பெதும்பை - பெண்கட்குரியதோர் பருவம அது எழுவகை பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணெனப்படும அவற்றுள் எட்டுவயதுமுதல பதினொருவயதுவரையிற பெதும்பை (சக)

வள்ளையின் வார்ந்து தாழ்ந்து மடற்சுழி நலத்து முன்னர்த்
தள்ளிய வழுத மன்னார் தடஞ்செவி முரிபபி னீங்கி
வெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்துமேல வளைந்து யாந்து
நள்ளிய காதி னோர நங்கையாப் பணியா தோரே.

(இ - ள்) தேவாமிர்தம்போன்ற அம்மங்கையர்களது விசாலமான செவிகள் வள்ளைக்கொடிபோல நெகிழ்ந்துதாழ்ந்து மடலுற்று நன்மைபெற்று முன்னர்த் தள்ளியன முரிதலில்லாது இழிந்துக கூறத்தக்க நரம்பும மயிருந்தோன்றி மேலே வளைவுற்று உயர்ச்சிகொண்டு நட்புகொள்ளத்தக்க காதுகளையுடையவர்கள் அம்மங்கையர்களை வணங்காதவர்கள். எ - று (சஎ)

மூவிர லகலம வாய்ந்து முழுமதி யிடைப்போழ்ந் தொப்ப
மேவிய வடிவ மாகி மிளிர்தர மயிரோம நீத்த

தூவியன் னத்தை யொத்தோர் சுடர்நுதல் சுவத்தி கம்போர்
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவைய ரவளை தாழ்ந்தோர்.

(இ - ள்) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நலிவிற் பிளந்தாற் போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரம்பும உரோமமுமொழிந்தன. சுவத்திகரேகைபோல இரேகைபொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்தவர்கள் எ - று.

தூவி - மயிர் இது அன்னத்தூவி மயிற்றூவி யென்பன வழக்கு. அன்னத்தையொத்தோரென வுவமித்தது அவர் நடையைக்குறித்த உவமமென்க (௬௮)

மதியென வொளிர்ந்து சீத மருவிவான் கங்கை பூத்த
பொதியவிழ் புதிய கஞ்சம் போன்மென மலர்ந்த மாதர்
கதிருமிழ் முகஞ்சீ மந்த விரேகைகள் கவினுற் வார்ந்து
துதிசெய வொளிர்ந்த வென்ப தொழுதவர் தாமு முய்ய.

(இ - ள்) அம்மங்கையர்களது கிரணங்களைச்சிந்தும முகங்கள் பூரணசந்திரன் போலப் பிரகாசித்து, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த கங்காசலத்திற் புடபித்த முறுக்கவிழ்ந்த புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லும்படி மலர்ந்தன வணங்கினவர்கள் கடைத்தேறும்படி சீமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெடுகித் துதிசெய்யும்படி பிரகாசித்தனவென்று சொல்லுவார்கள் எ - று (௬௯)

கட்டழ கெறிக்கும் வேதன் கன்னியர் தமைச்சார்ந் தோர்க்கு
மொட்டுசீ மந்த ரேகை யொருத்தன்மத் தகமோ சென்னி
முட்டற வுயர்ந்து வட்ட மாயெழின் மொய்க்கு நீக்கா
விட்டற வீங்க னீளல் விரிதலன் னவையெய் தாவே

(இ - ள்) பிரமதேவன் பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியர்களை யணுகினவர்களுக்கும் சீமந்தரேகையுற்று, யானையின் மத்தகத்தை யொத்த சிரமும் தடையற வுயர்ந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும். பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல் பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா.* எ - று (௭௦)

வண்டினந் தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு நூற்று லென்னக்
கொண்டலைக் படுத்தா லென்னக் கூந்தலங் கமுகார் தென்னக்
கண்டவர் வியப்ப வார்ந்து கமழ்ந்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுற்
றுண்டொரு கறுப்பு மிகவென் றுரைகொடா வணர்மென் கூந்தல்.

(இ - ள்) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள் வண்டுக்கூட்டங்கள் நெருங்கினாற்போலவும் மையினுலெழுதினாற்போலவும், மேகத்தைத் துயில்செய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கமுகுபொருந்தினாற்போலவும், பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பையுடையனவாகி கருமையுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லவொட்டாதன (ஆயிருந்தன.) எ - று. (௭௧)

இடையிடை வெளிகள் தோற்ற விறப்பவுங் குறுக னீளக்
கடையினர் திருத்தல் செம்மை காஞ்சனந் சிறந்த வாத

விண்டவற் றுலறல் வன்மை யணுகுதல் குழைத லின்மை
சண்டப்ப டிலைய் கூந்தல் சார்ந்தவர் தமக்குஞ் சாரா

(இ - ள்.) இடையிடையே சந்துகள் காணுதல் - மிகுதியுங் குறுகல் - (அதிகமாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருத்தல் - செம்மை பொன்மையாகிய நிறங்களையடைதல் - பொருந்தாதுலறல் - வலிமையாயிருத்தல் - மென்மையற்றிருத்தல் - சிக்குப்படுதல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூந்தல்கள் (அம்மங்கையர்களை) அடைந்தவர்கட்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௫௨)

சுடர்நுதற் புருவ நாப்பண் ணிடத்தி னுதியிற் சேர்ந்த
விடலறு மறுப்பெற் றோரும் விழுத்தக விடப்பாற் புள்ளி
வடிவின தாகிச் சேந்த மறுவினா ரானுஞ் செம்பொற்
குடநிகர் வலப்பாற் கொங்கை யம்மறுக் கூடி னோரும்

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற நெற்றியும், புருவமத்தியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குதலற்ற மறுப்பெற்றவர்களும், இடப்புறத்தில் மேன்மை பொருந்திய புள்ளிவடிவாகிச் சிவந்த மறுவினையுடையவர்களும், செம்பொன்னாலாகிய குடம்போன்ற வலப்புறக்கொங்கையில் அழகிய மறுப்பெற்றவர்களும் எ - று.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர் (௫௩)

கடிப்புறத் தலர்மென் கையிற் கழுத்திலுஞ் செவியிற் காமர்
கொடிறதி னின்ன மறுப்பெற் றோருங் குவவுவா ணுதலி னைது
வடித்தமுத் தலைய சூல வரையுறப் பெற்றோர் தாமுந்
தடக்கைமார் புந்தி தன்னிற் சால வலஞ்சுழியி னோரும்

(இ - ள்) கடிதடத்தின் புறத்திலும், மலர்போன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விரும்பத்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவர்களும், பெருமைபொருந்திய ஒள்ளிய முகத்தில் அழகுற வடித்த முத்தலைகளையுடைய சூலம்போன்ற இரேகையை யடையப்பெற்றவர்களும், விசாலமான கையிலும் மார்பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவர்களும் எ - று (௫௪)

வலஞ்சுழி முதுகி னொன்று வலம்படக் கிடக்கி னோரும்
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெரிநதில் வதிகி னோரும்
வலஞ்சுழி யகன்ற வல்கு லடிப்புற மருவி னோரு
நலஞ்செறி பாண்டில் போலு நன்சுழி யாங்குற் றோரும்

(இ - ள்) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுண்டாகும்படி பெற்றவர்களும், மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவர்களும், பரந்த அல்குலினடியில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவர்களும், அவ்வல்குலிலே நன்மைமிக்க [illegible]ம்போலும் நல்ல சுழியை யுடையவர்களும். எ - று. (௫௫)

இருசுழி முகத்திற் பெற்ற வொண்டொடி யோரு மேனைக்
கருந்துநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற் றோரு
மருமலர்ப் பொருட்டு வாழ்க்கை வானவன் வளாக்க லுற்ற
திருவர்க்கும் பரத்ப யோகு மிறைஞ்சிமுன் னருள்பெற் றோரே.

(இ - ள்.) காசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மங்கையர்களும் ஏனைய விளக்கத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசம்பொருந்திய தாமரைமலர்க்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளர்த்த அவ்விருமங்கையர்களது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூர்வத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (௩௬)

கருநிற மறுவார் மூக்கி னுதியுறக் கலந்து ளோருங்
கருதுமெட் கொசுகே போலும் வடிப்புறங் காலைப் பற்றிப்
பெருகிய வலகு லந்தம் பிறங்குறத் திகழ்கி னோரு
மொருசுழி கடிதொ டலகு லளவுமுற் றுளிர்கி னோரும்.

(இ - ள்) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின் முனையிற் பொருந்தப்பெற்றவர்களும், கருதத்தக்க எள்ளைப்போலுங் கொசுகைப்போலும் வடிவானது புறங்காலமுதற் பரந்த அலகுலவரையிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியானது கடிமுதல் அலகுலவரையிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும் எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்
கொசுகு - மசகம் (௩௭)

கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மொருசுழி கதுவி னோருங்
கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மிருசுழி கதுவி னோரும்
வடிபொரு குவளைக் கண்ணின் மருவிய சுழியி னோரு
நெடியவொண் ணுதன்மேற் சால நிகழ்வலஞ் சுழியி னோரும்.

(இ - ள்) கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூர்மைவாய்ந்து போர்புரியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒள்ளிய நெற்றியின்பேரில் மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவர்களும் எ - று. (௩௮)

சுழிவல மிடமாய்க் கூந்த றுவள்பிடர்க் கதுவி னோரு
மழகிய வரையி னுப்ப ணளவொளிர் செவிக்கண் மீதிற்
குழல்வளர் சியினுச் சிக்கட் கூடிய சுழியி னோரும்
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிக்கி னோரும்.

(இ - ள்.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநெவிலேயும் அளவிக்கொள்ளத்தக்க அழகை யுடையசெவிகளின்பேரிலேயும், கூந்தல் வளர்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நித்திரைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பற்க ளைக்கடிக்கின்றவர்களும் எ - று. (௩௯)

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன பிறவும் பெற்றுக்
கலக்கணுற் றுறுத லாதிக் கரிசினைப் பெற்றோ ரல்லா
நலக்குநாண் மலரின் மேலோ னற்றவப் பேறாய்த் தோன்றி
யலக்கணவை யகத்தி னீக்கு மங்கலார் வடிவு காணார்.

(இ - ள்) (உத்தம) இலக்கணமார்க்கத்தினின்று விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும்பெற்று வருந்தத்தக்க துன்பமடைதல் முதலியகுற்றங்களை யடைபர்

தவர்கள் யாவரும் நன்மைபுரியும அன்றலர்ந்த தாமரைமலரின்மேற் பொருந்திய பிரம தேவனுடைய நல்ல தவப்பலனைத்தோன்றி, உலகிறந்த தன்பத்தை விலக்கும அவ்விருமங்கையர்களது வடிவத்தைக் கண்டவர்களாவார்கள். எ - ள (கூO)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பிலின் பத்தைக் கூற்றோ
மனமொழி வடிவுக் கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச் சொற்றுறு
கனகனே நிகரின் மாத ராரெழி லியற்பிற் றெனறே
நினதுமுன் னுரைத்தே னுள்ள வாறெவர் நிகழ்த்த வல்லார்

(இ - ள) மனவாக்குக் காயங்கட்கதீதப்பட்ட எல்லையில்லாத சுகத்தைக்கற்றவர்கள் மனவாக்குக்காயங்கட் கெட்டுஞ்சுவையுடன் மாட்சியுறச் சொன்னாற்போல, ஒப்பில்லாத அம்மங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன் கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவர்தாம் மெய்த்துச்சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று (கூக)

வேறு

என்று வீணைகை யேந்திய நாரதன்
மன்ற மேவிய வண்மையு ரைத்தனு
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ளலகினன
கொன்றை வேணிக் குழகன் குமாரனே.

(இ - ள.) என்று (இவ்வகையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வாணித்து) சசொல்லவும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானரது புத்திரராகிய விநாயகக்கடவுள நன்றாகக் கேட்டுக்களித்துத் திருவருளசெய்தனர் எ - று

நாரதர்வீணையை மகதி யென்பபடும் (கூஉ)

ஐயன் மெய்யருள் கொண்டடி தாழ்ந்துபோயக்
கையில் வீணை கதுவிய மாதவ
னையு நுண்ணிடை நங்கைய ரின்புற
வைய முய்ய மதித்திஃ தோதினன

(இ - ள்) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவமுடைய நாரதமுனிவன விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைபபெற்று, அவருடைய திருவடியைப்பணிந்து சென்று, இளைக்கின்ற நுட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்திதேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும யோசித்து (அவர்களிடத்தில), இதனைக்கூறினன் எ - று (கூ௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
மின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மன்பி னுவந்து பணிந்தவன
னின்று நுங்கள் வனப்பு நிகழ்த்தினேன.

(இ - ள்) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராத தனங்களையுடைய மங்கையர்களே! விநாயகக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெல்லிய திருவடியைப்பொருந்திய அன்புடன் கவிந்து வணங்கி (அவர்முன்) நின்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன் எ - று. (௬௪)

விதுவ ணிந்த விநாயக னெம்பிரான்
புதும நோமுகப் பாவையி ருங்களை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக் கின்றன
னிதுநி கழ்ந்த படியென வியம்பினான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சிரோமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத் திருமணஞ்செய்யும்படி திருவுளங்கொண்டிருக்கின்றனர் இது நடந்தசங்கதியென்று (அவர்களுடன்) கூறினன் எ - று.

பாவை - பதுமை இது உவமவாகுபெயர் (௬௫)

வேறு

இன்னணமு னிதந்லைவ னேறபுறவி யமபக
கன்னிபரு மனறலபுரி காதலினி ருந்தார
நன்னாவனை வாலவனை நாயகனம ருங்கு
மனனுவது செயதிடம திந்தனனெ முந்தேன.

(இ - ள்) முனிவர்தலைவனான நாரதமுனிவன இவவாறு பொருந்தககூற, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும (விநாயககடவுளை) திருமணஞ்செய்யும விருப போடிருந்தார்கள் (வியாசமுனிவனே!) யான அவர்களை நல்ல மணவினையால ஐங கரக்கடவுளபாற பொருந்துதலசெயய யோசித்தெழுந்தேன எ - று. (௬௬)

முக்கணமுக மைந்துடைய முன்னவனை மூவாத
தக்கனமக மீறுபுரி சஙகரனை விண்ணோர
தொககனாதொ ழுங்கயிலை துன்னினன வைககட
புக்கடிவ ணஙகுபுபு கழ்ந்தினிது நின்றேன

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களபொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற் கடவுளும், அழியாத தக்கன்செய்த யக்ஞத்தை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, தேவர்கள்கூடிப் பணிகின்ற திருக்கைலையையடைந்து சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகநின்றேன. எ-று.

தொக்கனர் துன்னினன் என்ற வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செய்பு எனனும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௬௭)

வந்தவர வென்கொலெனு மங்கையுமை பங்கர்க
கெந்தைநின தின்னருளி னெங்களையு யிர்த்தோர்
கிந்திரையு நாணுமெழின் மங்கையரை யீதற்
கந்தணநின் சிந்தையறி தற்கென விசைத்தேன்.

(இ - ள்) நீ வந்தவருகை யாதெனவினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு, எந்தையே! அந்தணனே! தேவரீருடைய திருவருளால், எங்களைத் தந்தருளிய பிரமதேவனுக்கு இந்திரையும் நாணமடையத்தக்க அழகமைந்த சித்தி

[சத்]திதேவிகளை மணஞ்செய்விக்கத் தேவரீருடைய திருவுளத்தை யுணர்தற்கென்று [வந்]திலேன். எ - று.

இத்திரை - சிதேவி. (௬௯)

திங்கண்முடி வேய்ந்தசிவ னாகருணை கூர்ந்து
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
யைங்கரன யக்குமருண மன்றலினை வோர்க்கு
மங்கலம தாமதுவ யக்குகடி தென்றாள்

(இ - ள) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபை [யி]ருந்து உமாதேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாதேவியார் என்னைப்பார்த்து, [ஐ]ந்து கரங்களையுடைய கணேசனுக்கு விருப்புண்டாக்குந் திருமணம் எல்லோருக்கு [ம]ங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) விரைவிற்செய்க வென்றனர் எ-று

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரதனைய டுத்தெதிரவ ணங்கியடி கேண்முன்
பரவிரு சத்திகளப ணிந்தனையன் றேயவ
ரிரவுமல ரோதியரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள) குரவர்கள் சம்மதித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கடவுளைச் சமீபித்து எதிர்பணிந்து, சுவாமிகளே! முன்னேயான துதிசெய்ய இருசத்திகளை யுதவினீரன்றோ? அமரர்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருள்வீராகவெனக் கூறினேன். எ - று

குரவர் - தாய்தந்தையர் வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது சிறந்தவன். (௭௦)

நின்னுருவில் யாதுநிகழ் கின்றததுவன் றி
மன்னுலகில் வேறுநிக ழாமரபி னுலக
கன்னியரை நீவதுவை காணினல தின்ப
துன்னுதலு றாதுலக மென்றிதுவு ஞ்சொன்னேன்

(இ - ள) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது [பி]றிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நிகழாத மரபுவழியால், அச்சித்திபுத்திகளைத் [தே]வரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டா தென்று இதனையு முரைத்தேன் எ - று (௭௧)

நீடுலக மாண்களொடு பெண்கணிரை யொத்துக்
கூடினது வென்றொழின்மை கோதறவ ளாத்துப
பீடுதர லாலவரைவு பேணுதலு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநவி லுறறேன்.

(இ - ள்) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆணமக்களோடு பெண்மக்கள் மன மிசைந்து சேர்ந்தால், அச்செயல் என்ன படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி நன்மையைத் தருவதால், திருமணஞ்செயவித்தல் கருதிவந்த அடியேனை யாண்டருள வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு

அட்ட மூர்த்தி யத்தறகிசை வுற்றுநீ
பெட்ட மனறல் பிறகக்குமு யறசிசெ
யிட்ட மாகிய யாவாக ளோடுநாஞ்
சட்ட வெய்தது தாழ்க்க கலேயெனறுன

(இ - ள) எண்வகைமூர்த்தங்களாகவிளங்கும விநாயககடவுள் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விருமபததக்க திருமணத்தை முடிக்கும முயறசியைச் செயவாயாக நாம இஷடமாகிய எலலாரோடும திருததமாக வருவோம காலந் தாழ்க்காது செலகவெனறனா எ - று

அட்டமூர்த்தி யென்றதை, திருவாசகம "நிலநீா நெருப்புயிா நீளவிசும்பு நிலாப்பகலோன, புலனாய மைந்தனோ டெணவகையாய புணாநது நின்றான, உலகே ழெனததிசை பததெனததா னொருவனுமே, யலவாகி நின்றவா தோணேக்க மாடாமோ" எனபதனாலறிக (எக)

கருணை நாயகன கண்ணருள கொண்டுபோய்த
திருவி னாயகன சேவடி தாழ்ந்தநான
மருவின வாாகுழ லாரமண மோதியபின
பொருவில சத்திய லோகம புகுந்தனென

(இ - ள) ஞான கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசபபெருமான கடாட்சம் பெற்றுச சென்று, இலககுநாயகனாகிய திருமாலின செவவிய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம் பொருந்திய நீணட நலல கூநதலையுடைய சித்திபுத்திகளின திருமணத்தைக கூறிய பிறகு ஒப்பிலலாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைநதேன எ - று (எச)

வேறு

முனிவர ரெழுவரை முடிகொள வேநதரைப
புனிதவின் னவாகளைப புலவா மனனனைக்
கனிமொழி யவரொடுங கடுக வமமினென
றினியமங கலமபொறித தெய்த வுய்ததனென.

(இ - ள.) சபத விருடியரையும, கிரீடமணிந்த மனனர்களையும், புனிதமான தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இந்திரனையும, தத்தம மனைவிமாாகளோடும விரைந்து வாருஙகளென்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம வரைந்து (அவர்களபால) அடைய (தூதுவரை)ச செலுததினேன எ - று

முனிவர ரெழுவா—அத்திரி ஆங்கீரசன கௌதமன் சமதக்கினி பரத்துவாசன் வசிட்டன விசுவாமித்திரன எனப்படுவா அனறியும, அகத்தியன ஆங்கீரசன் கௌதமன காசிபன் புலத்தியன மார்க்கணடேன வசிட்டனெனபதும் வழக்கு. (எரு)

மாதவ வசிட்டன்முன மாத வத்தருஞ்
சீதரன் முதலிய தேவா கூட்டமும
பாதலத் தவரும்பார்த் திவரும யாவருங
காதலி மாரொடுங களித்து நண்ணினார்.

(இ - ள்) (பிரமன் செலுத்திய சித்திபுத்திகளின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு) பெருந்தவமுடைய வசிட்டன் முதலாகிய சிறந்த தவசிகளும், திருமால் முதலாகிய தேவர்கூட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மற்றெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புற்று வந்தார்கள் எ - று.

சீதரன் - சீதேவியை மார்பிலணிந்தவன், திருமால் (எசு)

நிதிமணித் தருக்களு நீடு தேனுவுங்
கதிர்மணி யிழைகளுங் கருத்தின் வேட்டவு
முதிர்சுவை யுணடியு முன்னி னாரொடு
பதியினார் கைக்கொளப் பணிப்பச் செய்தனன்.

(இ - ள்) நிதிகளும் மணிகளும் தருக்களும் பெருமைமிக்க காமதேனுவும் (ஆகியவிவை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்த பணிகளும், மனதில் விரும்பியனவும், சுவை முதிர்ந்த வுணவும், (ஆகியவிவற்றை) நெருங்கினவர்களுடன் அந்நகரவாசிகள் கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தேன் எ - று

நிதி—சங்கநிதி பதுமநிதியென விரண்டு இவை முறையே சங்கரூபமும் பதுமரூபமு முடையனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குந்தோறுங் குறையாதுகொடுக்கு மியல்பின

மணி—சிந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென்பன இவை விரும்பியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்

தேனு—பசு. (எஎ)

நச்சிய மயன்றிரு நகரங் கோடணை
யிச்சையி னியற்றின னியற்று மன்றலுக்
கச்செழு மண்டப மகத்தி னாக்கினான்
விச்சுவ கன்மனென் றுரைக்கு மேதையோன்.

(இ - ள்) (யாவரும்) விரும்பிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் விருப்பின்படி அழகுசெய்தனன் செய்யப்பட்ட திருமணத்திற்காகிய அந்தச் செழிய மண்டபத்தை விச்சுவகன்மனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனத்தால் நிருபித்தனன் எ - று

மயன் - அசுரகம்மியனென்றும், விசுவகன்மன்-தேவகம்மியனென்றுஞ் சொல்லப்படுவர். இவர்களே சிற்பநூல் வல்லவர்களாம் (எஅ)

வனப்பினை முழுவதும் வடித்து நான்முகன்
மனப்பெரு முயற்சியின் வகுத்த மாநகர்க்
கனப்பெரு மயன்கடி மணத்துக் காக்கிய
வினைப்படு மெழிலெவ ரியம்ப வல்லவர்

(இ - ள்) நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும் வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினால் சிருட்டிசெய்த சிறந்த அந்நகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனென்பவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியாகிய அழகை எவர் தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவர்? எ - று. (எகூ)

முத்தின் றோரணப் பத்தியு முதிர்குலை வாழைக்
கொத்துமப் பூகமுங் குளிர்மணிப் பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப் பிறக்கமும் பிறங்குவே திகையின்
வைத்த பூரண கும்பமும் வயின்வயின் விளங்கும்.

(இ - ள்.) முத்தாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிர்ந்த குலையையுடைய வாழைமரக்கூட்டங்களும், கமுகமரங்களும், குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துப்பந்தர்களும், துவசங்களும், சுவர்த்தலத்தெழுதிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணையின்மேலிலமாத்திய பூரணகும்பங்களும் இடங்கடோறும் விளங்கின எ - று

பூரணகும்பம் - நிறைகுடம்

வடாது மால்வரை மருட்டிய மாற்றுயர் பொன்னுற
றடாத பேரொளி மணிகளாற் சமைத்தமா நகரின்
விடாத பேரெழி னோக்கவிண் காவல னளவிற்
படாத வாள்விழி படைத்திலே னெனப்பரி வுழந்தான்

(இ - ள்) பெரிய வடமலையாகிய மேருமலையை மயங்கச்செய்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னாலும, தடைசெய்யப்படாத பேரொளிவாய்ந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்யப்பட்ட அச்சிறந்த நகரத்தின் நீங்காத பேரழகைப் பார்க்கும்படி எண்ணிக்கையிலடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளை யடைந்திலேனென்று, தேவர்களுக்கிறைவனான இந்திரன் துன்பமிகுந்தான் எ - று

இந்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங் கண்டுமுடியாமையின் "அளவிற் படாத வாளவிழி படைத்திலே னெனப்பரி வுற்றான்" என்றார்

வடாதுவரை - மேரு வடதிசையிற் பல மலைகளிருப்பினும் அது பொன்மலையாதலாலும் சிவபிரானுக்கு வில்லானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அசைவின்மையாதலாலுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனையே கூறுதல் வழக்கு (அக)

இந்தி ராதியர் வேறொரு துறக்கமெய் தினர்போ
லந்தி லாதையி லழுந்தின ரந்நக ரவரு
மெந்தை யாரகடிக் கியற்றுபுத் தெழிலவளர் களிப்பான்
முந்து நோக்குறு வுயர்கதி முற்றினர் மன்னோ.

(இ - ள்) இந்திரன் முதலிய இமையவர்கள் வேறொரு சுவர்க்கலோகமடைந்தவர்களைப்போல, அவ்விடத்திற் சந்தோட (சாகர) த்தில் மூழ்கினார்கள். அந்நகரவாசிகளும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய அலங்காரத்தினாற் பெருகிய களிப்பால், முற்பட்டுக்காணாத உயர்ந்த பதவியை யடைந்தவர்களை யொத்தார்கள் எ - று.

அந்தில - அவ்விடம, அசை. "அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளாகும்" - என்பது சூத்திரம்

புத்தெழில் = புதுமை - எழில். (அஉ)

ஆழி ரட்டிய கோடியென் னாழமம புவியுங்
கூறு மெந்திரன் முழுவதுங் கூட்டுங் நகரம்

ன்று பெற்றவர் காளினும் விளங்குகா லத்தால்
வேறு பாடில் தவையெலா மொருங்கிய விளைவால்.

(இ - ள்.) பன்னிருகோடி சூரியர்களும், சந்திரர்களும் சொல்லுகின்ற நக்ஷத்திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்த பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், அந்நகரமானது விளங்குகின்ற காலத்தினுலுண்டாகும் வேறுபாடடைந்ததில்லை (ஏனெனில்) அவையாவுந் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால் எ - று. (௮௩)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும்
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
றேமெ லாமுரு வொத்தலிற் றமமுள் வேறிலை
நாம மாத்திரம் வேறுபா டெணவிற் றுவண.

(இ - ள்) காமதேனுவினால் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகதருவினாற் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாதர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள் மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லாநின்றன. எ - று (௮௪)

பாரி சாதமந் தாரங்கற் பகம்பசுந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென் றிவையெலாந் ததைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல விளைப்ப
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி னவ்வயி னகலார்.

(இ - ள்) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம்-பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலைகள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டுசெய்ய, (ஆங்கடைந்துள்ள) எல்லோரும் அவ்விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று. (௮௫)

வேட்ட வேட்டவை கற்பக மாதிகள் வீச
வேட்கை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலகுஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திகழ்விளை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குளிர்மலர்ப் பொதும்பருந் நகரும்.

(இ - ள்) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகதரு முதலியன வீசுதலால் (தமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்களும், நிறம்மைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினார்கள் எ - று.

ஏட்டை - ஆசை ஆறு - கடைகுறைந்து ஆ என நின்றது (௮௬)

வாச மென்புன லாடியு மலர்ந்தபூம் பொழிலி
னூச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னூடியு நெடுங்கட்
காச லம்பிய மூலையினர் சிலருள களித்தார்.

(இ - ள்.) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விகசித்த மலர்ச் சோலையில், ஊசல் அம்மனை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அனபுமிகுநத கணவரிடததிலமனநாடியும், நெடியகணகளையுங காசானது அசைகினற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மனங்களித்தாகள். எ - று.

ஊசல - ஊஞசல அம்மனை இஃதிககாலதது ஏழங்காயெனப்படும் கநது கம - பநது காசு - நவமணிகள அலலது ஓாவகை மாதரணிவடம். (அஎ)

கிளளை மெனசொலாற பூவையின கிளவியைக கீழ்நதுங்
கிள்ளை மெனசொலைப் பூவையின கிளவியாற கீழ்நது
நளளு மெனபிடி யாடலை யனனததா னலிநதுங
களளுண கோதைபா தமமுளை சிலருளங களிததாா

(இ - ள) கிளிகளின மெலலிய சொறகளால நாகணவாயபபறவைகளின் சொற்களைக கீழ்பபடசசெயதும, கிளிகளின மெலலிய சொறகளை நாகணவாயப்பறவைகளின சொறகளாற கீழ்பபடசசெயதும, விருமபததகக மெலலிய பெணயானையின நடையை அனனபபறவையால துனபுறததியும, தேனபொருநதிய அளகததை யுடைய மங்கையாகளிலே சிலா மனமுவநதாாகள எ - று (அஅ)

களிசெய வேழததின வெனறியுங கவனவாம பரியின
விளிவில வெனறிபு மேழகஞ சிவலகவு தாரி
பொளிறு சூடடுடை வாரணம போரிடை யுறுத்து
வெளிறில வெனறியும வேநதருட சிலாகொடு வியநதாா.

(இ - ள) மதககளிபபைச செயயும யானையினலாகிய வெறறியும, நடையுடன தாவிசசெலலும குதிரையினலாகிய அழியாதவெறறியும, ஆடு - சிவல - கவுதாரி-பிரகாசிககினற உசசிககொணடையையுடைய சேவறகோழி ஆகிய விவறறின் சணடையால உணடாகும வெளிறறுததனமையறற வெறறியுஙகொணடு மனனவருட சிலா மனங்களிததாாகள எ - று

கவனம - குதிரைநடை

சிவலஎனினுங கவுதாரியெனினுமொககும எணடு அவ்விரணடனையுங கூறியிருததலின அவறறின உடபேதஙகளெனககொளக (அகூ)

சுருதி யாதிக டுகளற வுணாநதுசூழ வினையை
யொருவு மாதவ வசிடடரா தியருறு வாாக
டரும வாதமு மருததவா தமுநதகு காமப
பொருளின வாதமு முததிவா தமுமபுகன றிருநதாா.

(இ - ள்) வேதமுதலியவறறை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னுங்) குற்றங்களொழியக்கற்று, தமமைச்சூழ்ந்த வினைததொடக்கை யொழித்த பெருநதவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோாகள தருமவாதமும் அருத்தவாதமும தகுதியாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும மோட்சப் பிரதிபாதகமான வாதமுஞ் செயதுகொணடிருநதாாகள. எ - று.

இசசெயயுளால் ஆங்கிருநத வசிட்டராதியோர் சதுர்வித புருஷாாத்தங்களைப்பறறி ஒருவரோடொருவா வாதித்துககொண் டிருந்தார்களென்றா, (கூ௦)

சனக ராதியாம் யோகியா தத்துவன் மொழிந்த
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லருளாற

புனித மாகிய பூரணப் பொருளியல் புயிர்ச்சீர்
நனிவி ராவுபா சத்திய லவினற்ன ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) சநகர்முதலாகிய யோகிகள் தத்துவசொரூபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவிதிப்படி திருவருள் வசத்தினாற் பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியல்பும், உயிர்களின் சீர்த்தியும், மிகுதியாகக் கலந்த பாசத்தினியல்பும் (இத்தன்மையனவெனக்) கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி உயிர் - பசு பாசத்தினியல் - பாச வியற்கை, எனவே திரிபதார்த்தங்களின் விடயமாகச் சமபாஷணை செய்துகொண்டிருந் தாரென்பதாம். (கூக)

சித்தி யெட்டையுங் காட்டிச் சித்தர்கட் டமு
மொத்தி டார்களை வணக்கினர் வந்தன ரிருந்தார்
சுத்த வானவ ரினத்தவர் தம்மொடு தொக்குத்
தத்த மாற்றலைத் தோற்றுபு தருக்கின ரிருந்தார்

(இ - ள்) சித்தர்கள் எண்வகைச் சித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணங்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தம்மினத்தாருடன்கூடித் தங்கட்டங்கள் பராக்கிரமங்களை (ஒருவர்க்கொருவர்) காட்டிக் கொண்டிறுமாந்திருந்தார்கள் எ - று

தமமுமொத்திடாரென்றது தங்கள் பக்கத்தவராகாது மாறுபட்டவர்களை.

வணக்கினர் - உவந்தனர் என்பன முற்றெச்சங்கள் கருக்கினர் என்பதும் முற்றெச்சம் "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே" என்றது சூத்திரம் (கூஉ)

பதும மாநிதித் தொங்கலும் பணிலமா நிதியிற்
புதுவ தாமணித் தொடலையும் பொற்பமர் கற்ப
மதுவ ருமலர்த் தொடையலு மாடையு மற்றுங்
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுரைக் கடங்கா

(இ - ள்) சிறந்தபதுமநிதியாலாகியதொங்கல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமாலைகளும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகத்தருவின்தேன்சொரிதலொழியாத மலர்மாலைகளும், ஆடைகளும் பிறபொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்வதற்கு அடங்கமாட்டா எ - று

பதுமநிதி - இருவகைநிதிகளுளொன்று அல்லது பதுமம் - ஈயம் நிதி - குப்பல், எனவே பதுமநிதியென்பதை இரசகுணிகையென்னு மொகுமென்பா ரொருசாரார். பணிலம் - சங்கு; சண்டுமுத்துகள். தொடலை - மாலை பொற்ப என்ற இல் அகரம் ஆறனுருபிடைச்சொல் கற்பகமென்பது கற்பமென்னின்றது உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது ஆடையென்றது விதானமுதலியனவெனக் (கூகூ)

மணிப்பொற் றாணொடொற் நாட்டிய மரகத வாழை
தணிப்பு ருத்பூக் கதந்தகு கன்னலுந் தழையா

வணிபபொற் பூண்டுகி லமுதுசிற றுண்டிக ளனேதனும்
கணிபபி லாதன வழஙகுவ கண்டவா வியப்ப.

(இ - ள்) நவமணிகளிழைதத பொனனுலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறைந்தியவாழைமரஙகளும, எணணில்லாத கமுகமரஙகளும, தகுதியாகிய கருப்பங்கழிகளுந் தழைதது, (தம்மைப) பாாததவாகள ஆசசரியமடையுமபடி அழகிய பொன்னுறசெய்த ஆபரண்ஙகளேயும் ஆடைகளேயும உணவுகளேயும பலகாரவகைகள் முதலிய வெலலா வற்றையும எண்ணிறநதனவாகக கொடாநினறன எ - று

கறபகததருககளுடன கலநது வாழநத தன்மையாலும, கணேசப்பெருமானுடைய திருமணததிற் குபயோகபபடலின அவா கிருபாநோககமுறறமையாலும, அவற றிற கவவகைய ஆறறலவநததெனக (௩௪)

விண்ணின வேறுவே றாகிய வுலகினவிம மிகமு
மணணின வேறுவே றாகிய தீவினவான பொருளுந
திண்ண மாகிய பிததியிற சிததிர மரபு
நணணு வாாகளெலாந தொழிலகொடு நறபயன விளேககும.

(இ - ள) ஆகாயததிலுளள வெவவேறாகிய உலகஙகளின அறபுதஙகளும, பூலோகததிலுளள வெவவேறாகிய தீவுகளின சிறநத பொருளகளுமாக, உறுதியாகிய சுவாததலஙகளிலெழுதிய சிததிரஙகள, தமமை யடுததவாகளுககெலலாம, தஙகடஙகள மரபுககேறபத தொழிலசெயவனவாகிச சிறநத பலனேக கொடாநினறன எ - று

காம தேனுவா திகளெனக கடிசெயகா வணததுச
சேம மாமுரு வுகளபல செறிபபதே யனறிக
காம தேனுவா திகளேயும பனமுறை கானறங
கேம மாகிய விமமித மெணணில புரிவ

(இ - ள) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெயகினற பநதாகளிலுளள சேமமாகிய வடிவஙகளை பலபொருளகளேத தருவதேயலலாமல, காமதேனு முதலிய வறறையும அநேகமுறைகள அவமானபபடுததி, அவவிடதது இனபமாகிய எணணிறநத அற்புதஙகளேச செயயாநினறன எ - று (௩௫)

அழலசெய பலகதிாச சூரிய ரவிரொளி மழுஙக
நிழலசெய் பலகதிா நிதிமணி யிழைததமண டபத்தி
னுழலசெய தேவாக ணிழல்செயா தொளிாதம தருவங்
கழலசெ யாநிழல காட்டவி தெனனெனக கடுததா.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியும பல கிரணஙகளேயுடைய சூரியர்களது பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானதுகுனறுமபடி நிழலைச்செய்கின்ற பல கிரணங்களேயுடைய நவமணிகளிழைதத (பொன்னுலாகிய) மண்டபததிலே சஞ்சரிககின்ற தேவர்கள், நிழலைச்செய்யாது பிரகாசிககும (இயற்கையுடைய) தமதுருவஙகள் (தமமை) விட்டு பிரியாத நிழலைச்செயய (கணடு) இஃதெனனென்று மயக்குறறாாகள் எ - று. (௩௬)

வளாவு வேட்கையின் மண்டப மாதிநேற றியபின்
விளாய நாரதன் வெள்ளிமால் வளாபுகுந் திறைவ

வரையர் தேவர்க ளனைவரு மடுத்தன ரெழுகென்
றுரைசெய் தானது கேட்டுமை பாகனு ருவந்து

(இ - ள்.) திருமணமகிழ்ச்சியால், மண்டபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடிந்தபின்னர், நாரதமுனிவன் விரைந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள் எழுந்தருள்கவென்று கூறினன் உமாதேவியாரை யோர்பாகமாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (௯௮)

அத்தி வத்திரத் தமலனை யழைத்தயன் வளர்த்த
சித்தி புத்தியைத் திருமணஞ் செய்திடல் வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுரைத்தனர் கேட்ட
சுத்த தத்துவன் றூயநீர் தோய்ந்தணி யணிவான்

(இ - ள்.) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளர்த்த சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கவெனக் கூறினர் அதனைக்கேட்ட சுத்ததத்துவசொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினர் எ - று (௯௯)

வேறு

உம்பர்க ளிமையா நாட்ட மோவற விமைப்பச் செய்யும்
பம்பிய வனப்பின் மேனிப் படரொளி தணித்தா லென்னச்
செம்பொனம் பரங்கை வாங்கித் திருவரை யிசையச் சாத்தி
வம்பவிழ் கலவைச் செச்சை மருமந்தோள் பூசி னானே

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமைகொட்டும்படி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னுடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்து, திருவரையிற் பொருந்தவணிந்து வாசனைவீசுங் கலவைச்செச்சையைத் திருமார்பிலுந் திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனர் எ - று

இமையாநாட்டம் தேவர்கட்குரியது இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்களெனப்பட்டனர் செச்சை - செஞ்சந்தனக்குழம்பு (௪௦௦)

திங்களை முடியில் வேய்ந்த செய்தியை யறிந்து தாமு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற்
றங்கிய கோளு நாளு மொருங்குறத் தரித்த தேய்ப்பப்
பொங்கொளி மணிகா லியாத்த பொன்முடி சூடி னானே.

(இ - ள்) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செய்தியையுணர்ந்து, கிரகங்களும் அவ்விடத்தில் சேரக்கருதி அருந்தவஞ்செய்தலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சடையில்) அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கக்கும் இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற்செய்த கிரீடத்தை யணிந்தனர். எ - று

சூரியன முதலிய கிரகஙகளும, அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரஙகளும ஒருஙகு சோநதனபோல விளஙகு மிரததினஙகளபதிதத பொன கிரீடமணிநதன ரென்பது கருதது (௩0௪)

அருந்தவத் துரிய தென்றே யவிர்சடை மறைத்து நின்ற
திருநதுபொன முடியின மீது திருமணக காடசி யினமேல
வருநதுமென றெணணி ஞனபோல வளாசடை மதிவெண டிங்கள
பொருநதுற வணிநது கொனறை மாலிகை பொறபச சூழ்நதான.

(இ - ள) வளாகினற சடாடவியிற பொருநதிய இளமபிறைசசநதிரன், திருமணததைக காணபதில விருபபுறறு வருததமடையுமெனறு திருவுளளஞ செய்தார் போல, அரியதவததொழிலுககே யுரியதெனறு கருதி, விளஙகுகினற சடைமுடி நினற திருததமாகிய பொனனுலாகிய கிரீடததினபேரிற பொருநதவணிநது, கொன றைமாலையையும அழகுற வணிநதனன எ - று

"வளாசடை மதிவெணடிஙகள திருமணககாடசியினமேல (விரும்பி) வருநதுமென றெணணிஞனபோல, அருநதவததுரியதெனறே யவிாசடைமறைதது நினற திருநதுபொன முடியினமீது, பொருநதுற வணிநது" எனறநவயஙகொளக

திஙகளை முடிமீதணிநது கொனறைமாலை புனைநதானெனபது கருதது.

அணடகோ டிகளை யெலலா மளாககணத தழறறி நீறறு
மணடுமே ரழறகண மனறன மததியில வரமபு நீஙகி
மிணடலுங கூடு மெனறு வெயதுமுன காததா லெனனக
கணடவா வியபப நெறறிக கதிாமணி யோடை சோததான,

(இ - ள) (பலலாயிர) கோடியணடஙகளையும அரைவிநாடியில எரிததுச சாமபராககும மிகுதியுடைய தீககணணனது திருமண நிகழசசியினிடையில, தன எலலைகடநது (மததால) அடாததலுங கூடுமெனறுகருதி, தீமையைமுறபடடுத தடைசெயதாறபோல, தரிசிததவாகள களிபபெயதுமபடி திருநெறறியில பிரகாசிக கினற நவமணிகளபதிதத ஓடையணிநதனன எ - று

ஓடை - நெறறிபபட்டம இறைவருடைய சூரிய சோமாககினிகளாகிய விழிகளில, தீககண இயறகையாகச சாவததையு மழிபபதாதலின, திருமணததிலும் ஒருவேளை அஙஙனம நிகழாவணணம அதனை மறைதது நெறறிபபடடமணிநதனனென றுகறபிததனா. (௩0௫)

எறறிய மணிபபொன் மோலி யிடததினி தணியுப படட
கீறறிளந திஙகள காணற கேழகிளா நிலவோ வெனன
நீறறொளி பழுதத நெறறி நிகாரு வாசஞ சாலத
தீறறிய நறுஞ்சநத தூரத திலகமும பொறிததது வைததான.

(இ - ள) (திருமுடியில) அணிநத மணிகளிழைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத தரிககபபட்ட இளமபிறைசசநதிரன சிநதிய நிறமவிளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோர்) சொலலுமபடி, திருவெண்ணீற்றின பிரகாசமானது மிகது விளங்குந திருநெற்றியில், ஒபபுகூறுத லருமையாகிய மிக்கவாசனைகலநத கஸ்தூரியாகிய திலதத்தையு மெழுதினர். எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரனவீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீற் றொளிவிளங்கும் நெற்றியிற் சிந்தூரத்திலத மிட்டனனென்பது கருத்து. (கஙச)

காமவே ளவிய வன்னோன் கைத்தலக் கொடியின் மீனுஞ்
சேமவான் கொடியின் மீனுந் திருமுகக் கருணை வெள்ளத்
தேமமார்ந் திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாங்கு
வாமமார் மணியிற் செய்த மகரகுண் டலங்கா திட்டான்.

(இ - ள்) மன்மதன் வருந்தும்படி அவனுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவசத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமானுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இன்புற்றிருக்கக் கருதி, இருபுறங்களிலும் வந்திருந்தாற்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களாலாகிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனர் எ - று.

வேளென்பது மன்மதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவேளென்றார். காமனாகியவேளென விரியும். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மன்மதன்கொடிமகரம் அம்மகரமும் அவன்சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும் வெள்ளத்தில் களித்துவாழ்ந்த தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள்ளத்தில் துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றார். வான்கொடியின்மீன் என்றதற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றுவது, கொடிபோலும் விளங்கும் அருந்ததிமீன் [மீன் - நக்ஷத்திரம்] என்றுவது பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன ரென்பதாம். (கஙரு)

முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச் சங்கந்
தகவுமிழ் மணிக ளென்னத் தரளமா லிகைபொற் பூண்க
ளுகுகதிர்க் கடக மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச் சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே.

(இ - ள்) முகமாகிய கமலநிதியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய சங்கநிதியும் தகுதியுறச்சிந்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முத்துமாலைகளும், பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும், உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆபரணங்களும் நன்மைபொருந்த அணிந்தனர் எ - று.

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்களாதலின் "முகநிதிக்கமலங் கண்டமெனுநிதி மூரிச்சங்கம்" என்றார். நிதிக்கமலம் என்பது நிதியாகிய கமலமென விரியும். உகுகதிர் - வினைத்தொகை. இதனைக் கதிர் உகு என மாற்றுதலுமொக்கும். உதரபந்தனம் - அரைப்பட்டிகை. கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிவர்ந்தான் கார்போற் பொழிமதக் களிநல் யானை
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங் கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிமையாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்தை (அவருக்கு வாகனமாகக்) கொடுத்து, போர்செய்யும் இடபவாகனத்தில் தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அறுதற்காய நான்கு திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் பொழிகின்ற மதத்தையுங் களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அயிராவணம் என்பது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ளதோர் வெள்ளானை இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவதமென்னும் இந்திரனவாகனமாகிய கீழ்த்திசை யானையென்றும் பலதிறப்படக்கூறுகின்றனர். அஃதெங்ஙனமாயினும் இந்நூலாசிரியர் கருத்து இரண்டாயிரங்கோம்புகளை யுடைய யானையென்பதேயாம் இதனை இவ ரியற்றிய,

பேரூர்ப்புராணம்.

"கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனுருக்கலந்த தனக்கேயல்லால்
துங்கமணிக் கோடிரண்டா யிரம்படைத்த கரியெவாக்குந் துணைடன் மூன்று
தங்கணெடும் புவனத்தென றமைந்தனளபோற் பாசமொடங் குசங்கையேந்து
மங்கலமிக் கருள்பேரூர் மரகதவல் லியினிருதாள் வனசம் போற்றி"-என்பதனானறிக.

அலைவளர் புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிக்குஞ் சேட
னுலைவுற மூக்கிற் கொத்தி யொய்யெனத் தூக்கு மஞ்ஞை
கலைவளர் மலயச் செல்வன் கரிசுதீர்த் துபதே சித்த
விலைவள ரயில்வேற் செங்கை யெம்பிரா னேறிச் சார்ந்தான்

(இ - ள்) அலைகள்வளர்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறும்படி மூக்கினாற்கொத்தி விரைவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில் வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அச்சவடிவாகிய கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங் கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அகத்தியமுனிவர் தமிழ்க்கலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியாசலத்திருப்பவராதலாலும் "கலைவளர்மலயச்செல்வன்" என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்க் குபதேசித்தமையின் "கரிசுதீர்த் துபதேசித்த" என்றுங் கூறினர் (௧௦௮)

ஈசுர தத்து வத்து மிருந்தரு ளனந்த ராதி
யீசுறும் வித்தி யேச ரெண்மரு மெவரு முன்னாய்
பேசுறு முதன்மைத் தான பிரணவ மனுவுந் தத்தந்
தேசுறு முறுப்பி னோடுந் திரண்டனர் மருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஈசுவரதத்துவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தர்முதலிய குற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுரர்களும், எல்லோரும் முதலிற்கூறுகின்ற சிறந்ததாகிய பிரணவமந் திரமும், தங்கட்டங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசனங்] களோடும் (கணேசப்பெரு மான்) பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று.

அநந்தராதியெண்மர்: அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத் திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன் - சிகண்டீசன் என்பவர். (௧௦௯)

வேறு.

சுந்தரிக் கைதயில்வாழ் சுந்திரன் ஞான தொல்கண நாதரெங்க ளர்களு
மூந்துமகேசனையிந்திர னாதி புலகபா லருமவர் கரத்தில்

வைத்தலச கிராமுன் னுனவெவன் படையு மந்திரஞ் சத்தகோ டிகளும்
பத்திரட் டியிவெனட் டடுத்தவா கமமும பாங்குற முறைமுறை சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்) சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில வாழ்கின்ற ஈந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுகணநாயகர்களும், உத்தமர்களாகிய இந்திரன் முதலிய உலகபாலகர்கள் எண்மர்களும, அவ்விந்திராதியர் கரங்களிலமாந்திய வசசிரமுதலிய எட்டு ஆயுதங்களும, எழுகோடிமகாமந்திரங்களும, இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும, (தத்தம தேவ வடிவுடன்) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச சூழ்ந்தார்கள். எ - று (கக0)

வீழ்ந்திடுங் கலைமத்த தகத்தில்வா ழெணமா மிகுபிர கிருதித்த துவத்தில
வாழ்ந்திடு மெணமா பஞசபெள திகமாய வதிபிர மாணடங்க ளனைத்துந
தாழ்ந்திடா தளிக்கு நூற்றுவா குணத்த துவத்திலவாழ சீகணட ரவரோ
டேயந்துவாழ வீர பத்திர ரெனனு முருத்திர ரெனைவருஞ் சூழந்தார.

. (இ - ள.) கலைமத்தகத்தில் வாழ்கின்ற எணமாகளும, மிககபிரகிருதி தத்துவத்தில வாழ்கின்ற எணமாகளும, பஞசபூதசமபந்தமாகி விளங்கும பிரமாணடங்க ளெல்லாவற்றையுங குறைவின்றிககாக்கும நூற்றுவருருத்திராகளும, குணத்தத்துவத்தில வாழ்கின்ற சீகணடா (ஆதியரும) அவருடன பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபத்திர ரெனனுமுருத்திராகளும மற்றியாவருஞ் சூழ்ந்துவந்தாாகள எ - று

பிரிதிவிதத்துவத்தில ஆயிரகோடி அணடங்களுணடு. இதைககடந்த அப்புத்தத்துவம பதின்மடங்கு விரிவுமுயாசசியு மேற்றுங்கொணடிருக்கும அப்புத்தத்துவத்தைப்பற்ற, தேயுமுதற பிரகிருதியீறாக அணடங்கள பதினமடங்குவிரிவு முயாசசியு மிகுந்திருக்கும. முன்னைய பிரகிருதியைப்பற்ற, இராகம நூறுபாகம விரிவுமுயாசசியு மேற்றுங்கொணடிருக்கும அவவிராகத்தைப்பற்ற, வித்யாதத்துவம நூறுமடங்குவிரிவு முயாசசியுங்கொணடிருக்கும அவவித்தையைப பற்ற நியதிதத்துவம நூறுமடங்கு விரிவுமுயாசசியுங கொணடிருக்கும அநியதியைப்பற்ற, காலதத்துவம நூறுமடங்கு விரிவுமுயாசசியுங்கொணடிருக்கும. முனகூறிய காலத்தைப்பற்றக கலாதத்துவம நூற்றொரு பதினுயிரம விரிவுமுயாசசியுங கூடும. அதனமேல மாயை - சுத்தவித்தை - ஈசுரம - சாதாகயம முதலிய தத்துவங்கள ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடியே பதினுயிரம - இலக்ஷம - இரணடிலக்ஷம - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள அதிகப்பட்டிருக்கும

இங்ஙனமிருக்கு மண்டவிரிவில், பிரிதிவிதத்துவமாகிய நிவிர்த்திகலையின் ஒரு தட்டில, தேங்காய விளங்காய பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடியண்டமுணடு அவை பொனமயமாய அருக்கா பதினுயிரர் உதயமானாற்போல, குக்குடாணடம போலிருக்கிற அணடகடாகப்புறம்பே இந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திக்கினுமுள்ள நூறுபுவனத்திலும் நூறுஉருத்திரரும், அவாகள புவனத்திற்குமேல, காலாக்கினி யுருத்திராமுதலியோா புவனமாறும, அவற்றினமே லிரணடுமாக, அக்கலையில் நூற்றெட்டுப புவனங்களுண்டு. குணதத்துவத்திலுள்ள எண்மா: சீகண்டா ஔமா கௌமாரர் வைணவா பிராமர் பைரவா கிருதா ககிருதரெனப்படுவோா.

இந்திரதிக்கில கபாலீசன, அசன், புத்தன், வசசிரதேகன, பிரமத்தனன, விபூதி, அவ்வியன், சாத்தா, பினாகி, திரிசோதியன் என்ற உருத்திரர்கள க0 அக்கினிதிக்கில் உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன, வெப்புரு,

பிரமாநதகன,க்ஷயாநதகன,எனற உருததிரரகள ௧௦ எமதிககிக்கில யாமியன்,மிருததியு அரன, தாதா, விதாதா, கததிரு, காலன, தனமன, சஙயோததா, வியோகஇருதன் எனற வுருததிராகள ௧௦. நிருதிதிககில நிருதி, மாரணன, அரநதா, குரூரதிருட்டி, பயாநதகன, ஊாததுவகாயன, விரூபாக்ஷன, தூமிரு, லோகிதன, தெஙகிருட்டிருணன் எனற வுருததிராகள ௧௦ வருணதிககில பலன, அதிபலன, பாசததன், மகாபலன, சுவேதர, செயபததிரன, திாககவாகு, செலாநதகன, வடவாமுகன, தீமான எனற வுருததிராகள ௧௦. வாயுதிககில சீககிரன, லகு, வாயுவேகன, தீக்ஷணன, சூககுமன, க்ஷயாநதகன, பஞசாநதகன, பஞசசிகன, கபாததி, மேகவாகனன எனற வுருததிராகள் ௧௦ குபேரதிககில நிதீசன, ரூபவான, தனனியன, செளமியன, செளமியதேகன, பிரமததனன, சுபபிரகடன, பிரகாசன, இலககுமிவரன, சோமேசன,எனற வுருததிராகள ௧௦ ஈசானதிககில வியாததியாதிபன, ஞானபுகன, சருவன, வேதபாரகன, மாததிருவிருத்தன, பிஙகலாக்ஷன, பெலீபபிரீயன, சரு,சருவவிததியாதிபன,தாதா எனற வுருததிராகள ௧௦ அணடகடாக வோடடுககுககீழே விடடுணுதிககில அனநதன, பாலகன், வீரன, பாதாளாதிபதி, விபு, இடபததுவசன, உககிரன, சுபபிரன, உலோகிதன, சருவன எனறவுருததிராகள ௧௦ அணடகடாகததின மேலே பிரமதிககில சமபு, விபு, கணுததியக்ஷன, திரியக்ஷன, திரிதேசகவாதகன, சனவாகன, விவாகன, நபன, லீபசு, விலக்ஷணன எனற வுருததிராகள ௧௦ ஆகிய விநத நூறறுவரும இநதிராதியரான வுலோக பாலா, பலததையுமடககி யவாகளவாகளாற பூசிககபபடடுககொணடிருபபாாகள இவாகள புவனம ௮ காலாககினி, கூாமாணடா, ஆடகேசுரா, பிரமன, விடடுணு, உருததிரன இவாகள புவனம ௫ அணடகடாகததுககு மேலே சூககுமப பிருதிவியில பததிரகாளி, வீரபததிரா இவாகள புவனம உ ஆகப பிருதிவி தததுவததிற புவனம நூறறெடடெனக (௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப பூதக தலைவரும புறததிற சூழ
மாதவா மறைக ளோத மாகதா விருது கூறச
சீதவெண கவிகை மொயபபச சேணவெளி கொடிக ளோபப
மேதகு கவரி துளள வியனமுர சியமபச செனறா

(இ - ள) பூதாகளும, பிறபூதநாதாகளும (ஆகியயாவரும) புடைசூழ்ந்துவரவும, வேதியாகள வேதபாராயணஞசெயயவும, மாகதாகள விருதுகூறவும, குளிநத வெணகொறறககுடைகள நெருஙகவும, பெரிய ஆகாயததைத துவசஙகளமறைககவும், மேம்பாடுடைய சாமரைகள துளளவும, பெரியபேரிகைகளொலிபபவும (விணவழியாகச) செனறாகள. எ - று

மாகதர் - அரசமாதுககும வைசியனுககும பிறந்து ஒருவா வீரமுதலியவற்றைப புகழ்வோா (௧௧௨)

விண்ணெறி நீநதி யைங்கை விநாயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடையப நோககி யகததெழு முவகை பொஙகக்
கணணனும் யானுந தேவ கணங்களு மெதிரே போநது
வண்ணமென் மலாக டூவி மலரடி வணங்கி யேததி.

(இ - ள்.) ஐந்துதிருககரஙகளையுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான ஆகாயவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன் எழுந்தருள, திருமாலும யானுங்கணடு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மிககூர,

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களானருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற (அவ்விருவர்) திருவடியையும் பணிந்து துதித்து எ - று (௧௧௩)

மணிநக ரரச வீதி வலமுறக் கொண்டு போகி
யணிவளர் மண்டபத்தை யடுத்தன மடுத்த லோடும்
பிணிமலர்க் கூந்தல் வாணி பிறங்குபொற் கலசீர் வார்ப்பப்
பணிவொடுங் கணேசர் பாத பங்கயம் விளக்கி னேனால்.

(இ - ள்) அழகிய நகரத்தின் இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு சென்று, அழகுகள்மிக்கு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம். (அவ்வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையையணிந்த அளகத்தையுடைய சரசுவதி யானவள் பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாற் செய்த பாத்திரத்தினின்று நீரைச்சொரிய, (யான்) வணக்கத்தோடும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியை (கையால்) சுத்தி செய்தேன். எ - று. (௧௧௪)

அண்டர்கள் பெருமான் மாதோ டாசனத் திருந்த பின்றை
மண்டப நாப்ப ணிட்ட மணித்தவி சிருந்து மஞ்ஞை
கொண்டவ னாதி யோர்கள் குருமணித் தவிசின் வைகக்
விண்டருள் கணேசன் பாட லாடலின் விழைந்து நின்றான்

(இ - ள்) தேவதேவராகிய சிவபெருமானார் உமாதேவியாருடன் ஓர்பீடத்தி லிருந்தபிறகு, அன்பர்க்கருளும் மூத்தபிள்ளையார் திருமணமண்டபத்தி னடுவிலிட்ட இரத்தின பீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட இளையபிள்ளையார் முதலானவர்களுக்கு நிறைந்த அழகிய பீடங்களிலிருக்க அவரவர்க்கேற்பக்) கூறி, பாடல் ஆடல் முதலியவற்றில் விருப்புற்று நின்றனர் எ - று (௧௧௫)

கள்ளிவர் கொன்றை மாலைக் கணேசன்வீற் றிருந்த விப்பால்
வெள்ளிலைப் பாகு வாழை விழுக்கனி நாளி கேரந்
தெள்ளொளிக் கலன்பூ மாலை சித்திரப் படமு மற்றுங்
கொள்ளுற வமைத்த செம்பொற் படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்) தேன் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) எழுந்தருளியிருந்தபின்னர், தாம்பூலம் சிறந்த கதலிக்கனிகள் தேங்காய்கள் தெளிந்த ஒளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலர்மாலைகள் சித்திரமான பட்டாடைகள் முதலிய பிறவுங் கொள்ளும்படி பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய படலிகையை உள்ளங்கையிற் றாங்கி எ - று

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு படலிகை - பூந்தட்டு (௧௧௬)

பல்லிய மியம்பச் சொத்தி வாசகம் படர்ந்து விம்ம
மெல்லியன் மகளிர் பல்லோர் வீதிசூழ் போந்து நண்ணி
மல்லலம் வேதி யிட்ட மங்கலத் தோடு முன்னர்ச்
சொல்லிய பொருளை யெல்லாந் தொகுப்புற வைத்த பின்னர்.

(இ - ள்.) பல்வாத்தியங்களொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங்கவும், மென்மைத்தன்மையுடைய பலமாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயகக்கடவுள்) முன்னர் அமைத்த மேடையின்மேனிஸ் வளம்பொருந்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் ஒழுங்காக வைத்தபிறகு எ - று.

அட்டமங்கலங்கள்: சாமரை - பூரணகும்பம் - கண்ணாடி - தோட்டி - முரசு - விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல் எனப்படும் (௧௧௮)

செம்பொனா தனமுன னிட்டுச் சித்திபுத் திகளை யேற்றி
யும்பரார் வியப்ப வென்கை யுறுபலம் வழங்கி யன்பா
னம்புசீ ரிசைவு பெற்று நல்லிழை மடவார் மூவர்
பம்பொளிக் கலனுந் தூசும் பாவையர்க் கணிதல் செய்தார்.

(இ - ள்) செம்பொன்னாலாகிய ஆதனத்தைத் திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்தும்படி என்கையிற் பொருந்திய பலங்களைக்கொடுத்து, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த (மும்) மூன்றுமாதர்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அக்கன்னிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள் எ - று. (௧௧௯)

முன்னுற விருத்துந் தூசு முதிரொளிக் கலனு மற்றுங்
கன்னியர்க் கினிது வீசிக் கனியும்பா கடையு மாங்குத்
துன்னினர்க் கெவர்க்கும் வேறு தொடிக்கர மீதப்ப நல்கி
யன்னமென் னடையி னாரை யரும்புன லாட்டப் புக்கார்.

(இ - ள்) முன்னதாக அமர்த்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிக்க ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கன்னிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்து, பழங்களும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தவர்களெல்லோருக்கும் வளையலணிந்த கைநிரம்பக்கொடுத்து, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரினால் மங்கலாபிடேகஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (௧௨௦)

வேறு

புழுகுசட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காசுசயி லேகம்விலா மிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச்சிலைக்கச் சோலமதி மதுரந்தக் கோலம், வழைமலர்நன் னாறிதீம பூவெண்ணெய்க் கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ்சா திக்காய், தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட் டரத்தைதரு மபிசின் றகரங் குக்குல்.

(இ - ள்) புழுகுசட்டம் - கோட்டம் - ஆரியகோட்டம் - நாகப்பூ - முத்தக்காசு - சயிலேகம் - விலாமிச்சம் - குற்றமில்லாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில் - பச்சிலை - கச்சோலம் - அதிமதுரம் - தக்கோலம் - சுரபுன்னைமலர் - வாசம்பொருந்திய நன்னாரிமலர் - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டுத் துலாங்கொண்ட மகிழமலர் - தாவரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய் - தழைசரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - மஞ்சட்டி - சண்பகமொக்கு - அரத்தை - சாம்பிராணி - தகரம் - கருங்குங்குலியம் எ - று. (௧௨௧)

கூறியவேர் மாலிகையென் றன்கொடுகைத் தூரி குங்குமம்[illegible] பூ [illegible] விரையும், விரியபான் [illegible] [illegible] [illegible] அவர்பத்து நல்லோர், தேறுவெள்ளி [illegible]

கப்பூரம் பொருக்கொரதஞ சாந்துஞ் சோத்துநறு நெய்பூசித் திமிர்ந்தருவி போல, ஊறியமா மதககளிற்றுய பிடரினவரு கஙகை யுவநதாட்டித் திரு மேனி யொற்றுடை புரிநதாா.

(இ - ள்.) வெட்டிவேராகிய ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தூரி-குஙகு மப்பூ-பசஞ்சக்கறபூரம-அகிறகடடை - சநதனததூள எனனும ஐவகை வாசனைகளும், மேமபாடுறற நானகு பானமரஙகளும, (கடுககாய தானறிககாய நெலலிககாயாகிய) திரி பலைகளும், மா நாவல சிறநத கருஙகாலியும எனறு சொலலும பததுததுவாகளும, நல் லவர்கள தெளிநத வெளளிலோததிரமும அழகிய அரைதத சநதனமுணடலுஙகூட்டி (நலகிடடு) பரிமளமபொருநதிய எணணெயை (கூநதலில) இடடு, அருவியாறுபோல ஊற்றெடுககும மதப்பெருககையுடைய யானையின் மததகததினபேரிலவநத கஙகாசலத தாற களிப்புடன திருமஞசனஞசெயது இருவா திருமேனிகளிலும ஒறறுடையால ஈரம புலர்ததினாகள, எ - று

முப்பததிருவகை யோமாலிகையை வேறுகவுங கூறுவா. அதனை,

கலிவெண்பா

"இலவஙகம பசசிலைக கச்சோல மேலங
குலவிய நாகணங கோட்டம - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தககோல நனனாரி
வேகமில வெணகோட்டம மேவுசீர் - போகாத
கததூரி வேரி விலாமிச்சை கணடிலவெணணெ
யொததக கடுநெலலி யுயாதானறி - கொததலரும
வணணககச் சோம ரேணுக மாஞசியுட
னெணணுஞ சயரோக மினபுழுகு - கனனியிளம
புனனை நறுநதாது புலியுகிா பூஞசரளம
பினனு தமாலம பெருவகுளம - பனனும
பதுமமுக நுணணேலம பைஙகோடு வேரி
கதிாஙகையா யோமாலி கை."—எனபதனானும,

ஐவகை விரையெனறதை,

"கொட்டங் துருககந தகர மகிலார
மொட்டிய வைநதும விரை"—எனபதனானும,

பததுததுவரெனறதை,

"* பூவந் திரிபலை புணாவன கருஙகாலி
நாவலொடு நான்மரமாம."—எனபதனானுமுணர்க. (௩௨௪)

வேறு.

பெண்ணெனப் பிறக்கும் போதே பேசடை யாள மாகி
மண்ணுறப் பினுக்கு முன்னா் நயத்தகு சிறபபுச செயதாள்
கொண்ணிறப படடுச சாததி யுடனசெயத தககதெனறு
பின்னிய மூலைக்குஞ் சாநதஞ் செங்கையாற கொட்டினாரே.

* பூவம் - மா. திரிபலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய் நானமரம் [illegible] இத்தி.

(இ - ள்) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்று சொல்லத்தக்க அடையாளமா யிப்பொருந்திய அவயவத்திற்கு முதலிலே விரும்பத்தக்க சிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒளிரிய நிறந்தங்கிய பட்டாடையை யுடுத்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (சிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செவந்த கரங்களால் அப்பினார்கள் எ - று (கஉஉ)

இயற்கையாற் றண்மை வெம்மை யெய்திய முலைக்குத் தாமுஞ்
செயற்கையாற் றண்மை வெம்மை சேர்த்துவார் சாந்துங் கொட்டிப்
பயிற்புறச் செய்த மாதர் பல்விரை புகைப்ப வந்தச்
சயப்புகை தூம மேருத் தவழ்முகி லெனப்போர்த் தன்றே

(இ - ள்) இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுஞ் சூடுகையும் பொருந்திய குயங்களுக்கு, செயற்கையாக அக்குளிர்ச்சி சூடுகைகளைச் சேர்ப்பிப்பவர்கள்போல, சந்தனக் குழம்பப்பிப் பழக்கச்செய்த மாதர்கள் (அதனை யுலர்த்தும்படி) பல வாசனைத்திரவியங்களைப் புகையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புகையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது எ - று

அம்மாதர்கள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின் ஈரத்தைப் புலர்த்தும்படி யூட்டிய அகில் முதலியவற்றின் புகை அவர்கள் குயங்களை மறைத்ததென்றார் இதில் அவர்கள் குயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புகை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன (கஉங)

நெருங்கலர் பூத்த கான நிகர்ப்பவு நீண்ட வானி
னொருங்குடுப் பூத்த கங்கு லொப்பவுஞ் சீப்பின் வாரிக்
கருங்குழற் பரப்பிற் பூந்தார் சதிர்மணித் தார்பொற் றாரு
மிருங்கவி னெறிப்பச் சேர்த்தே றிமிலெனக் கொண்டை செய்தார்

(இ - ள்) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாயமுழுவதும் நட்சத்திரங்கள் நிரம்பவிருக்கின்ற இருளைப்போலவும், சீப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலர்மாலைகளும் கிரணங்களைச்சிந்தும் இரத்தினமாலைகளும் பொன்மாலைகளும் மிகக அழகுவீசும்படி யணிந்து எருதின் முசுப்பைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள் எ - று

கொண்டை=பக்கலின் முடித்தல் இஃதைம்பாலினொன்று அவை முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச்சையெனவும், அவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுருளென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிவிடுதல் பனிச்சையென்றுஞ் சொல்லப்படும் உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பா (கஉச)

மதம்பொழி களிநல் யானை மருப்புகைச் சூழ்ந்தா லென்ன
மதம்பொழி முச்சி முல்லை மாலிகை வளையஞ் சூழ்ந்திட்
டிதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு கார்மேற்
கதம்பொழி முச்சி யுச்சிக் கதிர்முத்தந் தூக்கி னாரே

(இ - ள்) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கையைச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தூரி மணஞ்சிந்தும் உச்சியினிடத்தில் முல்லைமாலையை வளையமாகச்சுற்றி, நன்மைபுரியும் மேகமானது மழைத்

குனிகளைச் சிந்துறைபோல உச்சியினிடத்தில முத்துமாலையைத் தொங்கவிட்டார்கள். எ - று. (௧௨௫)

அந்தரர்க் கரசன் றன்கை யடுசிலை வைப்ப வூர்திக
கந்தரந் தனிநின் றன்ன வருங்குழன் மருங்கு சூழ்ந்த
சுந்தர நுதன்மே லந்தத் தொடுசிலை தொடுத்த தாரபோ
லிந்திரை முதலோர் நாண விலம்பகஞ் சூட்டினாரே.

(இ - ள்) தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் தன் கையிலுள்ள போர்செய்தற்குரிய விற்படையைவைக்க, (அது) அவன் வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக நின்றாற்போல, அரியகூந்தலானது பக்கத்திற் சூழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்மேல் அந்தத் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) வில்லிற்றொடுத்த கிண்கிணிமாலைபோல, திருமகள் முதலிய மாதர்கள் வெட்கமடையும்படி நுதலணிமாலை யணிந்தார்கள் . எ - று

இந்திரனூர்தி - மேகம் மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும் தார - இலம்பகத்துக்கும் உவமிக்கப்பட்டன

தார - கிண்கிணிமாலை இலம்பகம் - நுதலணிமாலை (௧௨௬)

ஊற்றிருந் தொழுகு தானத் தொளிர்முகத் திறைவன் சென்னி
யேற்றிய பிறையுந் தைப்பி னேந்துவார் கொடியின் மஞ்ஞைத்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சூட்டுபு முறையா மென்றே
கீற்றிளந் திங்கண் மஞ்ஞைக் கிளர்மணி முடியின் வேய்ந்தார்

(இ - ள்) ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மதத்துடன் விளங்கும் யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனையும், திருக்கரத்தி லேந்திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலின்தோற்றத்தையும், அவர் மனைவிமார்களுக்கு அணிவது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சந்திரனையும் மயிலணியையும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முடியின்மே லணிந்தார்கள் எ - று (௧௨௭)

கருமுகிற் படலை யன்று காமர்சை வலமே கூந்த
லிருமுகந் திங்க ளன்று தேமலர்ப் பதுமமேயென
றுருவளர் நாகந் தீர வொண்மணி மகர வாய்போழவாய
குருமலி நுதலிற் றூழ்ந்து கோமளங் கொழிப்பச் சேர்த்தார்.

(இ - ள்) இக்கூந்தல் கரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும். அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரேயாமென்று கருதி, உருவளர்கின்ற இராகுவானது விலகும்படி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒளிய மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகும்படி நெற்றியிலணிந்தார்கள் எ - று

இராகு - சந்திரனை விழுங்குமோர் கோள். இவ்வாறே சூரியனை விழுங்குங் கோள் கேதுவெனப்படும். நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந்தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றார். இவை யாவும் நீர்வாழ் பொருள்களாதலின் சைவலம் - கொடிப்பாசி (௧௨௮)

அக்கிரம படைகண் மாயை யனைத்தினும் வல்லோ ராலு
மெத்திறத் தாலுந் தாழ்க்கப் படாதவே ரம்பன் றனை

வைத்தவம பொலெ ஙின்றி வணகருவா ஙுதலிற் புரங்கர்ம்
பொத்திய பிரதா பமபோற பொறித்தனா திலகஞ் சேபப.

(இ - ள) அத்திர சததிரங்கள் மாயைமுதலிய வெவற்றிலும வல்லவாகளா லும எவ்வகையினுலும் வெல்லபபடாத வீரம்பமூர்த்தியை, பூட்டிய அடியும் ஙாணு மிலவாமல வணஙகசசெயயும ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லின பககலிற பொருதி வைதத கீரததியைபபோலச செநநிறமாகத திலகமிடடார்கள் எ - று. (௧௨௯)

செவ்வரி பவள மாயன றிகழ்மணி மதாககண் டீமபாற
பவ்வமந் தரமென கொஙகை பணிபபதி யலகு லெனமீற
யிவவண மமுதுண போாக ளேககரு தினிது காபப
வவவடை யாள மாக வஞசனந் தீட்டி ஞரே

(இ - ள) அமுதபானஞ்செயயுந தேவாகள, (அமமாதாகளுடைய) செவ்வரி யைப பவளமெனறும, பிரகாசிககினற கருமணியைத திருமாலெனறும, மதாதத கண் களை மதுரமாகிய பாறகடலெனறும, மெலலிய கொஙகையை மநதரகிரியெனறும, அல் குலைச் சாபபராசனுகிய ஆதிசேடனெனறும, இவவகையாகப பேராசை யகலாது காதது மயஙகுதறகு அடையாளமாக (கணகளில) மைதீட்டினாாகள எ - று. (௧௩௦)

சுரநதவா லாலத தோடு சுவையுமி ழுருகக ணனறு
பரநதபாற கடலே யாஙகுப பரவுமஞ சனமுஙகாலொன
றுரநதைதீர சான்று கூற வககடற பணில மீனற
வரநதவா முததம வாாநத நாசியின வயககி ஞரே.

(இ - ள) இவை கண்களல்ல ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாமிர் தத்தைசசிநதிய பரநதுளள திருபபாறகடலேயாம ஆஙகெழுதிய அஞசனமும (அஞ் சனமனறு அதில நீா பருகவநத) மேகமேயெனறு, குறறமறற சாடசி சொலலுமபடி, அததிருப்பாறகடலிலுளள வலமபுரிச்சஙகமானது பெற்ற பெருமைகுனறாத முததத் தை நீண்ட நாசி (மூககி) யில அணிநதார்கள. எ - று.

முததம - முததாலாகிய தொஙகலையுடைய மூககணி இதனைப் புலாக்கெனை இககாலததது வழங்குவா (௧௩௧)

திஙகளென றமுத முண்ணச சேர்நதொளிா சகோர மொபபப்
பஙகய முகதது வைகும படைககணீ லோறபூ லததுத
தஙகிய வனப்பை வவவச சாாநதிடம பிடிதத தென்னப
பொஙகொளிச செவியி னீலப் புததல ரேறறி ஞரே.

(இ - ள.) சநதிரனெனறு கருதி அமுததைதப் பருகுமபடி சேர்ந்து பிரகாசிக் கினற சகோரபட்சிகளைபபோல, செநதாமரைமலாபோனற முகததில் விளஙகும் வாட் படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ ருந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிகக காதுகளில் அன்றலர்ந்த நீலமலர்களை யணிந்தார்கள். எ - று.

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத் தமுதுண்ணை விருந்தன வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி யிற்குறுகிகொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினர். (௧௩௨)

தந்தைதாய் வளர்த்த வென்னச் சார்ந்துவாழ் தூவி யன்ன
மந்தணங் காதிற் கூற மருங்கடுத் திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகால் யாத்துக் குயிற்றிய வன்னக் கொப்புக்
கந்தமென் குழலி னார்மேற் காதுறத் தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) தந்தைதாயர்போலவும், (அம்மங்கையர்) வளர்த்த நெருங்கிவாழும் தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியம்பேச இருபுறமுஞ் சமீபித்திருந்தன்போலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சிந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ள வன்னக்கொப்புகளை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அம்மங்கையர் காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள் எ - று.

மந்தணம் - இரகசியம். கால்யாத்து - இதில் கால் உபசர்க்கம். (கஙக)

ஒளிவளர் முகத்தை நோக்கி யொள்ளிய திங்க ளென்று
களியொடு முரோணி யோர்பாற் காதலி னடுத்த தேபோற்
குளிர்மணி முத்திற் செய்த கோலமார் மணியை யந்த
வளர்செவி நாப்பண் வைக்கும் வயினுறத் திருத்தி னாரே.

(இ - ள்.) ஒளிவளர்கின்ற (அம்மங்கையர்) முகத்தைக்கண்டு பிரகாசம்பொருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிப்புடன் உரோகணி நக்ஷத்திரமானது ஒருபக்கத்தில் ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துமணியாற் செய்த அழகமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளர்கின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்துமிடத்திற் பொருந்த அணிந்தார்கள் எ - று.

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவமித்தார். கன்னப்பூ - காணப்பூவென்றும் வழங்கும். (கஙஉ)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலர்ந்தமிர் தொழுக்கஞ் சீத
விதுவெனக் குளிர்ந்து நம்போல் வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
இதுமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சவந் தடுத்த தேபோற்
பதுமரா கத்திற் செய்த பைங்குழைத் தோடு சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இம்மங்கையர் முகங்கள் தேனைச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல மலர்ந்து, அமுதகிரணங்களைச் சிந்துஞ் சந்திரன்போலக் குளிர்ச்சியுற்று, நம்மைப்போல வெயிலொளியை வீசுகின்றது என்று (மதித்து) வெப்பமாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன் வணங்கும்படி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய தோடுகளை யணிந்தார்கள் எ - று.

குழை - தோடு - ஒருபொருட்கிளவிகள். (கஙங)

பூவிரி யாத பாளை பொதிந்தபைங் கமுகின் வண்மை
மேவிய கண்டங் காண்போர் விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாவிய காப்பே யென்னப் பலகதிர் மணியிற் செய்த
மாவியல் வனப்பின் கட்டு வடத்தினை வனைதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) மலர்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கமுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுத்து, தன்னைப் பார்ப்பவர்கள் கண்களால் துன்படையாமைக்

காக்கச்செய்த காப்பினைப்போல, பல கிரணங்களையுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கட்டுவடத்தை (அக்கழுத்தில்) அணிந்தார்கள் எ - று.

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுகு - கன்னிக்கமுகு. விழிபூறு - கண்ணெச்சில், திருட்டிதோடம். காப்பு - காவல். (௯௬)

மன்றலின் மகிழ்வாற கொங்கை வார்ந்ததோ ளீங்கின வையத்
தொன்றிட மின்று மென்றே யுறுதடை யியற்று வார்போற்
றுன்றொளி முலைக்கச் சார்த்துத் தோளிலங் கதங்கண் முன்கைக்
கன்றுவார் விரலி னாழி கவின்செய்வ பலவுஞ் சேர்த்தார்

(இ - ள்) திருமணக்களிப்பால், கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக்குமாயின் பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய்பவர்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய முலைகளிற் கச்சினையிறுக்கி, தோள்களில் வாகுவலயங்களையும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களையும், அழகு செய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள் எ - று. (௯௭)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார் போல
மருங்கெலாங் கிரணம் வீசு மாணிக்கம் பவள முத்துத்
தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுதற் கோத்த கோவை
யொருங்குபே ரணிபூ மாலை யொடுமெழி லெறிப்பப் பூண்டார்

(இ - ள்) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்கள்போல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணங்களையுடைய வச்சிரம் கோமேதகமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலர்மாலையையும் அழகுமிகும்படி அணிந்தார்கள் எ - று. (௯௮)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழ
நிதம்பமா கடற்குக் காசு நிரம்பிப்பார் போலப் பற்பல
விதம்படத் தெரிந்து கோத்த விரிசிகை கலாப மாதி
யிதம்பட முறையிற் சூழ்ந்தா ரின்வண் டிற் புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்) கொங்கையாகிய குவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமாலைகள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிரம்பிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நன்மையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகள்போலொலிக்கவணிந்தார்கள் எ - று.

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி. கலாபம் - பதினறு கோவையணி. கொங்கை - மலைகளும், மாலைகள் நதிநதங்களும், கடிதடம் கடலுமாக வுவமிக்கப்பட்டன. நதம் - புருஷநதியெனப்படும். இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கம முடையது. (௯௯)

ஏடுறத் தாங்கா வேத மெட்டுறக் கரிய பாதம்
பீடுஞ் சிறப்பத் தரங்கள் பிடித்திட்ட வடையா ளம்போற்

பாடகஞ் சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத சால
மாடகத் திழைத்த வாழி யலத்தகம் பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதிற் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தாங்கள் எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடகமும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் காலணியும் பொன்னாற் செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள். எ - று

எட்டாக் காவேதம் எட்டில எழுதியிராத வேதமென்பது இது பரம்பரையாக வுபதேசக் கிரமமாக ஓதுவிக்க வழங்கலினெனக் இதுபற்றியே எழுதாக் கிளவி யெனப்படும் (கச0)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தரை தொடுத்துத் தோண்மேற்
புல்லுற விசைத்தா ராடை புலவியும் பொலங்க லங்கள்
ஒல்லொளி விரித்த வெம்மை யேற்ற நீ ளிவரோ டேன்றிற்
சொல்லுருக் கொளினுந் தாழா தொலவிய லெனப் போன்றே.

(இ - ள்) ஆடையணிந்தும அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும் படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறைபோலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந்தாலும, பழைமையாகிய இயற்கையழகிற்குறை குறையமாட்டாதென்று சொல்லுவோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றை இடையிலிருந்து தோளின்மேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள் எ - று

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த நுண்ணிய வஸ்திரம் (கசக)

திருமக ளதிதி போகந் திகழயி ராணி மூவர்
பொருவிலசித் திக்கும விண்ணோர் புகழன சூயை கற்பிற்
பெருமித சாலி கீர்த்திப் பிறங்கிய விரதி மூவர்
மருவுபுத் திக்கு மிங்ஙன் மணற்கோலங் கவினசெய் தாரால்

(இ - ள்) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை நுகரும் இந்திராணியென்னு மங்கையர் மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியம்மையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அநசூயை கற்பின் பெருமிதமுடைய சாலி கீர்த்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதர்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியம்மையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள் எ - று.

சாலி - அருந்ததி திருமகள் - இலக்குமி அதிதி - காசிபர் மனைவியருளொருத்தி. இந்திராணி - இந்திரன் மனைவி. அநசூயை - அத்திரிமுனிவர் பாரியை. சாலி - வசிஷ்ட பத்தினி இரதி - மன்மதன் தேவி (கசஉ)

தண்ணருட் கடைக்க ணோக்கிச் சதாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோன்ம ணிப்போ னங்கைநன் றேவப் பட்டுப்
பண்ணுமுற் றவத்தா னுங்கள் பணிவிடை புரிந்தா மியாமென
றெண்ணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னாமே.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கிருபைதங்கிய திருக்கடைக்கணோக்கஞ்செய்து சதாசிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோன்மணியென்னும் பெயருடைய உமாதேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சனமாந்தரதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதர்களும் (அகசித்திபுத்திகளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று

மனோன்மணியை மனோன்மணியென்பதும் வழக்கு. இஃது உன்மனியென்னுஞ் சத்தியாம். கமலை - கமலத்தில் வசிப்பவள் (௧௫௩)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியர் பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண் கவிகை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யம்பத்
தீங்கறு நங்கை மார்க டிருமணக் கோலஞ் சென்றார்.

(இ - ள்) அப்பொழுது அம்மங்கையருடன் ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவமாதர்கள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பலவகைப்பட்ட பிற பரிசனங்களும் புடைசூழ்ந்து வரும்படி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாத்தியங்கள் முழங்கவும், குற்றமற்ற சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள் எ - று (௧௫௪)

புனிதமென் மடவார் வீதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவரு குரமுன் னானை முறையெலா மொடுத்துச் செய்த
சனகனமண் டபத்துட் புக்குத் தருப்பையைவெண் பொரியு மற்றை
யினியபல் பொருளு மீட்டி யேல்லைபார்த் திருந்தா னன்றே

(இ - ள்) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், முளை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேகரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மற்றைப் பலபொருள்களுஞ் சேர்த்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனன் எ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெச்சம் புகு - பகுதி பகுதி யொற்றிரட்டி இறந்தகாலங்காட்டியது புகுந்து என்பது பொருள் ஏல்லை - சமயம் (௧௫௫)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தன்றிவே றொருவ ரொவ்வா
விருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்திமண் டபத்து நாப்பட்
குருமணித் தவிசின் வைகுங் கோமளக் கணேசர் பாங்கிற்
றருவிரு புடைசேர் காம வல்லியிற் றங்கி னாரே.

(இ - ள்) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப்பாகாத அவ்விரு கன்னியரும் திருவீதியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து திருமணமண்டபத்தில் வந்து, அதனிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகத்தருவின் இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காமவல்லியைப்போலப் பொருந்தினார்கள். எ - று

காமவல்லி - இஃதோர் படர் கொடி கற்பகத்தருவின்மேற்படர்வது. (௧௫௬)

மண்ணிடை வழுக்கி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டுந் தாமவாழ்
விண்ணிடைப் புகுந்தா லென்ன வியோகத்தான் மெலிந்த நீலக்

கண்ணியார் கணேசர் பாங்கிற் கலத்தலும் விளாத்த பண்டை
வண்ணமும் வேறு தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரன்றே.

(இ-ள்) பூமியின் மேலே நழுவிவிழுந்த தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவ லோகத்திலே மீளவுஞ் சென்றாற்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலிற் (பணிபோத்) கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதுஞ் சிறந்துவிளங்கினார்கள். எ-று (கசஎ)

துங்கவா கமத்தி னூற்று மாத்தவச் சனக னென்போன்
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்திட்
டங்குறு பொருள்கள் யாவும் புனித மாக்கியா ரணமு ழங்க
மங்கல வுருவி னாற்கு மதுபருக் கத்தை நல்கி

(இ-ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிதமான தவத்தையுடைய சனக முனிவனென்போன் சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹவாசனமும் விசேடமாகச் செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாக்கி, வேதமுழக்கத்துடன் மங்கல சொரூபியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபாகத்தைக் கொடுத்து எ-று

மதுபாகமாவது - பழங்களைத் தேன் முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமந் திரத்தோ டீந்து
பூந்தொகு குழலி னார்க்குப் பூந்துகில் கலன்க ணல்கிச்
சாத்தினா ணியச்செய்து தக்கவென் னோக்கி நின்று
னேத்தினார் முனிவ ரெல்லா மியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றையுந் தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குங் கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறையும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து, தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன். எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தியங்களு முழங்கா நின்றன. எ-று

பாத்திய முதலிய மூன்று—அர்க்கியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம் (கசகூ)

அநாதியே யடிமை யான வாவியு முடைமை யான
மனாதியும் பொருளும் பின்னர் வரத்தன் பால் வழங்கு மாபோ
லநாதியே நீங்காச் சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப்
பினாதிபா னீரிற் றொன்மை பேசிக் கொடுத்திட் டேனால்.

(இ-ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மன முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிற்காலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெருமானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்தி புத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப் பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன். எ-று. (க௫௦)

மடுப்பரும் பொருள்க ளெல்லா மயக்குநல் விளைகட் கேற்பக்
கொடுப்பவ னாலு வேறுங் கோளினா லுயிர்க ளாக

வடிப்பதிற் பிறழ்ந்து பெண்க ளளிபபவ னாக்கி யென்னைத்
தொடுப்புறு விழைவி னேற்குந் தொழின்மை யடைந்தா னாற் றோனல்.

(இ - ள்) அநுபவித்தற்கரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நல்வினைகட்கேற்றபடி கொடுப்பவர் தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தமபாலேற்கும் சேவர்களாக வடைவதிற பிறழ்வுறாது, அடியேனைப பெண்கள் கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய ஆசையுடன பெறுகின்ற தொழிற்றன்மையை யடைந்தனர் எ - று. (கஙிச)

பாகடை சிறார்கள் கையிற பரிபபித்து வாயின வவ்வி
யோகைசெய குரவர் போல வொண்டொடி மாதர் யெனபா
லீகவென் றேற்றுச சால விரங்கியன் றென்னையு மாண்ட
வேகன தருளை யாரே யிறதெனக் கிளக்கு நீரார்.

(இ - ள்) தாமபூலத்தைச சிறுவர்கள் கையிற கொள்ளச்செய்து வாயினாற் கிரகித்துச சந்தோடிக்கும் பெற்றோரைபபோல, ஒளிய வளையலையணிந்த சித்தி புத்தி தேவிகளை யென்னிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாசித்து, மிகுதியும் மனமிரங்கி அக்காலத்தில என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியினுடைய திருவருளை யெவர் தாம இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவர்கள்? எ - று.

உலகவர் பொருள்க ளாதி யுதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும பாரக்கினவ் வாறே யாகு
மலர்புகழ் வியாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவர்க ளறியி னல்லா னவையின ரறிவர் கொல்லோ.

(இ - ள்) உலகினர் (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விதியோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப பெற்றுக்கொண்டு (அவர்கட்கு அவற்றின்) பலன்களைக் கொடுக்கும் வகையும பார்க்குமிடத்தில அவ்வகையேயாகும பரந்த கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசபபெருமானுடைய திருவருளை ஆணவமலத்தினின்றகன்ற நலலவர்கள் அறிந்தாலல்லாமல (மலசமபந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள் அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள்) எ - று (கஙிரு)

நீரொடுங் கன்னி மாரை நிருமல னேற்ற பின்னை
காரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச சனக னென்போன
சீரொடு குண்ட மாதி திகழ்தரு சுத்தி செய்தங்
கேரொடு தெய்வச செந்தீ யெழுதர வோம ஞ்செய்தான.

(இ - ள்) (தாரையாயொழுகிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகைகளை மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் கசிந்த மனத்தையுடைய நலல தவஞ்செய்த சனகமுனிவன், சிறப்புடன ஓமகுண்ட முதலியவற்றை விளங்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய அக்கினியானது அதிகரித்தெழுமபடி ஓமஞ்செய்தனன். எ - று. (கஙிசு)

விம்மொளிக கலன்க ளாரப்ப விநாயக னொழுங்கு மாதர்
கைம்மடி தூக்கித தூக்கித் தலத்தினிட் டேகி யீற்றி
னமமியி னிருத்தி மீண்டங் காகுதி வளர்த்துச சென்று
மும்முறை பொரிகள் வீணை முனியிட வட்டி வித்தான.

(இ - ள்) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியின்மேல வைத்து, பின்னர் ஓமஞ் செய்து சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிகளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (௧௫௫)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் னங்குச் செய்தற்
குரியன பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
விரிமலர்ப் பதத்திற் றாழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட் டடங்கட் செவ்வாய்க் காதலி மார்க ளோடும்.

(இ - ள்.) அக்கினியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அச்சமயத்திற் செய்தற்குரியனவாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, விரைந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வாள்போன்ற பரந்த கண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமார்களோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பார்வதிதேவியாரையும் பணிந்து நின்றனர் எ - று

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள் (௧௫௬)

இருமுது குரவர் பூரித் தெழுபெருங் கருணை நல்கத்
திருமணித் தவிசின் வைக்கக் கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மார்பன் றாழ்ந்து தேவர்கோ னெடுத்து நீட்டப்
பொருவிறு மபூல மாதி முறையினிற் பொற்ப வீந்தான்.

(இ - ள்) தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேசுரர்கள் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தந்து, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமாலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் (அவர் கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இந்திரன் எடுத்துக் கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாம்பூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனர் எ - று

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் ஸ்ரீவற்சமெனனும் மறுவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன், திருமால். (௧௫௭)

வத்திரங் கலன்கண் மற்று மலகிய வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வுருத்திர கணமீ றாகப்
பத்தியின் விண்டு நல்கப் பரமனா ரருளாற் றேவக்
கொத்துறு முனிவர் யார்க்குங் கொடுத்தனர் கற்ப காதி.

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அநந்தர்முதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீறாக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மற்றெல்லோருக்குங் கொடுத்தருளினர். எ - று.

அனந்தராதி என்றது அட்டவித்தியேசுரர்களை. (௧௫௮)

குறைவறப பொருளக ளன்றிக குறித்தபல வரமும யார்க்கு
நிறைதர வருளிச செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனங் ககன்று வேறோ ரிடத்தினி திருந்தா னாக
வறைகழற பெருமான் வீதி யடுத்திடும விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள) குறைவின்றிப பொருளகளேயல்லாமல் விரும்பிய பல வரங்களை யும எல்லோருக்கும (மனமாரந்து) நிறையும்படி யநுக்கிரகித்து, உமாதேவியாருடன எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானார அவவிடத்தினின்று நீங்கி வேறோ ரிடத்தில எழுந்தருளியிருக்கவும, ஒலிக்கின்ற வீரககழலணிந்த விநாயககடவுள் திரு வீதியிற செல்லும திருப்பவனி விழவை மேறகொண்டனா. எ - று. (கரு௯)

வேறு

அருப்பு மாமுலைத் தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி னேறினா விநாயகப பண்ணவ னெழுந்து
மருப்பி ராயிர மேந்தயி ராவண மெனனும
பொருப்பி னேறினன பொழிந்தன ரமரா பூமாரி

(இ - ள) கோங்கரும்புபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சித்தி புத்தி தேவிகள அழகிய இரத்தினசசிவிகையில அன்புடன் ஆரோகணித்தாாகள. விநாயககடவுள எழுந்து இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவணமெனனும வெள்ளானையில ஆரோகணித்தனா. தேவாகள் மலாமழை சொரிந்தாாகள எ - று

அருமபு - அருப்பு, இது வலித்தல விகாரம பொருப்பு - மலை; ஈண்டு மலைபோன்ற பேருருவுடையதெனனுங் குறிப்பால யானையையுணாத்தியது. (கசு0)

அடைநெ டுங்கட லுடைந்தென வாத்தபல் லியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட னெழுந்த
குடைக வித்தன மிடைந்தன கொடிநிரை கவரி
புடையி ரட்டின வசைந்தன பொருவில்சாந் தாற்றி.

(இ - ள) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாறபோலப் பல வாத்தியங்களு முழங்கின. (அக்கடலினை) மடையடைத்தாறபோல மங்கலவாழ்த் தொலிகள் உடனே யெழுந்தன குடைகள கவித்தன துவசங்களின வரிசைகள நெருங்கின. சாமரைகள இருபுறங்களிலும இரட்டின. ஒப்பில்லாத சாந்தாற்றிகள் அசைந்தன எ - று

கவரி - கவரிமான்மயிரினாற செய்தது சாந்தாற்றி - சாந்துபூசியதை யுலரச்செய்வது, இதனை விசிறியெனறும, சிவிறியெனறுஞ் சொலலுவா. (கசுக)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினா கின்னர ரெதிரே
யன்ன மென்னடை யரம்பைய ராடினா பிரம்பிற
றுன்னி ருஞ்சனம விலக்கினா ருகளறு நந்தி
யென்னை யாளுடை நாயக னெழுந்தனன் வீதி.

(இ - ள.) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்சியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னார் கள். (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள் நடித்தாாகள. குறறமற்ற திருநந்திதேவா (பொற) பிரம்பினால் நெருங்

ஙிய பெரிய சனத்தொகுதியை 'விலக்கினா (இவ்வகைய சிறப்புகளோடும்) எனை யாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை இது ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழு மியற்கைபற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௬௨)

புரக்கு நாயக னாதியோர் போற்றிட மதநீர்
பரக்கு மானனத் தெம்பிரான் பைப்பயக் கடவுங்
கரக்குன் றேகிய வீதியிற் கன்னியர் பலரு
மரக்கு நீர்கொடு முந்துறச் சுழற்றின ரகனளா

(இ - ள்) திதிக்கடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோர் துதிசெய்ய, மதநீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைம்மலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியர்களும் ஆலநீரைக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள் எ-று

ஆனனம் - முகம் கரக்குன்று - இது இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன் றொக்கதொகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையென்பது பொருள் (௧௬௩)

கன்ன லின்செழுங் கடிகையுங் கதலிமுன் னான
வன்ன மென்கனித் திரள்களு மலர்களும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன் மடவார்
முன்னர் வீசினர் வணங்கினர் மோகமுற் றனரால்

(இ - ள்) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்துண்டுகளையும், வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெல்லிய பழக்குவியல்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியையுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகங்கொண்டார்கள் எ - று

வீசினர் - வணங்கினர் என்பன முற்றெச்சங்கள். (௧௬௪)

இந்தக் காளையை யொப்பவ ரிலையென் றொருத்தி
மந்தக் காலினு லசையிள வல்லியிற் றுவண்டாண்
முந்தக் கேட்டொரு மாதுநான் முயங்குமா நினைந்த
வந்தக் காளைக்கூ றுகநோக் கினைகொலென் றழன்றாள்.

(இ - ள்) இந்தக்காளையை யொப்பானவர்களில்லையென்று கூறி, ஒரு பெண் இளந்தென்றலாலசையும் இளங்கொடிபோலத் துவண்டனள் அதை முற்படக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடும்படி கருதிய அந்தக்காளைக்கு ஊறுகப்பார்த்தனையோ? என்று கூறி, (அவள்மீது) கோபங்கொண்டனள் எ - று

மந்தக்கால் - இளமையாகிய காற்று. வல்லி - கொடி. காளை - இளம்பருவ முடையவன் ஊறு - இடையூறு. (௧௬௫)

இந்து நாயக னணிகலா லணிகளபே ரழகு
செய்த வாலென வொருத்திமற் றொருத்திநோ சீறி

புயகல வேணடுமே லொருததனை நினைபபொழி முனனே
வெயது தூதுபோய நினறதென மனமென விதிததாள

(இ - ள) அழகிய இநநாயகன அணிகலால ஆபரணஙகள மிகக அழகினைச செயதனனென்று ஒருபெண மறறொருபெணணை நோககோபிதது, நீயிழைககவேணடுமாயின இவவொபபறறவனை யெணணுதலை யொழிக (எனனில) எனமனமானது முனனமே விரைநது (அவனிடததிறகுச) தூதுசெனறிருககினறது என்று கடடளையிடடனள எ - று (௧௬௬)

சிததி புததிகள திருமுக நோககிய முலைக
ளதத னஙகையா லனைகருமா றருநதவம புரிநதார
முததமெனமுலை காளவா முலையிவனன முகமபாரத
தெததுமெனபயன றவமிலை யெனறனளொருததி

(இ - ள) சிததிபுததிதேவிகள தமமுடைய திருமுகததைப பாரததுளள முலைகளை இபபுனிதமானவன தனனுடைய அழகிய திருககரஙகளாற புலனுமவகையாக அரியதவசசைச்செயசாரகள முததுமாலையணிநத மெலலியமுலைகளே! அவவிருவர் முலைகளைபபோல எம முகததைப்பாரததும (அவறறை) ஒததிருநதும யாது பயன? நாம தவமுடையமலலேமெனறு வேறொருததி கூறினள எ - று

திருமுக நோககிய முலைகள - அணணாநதுளள அலலது மேனோககிய கொஙகைகள முததமெனமுலைகாள எனறதை முததமணிநத என முலைகளேயெனறாவது முததமணிநத மெலலிய முலைகளேயெனறாவது பததபிரிவுசெயக முலையினனறதில இன ஐநதனுருபு ஒபபுபபொருளது தவமிலை மெனறது முலையையுந தனனையும உளபபடுததிககூறிய தனமைபபனமை வினைமுறறு (௧௬௭)

அருவி பாயமதா விழிநளா லமாநது நோக கிடநதோ
றுருவந தோறறலி னுயாமதந களிறறினமேல வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென வொழிதரா வைய
மருவி னுளகலை சோரவது மதிததிலா ளொருததி

(இ - ள) அருவியாறு பெருககினற களிபபெயதிய கணகளாற பொருநதிப பாரககு மிடஙகடோறும, திருவுருவமானது காணபபடுதலின, உயாநத மதபபெருககையுடைய யானையினமேறி பவனிவருபவா ஒருவாதாமோ? பலாதாமோ? என்று மறறொருததி நீஙகாத சநதேகததைப பொருநதித தன ஆடையானது சோாதலை மதிததாளிலலள எ - று

காமமயககுறறவள தான கருதியநாயகனுடைய தோறறததை யெஙகெங்கு காணடலின "அருவிபாயமதா ஒருவரோ பலரோ வென வொழிதராவைய மருவினுள" எனறாா (௧௬௮)

தொழுதுநினறவா கைகளை தொடியொடுஞ சிறநத
கொழுகொம பினறியே குழையிளங கொடியென விறைஞசி
யெழுத விலலவா நிதமபமே கலையொடு மிருநத
விழும மையலகொண டடுததிடு மெலலியா குழாததுள.

(இ - ள,) மிகக காமமயககமுறறு (எமபெருமானை) நெருஙகிய மாதா கூடடததிலே (எமமிறைவனைப) பணிநது நினறவாகளுடைய கரஙகளை வளைகளோடு

[illegible] செழுமெய்யபிவ்வாறு தளர்கின்ற இளக்கொடியைப்போல [illegible] உடைய [illegible] அடைக்களரோயிருந்தன. எ-று. (கசுக)

அண்ணலன் மார்பக மணைக்குமாட் டாதகைத் துணையி
னண்ணிலே லெமென நகைவளை நழுவின சிலர்க்கு
வண்ண வார்குழன் மனநெகிழ்ந் தமைதெரி பதுபோற்
றிண்ணென் யாப்பினிற் றீர்ந்தற நெகிழ்ந்தன சிலர்க்கு

(இ-ள்.) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமார்பினைத் தழுவமாட்டாதவைகளிற் பாரேமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற கைவளைகள் நழுவின. சிலர்க்கு நீண்ட நெடிய கூந்தல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமையை விளக்குவதுபோல வலிய கட்டுதலினின்றும் விலகி மிகவுஞ் சோர்ந்தன. எ-று (கஎ0)

ஆடி னார்சில ரவிநயத் தாலகந் தெரித்துப்
பாடி னார்சிலர் பரிவொடு குறிஞ்சிப்பண் ணமைத்து
நீடி னார்சிலர் நிலைகெட் டோவியப் பாவையி
னூடி னார்சில ருணர்விய பாவனை கலப்பின.

(இ-ள்) சிலமாதர்கள் (காமவெறியால் தம்மைமறந்து) ஆடினார்கள். அவிநயமுறையுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டுச் சில பெண்கள் பாடினார்கள். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பண்பொருத்திச் சில நங்கையர்கள் நிலைத்தார்கள் எண்ணத்தின் பாவனைப்புணர்ச்சியாற் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்ற பாவனையாக ஊடல்கொண்டார்கள். எ-று

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனதெரியாது ஆடல்பாடல் முதலியவற்றைச் செய்தார்களென்பது கருத்து (கஎக)

இனைய வாறுபன் மாதரு மேத்தினர் மயங்க
வினையெ லாந்தபு வித்தகன் விரைமதச் சலத்தா
னனையு மாமுகத் தொருதனி நலத்தக வுந்திப்
புனையுமவ் வீதிகள் வலம்வந்து கோயிலுட் புகுந்தான்.

(இ-ள்) இவ்வகையாகப் பலமங்கையர்களுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறும்படி, வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிக்கும் ஞானசொரூபியாகிய கணேசபெருமான் மணமமைந்த மதப்பெருக்கினாலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய ஐராவதமென்னும் வெள்ளானையை நன்மைபெறச் செலுத்தி, அலங்கரித்திருக்குந் திருவீதிகளை வலமாக (ப்பவனி)வந்து திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தனர். எ-று. (கஎஉ)

தருவுந் தேனுவுஞ் சங்கமுந் தாமரை நிதியுந்
திருவி னீடுசிந் தாமணித் திரள்களும் வெவ்வே
றுருவு தாங்கியின் னுவகை யுருக்குமா விருந்து
பருவ மாமழை போன்மென பண்பொடும் பகர்ந்த.

(இ-ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல்வ [illegible] சிந்தாமணியுமாகிய (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவடிவங்களையெடுத்து [illegible] பெருமழைபோலுமென்று சொல்ல, அவர்கள் [illegible] எ-று. (கஎ௩)

வரைந்த நாடொறு மனறனமங் கலவினை சாலப்
புரிந்து சாறுமுற றியவழி நாடபொலந தவிசிற்
றெரிந்த பூணிழை மாதொடு சிவபிரா னிருப்ப
வரநதை தீரதர வனைவரு மடுத்திறைஞ் சினரால்.

(இ - ள்) அளவிடட தினஙகடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செயது மகோறசவமுடிநத மறறையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணஙகளை யணிநத உமாதேவியாருடன சிவபெருமானார எழுநதருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எலலோரும நெருஙகுசோநது வணஙகினார்கள எ - று.

சாறு - திருவிழா ஈணடுததிருமணம (௧௭௩)

மாயன மாதிரத தலைவாகள் பதினொரு மூவா
மேய சாரணா கினனரா மேதகு சிததா
தூய மாதவா தொலபுவி யரசாக ளெவரு
மேயு மாறருள கொணடுதம முலகமெய தினரால்.

(இ - ள) திருமால - அடடதிககுபபாலாகள - முபபதது மூனறு தேவவகை யினா - பொருநதிய சாரணாகள - கினனராகள - மேமபாடுடைய சிததாகள - புனித மாகிய பெருநதவசிகள - பழமையாகிய பூலோக மனனாகள - முதலிய வெலலோரும (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப பொருநதுமாறு கொண்டு தங்கடஙகளுலகஙகளை யடைந்தார்கள. எ - று

பதினொருமூவரெனறது முப்பததுமூவா அவாகள ஆதிததா பனனிருவர், அசசுவினிகள இருவா, உருததிரா பதினொருவா, வசுககள எணமரெனக. (௧௭௪)

கநத ராதிமுன னுடனவருங கரரண ரெவரு
மைநத ராகிய கணேசரு மணமக ளிாகளுங
கொநது லாமலாக குழனமனனை மணியொடுஞ் சூழ
வெநதை யாரெழுந தருளினா ரிருஙகயிலாயம

(இ - ள) (இளைய பிளளையாராகிய) முருககடவுள் முதலாக முன்னே உடன்வநத முககியமானவாகள யாவரும, (மூதத) பிளளையாராகிய கணேசப்பெருமா னும, (சிததி புததிகளாகிய) திருமணபபெணகளும, மலாகவொததமைநத கூந்தலையு டைய உமாதேவியாரும உடனசூழநதுவர, எமது தநதையாராகிய சிவபெருமானா திருககயிலாயகிரிக கெழுநதருளினா எ - று (௧௭௫)

அஙகு வீறறிருந தைமுக ரைநதொழில புரிய
வெஙக ணாயக ளுகிய வேரமப னிருபாற
றஙகு மாதரா ரோடுதன னுலகினை யடுததுப
பொஙகு காதலி னளவளாயப போகமுற றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகஙகளையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருநது பஞசகிருததியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுலகினைச்சேர் ந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர். எ - று.

ஐம்முகன்—ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவன் ஐந்தொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்பன. (௧௭௭)

அன்று மனறலி னுடனிருந் துய்ந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முய்ந்தன னெனவியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலர் வாழ்க்கையான் வகுத்தன னென்று
நன்று ரைத்தனன் பிருகுமா தவனரா திபற்கு.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், திருமணத்திலுடனிருந் துசசீவித்தேன். அதனை யிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சீவித்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு மணம்பொருந்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறினனென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தமன்னவனுக்கு நன்குரக(எடுத்து)க் கூறியருளினர் எ - று. (௧௭௮)

சித்தி புத்திக டிருமணஞ் செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப் பள்ளியான் கணேசனைப் பரவி
மெத்து வண்டிறன் மதுகயி டவருயிர் வீத்த
வத்தி றத்தினைக் கேளென வறைகுவன் மலரோன்.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை யெடுத்துச் சொன்னோம். (இனி) படத்தையுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய திருமால் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைதங்கிய வலியமைந்த மதுகயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போக்கிய அத்திறத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (௧௭௯)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௨௫.

விஷ்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தனணிற பாற்கட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டுயிலும் போதவ் விண்டுவின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சான்ற மதுகயி டவர்க ளென்ன
வண்டர்க ளிடுக்க ணுட னசுரர்க டோன்றி னாரே.

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்திலே, திருப்பாற்கடலிற் சேஷசயனத்திலே திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகையில், அத்திருமாலின் காதுக்குறும்பியிலிருந்து பெருகிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கணகளரடும்படி இராக்கதர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சகுனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது அமரர்க்கு அஃதாடிற்றென்பார் "அண்டர்களிடுக்கணுட" என்றார். (௧)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடிக்குரலும் வெருக்கொ ளுருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுத்த முகமயிருஞ் செங்குஞ் சியுநன் றுடையவராய்த்
தருக்கி யுறங்கு நெடுமாயன் றனையு நிந்தித் தருந்தவத்தி
லிருக்கு முனிவர் பெரியவர்க ளெல்லார் தமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்) பூனையின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும், (கண்டோர்) அச்சங்கொள்ளத்தக்க தேகமும், பிறைச்சந்திரன்போன்ற (வளைவாகிய) தந்தங்களும், முருக்கிவிட்ட முகமயிரும், சிவந்த தலைமயிரும், (ஆகியவிவற்றை) நன்றாக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வசுரர்கள்) இறுமாந்து துயில்புரியும் நெடிய திருமாலையு நிந்தித்து, அரிய தவஞ்செய்வதிற் பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள் முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள் எ - று.

வெருகு - பூனை. பிறையெயிறு - வக்கிரதந்தம். குஞ்சி - ஆண்மகன் தலைமயிர். நெடுமாயன் - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (௨)

வடிக்கு மறையி னெறியொழுக்க மாற்றிப் புவியி னுயிரலைத்து
முடிக்கு முடிவைத் துயருலகின் முடியா தமரு மிமையோரை
யடிக்க நினைந்தவ விருவோரு மலர்மீ திருக்கு மெனைமுன்னாப்
பிடிக்க வடுத்தா ரவர்க்கஞ்சிப் பேதுற் றுருவங் கரந்தேனால்.

(இ - ள்.) தெள்ளிய வைதிகமார்க்கத்தில் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகிலுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்துக்கு முடிசூடி, உயர்வாகிய (தேவ) லோகத்தில் இறவாதிருக்கும் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்கள்) இருவரும் முதலிலே தாமரைமலரின்பேரில் வசிக்கும் என்னைப் பிடிக்கும்படி நெருங்கினார்கள் (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்து மதிமயக்கமடைந்து என் வடிவை மறைத்தேன் எ - று

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல் (௩)

உருமுக் குரல்வேங் கையினகம்போ லுருக்கொள் பகன்றை மலர்த்தொ
மருமக் குரிசின் மதக்களிற்று வதனப் பெருமா டிருவருளாற் [டையன்
கருமைக் கடல்போ னிறத்தவரைக் கமலத் தடங்கட் புயல்வண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற் கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்.) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுருக்கொண்டுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த திருமார்பையுடைய தலைவராகிய மதம்பொழியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும் நிறமமைந்த மதுகயிடர்களை, பரந்த தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய மேகவண்ணராகிய திருமால் (அவர்களது) இருமைப்பயனுங் கெடும்படி யழிப்பரென்று திருப்பாற்கடலையடைந்தேன் எ - று.

உருமுக்குரல் வேங்கையினகம்போ லுருக்கொள்பகன்றையென்றது புலிநகக்கொன்றை. இது புலிக்கொன்றை யென்றும், இலிங்கப்பையென்றும் வழங்கும். உருமுக்குரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடணம். (௪)

உறங்கு மவரை யிடையெழுப்ப வுயர்மா மறையோ ராமையினும்
மறந்தோய்ப் பனிக்கு மரவணையின் மலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

நிறங்கொப் பளிக்கு நித்திரையாந் தேவி யவளை விட்டொழிய
விறங்கொண் மனத்து வியாதனெனு மந்த ணாள வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செய்யும் அத்திருமாலைத் துயிலுணர்த்த உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமை யினால், வன்மைமிகுந்த சேடசயனத்தில் தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமா லின் நிறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவளைநான்) துதிசெய்தேன். எ - று (௫)

சாவித் திரியாய்ச சந்தியாய்த் தக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப
பாவித் திடுமுத் தொழிலாகிப பண்ணு வோராயப பாபபதியாய
மேவும் நிடுநற் கலையாதி வெவவெ றான காலமா
யாவித் தயருமப சிதாக மாகிப பரையா மாமாயி

(இ - ள்) சாவித்திரியாகியும, சந்தியாகியும, தக்க சுவாகாவாகியும, சுவதாவா கியும், வழங்குகின்ற முத்தொழில்களாகியும, (அவற்றைச) செய்பவர்களாகியும, பாப பதியாகியும, பொருந்திய நல்ல கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும், கொட்டாவிவிட்டு இளைப்படையச்செய்யும் பசிதாகமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகா மாயியே! எ - று

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள். சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திர விசேடங்கள். கலையாதி வெவ்வேறான காலமென்றது பரமாணுவிரண்டுகொண்டது அ ணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசரேணு அது மூன்றுகொண்டது நுடி அது மூன்று கொண்டது வேதை அது மூன்றுகொண்டது லவம் அது மூன்றுகொண்டது நிமிஷம் அதுமூன்றுகொண்டது கலை அது ஐந்துகொண்டது காட்டை அது பதினைந்து கொண்டது லகு அது பதினைந்துகொண்டது கன்னல் அல்லது கடிகை அது இரண்டு கொண்டது முகூர்த்தம் அது பதினைந்துகொண்டது பொழுது அது இரண்டுகொண் டது நாள் அது பதினைந்துகொண்டது பட்சம் அது இரண்டுகொண்டது திங்கள் அது இரண்டுகொண்டது இருது அதுமூன்றுகொண்டது அயனம் அது இரண்டு கொண்டது ஆண்டு என்றுசொல்லப்படும் ஆண்டு அல்லதுவருடம் நூறுகொண்டது மாநுடர் ஆயுள்காலம் மேற்கூறிய மாநுடநாள் முப்பதுகொண்டது தென்புலத் தோர்க்கு ஒருநாள் அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரம் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோரூ ழியாம். நாலவகையூழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக்கொருபகல். இவைமுதலி யன காலவிசேடங்கள். (௬)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மனையாதி
மருவுமலகி லுயிர்க்கெடாறும வளாசத திகளும பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பாவாய நினசீா பகாவாரியாா
பொருவி லாதாய்க் கினிதடியேன புகலப படுவ தொனறுளதால்.

(இ - ள்.) இருளுமிருளத்தக்க இரவாயிருக்கின்றனை இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருக்கின்றனை. பொருந்திய எண்ணிலலாத உயிர்களிடத்திலெல்லாம வளர் கின்ற பல சத்திகளாயிருக்கின்றனை பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற் பனைமபோல்பவளே! உன்னுடைய சிறப்பை யெடுத்துச்சொலபவர்கள் யாவருளர்?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென்னெனில்) எ - று. (௭)

அரக்க ரவுணர் முதலான வரட்டர் முடிசெங் களத்துருட்டிப
புரக்கும் பெருமா னுலகளந்த புலவர் பெருமா னம்பாகலி
துரக்கும் பெருமா னுனவயத்தாயத் துயில்கின் றானமற நவன்விழிப்ப
விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா யெற்றுக் கெனினீங் குரைப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கர் அவுணர் முதலாகிய அரட்டர்களுடைய முடிகளைச் செவ்விய போர்க்களத்தில் உருளச்செய்து (அடியேங்களைக்) காக்குந் தலைவனும், (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால் மூவடிமண் யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பத்தர்களுடைய துன்பங்களை யொழிக்குங் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதலின், அவ்விறைவன் கண்விழிக்கும்படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக அஃதியாதுக்கெனின் இப்பொழுது சொல்லக்கேட்பீராக எ - று

அரக்கர் - இராட்சதர். அவுணர் - அசுரர் அரட்டர் - குறுநிலமன்னர்கள், ஈண்டுக் கொடியோரையுணர்த்தியது (௮)

தொக்க தவத்தான் முற்பிறப்பிற் றோலா வரமென் பாற்பெற்றா
மிக்க மதுகை யுடையவராய் விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின்
மக்க ணடுங்கச் சுராநடுங்க வந்தார் மாயன் கரத்தன்றித்
தக்க வுயிர்சாம் பாரென்னைத் தாக்க முயன்று ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனனத்தில் தோல்வியடையாத வரத்தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சனனத்தில், திருமாலின் காதுகளில் மானுடர் நடுங்கவும் தேவர்கணடுங்கவும் பிறந்தார்கள் (அவர்கள்) விண்டுமூர்த்தியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தகுதியாகிய உயிர் கழியமாட்டார்கள் [இறவார்கள்] என்னை யெதிர்க்க முயற்சிசெய்தார்கள் (அவர்கட்கஞ்சி) ஈண்டுப் போந்தேன் எ - று (௯)

அதன்ற றிருமால் கண்படைநீத் தவுண ராவி தமைச்செகுப்பக்
கதமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென
விதமா மொழியாற் றுதித்திரித்த வெனக்கன் றிரங்கி நித்திரையற்
புதமா தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வவுணர்களுயிரைக் கொல்லும்படி, கோபம் பொருந்திய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமாலைப்பிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இதவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று. புருடோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனர். எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பது பொருள். (௰)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண டமரு மநதரருந
தூய திருபபாற கடலடுத்துத தொழுது முறையிட டாரநெடியோன
மேய வெனைப்பார்த் திஙகடுப்ப விளைநத கருமம யாதெனைப்
பாய பரவைத திருப்பாயற் பகவ கேளென றிறுசொனனேன

(இ - ள.) ஆகிய அந்தசசமயததில (மேறகூறிய) அசுராகளால துனபமடைந் துள்ளதேவர்களும புனிதமாகிய திருபபாறகடலையடைநது (திருமாலைப) பணிநது (தஙகள் குறைகளைசசொலலி) முறையிடடாாகள திருமால (ஆஙகுப) பொருநதிய என்னைப்பாாததது நீ யிஙகுவருதறகுணடாய காரியம யாது? எனவினவ, பரவிய பாற கடலிற் சிறநத சேடசயனததுளளபகவானே! கேடபாயாகவெனறிதனை (அவருககு)ச சொன்னேன. எ - று

பாயல் - படுககை பகவன - அறுகுணசசெலவன (கக)

வே று

மாயை மிககவா மதுகயி டவரென விருவா
தூயை நினசெவி யழுககினிற் றோனறின ரவாககுத
தாயை தநதையை யெனநினைப பிறாகளசா றுறு
சேயை யெனனுமா றவாகளைச செகுதகிடா யெனறேன.

(இ - ள) பரிசுததனே! மாயாசததி மிககவாகளாகிய மது கயிடவரென் றிரணடசுராகள தேவரீருடைய காதுககுறுமபிறபிறநதாாகள அவாகளுககுத தாயுந தநதையுமெனறு தேவரீரைப பிறாகூறவொடடாமல, அனனியனெனறு சொலலுமவகையாக அவாகளைச சஙகரிபபீராகவெனறு (திருமாலைநோககிக) கூறி னேன எ - று

தாயை - தநதையை—எனபவறறில ஐகாரஙகள சாரியைகள "வணடமா கொனறை யானமுன வநதுநீ யாரையெனறுன" எனறுறபோல சேயை - தூரததி லுள்ளவன (கஉ)

நஞச மனனதா னவாதிற முழுவது நாடி
யஞச லீரென வமரருக குரைததம ராாக
ணெஞசு துணணெனு நெடுமபடை பலவுஙகொண டெழுநது
கஞசம வெனறகை வலமபுரி சோததினன கனிவாய

(இ - ள.) விடமபோனற அவவசுரா வலலபமுழுவது மறிநது, பயபபடாதீர்க ளெனத தேவாகளுககுககூறி, பகைவாகள மனநதுணணெனததககு பெரியபலபடை களையுமகொணடு எழுநதிருநது, தாமரைமலரையொனற திருககரததிலேநதிய வலம புரிச்சஙகததைத (கொவவைக்) ககனிககுச சமானமான திருவாயிலவைததது. எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியெனறது பாஞசசனனியம. (கங)

ஊழி நாளையி லாழிபோ லாரப்பிய சஙகம
வாழி வாாசெவி நுழைதலு மதுகயிடவாக
டாழி லாதவிவ் வளையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல பாழியென் றெதிாததார்.

(இ - ள்) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த அக் கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துளையில நுழையவும, மதுகயிடவர்கள் குன்ற தலிலலாத விசசயகொலி யெழுப்பியவன தகுதியான மேமபாடுடையவனை அவனுடன் போாசெயதல மேமபாடென்று (திருமாலுடன போாபுரிய) எதிாததாாகள எ - று

ஓ றறை மாமலை வரவெதி ரோஙகிரு மலைபோ
யுறற தாமென வுவணவாா கொடியனை யடுததுக
கொற்ற மேவிய தானவா குவவுதமே தோட டினவு
முறறி னேமது தீருமா முனனினை யெனறுா.

(இ - ள) ஒனறியாகிய பெருமலைவருகையில, அதறகெதிாசெனறு உயர்ந்த இரணடுமலைகள எதிாததாறபோல, நெடிய கருடககொடியையுடைய திருமாலை நெருஙகி, வெறறியைபபொருநதிய மதுகயிடவாகள (எஙகள) குவிவாகிய தோள களின தினவு தீாககோம அஃதகலுமாறு கருதினையெனறு சொனனுர்கள், எ-று.

கொடிய ரினனணங கூ றலுங குவலய முணடோ
னொடிவ துணமையே நுஙகடோட டினவொரு காலு
மடைவ தனறியே யடககுது மஞசலி னெனறுன
படைவ முஙகினா பாவமே யுருககொணட பதகா

(இ - ள,) தீயோராகிய மதுகயிடவாகள இவவிதமாகசசொல்லவும, உலக முண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூாததியானவா, உஙகளுடைய தோட்டினவு அழிவதுணமையே அது (மீணடு) ஒருகாலததிலும வருவதலலாம லடககுவோம. அஞசாதீாகளெனறனா பாவமேவடிவாககொணட கீழமககள ஆயுதஙகளையபயோ கிததாாகள. எ - று (கக)

கூளி வானபடைக கொறறவை யெழுநதுகூத தாட
வாளி தூாபபாகண மாறறுவா வசசிர மெறிவா
ராளி யேறென வாாபபாக ளயிலெதிா விடுபபாா
தூளி போாதமெழச சுறறுவா வாளமா தொடஙகி.

(இ - ள) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய தூாக்காதேவி (களிதது) எழுநது நடிககுமபடி அததிரஙகளைச சொரிவாாகள, (பாணஙகளை) விலக்குவாாகள, வசசிரததைத வீசுவாாகள; ஆணயாளியைபபோல ஆரவாரிபபாாகள; வேறபடைகளை யெதிரே செலுததுவாாகள, வாட்போாசெயயத தொடஙகித தூளிபோாததெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச) சுறறுவாாகள எ - று

கூளி - கழுகு, பூதம். (கஎ)

அணடம் வாயவிட வடுக்கலக ளகமெகிழந துடையக்
கொண்ட னீருகக குரைகடல் வரம்பினைக் கடப்பத்
தணட மேகதின ரெதிரெதி தாக்குபு பாசன்
கண்டு நேருற வீசுவா கடிவாகைப் படையால்.

(இ - ள்) அண்டமானது வெடிபடவும், மலைகள் உள்ளுருகி யுடையவும், மேகங்கள் (குலகொண்ட) நீரைசசிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எலலையைக்

கடக்கவும், தண்டாயுதமேந்தினவர்களாய எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பாகத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவார்கள் கையிலுள்ள ஆயுதங்களால அறுப்பார்கள். எ-று.

முடியை யன்ன தான் மெய்மபமர் தோளினை யதனுற
கடிகொண் மார்பினை யன்னதாற கவானைமற றதனு
வடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற ருக்கிப
படியி லாதமற போரையும பன்முறை புரிந்தார.

(இ - ள.) முடியை முடியாலும, வலியமைந்த தோளைத தோளாலும, மண மமைந்த (மலாமாலையணிந்த) மார்பை மார்பாலும, துடையைத துடையாலும, அடியை யடியாலும, உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலுமடித்து, எல்லையில்லாத மறபோரை யும் பன்முறை செய்தார்கள எ - று

கடிகொள மார்பு - அழகிய மார்பெனினுமாம அங்கை — அகங்கை இது "அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையன கெடும" என்றும் சூத்திரத்தாலெய்தது (௧௯)

இன்ன வாறமா பனனெடுங காலமேற றியற்றிப
பொன்னை மார்பகத திருத்திய பொன்னுடைப பெருமா
னன்ன தானவாக் காற்றில ருடைந்துகந தருவ
னென்ன வேகரந தெய்தினா னிருங்கயி லாயம

(இ - ள) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்ததுப போர்செய்து, திரு மகளை மார்பிற பொருத்திய பொனனுடையணிந்த திருமால, அம்மதுகயிடவர்களுக்கு ஆற்றாதவராகி யுடைந்தோடி கந்தருவனென்று சொல்லும்படி மறைந்து, பெரிய கயி லாயகிரிக்குச சென்றனர். எ - று

பொன உடை - பீதாம்பரம கந்தருவா மாயாவித்தையில வல்லவராதலின அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுவமித்தார (௨௦)

வெள்ளி யங்கிரிச் சாரலின விரிமலர்ப பொதும்ப
ருள்ளி ருந்திடந தழுவியா முறுநாம புள்ளார்ந்தான
றெள்ளு மின்னிசைத திவவியாழ்த தலைவருக் கிடமாய
நள்ளி ருஞ்செவி யேறலு நாதனு ரறிந்து

(இ - ள) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில விகசித்த மலர்கள பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிறபொருந்திய நாமபுகளை யிடம வகை முதலியன வுணர்ந்துதைவந்தனர் தெளிவிய இனிய இசையையுடைய தட்வதத்தக யாழ்வல்லோருக்கு, இடமாகிக்குளிர்ந்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில நுழையவும சிவபெருமா னா அதனை யுணர்ந்து எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள குளகம (௨௧)

பிருட்டி தந்தனை நிகும்பனை யழைத்திரும பிரச
மருட்டு மெல்லிசை யுாழெழூஉம வானவ னொளியா
விருட்ட னுக்குசெக் கவுதுவ மார்பினை னென்னுத
தெருட்டி மறறவற் கொணர்கெனச் செப்பினா விடுத்தார.

(இ - ள) பிருட்டிதந்தனையும நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேன்மணத் தை மயக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்கும தேவன், பிரகாசத்தினால்

இருளை யொழிக்கும் செவ்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மார்பையுடைய திருமாலென்றுணர்த்தி, அத்திருமாலை யழைத்துவருகவென்று கூறியனுப்பினர். எ - று.

பிரசமருட்டு மெல்லிசையென்றது வீணைவாசிக்குமிடத்தில் ஏழ்நரம்பும் ஏழிசையுமாகிய ச ரி க ம ப த நி என்பவை இவையே குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமெனப்படும் இவற்றுள் மிடற்றாற்குரல் நாவிற்றுத்தம் அண்ணந் தாற் கைக்கிளை சிரசதாலுழை நெற்றியா லிளி நெஞ்சால் விளரி மூக்கால்தாரமெனப் பிறக்கும் இவற்றிற்கோசை யுவமை முறையே மயில் இடபம் ஆடு கொக்கு குயில் குதிரை யானையென்றும், சுவை யுவமை பால் தேன் கிழங்கு நெய் ஏலம் வாழை மாதுளங்கனியென்றும், வாசனை யுவமை மௌவல் முல்லை கடம்பு வஞ்சி நெய்தல் பொன்னுவிரை புன்னை யென்வுங் கூறுவதுவழக்கு பிறவுமிசை நூலுட்கண்டுகொள்க

கிருத்தி மத்தகர் சேவர துகேட்டுட னேகி
மருத்த ணைந்துழாய் மாயமுப் புரநொடி வரையி
னுருத்த வெம்பிரான் விளித்தன னென்றன ருவந்து
கருத்தில் முந்தினன் புயவன் காமரு கோயில்

(இ - ள்) பூதகணத்தலைவர்கள் அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங்கொண்ட பசிய துளவமாலையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரிபுரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் சின்னந்தெரித்த எமது சிவபெருமான் (உன்னை வரும்படி) அழைத்தனரென்றார்கள் (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனதிலும் முற்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலை யடைந்தனன் எ - று (௨௫)

காவ னந்தியைக் கைதொழு திறைஞ்சியுட் புகுந்து
தேவர் தம்பிரான் றிருமுன்பு சென்றடி வணங்கி
யோவி லன்னருள் பெற்றனன் றொருமருங் கிருந்து
தாவில் கைத்தலத் திருந்தயாழ் தனைத்தொடங் கினனால்

(இ - ள்) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவரைக் கைகூப்பிப் பணிந்து (திருக்கோயிலின்) உள்ளேபுகுந்து, தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் திருச்சந்நிதியிற்சென்று திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலில்லாத கிருபாநோக்கம் (அருளைப்) பெற்று, ஒருபக்கலிருந்து, ஆழிவில்லாத கைத்தலத்தில் (ஏந்தி) இருந்த வீணையை (மீண்டும்) வாசிக்கத்தொடங்கினர் எ - று (௨௬)

வேறு

பிள்ளை மதியணிந்த பெம்மான் றிருவடியை
யுள்ளு மவர்கட் குறாதபொரு ளுண்டோ
மெள்ள நறுநெய் விழைந்து விளக்குந்துங்
கள்ள வெலியுங் கடலுலகங் காத்ததே

(இ - ள்) இளஞ்சந்திரனை யணிந்த தலைவர் (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடியைக் கருதுபவர்களுக்குக் கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருக) விரும்பி மெல்ல விளக்கைத் தாண்டிய கள்ளத்தன்மையுடைய எலியும் (மாபலிசக்கரவர்த்தியாகி) கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

கள்ளவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது—திருமறைக்காடென்னும் வேதாரணியத்தில் சிவசந்நிதியி லெரிந்துகொண்டிருந்த நெய்விளக்கு இருண்டிருக்கப்பெற்ற

தில் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிக்கும்படி ஓரெலி தன்வாயை யதிலவைக்க அத்திரி தூண்டப்பெற்று ஒளிமிகுந்தது அதனால் சிவபெருமான் களித்து அதனை யரசனாமாறருள, அது மாபலிச்சக்கரவர்த்தி யாயதெனபதாம் (௨௫)

ஆத்தி யணிந்த வமலன் றிருவடியை
யேத்து பவாக்கட் கில்லையாய பொருளுண்டே
சாத்திய வில்வந் தனக்குத் தளர்முசுவு
மூத்த வறிவின் முசுகுந்த னாயதே.

(இ-ள்.) ஆத்திமலர் மாலையணிந்த மலரகிதர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியைத் துதிசெய்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும் உள்ளதோ? (அறியோம்) சாத்திய வில்வகிளைகளுக்காகத் தளர்நடையுடைய ஓர் முசுவும் மேம்பட்ட மதிநுட்பமுடைய முசுகுந்தனென்னும் சக்கரவர்த்தியாயதே எ-று.

முசு - ஓர்வகைக்குரங்கு.

வில்வந்தனக்குமுசுவுமுசுகுந்தனாயது என்றது—ஓர்காலத்தில் கைலாயகிரியில் ஓர்சோலையில் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியோடு வீற்றருளி யிருக்கையிலொரு ஆண்முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பார்வதிதேவியார் மேலும் வில்வபத்திரத்தைப் பறித்துப்போட, சிவபெருமான் அது தன்னைப்பூசித்ததற்காகக் களித்து ஓர் சக்கரவர்த்தியாகும்படி வரமளிக்க, சோழவம்சத்தில் முசுமுகத்துடன் கருவூரை இராசதானியாகக்கொண்டு முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியாகியது எனபதாம் (௨௬)

பேயினத்தோ டாடும் பெருமான் றிருவடியைக்
காயமுற்றத் தாழ்வோர்கள் காணாப் பொருளுண்டே
வாயிழையாற் கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமோர்
தூயகுலச் சோழனாய்த் தொல்லுலகங் காத்ததே

(இ-ள்) பேய்க்கூட்டங்களுடனே நடிக்கும் இறைவர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியை உடலை (பூமியில்) பொருந்தப் பணிபவர்கள் பாராத பொருளுமிருக்கின்றதோ? (இன்பாற்) பொருந்திய இழையினாலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூச்சியும் ஓர் புனிதமான குலத்திற் றோன்றிய சோழராசனாய்ப் பழமையாகிய பூமியை யிரட்சித்ததே எ-று.

இழையாற் கோயில்வகுத்த சிலம்பி சோழனாயது என்றது - திருவானைக்காவிற் சிவலிங்கப்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூச்சி தன் நூலாற் கோயிலிழைத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான் றிருவருள்புரிய அது கோச்செங்கட்சோழனாகி அரசுபுரிந்ததெனபதாம் (௨௭)

வேறு

என்வேத னும்மெம் பெருமா
னின்றாள் வங்கழ்த் தூநீகன
வன்மா லிமனங் குளிர்ந்த
தன்றுள் ளுறைசாற் றுவனால்

(இ-ள்) என்று (திருமால் வீணை யொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது தலைவராகிய சிவபெருமான், (விண்டுவே!) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென வினவ, வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவாராயினர் எ-று.

வனமாலி - துளவமாலை யணிந்தோன்.
குனிரா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௨௯)

ஒருவா வொருவெண் செவியி
லிருதா னவரெய் திமிகப
பொருதா ரவர்போ ரிடைநான்
வெருவா மையைவிட் டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வெண் காதுக் குறும்பியில் (மதுகயிடவரென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசுரர்கள் (யாதுகாரணத்தாலோ) தோன்றி, (பலரையும் வதைத்து இறுதியில் என்பால் வந்து) மிகுதியும் போர்செய்தார்கள் அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன் (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நில்லாது) அஞ்சாமையை விட்டுவிட்டேன் [பயந்தேன்] எ - று

முத்தா முனையார் செருவி
லத்தா னவரா வியுண
வைத்தேன் மனமா னடலி
யைத்தா வெனவேத் தினனே.

(இ - ள்) முத்தனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டுக்கும்) துணிவு பொருந்திய போர்செய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவ்விரண்டசுரர்களுடைய உயிரைப் பருகும்படி (என்னுள்ளத்திற்) கருத்துக்கொண்டேன் (அஃதங்ஙனமே நிறைவேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதிசெய்தனர் எ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின் மலர்வேய்ந்த கொற்றவ ரருள்செய்வார்
மன்றலந் துளவோயநீ வண்சமர்க் குறுகாலை
வென்றியங் குசமேந்தும் விநாயகன் வழிபாட்டி
னின்றினை யலையதனு லொன்னலர்க் குடைந்தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருந்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றார் மணம்பொருந்திய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வன்மைதங்கிய போருக்குச்செல்லுகையில், வெற்றிபொருந்திய அங்குசத்தைத் (திருக்கரத்துத்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினை. அக்குற்றத்தினாற் சத்துருக்களுக்குத் தோல்வியடைந்தனை எ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேந்தும் பண்ணவன் வழிபாட்டி
னேசமுற் றினியந்த நேரலர் தமைவென்று
மாசறு மொளியோடு வாழ்குதி மணிவண்ணா
தேசவிர் வழிபாடு செப்புது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழிபடுதலில் விருப்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவரென்னும்) பகைவரைச்சயித்து, குற்றமற்ற கீர்த்தியோடும் வாழக்கடவாய். மணிவண்ணனாகிய விண்டுவே! ஒளிவிளங்கும் (அவ்விநாயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொல்லுவோம். பொருந்தக் கேட்பாயாக எ - று (௩௨)

சிந்துர வொளிர்மேனிச் சிந்துர முகச்செம்மன்
மந்திரம் பலவுள்ளு மாயவ நினக்கொத்த
மந்திர மெழுத்தாறாய் வருமனு வாமதனைச்
சிந்தையின் மகிழ்கொள்ளச் செப்புது நின்செவியில்.

(இ - ள்) மாயனே! சிந்துரம்போற் (சிவந்து) பிரகாசிக்குந் திருமேனியையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தகுதியான மந்திரம் ஆறெழுத்துக்களாய் வரும் மந்திரமாகும் அதனை நீ மனத்திற் களிகொள்ளும்படி உன் செவியி லுபதேசிப்போம் எ - று

எழுத்தாறாயவரு மனு சடக்கரமந்திரம் (௩௩)

வேறு

கங்கையிற் படிந்து மாயன் கடிரவம் மென்றுகூறி
யங்கவன் றோய்ந்து ஞான வாசமு முறையாற் றீக்கை
மங்கலந் தழையச் செய்து வக்கிர துண்டற் கோதை
தங்குமா றெழுத்தை யோதி யனுட்டிப்புஞ் சாற்றி னானே

(இ - ள்) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகங்கையில் மூழ்கி விரைவில் வருகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, திருமால் அவ்வலக்கயே ஸ்நானஞ்செய்தபோ, ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிகும்படி தீக்கையியற்றி, வக்கிரதுண்டராகிய கணேசப் பெருமானுக்கு அன்புபொருந்திய சடக்கரமனுவை யுபதேசித்து அதனை யநுட்டிக்கும் வகையையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் எ - று

மாயன் - அணிமைவிளியாதலின் விளிபலபாயிற்று (௩௪)

அண்ணலா ரருளிச்செய்த வருட்டலைக் கொண்டு தாழ்ந்து
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாதவன் விடைபெற் றேகித்
திண்ணமா ரன்பி னோடு சித்திகேத் திரத்தை வல்லே
நண்ணியாங் கிருந்து நாளு நன்மனுக் கணித்தல் செய்தான்

(இ - ள்) உலகமுழுவதையும் வாரிப்புசித்த திருமால் சிவபெருமானார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட்டிறத்தைச் சிரமிசைக்கொண்டு பணிந்து, (இறைவரால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திகேத்திரமென்னு மிடத்தை விரைவாக வடைந்து அவ்விடத்திற்பொருந்தி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப்பாராயினார் எ - று (௩௫)

பூம்புனல் படிந்து பூதி திருவுருப் பொலியப் பூசி
யோம்புமந் திரத்தைச் சொல்லி யுறையிடுஞ் சுத்தி யாகத்
தேம்புன லங்கை தன்னாற் புரோக்கணஞ் சிறப்பச் செய்து
சாம்பிய வேங்கைத் தோன்மேற் றவளவத் திரமு மிட்டு.

(இ - ள்) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறும்படி திருவெண்ணீற்றை யுத்தூளனஞ்செய்து, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச் சபித்து, வசிக்கும் மிடஞ் சுத்தியாகும்படி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையினாற் சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ் செய்து, குவிந்த புலித்தோலின்மேல் வெள்ளிய ஆடையை விரித்து. எ - று

புரோக்கணம் - தெளித்தல் (௩௬)

வடகிழக் கெனனுந திககு வதநிர னாகவைகிக
கடகரிப பாகன போலக கதழ்பொறி யைந்து மோம்பி
யிடவிய புறமபு முள்ளு மிருபது முபபத தொனறு
மடைவுற நிசித்துப பூத மாதியுஞ சுததி செயது.

(இ-ள்) வடகிழககாகிய ஈசானதிககிலே முகமவைததவராக விருநது, மதததையுடைய யானைபபாகன (அதையடககுவது) போல வேகமாகிய ஐமபொறிகளையும (புறஞசெலலாது) காதது அகனற புறமபும உளளும ஐமபததோரெழுததுக்களை நியாசஞசெயது, பூதமுதலியவறறைச சுததிசெயது எ-று. (௫௭)

மூலமா மனுவை யுனனி முறறுறப பிராணா யாமஞ
சாலவே யியறறி யுளளந தழைதரத தியானித தினபச
சீலமார கணேசன றனனைத தேவாகட கிறையை யனபாற
கோலிய வாக னாதி பததினுங கொளபபூ சிததது.

(இ-ள்) சிறநத மூலமநதிரததைத தியானிதது, முடிவாகப பிராணாயாமத்தை மிகுதியாகசசெயது மனமானது தழைககுமபடி தியானஞசெயது, (தமமைப பணிவோரிடதது) இனபமுறு சிலமுமபொருநதிய கணேசபபெருமானாகிய தேவர்களுககுத தலைவனை அழகியவாகனமுதலிய பததினுங கொளளுமபடி பூசிததது எ-று

மநதிர மான வாறு வனனமும வருட நூறு
பிநதுறக கணிதத லோடும பிறைமருப பொழுகுநதானச
சிநதுர முகவன றோனறித தெரிசனங கொடுததா னாகச
சுநதர நெடுமா லுழுநது சூழ்நதுகை தொழுது நினறான.

(இ-ள்) மநதிரமான சடககரஙகளையும விநதுவுடன பொருநத நூறுவருட காலஙகணிததவுடனே பிறைசசநதிரனபோனறதநததனதையும ஒழுகுகினற மதத்தையு முடைய யானைமுககடவுள ஆஙகெழுநதருளித தரிசனஙகொடுத்தனராக, அழகிய விணடுபகவான (அவனைக கணடவுடனே) பணிநது பிரதககணஞ்செயது கைகூபபி நினறனா எ-று (௫௯)

நின்றவன முகததை நோககி நிருமல னருளு முனபே
யொனறநம பூசை யாறறி னெனனல ரெதிரதத போரின்
வனறிற லுடைவ தினறே மறறது கிடககமாய
னினறுனக கெயத வேணடிற றியமபுதி தருது மெனறான.

(இ-ள்) (அவவாறு) நினற திருமாலின முகததைபபாரதது அமலராகிய கணேசபபெருமான அருளிசசெயகினறா பொருநத நமமுடைய பூசையை முன்னரே செயதிருந்தால நீ சததுருககளை யெதிரதத யுததத்தில் வலியவல்லபங் குறைவு திலலையே? அஃதிருகக விணடுவே! இப்பொழுது உனககு அடையவேண்டியதைக் கூறுக (அதனைக) கொடுப்போமெனறு கூறினர். எ-று. (௬௦)

சிறுமதி யொளிரநத வேணிச சிநதுரக கடவுள் கூற
மறுவலும வணஙகிக் கண்ணன மலாககைவாய் புதைத்துச் சொல்வா
னறுவினைக் கறபகத்தை நணணினல குறவு முண்டோ
விறைவனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு குறையு முண்டோ

(இ - ள்.) இளஞ்சந்திரனைப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் அஞ்சலிபண்ணித் தாமரைமலர்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றார்: நல்லமணம்பொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவர்க்குத் தரித்திரமுமுளதோ? (இல்லை; அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனுக்கு ஒருகுறைபாடுமிருக்கின்றதோ? (இல்லை) எ - று. (௬௧)

ஆயினு மடியேன் றுஞ்ச லளவிலென் செவியின் வந்து
மாயிரும் புவன மஞ்ச மதுகயி டவரைக் கொல்ல
மீயுயர் மதுகை வேண்டும் விளம்பிய விவரே யன்றித்
தீயமற் றெவரே யேனு மென்கையா லிறக்க வேண்டும்

(இ - ள்.) ஆயினும், அடியேன் நித்திரைசெய்யும்பொழுது என்செவியினின்று பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகமுழுவதும் அஞ்சத்தக்க மதுகயிடவர்களைக்கொல்ல மிகச் சிறந்த வல்லபம்வேண்டும் (ஈண்டுச்) கூறிய இவர்களேயல்லாமல் கொடியோர் எவர்களானாலும் (என்னையெதிர்த்தால்) என்கையால் இறக்கவேண்டும் எ - று. (௬௨)

கடையனேற் குன்பா லென்றுங் கையகலாத பத்தி
யடைவதும் வேண்டுங் குற்ற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றன் கேட்ட வும்பனை மாமுகத்து வள்ள
றொடைசெய்பல் வரமு நல்கிச் சூழ்ந்துமே லிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (என்னையடிமையாக) உடையவரே! கீழ்ப்பட்ட எனக்குத் தேவரீரிடத்தில் எப்பொழுதும் நீங்காத பத்தியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும்; (அறியாமையால்) குற்றஞ்செய்தாலும் (தேவரீர் திருவுள்ளம்) பொறுத்துக்கொள்வதுவேண்டுமென்று கேட்டனர்; (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கணேசப்பெருமான் தொடர்ச்சியாகவுள்ள பலவரங்களையு மருளி மேலே யோசித்து இதனையுஞ் சொல்லினார் எ - று. (௬௩)

வலிபுகழ் தேசு நெஞ்சின் மதித்தவா முடித்தன் மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே லவுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னு ளுருக்கரந் திருக்கின் றார்கள்
கலிகெழு மந்தி ரத்தைக் கருதிச்செல் லவரைக் காண்பை

(இ - ள்.) வலிமையும் புகழும் கீர்த்தியும் மனத்திற் கருதியவைகளைக் கோறலும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற உனக்குக்கொடுத்தோம்; அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அசுரர்கள் இப்பொழுது ஒலியமைந்த மாயையினுள், தம்முருவை மறைத்திருக்கின்றார்கள்; நம்முடைய ஒலிமிக்க மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்க (அதனால்) அவர்களைக்காணுவை எ - று.

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையை விசேடித்ததாம். (௬௪)

என்றிவை யனைத்துங் கூறி யெம்பிரான் மறைய மாயன்
வென்றனம் பகையை யென்று விநாயகன் கருணை போற்றி
நன்றுறுவிர் பணிக்கா ணான்கு வாயில்க ளுடைய கோயி
லொன்றுசெய்த் ததிலே ரம்ப னுருவங்கண் டகியி னுக்கி.

(இ - ள்) என்றிவையாவு மருளிச்செய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந்தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிய) பகைவரை வென்றோமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குகற்களால் நான்கு (திருக்கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில் விநாயகக்கடவுளுருவைக் கண்டகியினாற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்த) எ - று.

கண்டகி - ஓர் நதி. அண்டு அதிலுள்ள செந்நிறக்கற்கள். (௬௫)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம் விட் டகலச் சித்தி யீதலா னம்மு ராந்திக்கு
வெவ்வினை தீர்க்குஞ் சித்தி விநாயக னென்னப்பே ரிட்டா
னவ்விதி யானுஞ் சித்தி க்ஷேத்திர மாமத் தானம்

(இ - ள்) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமானுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்குஞ் சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினார். அவ்விதியினாலும் அவ்விடமானது சித்திக்ஷேத்திரமென்பதாம். எ - று. (௬௬)

நாயக னென்றதான் கொண்ட நாரணன் றனக்கு மேலா
நாயக னாகி வேட்ட நல்வரங் கொடுத்த மாண்பான்
மேயவங் குசத்தி னாற்கு விநாயக னென்னு நாமந்
தூயவிண் ணவர்க ளெல்லாந் தொடுத்தெதிர் துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தானே (திதி)நாயகனென்னப் பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலாகிய நாயகனாகி, அவர் விரும்பிய நல்ல வரங்களை யநுக்கிரகித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுந் திருநாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சொற்று எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள் எ - று.

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல் தலைவனில்லாதவன் இதில், வி - எதிர்மறைப்பொருட்டருவதோர் வடமொழி யுபசர்க்கம். (௬௭)

கடங்கவிழ் முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கெழு திகிரிச் செம்மல் வெளிக்கொடு சென்றா னாக
வடங்கலா ரன்ன வந்த வவுணர்கண் டெடுபோர் வேண்டி
யுடங்குவந் தெதிரே நின்று நகைத்திஃ துரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்.) மதம்பொழியும்(யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மனதிலெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்டுச் சென்றனராக, சத்துருக்களான அந்த மதுகயிடவர்களென்னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோதத்தக்க போரினை விரும்பி, ஒன்றாகவந்து நேரே நின்று சிரித்து இதனைச் சொல்வதாயினார்கள். எ - று. (௬௮)

சேர்ந்துமுன் பொருத போது சிறுமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீர்ந்தனை நாணி லாமற் றிரும்பிவந் தனைவந் தாய்க்கிங்
கோர்ந்திடும் பெரிய முத்தி யுதவுதுங் கொள்க வென்றார்
பேர்ந்தெதிர் தகவென் றென்னீர் பேதையீ ரென்றன் மாயன்.

(இ - ள்.) முன்னொக்கூடிப் போர்புரிந்தகாலத்தில், சிறுமுத்தியைக்கொடுக்கக் கொண்டேயடியேன்! மீண்டும் காரணமின்றி (எதிர்க்கவந்தனையே? அவ்வாறு) வந்தவனுக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்தியைக்கொடுப்போம்! அதனையுங் கொள்ளக் கடவை! என்று கூறினார்கள் ஓடியெதிர்க்கின்ற ஆட்டுக்கடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலிகளே! என்று திருமால் கூறினார் எ - று.

முத்தி - திசை எண்டு ஒடுதலைக்குறித்தது (௫௯)

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மழலென வெகுண்டு மாயோய
செவ்விய நான்கு தோளிற் சிறந்தனை யிருவே முக்கு
மிவ்விரு தோளே யற்று மிருவர்மற் றொருவ னோடு
தெவ்வினர் ரென்னல் வேண்டா செருச்செய்க வென்று நேர்ந்தார்.

(இ - ள்) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே அக்கினிபோலக் கொதித்து, மாயவனே! செவ்வையாகிய நான்குதோள்களோடு விளங்குகின்றனை எங்களிருவருக்கும் இவ்விருதோள்களேயானபடியால் இருவர் ஒருவனுடன் பகையினர் (போர்செய்தார்கள்) என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை போர்புரிகவென்றிசைந்தார்கள். (மது கயிடவர்கள்) எ - று

இவ்விருதோள் = இரண்டு இரண்டு தோள் "ஒவ்வ தொழிந்தவெண்ணொன் பது மிரட்டின் - முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின்-வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி" என்பது சூத்திரம், (௬௦)

எற்றுவர் கதையால் வேலா லெறிவரோச் சுவர்வை வாளாற்
பற்றுவர் பாசம் விட்டுப் பாற்றுவ ரதனை யெஃகாற்
புற்றர வனைய வாளி புதைபடத் தொடுப்பர் வீழ்ப்பர்
முற்றுவர் மல்லுப் போரின் முழக்குவர் வீர வார்த்தை.

(இ - ள்.) (அவ்விருவரும்) கதையாலடிப்பார்கள், வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுதத்தாலறுப் பார்கள்; புற்றினின்று புறப்பட்ட சர்ப்பங்களைப்போன்ற பாணங்களை (உடல்) மறை படும்படி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மற்போர்போல முடிப்பார்கள், வீரச் சொற்களைப் பேசுவார்கள். எ - று (௬௧)

இன்னண நெடும்போ ராற்று மேல்வையி லெழுந்த செங்கேழ்க்
கன்னலைத் துணித்தா லென்னக் கதிர்நேமி துணிடி
பன்னகா சனவாக னரவி யரவணைப் பெருமா னுண்டான
மின்னவிர் விசும்பிற் றேவர் விரைமலர் மாரி தூர்த்தார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பெரும்போர் செய்கையில், எழுந்த செந்நிற மமைந்த கரும்பைத் துண்டித்தாற்போல, சேடசயனமுடைய பெருமானாகிய திருமால் ஏவியத்தோடெரிகின்ற சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வசுரர்களுடைய உயிர்களைப் பருகினார். மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்று தேவர்கள் வாசந்தங்கிய மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௬௨)

[illegible] வாழ்க்கைப் பண்ணவ னெனப்பட் டேறு
[illegible] ற்றாழ்ந்தே னவனெனக் குணாக்க னுரைத்தான்

தங்கவல் லவுண ரோடு தொக்கபோர் நெடுநா ளாற்றிப்
பங்கமுற் றகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சார்ந்து தாழ்ந்து.

(இ - ள்) தாமரைமலர்ப்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விடத்து மூர்த்தியின் பாதங்களிற் பணிந்தேன்; அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினார்: நல்வலியமைந்த மதுகயிடவர்களுடன் நெடுநாள் பெரும்போர் செய்து (அதில்) அவமானமடைந்து (அவ்விடம்விட்டு) நீங்கி வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைந்து பணிந்து எ - று (ருங)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வார்நரம் பமிழ்தந் தேக்கிப்
பாடகத் தளிர்மென் பாதப் பாவையை முதலா னோர்க
ளாடகத் தலைவ னோடு நயந்துள மகிழ்ந்த பின்றை
யேடகக் கொன்றை யான்சொ லேரம்பன் மனுவுட் கொண்டு.

(இ - ள்) முறுக்காணிகளையுடைய தடவத்தக்க நல்ல வீணையினுடைய நெடிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்தத்தை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியார் முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரும்பி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவிதழ்கள் பொருந்திய கொன்றைமாலை யணிந்த சிவபெருமான் உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனத்திற்கொண்டு எ - று. (ருச)

சித்திகேத் திரத்தி னண்ணித் தீதறு மனுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன் றேற்றி யருளிய வரத்தான் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாய்த்தனன் கனத்த லந்த
வுத்தமன் றனைப்பூசை யுஞற்றுதி நீயு மென்றான்

(இ - ள்) சித்திகேத்திரத்திற் சென்று குற்றமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகி யநுக்கிரகித்த வரத்தினால், திரும்பிக் கூர்மையமைந்த வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவர்களென்னும் அசுரர்களுயிரை யழித்தேன்; ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப்பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவென்று கூறினார் எ - று (ருரு)

செங்கண்மால் கூற யானுஞ் சித்திகேத் திரத்தை யெய்தி
வெங்கண்வா ளரவங் கொண்டு வீக்கிய வுதரத் தானைப்
பொங்குகா தலினாற் பூசை புரிந்தனெ னமரர் தாமு
மங்கணார் கணேசர் மாய னம்பிகை யெனையுந் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) செவ்விய (தாமரைமலர்போலுங்) கண்களையுடைய திருமாலுரைத்தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திகேத்திரமடைந்து, கொடுங்கண்களையுடைய வொளிரிய நாகத்தாற்கட்டிய (அரைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணேசப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன்; தேவர்களும் சிவபெருமானும் கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று (ருசு)

இக்கதை கேட்டோர்க் கெந்த விடர்களு மகலு நன்மை
யொக்குறும் வியாத வென்று தோட்டவிழ் மலரோன் சொன்ன
தக்கிர வேலோய் கரிணைன் றுணர்த்தினன் பிருகு வெங்கோ
கைக்கொடை சிறந்த சோம காந்தனென் றரசற் கம்மா

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! இச்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும். நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவர் கூறினார் உக்கிரமான வேற்படையேந்திய சோமகாந்தமன்னனே! அறியென்று பிருகுமுனிவர் கையினால் கொடுத்தலில் மேம்பட்ட சோமகாந்தனென்னும் அரசனுக்குச் சொல்லினார் எ - று.

அம்மா - அசை (௩௭)

ஆறெழுத் தாழி யேந்தி யனுட்டிக்க வாறு போகே
னீறில் கதையை யின்னு மியம்பென வியாதன் வேண்ட
வீறுயர் விசுவா மித்தி ரனைப்போல் வீமன் சார்ந்து
பேறுபெற் றதனை முற்றப் பேசுவன் வாசகஞ் சொன்னான்

(இ - ள்) சக்கராயுதமேந்திய திருமால் சடக்கர மனுவை யனுஷ்டித்த வகையை யுணர்ந்தேன் நீதிக்கியன்னை ... விநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யின்னுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன் கேட்க, மேன்மைமிக்க விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலேந்திய வீமராசன் சார்ந்து (புத்திரப்) பேற்றினை யடைந்த வரலாற்றைப் பிரமதேவர் முழுவதுங் கூறலாயினர் எ - று. (௩௮)

விநாயக சடக்கரமனுட்டித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௪௮௫

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொகுட்டி னிற்கேழ்கிளர் சங்குலவி யீன்ற வொளிமுத்து
மஞ்ச முயிர்த்த தனசினையு மறியா திரண்டும் விரிசிறையுட்
டுஞ்சப் பொதிந்திட் டடைகிடக்குந் துறைசூழ் நறும்பூந் தடமருத
மிஞ்ச வளர்ந்த துயர்நாடு விதர்ப்ப நாடென் றுளதாமால்.

(இ - ள்) அன்னங்கள் தாமரைமலர்க்கொட்டையில் அருமையாகவேறி, குலவி நிறைந்த சங்குகள் ஈன்று பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களையும், தாம் பெற்ற முட்டைகளையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்துகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை சூழ்ந்த நல்ல மலர்த்தடாகங்களையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்துயர்வுற்றநாடு விதர்ப்பநாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று. (௧)

வள்ளைச் செவியின் மடமாதர் வள்ளைக் குறங்கு மலர்ப்பொழிற்பைங்
கிள்ளைப் பறவை யெழுவார்கண் கெண்டைக் குலங்கள் துயிலெடுப்ப
வள்ளிச் சொரியு மணித்தரங்க வகழி புடைசூழ் நகர்புரிசை
கள்ளப் பொறியாற் பகைகடக்குங் கவுண்டின் னியமென் றொன்றுளதால்.

(இ - ள்) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியினையுடைய இளமாதர்கள் வள்ளைக்கு உறங்குகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பசிய கிளிகளுக்குக்களை, எழுகின்றவர்களின் கண்களும் கெண்டைமீன்களுமாகிய கூட்டங்கள் துயிலெடுக்கும்படி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள்பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தனனிடததமைநத) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சத்துருக்களை வெல்லத் தக்க கவுணடினனிய மென்று விளங்கியது. எ - று

பொறி - மதிற்பொறி, சூத்திரஙகள்; எநதிரங்கள். (௨)

அந்த நகரத திருநதுலக மாளு மரசன றவசீலன
சநத மறையின முறைபிறழான றுனஞ சொரியு மலாக்கரத்தான்
மைநது மிகுநத திணிதோளான மாறுத தருமசிநதையான
வெநத மதவே ளெழுநதனைய விளஙகு வனபபி னுருவததான்.

(இ - ள) அநதககவுணடினனிய நகரததிலிருநது உலகைககாக்கும் மன்ன வன தவசீலனும, ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும, தானததைசசொரியுங் கமலமலாபோனற கையையுடையவனும, வலிமிகுநத திணணிய தோளையுடையவ னும, நீஙகாத தருமசிநதையையுடையவனும, (சிவபெருமானால) வெநதொழிநத மன் மதன உயிாபெறறெழுநதாறபோலப பிரகாசிககினற அழகமைநத உருவினையுடைய வனும எ - று

இதுமுதலிரணடுசெயயுளகள ஒருதொடா (௩)

ஓரா யிரமா மறையவரு மொருபான கோடிச சேனைகளுந
தீரா துடனசூழ் தரவெஙகுஞ செலலுஞ சூரன ஞாதியரும
பாராள வேறறு மனனவரும பணியும பதததான பணியாமை
வேரோ டறுககுஞ சிறறததான வீம னெனனு மியறபெயரான.

(இ - ள) சிறநத ஆயிரம பிராமணாகளும ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும நீஙகாமல (தனனை) புடைசூழாதவர எவவிடததுஞ செலலுஞ சூரனும, ஞாதிக ளும புவியையாளும் வேறறு மனனாகளும வணஙகும பாதஙகளை யுடையவனும், தனனை வணஙகாதவாகளை முதலறககளையுஙகோபததையுடையவனுமாகிய வீமராச னெனனும இயறபெயருடையவன எ - று

ஞாதியா - தாயபாகமுடையாா (௪)

வேறு

வீரவேன மனனவன விழையுங கறபினுஞ்
சூரசேறற றவகை முறுவல செயதலாற்
சாருகா சினியெனச சாறறு நாமததா
ளோருமா நலமெலாந திரணட வுளளததாள.

(இ - ள) வீரமபொருநதிய வேலேநதிய வீமராசன விருமபத்தக்க கற்பினை யுடையவள்; தந்தபஙதிகள தெரியாதவகையாகப் புனனகைசெய்யுங் காரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொலலுமபெயரையுடையவள், அறியத்தகக சிறந்த நன்மையெல்லா வநது ஒன்றுசோந்த வுளளததையுடையவள். எ - று

சாருகாசினி - சாருஹாசினியெனபதன் திரிபு. சுந்தரமான சிரிப்பையுடையவ ளென்பதுபொருள் (௫)

முத்துக்குறை வுறாளர்கள் மொழிதப் பாதுசேன
இயர்த்துக்கழு ற திருவிலம் புயத்தி. னேசத்தபு

விருக்குறை வாறுதல் விளங்கு வெண்மைகை
மருக்குழன் மனைவியின் வாழு நாளையில

(இ - ள்) வீமராசன் பேரறிவுடையவர்கள் சொற்றவாறு பொறுத்தனை மெய்க்கற்றிப் பெரியபூமியைத் தோளிற்றாங்கி, சந்திரமண்டலம்போன்ற வெள்ளிய கொற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பலவரிசையையுந் தேனிசைந்துங் கூந்தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் எ - று.

முதுக்குறைவாளரென்றது மந்திரி புரோகிதர் முதலானோரை. பொறுக்கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாக்கல் (௫)

புத்திர னின்மையாற் புலர்ந்த நெஞ்சினன்
பத்தியிற் றேவர்கள் பணிக ளாற்றினன்
மெத்திய தானங்கள் விதியிற் செய்தனன்
னெத்திறத் தருமமு மினிதி யற்றினன்

(இ - ள்) புத்திரப்பேறில்லாமையால் வருந்திய மனமுடையவனாகிய பத்தியுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனன் மிகுந்த தானங்களை விதிப்படி (சற்பாத்திரர்களுக்கு) கொடுத்தனன் எவ்வகைப்பட்ட தருமங்களையும் இனிதாகச் செய்தனன் எ - று (௬)

செவ்விய வேள்விகள் சிறப்பச் செய்தனன்
னிவ்வகை நல்வினை யனைத்து மீட்டியு
மெவ்வமில் புத்திர னெய்தப் பெற்றிலன்
கொவ்வைவாய் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவான்

(இ - ள்) செம்மையாகிய யாகங்களைச் சிறப்புடனியற்றினன் இவ்விதமாக எல்லா நற்காரியங்களையுஞ்செய்தும், துன்பமில்லாத புத்திரனை யடையப்பெற்றிலன் (ஆதலின் மனம்வெறுத்து) கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியை விளித்து (இவ்வகையாக)ச் சொல்லுகின்றான் எ - று

புத்திரன் - மகன் தந்தைதாயரைப் புத் என்னும் நரகினின்று விடுவிப்பவ னென்பது தாதுப்பொருள் புத்தென்றது பிள்ளைப்பேறிலார் பெறுநரகின் பெயர்

கொம்மைவெம் முலையினாய் கோதில் புத்திரர்
தம்மையெய் தாதவர் தரணி யாளினு
மிம்மையு மறுமையு மெய்தி டாரெனி
னம்முடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பாலதோ.

(இ - ள்) குவிந்தாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்களையுடையப்பெறாதவர்கள் உலகத்தை யரசுசெய்தாலும், இம்மைப்பலனையும் மறுமைப்பலனையும் அடையமாட்டார்களென்று (சாத்திரங்கள்) கூறினால், நம்முடைய உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடையதாகுமோ? (ஆகாது) எ - று, (௭)

வேறு

அமரர்ப்பிரிந் தேவரிவ ரவ்வியகல் வியமேலார்
கமலமுகந் தாயகமது கட்டழகும் பெருந்திருவும்

விமலமுறுங் குடிப்பிறப்பும் வியனில்வாட் சியுமவலியுந்
தமமறுநூற் பயிற்சிகளுஞ் சகலமுமவி ஞாயினவே.

(இ - ள்.) தாமரைபோலும் முகமுடையவனே! தேவர்களும் பிதிர்தேவர்களுமாகிய இவர்கள் அவ்வியகவ்வியங்களின்மேல் விருப்புற்றிருப்பவர்கள் நமது பேரழகும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுத்தமாகிய (உயர்) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இல்வாழ்க்கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராய்ச்சிகளும் யாவும் விஞ்ஞாயின எ - று.

தேவர்க்குக்கொடுப்பதை அவ்வியமென்றும், பிதிரர்க்குக் கொடுப்பதைக் கவ்வியமென்றுங் கூறுதலழகு (௧௦)

நெடிபடுகா னகத்தேகி னேரிழையா யொருவாறன்று
குடிவளர்க்கா னுளைவந்து கூடலுமா மதுவின்றேற்
படிபறுவான் கதிசேரும் பயப்பாட்டில் லையமில்லை
முடிவிதுவே யாகுமென மொழிந்தமைச்சர்க் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) சிள்வண்டுகள் பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக மரபுவளர்த்தக்க புத்திரப்பேறுவந்து கைகூடலுமாகும் அஃதுமின்றாயின், குற்றமற்ற சிறந்த கதியிற்சேரும் அச்சத்திற் சந்தேகமில்லை இதுவே தீர்மானமாமென்று கூறி, மந்திரிகளுக்கு இதனைக் கூறினன் எ - று (௧௧)

சூழ்ச்சிமிகு மந்திரிகா டொல்பவத்தில் யான்செய்த
ஊழ்ச்செய்பய னோமனைவி யுஞற்றியதீ வினைப்பயனோ
வாழ்க்கைதனக் கிதம்புரியு மக்கட்பே றெமக்கின்மை
தாழ்ச்சியினா னென்மனைவி தன்னொடுகான் புகுகின்றேன்

(இ - ள்) ஆலோசனைமிகுந்த மந்திரிகளே! இல்வாழ்க்கைக்கு நன்மையையுண்டுசெய்யும் மக்கட்பேறு எனக்கில்லாமை பழைய சன்மங்களில் யானியற்றிய ஊழ்வினைசெய்யும் பயனோ? (அல்லது) என்மனைவிசெய்த தீவினையின்பயனோ? (அறிகிலேன்) தாழ்வாகிய இதனால் யான் சாருகாசினியுடன் வனத்திற் செல்கின்றேன். எ-று

ஈண்டுபொருளு நிலமனைத்து மிருவிரும் பகுத்தாளக்
மீண்டுவரி னென்பாலே விடுத்திடுக மீளேனேற்
காண்டகுநும் வழிவழியுங் கைக்கொள்க வெனச்செப்பி
மூண்டபெருங் காதலினான் மொய்குழலா ளொடுமெழுந்தான்.

(இ - ள்) மிக்க பொருளும் நிலமுமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிருவரும் பாகித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீர்கள் (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திரும்பி வந்தேனாகில் என்னிடத்திலேயே கொடுத்துவிடுக திரும்பிவரேனாயின், வரத்தக்க உம்முடைய பரம்பரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீர்களென்று சொல்லி, வீமராசன் மிக்க பெருவிருப்புடன் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடெழுந்திருந்தான் எ - று (௧௨).

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சிமனோ ரஞ்சிதனு
மமைந்துளத் திருவோரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழ்ந்தனராய் மனைவாடி யுயிர்த்தனையா ரனையிரு
விமிழ்ந்திடப்பட் டிருந்தனராக விம்மனவன்வனத் தேகினன்.

(இ - ள்.) சுமந்துவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்றுபட்ட மனமுடைய இருவர்களும் அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவர்களாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆக்கினையால் கட்டுப்பட்டு ஊரிலிருந்தார்கள் வீமராசன் (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான் எ - று (௧௪)

தொக்கவனத் தடமருங்காற் றொலைவினைத் தொலைக்கக்கூட்ட
மிக்கதவ விச்சுவா மித்திரன்வா ழாச்சிரமம்
புக்கனன்மா ணாக்கருக்குப் பொருவின்மறைப் பொருள்விரிக்குந்
தக்கமுனி வரன்பதத்தைச் சார்ந்துமனை யொடுந்தாழ்ந்தான்

(இ - ள்) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புற்றுழலுகையில், நல்லூழானது கைகூட்ட மிக்க தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவர் வாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்திற் புகுந்து, சீடர்களுக்கு ஒப்பில்லாத வேதத்தின் பொருளை விளக்குகின்ற தகுதியாகிய அம்முனி சிரேட்டருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிந்தனன். எ - று

தொக்கவென்றது மிருகங்கணெருங்கிய அல்லது மரங்கணெருங்கியவெனக் கொள்க (௧௫)

வணங்குமணி வேற்கரத்து மன்னனுக்கு மாமுனிவ
னிணங்குறவா சீர்வதிப்பா னெஞ்சமுனக் காகவெனப்
பிணங்குதலில் லாவுளத்திற் பேசியெழுந் திருவென்ன
வணங்கினொடு மனங்குளிர்ப்ப வரசனெழுந் தெதிர்நின்றான்

(இ - ள்) (அவ்வாறு) பணியும் அழகிய வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசீர்வதிப்பவராகி, சந்ததி பெருகுவதாகவென்று குற்றமில்லாதமனத்துடன்கூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன் மனைவியுடன் மனங்குளிர்ச்சியுற்று எழுந்து அவர் எதிரே நின்றனன் எ - று

ஆசீர்வதிப்பான் - ஆசீர்வதிப்பானாகி யென்பொருள் (௧௬)

வேந்தர்களே றேநீயார் விளங்கியவெம் மாச்சிரமம்
போந்தவருட் பயனின்றிப் போனவர்க டாமில்லை
யாய்ந்தநின் றுளத்தார்வ மறைத்தியேற் றருதுமென
வாய்ந்ததவ விச்சுவா மித்திரனு மகிழ்ந்துரைத்தார்

(இ - ள்) அரசர்கள் (ஆகிய யானைகட்குச்) சிங்கம்போல்பவனே! நீயாவன்? விளக்கமுற்ற வெம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்கு வந்தவர்களிற் பயனில்லாமல் (வறிதே) சென்றவர்களிலர் எண்ணிய உன் மனவிருப்பத்தைக் கூறுவையாயின், (அதனைத்) தருவோ மென்று, பொருந்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர் துணிந்துக் கூறினர். எ - று

அறைகுதி எனபதில கு சாரியை (௧௭)

விச்சுவா மித்திரனார் விளம்பியசொல் லமுதருந்தி
யெச்சமின் றவன்போல விதயமொடு முகமலர்ந்து
கச்சுமா தரவோடு நராதிபன்சொல் வானடியேன்
மெச்சியசீர்க் கவுண்டினிய வியன்கார்வாழ் தருமவீமன்

(இ - ள்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவனை (களிப்படைவது) போலமனமும் முகமும் மலர்ச்சியுற்று, விரும்பத்தக்க ஆசையுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான் (அடியேன்) மெச்சத்தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற வீமராசன். எ - று.

இவள்சாரு காசினியென் பாளெனக்கு மனைமாது
நவமாதி பலபுரிந்துந் தனையனுரு வமையின்வருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்துறந்தா ரணியத்துக்
கவலைவேறுத்த தவமயா தோ கைகூ டினைக்கண்டேன்

(இ - ள்) இவள் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயருடையாள் தவமுதலியபலவற்றைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்தமுற்றுப் பலனற்ற வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைப்படும் எனக்கு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன். எ - று.

தவமாதி - என்றது தானயாகமுதலியன. (௧௯)

கனகவரை யடுத்தோர்க்குங் கற்பகத்தை யடுத்தோர்க்கு
மனவிழைவு முற்றாத மரபுளதோ வையகத்தி
லனகநினை யடுத்தேனு மருமகவுண் டெனத்துணிந்தேன்
புனிதநின தருளாற் புத்திரனின் றேபெறுவேன்

(இ - ள்) புனிதமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவர்களுக்குங் கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவர்களுக்கும்மனவிருப்பமுடிவுபெறாத வழக்கமுண்டோ? தேவரீரை யடைந்தவனும் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனத்துணிவுற்றேன் பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளாற் புத்திரனை யிப்பொழுதே பெறுவேன் எ - று. (௨௦)

தக்கதவத் தால்வேத சாத்திரவி சாரணையான்
மிக்கதய வாற்பொறுமை விரதத்தால் வேள்வியினாற்
றொக்கமுறும் வித்தையினாற் புகழ்தானத் தருமத்தா
லொக்குநரில் லாயுரைத்த வுயர்மொழிவீ ணாகாதே.

(இ - ள்) தகுதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாத்திரங்களின் விசாரணையினாலும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரதத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உண்மையாகிய வித்தையினாலும், கீர்த்தியினாலும், தானதருமங்களாலும், சமானமானவர் ஒருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயர்வாகிய வார்த்தை (ஒருகாலத்தும்) வீணாகமாட்டாது. எ - று. (௨௧)

எனவழுத்தி யடியேன்மு னியற்றியதீ வினைதெரிந்து
பனவவுரைத் ததுதீர்த்துப் பரிசுத்த னாகுமவகை
யினியவுபா யமுமியம்ப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற் குரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தனாகத் தக்க நல்ல உபாயத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் களித்து மனதில் யோசித்து முடியணிந்த வீமராசனுக்குக் கூறுகின்றார். எ - று. (௨௨)

நின்குலத்தோர் விநாயகனை நித்தலும்பூ சனைபுரிந்து
நன்குமிகப் பெற்றார்க ணராதிபனே நீயிந்த
மின்கொடிபோ லிடைமனைவி விழைவினது விடுத்தகலின்
இன்குதலை மழலைமொழி யெச்சமிழந் தாயம்மா

(இ - ள்) அரசனே! உன்குலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயகக்கடவுளைத் தினந்தோறும் பூசைசெய்து நன்மைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள் நீயோ இந்த மின்னற்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினால் அதனை விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இளஞ்சொல்லையுடைய குழந்தையை(ப்பெற்று) இழந்திருக்கின்றனை எ - று (௨௩)

விதர்ப்பமென்னு நாடாளும் வீமவினி விநாயகனை
மதர்ப்பிணைவிழி மாதோடு மகிழ்விக்க வெனுமணிமைக
கதிர்ப்பவுயிர்ப் பயந்துமக்குக் கணேசர்குல தெய்வதமா
யதிர்ப்புளத்திற் றுயரகற்றி யாண்டதுங்கே ளென்மொழிவான்

(இ - ள்) விதர்ப்பமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே! நீ இனி மதர்த்த கண்களையுடைய உன் மனைவியுடன் விநாயகக்கடவுளை (பூசித்து) மகிழ்ச்சி செய்வாயாக புத்திரரத்தினத்தை விரைவிற்பெறுவாய் உங்கட்குக் கணேசப்பெருமானே பயமடைந்த மனத்துயரை யொழித்துக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட சரிதையையுங் கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறலாயினர் எ - று

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௦௭

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநுங் குலத்து ளோர்கண்முன்
வழிவழி யரசுசெய் மறுவி லாததேம்
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற்
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே

(இ - ள்) தெளிந்த கீர்த்தியையுடைய வீமராசனே! உம்முடைய குலத்தோர்கள் பூர்வத்தில் வழிவழியாக அரசுசெய்துவந்த குற்றமில்லாத இடமானது மாதந்தோறும் பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க களிப்பைத்தருங் கருநாடதேசமாகும் எ - று

வழிவழியாக - பரம்பரையாக (௧)

கடவுளர் புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லுடையவர் திறையிட வவர்கள் வாழ்பதி
படர்புகழ்ப் பொருட்டரும் பானு மானக
ரிடர்கெட வரசுசெய் திருந்த காலத்தில்.

(இ-ள்) தேவர்களும் புகழ்த்தக்க கருநாடதேசத்திலே, சத்துருக்கள் கப்பங்கொடுக்க அவர்கள் வாழ்ந்த நகரமாகிய படாகத புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பானுமாநகரத்தில், துன்பமொழிய இராசரிகஞ் செய்துவந்த காலத்திலே எ-று.

திறை - அரசனுக்குக் கொடுக்கும்வரி இதனை இறையென்றுஞ் சொல்வது வழக்கு. கடவுளோனனுஞ் சொல்லிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. (௨)

வழுவில்வல் லவனென்னு மன்ன னின்றனக்
கேழுதலை முறையினால்வந் திறைமை செய்யுநாட்
கழுமிய கற்பினாள் கமலை யென்பவள்
பழுதுறு மொருமகப் பயந்து நோக்கினாள்

(இ-ள்) குற்றமில்லாத வல்லவனென்னும் அரசன் உனக்கு ஏழாந்தலை முறையினாலேவந்து அரசுசெலுத்துங்காலத்தில் (அவன்மனைவியாகிய) மிக்க கற்பினையுடைய கமலையென்று சொல்பவள் குற்றம்பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்)ப் பார்த்தனள் எ-று.

கழுமுதல் - நிறைந்திருத்தல். (௩)

விழியிலன் செவியிலன் விளம்பும் வாக்கிலன்
கழியமெய் விரவிய கறைசெய் புண்ணுளன்
பழிதருங் குறளனென் பாலன் பாலனை
றழிதுய ருழந்தன ளவல நீங்கிலாள்

(இ-ள்) கண்ணில்லாதவனும், காதில்லாதவனும், பேசும்வாயில்லாதவனும், தேகத்திற்கலந்த கறைசெய்யத்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ளமானவனுமாயினன் என்புத்திரன் புத்திரனென்று, பெருந்துயரடைந்தனள் கிலேசம் நீங்கினாளில்லை எ-று. (௪)

மறுபுல மன்னவர் வசைகள் கூறுபு
முறுவல்செய் திடவரு முடைகொண் மைந்தனைப்
பெறுதலி னின்மையே பெரிதின் பாமென
வுறுவிழி நெடும்புன லுகுத்து மாழ்கினாள்

(இ-ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நிந்தைச்சொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்திடும்படி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலைக்காட்டிலும், பெறாதிருத்தலே மிகநல்லதாமென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிக்க நீரைச் சிந்தித் துன்புற்றாள் எ-று.

கூறுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௫)

பாவமிட் பிள்ளையின் பரிவு பார்த்திடப்
பூவினன் னென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினை மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்தலிற் றக்க தென்றனள்.

(இ-ள்) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமரைமலரில்வாழும்பிரமதேவன் என்சிரசிலெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும உயிா பிழைததிருததலினும இறததலே தகுதியாயுளளது என்று கூறினன எ - று. (௬)

வில்லெதிா நுதலினாள வெதுமபி நைநதுயய
வல்லவ னடுதது மகனை நோககிஞ
னலலது நலலதெ னறற வபபயன
சொலலுவ தன்றெனத தாளுஞ சோாநதனன

(இ - ள்) விலலைபபோனற புருவததையுடைய காமலையெனபவள வருநதித துககிககவும, வலலவனெனனுமரசன அவளைச சமீபிதது, பெறற பிளளையைபபாாத தான என உததமமாகிய தவத்தினபலன நனறாகவிருநதது நனறாகவிருநதது, அது சொல்லததககதனறு எனறு தாளுஞசோாவடைநதனன எ - று (௭)

ஊழினால வநதுற றுனைநதென னெவெதன
றாழிமா லனையவ னகததிற றேறினை
வீழிவாயக கமலைநீ வெதுமப லெனறுதன
வாழிமா மனைவியும வருடடித தேறறுவான

(இ - ள) ஊழவினையால நோிடடதறகுத துனபமடைநது ஆவததககது யாது ? எனறு, சககரமேநதிய திருமாலையொதத வலலவராசன மனதிறறுணிவுகொண டான வீழிககனிபோலும இதழையுடைய கமலையே ! நீ துனபுறுதே யெனறு, தன சிறபபுளள மனைவியையும வருடடித தேறறுமபடி எ - று

வருடடி - வறபுறுததி (௮)

துனபொரு காலததுத துளைநதுவா ராகமே
யினபொரு காலததி னெளிதி னெயதுவாா
நனபொறி யிழநதவிந நவைகொள பிளளையே
யனபுறு நனமகவாகு மாதராய

(இ - ள) ஒருகாலததிலே துனபத்தினால வருநதினாாகளே (பின) ஒருகாலததில இனபததை யெளிதாக அடைவாாகள (அதுபோல) பெணணே! நலலபொறி களையிழநத இககுறறமபொருநதிய குழநதையே (ஒருகாலததில) அனபுபொருநதிய நலல குழநதையாகவாகும. எ - று (௯)

மணிகளமந திரமருந திவறறின மாறறுவாந
தணிவில தாயிடுற றவஙகட டானஙக
ளணிவிர தஙகளா திகளி னீககுவாம
பிணிமலாக குழலிநீ பேணு கெனறனன

(இ - ள) மணி மநதிர அவுடதங்களாகிய இவறறினால (இககுறறஙகளை)ஒழிபபோம; தீராவிடில தவஙகள தானஙகள அழகிய விரதஙகள முதலியவறறினால நீககுவோம், கட்டப்படட மலாமாலையணிநத கூநதலையுடையவளே ! (வருநதாது இககுழநதையைக) காப்பாறறுகவெனறு கூறினன. எ - று (௧௦)

அவலமென கடலிடை யழுநது மாதராள
கவலையிற சிறிதுகை யகனறு கணணெனனுங

குவலய நீரொடு குளிாநத நீரிளுற
றவலரு மைநதனைச சால வாடடிளுள.

(இ - ள.) துனபமெனனுங கடலிலமிழநத கமலையெனபவள் கவலையினின றுஞ் சிறிது விலகி, கணணெனறு சொலலுங குவளையினினறு வருகின்ற நீருடன குளிாநத நீரிளுலுங கெடுதலறற புததிரனை மிகுதியாக முழுககிளுள எ - று

குவலயம - குவளைமலா இது கணணுககுவமிககபபடடது கணணீராலுந தணணீராலு முழுககாடடிளுளெனபது கருதது (௧௧)

போதக மனையவன பொருவி ஞாலவைழிச
சாதக மாதிக டமையச செயதுபின
மேதகு கணிதரா வினவித தககனென
ஞேதக வமைழததன னொருமகனறனை

(இ - ள) யானைககனறையொதத வலலவராசன ஒபபிலலாத நூலகளிற கூறியவகையே சாதகரும முதலியவறறை நனருகசசெயது, பிறகு மேமபடட கணித நூற்புலவாகளைககேடடுத தககனெனறு சொலலுமபடி ஒபபறற புததிரனைக கூபபிட டனன எ - று

கணிதா - சோதிடா

சாதகன்மமாவது அததிரமநதிரததால நூறு ஓமஞ்செயது வாமமநதிரத தாற புததிரன முகததைப் பாாததுக் கிரககிய பாசபபிரம மநதிரஙகளை யுசசரிதது உச சியைமோநது புருடமநதிரததை வலககாதிற செலுததல ஆதிகளெனறது உததாபன முதலியன ஊததாபனமாவது அசுததமாகிய அறையினினறும சுததமாகிய உயாநத விடததிற குழநதையைச சோடபிககுங கிரியை உததாபனததின பின செயயவேண டியது நாமகரணமாதலின, தககனெனறழைததனனெனருா அது பெயரிடுதலிற செயயுங கிரியை அதனபினனா ஈானகாமாததிற சநதிமிததலும, ஆருமாததில அனனபபிராசனமும, பதினமூனருமாததிற சவுளமும, ஐநதாமவருடததில உப நயனமுமுதலியனவாம பிரவாசம - குழநதையைககொணடு கோயிலுககுச செலலல. உபநயனம - பரசிவததைத தரிசிபபிததறகுச சமீபமாகிய நயனததையுணடாககுங கிரியை (௧௨)

வெளளணி யணிநதநாட டொடஙகி வேநதாகோன
பிளளையைக குறிததற மாதி பேணியும
விளளுதல கணடிலன விழுமம வெமபிணி
தெளளிய வாணடுபன னிரணடு சென்றவே

(இ - ள) வெளளணியணிநத தினமுதறகொணடு ராசராசனுகிய வலலவன் தன புததிரனைக குறிததுத தருமமுதலியவறறைச செயதும, துனபததைச்செயயுங கொடியநோயகள நீஙகுதலைப பாாததிலன (இவவகையாகத) தெளிநத பனனிரணடு வருடஙகள சென்றன எ - று

வெளளணியணிதல - மனைவி மகவுயிாதத காலதது வெளளணியணிவது இது முனவிளககபபடடது (௧௩)

வலலவன மனைவியை யழைததுக கூறுவா
னெலலையில பொருளெலா மிழநது மெனனுட

வலலொடு பகலருந தவததின வாடியுஞ
செலலல்செய மகனபிணி தீரக கணடிலேன.

(இ - ள்) வலலவராசன தன் மனைவியை விளிததுசசொலலினமுன கணக்கில்லாத பொருணமுழுவதையும (தானதருமஙகளாற) போககடிககதும, இரவுமபகலும அரிய தவஙகளால என்னுடைய தேகமிளைததும, துனபுசெயகினற மகனுடைய பிணிகள் போககககாணகிலேன (இனியாதுசெயவது?) எ - று (கஎ)

மறறுள பொருளகளு மாயு முனமக
னுறறிருந தனனெனி லொழியக கொணடுபோ
சறறினித தாழககலை யெனனத தையலாள
பெறறவத தினததினும பெருநதுன பெயதினாள

(இ - ள) மிகுதியாகவுளள பொருளகளும ஒழியுமுனனா, மகன (உனபால அனபு) உறறிருநதானாயின (அவனை யிஙகிருநது) அகலககொணடுபோவதாக சிறிதும இனிககாலநதாழககவேணடாமெனறு வலலவராசன கூற, கமலையெனபவள (அப புதலவனை) ஈனற அககாலததைககாடடிலும மிகக வருததமடைநதாள எ-று (கஅ)

வேறு

அனனோ வனனோ மனனவ னெனநெசசு தழலாகி
யெனனோ வானே லெனனினிச செயகேனெனவெரீநது
கொனனேய கொணட மைநதனை வலலே கொணடாளா
மினனே யனன நுணணிடை வாட வெளிககொணடாள

(இ - ள) ஐயோ! ஐயோ! அரசன மனதிற கோபாககினிகொணடு எனனை நோவானாகில இனி யாது செயகுவேன? எனறு வருநதி அசசமபொருநதிய நோயைககொணட புததிரனை யுடனே கொணடு, ஆ ஆ மினனலேபோ னிகாதத நுணணிய இடையானது ஒசியுமபடி (கமலையெனபவள அநதபபுரததினினறு) வெளிககொணடு சென்றாள எ - று

ஆ ஆ இரககககுறிப்பு (கக)

பறறா யாரே பணடுசெய நலவூழ படாகாலை
யுறறா யாரே யோஙகிய தீயூழு முறுகாலை
யெறறோ வெனனை விரஙகலி னெனனே மிடைாதைய
பெறறோ னலலாற காபபிலை யெனறே பெயாகுறறாள.

(இ - ள) பூாவததிறசெயத நலவூழினபயன வாருஙகாலததிற சததுருககளாயுள்ளோா யாவா? மிகுதியாகிய தீயூழினபயன வருஙகாலததில நடடாயுளளோா யாவா? எறறோவெனறு கவலவதினால எனனவரும? வாமபாகததில உமாதேவியாரையுடைய சிவபெருமானையலலாமல ஆதரவினறெனறு கருதிச சென்றனள எ - று

வெள்ளிடை நீநதிக கலலத ரதக மிகுபேயதோ
துளளுறு மானின கனறென வோடிச சுரநீநதக
கள்ளாககள சூழநது நிலலென வாாததுக கலனகொளளை
கொளளவுள வாடி மெனமெல வோனோா குறுகுறறாள.

(இ - ள்) (கண்டோர் இவன் அழகினை) செவ்வேளோ! மதவேளோ! திருமாலோ! என்று சொல்லும்படி தக்கனானவன் மிக்கவொளிவாய்ந்த அழகுடையவனாகி அவயவங்களெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவள் இருகண்களும் ஆனந்திக்கும்படி (அவனைப் பன்முறை) பார்த்து (இருகரங்களாலும்வாரி) எடுத்து (மார்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து, மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகும்படி உடல்பூரித்தனள் எ - று.

காமனெனினும் வேளெனினும் ஒக்குமாதலின் அஃதிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முருகன் - சிவகுமாரன், செவ்வேளெனப்படுவோன். காமன் - மால் மகன், கருவேளெனப்படுவோன். (௨௬)

நாயகன் முனிவா னென்றே நாமங்கள் போதப் பெற்றுத்
தூயவ னொருவன் மெய்யிற் றோன்றிய காற்றான் மைந்தன்
றீயவன் பிணியி னீங்கிச் சிறந்தன னென்று மாது
மேயதன் னிறைபால் வைத்த வெறுப்புவிட் டுவந்திட் டாளே.

(இ - ள்) என் கணவருடைய கோபத்தாலல்லவா நாமங்களடையப்பெற்று புனிதமானவனொருவனுடைய தேகத்திலுண்டான காற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புற்றனன் என்று, கமலையென்பவள் பொருந்திய கணவனிடத்தில் வைத்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனள் எ - று. (௨௭)

அச்செய னகரி லுள்ளா ரனைவரு மகிழ்ந்து நாளு
நச்சியின் னடிசி லாடை நல்கவே யிருக்கு நாளிற்
கச்சர வணிந்த வெண்டோட் கண்ணுதல் பூசை யாற்றும்
பொச்சமின் மறையோன் பாத மிருவரும் போற்றி னாரே.

(இ - ள்) அக்காரியத்தை அந்நகரவாசிகள் யாவருமுணர்ந்து தினந்தோறும் விரும்பி இனிய அன்னமும் ஆடையுங்கொடுக்க (அவற்றைப்) பெற்று (உண்டுடுத்தி) வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில், கச்சாகப்பாம்பினையணிந்த எட்டுத் திருப்புயங்களையுடைய நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்யும் பொய்யமையில்லாத (ஆதிசைவ) வேதியருடைய பாதத்தை இருவரும் வணங்கினார்கள் எ - று.

கண்ணுதல் - அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர், சிவபிரானை யுணர்த்தியது. சிவபெருமானைப் பூசிக்கும்வேதியனெனவே ஆதிசைவவேதியனென்றும். (௨௮)

குருபரன் கருணை கூர்ந்து கோதறு தீக்கை யாற்றித்
திருமலி கணேச ருண்மை நிகழ்த்துமெட் டெழுத்தை யோதி
மருவுறக் கணிக்கு மாறும் வகுத்தனன் வகுத்த வாறே
யிருவரு மனுவை யெண்ணி யிருந்தவ மினிது செய்தார்.

(இ - ள்) குருசிரேட்டன் கிருபைமிகுந்து குற்றமற்ற சிவதீக்கைசெய்து, மலரகிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய உண்மையைக் கூறும் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரத்தை யுபதேசித்து, (அதனைப்) பொருந்துமாறு கணிக்கும்வகையையுங் கூறினன் (அவன்) கூறியவகையே அவ்விருவரும் அம்மந்திரத்தைக் கணித்துப் பெருந்தவத்தை இனிதாகச் செய்தார்கள் எ - று. (௨௯)

வருந்துமெய்த் தவத்தி னார்க்கு வரந்தர வரத ரெண்ணி
முருந்துறழ் முறுவன் மாது முன்னுற முன்னர்த் தோன்றி

திருந்திய வாசங் கனலிச் சிந்தையிற் றிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னர்ப் பொற்புறத் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகின்ற உண்மைத்தன்மையுடைய அவர்கட்குக் கணேசப்பெருமான் வரமருளும்படி திருவுள்ளங்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய சமியென்பவருக்கு முன்னே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருந்தமாகிய வரங்களைக்கொடுத்து, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு முன்னே அழகுபெறப் (பின்னாப்) பிரசன்னமாயினார். எ - று.

முருந்து - மயிலிறகின்அடி. (௧௦)

ஒருமுழுந் தாளிற் செங்கே ழொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது முக்கணு நான்கு தோளும்
பொருவில்பொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுந் தோன்ற
விருவருக் கரியா னிற்ப விணைவிழி மலரக் கண்டான்.

(இ - ள்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாதத்தைப்பொருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும் மூன்று விழிகளும் நான்குதோள்களும் ஒப்பிலாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந் தோன்றும்படி, (பிரமன் திருமாலென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணேசப்பெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனன். எ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம். (௧௧)

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடியிணை பணிந்து சூழ்போந்
துச்சியிற் கரங்க ளேற வொளிவிழி யருவி தாழ
விச்சுவ ரூப னான விநாயகப் பெருமான் றன்னை
முச்சக முழுதும் போற்று முதல்வனைத் துதிக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவடிகளை வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசை யேறவும், பிரகாசிக்கின்ற கண்களிலிருந்து (ஆநந்த) அருவி யொழுகவும், விச்சுவரூபராகிய விநாயகப்பெருமானென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள எல்லோருந் துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வருமாறு) துதிசெய்யலாயினன். எ - று.

விச்சுவரூபன் - உலகரூபி. முச்சகம் - சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்கள். முதல்வன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வேறு.

வேதகா ரணனுநீ வேதமோர் நான்குநீ
பாதமோர் நான்குநீ பதங்களோர் நான்குநீ
போதமில் மலையமர் புவனகா ரணனுநீ
நாதநின் பெருமையை நவிலவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) வேதகாரணரும் தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும் தேவரீரே! நான்குபாதங்களுந் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுந் தேவரீரே! காலம் கடவுளைப் பொருந்திய பூமியாகிய விவற்றிற்குக் காரணருந் தேவரீரே! நாதனே! தேவரீருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர். எ - று.

பாதங்கணான்கு - சரியை கிரியை யோகம் ஞானம். மற்றவை வெளி. (௧௨)

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பினு முள்ளினும்
விராவுமெய்யக் கரியுநீ மிகுமுப நிடதநீ,
சராசர வுருவுநீ தத்துவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரீரே!, புறத்திலும் அகத்திலுங்கலந்த உண்மையாகிய சாட்சியுந்தேவரீரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரீரே! சராசரங்களினுருவமுந்தேவரீரே! தத்துவங்கள் யாவுந்தேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும் அவற்றுள் ஈசாவாசியமுதல் முத்திகோபநிடதமிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தனவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையார் தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள் (௬௪)

மூவர்கா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச் சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவநின் னருடெளிய வல்லா ரெவர்.

(இ - ள்) மூவர்க்குக் காரணருந்தேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரீரே! சொல்லுகின்ற முச்சுடர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுயிர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுருவமுந்தேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத் தெளியவல்லவர் யாவர்? எ - று.

மூவர் - பிரமன் விண்டு உருத்திரன் மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம் மூன்றுலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம் முச்சுடர் - சூரியன் சோமன் அக்கினி மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் இவருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவர் விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்மமலங்க ளிரண்டையுமுடையவர் பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை யென்னு மும்மலங்களையுமுடையவர் சகலருமாவர் மூவகையுரு - தூலவுரு சூக்குமவுரு காரணவுரு.

இந்திரி யங்களி னிசையதி தெய்வநீ
யிந்திரன் முதலிய வெண்டிசைத் தேவர்நீ
யந்திநண் பகலுநீ யறுவகைப் பருவநீ
யெந்தைநின் னுருவினை யியம்பவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அதிதெய்வங்களுந் தேவரீரே! இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பாலர்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் நடுப்பகலுந் தேவரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனிலென்பன (௬௬)

ஏகனீ யநேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகிநீ யோகிநீ புலவரெல் லாருநீ

சாகர மேழுமீ ரட்டவரைக் குலமுநீ
ஏகநின் னடிமலர் மருவவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருளுந் தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே! தேவர்கள் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களேழுந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத் தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயரூபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப் பொருந்த வல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன். சாகரமேழு இவை உவர்நீர் நன்னீர் பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் எனபவற்றை யுடையவை (௬௭)

அறைபிர மேயநீ யபபிர மேயநீ
பறையும்பா வனையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப பிரமநீ நிலமுத லைநதுநீ
யிறைவநின னருளினை யெய்தவல லாரெவா.

(இ - ள) சொலலததக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந்தேவரீரே! சொல்லத்தகக பாவனையுநதேவரீரே! பாவனாதீதமுநதேவரீரே! நிறைநத பரபபிரம முந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுநதேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையடைய வலலவா யாவா? எ - று.

நிலமுதலைந்து மண நீா தீ காறறு ஆகாயம பிரமேயம-அளவிடககூடியது.

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல் கலையுநீ
வருணமோா நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந துககணீ
யொருவநின றன்னிய லுணரவல லாரெவா

(இ - ள்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் பட்ட பலகலைகளுநதேவரீரே! வருணஙகள் நானகுந்தேவரீரே! வனஙகளும் உப வனஙகளுநதேவரீரே! மரஙகளுங கொடிகளுநதேவரீரே! சகலசெந்துககளுந்தேவரீரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவலலவா யாவா? எ - று.

மிருதி - தருமநூல பதினெட்டு. அவையாக்ஞவலகியம் முதலியன. புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள பதினெட்டு; உபபுராணஙகள் பதினெட்டு. கலை - அறுபத்துநான்கு வகைத்து. வருணம நானகு - பிராமணன அரசன வசியன சூததிரன (௬௮)

காமமா திகளுநீ கடுமபசி தாகநீ
நாமநித திரையுநீ நகுவிநோ தஙகணீ
யேமமார் பொறையுநீ யினபநீ துனபநீ
வாமனே நினக்குமன் மதிககவல லாரெவா.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவும் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! சிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந்தேவரீரே! இன்பம்பொருந்திய சாந்தமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! துன்பமுநதேவரீரே! வாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமமாதிகள் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம். உருவன் அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படும். (௪௦)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செலவநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேறறநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவநின் குணஙகளைக் குறிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ள்) அநுக்கிரகமுந தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரித்திரமுந தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந தேவரீரே! வேறெவையுந தேவரீரே! ஒவ்வொன்றுந தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணஙகளைக குறிக்கததககவா யாவா? எ - று (௪௧)

புணணிய தலஙகணீ பொருவிறீர்த தஙகணீ
வணணமூா த திகளுநீ வரநதரும வளளனீ
பணணியம பலவுநீ பரமதப் பொருளுநீ
யண்ணலே நினசெய லறியவல் லாரெவா.

(இ - ள) புணணியஸதலஙகள் தேவரீரே! ஒபபிலலாத தீாத்தங்கள் தேவரீரே! அழகிய மூர்ததிகளுந் தேவரீரே! வரங்களை யுதவும வள்ளல் தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந தேவரீரே! சிறநத மதததின் பொருளுந தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய வலலவா யாவா? எ - று (௪௨)

செயவினை முதலுநீ செயபபடு பொருளுநீ
செயவினைத தொழிலுநீ செய்கரு மபபய
னுய்வகை யவரவாக குதவவல் லவனுநீ
மெய்வலாய நினதியல விளக்கவல் லாரெவா.

(இ - ள்) செயகின்ற வினைமுதலுந தேவரீரே! செய்யபபடுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செயகினற வினைததொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவர்) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவர்ககு உயவகையாகக கொடுக்கவல்லவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உணமையியலபை விளக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள வினைததொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய, செயபபடுபொருள, [வினைமுறறு] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (௪௩)

குணமொடு குறிபல கொள்கைகொள் ளாயெனி
னணிமலா மணமென வாக்கையி னுயிரெனப
பணியுயி ரவியெனப் பயிலுமந் நுனிநமா
கணபதி நினதியல காணவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், உடலும் உயிரும்போலவும், பணிகின்ற உயிருமனமும் போலவும் விளங்குகின்ற அந்த கணபதியே! ... பெருமானே! தேவரீர் குணமுங் குறியும் பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளவில்லையெனில் தேவரீருடைய இயல்பைக்காண வல்லவர் யாவர்? எ - று.

அத்துவிதம் - இரண்டின்மை. (௪௪)

என்று தோத்திரம்பல வியம்பிய தக்கன்மு
னன்று தனி யுருவமே நான்மறை யாளனு
மன்றவோர் காட்டிபு மதமழைக் கயமுக
னின்று நின் றுதிகளுக கு வந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்.) என்று பலதோத்திரங்களைககூறிய தககனெனபவனுக்குமுன்னே, மதநீரைச்சொரியும் குளிர்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயககடவுள நனமைபொருந்திய தமதுருவமே நான்குவேதங்களிலும் வலல முற்கல முனிவராகப பொருந்தக காட்டி, நீயுரைதத உன்னுடைய தோததிரங்களுககு மகிழ்நதோமெனறனா. எ - று.

காட்டிபு - செய்பு என்னும வாய்பாட் டிறநதகால வினையெச்சம். காட்டி யென்பபொருள். (சகு)

தமபிரா னருளலுந தககன மீட் டுமபணிந
தெம்பிரா னடியனே னிலலினெனு டிருவுமுற
றும்பரார புகழகர வோஙகிான வாழுமா
நமபிரான் றருகென நாதனு ரோதுவாா.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விநாயககடவுள அருளபுரியவுந் தககன மறுபடியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகததில அடடலட்சுமிகளும பொருந்தித் தேவர்களும் புகழுமபடி மேமபட்டு யான வாழும வகையாக வரநதருக. நம்பிரானே! எனவேண்ட விநாயககடவுள திருவாயமலாநதருளுகினறா எ - று.

வே று

முக்கல னெனுமபெயா முனனெம மாறபெறுந
தககவ னவனுருச சாாநத நமமுடை
மிககவிவ் வுருவுகாண விளமபு மனனவன
பொககமற றெமதடி போறறும பததியான.

(இ - ள.) முறகலனெனனும பெயரைப் பூாவததில் எமமாற்பெற்ற தக்கவனாகிய அவனுடைய உருவததைச்சாாநத நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவினைக் காண்பாயாக. சொல்லிய அம்முறகலமுனிவன பொயமமையினறி எமமுடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும் பததியுடையவன. எ - று. (சஎ)

பொக்கம் - பொய்ம்மை.

அவனுயிர் நமககுரு வான பெற்றியா
லவனுரு நமதுரு வதனை தேறறுவா
னவனுரு வாகியு மளிததுமை காடசியை
யவனுருக் காறறினை யளிட்டந திாததனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமககு வடிவமானதன்மையால், அவனுருவமே நமதுருவமென்பதனைத் தெளிவிககுமபடி அவன்வடிவமாகியுங் காட்சியளித்தோம். அவன் தேகத்தினின்று தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய [illegible] விலக்கினோம். எ - று. (சஅ)

[illegible] றனைச்சரணடைந் தக்கவே
[illegible] வைமுவெவை விரப்பு வானுயர்

பொன்னக ரசெனப் பொலிக வேக்கொ
முன்னவன் மறைந்தனன் முடிகொள் வீமனே

(இ - ள்.) தக்கனே! அம்முற்கலமுனிவனைச் சரணமடையக்கடவை. (அவ னே) உனனுடைய மனதிலுள்ள விருப்பஙகளையெல்லாம நிறைவுசெய்வன். (அத னால்) உயர்வாகிய பொன்னகரத்திற கரசனாகிய இந்திரனைப்போல விளங்குவை. செல்கவென்று திருவாய்மலாந்தருளி முறபட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அந்தர்த் தான மாயினர் கிரீடமணிந்த வீமராசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவர் அவனு டன கூறினா) எ - று (௪௧)

தக்கனபிணிநீங்குபடலம முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௫௫

முற்கலர் தக்கனுக் குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடிலத் தேரமபன காட்சி கொடுத்து மறைதலொடும்
பெற்றம பிரிந்த கனறெனவும பெறறதாய் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும பொருள்கைப் பெறறிழந்த படாகூா வறுமை யானெனவுஞ்
சற்றுந தரியா துளங்கழையத தக்க னிலமேல் வீழ்நதெழுந்தான்.

(இ - ள்) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து மறைநதவுடனே, தக்கன பசுவைப்பிரிந்த கனறுபோலவும, பெற்றதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும, தேடததகக பொருளைக கையிறபெற்றுப் போக்கடித்த துன்ப மிகக வறுமையாளனபோலவும, சிறிதுபொழுதுந தாளாமல் மனங்கரையப் பூமியின் மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான. எ - று (௧)

சென்ற திசையை யெதிர்நோக்குந திசைக டோறுந் துரீஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலததிற கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடிமிலைந்த மாலை யெனவே மலர்நததுணாக்
கொன்றை மரத்தை யெதிர்வணஙகுங குறுகித் தழுவி நனிமோகக்கும்

(இ - ள்) (விநாயககடவுள) சென்றதிசையை யெதிரோபார்ப்பான், திசை களிலெல்லாந் தேடிச்செலலுவான, கணேசப்பெருமான நின்று அநுக்கிரகஞ்செய்த விடததில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனைவீசுந் திருமுடியிற்சூட்டிய திரு மாலையைப்போல மலர்ந்த மலாகளொததுக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே பணிவான்; நெருஙகி (அதனை)த தழுவி மிகவும் மோப்பான்.

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுங் கமலத் தடமே புள்ளினமே
வாளைக் கயமே யகன்றிலைகளே மாட நிரையே கபோதங்களே
பாளைக் கமுகே மடற்பனையே பயிலு மன்றிற் குருகினமே
தாளைக் கருதார்க் கருளாத சாமி வரவுங் கண்டீரே.

(இ - ள்) இளம்பருவமுடைய வண்டுகள் தேனைப்பருகுந் தாமரைத்தடா கமே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள் பொருந்திய மடுக்களே! பொருந்திய

அன்றில்களே! வளமையுடைய மாடங்களே! கபோதகங்களே! பரிமளத்தையுடைய வகுளமரங்களே! மடலையுடைய பனைமரங்களே! சஞ்சரிக்கும் அன்றிற் பறவையினங்களே! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்யாதவர்களுக்கு அருள்புரியாத சங்கரியாகிய எம்பெருமான் எழுந்தருளவுந் தரிசித்தீர்களா? எ - று.

கபோதகம் - கருமபுறா அகன்றில் - ஆண்அன்றில்.

"வானக்கயமே மகன்றிலகளே" என்பபாடங்கொண்டு, "வானமீன்கள் பொருந்திய சயத்தின்மேவும் அகன்றிலகளே" என்பு பொருளுரைப்பாரு முளர் (௯)

ஐயன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகமபெற் றீரென்று
வெய்ய களிற்றி னடிதாழும் விளங்கு முருவி னிறந்ததெனச்
செய்ய தளிரைக் கரங்கூப்புந் தேனி னடிபோன் மலர்ந்ததெனப்
பெய்யு மதுப்பங் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த திருமுகத்தையொத்த முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீரென்று, கொடியயானைகளின் காலகளைப் பணிவான், பிரகாசிக்கின்ற (இறைவா) திருவுருவைப்போல நிறமுற்றிருந்ததென்று சிவந்ததளிர்களைக் கைகூப்புவான்; கணேசருடைய திருவடிபோல மலர்ந்துள்ளதென்று தேன் சொரிகின்ற தாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான் எ - று (௰)

மெழுகா ரழலுற் றெனவிளகி மெய்வே றாகி யிவ்வாறே
யெழுபே ரரவ மந்தரத்தா லிலகு மருளா ழியைக்கலக்கி
முழுதா னந்தச் சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணுக்கர்
குழுவார் தரிக்கு முகலன்றா கோதி லிருக்கை சென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) மெழுகானது பொருந்திய தீயிற்பட்டாற்போல (மனம்) இளகி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கடலைக் [கடைந்து] கலக்கி மிக்க ஆனந்தமென்னுஞ் சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பானஞ்செய்து, மாணாக்கர் கூட்டத்தைக் காக்கும் முற்கலமுனிவனுடைய குற்றமில்லாத ஆசிரமத்திற்போய்ச் சேர்ந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று [illegible]

தாவில் வேத முதலான சகல பொருளு மிகத்தெளிந்து
தேவ தேவன் றிருவடியைச் சிறப்ப வுணர்ந்த வருந்தவத்தான்
மேவி யோகப் பெருவலியால் வேண்டு முருவங் கொளத்தக்கான்
பூவின் வேறு கதிரவன்போற் பொலிமுற் கலனை யெதிர்கண்டான்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையும் மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படத்தெரிந்த, அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விரும்பிய வுருவங்களைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுசூரியனைப்போல விளங்கும் முற்கலமுனிவரை யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று [illegible]

மன்னும் கருணை விழிமூன்று மலர்க்கை நான்கும் பேரழகு
[illegible] மேனி யவயவமுந் துலங்கச் சிம்பர் தாமரைமே
பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை புரியுங் கணபதியி
[illegible] வழுத்தினை யு நயப்ப நோக்கி யெதிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறும் இருமையையுடைய திருவிழிகள் மூன்றும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிக்க அழகும், செறிந்த பிற அவயவங்களும் விளங்க, சிறப்பில் திருமுறை பிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உபயபாதங்களும் விரும்பத் தரிசித்து எதிரே வணங்கினன் எ - று (௭)

தண்டமெனவே விழுந்தபடி தரையினெடிது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின் விழிபொழியக் கோடை யெனநெட் டுயிர்ப்பெறி
தொண்டு புரிந்து பரவசனாய்த் தொழுது நிற்ப வவனையெதிர்
கண்டு பெருகன் பினைவியந்து கருணை கூர்ந்து முனிச்செல்வன்.

(இ - ள்) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியின்மேலே நெடுநேர மிருந்து (பின்னர்) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகிப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிச்செல்வராகிய முற்கலமுனிவர் அவனை யெதிரேபார்த்து மிக்க அன்பினை வியந்து கிருபைமிகுந்து எ - று (௮)

வேறு

பெயருனக் கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மனத்தின் வேட்ட நன்பொரு ளதுசொல் லென்றான்
றுயவுறா முனிவன் செஞ்சொற் றண்ணமிழ் துண்டு தக்க
னயாவதீர் கங்கை கூப்பி யனைத்தையுஞ் செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்) பிள்ளாய்! உனக்குப்பெயர் யாது? விரும்பிவசிக்கு நகரம் யாது? நன்மைபெற மனத்திற்கருதிய நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்லென்றனர். கிருபைபொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிர்ந்த அமிர்தத்தைப்பருகி தக்கன் சோர்வகன்று அழகியகைகளைக்குவித்து (அவர்வினவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று (௯)

வேறு

தேனொழுகு சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பானுபுரம் வாழ்பதியி திக்கணர சாளும்
வானுயர்சி றப்புடைய வல்லவனென் றந்தை
கானொழுகு கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்

(இ - ள்) தேனொழுகுஞ் சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநாடதேயம் - அதில் யான் வாழுநகரம் பானுபுரம் - அப்பானுபுரத்தில் அரசுபுரியும் மிக்க உயர்ந்த சிறப்புகளையுடைய வல்லவராசன் எனபிதா - தேன்சொரியும் அளகத்தையுடைய கமலை யென்பவள் என்னுடைய நற்றாய் எ - று.

நற்றாய் - ஈன்றதாய் (௰)

காட்சியொடு கண்ணுமுனர் கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குறள னாகி
மூட்சிசெய்பெ ருமபிணியின் மூழ்கிமுடை நாற
நாட்செய்பவ மாம்பொழுதே நாயடியே னுற்றேன்.

(இ - ள்.) பண்ணையுடன்கூடிய விழியும், சொல்லைக் கேட்டலுடன்கூடிய செவியும், மாட்சிமையைச்செய்கின்ற பேசுதலுடையவாயுமசலக் கொடிய குன்மநோய், செய்கின்ற பெரிய வியாதியில் அமிழ்ந்த முடைநாற்றம் வீசுமடி, பூர்வத்திற, செய்த பாவங்களை அடியேன பிறகுகையிலேயே யடைந்தேன எ - று

குருடுஞ்செவிடும் ஊமைத்தன்மையுங் குறட்டைமையும தீராநோயும உடைய வனாயிருந்தேன் என்பது கருத்து . (கக)

பன்னிருபி ராயமவரை பலவகைத் திறத்து
மின்னமொழி விப்பமென வெந்தையு முயல வுற்றுப
பின்னர்முனி வுறவிட்டும் பெற்றவனைக்கொண் டாரக்கிக்
கொன்னகரின வணையவிகொள ஒருமொருநாளின.

(இ - ள) பன்னிரண்டு வயதுவரையில், பலவகை மார்க்கங்களாலும (எனக்குள்ள) துயரத்தை யொழியச்செய்யவேண்டுமென்று, என தந்தையாகிய மலையராசன் முயற்சி செய்து, (அவை பயனற்றாமையின) பின்னாக கோபங்கொள்ளவும், என்னுடைய தாயா னவள் என்னைக்கொண்டுவந்து இந்நகரத்தில் பொருந்திய பிச்சைவாங்கி (என்னைக்காத்து) வரும் ஒருதினத்திலே எ - று

பல்வகைத்திறமென்றது மணி மந்திர ஔடதாதிகளை (கஉ)

வீதியிடை நீயிவர மெய்யிடைமுழுக் காற்று
மேதமுழு துமபறிய விவவுருவ னுமீனன
போதகனொ ருத்தனருள் போதகினமனு வெண்ணச
சோதியெதிர் தோனறியெனைத் தூண்டவினை யுற்றேன

(இ - ள.) வீதிவழியே தேவரீர் வருகையில், (தேவரீருடைய) தேகத்திலே மூழ்ந்த காற்றினால் (அடியேன) துன்பமுழுதுமொழிய, இவ்வடிவையுடையவனுனேன். குருக்களொருவருடைய திருவருளாற்கிடைத்த மந்திரத்தைக் கணிக்க, சோதிசொரு பியாகிய கணேசபெருமான பிரசன்னராகி என்னைத்தூண்டலால தேவரீரையடைந தேன் எ - று.

மனு என்றது அஷடாக்ஷர மந்திரம (கங)

மழுக்கமல மாலைமலி மோதகமு மேந்தி
வழுக்கறுத னுருவின வந்தவிறை பினபு
முழுதுமம இவவுருவின முறறியெதிர் நின்று
ஞெழுக்கமுடை யீர்க்குமிறை வறகுமுரு வொன்றே.

(இ - ள்.) மழுப்படையும தாமரைமலர் மாலையும மிக்க மோதகமுந்தாங்கி, குற்றமற்ற தன்னுருவுடன் எழுந்தருளிய கணேசபெருமான அதனபின்னா, தேவரீ ருடைய இவ்வுருவ முழுவது முற்றப்பெற்று எதிரே நின்றனா (ஆதலின) நல்லொ ழுக்கமுடைய தேவரீருக்கும இறைவராகிய விநாயகபெருமானுக்குந் திருவுருவ மொன்றேயாம். எ - று.

ஈண்டு இதில் ஆறு ஆறனுருபு 'ஆறனொருமைக் கதுவுமாதுவும - பன் மைக்க அவ்வுருபாம்'' என்பது சூத்திரம (கச)

... தம்மருளி னுலகில வாழ்வு
... யுற்றனன்வி ழிக்கருணை நல்கிய

பத்தியு மளித்தருள்க வென்று பணிந்தானைப்
புத்திரனை நோக்கியுயர் பூசுரன் விளம்பும்.

(இ-ள்) அந்தண்மையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவருளால் உலக வாழ்க்கையை யடைய விரும்பினேன். திருவிழிகளாற் கிருபைதந்து புத்திரமையையுங் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தக்கன்) வணங்கினான். அச்சிறுவனாகிய தக்கனைச் சிறந்த முக்கலமுனிவர் பார்த்துக் கூறுகின்றார் எ-று.

விழிக்கருணை - கிருபாநோக்கம். பூசுரன் - பூலோகதேவன், அந்தணன். ()

வேறு

நீயே பெரும்பாக் கியமுடையை நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றோய்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே முக்கண் விநாயகன்பா லினைகி லாத வன்புடையை
நீயே முற்றத் துறந்தோனு நீயே சீவன் முத்தனுமே

(இ-ள்) நீயே மிக்க செல்வத்தைப்பெற்றவன். நீயே (மானுட) தேகத்தாலாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன், நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்துக்கொண்ட நிறைந்த தவத்தையுடையவன், நீயே திரிநேத்திரங்களையுடைய விநாயகக் கடவுளிடத்தில் ஒப்பில்லாத அன்புடையவன். நீயே முற்றத்துறந்தவனும் நீயே சீவன் முத்தனுமாயினை எ-று (கசு)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செல்ல வரிய தவமுடித்தும்
பாவ மகலத் தியானித்தும் பலவே றான பணிபுரிந்து
மேவ வெனக்குத் தெரிசனந்தா னீந்தா னில்லை யிமிர்சுரும்புய்
பூவ ரிதழித் தொடைவேய்ந்த பொலம்பூஞ் சடிலத் தேரம்பன்.

(இ-ள்) ஆயிரந் தேவவருடங்கள் கழிப்பதற்கு அருந்தவஞ்செய்து முடித்தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பலவேறு வகைப்பட்ட பணிவிடைகளைச் செய்தும், ரீங்காரஞ்செய்யும் வண்டுகள்பொருந்திய அழகிய கொன்றைமலர்மாலை யணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் எனக்குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானில்லை எ-று.

மானுடவருடம் ஒன்றுகொண்டது பிதிராகட்கோர் தினமென்றும் அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவர்கட்கோர் தினமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவவருடமென்பர். (கஎ)

வேறு

மூவர்க ளுலகத் தார்க்கு முத்தொழில் புரியு மாபோன்
மூவர்க டமக்குத் தானே முத்தொழில் புரியா நின்ற
மூவர்கண் முதல்வனா முதலிலா முதல்வன் பாதம்
மூவகைக் கரணத் தாலு முயங்கினை நினையா ரொப்பார்.

(இ-ள்) (பிரமனாதி) மூர்த்திகள் மூவரும் உலகத்தாருக்கு (சிருட்டிமுதல் மு)த்தொழில்களைச்செய்யும் வகைபோல, (அப்பிரமனாதி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சிருட்டியாதி) முத்தொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளுக்குமாகிய ஆதியில்லாத முதற் கடவுளாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியை (மன வாக்கு காயமென்னும்)

சரணங்களாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனே. உனக்குச் சமானமானவர் யாவர் ? (ஒருவருமிலா) எ - று

மூவர்கள் - பிரமன் விண்டு உருத்திரன். முத்தொழில்-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல். மூவகைக்கரணம் - மனம் வாக்கு காயம் (௧௮)

அந்தணாக் கழலின் வண்ண மாகியோ ருழப்போாக் கெல்லா
மந்திர வண்ண மான வள்ளலென் கண்ணுற் றுங்குன்
முந்துறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனே யுதவுங் கைம்மா
றெந்தெனத் தழுவிக் கொண்டங் கிலகுட் டிறைவந் திட்டான்

(இ - ள்) வேதியர்களுக்கு யாகாக்கினியின் வடிவமாகி, யோகஞ்செய்வார் யாவர்க்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதப்பிரான் என் கண்ணெதிரே பொருந்தினது போல, உன்முன்னே பிரசன்னமானதைக் கூறுவது நன்கூறினே (உனக்குயான்) செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாது ' என்று, (முக்கலமுனிவர் தக்கனுடைய) விளங்குகின்ற உடலைத் தடவினார் எ - று

வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன் எந்து - எது என்றதன் விகாரமென்றுமது, தெலுங்குபாடையிலிருந்து வந்த திசைச்சொல்லென்றுமது கொள்க (௧௯)

அளவளா யிருந்த பின்னை யக்கர மொன்றே யாகி
வளமெலா மருளா மப்பன் மந்திரந் தக்கன் காதிற்
கொளவுப தேசித் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச் செய்தா
னிளவலைக் காணூ டியெ மயதினைக் கமலை தானும்

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிறகு, (முக்கலமுனிவா) எழுத்தொன்றேயாகி எல்லா நலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க விநாயகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கன் செவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்து, அதனைக்கணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனர் கமலையென்பவள் தன் புத்திரனைக் காணுதலாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தனள் எ - று

அளவளாவல் - கலந்துபேசல் முதலியன "மந்திரம்" என்றதை "அக்கர மொன்றேயாகி" என்றதால் ஏகாட்சரமந்திரமெனக் (௨௦)

வணங்கினள் முனிவன் பாதம் வழுத்தினள் ளிருடி நோக்கி
யணங்கனை யிவனு நீயு மருமறை யறிந்து மெட்டாக்
குணங்குறி கடந்த நாதன் கொழியருட் கிலக்க மானீர்
பிணங்குபல் வினையும் வென்றீர் பெறுவதென் னினிமே லென்றான்.

(இ - ள்) முக்கலமுனிவருடைய திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்தனள். மூக்கலமுனிவர் (கமலையைப்) பார்த்து, பெண்ணே ' இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய இருவரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விநாயகக்கடவுளுடைய மிக்க திருவருளுக்கு இலக்கானீர்கள், துன்புசெய்யும் பலவினைகளையும் வென்றீர்கள் , இனிப்பெறவேண்டியது யாதுளது ? என்று கூறினார் எ - று.

வணங்கினளென்பது முற்றெச்சம் (௨௧)

மந்திர மான வேக வின்னங்கின மகற்குச் சொன்னேனு
[illegible] கணித்து முற்றிற் றிகிரியொன் றுருட்டி மன்மே

இந்திரன் முதலோ ரெண்ணி யிருக்கசா ரும்வாழ்க் கை
தந்திடு மிறைவ னென்று சாற்றினி னிதுவு மேலோன்.

(இ - ள்) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உன்புதல்வனுக்குபதேசிக்கிறோம் அவன் மனத்தாற்கணித்து முடிப்பானாயின், பூமியின் மேலே ஒரே சக்கரத்தைச்செலுத்தி, இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணும்படி வீற்றிருந்தரசாளுவான் தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான் நல்வாழ்வுதருவான் என்று, மேலோனாகிய முத்கலமுனிவன் இதனையுங்கூறினன் எ - று (௨௨)

என்றுரை யாடும் வேலை யிலங்குமேல் விமான மூர்ந்து
கன்றுநோய் முனிவன் மெய்யிற் காற்றினான் முழுதுந் தீர
வன்றுவல் வினைகடேர மப்ப னவமொழி தோன்ற வன்னான்
றொன்றுசெய் தவம்யா தென்னச் சொல்லுவான் காதி மைந்தன்.

(இ - ள்) என்றிவ்வாறு சொல்லுங்காலத்தில், பிரகாசிக்கின்ற மேற்படைத்தாங்கிய விமானம்பணிந்து, துன்புசெய்கின்ற நோயானது முத்கலமுனிவனுடைய உடற்காற்றினால் முழுதுமொழியவும், அக்காலத்தில் விநாயகருக்கு அவனுக்கெதிரே மிகவும் விரைந்து பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனைப்பவன் பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியம் யாது? என (விசுவாமித்திரமுனிவரை) கேட்க, காதிராசன் புதல்வராகிய விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறுகின்றார் எ - று (௨௩)

முத்கலனுக்குபதேசித்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௭௯

வல்லாளன் வேதனை நீங்குபடலம்.

மந்தி புகள மலர்செழுந் தேன் மழையிற் பொழியும் பொழிலுடுத்த
சிந்து தேயந் தனிலெண்ணாற் சிறந்த பல்லி யெனும்பதியில்
வந்த வசியன் கலியாண னென்னும் பெயரான் மனைக்கற்பி
னிந்து மதியோ டறம்பலவுஞ் செய்தினி து வாழுநாளில்

(இ - ள்) மந்திகள் பாய்தலாற் பூக்களிலுள்ள செழியதேனைத் மழையைப் போலச் சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த சிந்துதேசத்தில், பலவளங்களாற் சிறப்புற்ற பல்லிபுரத்தில் பிறந்த கலியாணனென்னும் பெயரையுடைய வைசியன் தன்மனைவியாகிய கற்பினையுடைய இந்துமதியென்பாளுடன் பலதருமங்களையுஞ்செய்து இனிதாகவாழுங்காலத்தில் எ - று (௧)

இந்து மதியென் பாள்வயிற்றி னீடு தொல்லைத் தவக்குறையான்
மைந்த னொருவன் வந்துதித்தா னவனுங் கனசால வினைபலவுஞ்
சிந்தை மகிழ வினிதாற்றிச் செட்டோடு முதலாம் பலபொருளு
நந்த னாகக் குழந்தைப்ப வளர்த்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ள்) இந்துமதியென்பவள் வயிற்றில், தாஞ் செய்த பழையதவக்குறை வினையுடைய புதல்வனொருவன் வந்துதோன்றினன். (அதனால்) கலியாணவைசியன்

மிக்க பல்செயல்களையும் மனங்களிக்கும்படி இனிதாகச்செய்து, செம்பொன்முதலா கிய பல்பொருள்களையும் வேதியர்களுக்கு மனமடங்கும்படி தானஞ்செய்து தினந் தோறும் நற்கருமங்களைச் செய்தனன் எ - று (௨)

ஈன்று மனையி னலங்கரித்து நாண்மூன் றுன நற்றினத்தி
லொன்றுங் கணிதர் வல்லவனென் றுரைப்பக் கேட்டு வல்லாள
னென்று பெயரிட் டானவசிய னிருந்து தவழ்ந்து நடந்தறிவு
துன்ற வெழில்சேர் வல்லாளன் சுடர்வெண் மதிபோல் வளர்நாளில்

(இ - ள்) அவ்வைசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன் றுந்தினமாகிய நாளில், பொருந்திய சோதிடர்கள் வல்லவனென்று சொல்லக்கேட்டு (அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான் (முறையே) உட்கார்ந்து தவழ்ந்து நடந்து அறிவுடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவளயமான சந்திரன் போல் வளருங்காலத்தில் எ - று (௩)

வேறு

புறவின் மல்கிய பொன்னணி மாடத்
சிறாருட னாட்டயர் செவ்வியி னீங்கிச்
சுறுமலி பூந்தடந் துன்ன வெழுந்த
விறன்மலி சோலையி லெய்தின னோர்நாள்

(இ - ள்) புறவினங் கொகுதிரிக்க பொன்னாற்செய்த அழகிய மாளிகையி னின்றுஞ் சிறுவர்களுடன் நீங்கி ஒருநாள் விளையாடல்செய்யுங்காலத்தில் மகரமீன் கள் மிக்க மலர்த்தடாகங்கள் பொருந்த வளர்ந்த தேன்கூடுகள் மலிந்த சோலையில் அடைந்தனன். எ - று

செவ்வி - காலம் சுறு - மீன் இறால் - தேன்கூடு (௪)

நலங்கிளர் முன்வினை நண்ணலி னாங்கோர்
றுலங்கொடு வைத்தொரு கொம்பனெ னென்றே
யலங்கிய தேம்புன லாட்டி நறுந்தே
னிலங்கலர் தூய்ப்பணிந் தேத்தி யகன்றான்

(இ - ள்) நன்மை விளங்கும் பூர்வ புண்ணியமுடையவும், அவ்விடத்திருந்த ஓர் உருண்டைக்கல்லைக் கொண்டுவந்து வைத்து ஏகதந்தருகிய விநாயகக்கடவுளேயென்று (அதனை) அசைகின்ற மதுரமாகிய நீரால் அபிஷேகித்து நல்லதேனுடன் பிரகாசிக்கும் மலர்களாலருச்சித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன் எ - று

ஒருகொம்பினனென்றது விநாயகக்கடவுள் கயமுகனொடு போர்புரிகையில் அவன் எவ்வகையாயுதத்தாலும் இறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் தமதுவலக் கொம்பையொடித்தெறிந்தனரென்பது சரிதமாதலின் (௫)

மற்றைய நாளு மகாருட னேகிப்
பற்றின மலர்ப்பசும் பந்தரு மிட்டு
முற்றின பொன்ன முடித்தன னன்னற்
கற்றமி லாவிளை யாட்டரும் பூசை

(இ - ள) (அதன்பின்னிட்ட) மற்றைத்தினத்தூரு சிறுவர்களுடன் சென்று மணப்பற்றுடன் பசியமலர்களாற் பந்தருமிட்டு முன்னொளிறசெய்ததுபோலவே விளையாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயகக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித்தனன் எ - று. (௮)

வேறு

இன்ன வாறுவல் லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோர்தினந்
தன்னை நேரும கார்ன வாழ்வந் தங்கி ருமபதி நின்றுபோ
யன்ன மாடும லர்த்த டங்கள் ளிந்து சீதள மாரந்துகார்
மின்ன ளாவிய சோலை யெய்திமி குஞ்சி றார்கள் யேவினன்

(இ - ள) இந்தவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருநாளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வாழ்ந்தங்கிய பெரியநகரத்தினின்றும் புறப்பட்டு அன்னங்கள் முழுகும் பூந்தடாகங்கள் அழகுற்றுக் குளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மின்னலுங் கலந்த சோலையையடைந்து, மிக்கசிறுவர்களை (தொழில்செய்ய) ஏவினன் எ - று.

பலர்கள் காவண நாட்டி னார்பலர் பலவி யங்கள் யம்பினார்
சிலர்செ ழுங்கனி யீட்டி னார்சிலர் தேமலர்த்தொடை யாக்கினார்
சிலர்செ பூம்புன லகின் ளார்சில ராணி னைந்துமுய்த் தார்சில
ரிலகு சாந்தமு ரிஞ்சி னார்சில ரின்ன ராயினர் யாவரும்

(இ - ள) பலர்பந்தலிட்டனர், பலர்பலவகை வாத்தியங்களை முழக்கினர். சிலர் செழுமை தங்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனர், சிலர் தேன் சொரியும் மலர்மாலைகள் தொடுத்தனர், சிலர் மலர்களும் செழிய நீருங்கொண்டுவந்து கொடுத்தனர் சிலர் பஞ்சகவ்வியங்களைச் சேகரித்தனர், சிலர் விளங்குகின்ற சந்தனமரைத்தனர், எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சித்தஞ்) செய்பவரானார்கள். எ - று (௯)

நிறைக யப்புன லாடி மெய்யில்வெண் ணீறு பூசிவல் லாளனு
நறைம லர்த்தழை பால யத்தினை நண்ணி நாதனை யன்பினோ
முறையின் மெய்ஞ்ஞான லாட்டி வண்டுமு ழுங்கு மாலைய ணிந்துபின்
குறைவி லுண்டிக ளாலகி யங்கைகு வித்தி றைஞ்சியி ருந்தனன்

(இ - ள) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரின்முழுகி, உடம்பிற்றிருவெண்ணீற்றினை (உத்தூளனமாக)ப்பூசி, தேனொழுகும் மலர்களால் மிக்குவிளங்குந் திருவாலயத்தை யடைந்து விநாயகக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீராலபிடேகித்து வண்டுகளொலிக்கு மலர்மாலையைச் சாத்திப்பின்னர் மிகுதியாகிய நிவேதனஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வணங்கியிருந்தனன். எ - று

வல்லாளன் ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலயமடைந்து அபிடேகித்து மலர்மாலைசூட்டி நிவேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து (௰)

காலை யுண்டியொ டுச்சி யுண்டிக டந்து வெங்கதிர் சாயந்திடும்
வேலை யுங்கிர கத்தின மைந்தர்கண் மேவு றாமையி லின்றவ
ரால மென்னவு ழன்று போயக்கலி யாண லுக்கறை வார்கணின்
சில மைந்தனெம மைந்தர் காகொடு சென்று மீண்டில ரின்னமும்.

(இ-ள்.) காலையுணவுடன் உச்சிக்காலவுணவுமொழிந்தது, வெவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியன் (மேற்கடலிற்) சாய்கின்ற(மாலைக்) காலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டில்வாராமையால், பெற்றோர்கள் விசனத்தைப்பொறுக்க கோபித்துச்சென்று கலியாணனுடன் சொல்லுவார்கள் உன்னுடைய நல்லபுத்திரன் எங்களுடைய பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவரையில் வந்தானில்லை என்று. (௧௩)

உனக்கு மைந்தனை நீபெற் றுகந்தெற் றாத்தி டாயெனில் யாங்களே
நினக்கு முன்னுறப் பிடிக்குமொ ரேபெல னச்செற்ற மையல
தனதுகொ ழும்படை மன்னனை நேரிலி விக்குநி லையைய கலாபதி
தனக்க யற்றலக் கோட்டு வாமிது சாக்கென் றுச்செப் பினார்

(இ-ள்) உன் மகனாகிய வல்லாளனை நீ கண்டிப்பாயாக (அவ்வாறு நீ) கண்டிக்காவிடின் நாங்களோ ராஜாக்குத் தெரிவித்து (அவனைப்) பிடித்து விசாரித்து தெறுவோம் அல்லது தீமை சிந்தும் பெரிய பட்டணத்தைக்காக்கும் அரசனுக்குணர்த்தி, உன்னை இவ்விசாலமான நகரத்திற்குப் புறம்பே யோட்டிவிடுவோம் இது நிச்சயமென்று உரைத்தார்கள் எ-று. (௧௪)

நகரு ளாரனை வோரு மிங்ஙனந் நெப்பெ ரோதலும் பெயனை
வகனி லாவிய கோபமுற் றொருவன் கலாய்ச்சி னத்துற
மிகவு நீளொரு கண்டகோ லுங்கைக் கொண்டோர் நம்பியாய்ப்
புகரி லானிறை பூசை யாற்றும்பெ ருந்தகை முன்புசென் றெய்தியே

(இ-ள்) நகரவாசிகளெல்லோரும் இவ்வாறாக வருத்தப்படிச்சொல்லவும் வினாவில் மனதிலுண்டான கோபானத்துடன் தீயுமிழும் கண்கள் செம்படைந்தாக, மிகவும் நீண்டதோர் கோலைக்கையிற் கொண்டோனாக நடந்து வந்து, குற்றமில்லாத வல்லாளன் செய்கின்ற (பத்திரத்தைக்க விநாயக) பூசைசெய்யப்பட்ட இடத்தைநாடி நடந்து சேர்ந்தனன் எ-று. (௧௫)

விண்டு கேளனைத் தோட்பினி மேலா தகுந்தேழு பேயாத பாதனை விட்டிறு
னண்ட ராலறி யாவி நாயகச் சரணை யாடியே பூத்தியை
மிண்டி னேடுமெ டுத்தெ றிந்துநெ நற்கொலா னைமாசனை யன்பறக்
கண்டி றுக்கறை சோர மொத்தினான் றனை மோதிரக் காட்டியான்

(இ-ள்) இப்படியாகச் சொல்லக்கேட்டுப் பெரிய கல்யாணனென்பவன் வாயவிண்டு தேனைச் சொரியும் மெல்லிய மலர்களாற் கட்டப்பட்ட மாலையை யேற்றுக் கொண்டு பந்தலை வீழ்த்தினன், தேவர்களாலறியப்படாத விநாயகப்பெருமான் பொருந்தியுள்ள மூர்த்தியை மத்தத்தாலெடுத்தெறிந்து, பயங்கொண்ட மகனாகிய வல்லாளனை ஆசையகலத்தண்டத்தினால் இரத்தமொழுகும்படி புடைத்தான் எ-று. (௧௬)

அடித்தும் வெப்பமு றாமை பாறகலி யாமை யொருபது மெல் லாளனைப்
பிடித்தி றுக்கிம ரத்தி னோடுபி ணித்தக னலப்பிழை யிருக்கவர்
விடுத்தி டேனைத்தெ னப்ப னிந்தனன் வெப்ப பாவியி ரங்கிலை
மடித்து வாயிதழ் கின்று நின்று மலங்க வண்டொரளிச் சுழுகத்திறன.

(இ-ள்) கலியாணன்,(அவ்வாறு) அடித்தும் கோபமொழியாமையால், பயப்படுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்து இறுக்கி மரத்துடன்கட்டினைக் குற்றமில்லாத வல்லாளன் என் பிதாவே! என்னைவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணங்கினன் கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்நின்று வருந்தும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினன் எ - று. (௧௫)

முட்டி லாமல்வி நாயகன் பணிமுற்றி னுய்க்கவ னேயினிக்
கட்ட விழ்த்திடுஞ் சோறு நீருங் கரத்தின் வேட்டவு நல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயிர் காக்கு மில்லினு றுதொ ழிந்திடி னுய்ந்தனை
யெட்டின் மாண்டனை யென்று கூறின னேதி லானின கன்றனன்.

(இ - ள்) இடையூறில்லாமல் விநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு அவ்விநாயகனே இனிக்கட்டவிழ்ப்பான், சோறும் நீரும் விரும்பியனவுங் கையிற்கொடுப்பான்; தொடர்ந்து உன்னுயிரைக்காப்பான் வீட்டிற்கு வராதொழிந்தால் பிழைத்தாய், (அவ்வாறின்றி) வந்தால் இறந்தாய் என்று கூறி அயலானைப்போல நீங்கிச்சென்றான். எ-று.

முக்கண் யானைமு கத்த வாநினை முற்று நம்பிய நாயினேன்
றுக்க மூர்ந்திடின் விக்கி னங்கெடு ரக்கு நாதனெ னும்பெயர்
தக்க தோசுடர் கால மாறினுஞ் சார்ந்த வன்பர்த மக்கெலாந்
தொக்க பேரருண் மாறி லாயெனச் சொல்லி மைந்தனி தோதுவான்.

(இ - ள்) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானைமுகம்வாய்ந்த விநாயகக்கடவுளே! தேவரீரை முழுதும் நம்பிய அடியேன் துக்கமநுபவித்தால் (தேவரீருக்கு) விக்கினங்களையொழிக்கும் விக்கினராசப்பெருமானென்னும் பெயர் தகுதியுடையதோ? சுடர்காலமாறினும் (தேவரீரைச்) சார்ந்த அடியவர்களுக்கெல்லாம் பேரருள் புரிதலில் மாறுபடுதலில்லாதவரே! என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச் சொல்கின்றான் எ - று.

"சுடர்கால மாறினும்" என்றதற்கு, இருசுடர்கள் காலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றாவது, சுடர்களுங் காலமும் நிலைமாறினும் என்றாவது பொருள்கொள்ளலாம். (௧௬)

வேறு

யாவ னொருவ னாலயத்தை யிடித்தான் கணேசர் திருவுருவை
யாவ னொருவ னெடுத்தெறிந்தா னெளியே னுடலி னுதிரம்பெருக
யாவ னொருவன் பிணித்திட்டா னிறைவன் றனக்கு நிந்தனைகள்
யாவ னொருவ னெண்ணா மிசைத்தா னந்தக் கொடும்பாவி.

(இ - ள்) எவனொருவன் (யான் கணேசப்பெருமானுக்கியற்றிய) ஆலயத்தை யழித்தனனோ, எவனொருவன் கணநாதப்பெருமானுடைய திருவுருவை யெடுத்தெறிந்தனனோ, எவனொருவன் அடியேனுடலில் உதிரம்பெருகும்படி கட்டிவிட்டனனோ, எவனொருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நிந்தனைசொல்லினனோ அந்தக் கொடிய பாவியானவன் எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

இச்செய்யுளிலுள்ள கொடும்பாவியென்னு மெழுவாயவருஞ் செய்யுளிலுள்ள பிழையுறுகவென்பதைப் பயனிலையாகக்கொண்டது. (௧௭)

குருடாய் மூங்கை யாய்ச்செவிடாய்க் குறளா யுருவிற் கறைசீயும்
பொருக்கு நிறைகுடி புண்ணுமாய்ப் பிழை யுறுக பெருகுமத்

தொருதே வனுக்கு நாணடிமை புன்மை யாமே லெனச்சபித்திட்
டுருகா நின்ற தன்னுளத்தி னுலைவை வேறதை யுறப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) மதம்பெருகும் விநாயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட தன்மையாகில், அவன் குருடனும் மூங்கையும் செவிடனும் குள்ளனும் தேகத்தில் உதிரமுஞ்சீயும் பெருகவொழுகும் புண்ணுடையவனுமாகிச் [illegible] கடவன் என்று சாபமிட்டு, உருகுகின்ற தன் மனதில் உலைவை [illegible] மாலையணிந்த விநாயகப்பெருமானைப் பொருந்தப்பணித்தனன் எ - று (கஅ)

உலைவை - புலிநகக்கொன்றை அல்லது விலங்கின் கொம்பெனினுமாம்

உடலே கயிற்றாற் கட்டுண்டு [illegible] கருவின் [illegible]
படாதீ ரமரர் பெருமானைப் [illegible] பிணிப்பா ரென்னென்பின
மிடலாற் பிணித்துத் தன் னுயிரை விளிப்பான் முயன்ற சிறுவனெதிர்
கடமா முகவன் றறியாதே காமர் மறையோ னெனப்போந்தான்

(இ - ள்) தேகமே கயிற்றினால் கட்டுப்பட்டது மனதுக்கு அசுத்தமில்லையே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவாதிதேவரான கணேசப்பெருமானைப்பிடித்து (மனதில்)கட்டுவோமென்று, அன்பின் வலிமையாற் பிணித்துத் தன் பிராணனைவிட முயற்சி செய்த சிறுவனாகிய வல்லாளனுக்கு [illegible], மதஞ்சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கட வுள் [illegible]தாளாது அழகிய [illegible] வேதியராக வந்தருளினார் எ - று (ககூ)

பருதி யெழலும் பனிவிரைநும் பனியும் முடைந்ததென முந்நூல்
மருமம் புரள வருமறையோன் வடிவு நோக்கி வல்லாளன்
னிருகைப் பிணிப்பு முட்டறவும் [illegible] மலமும் விட்டகலப்
பொருவிலிறையே யிவனென்று [illegible] பணிந்திது சொன்னான்.

(இ - ள்) சூரியன் உதயமாகவும் [illegible] பனியுமொழிந்தாற் போல, உபவீதமானது மார்பில் [illegible] உருவத்தைப்பார்த்து, வல்லாளன் தன் இருகரங்களைக் கட்டிக் கட்டின தேகத்திலுள்ள புண்ணும் விநாடிப் பொழுதில் விட்டொழிய, இவந்தானே சமானமில்லாத விநாயகக்கடவுளென்று விரைந்துபணிந்து இதனைச் சொல்லினன் எ - று

வல - வலிமை [illegible] (உ0)

வேறு

தந்தை தாய் சுற்ற முற்ற நட்பினோர் [illegible]
யிந்தவை யகத்தில் வேறே யில்லையெப் பொழுதுஞ் சாமி
முந்துல கனைத்துந் தோற்றி முடித்தருள் முதல்வா மூவா
வந்தண னென்றான் [illegible] தழுவிச் சொல்வான்

(இ - ள்) அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்திலே பிதாமாதா சுற்றமுதலிய யாவுந் தேவரீரேயல்லாமல் வேறே யொருவருமில்லை எப்பொழுதுமானதேன். முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைத்தருளும் முதல்வனே! அழியாத அந்தணனே! என்று வல்லாளன் கூறினன் [illegible] (வடிவாக வந்த கணேசப்பெருமான்) தழுவிச் சொல்லுகின்றார் எ - று

தோற்றி முடித்தருள் என்றதை "ஒருபொருள் மொழியின் வினைகொளற் [illegible]லே" என்பதனால் "காத்து" எனவும் வருவித்துக்கொள்க (உக)

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவையினர் நமக்குப் பத்தர்
தமக்கப ராதஞ் செய்த கறுகண ரிவர்க ளெல்லாங்
குமைக்குயம் வெந்நி ரயத் துன்பங் கூர்வர்கண் மறுமை யிம்மை
யிமைக்குமுன் முடிவு காணு விடும்பையி னுழப்ப ரன்றால்.

(இ - ள்) நமக்கு அபராதம் விளைத்த குற்றமுடையவர்களும், நமக்கு அன்பராயுள்ளவர்களுக்கு அபராதஞ்செய்த அஞ்சாமைக் குணமுடையவர்களுமாகிய இவர்கள் யாவரும் குமைக்கின்ற கொடிய நரகவாதனையை யடைவார்கள், மறுமையிலும் இம்மையிலும் விரைவில் ஒழிதலில்லாத துன்ப நோயால் வருந்துவார்கள் எ - று

இருவர்க ளிடத்துங் குற்ற மிழைத்தகல் யானுற் றின்னே
வெருவர விட்ட சாப மெய்ப்பயன் விளைக்கு மைந்த
பொருமுத லொழிந்து நீயும் போகரு வரங்கள் கேளாய்
தருகுது மென்று கேட்டுத் தழைந்துவல் லாளன் சொல்வான்.

(இ - ள்) (யானும் என் அன்பனுமாகிய) இருவர்களிடத்துங் குற்றஞ்செய்த (உன் தந்தையாகிய) வல்லாளனுக்கு (யான்) பயப்படுக்க அச்சமுண்டாகும்படி (நீ) கொடுத்த சாபத்தின் உண்மைப்பயனை உண்டாக்கினோம் மகனே! நீயும் துன்படைதலொழிந்து அரியாத வரங்களைக் கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று (விநாயகக்கடவுள்) கூறினார் வல்லாளன் (அவ்வார்த்தையைக்) கேட்டு மனங்களித்துச் சொல்கின்றான் எ - று (௨௧)

தாமரை பழித்த நின்பொற் றுணையடி நீங்கா வன்பே
பெற்று மடியேற் கெப்போ தொல்லைநா ளுந்
தோமற விட்டுக் கைசெய் தொழுபவர்க் கெல்லாம் வேண்டுங்
காமமு மளிக்க வென்னக் கருணைவா ரிறையோன் சொல்வான்

(இ - ள்) செந்தாமரைமலரை வென்ற சேயொளியுடைய அழகிய உபயபாதங்களிற் பிரியாத அன்பினையே யெப்பொழுதும் அடியேனுக்குத் தந்தருளுக எம்பெருமானே! எக்காலத்துங் குற்றமற இவ்விடத்தில் வந்து (தேவரீரை) வணங்குபவர்கட்கெல்லாம் வேண்டிய இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்தருள்கவென்று (வல்லாளன்) கூறினன். வேதியனுக்குகந்த விநாயகமூர்த்தி கிருபையுடன் சொல்கின்றார் எ - று (௨௨)

உனக்குநம் பாதப் போதி னொழிகலா வன்பளித் தந்தோம்
மெனக்குநின் பெயர்முன் னாகப் பெயரிட்டிவ் வுலகம் போற்றத்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளத் தங்கியிங் கிருந்துங் கண்டாய்
மனக்களிப் பொடுமண் விண்ணும் வந்துநம் பூசை செய்க.

(இ - ள்) உனக்கு நம்முடைய திருவடித்தாமரையில் (ஒருபொழுதும்) அகலாத அன்பினை யளித்தோம் எமக்கு உன்னுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாளகணேசனென்று) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது துதித்துத் தனக்குவேண்டிய வரங்களைப்பெற இங்குத் தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோகமும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க எ - று (௨௩)

இங்குறு நமது மூர்த்தி யாவரே தெரிசித் தாலு
மங்கவர் தமக்கு வேட்ட வரும்பொரு ளளித்துண் டாக

திங்களால் விழாவொவ் வியாடனை விழாத்தினை விழாவுரிங்கே
மங்கலமாக வுண்டாமென நகரம் பயின்மை நீதி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய நமந்நூதா நிலைபெறவ தாந தரிசித்தபோதி லும், அவர்களுக்கு விருப்புற்ற அரிய பொருள்கள் சுலபமாக உண்டாகும். நல்ல மா சோற்சவமும் வருடோற்சவமும் நிகழ்வதும் இவ்விடத்தில் மங்களகரமாக உண்டாகும் மகனே! அநிகமென (பிராயச்சித்த மென்) உலாசத்தருளினர் எ - று (௨௬)

வேதியரொருவன் மோகத்தினால் விதியால் புத்தியாகி
மூதுலக சமைத்தோம் பெற்றதும் பயந்த கந்தன் மேயாம்
மேந்த விருப்பத்தரங்கு விரும்பி தாமரை தேடிப்போர்
கோதறப் படித்தே நல்லியல் புரம் பிறகு செல்வம் வதந்தார்.

(இ - ள்) பிராமணர்களாக எழுந்தருளிய விநாயகக் கடவுளின் மூர்த்தியாகி, பழமையாகிய உலகமுழுதும் சிறப்படைய அருள்புரிகின்ற பெருங்கிருபையுடன் அங்கு மேம்பட்ட வெழுந்தருளியிருக்கின்ற கூறிய இராசரீகத்தைக் கேட்டவர்களும், குற்ற மறப் படித்தவர்களும் கிய வருந (சொல்லொணாத செல்வ சம்பத்துடையவர் களாவார்கள் எ - று (௨௭)

வெறுமியல் விம கைக்கண் மேம் முறை பிறவி சொற்ற
முறைமை பிறப்பினையக மொழுகுவத ஒருவனோ
முறைமைக் கணையாற தயமால் முத்தி பெற்றுக் கதுவுங் கேளென
றறமில் விசுவாமித் திரனார் பகராவுனர்.

(இ - ள்) வென்றி பொருந்திய பேர் படைகொண்ட அரசனே! தங்கள் டைய பொருந்திய பூர்வஜனனத்தைச் சொன்னோம்; பொருந்திய அப்புரவியில் இரு வோனாகிய வல்லாளனென்பவன் (அப்பு) முன் அந்தக் கணேசமூர்த்தியால் முத்தியடைந் ததையுங் கேட்கவென்று, சோர்வில்லாத (சாந்தமைப் படைய) விசுவாமித்திர முனிவர் வீமராசனுக்குச் சொல்லலாயினர் எ - று (௨௮)

வெள்ளானை வேதனை நீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௬௦

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லாதி யிறைப் பெருடையோனாகி
னெல்லேல யொருமூர்த்திகொடு முடைய
வல்லாளன் மகிழ்ந் தமுன்னே மேவிப
னல்லாதரவாற பணிந்த யந்தான.

(இ - ள்) வாக்கு முதலியவற்றினுற பற்றமுடியாத கணேசப்பெருமான், அன்றிரவிலேயே ஒருமூர்த்தியாக வெழுந்தருளி யிருக்க, வல்லாளன் மனக்களிப்புற றும் பண்டுபோலவே நல்லாசையுடன் பூசைசெய்தலை விரும்பினன் எ - று

சொல்லாதி என்றது வாக்கு மனம் காயமென்னுந் திரிகரணங்களை (௧)

பூம்பந் தடம்புகுந் தியற்றினன் மூழ்கித்
தேம்பைம் புனற்றீங் கனிநறுங் காய
யாம்பன் மலரா திபல வீட்டி
யாம்பன் முகனர்ச் சனைதொடுத் தான்.

(இ-ள்) அழகிய தடத்தைப் புகுந்து நீரில் மூழ்கி, வாசனை தங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும், நறிய காய்களும், ஆம்பல் மலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களைச் சேகரித்து, யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தனன் எ-று.

முன்செய்த பாவத்தால் அவன் தங்கைபாகிய கலியாணன் அழிந்தமையின் அதனை மீளமெய் யாக்கினனென்பார் 'பூம்பந் தடம்புகுந்' தென்றார். (௨)

இவ்வா றானைப்பூசை செய்திருப்ப
வவ்வாறு முன்செய் தகற்பா தகனை
றுவ்வாத் தகலாத் தாங்கு சாபத்
தெவ்வரு முநோய் கொடுதிகைத் தான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாக அவன் (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்துகொண் டிருக்க, அவ்வண்ணமாக (வல்லாளனை முன்பு) சென்று செய்தகன்னிகலியாண வைசியன், அநுபவித் தொழியாத சுஷ்சாபத்தையாற் பொருந்திய நோயினைக்கொண்டு (செய்வதறியாது) திகைத்தனன் எ-று.

சுஷ்சாபம் சுஷ்கின்ற சாபம் அதாவது கெடிய சாபமென்பது பொருள்.

வேறு.

மைந்தனுடன் றிடியமச் சாரிப ரோடு
மிந்துமதி கேளெனவ் வணிகனெய் தியல்செய்து
பந்தமுற விக்கமக னைப்படுத் தானைய
வந்தன னென் றொலியெழா மாதுடனே யாணமுன்

(இ-ள்) சிறுவரோடு, வல்லாளனுடன் விளையாடிய பிள்ளைகளோடும், மனம் வருந்தும் இந்துமதியின் முன்சென்று, இந்துமதியே! கேட்பாயாக (நின்கணவனுக்கிய) கலியாணன் உன்மகனை யடைந்து துன்புறுத்திப் பந்தப்படுத்திப் படி கட்டி மனமிரங்காதவனாய் வந்தனனென்று சொல்ல எ-று. (௪)

கண்ணறிவு வாக்கறிவு காதறிவு நீங்கிப்
புண்ணுறு நவளாகிவளர் புந்தியும் புண்ணாகி
நண்ணினள் வைக்கடன யந்துவிழு நாயகன
பண்ணின்மொழி யிந்துமதி பாதநுமிக வாடி.

(இ-ள்) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி விழுந்த கலியாணனென்னும் வைசியன் கட்புலனாகிய அறிவும் வாக்கினாலறியும் அறிவும் காதாலாகிய அறிவுமொழிந்து, புண்ணுற்றுடைய வடிவினளாகி, வளர்கின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருந்தினள். பண்ணெனும்பாலுஞ் சொல்லையுடைய இந்துமதியென்பாள் (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்து எ-று.

"கண்ணறிவு வாக்கறிவு காதறிவு நீங்கி" என்றது, குருடும் மூகையுஞ் செவிடுமாகி யென்றதாம்.

என்னையிது வந்தபடி யென்னிறைவ னுக்கென
றுன்னியுள நைந்துருகி யுண்கணறல் சோர
வன்னிமிசை வன்னிவளை யப்படுநர் வெந்நோய்
துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொத்தாள்

(இ - ள்) என் கணவனுக்கு இத்துன்பம் நேர்ந்த வகையாது காரணம்? என்று கருதி, மனம் வருந்தியுருகி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீர் சொரிய, நெருப்பின்மேலே நெருப்பு வளையப்பட்டவர்களையும், கொடிய நோயின்மேற் பொருந்திய வேறு நோய் சேர்ந்தவர்களையும் ஒத்தனள் எ - று.

வன்னியாவது நோயாகிய பெருந்தீ; அதனால் துன்பமடைவராதலின் அவர்கட்கு அதன்மேல் வேறோர் வன்னியும், பிணியுடையாரின் அவர்கள் துயர்சகிப்பதருமையாதல்போல மைந்தன் அடியுண்டு சட்டப்பட்டனனெனக் கேள்வியுற்ற துயரத்துடன் கணவன் குருடு செவிடு ஊமை தொழுநோய் முதலிய துன்பங்களை யடைந்தது கண்ட துயரத்தால் அவ்விதமாகிய 'வன்னிமிசைவன்னி வளையப்படுநர், வெந்நோய் துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநருமொத்தாள்' என்றார். (௬)

செல்வமொடு நல்லிளமை சேர்[illegible] பூ[illegible]
மில்லவரை யிரக்கநெறி யாகவிப [illegible]
பல்வகைய றங்கள்பு ரிவே[illegible]
புல்வினையி னால்விளைய [illegible]

(இ - ள்) செல்வமும் நல்ல இளமையும் கூடிய காலத்திலும் எல்லை கடந்து புறஞ்செல்லவதறியாத இப்பலவகையாக பலவகைப்பட்ட தருமங்களை அன்புடன் செய்பவனும், சோகத்தக்க தீவினைகள் (சிறிதும்) இல்லாதவனுமாகிய இவனை, இவ்வகைத் துன்பமோ அடைவது? எ - று. (௭)

பண்டுபுரி தீவினைப யந்ததிது வென்கோ
மிண்டினமக னப்பட ரின்விழுந் ததிதென்கோ
தண்டமக னைப்புரிக றச்சதிர மீனெயன
வொண்டொடியு லையிமக னுறழுதிருந் தப்பாள்

(இ - ள்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையால் வந்தது இதுவெனச் சொல்லவோ கொடுமையால் மைந்தனைத் துன்பக்கடலில் வீழ்த்திய பலன் இதுவெனச் சொல்லவோ புத்திரனைத் (தவறின்றிக் கையில்) கண்டனை செய்தல் தக்ககாரியமே யென்று, ஒளியவளையலை யணிந்த இந்துமதி யென்பாள் புலம்பிக்கொண்டு புத்திரனிருந்த விடத்திற்கு நடந்தாள் எ - று. (௮)

வேறு

இடவிய வயன்மனை யெய்துழு மாதர்
ருடனவர் நகர்ப்புறத் தொய்யெனச் சென்றியாங்
கடவிய முகப்பிரா னடிகள் பூசனை
நடவுதன் மைந்தனை நயப்ப நோக்கினாள்

(இ - ள்) இடங்கொண்ட அயல்வீடுகளிலுள்ள சிலமாதர்கள் கூடவர நகப்புறத்திலே விரைந்துசென்று, அங்கே வலிய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகப்

பெருமானுடைய திருவடிகளிற் பூசைநடத்தும் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப் பார்த்தனள் எ - று (௯)

கட்டப்பட் டிருந்தகைபுங் காதப் பட்டுடல்
சொட்டப்புண் ணீர்மகன் றுயரு றுமென்னை
விட்டப்பட் டினருந் தீமையிற் றுணைமையி
னொட்டப்பட் டிலனென வுரைப்பச் சொற்றிரள்.

(இ - ள்) இந்நகரத்தார் கட்டப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, உடலினின்று உதிரஞ் சொட்டப்பட்டு மனந் துன்பப்படுகின்றவனென்று, இளைப்போர்கள் இவ்விடத்துடன் சொல்லிய துணைமையிற் சேர்ந்தனனென்று அருகிலிருந்த மங்கையர்களுக்கு (இந்துமதி) சொன்னாள் எ - று (௧௦)

உழையுறு மாதரு முவப்பப் போசகி
மழைமதக் களிற்றினை வணங்கச் செய்தவன்
விழைவொடு பூசனை விளைக்கும் பேறெனிற்
குறையிலை யுடலமென் றிறந்துக் கூறினார்

(இ - ள்) பக்கலில் வந்த மங்கையர்களும் களிப்புண்டாகக் கண்டு, இவன் இக்குளிர்ந்த மதநீரைச் சொரியும் யானைமுகமுடைய கணநாதனைப் பணிதல்செய்து ஆசையுடன் பூசைசெய்யும் பேறிருந்தால், உடலமழிந்தாலும் குறையில்லை என்று (அதற்குக்) காரணஞ் சொன்னார்கள் எ - று (௧௧)

கையணி முகவனைச் சருவை யாளனைச்
செய்யதண் சாந்தணி திகழுந் தேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க பத்தியி
னையனுக் கிணையிலை யகிலத் தென்றனர்

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமுடையவனும், கிருபாமூர்த்தியும், குளிர்ந்த செஞ்சாந்தணிந்து ஒளிவாய்ந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வுலகத்தில் நிகரானவரில்லையென்றுசொன்னார்கள் எ - று (௧௨)

வேறு.

சந்திரன்பெய ரிரண்டுடன் றரித்துவாழ் நற்றாய்
மைந்த னைங்கரன் பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிந்தை நின்றெழு மன்பொடு திகழ்மென் முலையின்
வந்த தண்பயம் பாய்தரத் தழீஇக்கொடு வகுப்பாள்

(இ - ள்) சந்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாழும் நல்ல தாயாகிய இந்துமதி, தன்புதல்வன் (வல்லாளன்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பார்த்து, மனத்தினின்றுண்டான அன்புடன், பசலைபூத்த மெல்லிய முலையினின்றுண்டான தண்ணிய பாலானது பாயும்படி (மகனைத்) தழுவிக்கொண்டு சொல்லுகின்றாள் எ - று

இந்துவென்பதும், மதியென்பதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாதலின் இந்துமதியைச் "சந்திரன் பெயரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்நற்றாய்" என்றார். (௧௩)

பிள்ளைமைப் பருவத்தே நீ பெருமிதக் களிற்று
வள்ளலைப் பணிவாய்மைக் கோட்டினை மைந்தா
துள்ளலைப் பெருங் கடலுடை புவித் தலைக்கொள் உலகி
னள்ளுடற் பயன் பெற்றனை நாற்றுள் மைந்தபுகழ்

(இ - ள்) மகனே மிக்க மதத்தோடு கூடிய பெரிய யானைக்கடவுளை வணங்கும் விரதத்தை நீ குழந்தைப் பருவத்திலே கைக்கொண்டபடியால் அலைகள் நிறைந்த அலைகளையுடைய கடல்புடைசூழ்ந்துள்ள பழமையாகிய உலகத்தில் நன்மைதரும் உடலாலாகிய பயனை நானும் உன் தந்தையும் அடைந்தோம் எ - று.

"மகனறந்தைக் காற்றுமுதவி யிவனறந்தை யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்" என்றது திருக்குறளாதலின், சற்புத்திரனை யெண்ணெம் பெற்றோர்கள் உடலின் பயனை யடைந்தோரெனப்பது கருத்து. (கச)

காலமோனயிணைத் தண்பதிக் கருத்தனை யாறுயி
ஞாலமொப்புற விலவிடைத் தண்ணலார் காத்தா
கோலவில்லிடைப் பூசனை குருறறார்க் கீழ்த்தா
சாலவீடுடைமைப் பூறக்கோர் புறத் தந்தோமா

(இ - ள்) (குறிக்கத்) தக்ககாலத்தில், கடவுளை பெருமானுக்கு பூசைசெய்து, உலகினர் ஒப்பவீட்டின் தவமக்கட்டாதே? (மேலும் அழகிய வீட்டின்மையை(அப்பெரு மானுக்குப்) பூசைசெய்யக் கூடியதோ மைமை மிக்வும் பிரிந்து ஊாக்குப்பட்டறமைய பொருந்தலத் தகுமோ? எ - று. (கரு)

காறணங்களுங் கலைடிமேம விபத்துக்தந் தைத
யூறு சேருடற்றண்ணாற் பூமைப்பத் தந்துடாயக
கூறுவாங்கதைக்கெத் மெதிராளிய ப்புதார
ளாயகாண நாதுபபின் னிப்பயமைக் கப்பந்தேனை

(இ - ள்) களிக்கத்தக்க உடபிதா உனப்பைமாக தொழுதேயாளையும் ஊமையாயும் குருடனுப் சொல்லுகின்ற சொல்லக் கேளாத செவிடனுமமனம் வருந்தினன் (இதற்குக்) காரணங்களைக் காணக்கூடாப் முடிவுகாணடறகரிய துன்ப முடையவளாய (அதைறை உனக்குச்) சொல்ல (இங்கு) வந்து சேர்ந்தேன் எ - று.

காரணம் எதுவாகநோக்கிக் காறன மென்னன்றாது (கசு)

வேத சாத்திரம் பாவைப் புத்திரா வொத்தனை
மோதி நீதியின் மைசன்னை நிறுத்தலை மொழிய
மாதலாலுனை நுந்தைக்கண் மத்தகமறுமே
யேது தாதைசெய் யினுமகன் காப்பது மியல்பே

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்கள் யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள் தவறியவிடத்தில்) கோபித்து அடித்து நீதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறை யென்று) கூறுகிறதுமாகலின், உன்னை உன்பிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமமேயாடி தந்தை யெதனைச்செய்தாலும் மகன் (அவனை) இரட்சிப்பதும (புத்திரரும) இயற் கையே எ - று. (கஎ)

மைந்த புத்திர தருமமீ மதித்துவெப் பகன்று
நுந்தைதெவ் வம்பிணி தீருமா றுவனுமந் திரங்கள்
சந்த மாமணி மருந்திவை தம்முள்யா திவையவ்
வந்த நல்லுபா யத்தினை யாற்றுதல் வேண்டும்

(இ - ள்) மகனே! நீ புத்திர தருமத்தை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து, உன் பிதாவின் தீப்பிணியகலும் வகைபாக, சொல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைத்தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில் எது பொருந்துவதோ அந்த நல்ல உபாயத்தை நீ செய்கவேண்டும் எ - று (௧௮)

கேண்மை மைந்தாகேள் தந்தைதாய் வார்த்தைகேழ் தாக
வாண்மை மெய்யுற் றென்பாரா ரண்முகத் துணர்ந்தோர்
கண்மை யாத்தகவென் முகத்தைக்யென் கடனொ கேளென்
றெண்மை யாத்தவ ளிம்பம் பல்லாளன் பார்த்த திசைக்கும்.

(இ - ள்) ஆசைப்புதல்வ! நீ தந்தை தாய் இவர்கள் கூறும் வார்த்தையைத் தாழ்வுபடுத்தாத ஆட்சியே உத்தம தருமென்று வேதமுதலியவற்றை யுணர்ந்தவர் கூறுவர். மைதீட்டிய வென்முகத்தைப் பார் என் கூறுகிமொழியைக் கேள் என்று, மெலிவையுடைய இந்துமதி யென்பாள் கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் எ - று (௧௯)

வேறு

கருவாய் வளர்ந்த காலும் மகவிற் கழன்றுபுறக்க
துருவாய் வளர்ந்த காலும் முயிர்க்குயி ராயெனைப்பு
தந்தவானு மாயத்தந்தை தாயரு மாமொரு தாதனலா
லிருமா நிலத்தினை வாரோ வென்கப்பனை யுமே.

(இ - ள்) (தாயாயிற்றில்) கருவாகி வளர்ந்தகாலத்திலும், வயிற்றினின்றும் நீங்கிப் புறச்சேர்ந்தாகி வளர்ந்தகாலத்திலும், உயிர்க்குயிராகி யெல்லாவற்றையுந் தந்தவனுமாய, தந்தை தாயாருமாகிய ஏகநாத விநாயகக்கடவுளல்லாமல், பெரிய பெருமைதங்கியவுலகத்தில் வருந்துபவர்களோ எனக்குத் தந்தையுந் தாயுமாவார்? எ-று

இருமாநிலத்தினைவாரோ வென்பதை இருமாநிலத்து இனைவாரோவென்று வது, இருமாநிலத்தில் நைவாரோவென்றாவது பிரிக்க இனைதல் நைதல் இவ்விரண்டும் வருந்துதலென்னும் பொருளுடையன (௨௦)

ஆமே பொருவொருவர்க் கிடரா யகற்றுவது
மாமே பொருவொருவர்க் கிடைநன்மை யாக்குவதுந்
தாமே துசெய்தன ரன்னது தாமே புசிப்பதன்றிப்
போமே தலையிற் பொறித்தான் பிறழ்ந்து நினைப்பினுமே.

(இ - ள்) ஒருவருக்குற்ற துன்பத்தை விலக்குவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டு செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ? தாம் எதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புசிப்பதல்லது, தலையில் எழுதிய பிரம தேவனே மீண்டு கருதினும் (அது அவனால்) விடப்போமோ? எ - று. (௨௧)

கொற்றவர் காரியந் தம்மிசை வின்றிக் குமரர் செய்தல்
குற்றமன் றேனு மொறுக்கவல் லாரெகொ லுயிர்த்தவர்கண்
மற்றவர் தம்மை யொறுத்துயிர் வாழினு மன்னர்பணிக்
கற்றமெல் லாம்புரிந் தாலுயிர் கூடுங்கொ லாரணங்கே

(இ - ள்) அரசனுடைய காரியத்தைத் தம்முடைய அநுமதியில்லாமல், புதல்வர் செய்திருந்தாரானாலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத் தண்டித்து உயிர் வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிவிடைக்குப் பலவித இடையூறுகள் செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! எ - று (உஉ)

வெந்தவெண் ணீறணி வானும் விழிக்கடை நோக்கிநிற்கு
மந்த விநாயக ராலயந் தள்ளி யதுக்கியென்னை
யெந்தை பிரானுரு வத்தையுங் கையா லெடுத்தெறிந்தான்
வந்ததக் காரணத் தாலெழு வாதநோ வன்பிணியே.

(இ - ள்.) நீறாகிய வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த சிவபெருமானும், கட்கடையினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த விநாயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத் தள்ளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவத்தையுங் கையினாலெடுத்தெறிந்தனன் அதனால், கெடாததோர் வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்து சம்பவித்தது எ - று (உ௩)

இம்மையின் மாத்திர மேயன்றி யிந்நோ யுழப்பன்கண்டாய்
செம்மைசெய் கோலுடை வல்லவன் கற்பிற் றிருந்திழையா
யும்மையி னீயுங் கமலையென் றுறுகுவை யுன்வயிற்றி
னம்மகல் யாணனென் பானற்க னென்னவந் தல்லலுற்றே.

(இ - ள்) அவன் இப்பிறப்பின் மட்டுமன்றி, (மறுமையிலும்) இந்நோயால் துன்புறுவான். செம்மையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராசன் கற்பிற்குரியமனைவியாய் நீயுங் கமலையென்னும் பெயருற்று வருவை உன் வயிற்றில் இக்கலியாணன் தக்கனென்னும் பெயருடன் பிறந்து (இந்நோயால்) துன்பமடைந்து. எ-று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும் பல்பரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோய்தொலை யாமையி னாற்றுனி கூர்ந்துயிர்த்த
மன்னவ னின்னொடு நீக்கிட முக்கல மாதவனாற்
பின்னல மெய்துவிர் செல்லினி யென்று பெயர்த்தனனே

(இ - ள்) பன்னிருபிராயம் வரையிலும் பலவகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச் செய்தும், பொருந்திய நோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராசன் துன்பமிகுந்து உன்னுடன் (அவனை)விலக்க, சிறந்த தவசியாகிய முக்கலமுனிவரால், பின்னே நன்மையடைவீர்கள். இனிச்செல்லுகவென்று (சாபவிமோசன மொழியுரைத்து) நீக்கினன் எ - று. (உ௫)

கற்று யகல வுரைத்தவன் மீட்டுநற் பூசையிடை
வற்றுத வன்பி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்ந்
தற்றார்கட் குற்ற வமல விநாயக னங்கருள
வுற்றார் கணத்தர் விமானத்தைக் கொண்டவ ணுற்றழியே

(இ - ள்.) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லும்படி கூறி, அவ்வல்லாளன் மனைவும நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அன்புடனிருக்க, அவனுடைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபைமிகுந்து, அற்றார்களுக்கற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது திருவருள்புரிய, கணநாதர்கள் விமானத்தைக் கைபிற்கொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள். எ - று. (உக)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமானம டுத்துக்
கண்ணெதி ரின்று கதித்தலு நோக்கி
யண்ணல ருட்கடி யேன்பொரு ளோவென
றெண்ணி யிறைஞ்சி யெழுந்துகும் பிட்டான.

(இ - ள்) ஆகாயத்தினின்று மிறங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுக்கெதிரேநின்று பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக்கு அடியேன் ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருகரங்களாலும்) கும்பிட்டனன். எ - று (உஎ)

இந்து மிலைந்தவ ரேவவி மானந்
தந்தன மன்பத ஞ்இவர் கென்று
வந்தவர் கூறவல் லாளனி வர்ந்தா
னந்தர துந்துபி யார்த்தன வன்றே.

(இ - ள்) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான கட்டளையிட்டருள விமானத்தைக் கொண்டுவந்தோம அன்பனே! அதனைத் தழுவி யேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, வல்லாளன் (அத்தெய்வ விமானத்தில்) ஏறினன். (அப்பொழுது) தேவ துந்துபிகள் முழங்கின. எ - று. (உஅ)

திங்களி ருங்குடை சென்னிநி ழற்றத்
மங்கையர் சாமரை வாங்கியி ரட்டப்
பொங்கொளி யாலவட் டம்புடை நண்ண
வெங்கணு மவெள்ளைவெ ழுந்தது யங்க.

(இ - ள்) பெரிய சந்திரவட்டக்குடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமரைகளை வளைத்துவீசவும, மிக்கவொளியையுடைய ஆலவட்டங்கள் பக்கலிலவரவும, எவ்விடத்திலும வெண்ணிறமவாய்ந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ஒங்கி யொலிக்கவும எ - று. (உகூ)

வானவர் பூமழை வாரியி றைப்பத்
தேனலர் கோதையர் சோர்நெதி ராட
வேனவி ரீராவி ராயபபுடை நிறபக்
கானமெ ழுப்பினா கந்திரு வதேோர்.

(இ - ள்) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிச் சொரியவும், தேன்சொரியும் (பூக்கள்பொருந்திய) கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிருத்தஞ்செய்யவும், வேலையும் வாளையுமேந்திய வீரர்கள் தமமிற்கலந்து பக்கலில் நிற்கவும், கந்திருவர்கள் கானவோசையை யெழுப்பினார்கள். எ - று. (௩௦)

வரிசைக ளின்னணமை வந்தவர் செய்யப்
பரிசனர் சூழ்ந்திரு பாலுநெருங்க
விரசிய மௌனமைவி மானமொ டேகிப்
புரிசெய்க ணேசர்பு ரத்தில மர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வந்தவர்கள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்து இருபக்கலிலு நெருங்கவும், மௌனமைமிக்க விமானத்துடன் சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன் [வல்லாளன்] எ - று (௩௧)

இந்திரன் மண்ணவ ரின்பம்வெ றுத்தாங்
கிந்திர னின்பமெ னைத்தும்வெ றுக்கு
மந்தமில் போகம ருந்திவ ருந்தா
தெந்தைகயி ருங்கழ லெய்தியொன் றானான்

(இ - ள்) இந்திரனானவன் உலகினருடைய சுகத்தை வெறுத்தாற்போல இந்திரபோக முழுவதையும் (அற்பமென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையில்லாத போகத்தை நுகர்ந்து, துன்பமடையாமல், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்றுசேர்ந்தனன் எ - று

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுக முற்றவர்க்குச் செருக்கு முதலியவற்றால் துன்புவிளையுமாகலின் (௩௨)

வேறு.

அதிசயம் பலவு நோக்கி யந்நக ரத்தோர் யாரும்
விதுவணி சடிலத் தெந்தை விநாயகர் தமக்குக் கோயில்
முதிரழ கெழிப்ப வாக்கி முறையுளி பூசை யாற்றிக்
கதிவளர் விழாவு மற்றுங் கடைப்பிடித் தியற்றி னாரே

(இ - ள்) அந்நகர வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விநாயகக்குரிசிலுக்குத் திருக்கோயிலை மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆகம) முறைப்படி பூசையைச்செய்து, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மற்றுள்ளனவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள் எ - று (௩௩)

மேதகு வரங்கள் சான்ற விநாயக சதுர்த்தி தோறும்
மூதுல கனைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக்
காதலிற் பணியுஞ் செய்து கருதிய வரங்கண் முற்றிப்
போதவங் கருளா நின்றான் புகர்முகக் களிற்றுப் பெம்மான்

(இ - ள்) மேன்மைதங்கிய வரங்கள்மிக்க விநாயக சதுர்த்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினர் யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றுவர, அவ்விடத்திலே திருவருள் புரிகின்றனர். எ - று. (௩௪)

வேதனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளற் கன்றே
கோதறு முத்தி யீந்த குஞ்சர முகவ னார்க்கு

மாதவர் முதலோர் போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினா நாமந் தனையுரைத் தவர்கட் கிடும்பை யின்றே.

(இ - ள்) (தன்னை) ஆசிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) கேடுமுழு வதையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முத்தியைக்கொடுத்த யானைமுக விநாயகக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவசிகள் முதலானவர்கள் துதிசெய்து வல்லாள கணேச ரெனப் பெயரிட்டார்கள் அத்திருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்குத் துன்பமென்பது (சிறிதும்) இல்லை எ - று (௬௫)

பெருமபிணி கொண்ட நாயகன் பேரிட ருழந்தே யந்த
வரும்பவ மறவல் லாள னன்றுரைத் திட்ட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தகு மகனாக
வரும்பவத் துறந்தக் தக்க னெனும்பெயர் வழங்கப் பட்டான்.

(இ - ள்) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந் துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில் வல்லாளன் சாப மிட்ட வகையே விரும்பிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும், வரும் பிறவியிற் பொருந்தத் தக்கனெனும் பெயர் வழங்கப்பட்டனன் எ - று (௬௬)

அருந்தவந் தான மாதி யப்பவத் தியற்ற லானுந்
திருந்துமெய்ஞ் ஞானம் பிள்ளை கணேசனாற் சேர்த லானும்
வருந்துநோய் மறைமுனி காற்றூன மாயந்தது வளர்மே பரனபு
பொருந்தவிற கணேசர் காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திட்டாரே.

(இ - ள்.) அரிய தவந்தான முதலியவற்றை அப்பிறவியிற் செய்தலானும், திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும் புத்திரப்பேற்றையும் கணநாதப்பெருமானால் அடைதலானும், வருந்திய பிணியானது முக்கலமுனிவர் (தேக) காற்றினாலொழிந் தது. வளர்கின்ற மிக்க அன்பானது பொருந்துதலினால் கணேசப்பெருமான் விரை வாகத் தரிசனந் தந்தருளினார் எ - று (௬௭)

அவர்பெருங் கருணைப் பேற்று லத்தத் தக்க னென்பான்
றவநிறை முனிவன் பாதஞ் சார்ந்துபல் பவமுந் தீர்க்குஞ்
சிவமலி மனுவும் பெற்றுன் றெவ்வடு வேலோ யன்று
னவனிகா வலனும் வாழ்ந்த வடைவுமீங் குரைத்துங் கேண்மோ.

(இ - ள்) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த கிருபாபலத்தால், அந்தத் தகுதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தவத்தையுடைய (முக்கல) முனிவர் திருவடி யையடைந்து பலபிறவியையு மொழிக்கும் மங்கலம்க்க (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும் பெற்றனன் பகைஞரைக் கொல்லும் வேற்படை யேந்திய வீமராசனே! அத்தக்க னென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனாய் வந்தவகையையும் இப்பொழுது சொல்லு கின்றேன் கேட்பாயாக (என்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறினார்.) எ - று. (௬௮)

வல்லாளன்முத்தியடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௱௫௰௫.

தக்கனராசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிக்கருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லன்பாற் பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டதா யோடு.
தக்கனங் ககன்று தக்கவர் வாழ்த்தத் தருக்கவுண் டினனிய நகர்ப்பாற்
றொக்கவப் புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவன்றுமோர் சூழலை யடைந்தான்.

(இ - ள்) பேரருள் தரும் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய முக்கலமுனிவரைப் பொய்மையில்லாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடைகொண்டு, தன் தாயாகிய கமலையுடன் தக்கனானவன் அவ்விடம்விட்டுச் சென்று, தகுந்தவர்கள் வாழ்த்தத் தக்கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கலிற்சேர்ந்த அப்புறவத்தில் எவ்வகைப்பட்ட வளங்களும் நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடைந்தனன் எ - று.

புறவம் - ஈண்டுக்குறிஞ்சி நிலம்

தக்கன் தன் மனத்தால் முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனென்பார் "புறவிடைகொண்டு" என்றார். (க)

அளிந்ததீங் கனியின் றேறலவா ரந்தொழுகி யசும்புமச் சூழலி னிடையே, தெளிந்தநீர்த் தடத்துச் செழுமணிக் கரையிற் றிப்பியமாய்ப்பு
ராதனமாய்க், குளிர்ந்தவான் றிங்கண் மிலைந்தருள் கணேசர் கோயிலொ
ன் றிருப்பநேர் கண்டு, முளிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுற்றி
யாங் கிருந்தனன் கணித்தான்

(இ - ள்) கனிந்தமதுரமான பழங்களின் தேனானது வழிந்தொழுகி (ககாலே) வழக்குகின்ற அவ்விடத்தின் மத்தியில், தெளிந்த நீரையுடைய தடாகத்தின் செழுமை தங்கிய அழகிய கரையிலே, திவ்வியமாகவும் பழமையாகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணேசப்பெருமானுடைய திருக்கோயிலொன்றிருக்க நேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன் ஆசையுடன் அத் திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவ்விடத்திருந்து (அம்மந்திர) ஸ்மரித்தனன். எ-று

திப்பியம் - தெய்வீகம் (உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட் டானம் பண்ணியே காக்கர மனுவைத்
தன்னிக ரில்லான் முனிவனை நினைந்து தகவுறக் கணித்தனன் பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விநாயகர் தம்மை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல் பொருளுஞ் சோர்வறக் கொண்டு தூயபூ சனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அநுட்டானத்தை முடித்து (முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விநாயகக்கடவுளைத் தியானித்துத் தகுதியுடன் ஜபித்தனன் அதன்பின்னர் அங்குநிலைபெற்றிருந்த விநாயகக்கடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்களவரையில், நெருங்கிய பல பொருள்களையு மிகுதியாகக்கொண்டுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்தனன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற ; இதனை மிகுதியாக வென்றும. (ங)

இருபதின் மேலா மொருதினத் தியாம மிறந்திடு வைகறைப் பொழுதி, னொருகரத் திருகோட் டொழுகும் மதத்தி னொளிர்ந்தசிந் தூர முகத்தின, வருமொரு வேழ மரத்தின மாலை வயங்குதன் கழுத்திலிட் டெடுத்துப், பொருவரு பிடர்மேற் கொண்டொரு நகரிற் போதரக் கனவு கண் டனனே.

(இ-ள்.) இருபத்தோராந் தினத்தின் யாமங்கழிந்த விடியற்காலத்தில், ஒரு கரத்தையும், இருகொம்பினையும், ஒழுகுகின்ற மும்மதத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்தூரமெழுதிய மத்தகத்தினையுங் கொண்டுவரும் ஓர் யானையானது இரத்தினமாலையைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிந்து தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன் எ-று.

யாமம் வைகறையென்பன சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்று. அவை மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு எனப்படும். (௪)

விடிந்தபின் னெழுந்து நாட்கடன் முடித்து விருப்பினுற் கமலையை வணங்கி, முடிந்தவென் கனவைக் கேளென மொழிந்தான் முகமலர்ந் தன்னையுங் கேளாக், கடிந்தனன் நந்தங் கலியையின் னேமன் காவல னாகுவை யென்று, நொடிந்தன ளிவ்வா றளவளா யிவர்க ளுற்றனர் முன்பு போ லிருப்ப.

(இ-ள்) பொழுதுபுலர்ந்த பின்னர், நித்திரைநீங்கி நித்திய கருமமுடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தாயைப்பணிந்து, நிகழ்ந்த என் சொப்பனத்தைக் கேட்பா யாகவென்று (தக்கன்) கூறினன். கமலையும் முகமலர்ச்சியுற்றுக் கேட்டு நம்முடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம் இப்பொழுதே அரசனாவாயென்று நொடிந்தனள். இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தக்கனுங் கமலையும் அளவளாவி முன்போலக் கணேசமூர்த்தி திருமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க. எ-று.

நொடிந்தனள் - கைந்நொடி கொட்டினளென்றேனும், கொங்கையிற் பால் சுரந்தனளென்றேனும் பொருள்கொள்க.

கேளா-செய்யாவெனும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். ஆகுவை இதில் கு - சாரியை. (௫)

வேறு

கற்றார்புனை புகழ்மல்கிய கவுண்டின்னிய நகரிற்
செற்றார்திறை யிடுசந்திர சேனன்றனு நீங்கி
யுற்றான்கதி யுற்றாரொடு முரிமைத்திரு மனையாள்
பொற்றாரினள் சுலபைப்பெயர் பூண்டாளவ ளித்தாள்.

(இ-ள்) கல்விவல்லவர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிகுந்த கவுண்டின்னிய நகரத்திலே, சத்துருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்துஞ் சந்திரசேனராசன் உடல் விட்டு நற்கதியடைந்தனன். அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவியும் பொன்மாலை யணிந்தவளுமாகிய சுலபையெனனும் பெயருடையவள் (பின்வருமாறு) துன்புற்றனள். எ-று.

செற்றார் திறையிடுமென்றது அவன்றாற்றல் விளக்கியதாம். (௬)

என்னுருயி ரனையாயொளி ரிருகண்மணி யனையாய்
மன்னுபுவி தாங்குமபொறை மாறறிச்சுர ருலகம்
பொன்னாதிணி தோள்வெஃகிய புககாயெனை நீத்தா
யன்னவிது தகுமோவிது தகுமோவமிழ் தனையாய்

(இ - ள்) என அரிய உயிரபோன்றவனே! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிபோன்றவனே! அரசனே! உலகினைச சுமககுஞ சுமையை யகற்றித தேவலோகததை அழகுபொருந்திய தோளிறசுமககககருதி (அங்கே) சென்றனையோ? என்னைப பிரிந்தாய! என் தாயபோலபவனே! தேவாமிர்தம போன்றவனே! இது தகுமோ? இதுதகுமோ? எ - று

வெஃகியவென்பது செய்தியவென்னும வாய்பாட்டி றந்தகால வினையெச்ச மாகலின விருமபியெனப் பொருள்படும (எ)

கொழுகொம்பறு கொடிபோனமிகு குளிர்நீரறு கயலபோ
லிழுதங்கறு சுடாபோலொளி யெலலெய்று நாளபோன
முழுதுந்துயர் பெருகுங்கடன் முழுகுமபடி யெனைநீத்
தொழுகுங்குழ லரமாதரை யுறறாயிது தகுமோ

(இ - ள்.) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிகக குளிர்ச்சிவாய்ந்த தண்ணீரறற சேற்கெண்டைபோலவும், நெய்யற்ற தீபமபோலவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரியனற்ற பகற்பொழுதுபோலவும், முழுவதும் துன்பமபெருகுங் கடலில அமிழுமபடி யென்னைவிலககித தேனொழுகுங் கூந்தலையுடைய தேவமாதாகளை யடைந்தனை. இது தகுமோ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதறகு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொம்பு.

வேழ்விததழ லெதிரோமபடை மெயயேயிது காறும
வாழ்விததனை யிப்போதுநல வழிபாட்டினுள யாது
தாழ்விததனெ னடியேனது தகவுணடெனி லுரையாய்
சூழ்விததக வெனபாலிடா சூழவிததனை தகுமோ.

(இ - ள்) ஓமாக்கினியின முன்னே என்னை மணஞ்செய்தது முதல உண்மையாகவே யென்னை யிதுவரையில் (குறைவின்றிக்காததது) வாழச்செய்தனை இப்பொழுது அடியேன்செய்யும பணிவிடைகளில யாது குறைபாடுசெய்தேன? அப்படியுளதாயின (வாயவிண்டு) கூறுவாய நிறைந்தஞான சொரூபியே! எனககுப பல துன்பங்களை சூழவிடுததனையே! இது உனககுத தகுமோ? எ - று.

தாழ்விததனென் இதில என் விகுதி தன்மையொருமையை யுணாததியது

அந்நாளுறு மண்போடலா மனதோவகல வுறற
திந்நாளது போலேயய லேகுறறிலே நின்று
யெனமீனதுயா வேனெனனுடலின்பாாதர வருடா
யொன்றிடை யுறுபாவனை யுறறாயுரு காமே.

(இ - ள்) அத்திருமணஞ்செய்த காலததிற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மனமகிழ்ச்சி விலகியது இதுவரையில அதுபோலவே பிறவிடததிலே சென்று யிலலை யின்றனை. என்னென்று துன்புறுவேன? என தேகமானது இன்ப மடையுமபடி

(என்னைக கரததாற்) பரிசியாய (என் விடயததில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவனையை யுற்றாய் எ - று

வருடாய எனறதில் வருடல் தடவல. அருள்தாவெனப் பிரிக்கின் ஒன்று ரென உயிர்முதலாகக கொணடு வகரவுடமபடுமெய்கூட்டி, வொன்றுரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி யெனசெயகுது மநதோவென விவ்வா
ரூவாதுனை மொழிவாளவிழி யுறைசிநதிட வுருகித்
தீவாயவிழு தளிரபோலொளி தீரததனு வேருயக்
காவாதுள மானமபடு கணவனமிசை விழுவாள.

(இ - ள) ஆ ! ஆ ! இனியாது செயவோம ? ஐயோ ! எனறிவ்வகையாக விடாமலழுது, கணகளினினறும நீரததுளிசிநத மனமுருகி, தீயிலவிழுநத தளிரபோலப பிரகாசமொழிய உடல வேறுபட்டுக காககமுடியாமல் மனதில மானமுணடாகிக கணவன'(இறநதவுடல) மேல்விழுவாள எ - று

உறை-நீரததுளி (கக)

முகமெறறுவ டலையெறறுவண முருகாரகர மலராற
றகவெறறுவள் கனிவாயிரு தனமுஙகுழை வெய்த
மிகவெறறுவள வயிறெறறுவண மின்னைபபொதி முகிலி
னுகுமைககுழல பொதியததளி ருருவநதுவ ளுறறுள.

(இ - ள) முகத்தின மோதிககொளவாள, தலையிலடிததுககொள்வாள், வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலாகளால தகுதியாக அறைநதுகொளவாள, (கொவவைக) கனிபோனறவாயும, இருதனஙகளுங குழமபுமபடி மிகுதியும அடிததுககொளவாள், வயிறறைபபிசைநதுகொளவாள ; மினனலைககொணட மேகததினைப போலவிழுங கரிய கூநதலானது பொதியுந தளிரபோன்ற உருவந துவணடனள எ - று. (கஉ)

இவவாறவன மனையாளொடு மினைவோாகளு மினைய
வொவவாதவ ரலலாலவய மொபபாருல கிலலா
வவவாணமையி னரசனபடி யகலுறறன னெனறுத
தெவ்வேலமைச சாகளுநதுயா தேககிததெரு மநதாா.

(இ - ள) இவவகையாக அவன மனைவியுடன (உறவினா முதலிய) துன்பமடைபவாகளுந துனபமடைய, சமானமலலாதவாகளல்லாமல வெறறியிற சமானமானவாகள உலகததிலிலலாத அவவகைய ஆணடனமையுடைய சநதிரசேனராசன் உலகினை நீஙகினனெனறு, பகைஞாகளைக கொலலும் வேற்படையேநதிய மநதிரிகளுந துனபமிககு வருநதினாகள எ - று.

அவவரசனுககு ஒதத பலமுடையார் ஒருவருமிலலை யாதலாலும், யாவரும அவனுககுக குறைநத பலமுடையராதலாலும, "ஒவ்வாதவ ரலலாலவய மொப்பாருல கிலலா அவவாணமையி னரசன" எனறாா. (கங)

வே று

கலஙகவிழுதத நாயகனபோற் கையறறு மிகததளர்நது
புலமபுநனா யெதிரநோககிப புரோகிதன்மற றிதுசொன்னன
புலமபுவதெல லாறுமககுப புணாசுகதனைக குறித்தனறே
யுலநதவனுக குறுஞ்சுகததை யுனனலீர் புடமபொழியின்.

(இ - ள்.) கப்பலைக்கவிழ்த்த வைசியனைப்போலச் செயலற்று மிகவுந் தளர்ச்சியுற்றுப் புலம்புகின்றவர்களைப் புரோகிதன் நேரே பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றான்: (நீங்கள்) புலம்புவதெல்லாம் உங்களுக்குள்ள தான சுகத்தைக்குறித்தல்லவா? (அஃதிருக்கட்டும்) இறந்தவனுக்குப் பொருந்திய சுகத்தை (உண்டுசெய்ய) நினைத்தீர்களல்லீர் (இனிப்) புலம்புதலை விடுவீர்களாக எ - று.

புலம்புநா - இதில் நகரம் நிகழ்கால முணர்த்தியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் (௧௪)

காவலனுக் கினிச்செய்யுங் காரியத்தைப் புரிமின்கள்
பூவுலகிற் பிறந்தவருட் பொன்றாதா ருளரேயோ
ஆவியிறந் தவருடனே யாவியிறந் தவராரே
மேவியவா னுலகுடையார் விண்ணவரும் வீடுவரே

(இ - ள்) அரசனுக்கு இனிச்செய்யவேண்டிய (ஈமக்) கடனைச்செய்யுங்கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இறவாதவர்களிருக்கிறார்களோ? உயிரொழிந்தவருடனே உயிரொழிந்தவர்கள் யாவரோ? பொருந்திய ஆயுள்கால முடிவிலே தேவர்களும் இறப்பவர்களேயாவர்! எ - று (௧௫)

செய்த்தக்க காரியத்தைச் செய்யாது விறந்தவரை
உய்த்தக்க நரகத்தி லூறுத்தநர் யவாக்காத்தா
பொய்த்தக்க பொருட்கிரங்கிப் புலம்புநர்க ளெஞ்ஞான்று
மெய்த்தக்க பொருளறியார் வீணரென விளம்புதலும்.

(இ - ள்) செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவரை யுச்சிவிக்கச் செய்யத்தக்க நல்லபதவியிற் செலுத்துபவர்களே (இறந்தவர்களுக்கு) ஆப்தர்கள் பொய்மையாகிய (உடலென்னும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர்கள் எந்தக்காலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள்; அவர்கள் வீணர்களென்று சொல்லவும் எ - று (௧௬)

சூழுமன்றோ ரஞ்சிதனை சுமந்திரனென் றவன்பால்
வாழமைச்சர் இருவருண் மன்னவனோர் சுமந்திரனும்
பாழியமைச் சனின்றைக்குப் பாலனில்லாமையினால்
ஊழினுறு காரியங்க ளுன்றறிய லுலகேத்த

(இ - ள்) ஆலோசிக்கும் மந்திராலோசிதனும் சுமந்திரனுமென்று அப்பொழுதவனிடத்திருந்து வாழ்ந்த இருவர் மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்திரனென்னும் பெருமைதங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனில்லையாகலின் பழைமைப்படி செய்கருமங்களை உலகினர் துதிக்கும்படி செய்துமுடித்தனன் எ - று

மன்னவனோர் சுமந்திரனென்றதால் அச்சுமந்திரனென்பான் அரசகுலத்தவனென்றும், கீர்த்தியில் மன்னனை நிகர்த்தவனென்றுங் கொள்க (௧௭)

சுலபைதீர் படிந்தாடித் துணாவேமபி னிலைதின்று
குலவுமனை யுட்புகுந்தாள் கோதிறுப் பணமாறிப்
பலருமவ ரிடம்புகுந்தார் பதின்மூன்று நாளளவு
மிலகுகிரி யைகள்பலவு மியற்றிமுடித் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவள் நீரின்மூழ்கி ஸ்நானஞ் செய்து, பூங்கொத்தினையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வள) நெருங்கிய மனைக்குள்ளே சென்றனள். குற்றமில்லாத தருப்பணஞ்செய்து பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதின்மூன்று தினங்களவரையில் விளங்குகின்ற பலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடிந்தன எ - று.

வேம்பினிலை தின்னல் - சுகத்தைவெறுத்தலைப் பெண்ணின் துக்கக்குறிகளுளொன்று. (௧௮)

அமைச்சர் புரோகிதர்கணிதர் நாகரிகர்
தமைச்சொரிவித் துயர்கலம் சாற்றுவர் இனிநீவிர்
சுமைச்சயிலப் புவிகாக்குந் தோளனைத் தீர்த்த திட்பினைக்
கணமைசெய்து நலியாத வாறென்று நவிற்றினளால்

(இ - ள்) மந்திரிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீகர்கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயர்வாகிய நடையையுடைய சுலபை யென்பவள் சொல்லுவாள்: இனி நம்மைச் சத்துருக்கள் துன்புசெய்யா வகையாக, சுமையாகிய மலையையுடைய பூமியைச் சுமக்குந் தோளையுடைய அரசனைத் தேடுங்கள் என்று கூறினள் எ - று. (௧௯)

தொக்கவர்க ளனைவோருஞ் சூழ்ந்திருக்கு மமையத்தின்
முக்கலர்வந் தினைசெய்வார் முழங்குமத மால்களிற்றை
மிக்கணிமே லலங்கரித்திட் டருமணத்தின் கதிரிழைத்த
செக்கமல மலர்மாலை திண்கரத்திற் கொளக்கொடுத்தார்.

(இ - ள்) அவர்கள் யாவரு நெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்திலே, முக்கல முனிவர் அங்கே வந்தருளிச் சொல்லுகின்றனர்: முழங்குகின்ற மதத்தையுடைய பெரிய (பட்டத்து) யானையை இந்த வினாடியிலேயே அழகுசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தால் இழைத்த செவ்விய தாமரை மலர்மாலையை வலிய கரத்திற்கொள்ளும்படி கொடுத்தது எ - று. (௨௦)

தளைவிடுத்து விடுமின்கள் சார்ந்தவனை யதுவெடுத்து
இளைமகிழ்வின் வருமந்தச் செம்மலையே மரபினொடு
வளைகடன்மண் ணுலகளிக்கு மன்னவனாக் குகவென்று
களைகணமொழிந் தனர்போந்தா ரெல்லோருங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தளையவிழ்த்து விட்டுவிடுங்கள்; அது எவனை யெடுத்தெடுத்து மிக்க மகிழ்வுடன் வருமோ அந்தப் பெருமையுடையவனையே, வளைந்த கடல் சூழ்ந்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொள்கவென்று ஆதரவாகக் கூறினர். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாவரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள். எ - று.

தளை - கட்டுதல். (௨௧)

கன்னமெனும் பெயருடைய களிற்றரசை யலங்கரிப்பித்
திகலவிழ்வேற் றன்கணவ னினிதுமருமத் தணிந்த
புகரிலா சிறுக்குரிய பொன்மலர்த்தா மரைத்தொடையன்
மகிழ்வதன் கைக்கொடுத்தான் மன்னனைக்கொள் கென்சுலபை.

(இ - ள்) சுலபையென்னும் பட்டமகிஷி, சுசனமென்னும் பெயரையுடைய அரச யானையை அலங்காரஞ்செயவித்து அரசனைக்கொண்டு வருகவென்று, கூர்மை வாய்ந்த வேலாயுதமேந்திய தன் கணவனான சந்திரசேனராசன் இனிதாக மார்பகத்துப் பூண்ட குற்றமில்லாத அரசாட்சிக்குரிய பொன்னாலாகிய தாமரைமலர் மாலையைக் களிப்புறும்படி அதன் கையிற்கொடுத்தனள் எ - று

அரசடானையென்றதன் இலக்கணத்தை,

"காலோர் நான்குங் கனிகையுங் கோசமும்
வாலுறப்போட்டே மார்நலந் தோய்ப்ப
பாலுஞ் சங்கும் காலும்போலுங் கிறது
காலின்று ஞான்றொ ருத்தனிக் கையிற்றும்
வாலினும் வாயினு மருப்பினுங் கோறல்
வல்லது மதிமேலு முழுசுசன்றடைக்காய
எழு முழமுயர்ந் தொன்பதுமுழ நீண்டு
தீயுமிழ் சிறுகண் ணுஞ் செப்புக்கு முடைச்சாய
முன்புயர்ந்து பின்பணிந்த காயின்
அவ்வியல் யானையை யரசுவா வென்ப"—என்பதனானறிக (௨௨)

இந்தநக ரினிதாளு மியல்புடைய மையாற்
சிந்தைதனக் கிசைந்தவொரு செம்மலைக்கொண் டுறுகவென்ற
அந்தமொழி யுடன்கொண்டு கறுக்கமத மால்வேழஞ்
சுந்தரவெற் பொன்றெழுந்து துன்னன்றுபோ னடந்ததன்றே.

(இ - ள்) இந்த நகரத்தை யினிதாக அரசுபுரியும் இயல்புடையவனும், மனதிற்கிசைந்தவனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டுவருவாயாகவென்று கூறிய சொல்லை மனதிற்கொண்டு, அஞ்சாமையையுடைய மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது, அழகிய மலையொன்று எழுந்து விரைந்து நடந்தாற்போல நடந்தது எ - று

துன்னுதல் - விரைதல் நடந்தா அன்று - நடந்ததன்று இது "தொட்டனைத்து, கற்றனைத்து" என்பனபோலக் தொகுத்தல் (௨௩)

அன்றுமல ரோனளித்த வாழியின்பின் முனிவராக
லொன்றுதவம் புரிதான முரிமைகொளச் சென்றதுபோ
னன்றமைச்சர் முதலானோர் நடக்குமத வேழமினை
றுன்றினர்சென் றனர்தமக்குக் கோமானைக் கொள விழைந்தே.

(இ - ள்) அக்காலத்திற் பிரமதேவன் செலுத்திய (தருப்பைச்) சக்கரத்தின் பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய தவஞ்செய்தற்கு இடத்தை உரிமையாகக்கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரிகள் முதலாயினோர் நடந்து செல்லும் மதயானையின்பின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விருப்புற்றுச் சென்றார்கள். எ - று

"அன்று மலரோன் விடுத்த * * * சென்றது" என்றது—பூர்வம் முனிவர் பலரு மொன்றுசேர்ந்து பிரமதேவனை யடைந்து, சுவாமீ! அடியேங்கள் தவம்புரிதற்குத் தகுதியான இடமெதுவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து ஓர் தருப்பையைச் சக்கராகாரமாக வளைத்து அதனை யுருட்டி நீங்கள் இதன்பின் சென்று இது

பொருந்துமிடமே உத்தமமானவிடமென் றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப, அவர்களும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்து அது தங்கியவிடத்தில் தவஞ்செய்து பயனை யடைந்தார்கள். இதில் நேமி விழுந்தவிடம் நைமிசவனமென்றாயது என்பது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் விடுத்த ஆழி கஜமென்னுங் களிறென்றும், அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள் யானைபின் சென்ற மந்திரி முதலானோரென்றும், தவம் புரி தானம் பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றும் உவமிக்கப்பட்டன.

கொள்வான் — வான் எதிர்காலவினையெச்ச விகுதி (௨௪)

கற்புடைய மடமாதர் கணவனையே யலதோரா
பொற்புடையா ரிருந்தாலும் புலவாத வாறேபோற்
பற்பலருந் தொழினீங்கிப் பரிவினொடு மெதிர்போதச்
சற்பமெனச் சீறியவர் தமைவிலக்கித் துயர்வேழம்

(இ - ள்) கற்பினையுடைய இளம்பெண்கள் தம்முடைய நாயகரையல்லாமல் அழகுடையவர்கள் யாசித்து வேண்டினாலும் அவர்களைத் தழுவாதவகைபோல, பல பேருந் தத்தங்காரியங்களை விட்டு ஆசையோடு (தாம் மன்னவனுக்கருகில்) எதிர் செல்லவும், உயர்வாகிய குணமுடைய கஜமென்னும் யானையானது பாம்புபோலச் சீறி அவர்களை விலக்குகின்றது எ - று.

மடமாதர் - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களெனினுமமையும். மடமை - மகளிர்குண நான்கனுளொன்று; அவை அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு எனப்படும். சர்ப்பம் - எதுகைநோக்கிச் சற்பமென நின்றது.

"கற்புடைய * * * புலவாதவாறு' என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

"கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவனையன்றி வேறோர்
இற்புறத் தவரை நாடார் * * *" என்பதனானுணர்க (௨௫)

வேறு

வரைசெய் மணித்தோள் மன்னவனை வலமேல் துருவிப் புணர்கருதிப்
புரைசெய் வயவெங் களிறென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத்
திரைசெய் கடல்போற் றிரண்டெவருந் தேமெய்ப் புனலாற் றுகளவித்து
விரைசெய் மலர்த்தோ ரணமாதி வீதி தோறு மலங்கரித்தார்.

(இ - ள்) மேன்மையைச் செய்யும் இக்கஜமென்னும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தோளையுடைய அரசனை விரைவில் தேடிப் பிடிக்குமென்று பெரு மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, அலையொலிசெய்யுங் கடல்போல யாவருந்திரண்டு, மதுரமாகிய நீர் பெய்தலாற் புழுதியை யடக்கி, வாசனைசெய்யும் மலர்த்தோரண முதலியவற்றால் தெருக்களிலெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்தார்கள் எ - று.

தோரணமாதி என்றதில், ஆதியென்றதால் பூப்பந்தர் முதலியனவுங் கொள்க.

உருவிற் சிறந்த பொலங்கோயி லோங்கு மணிவாய் தலினீங்கித்
தெருவி னடந்து நகர்கடந்து சென்ற வேழம் வனம்புகுந்து
பொருவி றவத்து மூக்கலனார் பொருந்தாச் சிரமங் கணித்தாக
வருவி யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்.) அழகின் மேம்பாடுற்ற பொற்கோயிலின் [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினின்றும் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்து சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒப்பில்லாத தவத்தையுடைய முத்கலமுனிவர் எழுந் தருளிய ஆசிரமத்திற்குச் சமீபமாக அமர்ந்திருந்த தக்கனென்பவனுக்குப் பொற் றுமணமாலையைச் சூட்டியது. எ - று.

கோயில் - இராசக்கிருகம். ஆசிரமக்கு - மாடக்குளென்றாற்போல அத்துச் சாரியையின்றி யுருபேற்றது. இது ஆசிரமத்திற்கு என்பது. (உஎ)

மூவர் பெருமா னென்னையாண்ட முக்கட் பெருமா னரியாதி
தேவர் பெருமா னொருகோட்டுச் செல்வப் பெருமா னடியார்கட்
கியாவை யரிய விருந்தாங்கே யிருந்து தக்க னரசுரிமை
மேவு மெனின்வேல் கரத்தோன்றும் வீம மேலும் விளம்புதுங்கேள்.

(இ - ள்.) தக்கனென்பவன் இருந்தவிடத்திலேயே யிருந்து அரசுரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூர்த்திநாயகனும், என்னை யாளாகக்கொண்ட திரிநேத் திரங்களையுடைய தலைவனும், திருமால்முதலிய தேவர்களுக்கிறைவனும், ஒற்றைக் கொம்பினையுடைய செல்வ நாயகனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எவை கிடைத்தற்கரியவை? (ஒன்றுமில்லை!) வேலாயுதத்தைத் தக்க கையிற் றாங்கிய வீம ராசனே! இன்னுஞ் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக. எ - று. (உஅ)

வேறு

பஞ்ச துந்துபி முழங்கின பணவர் பகந்தேன
விஞ்சு பொன்மலர் பொழிந்தனர் வேழம்பின் படுத்தோர்
நெஞ்சின் மலகிய பரிவெலா நீங்கியோ கையராய்
மஞ்ச னுக்கணி யாதிகள் வழங்கினர் மரபால்.

(இ - ள்.) பஞ்சதுந்துபிகள் முழங்கின. தேவர்கள் பசிய தேன்சிந்தும் பொன்மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். (கசனென்னும் அரச) யானையின் பின்னே சென்ற வர்கள் மனதில்நிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்து சந்தோஷ சித்தமுடையவர்களாய், (சிறுவனாகிய) தக்கராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசுரிமைக்கேற்ற) முறைப் படி கொடுத்தார்கள். எ - று.

துந்துபி - ஓர்வகை வாத்தியம். இது தும் என்றும் துப் என்றும் ஒலிப்ப தாதலின்ப்பெயர்த்தென்பர். (உகூ)

வாச மென்மலர் வத்திர மணியணிந் தனபி
ஞசி யந்தண ரறைந்தன ரொருபுடை யமர்ந்தார்
கூச மைச்சர்க ளாதியோர் குரைகழல் வணங்கித்
தேசின் மன்னவ னேவலாற் றிருத்தக விருந்தார்.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய மிருதுவாகிய மலர்மாலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களுமணிந்து, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆசிவசனங்களைக் கூறி ஒருபக்கலிற் பொருந்தினார்கள். மனம் பயப்படும் மந்திரிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலணிந்த அவன் பாதங்களைப்பணிந்து குற்றமில்லாத அரசன் கட்டளைப்படி திருத்த மாக விருந்தார்கள். எ - று. (௩௰)

தக்க னக்கனாந் தந்திமா முகனடி தாழ்ந்து
தொக்க வந்தனாக காடக மாதிக நேவி
மிக்க வன்னையை வியத்தகு சிவிகையி லேற்றிக்
கைக்க ளிற்றின்மே லிவர்ந்தனன் காலைவெங் கதிர்போல்.

(இ - ள்) தக்கன் அந்தக்கணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியைப்பணிந்து, கூட்டமாகிய வேதியருக்குப் பொன்முதலியவற்றை (பஹுரியாக) கொடுத்து, (அன்பு) மிகுந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த பல்லக்கிலேற்றிச்செய்து, காலைப்பொழுதில் திகழும் பாலசூரியன்போலத் துதிக்கையையுடைய அவ்யானையின்மேலேறினன் எ - று.

ஆடகம் - நால்வகைப்பொன்னிலொன்று அவை — ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதரூபம் சாம்பூநத மெனப்படும். (௬௧)

கவன வாம்பரி யமைச்சர்க ளிவர்ந்தனர் கடவக்
குவளை வாள்விழி மாதரார் குழுவெதிர் நடிப்ப
வுவவு வாரிதி முழங்கென வொலிமுர சார்ப்ப
வவனி காவல னனைவ னடிகளி றுகைத்தான்.

(இ - ள்) மந்திரிகள் தாவிச்செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளிலேறிச் செலுத்தவும், நீலோற்பலமலர்போலும் ஒளிவாய்ந்த விழிகளையுடைய நடனமாதர்கள் கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாக்கால சமுத்திரகோஷம்போலச் சத்திக்கின்ற பேரிகைகளொலிக்கவும், பூலோகராசனாகிய தக்கனென்பவன் (பகைஞரைக்) கொல்லும் யானையிலிவர்ந்தனன் எ - று.

உவாவென்னுஞ்சொல் "குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ - டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உவவு என்றாயது உவா பூரணை அமாவாசியை யென்னு மிரண்டுமாமாயினும் கடல் முழக்கு பூரணையிலேயே மிகுதி யென்பது வழக்கு. (௬௨)

மலையின் மேலெழு மதியென வாமத யானைத்
தலையின் மேலெழு வெண்குடை நீழலிற் றங்கு
முலைவி லாவரத் தொருவனா ருருந்துலாப் போந்து
கலைவ லாரொடுங் கடிமணி மாளிகையினுட் புகுந்தான்.

(இ - ள்) மலையின்மேலுதித்த பூரணசந்திரன்போல, ஒழுகுகின்ற மதத்தையுடைய யானையின் சிரமிசை யெழுந்த வெண்கொற்றக்குடைநீழலிற் பொருந்திய கெடுதலில்லாத வரத்தையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன் (கவுணடினிய) நகரினுட் பிரவேசித்து, (திருவீதி) உலாவந்து நூல்வல்ல பண்டிதர்களுடன் அழகிய மாளிகையினுட் பிரவேசித்தனன் எ - று.

உலாவென்றனிலக்கணத்தை,

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்.

குழமக னைக்கலி வெண்பாக் கொண்டு
விழைதொல் குடிமுதல் விளக்க வுரைத்தாங்
கிழைபுனை நல்லா ருவாமணி மறுகின்
மற்றவன் பவனி வரவேழ் பருவ

முற்றமா னார்தொழப் போந்த தலாவாம்.
ஐந்து முதலே ழாண்டுமே பேதை
எட்டு முதலொன் பாண்டுமே பெதும்பை
ஆறிரண் டொன்றே யாகு மங்கை
பதினொன் றாதிபத் தொன்பான் காறு
மெதிர்தரு மடந்தைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதின் மேலோ
ராறுந் தெரிவையெண் ணைந்துமே லிரிமபெண்ணென
றோரும் பருவத் தோர்க்குநாத் தனரே (௬௩)

போந்த தாளியிற் பிறழ்பிறங் கரியணை பொலிய
வேந்த தாழ்வட மகனாரந் துயல்வர வமர்ந்து
வாய்ந்த தாலுறு மந்திரத் தலைவரை நோக்கி
யீர்ந்த தீஞ்சொலி னினைந்தன னிருமபுகழ்த் தக்கன்.

(இ - ள்) பெரும் புகழையுடைய தக்கன் பெரிய அத்தாணிமண்டபத்தில், விளங்குந் தந்தங்களையுடைய சிங்காசனமானது விளங்க, முத்தாலாகிய தாழ்வடமானது இடம்பரந்த மார்பிலசைந்து வீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரத்தலைவர்களைப் பார்த்து, குளிர்ச்சிவாய்ந்த மதுரமாகிய சொல்லினால் சொல்லலாயினன் எ - று.

அத்தாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்.

வாரந்தாழ்வடமென்றதை வார் அந்தாழ்வடமென்றுவைத்து, வ - உடம்படுமெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாழ்வடமென்றுவைத்து சொல்வாங்குசெய்க. ஆரம்+தாழ்வடம்-தழாத்தொடராகிய மூன்றுமெவற்றுமைப்புணர்ச்சி. (௬௪)

என்னை யாளுடை முக்கல முனிவனு மிருந்தா
னன்ன மாதவன் றனைப்பல வரிசையி னழைத்துத்
தென்ன முன்னரே விடுமினக் கென்றனன் முடிசாய்த்
துன்னு சூழ்ச்சிய ரன்னதே புரிந்தனர் கடிதின்.

(இ - ள்) என்னை யாளாகவுடைய முக்கலமுனிவர் அங்கேயிருக்கின்றனர், அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுடன் அழைத்துவந்து என்முன்னே விடுமென்று தக்கன் கூறினன்; சிரமசைத்து யோசிக்குந் தன்மையுடைய மந்திரிகள் அவ்வண்ணமே விரைந்து செய்தார்கள் எ - று. (௬௫)

மண்ணி ருந்தவம் வடிவெடுத் தனையமா தவனும்
விண்ணு ரிஞ்சிய கூவிரத் தேர்மிசை மேவிப்
பண்ண மைந்தெழு பாடலோ டாடல்கள் பயில
நண்ணி னன்பெருங் கோயிலி னகர்களி சிறப்ப.

(இ - ள்.) உலகினர்செய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொருட்டினையுடைய இரதமிசையாரோகணித்து, பண்ணிசைபொருந்த வெழுகின்ற கீதமும் நிருத்தமும் நிகழும்படி அரசனுடைய மாளிகையில், அந்நகரவாசிகள் களிப்பெய்தும்படி யடைந்தனர் எ-று.

கூவிரம் - தேர்கொடிஞ்சி. இஃதோருவப்பு.

மண் - நகர்—இடவாகுபெயர்கள். (௬௬)

விலகி வில்லுமிழ் பூணினான் விரைந்தெழுந் தெதிர்போந்
தலகி லன்பொடு மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ரும்பொருள் கொண்டுபூ சனையுறப் பயிற்றி
யிலகு பூண்டுகில் கனியெதி ரிட்டடி பணிந்தான்.

(இ - ள்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துண்ணென்று (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிர்சென்று, குற்றமில்லாத அன்புடனே அம்முக்கலமுனிவனை ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவர்க்கங்களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிந்தனன் எ - று.

அறவன் - தருமசொரூபி (௩௭)

முடிகொள் மன்னவர் புடையெலா மொய்ப்பமுன் வைகி
யடிக ளேநின தருளினா லரசினைப் பெற்றேன்
கடவு ளார்தொழுங் கணபதி யெனக்குநீ யல்லாற்
படியின் வேறிலை பாணியென் சிரத்துவை யென்றான்.

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த அரசர்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் நெருங்க, அவர்கட்கு முன்னிருந்து, சுவாமிகளே! தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரத்தை யடைந்தேன். தேவர்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான் அடியேனுக்குத் தேவரீரே யல்லாமல் உலகத்தில் வேறில்லை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென் சிரமிசை யமர்த்துகவென்றனன் எ - று

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல் ஆசீர்வாதவகையி லொன்று. (௩௮)

கனிவி னின்னணங் கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்தமு தறிவோய்
துனிவு றும்பகை யுனக்கிலை பொருளெலாந் துவன்று
மினிதின் வாழ்தியென் றிசைத்தறத் தியல்பையு மிசைத்தான்.

(இ - ள்) மனக்கனிவுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிரமேல், முக்கலமுனிவர் தம துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையரும்பி, பேரறிவாளனே! துன்புசெய்யும் பகைவர் உனக்கில்லை எல்லாப் பாக்கியமும் உண்டாகும். இன்பமாக உயிர்வாழக்கடவையென்று தருமநிலையையு மெடுத்துக் கூறினர் எ - று.

அங்கை - உள்ளங்கை. அகம் கையென்னும் இருசொற்களுங்கூடிய வழி "அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்" என்னுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்தது.

கன்ன லெஞ்செழுங் காட்டுந் தண்ணடை யாதி
முன்னர் முக்கல முனிவனுக் களித்துமு தறிவின்
மன்னு மந்தணர் பெரியவர் மற்றையர் தமக்குந்
துன்னி ரும்பொரு ணிலமிவை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்தூர் முதலியவற்றை முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்து, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியர் பெரியோர் வேறுள்ளோர் முதலானவர்களுக்கும் நெருங்கிய பெரும்பொருள் நிலம் இவை போல்வனவற்றை மேகம்போல (தானமாக)ச் சொரிந்தனன். எ - று

பொருள் நிலமிசை சொரிந்தானென்றது சொர்ணதான பூதானங்கள் செய்தனனென்பதாம். தண்ணடை - மருதநிலத்தூர். (௪௦)

வேத னிந்திரன் விண்டுவே முதலிய விண்ணோர்
மாதர் மென்கள மங்கிலி யத்தொடு வயங்கச்
சாத னஞ்செறிந் தயங்கிய கண்டனார் கோயி
லாதி சைவர்க்கு மளித்தனன் பூசையா திகளே.

(இ - ள்) பிரமன் இந்திரன் திருமால் முதலிய தேவர்களுடைய மெல்லிய கழுத்துகள் திருமங்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொலைசெய்யாதத்துடன் விளங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானாரது திருக்கோயிலாசிரியரும் ஆதிசைவ வேதியருக்கும் பூசை முதலியவற்றைச் செய்தனன் எ - று.

திருமால்முதலியோர் ஒருங்குகூடிய பாற்கடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற் றோன்றிய கொடுவிடம் யாவரையுங் கொல்ல எத்தனித்தபொழுது, தேவர் வேண்டு கோளின்படி சிவபெருமான் அதனைப் பானஞ்செய்து அவர்கள் மீண்டும் இறுமாப் படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தில் அறிகுறியாக என்றுஞ் சேர்ந்திருக்கும்படி அமைத்தினரென்பது சரிதம்.

“வேதனிந்திரன் விண்டுவேமுதலிய விண்ணோர் மாதர்மென்கள மங்கிலியத்தொடு வயங்கச் சாதனஞ்செறிந்தயங்கிய கண்டனார்” என்றதை, **கந்தபுராணம்** “செற்றுல முயிரனைத்து முண்டிடவே யெழுந்த செழுங்கொடு விடத்தை மேற்கொள்ள பற்று லங் கருங்காந்து வானமுதனை முதலோர் தம் பாவைமார்கள் பொற்றாலிக்கு இணை யளித்தோன்” என்கிறதனால் அறிக. (௪௧)

சேனை காவலர் திருந்திய வமைச்சர்கள் யாவர்க்கு
யானை வாம்பரி யிருநில மாதிக ளிசைத்துத்
தேனை மாரியி னிகழ்பயர் திருப்பணி பலவு
மானை யேந்திய சிவனிற்கு ஞான்றிடப் பணிக்குமால்.

(இ - ள்) சேனைத்தலைவர்கள் திருத்தமுற்ற மந்திரிகள் முதலிய இவர்களுக்கு யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெரிய பூமிகள் முதலியவைகளைக் கொடுத்து, தேனை மழைபோலச் சொரியுஞ் சோலைகளமைந்த சிவபெருமானுடைய பலவகைத் திருப்பணிகளையும், மானைத்தாங்கிய கையையுடைய தக்கராசன் செய்யும்படி கட்டளையிட்டனன் எ - று.

மானையேந்திய கைவல என்றது சத்துருக்களை வெல்லுமுஞ் சங்கரிப்பவனென்னுங் குறிப்புணர்வார் கூறியது. (௪௨)

பொளிந்து கிளைசிலை பொறப்பு கோயிலொன் றாக்கி
யளிக்க வனப்பிற்கு கணேசனை யாங்குற விருத்தித்
தெளிந்த முக்கலன் செப்பிய விதிப்படி நீமை
விளிந்து வெந்திட நித்தலும் பூசனை விளைத்தான்.

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிந்து அழகிய கோயிலொன்று கட்டுவித்து, மிக்க ஆசையால் கணேசப்பெருமானை அதில் எழுந்தருளப் பிரதிட்டைசெய்து, தெளிவமைந்த முக்கலமுனிவர் உபதேசித்த விதிமுறையே (தன்) பாவங்கள் குறைந்தொழிய நாடோறும் பூசைசெய்து வந்தான் எ - று. (௪௩)

பெற்றுப் பெற்றதா யாகிய சுலபைதன் பதமு
மற்ற காதலசெய் கமலைதன் பதமுமவை கஞுந்தாழ்ந்
துற்றி லாவகை யொருகுடை நீழலி னுலக
மற்ற நீதியி னளித்தன னமரர்கா வலனபோல

(இ - ள்) பெற்றுமபெற்ற தாயாகிய சுலபை யெனபாளுடைய பாதங்களையும், நீஙகாத ஆசையைச செயயும (பெற்ற தாயாகிய) கமலையெனபாளுடைய பாதஙகளையும நாடோறும நமஸகரிதது, சத்துருககள் பலரதனையாக ஒருகுடையின நிழலிலே உலகமானது நீஙகாக நீதியுடன தேவராசனாகிய இநதிரனைபபோல (உலகினை) அரசு செயது வநதனன் எ - று

சுலபையெனபாள் காலனெனற அரசன மனைவி. (௪௪)

தோய நீடிய வாவிகள் சூழ்கருநாட
தேய மாணடொழு வலலனை சிறுவிலாய தீரந்து
மேய சித்திரின விதாயபநா டாளமாவ வினவிப
பாய சீபாபரி சனததொடும் படாநதுவந் தடைநதான

(இ - ள்) நீரானது மிகுந்துள்ள தடாகஙகள் பலசூழ்நத கருநாட தேசத்தை யரசுசெயது வாழ்கின்ற வலலவனாசன தன மகனாகிய நகளன நோயொழிநது பொருந்திய சிறப்புடன விதாபபநாட்டை யரசாளவேண்டு கேள்வியுற்று, பரந்த சிறப்பை யுடைய பரிசனஙகளோடும விரைநதுவநது சேர்ந்தனன எ - று (௪௫)

வார மாயவீர் வோர்களு மளவளாய வாழுநாள
வீர சேனனென னியறபெயர் மேவுமன னவறகுப
பேர வாவிய புகாமுகக் களிறெனும பெருமான
கார ளாவிய விரவுறு கனவினீ துரைக்கும

(இ - ள்) நீதியோடு அவர்கள் யாவரும ஒனறுகூடி வாழுநாளில, வீரசேனனெனறு இயறபெயர் பொருநதிய அரசனுக்குப பெருமையை விருமபிய புளளிவாயநத யானைமுகமுடைய விநாயகக்குரிசில, கருமைபொருநதிய இரவிலுணடான சொப்பனததில இதனைச சொலலுவார் எ - று (௪௬)

பெணமை முறறிய நினமகள பெருகிய தவததால
வணமை முறறிய தககனை மணநதிடப படுவ
டிணமை முறறிய மனனவ தெளிகெனச செபப
வுணமை முறறிய வவனுமவ வாறுத வினனுல.

(இ - ள்) பெணணலஙகனிநத உன புததிரியானவள் தான் செய்த பெருந் தவததினால வளமிகுநத தககனெனனு மரசனால மணஞ்செயயபபடுவாள். வலிமை முதிர்நத வீரசேனராசனே ! தெளிவாயாகவெனறு திருவாயமலாநதருள, சத்திய மிகுந்த அயவரசனும அவவகையே (தன் குமாரததியைத தககனுக்கு) மணஞ்செய்து கொடுததனன. எ - று. (௪௭)

வேறு

பேய வடிவேற றகக னுககுப் பிரகற் பானு மனனன் றனக்குந்
தேயமில கட்க ரதனவிற்குச சுபால னவறகுக் கெதாகரனே

பாரமல் விறலாக்கு வபுத்திரக்க னவற்கா னுனசித் திரசேனன்
வீம வலவற்கு நீபிறந்தாய் விளங்குங் கணேசர் திருவருளால்.

(இ - ள்) விளங்குகின்ற கணேசருடைய திருவருளினால், அச்சமுடைய வேற்படையேந்திய தக்கனுக்குப் (புத்திரன்) பிரகற்பானுவென்பவன் அப்பிரகற்பானுவுக்குக் குற்றமில்லாத கட்கரதன் அக்கட்கரதனுக்குச் சுபாலன் அச்சுபாலனுக்குக் கேதாரகன். அக்கேதாரகராசனுக்கு வபுக்கிரகசன் அவ்வபுக்கிரகசனுக்குப் புத்திரன் சித்திரசேனனென்பவன். வீமராசனே! அச்சித்திரசேனனுக்கு நீ (மகனாகப்) பிறந்தாய். எ - று. (௪அ)

வடிவேற் றக்கன் முதலாக மன்னு நுந்தை யீறாக
கடியார் தம்பி னினைவாருங் கணேசர் மலர்த்தாள் பூசித்தார்
ரொடியா விழைவி னினிநீயு முன்னோர் பூசை புரிகுதலால்
முடியா நிறைந்த மெனவிளம்பி முனிவ னிதுவும் புரிந்திட்டான்

(இ - ள்) அரசனே வடித்த வேற்படையேந்திய தக்கன் முதலாக உன் தந்தையாகிய சித்திரசேனனீறாக யாவரும் நீங்காத அன்புடனே கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையைப் பூசித்தார்கள் நீயும் நீங்காத அன்புடனே (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்க என்று கருத்து நிறைவேற்றமென்று விச்சுவாமித்திர முனிவர் கூறி இதனையுஞ் செய்யலாயினார் எ - று. (௪௯)

தக்கனரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௯௪

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விச்சுவா மித்திரன் வீமனை நோக்கிநின்
றிச்சையா னுரைசெய்வா னெரிநிலங் கெரிஞ்சிறைய
மச்சமா றுதிரும் மலையமா காசமெலா
வச்சனை மலரடிக் கன்புசெய் முறைகேளா

(இ - ள்) விச்சுவாமித்திர முனிவர் வீமராசனைப் பார்த்து மிகுந்த விருப்பத்துடன் சொல்லுகின்றார் காந்திவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் மீன்வடிவமென மச்சாவதாரஞ்செய்த திருமாலுடன் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் காணமுடியாத தந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய மலர்போன்ற திருவடிக்கு பக்திசெய்யு முறைமையைக் கேட்பாயாக எ - று.

அச்சன் - தந்தை. முந்து திசைச்சொல் என்பது 'செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினு - மொன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினுந் - தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் லென்ப" என்றது சூத்திரம். (க)

எம்பிரான் கருணைகூ ரேகவக் கரமனும்
பம்புபா வங்களைப் பாற்றுவ தெனவறிய
இம்பரோர் நலக்குவ தீர்த்து மெய்ப்பொழிகின்
வம்புநீ ராடுபு லந்தவிங் கெனத்தனை

(இ - ள்) எமது கணேசப்பெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரமானது மிக்க பாவங்களை யோட்டவல்லது, நினைத்த பலனை இவ்வுலகிலேயே கொடுக்க வல்லது அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம் எறிகின்ற அலையையுடைய வாசனைதங்கிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினார் எ - று.

ஆடிப்பு - ஆடி இதுசெய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சம்

நாமவேன் மன்னவ ஞனஞ்செய் தணமின்னே
காமவே ளெரியெழக் கண்டவன் சேவடிக்
கேமமா ரன்புசெய் யிருடியே காக்கர
மோமமா திகளபுரிந் தொண்செவி யோதினன்

(இ - ள்) அச்சந்தரும் வேலேந்திய வீமராசன் (அவ்வாறே) நீரின்மூழ்கி வந்தனன் மன்மதனைச் சாம்பராக விழித்த சிவபெருமானுடைய செவ்விய திருவடிகளுக்குமிக்க அன்பினைச்செய்யும் விசுவாமித்திரமுனிவர் ஓமமுதலியவற்றைச்செய்து ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஒள்ளிய செவியிலுபதேசித்தனர் எ - று

ஞானம் - ஞானமென்னும் ஆரியத்திரிபு காமவேள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வேளென்றது முருகனுக்கும் மதனுக்குமுரிய பொதுப்பெயராதலின் காமனாகிய வேளென முன்னையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாக வந்தது.

எண்ணிடு முறைமைப் பியம்பிநம் பதிபுகுந்
தண்ணலந் தக்கன்முன் னாக்கிய வாலய
நண்ணிவை குபுதின நன்மனுக் கணியென
வுணணெகிழ் கருணையி னோதினா் முனிவனே

(இ - ள்) (அதனைக்) கணிக்குமுறைமையையுங் கூறி, உம்முடைய நகரத்தையடைந்து, பெருமைவாய்ந்த அழகிய தக்கராசன் முற்காலத்திற் செய்த கோயிலையடைந்து வசித்து, நாடோறும் (இந்த) நல்லமந்திரத்தைக் கணிக்கக்கடவாயென்று மனமுருகிய கிருபையுடன் விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறினார் எ - று

வைகுபு - வைகி—செய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சம் (௪)

வீமனும் விசுவா மித்திரன் விடைகொடு
காமரு பூணமுலைக் காதலி யுடனவன்
வாமறி மானபயில் வனங்கடந் தெய்தினன்
றாமரை யோடைசூழ் தனபதி யெல்லையின்.

(இ - ள்.) வீமராசனும் விசுவாமித்திரமுனிவர்பால் விடை பெற்றுக்கொண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மான் முதலியவை சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, தாமரைத் தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த தன் நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான் எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு மறையென்றது மானில் ஓர்வகை.

மந்திரத் தலைவர்கள் வரவுகேட் டெதிர்கொடு
தந்திமால் வேழமுந் தமனியச் சிவிகையு
முந்துற வுய்த்தனர் முடியடி நீட்டினார்
தந்தைதாய் காணிளந் தனையரோ லாயினா.

(இ - ள்.) மந்திரத்தலைவர்கள் (அரசனும் மனைவியும்) வருகையைக் கேட்டு (அறிந்து) எதிர்சென்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையும் முறைப்படச் செலுத்தி (தமமுடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிந்தார்கள். தந்தை தாயரைக்கண்ட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிகொண்டவர்களானார்கள் எ-று (௬)

இருவரு மூர்தியூர்ந் தியமுநல் வரிசையோ
டொருகெழு நகரினுள் ளோங்குதங் கோயிலை
மருவிவண் பொருள்பல மறையவர்க் குதவினா
ரருளினற் பலரொடு மளவளாய் வைகினார்

(இ - ள்) (வீமராசனுமவன் மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல்லக்குமிவர்ந்து, வாத்தியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிக்க நகரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வளமமைந்த பலபொருள்களை வேதியருக்குக் கொடுத்து, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று (எ)

ண்டுபோ லமைச்சரைப் பாரபுரி யப்பணித்
தொண்டிறற் றங்கனமு னுஞற்றிய வாலயம்
மண்டவர்க் கேறனை மேவியே காக்கரந்
துண்டவெண் கோட்டனைச் சூழ்ந்துளத் தெண்ணினன்

(இ - ள்) முன்போலவே மந்திரிகளை இராச்சியபாரஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டு, ஒளிய வலிவாய்ந்த தன்கை முன்காலத்திற்செய்த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆண்சிங்கம்போன்ற வீமராசன் பொருந்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெள்ளிய கொம்பினையுடைய விநாயகக்கடவுளைத் தியானித்து மனதிற் கணித்தனன் எ - று (அ)

வேறு

விநாயகர் தமையும் பூசை விதியுளி யியற்றி யெல்லாம்
விநாயக ருருவ மென்றே மெய்யுறக் கண்டோர் வாமல்
விநாயகர் மனுவை யெண்ணி வீமனோற் றிருக்கு நாளில்
விநாயகர் கருணை கூர்ந்து விழியெதிர் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுளையும் விதிப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விநாயகர் வடிவமேயென்று உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான் திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன் நோற்றுக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், விநாயகக்கடவுள் கிருபைமிக்கு அவன் கண்ணுக்கெதிரே பிரசன்னமாயினார் எ - று (கூ)

வணங்கலார்க் கணங்கு செய்யும் வயப்படை வீமன் றாழ்ந்து
கணங்களுக் கதிப னான கணேசநின் பாதத் தார்வ
மிணங்குதல் வேண்டு நல்ல வெச்சமொன் றெய்தல் வேண்டு
முணங்குத லில்லா முத்தி யுதவுதல் வேண்டு மென்றான்

(இ - ள்) சத்துருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் நெறிதங்கிய ஆயுதமேந்திய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக்கரசனான கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தல்வேண்டும் நல்ல புத்திரப்பேறு ஒன்று உண்டாதல்வேண்டும் கெடுதலில்லாத முத்தியை யநுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று.

கணம்+ஈசன் = கணேசன் இது வடமொழிக் குணசந்தி. (௰)

பூரண னவனை நோக்கிப் பொருவிலெம் பாதத் தன்பு
மோரணி கனக மேனி யெச்சமு நினக்குத் தந்தாஞ்
சீரணி முத்தி பின்னாச் சேர்த்துது மில்லிற் செல்கென்
றாரண முரைத்த வாயா லறைந்தனர் மறைந்து போந்தார்.

(இ - ள்) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வீமராசனைப் பார்த்து, ஒப்பில்லாத நம்முடைய திருவடியில் அன்பும், அழகுமிக்க பொன்மேனியுடைய புத்திர பாக்கியமும் உனக்குத் திருவருள் செய்தோம் (உன்னைச்) சிறப்புடைய முத்தியிற் சேர்ப்போம் வீட்டிற்குச் செல்கவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால் பின்னே உரைத்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர் எ - று

அறைந்தனர் - முற்றெச்சம். (கக)

விற்றழும் பிலங்கு மங்கை வீமனில் லகத்திற் சென்று,
செற்றலர் புரமூன் றட்ட தேவனைக் கணேச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தணர்க் காடை யாதி
முற்றுறக் கொடுத்து வந்தான் முகிற்குழாம் விளர்ப்ப நாணி.

(இ - ள்) விற்றழும்பானது விளங்குகின்ற வீமராசன் தன் மாளிகையிற் போய், பகைஞர்களது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணேசப்பெருமானுடன் குற்றமில்லாத பூசைசெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசாலமும் நாணமுற்று (உடல்) விளர்க்கும்படி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தனன் எ - று

விளர்த்தல் - வெண்ணிறமாதல் பசையற்ற தென்றபடி (கஉ)

வேறு

யாருநே ரொவ்வ ரியானரு ளெய்தலாற்
சாரு காசினி தன்வயி னெம்மைமே
யோரு மோருருக் கொண்டுதித் தாலெனப்
பாரு மேத்தவோர் பாலன்வந் தானரோ

(இ - ள்.) (தனக்கு) யாவருஞ் சமானங்கூற அரியவனாகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியென்னும் அவன் மனைவியிடத்தில், பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டுதித்தாற்போல உலக முழுதுந் துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தனன் எ - று. (கங)

திருக்கி லாதவன் செய்வன செய்துபின்
றருக்கி லாரணர் தம்மைமி னுய்ப்பெய
ருருக்கு மாங்கதத் தொளிர்தரு மைந்தனுக்
குருக்கு மாங்கதன் னென்றுரைத் தானரோ.

(இ - ள்) வஞ்சகமில்லாத வீமராசன் செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து பின்னர்க் குற்றமில்லாத வேதியர்களைவினவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தேகத்தையுடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கதனென்று பெயரிட்டனன்.

உருக்குமம் - பொன், உருக்குமம் + அங்கதன் = உருக்குமாங்கதன்.

பிள்ளை மைப்பரு வம்பெயா காலையிற
கள்ள வைமபொறி காறறுங கபிலாபாற
றெளளு மைநதனைச சேர விடுததன
னளளி லைப்படை யங்கையின வீமனே

(இ - ள்) கூராமைவாய்ந்த தகட்டுவடிவான வேற்படையை அழகிய கையிற் றாங்கிய வீமராசன கள்ளத்தனமையுடைய ஐம்பொறிகளையுங கோபிகளுங் கபில முனிவரிடத்தில, தனதெளிந்த (அறிவையுடைய உருக்குமாங்கத னெனனும) மக னைப் பிள்ளைமைப்பருவ மகலுங்காலத்திலே சேருமபடி விடுத்தனன எ - று. (௧௫)

புகலு மாதவன பொன்னடிப பததியாற
சகல விததையுந தாங்கியப புததிர
னுகலி லாத வுவபபரு டநதைபா
லகலி ரும்புவி யாட்சியுந தாங்கினன

(இ - ள்) மேறசொல்லிய பெருந்தவமுடைய அக்கபிலமுனிவனது பொற் பாதத்தில வைதத பததியினாலே, எல்லா விததைகளையு முணாநது, அப்புதலவன கெடுதலில்லாத களிப்பைத்தரும் தந்தையினிடததிருநது பரநதபெரிய உலக பாரத தையும பரிததனன எ - று (௧௬)

வீமன பினபு விநாயகன மநதிர
மேம மலக வியமபின னொணணுப
காம னனனவக காளைபி தாவினுங
சேம வனபு செலுததினன றேவனபால

(இ - ள்) வீமராசன பிறகு விநாயக மநதிரததை (தன புதலவனாகிய உருக்கு மாங்கதனுக்கு) நனமை மிகுமபடி உபதேசிததனன மனமதனையொதத இளம பருவமுடைய அவவுருக்குமாங்கதன தன தநதையைக காட்டிலும விநாயகக்கடவு ளிடத்திற சேமநதரும அனபை (மிகுதியாக)ச செலுததினன எ - று (௧௭)

இனன வாழிவ னோரமப னனபுசெய
தொனன லாளை யுருட்டித திசைதொறுந
தனன தாணை சகட முருட்டினன
பொனனும வாணியும பூவுங களிககவே

(இ - ள்.) இவவுருக்குமாங்கதன இநதவகையாக விநாயகக்கடவுள பக்தி யைச்செய்து, சததுருக்களைத துவமசஞ்செய்து, திருமகளும கலைமகளும பூமிதேவி யுங் களிப்பெய்துமபடி திசைகளிலெலலாம [எஙகும] தன ஆக்கினை சக்கரத்தைச செலுத்தினன். எ - று. (௧௮)

வீமனுபதேசமபெறறபடலம முறறிறறு.

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௧௯௧௨.

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கனை வேறுமனை ணிருந்தெனை வளிரொளி யாகனைத் தினிலை லெழி
யுருக்கு மாங்கத னுலகுயிர்க் குளத்தி ருளு றுவகை முறைசெய்தங்
கிருக்கு நாளையின் மிருகங்கள் வனத்திடை யினையு பலை பயிராதி
முருக்கு கின்றன வெனாச்சில ரெதிரெதிர் முடிபனர்ந் துரைசெய்தார்.

(இ-ள்) ஆகாயத்திலருக்கருஞ் சூரியனைப்) வேறொரு சூரியன் பூமியி லிருந்தாற்போல உருக்குமாங்கதராசனை ஒப்பில்லாத சிங்காசனத்தின்மேலிருந்து உலகி லுள்ள உயிர்களுக்கு பயத்தை அஞ்ஞான யிருளைப் போக்காவகையாக அரசுசெலுத்தி வாழுங்காலத்தில், மிருகங்கள் வனத்திலிருந்து வந்து விளைவுக்குப் பயிர் முதலியவற்றை யழிக்கின்றனவென்று, சிலர் வந்து அரசனுக்கு முன்பே சிரவணஞ்செய்தனர் எ-று

வேட்டைத் திறமனைத் துருக்குமாங் கதனவ ரியம்பிய மொழிகேளா
வேட்டை யாடுதுமென வெழுந்திருந்தனன் வெய்யவெம் படைதாங்கி
கேட்டு மேவின வலைஞர்கள் சூழ்தர கிராமபுரி சனத்தோடுங்
காட்டை மேயினன் கரியரி குயவரி கடுமா திகள்கொல முன்னா

(இ-ள்) தனாவெழுந்த மனைவையுடைய உருக்குமாங்கத ராசன் அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, (நான் வேட்டையாடுவேன்) வேட்டையாடுவோமென வெழுந் திருந்தான் கொடுமையான கூரிய ஆயுதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு (மேலும்)கேட்டு வந் தன வலைஞர்கள் நெருங்கிச்சூழ பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களுடன் (அரசன்) காட் டையடைந்தான் யானை சிங்கம் புலி காடி முதலியவற்றைக் கொல்லுதற்கு எ-று.

ஆகுதும் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று (உ)

கைவளர்ந்திடும் வேட்டையிற் கதிக்கெழு கருக்கொடுங் கலைச்செந்நா
யெய்வளர்ந்திடும் பல்விதப் பறவைகள் யெதிர்ப்படுமா கொன்று
மொய்வளர்ந்திடு முனிவருந் தவப்பெறு முனிவரா றணிசெய்தி
மெய்வளர்ந்திடு கலியெனு மாதவன் மேவுங்கா னகஞ்சார்ந்தான்

(இ-ள்) அதிகரிக்கின்ற வேட்டையாகிய தொழிலையுடைய எண்ணத்துடன் கலைமான்களையுஞ் செந்நாய்களையும் அவைபோல் பிறவற்றையும் பலவிடங்களில் தேடித் தேடி எதிரே வரும் யானைகளைக் கொன்று, வலிமைமிக்க அநேகரெல்லோருஞ் சேர்வு டைய உருக்குமாங்கதனைக் கொல்லும் பெருமைமிக்க கலியென்னும் பெருந்தவமுடைய முனிவன் வாசஞ்செய்யும் இடத்தை யடைந்தான் எ-று (௩)

விழிசெய் திப்படு மாசிர மத்தினை மிகுந்தெழு மீயமைக்கை
யழிவு செய்தபின் னடுநடுங் கலைமா னோடவும் செலவாங்கே
கழிம கிழ்ச்சியிற் றணியிருந் திட்டவக் கவிமுனி பன்னியாலாய
பழியை யஞ்சுமா னணைநீ கருவெனப் பகர்வொடு மிரந்தானால்.

(இ-ள்) மிருகங்களைக்கொன்று மிகுதியாகத்தே டியதாகவிடாய துன்புசெய்தலின், (உருக்கு மாங்கதன் தன்) கண்ணெதிரேதோன்றிய ஆசிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய அம்முனிவன் சீராட்டச் செலுத்தலால், அவ்விடத்திற் பெருங்களிப்புடன் ஒருதியாக

[illegible] அதைக் கவிழ்ந்து மிகவிளைய, பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்கத ராசன், [illegible] நீர் தருகவென்று அடியர்களுடன் யாசித்தான். எ - று.

புகுந்த மன்னவன் றிருவுரு வெழிலினைப் பொள்ளென வெதிர்நோக்கி
முகுந்தை யென்பவண் முரிசிலைக் காமவேள் மொய்கணை நிறைபோழ
மிகுந்த நீர்நசை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே
நெகுந்த வுள்ளமுங் காதலுந் தோன்றமு னின்றிது மொழிகுற்றாள்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) வந்த உருக்குமாங்கத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழகை முகுந்தை யென்பவள் உடனே நேரிற்கண்டு, வளைந்த (கருப்பு) வில்லையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) கர்ப்பினையுடைக்க, அதி கரித்த தாகவிடாயால வருந்திய களையையும் அறியாமல், இளகிய தன் மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்கு) முன்னேநின்று இவ்வார்த்தைகளை சொல்லுகின்றாள் எ - று. (௬)

வேறு

காவல நின்னைப் போலுங் காமரு வடிவி னானைத்
தேவர்கள் குழாத்தி னுள்ளுஞ் சிறியனேன் கண்ட திலலை
மேவின விலக்க ணங்கண் முழுதுநின் மெய்யி லென்றாற்
பாவையர் யாவ ரேநின் படிவங்கண் டுள்ளஞ் சோரார்.

(இ - ள்) அரசனே! உன்னைப்போலும் அழகுவாய்ந்த தேகமுடையவனைத் தேவர் தொகுதியிலேயும் அடியாள் கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக) விலக்கணங்கள் யாவும் உன தேகத்தில (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்த்து எந்த மாதர்கள்தாம் மனமயங்காதவர்கள்? (யாவரு மயங்குவர்) எ - று. (௭)

பேரிகை முழக்க றாத பெருங்கடை வாய்த்தன மன்னா
சாரிகை மொழியி னல்லார் தங்களுக் கிளமை மைந்தர்
காரிகை கண்டா லன்றோ கலவியிற் றிளைப்பி னல்லால்
வேரிகை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தின்றே.

(இ - ள்) முரசவாத்தியத்தின் ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயிலையுடைய அரசனே! நாகணவாய்ப் புள்ளின்மொழியைப்போன்ற மொழியையுடைய மாதர்களுக்கு, இளம் புருடர்களுடைய அழகைப் பார்த்தால அவர்களுடன் புணர்ச்சியிற் கூடினாலன்றி, கட்குடித்தாற்போன்ற மிக்க மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. எ - று.

சாரிகை - நாகணவாய்ப்புள் (௮)

[illegible]வல் விடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச்
[illegible]மிழ் துமிழ்ந்த தேபோற் றோன்றனின் வனப்பிற் றோன்றித்
[illegible] காமத் தீயுன் றோளெனு முலைகள் பாய்ந்து
[illegible] கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை யென்று கூறி.

(இ - ள்.) இறக்கும்படி கொடிய ஆலத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரமா[illegible]யும் (அவர்கள்) உச்சீவிக்க, வெள்ளிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியதுபோல [illegible] உன்னுடைய அழகினின்று தோன்றி யென்னை நெருக்கிய காமத்தீயானது [illegible] முலைகள் பாய்ந்து புதையும்படி (நாமிருவருங்) கலந்தாலல்லாமல்

கலைகல னெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல் குலைந்து சாய
முலைவளா முத்த நீற முன்கையிற் றொடிமண் வீழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவனிரு வனப்பின் மூழ்க
விலையினி யுய்தி யென்னு மியலொடு முகுந்தை நின்றாள்.

(இ - ள) ஆடையானது தனனலதகதினின்று அவிழ்ந்துசோரவும், கரிய அளக பாரமானது சீர்குலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிவளரும முத்துகள பொடிபடவும, முனகையிலணிந்த வளையலகள பூமிமேல விழவும, அலைகினற கண உண்ணுவது போல அவனுடைய தேகபபொலிவில மூழகவும, இனி பிழைககும வழியிலலை யென ஞும இயலபுடன முகுநதையெனபவள நினறனள எ - று

ஆடைசோாதலும, கூநதலவிழ்தலும, வளைகழாலு முதலியன காமகுறி முலைவளா் முததநீறவெனறது காமாககினியிற சுடபபடடுச சாமபராயினவெனக (௯)

திருமகவு் பெணமை நோககித தெருமா வனபபிற சானற
வுருவினள காமச செவவி யூறபெறபூ வலிநது காமே
மருவுதன முயனற போது மனனவன கலஙகா னாகி
முருகுகொப பளிககுங கோதை முகுநதையை நோககிச சொலவான

(இ - ள) திருமகளே (அவனது) பெணடனமையைககணடு மயஙகுமபடி அழகினமேமபடட முகுநதையெனபவள காமவிருபபமேலிடடெழுதலால, தானே (உருககுமாஙகதனைக) கலககயததனிததபொழுது, அவன (சிறிதும மனங) கலககமுறாதவனாகி, தேனொழுகும மலா மாலையணிநத முகுநதை யெனபவளைப பாாததுச சொல்லலாயினன எ - று (௧௦)

அநதணா குலதது தோறகு மருநதவன பாலை நீயும
வெநதிறல வேநதன் மனயான மேதினி முறையிற காபபேன
சுநதரி யதுவே யனறிச சுமுகாதா ளிறைஞசு மனபன
சிநதைவேற றணஙக ளாபாற றெருமநதுஞ செலலா தனறே

(இ - ள) நீ வேதியாகுலததிலே, (யாவரும) நோறறறகரிய தவததையுடைய முனிவன வசததுளளவள யானோவெவ்விய வலிமைவாயநத அரசன யான நிலைபெறற பூமியை முறைபபடி காப்பவன சுநதரமுடையவளே! அமமட்டேயல்லாது, அழகியமுகததையுடைய கணேசபபெருமானாரது திருவடியை வணஙகும அன்புடையவன, (ஆகையால) என மனமானது பிறமஙகையரிடததில மயககுறறுஞ செலலமாடடாது எ - று

நீ வேதியாகுலததிலுதிததவளாதலாலும, யான அரசகுலத்திலுதிததவனாதலாலும, உனககும எனககுமுளள உயாவுதாழ்வுகளிது வெனககாட்டி, அரசரிலும யானமுறைபபடி அரசுசெலுததுவோனாதலாலும விநாயககடவுளுககனபனாதலாலும் என மனமானது பிறமாதரை விருமபாதெனறாா (௧௧)

அரைககணித தளவை யின்பா மவரவா துணையிற கூடின
விரைககுழன முகுநதாய் வேறு துணையொடு மேவப பெற்றற
றரைககணமற றதுவு மினறு மசசமே சாரு நீரா
லுரைக்கடங காத வளள லூறுஅய ரொழிகினறுமே.

(இ - ள்) மணம்வாய்ந்த கூந்தலையுடைய முகுந்தை யென்பாளே! அவரவர் தமது துணைவருடன் கலந்தால் (இக்காமசுகமானது) அரைவிநாடிக் காலமவிளங்கும் (அற்ப)சுகமாகும்; வேறு துணைவருடன் பொருந்தப்புணரின் இப்பூமியில் அவ (அவ்வாக்கண்) வினைப்பழியில்லையாய் (அதல்லால்) அச்சமேயுள்ளதாகுமாதலால், சொல்லுக் கடங்காத் தலைவன் பெறுந்துன்பமொழியில்லாததாகும் எ - று.

மேவறு துணையொடு மேவப்பெற்றா லச்சமே சாருமென்றதை;

திருக்குறள்

"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்" — என்றும்

நாலடியார்

"அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றாரம் நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன்றாரம்
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்" — என்றும் வருவனவற்றானுணர்க (௧௨)

வேறு

அன்று காணுத்து நரகெனி லன்னைகேள் பிழைத்த
வன்று நீமொழி யெங்கணு மிருமை திலாமு
னன்று சேர்பெரு மிதமுமுன் னுயகனா றனக்கும்
பொன்று மாதலிற் போற்றுநின் மனத்தினி லென்றான்.

(இ - ள்) தாயே! கேட்பாயாக; நரகத்தை அக்காலத்திற் காண்போமென்று சொன்னாலும், நாம் பிழைபடுத்தலாகிய நீமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும் படரும்; பகைஞர்முன்னே நன்மைபொருந்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும் அழியும்; ஆன்படியால் உன்மனத்தைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினன் எ - று. (௧௩)

கற்புனை திண்டோ ளான் மன்னவன் கலங்குதல் சிறிது மின்றிக்
கற்பினை யுளத்தக் கொங்கக் கழுந்துரை தடுத்த லோடும்
கற்பினை நீங்கி நின்ற கவிமனை யிதுங்கே ளென்று
கற்பக மனையான் முன்கைக் கதுமெனப் பற்றிச் சொல்வாள்

(இ - ள்) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசன் சிறிதும் மனங்கலங்குதலில்லாதவனாய், (முகுந்தையென்பவளுக்கு) கற்பின்றன்மையை யெடுத்துக்கூறுஞ் சிந்தையுடையவனாய், (அவள் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும், கற்புத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனிவன் மனைவியாகிய முகுந்தை கற்பகத் தருவையொத்த உருக்குமாங்கதனுடைய முன்கையை விரைவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இதனைக் கேட்கவென்று சொல்வாளாயினள் எ - று. (௧௪)

முள்ளரைக் கமலத் தண்ணன் முதலுக பிரண்டன் மாட்டும்
துள்ளுமான் விழியி னாகச் சுதந்திரம் வைத்தா னன்றால்
வள்ளன்மேல் பிறனிற் பட்ட மாதரை யாணுந் தாமே
கள்ளுறு நினைந்து கூடி னவையுமின் றழிவு மின்றே.

(இ - ள்) முடபொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில வசிககும பிரம தேவன் முதல யுகஙகளிரண்டிலும், குதிக்கின்ற சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளை யுடைய மஙகையர்களுக்குச் சூதந்திரத்தை யுணடுசெய்தனனுதலின், வளளற்றனமை யுடைய அரசனே ! யானும் பிறனிறபட்டமாதாகும தாம் சிநேகமுணடாகக கருதி என்னைககலநதாற் குற்றமுமில்லை கெடுதியுமிலலை எ - று

" தன்கொளகையை யவன்பாறபெற விருமபினவளாதலின் வள்ளலென விளிககதனளென்க என்னை " "வரையாது கொடுபபோன வளள லெனப" என்றது சூததிரமாதலின . (௧௫)

மைநதாகள வலிதிற பற்றின மறுமையபு மின்று மாரு
வெநதுயா நரகு முணடு வேநதயான விழைநதே னற்றற
சிநதையிற கவலை வேணடா சோநதிடு றதவஙகள கலவி
யுநதிரும புகழுக ளாதி யொழியுமென றெணணிற கேளாய.

(இ - ள்) ஆடவாகள வலிமையாகப பிடிததுகககொணடால மறுமை பபலனு முணடாகாது ஒழியாத வெவவிய துயாவிளையும , நரகமுமுணடாகும அரசனே ! யானவிருமபினேனுதலால மனதிற கவலைகொளள வேணடாம (என்னைக) கலந தால. தவஙகளும கலவியும பெரிய கீரததியும முதலியன வொழியுமென்று நினைப பாயாயின, இன்னுஙகேடபாயாக எ - று (௧௬)

சோதரா தொழிநத போதுந் தெவ்வடு மனனு நினைப
பாாதனி னீறு செயவே னளவெறனிப படிவம வேறு
யாாதரு தேய நீஙகி யரியகா னடுததுக கொடப
ஞர்தருஞ சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி யென்று பினனா

(இ - ள்) பகைஞாகக்கொலலும பாாததிபனே' (என்னைக)கலவாதொழிநத காலததிலும உன்னைப பூமியிலே சாம்பராககுவேன. அலலாவிடின உருவம வேறு படபொருந்திய தேயத்தையொழிநது அரியவனததிலலையுமபடி துன்பநதருஞ சாபங கொடுப்பேன அறிவாயாகவென்று பினனும. எ - று.

ஊாதரு - திரியததககக. மதி - அசை. (௧௭)

வெள்ளமு மணையி னிற்கும வெநதழ லரவ மாதி
பொள்ளெனத் தடையி னிற்கும புலனிலார்க கெழுநத காமம
பள்ளமென மடையில வெள்ளம பாயவதே போலு மநதக
கள்ளியக காளை மாரபங் கதுமெனத் தழுவி னாளே.

(இ - ள்.) (பெருக்கெடுத்து வந்த) வெள்ளமும் அணைககு அடஙகிநிறகும வெவ்விய அக்கினியும பாம்புமுதலியன தடையால் விரைந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும (ஆனால்) அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும மடையிலே வெள்ளமானது பாய்ந்துசெலவதே போலும் (ஆதலின்) அநத வஞ்சகி யாகிய முகுநதையென்பவள் அக காளைப்பருவமுடைய உருக்குமாஙகதமன்னன மார பைவிரைந்து ஆலிஙகனஞ் செய்தனள் எ - று (௧௮)

கொல்லிய வொருபேய் வந்து கொழ்மெனத் தழுவ லேபோடு
மெல்லியா ளெஞ்சு போல வேநதனங் கசச மெய்தி

நலவிழை மாது செய்தி நன்றுநன் றென்ன நக்குற்
றொல்லெனத் திணிந்த தோளா லுதைத்துமண் ணிலத்தில் வீழ்த்தான்.

(இ - ள்) ஒரு பேயானது கொல்லும்படி வந்து விரைந்து தழுவவும், (அச்சப்படும்) மங்கையர் மனம்போல உருக்குமாங்கதன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல பணிகளை யணிந்த இம்மங்கையின் செயல் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்ததென்று நகைசெய்து, விரைவாகத் தனது வலிய தோளாலுதைத்து மட்டாயின்மேல், (அவளை) விழச்செய்தனன் எ - று

கொல்லிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் (௧௯)

கால்பொரு கொழுங்கொம் பற்ற காமரு கொடிபோல் வீழ்ந்த
வேல்பொரு விழியி னுட்கு வெற்றிவேற் குமரன் கூறும்
சால்பொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன் னறிந்தே னாயிற்
பால்பொரு மொழியா யிங்குப் படாதரேன் படாதரேனே

(இ - ள்) காலகளொத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூங்கொடிபோல வீழ்ந்த வேற்படைபோலுங் கண்களையுடைய முகுந்தைக்கு வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன்: மேம்பாடற்ற உன் செய்கை சிறிது முன்னரே தெரிந்திருப்பேனாகில், பால்போலும் மதுரமான சொல்லையுடையாளே! இங்கு வரமாட்டேன், வரமாட்டேன் எ - று (௨௰)

மாதவ முனிவ னில்லின் மாதரா ளென்று நின்பாற்
சீதள நறுநீர் வேண்டிச் சேர்ந்திடு மெனக்கிஞ் ஞான்று
பாதக நிறைந்த தாழும் பரிசினை விளைத்தாய் வாளால்
மோதுவ லஞ்சி னேனம் முனிவனை யென்று மீண்டான்

(இ - ள்) பெருந்தவமுடைய முனிவனாச்சிரமத்திலிருக்கும் முனி பத்தினி யென்று உன்னிடத்திலே குளிர்ந்த நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாகவிடாயால்) இங் குற்றவெனக்கு, இப்பொழுது பாவமிகுந்த தாழ்வான தன்மையைத்தந்தனை. (உன்னை யென்) வாளால் வெட்டுவேன். ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயந்தேனென்று (அவ் விடம் விட்டுத்) திரும்பினன் எ - று (௨௧)

மீண்டவன் றனைநோக்கி வெய்தென முகுந்தை சீறித்
தீண்டுதற் கரிய தாமென் றிருந்தருங் கற்புஞ் சிந்த
வீண்டுபே ரழகிற் போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யில்லை
மாண்டநின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லே யென்றாள்.

(இ - ள்) முகுந்தை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனை விரைவாகக் கோபித்து, தொடுதற்கரியதாகிய என் சிறந்த கற்புநிலையுங் கெடும்படி நெருங்கிய பேரழகுடன் வந்தனை எனக்குச் சுகமுங் கொடுத்தாயில்லை (ஆதலின்) மாட்சிமைப் பட்ட உன்னுடலிற் குட்டநோய் விரைவிலுண்டாகுகவென்று சபித்தனள் எ - று

வேட்டது பெறாது சால வெதும்பின ளாத லாலே
கோட்டமின் றுகித்த நீர்வு கூறுதல் செய்யா ளன்றி
யோட்டமொடு நெஞ்சிலையு மாதி னொண்முகம் பாரே னென்று
நீட்டிய புகழான் யாரா சென்றனன் றிரும்பிப் பாரான்.

(இ - ள்) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனளானபடியால், தளர்ச்சியில்லாமல், சாபத்தீர்வு சொல்லமாட்டாள் அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம்முகுந்தையின் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தைப் பார்க்கமாட்டேனென்று, மிகக் புகழையுடைய உருக்குமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனன் எ - று

வாளா - சும்மா (௨௩)

பெண்ணிருங் கொலையே போலப் பெண்ணிடு சாபந் தானு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ ளிடுசா பத்தால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரவிய தாச னேக்கிக்
கண்ணிய கருத்துள் மழுகிக் கணேசனை நினைந்துச் சொல்வான்

(இ - ள்) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலார் கொடுத்த சாபமும் கொடிதுபோலும் பெருந்தவமுடைய அம்முகுந்தை யிட்ட சாபத்தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது அதனை, உருக்குமாங்கதன் கண்டு எண்ணங்கொண்டு மனதில் வருந்திக் கணேசப்பெருமானைத் தியானித்துச் சொல்கின்றான். எ - று (௨௪)

அறிந்துநின் றொழுமபிற சற்று மடியனேன் பிழைப்புத் தில்லை
சிறந்தவன் புடையார் மாட்டுன் றிருவருண் மாவ தில்லை
சிறந்தநின் னருளுண் டாயிற் றீதென யடாவ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத் தருளல் வேண்டும்

(இ - ள்) தேவரீருடைய பணிவிடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தவறினதில்லை மேம்பட்ட அன்புடைய பக்தர்களிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை சிறப்பமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விலாசம் உண்டாயிருக்குமாயின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை அறியாமற்செய்த குற்றமுண்டாயிருப்பின் அதனை மனம்பொறுத்தருளல்வேண்டும், எ - று (௨௫)

சிட்டரைக் காப்பா யென்றுந் துட்டரைத் தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யாகு
மெட்டவம் முகுந்தை மாழ்கப் பிரிந்ததுந் தரும மாக
விட்டவள் சாபத் தாலே யெனக்குநோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்) சிஷ்டரைக் காப்பவனென்றும், துஷ்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்களெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முகுந்தையென்பவள் துன்புறும்படி (யான்) பிரிந்து சென்றதுந் தருமமாயிருக்க, (அவள்) கொடுத்த சாபத்தினால் எனக்கு நோயுண்டாவது தருமமா? எ - று (௨௬)

தாயினு மையரு நாணுஞ் சுடரொளி வனப்பு நீங்கித்
தாயரு மிகழக் குட்டஞ் சாரந்தவென் னுடலை யிந்தக்
காயமுற் கடத்தின் மாய்ப்ப தலலது கைக்கொண் டேறிப்
போயர சாட்சி செய்யேன் புனிதனே யென்று நைந்தான்

(இ - ள்) பரிசுத்தமான விநாயகக்கடவுளே! புனிதமான வித்தியாதரர்களும் நாணத்தக்க சூரியகாந்திபோன்ற (வண்) அழகொழிந்து, (பெற்ற) தாயமாரும் இகழும்படி குட்டநோய் பொருந்திய என் தேகத்தை இந்தக் கொதிக்கின்ற தீயமான

னத்திலேயே யொழிப்பச்சலத்தை, உடன்கொண்டு வனஞ்சென்று ஆகச்செய்யப்பட்டேன் என்று வருந்தினன் எ - று (௨௭)

காவல னிவ்வா றெண்ணிக் காட்டிடைச் செல்வா னங்கோர்
பாவிய வாலைக் கண்டு படர்ந்தத னிழலை யுற்றான்
மேவிய வேட்டைக் கானின் வேந்தனைத் தேடிக் காணா
தோவிய சிந்தை யோடு முடன்வந்தார் நகர்க்குச் சென்றார்

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வகையாகக் கருதி, வனத்தின்வழியே செல்பவனாகி, அங்கே யோர்படர்ந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அதன் நிழலிலே தங்கினன்; பொருந்திய வேட்டைக்கானிலே உடன்வந்த (மந்திரி முதலான) வர்கள் அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்துடன் சம்புநகர்க் கிறகுச் சென்றார்கள் எ - று

படர்ந்த + அதன் = படர்ந்ததன். அகரம் தொகுத்தல் (௨௮)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்றது முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௫

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திரவுகூறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதிலை
வட்ட வானில் வழுக்கி விழுந்தெனச்
சுட்டு பேரொளி யாதவ னீடுதேர்
பட்ட தன்று பனிக்குட வேலையின்.

(இ - ள்) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குற்றத்திலை, (எல்லாவற்றையும்) சுடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேரானது, வட்டமாகிய ஆகாயத்தினின்று வழுக்கிவிழுந்தாற்போல, குளிர்ந்த மேற்கடலிலே விழுந்தது. [சூரியன் அஸ்தமயமாயினன்] எ - று (௧)

நாட்டி னுள்ளவர் காணுறி னுய்வரென்
றோட்டு வேற்படை மன்னவ னென்றொரு
கோட்டு மாமுகன் கூட்டிய மாயையி
னீட்ட மென்ன விருள்பரந் திட்டதே

(இ - ள்.) நாட்டிலுள்ளவர்கள் (இவன் தேகப்பொலிவிழந்து குட்டநோயுற்றதைக்) கண்டால், (சத்துருக்களை) அழிக்கும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன் நாணமடைவானென்று, ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுள் உண்டுசெய்த மாயையின் றொகுதியைப்போல இருள்பரவியது. எ - று (௨)

இரவ லாள ரிடத்தி லிராவகைக்
கரவு செய்யுமிக் காளையை யின்றுநாம்

விரவு வாமென விழுபசி தாகமும
பரவு சோகமும பறறவி ருநதனன.

(இ - ள) யாசகாகளிடததில (தமமை) இராதவிதமாக வஞசிக்கும இக்கா ளையபருவமுடைய உருககுமாஙகதனை இபபொழுது நாம சேருவோமெனறு, மிகக பசியுந தாகமுஞ சோகமும் பறற (வருநதி) இருநதனன எ - று

இரவலாகளுக விசேடமாகத தானஙகொடுததவனாதலின அவவுருசகுமாங கதனைப பகைததுளள பசி தாக சோகஙகள இதுவே சமயமெனறு பறறினவெனறா

உணடி யினறி யுறஙகுக லினறிமுன
கொண டிடாததுயா கொணடிடு மனனவன
மணடு மினனலை மாறறவக் தாெனனத
தெணடி ைரககடற செஙகதிா பூததத

(இ - ள) ஆகாரமிலலாமல நிததிரையற்று, முன (ஒருகாலததும) பெறாத துனபததைக கொண்டிருககும உருககுமாஙகதனுடைய நெருஙகிய துனபததையொழிகக வநதவனெனறு சொலலுமபடி, தெளளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவவிய கிரணஙகளையுடைய சூரியனுதிததனன எ - று

கதிரவனறததறகெறபப பூததததென அஃறிணை யொருமைமுடிபு கொடுததுக கூறினரெனக (௪)

காலை முற்றுங கடனமுடித துள்ளமென
ஞாலை யததி னருடகண நாதனை
மாலை யனபின மதிததுவழிபடும
வேலை விணணிடை நாரதன் மேயினன

(இ - ள) (உருககுமாஙகதமனனன) காலைப்பொழுதிற செயயும நிததிய கடனை முடிதது, மனமாகிய திருககோயிலில, கிருபாமூாததியாகிய கணேசபெருமானை அனபாகிய மாலையாரபிணிதது வழிபாடு செயயுஙகாலததில, ஆகாயவீதியில நாரதமுனிவா பொருநதினா எ - று (௫)

அருககன வேறகன வானியங குறறெனப்
பொருககெ னசசெலபுத தேளிா முனிவனை
யுருககு மாஙகத னெயயென நோககினு
னுருகக மோடுமங கோலிடு வானரோ.

(இ - ள) வேறோர் சூரியன் பரந்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல விரைநது செலகின்ற தெயவீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருககுமாஙகதராசன் விரைந்து தரிசிதது மனவுருக்கததுடன் ஒலமிடொனுயினன எ - று.

நோககினன - முறறெசசம. (௬)

வேறு

அடிகளே யோல மோல மமரர்கண் முனிவா வோலம
வடியிசை யமுதந தேககு மகதியாழ்த தலைவ வோலம
நெடியவன முதலோா அன்ப ரீக்குவா யோல மோலம
படியிசை யடியேன் றுனபும பாறறுவா யோலமோலம.

(இ - ள்) சுவாமிகளே! ஓலம் ஓலம் தேவகுருமுனிவரே! ஓலம் வடித்த இசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய தலைவரே! ஓலம் திருமால் முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே! ஓலம் ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம் ஓலம் எ - று

நாரதமுனிவர் கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவீணையென்பது வழக்கு (௭)

அருட்பெருங் கடலே புன்ற னடைக்கல நாயேன் கண்டாய்
மருட்கடல் கடந்தோய் வீமன் மகனடி யேனென் னாமம்
உருக்குமாங் கதனீ செய்தி யுன்னருள் வழங்கு கென்று
வெருக்கொளு மயமா நீங்கி விளித்தெதிர் தொழுது நின்றான்

(இ - ள்) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன் தேவரீருடைய அடைக்கலம். மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன் வீமராசன் மகன் என் பெயர் உருக்குமாங்கதன். தேவரீரிங்கடைந்து உமது திருவருள் புரியவேண்டுமென்று, பயங்கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன் எ - று (௮)

கனைத்தன் கன்றை நோக்கிக் கரைந்துசெல் புனிற்றுப் போல
வனைத்தையு முணர்ந்த மேலோ னவன்விளி கேளா முன்னம்
நினைத்துறு வினையி னீங்கி நேரெலன் வெதிரே போந்தான்
றனைச்சரண் வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்) கனைத்துத் தன்னுடைய கன்றைநோக்கி மனங்கரைந்து செல்கின்ற தலையீற்றுப் பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையுமறிந்த மேலோனாகிய நாரதபகவான் அவன் கூப்பிடுவதைக் கேட்குமுன்னரே, தாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த செயலினின்றும் விலகி விரைந்து எதிரேசென்றனர். உருக்குமாங்கத ராசன் அவர் திருவடியைப் பணிந்து துதிசெய்து உரைக்கலுற்றனன் எ - று (௯)

வேறு

வேட்டையின் வந்தநான் மிகுந்த தாகநோய்
வாட்டலின் வனத்திடை வனத்தைநாடியே
கோட்டமில் சிந்தையிற் கொட்புறத் தெய்தினேன்
மூட்டிய வினையினான் முதுநந்தை வாழிடம்.

(இ - ள்) வேட்டையின் விருப்பால் (வனத்திற்கு) வந்த அடியேன் மிக்க தாகநோய் துன்புசெய்தலின் வனத்தில் வனத்தைத்தேடி, கோணுதலில்லாத மனத்துடன் வருந்தி, மூளச்செய்த தீவினைப்பலனால் முதுநந்தையென்பாள் வாழும் (கவ்முனிவன்) ஆசிரமத்தை யடைந்தேன். எ - று

வனமிரண்டனுள் முன்னையது காடும், பின்னையது நீருமாம் (௧௦)

உடலழி தாகநோய்க் குதகம் வேண்டினேன்
கடல்விழி யுயிரழி காம தாகநோய்
படாதர வென்னிடைப் பற்றிலாமைகண்
டடருமிந் நோய்சமித் தடைவித் தாவரோ

(இ - ள்) தேகத்தை வருத்துகிற தாகநோய்க்காக நீரைக்கேட்டேன். கடல் போலும் விழியையுடைய அம்முதுநந்தை உயிரைவருத்துகிற காமதாகமாகிய நோயா

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (என்னை வேண்டினன்) என்னிடத்தில் (அவ்வகைய) பற்றில்லாமையைப் பார்த்து, கொல்லுதற்கு இந்நோயை (அடைகவெனச்) சபித்து அடையச்செய்தனன் எ - று. (௧௧)

பயில்பதி யினிச்செலப் பற்று வைத்திலே
னுயிரினை விடுப்பதே யுளந்து ணிந்துளேன்
செயிரறு தவம்பல காலஞ் செய்தெனை
யயர்வறத் தந்தவர்க் காகத் தாங்கினேன்.

(இ - ள்) யானவசிக்கும் பதிக்கு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனல்லேன் உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிந்திருக்கின்றேன் (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அநேககாலஞ்செய்து வெறுப்பற என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையர்களுக்காக (இவ்வூனும் உடலைத்) தாங்கி யிருக்கின்றேன் எ - று (௧௨)

வழிமது வெனவிசை வடிக்கும் வீணையாய்
செழுமலர்ச் சேவடி சேர்த்தி நாளுநான்
வழிபடு கணபதி யருளின் வண்மையால்
விழியெதிர் காணுமா விசும்பிற் றோற்றினை

(இ - ள்) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும் மகதிவீணையையேந்திய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலர்களைச் செவ்வியதிருவடியிற் சேர்த்தித் தினந்தோறும் நான்வழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என் கண்ணெதிரே காணும்படி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்பட்டீர் எ - று (௧௩)

நாரத முனிவநின் னளினச் சேவடி
சாரநான் பெறுதலிற் றளருங் குட்டநோய்
தீரவே பெற்றுளேன் செம்மல் வீமனிவ்
வாரமே மலட்டினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ள்) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டநோயைத் தீரவே பெற்றேன் செம்மலே! (என்பிதாவாகிய) வீமராசன் தன் மலட்டுத்தன்மையை மாற்றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். எ - று. (௧௪)

இனையன பலவுமங் கியம்பி யெம்பிரான்
வினையிது தீருமா விளம்பு கென்றனன்
முனைவனார் வேளனை முகத்தை நோக்குபு
தனைநிகர் நாரதன் சாற்றன் மேயினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய வார்த்தைகளை பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வினை தீரும் வழியைக்கூறியருள்கவென்றனன். தன்னைத்தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர் போர்வேளாகின்ற முருகக்கடவுள்போலும் அழகுவாய்ந்த உருக்குமாங்கதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று.

தீருமா இதில் ஆ என்பது ஆறு என்பதன் றொகுத்தல்.

வேளென்றதை முனைவனாரென்னும் அடைமொழியால் முருகனென்றும்.

வேறு

குதம்பைசான் றொருத்திற் றுயல்வருங் காதிற் கொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு விதற்ப தேயமென் றோங்கு மிந்தநாட் டின்றுநான் வருங்கால்
கதம்பமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னஃதியா தெனனின்
மதம்பொழி களிநல் யானைமா முகவன் மந்திர முள்ளதந் நகரின்.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதம்பையானது தொங்கப் பிடரியின்மேலே அசைகின்ற உருக்குமாங்கதனே! உன்குடை நிழலிலே நன்மைபெற்றுவிளங்கும் விதற்ப தேயமென்று உயர்ந்த இந்தநாட்டிலே இன்று நான் வரும்பொழுது, சிறந்த கதம்ப நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பார்த்தேன் அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற கலைமதச் செருக்கையுடைய சிறந்தயானைமுக விநாயகக்கடவுள் திருக்கோயிலொன்று அந்நகரத்திலுள்ளது எ - று (௧௬)

மந்திர மதனு ளமர்ந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்விநா யகனை
முந்துற வணங்கி யவரவர் வேட்ட முனிவிலா வரம்பெறு கின்றார் [த்த
கொந்தொளிக் கோயின் முன்புறக் கணேச குண்டமென் றொருபெருந் தீர்
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாங் கதனில

(இ - ள்) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளை முற்படப்பணிந்து, அவரவர்விரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்கள் தொகுதியாகிய ஒளியையுடைய அத்திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணேசகுண்டமென்னும் பெயர்கொண்ட ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க மேம்பாடிருக்கின்றது எ - று

கொத்து - கொந்து, இடைமெலித்தல் (௧௭)

அடங்கருங் குட்ட நோயினன் முதிய னல்லலே சேர் சூத்திர னொருவ
னிடங்கர்க ளுலவுந் தீம்புனற் றீர்த்த யாத்திரைக் கேகுவா னடுத்து
மடங்கரு மகிழ்வி னாடின னெழுந்தான் வல்வினை யொடும்பிணி தீர
விடங்கமெய் யினனாய் விநாயக னுருவு மேவினன் விண்ணுளோ ரேக்கறவே

(இ - ள்) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருத்தனும், துன்பமைந்த சூத்திரனுமாகிய வொருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதுரமாகிய நீரையுடைய தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்லச்சென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன் (அக்கணேசகுண்டத்தில்) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடு குட்டநோயொழிய விடங்கதேகமுடையவனாய், தேவர்களும் அங்கலாய்க்கும்படி விநாயகர் திருவுருவை யடைந்தனன். எ - று

இடங்கர் - முதலை ஏகுவான் - வினையெச்சம்; இதில் வான் வினையெச்ச விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே திவ்வியமெனக. (௧௮)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ்க் கணங்கண முன்னுறுத்து
விமானமேற் கொண்டு விநாயக ருலக மேவின னீயவ னதனுள்
இமாசல மனைய தோளினாய் நீயு மெய்திநீ ராடியே ரம்பா
தமோதரு வைசகளுந் தருமமா திகளுஞ் சமைமதி கணக்குமிப் பெருநோய்.

(இ - ள்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமானீன்ற மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், ஒலிக்கின்ற கீர்த்தியையுடைய சிவகணங்களை முன்னே செலுத்திய விமானத்திலேறிவந்து விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான் அச் சூசந்திரனாதலின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசனே! நீயும் அங்கடைந்து அதில் மூழ்கி ஏரம்பமூர்த்தியின் பூசையுந் தருமமுதலியனவுஞ் செய்க; இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விலகும்.

மதி - முன்னிலை யசையிடைச்சொல் (௧௯)

முரிதிரை சுருட்டும் விரிதடற் பரப்பின் மொய்த்துறு மருங்கெலாஞ் செயிலு
கரிபரி யிரத மாதிக டானங் காதலித் தியல்புளி செயினுங்
தரியலார்க் கிடியே றனையவேற் கரத்தாய் தாங்குநின் சாபநோய் கதம்ப
புரிவளர் சிந்தா மணிவினா யகரா லல்லது பொன்றுறா தென்றான்.

(இ - ள்.) பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திய உருக்குமாங்கதராசனே! முரிகின்ற அலைகள் சுருட்டும் பரந்த கடல்சூழ்ந்த பூமியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்களையெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குதிரை தேர்முதலிய தானங்களை ஆசையோடு விதிப்படி செய்தாலும், ஏற்றுள்ள உன் சாபநோயான துக்கம் கதம்ப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராலல்லாமல் ஒழியாது என்று (நாரத முனிவர்) கூறினர். (௨௦)

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபந்தீர்வு கூறியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௬௧

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு றுக்கியிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை
நாடியுரை செப்பலும கிழ்ந்துகழன் மன்னவ னயந்து பணியாக்
கூடியநல் லன்பினிது கூறுவ னருந்தவக தம்ப நகரிற்
பீடுறவி ருந்தபெரு மானையெவர் பூசனைகள் பேணினர்கொல்

(இ - ள்.) தந்திரிகளை முறுக்கி இசைபாடும்போதும் நாரதமுனிவன், குட்ட வியாதியை யொழிக்கத்தக்க முறைமையை யோசித்துக் கூறவும், வீரக்கழலணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் களிப்புற்று அன்புடன் பணிந்து, ஆசையோடினிதாகச் சொல்லுகின்றனன்: அருந்தவமுடைய முனிவரே! கதம்ப நகரத்திலே பெருமை பொருந்த எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளை (இதன் முன்னே) யாவர்தாம் பூசனைசெய்தனர்? எ - று.

மாடகம் - தந்திரி, முறுக்காணி (௧)

வீறுமழை பெய்யசுடர் வீசவளி யென்றிவைத மக்கு தவுகைம்
மாறுமுள தோபுவியின் மன்னுயிர்க ளுய்யவரு மாதவ ரினைக்
கேற்றிடுகைம் மாறுமடி யேன்புரிவ தென்னுளதி ரங்கி யருள்க
தீறியரு ளென்னவி ரந்திடம கிழ்ந்துமுனி செப்ப லுற்றான்

(இ - ள்.) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், காய்கின்ற சுடரும், வீசுகின்ற காற்றுமென்று சொல்லப்படுமிவைகட்குச் செய்யுங் கைம்மாறு ஒன்றுண்டோ?

(இலலை, அதுபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெறற வுயிாகள உசசிவிககுமபடி வநத நாரத முனிவரே! தேவரீருககு எதிராக அடியேன செயயததகக பிரதியுபகாரம யாதிருக கினறது? மனமிரஙகி யருளவேணடும. கோபஞசெயயாதருளவேணடுமெனறு யாசிகக, நாரதமுனிவா மகிழ்நதுசொலலலாயினா எ - று　(௨)

முநதையொரு காலமுடி வானவரி றைஞசமுகி லூாதி சுதனமைச்
லநதமணி யாதனமி ருநதரசு செயதொளித ழைககு மளவி
ரநதிலுறு மெனனையெதிா வநதடிப ணிநதுதொழு தாதனயல
தெநதவுல குநதிரியு மெநதையுள தேலதிச யமபு கலென.

(இ - ள) முனனொருகாலததில, மேகவாகனனாகிய இநதிரன சுதனமை மணடபததிலே, அழகிய இரததின சிஙகாதனததிலிருநது தேவாகள வணஙக அரசு செயது கீாததி நிறைநதிருககையில, அவவிடததிலுறற எனனை எதிாகொணடு, அடியிற பணிநது நமஸகரிததது ஆதனமொனறு கொடுததது (அதிலிருககசசெயது) எலலாவுல கஙகளிலுஞ சஞசரிககும எநதையே! அதிசயமுளதாயிற கூறுகவெனவினவ எ-று

சுதனமை - இநதிரன கொலுவிருககை மணடபததின பெயா　(௩)

இநதிரனை நோககியிது கூறுகலி சைநதனனி லஙகு குலிச
வெநதிறலி னுயவளரு மேதினிய கேதனனம மேதி னியிடை
யநதணாக ளெறறரிய மாதவமி யறறியருள சோக வுதமன
மநதிரவ ழறகடவுண முனவதுவை செயதமட மாத கலிகை

(இ - ள) இநதிரனைநோககி இதனைசசொலலவிருமபுகினறேன பிரகாசிககினற வசசிராயுதததாலாகிய வெவவிய வலியுடையவனே! வளாகினற பூலோகததையடைந தேன அபபூலோகததிலே வேதியாகள செயதறகரிய பெருநதவஞசெயது திருவரு ளடைநத கவுதமமுனிவன மநதிராககினி முனனதாகத திருமணஞசெயத இளமஙகை யாகிய அகலிகையெனபவள (ஒருததியுளள) எ - று　(௪)

அனனவட னககழகி னுலகி னெபபவாகள யாவருமிலை
பொனனுடையி னனமருமா தகலை மாதுசசி பொறபி னிரதி
நனனரது சூயைதிதி நாடியதி லோததமைநல லகொளிதி
யினனவரும வெநதிடுத லனபியவள முனனெதிா வாாா ரிலமே

(இ - ள) அவளுககு அழகிற சமானமானவாகள உலகததிலே யொருவரு மிலர் பீதாமபரமணிநத திருமாலின மாாபகததுளள திருமகள-சரசுவதி-இநதிராணி-அழகிறசிறநத இரதி - நலல (அததிரிபாாியையாகிய) அநுசூயை-திதி-திலோததமை-நனமைகொணட அதிதி இபபடிபபடடவாகளும முதுகுகாடடிதலனறி (அழகில) அவளுககுமுனனே எதிாபோாிலா எ - று

திதி - காசிபன மனைவியா பதினமூவாிலொருததி இவள மககளே தைத தியர். திலோததமை - தேவதாசிகளிலொருததி அதிதி-காசிபனமனைவியாில தேவ ரைப்பெற்றவள.

பொனனுடை - பொன வஸதிரம இதுபீதாமபரமெனப வெந் - முத்து

இருமபிரச தஙகநத மெனனுமதின மூனறுமொரி மூள முறுவல
லருமபியபி ரானசரல பலலதும திததலறி யாவென பனமும

விரும்பியது கண்டவுட னென்னிலை டனைவிர வாத நகரம்
பெரும்புலவ ராற்புகழ்வ தன்றென்மொ ழிந்துபெயா குற்றொ ருவினேன்.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னும் மும்மதில்களும் பற்றியெரியும்படி புன்னகைசெய்த சிவபிரானுடைய திருவடியையன்றி, (பொருளாக) மதிப்பதறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென்றால், அவ்வாயுடைத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவர்களாற் புகழத்தக்கதன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் விட்டுச் சென்றேன் எ - று

இரும்பிரசதங்கனகம் என்பதை இரும்பு இரஜதம் கனகமென்று பதம்பிரித்துக்கொள்க (௬)

வேறு

சுந்தர வகலிகை தொகுமிசை நுவல
விந்திர னிணாவிடு மெரிபடு மெழுகின
சிந்தையு ளுருகின்ன செறிதுய ரகலக
கந்தென மருவினன் கவுதம னுருவம

(இ - ள்) அழகினையுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிறப்பைச்சொல்ல, இந்திரனவன் தொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலத் தனமனமுருகி, மிகத்துன்பமானது விலகும்படி விரைந்து கவுதமமுனிவர் வடிவேற்றனன் எ - று

கந்து - வேகம் (எ)

பொய்கழி கவுதமர் பூமபுன லாட
வைகறை நீங்கினா மறறது போழ்தின
மெய்கழி மனமொடு மேவிய மகவா
னெய்கனி கூந்தன்மு னின்றிது மொழிவான.

(இ - ள்) பொய்ம்மொழியகன்ற [சத்திய சீலராகிய] கவுதமமுனிவர் அழகிய நீரிலமுழுக, விடியற்காலத்து (ஆசிரமத்தினின்று) சென்றனர் அந்தக்காலத்தில் மெய்ம்மையொழிந்த மனத்துடன்பொருந்திய இந்திரன் நெய்ப்பசைமிக்க அளகத்தையுடைய அகலிகைமுன்னே நின்று இதனைச் சொல்வான் எ - று

மகவான் - இந்திரன் இது நூறு அசுவமேதஞ் செய்தவனென்னும் பொருளில் வந்தது மகம்=யாகம் (அ)

சுடர்விடு மிளநகைத் துவரிதழ்க் கனிவாயக
குடநிகர் வனமுலைக் கொடிபுரை யிடையின
மடவரல கலவியின மருவுதற கமளி
யிடுகடி தெனவவ ளெதிரிது மொழிவாள்.

(இ - ள.) ஒளிவீசும் சிறிய தந்த பங்தியும, பவளம்போன்ற உதடும், ஆதொண்டைக்கனிபோன்றவாயும, குடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுலையும, (பூங்) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெண்ணே ! உடன்பொருந்துதற்கு விரைவிற் படுக்கையிடுக வெனக்கூற, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றனள். எ - று

மடவரல் - மடம்மக்குணம் வருதலையுடையாள். (௯)

வேறு

ஒருநாளு மொழுகாத வொழுக்கமருந் தவவென்னே யொழுகப் புக்காய்
முருநாறு மலாபபொய்கைப புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னாற்றிப்
பெருகாரவத் தொடுங்கடவுட பூசைபுரி காலத்துப் பிழைபே சாவத
தருகாமப பொருளவிழைதற் கேதுறுமக கெனவென்னச சாற்றி னாள்.

(இ - ள) அரியதவதனதயுடைய முனிவரே ! ஒருகாலததும நடவாத நடக கையை நடககபபுகுநதீா அது யாது காரணம? வாசமபொருநதிய மலாயுடைய தடா கததிலே நீராடிச சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழககபபடி செயது, மிகக ஆசை யோடு சிவபூசையைச செயயுஙகாலததிலே மிககுறறததையே கொடுக்கத்தக்க காமபபொருளை விருமபுதறகு உமககுக காரணமயாது ? என்று கூறினள். எ - று. ()

படிமையிற கவுதமனா வடிவெடுததுப படாநதபெரும பாவி செய்கை
கட்டழகி யறியாது தனககணவ னெனவிதனைக கரைநத வெலலைச
சட்டமக வானமொழிவான றையலாய நீராடச சாரநதே னஙகு
வட்டமுலை யொருமாது துகிலினறி நீராடும வனபபுக கணடேன.

(இ - ள்) வஞ்சகமாகக கவுதமமுனிவா வடிவேறறுவநதமகாபாவியாகிய இந திரன செயலைப்பேரழகுடைய அகலிகை யறியாதவளாகித தன கணவரெனறு இவ வாறு சொலலியகாலததில, விரைந்து இநதிரன சொலலுவான பெணணே ! நீரா டசசெனற நான அஙகே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஓமஙகை சேலையினறி நீரினமூழகும அழகைககணடேன எ - று (௧௧)

உளமகிழ்ந் தெழுநதபெருங காமததா லுறுறறலுறுங கருமந தனனி
லெள்ளளவு மனஞ்செலல விலலையினி யுயிாவாழவு மெயதா தாகுங
கள்ளொழுகு மலாககோதாய கலவிதரல வேணடுமது கடிநதா யாகிற
பொள்ளெனநின னுயிாமாழகச சபிபபனென றுனகேடட பூவை யனனாள.

(இ - ள) மனமகிழநது தோனறிய பெருஙகாமததினால, செயதகக கருமத தில, சிறிதும மனஞ்செலலவிலலை. இனி உயிாபிழைததலும அடையாததாகும தேனசிநதும மலாகளையணிநத கூநதலையுடையாளே ! புணாசசிகொடுகக வேணடும. அதனை விலககுவாயாகில விரைவாக உனனுயிரிறககச சபிபபேனெனறுன அதனைக கேடட திருமகளபோனற அகலிகை எ - று (௧௨)

கைபபிடிததுக கனலவலஞ்நத காதனமிகுங கணவா மனங களிககுமாகக
மெபபடியோ வபபடியே யிசைநதிடுத லெழுயாககா மியலபையெணணி
யபபடியே யாகவென விசைநதமளி தனையடுததா ளமராா கோமான [ன
மைபபடிநின விழிககடையா லுயநதேனென றுடனுவநது மருஙகு சாாநதா

(இ - ள.) கையைபபற்றி அககினிவலஞ்செயத ஆசைமிகக காதலருடைய மனமானது களிபபடையும வகை யெபபடியோ அபபடியே யிணஙகியிருததல மாதாகளுக் கியலபாதலைககருதி, அவவாறே யாகுகவென்று இணஙகி, சயனத்தைச சமீபிததனள தேவராசனாகிய இநதிரன மைபபடிநதுள்ள உன கடைககடையினாலே உயிாபிழைததேனென்ற சநதோஷிதது உடனே அவளபககலிற சோநதனன எ - ற.

வேறு

செம்பொன் மணிக்கட டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவல் முகத்தரும்பப்
பம்பு மணிமே கலைகதிப்பப் பவளக் கனிவா யிதழ்துடிப்பக்
கிம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளர்ந்து விம்ம விடைநுடங்கக்
கொம்பின் மருங்கு நின்றாளைக் குடங்கை பற்றி யிருத்தினனே.

(இ - ள்.) செம்பொனாலாகிய கட்டிலில் (இந்திரன்) இனிதாகவிருந்து, சிறிய புன்னகையானது முகத்திலரும்ப, பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலாபரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவளம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கச்சுகிழி படவும், தேமல்படர்ந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், இடைதளரவும், பூங்கொம்புபோலப் பக்கலினின்ற அகலிகையை உள்ளங்கையைப்பற்றி (சயனத்தில்) இருக்கச்செய்தனன். எ - று.

மேகலை - இஃதோரணி; முனவிளக்கப்பட்டது. வம்பு - முலைக்கச்சு. இஃதிக்காலத்து இரவிக்கையென வழங்கும். திதலை - தேமல். பவளக்கனிவாயிதழென்றதை பவளவாயென்றுங் கனியிதழென்றுங் கூட்டிப் பொருள்கொளினுமையும் கனிவாய பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழெனினுமொக்கும். (௧௪)

அங்கைத் தலத்தான் முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிதம்பத் தடம்வருடிப் புகலுங் கரலீ லையும்புரிந்து
கொங்க லொடுமெவார் குழல்சோரச் சுடர்வா ணுதலு நனிநீவித்
திங்கண் முகத்தின் முத்தாடிக் திகழ்தா டனமும் பலசெய்தான்.

(இ - ள்) அழகிய கைத்தலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையை யவிழ்த்துப் புறத்தேவீழ்த்தி, பொங்கிய கடிதடத்தைவருடி, (காமநூலிற்) கூறிய கரிகரலீலையுஞ்செய்து, மலர்மாலையுடன் நெடிய அளகபாரஞ் சோரும்படி, ஒளிவிளங்கும் ஒள்ளிய நெற்றியையுமனேகத்தடவி, (பூரண) சந்திரன்போன்ற முகத்தில் முத்தமிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடனங்களையுஞ் செய்தனன் எ - று.

நிதம்பம் - பெண்குறி. கரலீலை-கையாற் செய்வதோர்லீலை. இது கரிகரமெனப்படும். யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின் தாடனம்பல என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தம்-பிரசுரிதகம் - மூஷடி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தங்கிசம் - வித்தையென்னு மெட்டையுங்கொள்க. (௧௫)

கோலத் துடையாற் றுடைநெரிக்கிக் கூன்கை யெற்றுக் முறச்சாய்த்துச்
சாலக் கனிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குறியு மாங்குறுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத நிலவுமிடங்கள் பலசுவைத்துச்
சீலக் குறிமூ டிகமாதி பலவுந் திகழச் செய்திட்டான்.

(இ - ள்) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப் பிடரியிற் பொருந்தச்சாய்த்து, கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச் சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமர்த்தி, நீல நிறம்பொருந்திய விசாலமான கண்முதலிய அமுதம் நிறைந்தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நல்ல மூடிக முதலிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டனன் எ - று.

தந்தக்குறி - பல்லாற்செய்வதோர்குறி. மூஷிகமாதி யென்றதால் மூஷிகம்- அநுசூநகம் - பிரவாளமணி - பிந்து - மணிபிந்துமாலை - கோலசாவிதமென்னு மா

றுங்கொள்க. அவை முறையே உதட்டிற் சிவப்புறப்பதித்தல் - கபோலத்தும் அதரத்தும் வடுவின்றிப்பதித்தல் - கபோலத்திற் பல்லு மிதழும் படாது பதித்தல் - அதரத்திற் பல்லைக்கப் பதித்தல் - கைமூலம் நெற்றி மார்பு துடைகளி லழுந்தப்பதித்தல் - தனங்களி லொழுங்காகப்பதித்தல் என்பர் காமநூலுடையார். அழுத்நிலவு மிடங்கள் - பெருவிரல் புறந்தாள் பரடு முழந்தாள் குய்யம் நாபி முதலியனவாம். அவ்விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழில் முதலியவற்றை இன்பநூலுட் கண்டு தெளிக. (௧௬).

கொங்கை ஞெமுங்க விருகரத்தாற் குவவு மணித்தோ ளுறவிறுக்கி
சங்க நெரியச் சிலம்பொலிப்பத் தடங்கண் சிவப்ப விதழ்வெளுப்பத்
திங்க ளுதலின் வியர்வரும்பத் திகழ்புட் குரல்கண் மிடறொலிப்ப
மங்கை யவளுங் கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக் கொடிபோன் முயங்கினாள்

(இ - ள்) முலைகளழுந்தும்படி இருகரங்களாற் குவிவாகிய அழகிய தோள்களைப் பொருந்தவிறுக்கிக்கொண்டு, வளையல்கள் நெரியவும், பாதசிலம்புகளொலிக்கவும், பரந்தவிழிகள் சிவக்கவும், அதரம் வெளுக்கவும், சந்திரனைபோன்ற நெற்றியில் (குறு)வியர் வரும்பவும், விளங்குகின்ற (எண்வகைப்) புட்குரல்கள் கண்டத்திலொலி செய்யவும், அவ்வகலிகையுங் கற்பகத்தருவைச்சூழ்ந்த காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலந்தனள் எ - று.

தடங்கண் சிவப்பவிதழ் வெளுப்பவென்றது, ஜயங்கொண்டான் பரணி 'வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத் - தோயுங் குமி விடியளவுந் தொங்குங் கபாடந் திறமினோ'' என்றபடி, மங்கையர்க்குக் காமவின்பம் விளையுங்கால் கண்சிவத்தலும் வாய்வெளுத்தலுங்குறியாமென்க.

புட்குரல் எண்வகை—அவை மயில் - புறா - அன்னம் - காடை - வண்டு - குயில் - கோழி - செம்போத்து என்பன. இவ்வொலி புணர்ச்சியில் இன்பம் விளைவுழி அம்மங்கையின் கண்டத்துதிக்குமென்பர்.

கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிருக்ஷத்திற் படர்வது ஓர்கொடி காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உவமித்தனர். இதனை, "கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமருவல்லி" யென்னும் பரஞ்சோதி முனிவர் வாக்கானுணர்க. (௧௭)

கந்து நிலையே பன்னகமே காத லரும்புங் குக்குடமே
பிந்தும் வெருகே யிணையாதி பிறங்கு கரண முறவியற்றிச்
சிந்தை களைய வுடல்களையச் செறியு முயிர்கள் கலந்தொன்றாய்
முந்தை யறியாப் பெரும்போக முழுகிக் கருத்து முற்றினான்.

(இ - ள்) (ஐவகைக் கரணங்களுடன்) கந்துநிலையும், சாடபமும், ஆசைமிகுங் கோழியும், பிறபடுகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கரணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டுயிர்களு மொன்றாய்க்கலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுகத்திலே யமிழ்ந்து மனக் கருத்தை முடித்தனன் (இந்திரன்) எ - று.

கரணங்கள் ஐவகையின் : அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸ்திதம் ஆசிதகம் ஆனமிதம் எனப்படும். அவற்றுள், உத்தானிதம் - மலர்த்தல், திரியக்கு - குறுக்கு அல்லது ஒருக்கணித்தல், ஸ்திதம் - உட்கார்த்தல், ஆசிதகம் - நிறுத்தல், ஆனமிதம் - குனித

வெனபா அனறியும, குஙிரை பாமபு கோழி பூனை முதலியவறறின பலபேதபபட்ட கரணஙகளைப் பசுகரணமெனபா.

பிரதம வெருகெனறது புணாசசிகாலததிற பினனோறகும ஆண பூனை யெனருவது, பெண பூனையின் குறியிலோா மறவிருநது அதனைப புணாசசிகாலதது வருநதசசெயதலின புணாசசிககு அததுயராறறுது தாமதிககும பூனையெனருவது கொளக. மேறபோநத ஐநது செயயுட்களின கருததை விளகக அசஙகிதமாதலின குறிபபாறுணாதலினம இவறறின விரிவெலலாம காமநூறகடலுட காணக (கஅ)

கடலிற பிறவாச சுவையமிழ்தே கருமபிற பிறவாக கொழுமபாகே
மடன்மென மலரிற பிறவாத வாசங கமழுஞ் செழுந்தேனே
யுடல மிரணடே யலதெனககு முனககு முயிரொன் றேயன்றே [தான
யடாமெய்த் தவததா லுனைபபெறறேற காவ தினியென னெனபுகழந

(இ-ள) பாறகடலிற பிறவாத சுவையையுடைய அமிாதமே! கருபபிர சததிற பிறவாத செழியகறசணடே! இதழுகளையுடைய மெலலியமலரிற பிறவாத மணமவீசுஞ செழியதேனே! எனககும உனககும உடலிரணடேயலலாமல உயி ரொனறேயலலவா? நெருஙகிய உணமைத்தவததினுலே உனனையடைநத வெனககு இனியாகவேணடுவது யாதிருககினறது? (ஒனறுமினறு) எனறு புகழ்நதனன (இந திரன.) எ-று (கக)

நனனா முறுவல வறிதருமப நயனஞ் சிறிதே முகிழ்பப
மன்னு மமளி மிசையினப வசமாயக கிடநத மடமாது
மின்னி னுடஙகி யிடைதளர மெலல வெழுநது துகிலுடுததிட
டனன மலாநீத தெனககட்டி லகனறங கிதனைத துணிநதுளாததாள

(இ-ள) நலல புனனகையானது மிககருமபவும, விழிகள சிறிது கூபப வும, பொருநதிய படுககையினமேலே இனபமயமாகிககிடநத இளமபருவமுடைய அகலிகை, மினனலபோலும இடையானது நுசிநதுதளர மிருதுவாகவெழுநது சேலை யையணிநதுகொணடு அனனமானது தாமரைததவிசினினறு நீஙகியதுபோலககட்டிலி னினறு மிறஙகி இதனைத தீரததோடு சொலலினள. எ-று.

புனனகையருமபலும, கணகள சிறுததலும, தனனைமறததலும புணாசசி நிகழ்வழியுளகுறிகளாமாதலின "நனனாமுறுவல வறிதருமப நயனஞ்சிறிதே முகி ழிபப, மனனுமமளி மிசையினப வசமாயககிடநதமடமாது" எனருா. (உ0)

வடிவே முனிவன போனறிலன வடிவிற கமழு மியனமணமுங
கடியா வினபக கலைதொழிலுங் கருதின் வேறே யிவனகளள
முடிவா சவனே யெனததுணிநது முனிபோ லடுததோய நீயாரோ
கொடிவாய திறவா விடிறசபபமே னெனருள் புருவ நுதலேற.

(இ-ள) உருவமோ கவுதம முனிவனைப்போன்றுள்ளது. இவன்தேகத தில் வீசும இயறகைமணமும, நீககபபடாத காமநூறசொழில்களும் எணணுமிடததில இவன வேறேயாவன. (ஆதலின) வஞசகமுடைய முடியணிநத இந்திரனேயென்று தீாமானிதது, (எனகணவராகிய) கவுதமமுனிவரைபபோல வநதவனே! நீ யாவனோ? ஒருவிநாடியில வாயதிறநது (உணமை) யுரையாவிடடாற சபிபபேனெனறு, புருவங கள நெறறியிலேறுமபடி (வெகுணடு)கூறினள எ-று.

இன்பக்கலைத் தொழிலென்றது புறத்தொழில் பற்குறி நகக்குறி சும்பனம் தாடனமுதலியனவற்றை. (௨௧)

மாது வினவக் கேட்டவினை மற்றும் பெறலா மின்பமென்னத்
தீது விளைவ தறியாதே திகழுந் தன்னுருவ மெதிரேதோற்றிப்
போது செருகு நறுங்கூந்தற் புணர்பூண் முலையா யானற்றக்
மீது பொலம்பூந் தவிசிருக்கும் வேந்த னென்னவின னதும்புகல்வான்.

(இ - ள்) அகலிகையானவள் (இவ்வாறு) வினவிக்கேட்டபடியால், இன்னும் (இவளிடத்தில்) காமசுகத்தையடையலாமென்று கருதி, (தனக்கு)த் துன்பம் வருதலை யுணராமல் விளங்குந் தன் வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலர்களையணிந்த நல்ல கூந்தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே! நான் தேவலோகத்திலே அழகிய (கற்பக) மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் இந்திரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுஞ் சொல்லினான் எ - று (௨௨)

அன்னப் பெடையே நின்னெழில்கேட் டயிரா ணியையும் பொன்னுலகுந்
துன்னுங் கலைமா திணைச்செல்வச் சுடர்ப்பூண் மாதை யிருமலரு
மன்னும் வெறுத்து நினைத்தாங்க மதியா நின்ற மற்றியானும்
நன்னா மனத்தா மரையிருத்தி நயந்தாட் செய்ய நினையடுத்தேன்

(இ - ள்) அன்னப்பேடுபோல்பவளே! (நானும் பிரம விஷ்ணுக்களும்) உன் னழகைக் கேள்விப்பட்டு இந்திராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு மிக்க கலைமகளையும் ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந்திய) இருமலர்களையும் மிகவும்வெறுத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம் யானும் நல்ல இதயதாமரையி லிருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யும்படி உன்னை யடுத்தேன் எ - று (௨௩)

இன்று பொருத மதவீர னின்னும் பகழி விடுந்தோறும்
பொன்றுஞ் சியந்தண் களபமுலைப் பூவாய் நின்று விழிக்கருணை
மன்ற வழங்கி யெனைத்தாங்கு மனமு முயிரு மொன்றன்
பின்னை வேறு நினைவதெலாம் பிழையே யன்றோ வென்விரந்தான்.

(இ - ள்.) இப்பொழுது போர்செய்த வீரனாகிய மன்மதன் இன்னுந் தன் (மலர்ப்)பாணங்களைச் செலுத்துந்தோறும், பொன்னாலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச் சாந்து பூசிய அகலிகையே! உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதியாகக் கொடுத்து என்னைக்காக்கு மனமும் உயிரும் ஒன்றன்பிறகு வேறுவகையாகக் கருதுவனவெல்லாங் குற்றமேயல்லவோவென்று யாசித்தான் எ - று. (௨௪)

பதியி னடுத்த கொடும்பாவி பகரக் கேட்ட மாதழன்று
மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறாக் களங்க மென்குலத்துப்
பொதிவித் தெனது கற்பினையும் பொதித்தாய் முனிவன் றிருவுள்ளங்
கொதிவித் தெனையுங் கெடுத்தாய்நீ கோவே யென்னு மமையத்தில்.

(இ - ள்) தன் கணவனைப்போல்வந்த கொடும்பாவியாகிய இந்திரன் (இவ்வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கோபித்து, சந்திரனிடத்திலுள்ள களங்கத்தைப் போல எக்காலத்து மகலாத களங்கத்தை என்குலத்திற்குச் சேரச்செய்து, என் கற்பு

நிலையையுங் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமூட்டி எனையுங் கெடுத்தாய் நீ தேவராசனோ' என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே எ - று.

நீகோவே என்றதில் ஏகாரம் வினைப்பொருள். இவ்விழுக்கிளையுடையோனை அரசாகத்தக்கவனல்லனென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய வினா (உரு)

வேறு

புலரியின் மனையகல் கவுதமனும் பொழிமது மலர்நறும் புனலாடிக்
குலவிய செபமுத லியவாற்றிக் கோதறு விடியலின் மீண்டெய்தி
நிலவிய வாய்தலி னிடைநின்று நேரிழை யவள்புனல் கொணர்கென்றா
னிலவிய முகலிகை புனலேந்தி யீந்தனள் பண்டுறு மியல்பின்றி

(இ - ள) வைகறைப்பொழுதில் ஆச்சிரமத்தினின்றகன்ற கவுதமுனிவரும், தேன்சொரியும் மலர்கள்பொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிக்கஜபமுதலியவற்றைச்செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டுமவந்து, விளங்குகின்ற கடைவாயிலில் நின்று, பெண்ணே! (கால்கழுவ) நீர்கொண்டுவருக வென்றனர் இல்வங்கணியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையின்றி நீரைக்கொண்டுவந்து கொடுத்தனள் எ - று

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோர் பரியாயநாமம பண்டுறுமியல்பாவது நீராடி ஆச்சிரமத்தைச் சுத்திசெய்து முனிவர் வருகையை யெதிர்நோக்கிப் பீடமிடுதல் முதலியன. (உசு)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகமவேறு
கொண்டதென் னுதல் மிடவில்லை கொம்மென வறல்கொடு வரவில்லை
மண்டிசை வசனமுந் தரவில்லை மற்றுநின் னுடலமுஞ் சுசியில்லை
பண்டைய ளல்லுள துரையென்றான் பனிமொழி மடவா ளிதுசெய்தாள்

(இ - ள) முனிவர் தலைவராகிய கவுதமமுனிவர் அதனைப்பார்த்தும், இளமான சாயலையுடையாளே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சந்திரன்போன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதுகாரணம்? பீடமபோடவில்லை விரைந்து (காலகழுவுதற்கு) சலங்கொண்டு வரவில்லை மிக்க இசையையுடைய வாயமொழியுங் கொடுக்கவில்லை. அன்றியும் உன்தேகமுஞ் சுசியாகவில்லை நீமுன் (இருந்தவகை) இருந்தவளல்லை. உள்ளதைச் சொல்கவென்றனர் குளிர்ந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று

கால்கழுவு நீரைப பாதப்பிரக்ஷாளன ஜலமெனபர். (உஎ)

உள்ளமொ டுடலமு நடுநடுங்க வுயிர்த்துணை நாயகன் கழல்சூழ்ந்து
வெள்ளுறு நாணினன் முகங்கோட்டி மென்மொழி குழறிட நிலங்கிளையா
வள்ளணி வடிவுகொண் டமையவர்கோன் வந்தெனை தனிநல மருவுண்டா
னெள்ளள வடியனு முணரகிலேனென வுறுசெயன் முழுதுரைசெய்தாள்.

(இ - ள) மனமும் தேகமும் நடுநடுங்கவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதமமுனிவர் பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளுறு நாணமுடையவளாய முகத்தைவளைத்துக்கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளறும்படி பூமியைக்கிளைத்துக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இந்திரன் (தேவரீருடைய) உருவத்துடன் வந்து என் அழகிய சுகத

தைப்பொருந்திருனை (இதனை) அடியேன் என்னவும் அறியேனென்று பொருந்திய செய்கைகளையெல்லாம் (மறையாது) கூறினள் எ - று.

வெள்ளுறு நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம் நீலங்கிளைத்தல் - மாதர் நாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற் பூமியைத் தோண்டுதல். இளையா - செய்யா வெனனும் வாய்பாட்டிறந்தகாலப் பெயரெச்சம். (௨௮)

உருகிய மனமொடு மனைநல்லா ளுரைசெயு முனமுனி கதமுள
விருபுரு வமுநனி நுதன்மேலுற வினைபடு மெரியென விழிசேப்பக்
கருவியு முடலமு மெனவென்றுங் கலவிய நமதுள மறியாயோ
வொருவுத லறவொரு வனினின்ப மேவினை சிலையுரு வாகென்றான்.

(இ - ள்) மனைவியாகிய அகலிகை கரைந்தமனத்துடன் (இவ்வாறு) சொல்வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவர் கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் நெற்றியின் மேலேறவும், கொழுந்துவிடும் அக்கினிபோலக் கண்கள் செவக்கவும், கரணங்களுந் தேகமும்போலக் கலந்த எமதுள்ளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்திலையா? அசசப்படுதலின்றி யொருவனிடத்தில் இன்பமநுபவித்தனை (ஆதலின்) கல்லுருவாகுக வென்று சபித்தனர் எ - று.

கதம் - கோபம் புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவத்தலுங் கோபக்குறி. கருவி - அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள். (௨௯)

வனமவள ரழலென வளைசாபம வருதலு மகலிகை விழிமல்கு [றே
புனலொடு கணவனை யெதிர்நோக்கிப் புரைபிழை யொருவுதல் செய்வன
பினமொரு வருமுரை செயுமுன்னம் பெருமநின் செவியுற வறிவித்தே[ன.
னுனதருள கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுரையெனமுனிசொல்வார்

(இ - ள்) காட்டில் வளர்கின்ற அக்கினியைப்போல, முனிவரிட்ட சாபமானது வருதலும், அகலிகையானவள் கண்களில்மிக்க நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பார்த்து, எம்பெருமானே! செய்த குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டன்றோ வேறொருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செவியிற்பொருந்த வுரைத்தேன்? தேவரீர் திருவருளால் எனகுற்றமுஞ் சாபமுமொழியும் வகையுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவர் சொல்கின்றார் எ-று.

வேறு.

இக்கு வாகுவின் குலத்திடை யிராமனென் றண்ணலே
யக்க ராசலங் காத்தவ னவதரித் திடுமத்
தக்க காவல னுளப்படும் பொழுதுவெஞ் சாபத்
துக்க நீங்கிமுன் போலெனைத் தோய்வையென் றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) பெண்ணே! இக்ஷுவாகு வமிசத்தில் இராமனென்னும் பெயருற்று, அவ்விஷ்ணுமூர்த்தி யவதரிப்பான் அந்தத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவ்விய சாபத்துன்பமொழிந்து முன்போல வென்னைக் கலப்பையென்று கூறிவிடுத்தனர் கவுதமமுனிவர் எ - று.

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை, யானை.

கராசலங்காத்தது—பூர்வம் திரிகூடபர்வதச்சாரலில் ஓர் யானைவேந்து அநேகம் பிடியானைகளுடன் ஓர் மலர்ப்பொய்கையில் நீர்விளையாடல் செய்கையில் ஓர்

முதலையதன்காலைப்பற்றியீர்க்க, யானை தன்னாற்கூடியவளவு முயற்சிசெய்தும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே என்று தியானிக்க, அவர் கருடவாகனமிவர்ந்துசென்று சக்கரத்தால் முதலையைச் சங்கரித்து யானையை உயிர்காத்தனரென்பது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவங்கள்] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அத்தியாயம்

"வேதநூ லொருங்கு ணர்ந்து விரியுமெய் யறிஞருள்ளப்
போதுசேர் சோதி பொன்னிற பொலிவொளிபோல வெங்கு
நீதுறு தருளினர்யார்க்குந் தெரிவுறு துறைந்து நின்ற
ஆதிகா ரணனவ் னினனே யளிக்கவென் றழைத்தனனே

கூப்பிடு குரல்கேட் டோடிக் கொழுமணிச் சுடிகை நெற்றிப்
பாப்பணை யகற்றி வெய்ய படாசிறைக் கலுழ னூர்ந்து
தீப்பொழிந் திலங்கு கூர்வாயத் திகிரிகைத் தாங்கி யாவுங்
காப்பவன் பிறைவெண் கோட்டுக் களிறுமுன் னெய்து றானால்"-எனவும்,

"எறிசுடர் விரிக்குநேமி யெறிந்தன னெறித லோடும்
பிறைபுரை யெயிற்றுப் பேழ்வாய் பிளந்துவெவ் விடங்கா துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்னா லடைந்தவவ் வுருவு நீத்து
விறலுடை யூகூ வெனனும் விஞ்சைய னுயிற் றனனே"—எனவும்,

"விழுமிய விசைநூ றோர்ந்த விஞ்சைய னுய வன்னோன்
பழமறை முதலி பாதம் பழிச்சினன் பதியிற் போயான்
அழிவறு தவத்தின் மிக்க வகத்தியன் சாபந் தீர்ந்து
மழைமதக் களிறு மாயன் வரம்பில்வீ டுற்ற தம்மா"—எனவும் வருவனவற்றா
லுணர்க. (௧௧)

அங்கு வனசிலை யாயின ளகலிகை யுந்த
நங்கை தன்செயல் கேட்டன ளிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டவாதமைப் பிழைக்கு
மங்கை யாக்குநன் றுரைத்துமென் னருமவண் பயனே.

---

* சிலர் ஆதிமூலமே யென்ற யானையை அநுக்கிரகித்தவன் சிவனா? விஷ்ணுவா? விஷ்ணுவேயாதலின் அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசங்கைசெய்து வைணவத்திற் கிதிலேற்றங் கற்பிக்கின்றனர் உள்ளபடியே இக்கஜேந்திரன் விஷ்ணுபக்தன் இவன் பூர்வ ஜன்மத்தில் இந்திரத்துய்மனென்னும் பாண்டியன் இவன் பொதியமலைச் சாரலில் ஓர்கால் விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் அகஸ்தியபகவான் ஆங்கெழுந்தருள, இந்திரத்துய்மன் அம்முனிபுங்கவரைக் கண்டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவர் சினந்துசபிக்க யானைவடிவேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்று விளித்தானாகலின் அவன் வழிபடு கடவுளான மாயோனாற் காக்கப்பட்டனனென்பது சமாதானமென்றுணர்க.
இதனையும் ஷை புராணம் - ஷை அத்தியாயம்.

"இமிழிருள் சுவற்றும் வேலா னெழுந்தில னிருந்தா னென்னத்
தமிழ்வரை தன்னஞ் சாரற் றடவரை முனிவ சபிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி தூங்குங் கருங்கவுள் வேழ மாகி
உமிழ்கனற் றிகிரி மாய னூலவிலவீ டுற்றா னன்றே"—எனபதனானுணர்க.

(இ - ள்) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடிவாயினள் அந்த அக லிகையின் விர்த்தாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியிலுள்ளோ அக்கினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதர்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துக் கூறியும் வண்மைதங்கிய அதனப்யன் யாதாகும்? எ - று.

நால் நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - நெய்தலென்பன (௯௨)

அடம்பு வேய்ந்தவர்க் கன்பனு மருந்தவன் மனையை
யிடும்பை மூழ்குமா சபித்தமை யிலஙிருந் தறிந்த
கடம்பெய் வாரணன் செய்வினை கருத்தினை யாப்பக்
குடம்பை யாப்புறு முலண்டெனப் புகவிடங் காணான்

(இ - ள்) அடப்பமலரை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அருந் தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவர் தம் மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக)த் தன் பத்தில் மூழ்கும்படி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மதநீரைச் சொரியும் (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தான்செய்தகுற்றம் மன தைப்பந்திக்க, கூட்டைக்கட்டும் உலண்டுபோலப் புகலிடம் (எங்கும்) காணாதவ னாய் எ - று.

உலண்டு - கோற்புழு அல்லது சிலந்தியெனக (௯௩)

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளிப்பினுங் காய
முடலவி ராயுயிர் சுடுவதே போலுமவன் சினமு
மடலை யாக்குமே யெனவழி கின்றவ னுங்கு
முடலை யாக்கையின் பூஞையாய் வெளிக்கொள முயன்றான்.

(இ - ள்) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், மலையிலொளித்துக்கொண்டாலுங் காமமானது உடலிற்கலந்து உயிரைச் சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாம்பர் செய்யுமேயென்று நெஞ்சழிகின்றவனாகி, அப்பொழுது முருட்டுத் தேகத்தையுடைய பூனையாகி வெளியேசெல்ல யத்தனித்தான் எ - று

பூஞை - பூனை

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நாலடியார் - பிறர்மனை நயவாமை

'ஊருள் ளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்''—என்பதனுணர்க (௯௪)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும் விலாளத்தைப் பார்த்தித்
தோற்ற மானவ னிந்திர னென்றதுணிந் தியார்நீ
சாற்று போகலை யென்றலுந் தனதுருக் காட்டி
யேற்ற மாகிய வுரமெலா மிழந்துநின் றனனால.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவர் வருந்துகின்ற பூனை யைப்பார்த்து, இவ்வடிவாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யாவன்? சொல்! போகாதே! என்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயர்வாகிய வலிமைமுற்றும் போக்கி [எளியனாய் அடங்கி] நின்றான் எ - று (௯௫)

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னென்
றொன்று வேட்டுவந் தாயகத் துடன் முழுவது மியோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால்.

(இ - ள்) பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுன்னைச் சாம்பராக்குவேன் இந்திரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகம்பாழாகுமேயென்று விடுத்தேன்) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனர் எ - று. (௬௬)

அளிந்த தீங்கனி வளிபொர வவனிவீழ்ந் தாங்குத்
தெளிந்த மாதவன் செப்பிய சாபமே வுதலும்
விளிந்த வாவியன் விளைவினை நினைதொறு நெஞ்ச
நெளிந்து தாங்குறாத் துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள்) பழுத்த மதுரமான பழமானது காற்றுவீசுதலால் நிலமிசை வீழ்ந்தாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிவர் கூறிய சாபமொழிவந்து பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவன்போன்று நிகழ்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மனநடுங்கித் தாங்கமுடியாத துன்பத்துடன் அவ்விடம்விட்டுப் பிரிந்த இந்திரன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்

இந்திரனை வலாரி யென்றது,

பூர்வம் வலனென்னுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவராலு மிறவாமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின், தன்தேகம் நவரத்தினங்களாதலையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்திரன் அவனுடன் போர்புரிந்து வெல்லும் ஆற்றலில்லாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செயிக்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனே! உன் வல்லமையை மெச்சினேன் நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள், கொடுப்பேனென்ன, வலன் இந்திரா! ஈசனளித்த வரமெனக்கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெறவேண்டிலேன். நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம் நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்களிருப்பின் கேட்க தடையின்றிக் கொடுப்பேன் கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் றோற்றோடிய பழியை யடைவேனென்ன, இந்திரன் இதுவே நல்லசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ சுத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லைத் தவறாதவனாயின், யான் கைலயங்கிரிச்சாரலில் யாகஞ்செய்யப் போகின்றேன் அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன் தான் புகழுடம்புடன் நவரத்தின வுடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்திரன் கொன்றனனென்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம் - மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

"ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்பால்
வேறியான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ நினக்கியா தெண்பாற்
கூறுதி விழைவ தின்னே கொடுக்கல னாகி னின்போற்
பாறுவீழ் களத்திற் பட்ட பழிப்புகழ் பெறுவ னென்றான்"—எனவும்,

"மாதண்ட வலவன் மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் வெள்ளி

வேதனை மெய்தி யாங்கோர் வெளினியான் புரிவ னியப
போதனாக கூட்ட வாவாய்ப போதுவா யென்ன நோந்தான்'' — எனவும்,

'யாத்தனா தருப்பைத் தாமரை ஊர்தியால் யாத்த சிங்கப்
போதெனை நின்றுன வாயைப புதைத்துயிர்ப படங்க விட்டி
மாயத்தனா மாயந்த வள்ளல வெனுமந்தார மாரி
தூர்த்திட விமான மேறித தொலவிதி யுலகஞ் சாரந்தான்'' — எனவும்,

"அத்தகை யாவின சோரி மாணிக்க மாமபனை முத்தம
பித்தமவை பேய மெனபு வச்சிரம பித்தம பசசை
செயத்தவெண ணீணங்கோ மேதந் தசைதுகிர் செயுந் கனிவ
மெயத்தவை புருட ராக மிலைந்த மணியினம் றோறும்'' - எனவும் வருவன
வற்றுனுணர்க (கஎ)

கற்ற கலவியு மவுணர்கள் கருத்தலை யுருட்டிப
பெற்ற செலவமு மிமையவர் சாட்சியும பிறவு
முற்ற காமத்தி னெருந்தழற் பொறியினால் நீங்கா
கற்ற போலவும் வீழ்ந்தவன் கனாந்தவ னழுதான

(இ - ள்) யானகற்ற கலவிகளும், அசுரர்களுடைய வலிய சிரங்களை(க் கொய்து) உருட்டியடைந்த பாக்கியமும், தேவலோக ராசரிகமும், பிறசெலவங்களும (அறியாமல்) பொருந்திய காமத்தினமேல், ஒரு நெருப்புப்பொறியால் வெந்தழிந்தாற் போல நீங்கினவோவென்று இடிந்த (மனங்)கனாந்து புலம்பினன் எ - று

அழிந்தனன கனாந்தனன - முற்றெச்சங்கள்
தழற்பொறியைப புலிங்கமெனபர் (கஅ)

ஒற்றை யோனிய ருப்பத்துமவேற் றுடைவ ருணர்வே
நிற்ற றுணுவ ரதுபல வாகி நீக்க மறமேல
முற்று யாக்கையை முழுவதுங் காப்பத முறைமென
றுற்று மாமடித் தாமரை நாளத்தி லொளித்தான்

(இ - ள்) ஒரே யோனியையுடைய மாதர்கள் (உடலிற் சேர்) உறுத்திருப்பினும், வேற்றுப்புருடர்களுடையே நிற்பதற்கும் வெட்கமுடையவர்கள் அவ்வகை யோனி யெண்ணிறந்தனவாகி நீக்கமின்றி, நிரம்பியுள்ள தேகத்தை, முழுவதுங் காப்பதே இரமமென்று (மனதிற்)கொண்டு, (மகமேருவிலுள்ள) மகாமடுவிலே ஓர் தாமரை நாளத்திலொளித்துக் கொண்டிருந்தான் எ - று (ககூ)

அளவில் பாதகத் தாலொரு பெண்ணுரு வாமே
லளவில் பெண்ணுரு வாவதற் காக்குயர தக்கமே
யளவில காதலிற் பிறனமனை யணிநல நுகர்ந்து
லளவில் யோனிமெய் யமரர்கோ னடுத்தலி னம்மா

(இ - ள்) எல்லையிலலாத பாதகங்களால் ஒருபெண்ணுருவுண்டாகும். எண்ணிலலாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராசனாகிய இந்திரன் பெறுதலின், ஐயோ! அளவிலலாத ஆசையோடு அன்னியமாதின அழகிய நலத்தை நுகர்தலெல்லையில்லாத பெண்ணுருவங்களாவதற்கு (ஏதுவாக்ச்) செய்த பாதகமேயாம் எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்கள் கவிக்கூற்று (உ0)

பொற்ற நலமெழிற் புலோமசை யாதியோ ரிருப்பக்
கற்றை மென்குழ லொருத்தியாற் காவலன் கரந்தான்
பெற்ற தைச்சிறி தாக்கியே பெருந்தி லிச்சை
முற்று விக்குமா றவ்வலி யாவரே மொழிவார்.

(இ - ள்) நல்ல அழகைத்தாங்கிய இந்திராணி முதலிய மங்கையர் (எண்ணிறந்தோர் புலோமசையின்பத்தர) இருக்கவும், கற்றையாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய ஒரு பெண்ணால் இந்திரன் (சாபமேற்று உடலாணி) ஒளித்தனன் பெற்ற பொருளைச் சிறிதாகமதித்துப் பெறாத பொருளில் விருப்பமுடிக்கும் அவ்வல்லமையை எவர்தாம் நீக்கவல்லவர்? எ - று.

புலோமசையாதியோர் என்றதில் ஆதியோர் என்றது அரம்பை முதலிய எண்ணிறந்த தேவதாசிகளை.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கியே பெருந்திலிச்சை முற்றுவித்தலென்றதை,

நீதிநெறிவிளக்கம்

"பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளும்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா —என்பதனானுணர்க (௪௩)

இன்ப மாதரார் போகமென் றியம்புவ ரறியார்
துன்ப மாகுமோ வின்பமுஞ் சுராபிரா னொருமா
தன்பி னாலழி யாத்துய ருழந்தனன் கணேசன்
றன்ப தாம்புய மலதுவே றின்பெனத் தகுமோ.

(இ - ள்) சுகமென்பது மாதர் சம்போகமென்று (உண்மை) தெரியாதவர்கள் சொல்லுவார்கள் (அப்படியாயின்) இன்பமும் துன்பத்தை யுண்டுசெய்யுமோ? (செய்யப்படாதாகலின் அஃதின்பமன்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவர்கட்கிறைவனான இந்திரன் ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாத்துன்பத்தை யடைந்தான் (ஆனால் உண்மையாக) கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையல்லாமல் வேறொன்றை இன்பமென்று சொல்லத்தகுமோ (சொல்லத்தகாது) எ - று (௪௪)

*இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௦௨.

கடவுளர் குருவுக்குக்

கவுதமருபதேசித்தபடலம்.

இந்திர னெய்திய செய்தி
[illegible] வண்டி யெழிபட்
[illegible] ராசனைச் சூழ்ந்தினர்
[illegible] கரியனைக் கண்டிலார்.

(இ - ள்) இந்திரன் (கவுதம முனிவர் சாபத்தாற் பெண்குறியுரு) அடைந்து மறைய [illegible] இருந்தாரும் (அதனையுணராத) தேவர்கள் இந்திரனுடைய பாதங்களைப் பணியும்படி

முனபோல அரசசபையை யடைந்தாரகள. கட்டுத்தறியையுடைய ஐராவதத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரனைக் கண்டாரில்லா எ - று.

அந்தரம் - ஆகாயம் அந்தரா - ஆகாயவாசிகள (ரு)

தவளவெண் ணகைமுகிழ் சசியொடு
முவளக முறைபவ னுமெனத்
திவளறை நெடுநமர் தேவர்க
ளவளவ னிலையென வருகினார்.

(இ - ள) தாவளயமான வெள்ளிய புன்னகை யரும்பும் இந்திராணியுடன் அந்தப்புரத்தில் இருக்கின்றனனுமென்று, நெருங்கிய சபையில் பொருந்திய தேவர்களெல்லாம் அவ்விந்திராணி அவனை யிலலையென்று கூறப்பயந்தார்கள், எ - று.

உவளகம் - அந்தப்புரம் (சு)

படிநில முழுவது மபரவையுங்
கடவரை நிரைகளுஞ் சதுமுக்
னெடியவ னுலகமுந் தேடியுங்
கடவுள ரிறைவனைக் கண்டிலார்

(இ - ள) உலகமுழுவதும், சமுத்திரமும், விசாலமான மலைவரிசைகளும், பிரமன் விஷ்ணு இவர்களுலகங்களும் (ஆகிய) இடங்களில், தேவராசனாகிய இந்திரனைத்தேடிக் கண்டாரில்லா எ - று

நெடியோன் - முற்றெச்சம் (எ)

இன்னண மமரர்க ளினைவுழிப்
பொன்னுல கொருநின் மப்புக்கனம்
பொனனொடு நமதடி போற்றினா
முன்னவன் மரபுவி ளுயினோர்

(இ - ள) இவ்வகையாகத் தேவர்கள் துன்பமடைந்திருக்குங்காலத்தில் (நாம்) சுவர்க்கலோகத்தை யொருநாளடைந்தோம் தேவர்கள் (தமது குருவாகிய) பிரகஸ்பதி பகவானுடன் நமமுடைய பாதங்களைப்பணிந்து தமதரசன் மரபைக்கேட்டார்கள் எ-று

நாரதர் திரிலோகசஞ்சாரியாகலின் இந்திரன் மரபை யவர் அறிவரென்றுகருதித் தாம் சென்றபொழுது வினவினரென்க (அ)

வேறு

விண்ணிய வமரர்க டெரிவுற வெடிபடு குரலிடி யுயரிய
சினமுமிழ் குலிசியி னுறுதுயர் செப்பினன் மன்னவரு மொரு
ரிணியெவ ரசுரர்கள் ருதலுக்கண் டெழின்மிகு சசியுயி ரோமப்பு
ரனைவருமமுறிபடு மிந்திரற் கதுகுமோவோ மாமுனிவர்.

(இ - ள.) (நம்மை யவ்வாறு) கேட்ட தேவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி, (அண்டமுகடும்) வெடிபடத்தக்க குரலையுடைய இடியை (கொடியாக) உயர்த்திய, கோபத்தினையுமிழ்கின்ற வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைச் சொன்னோம். (அதனை) யாவருமுணர்ந்தனர். இனியாவர் [illegible]

முதலுங்கண்டு, அழகுமிகுந்த இந்திராணியின் உயிரைக்காப்பவர்? எல்லோரும் சூழ்ந்து பாவஞ்செய்யும் இந்திரனுக்கு அச்செயல் தகுந்ததோ? என்று மயங்கினார்கள். எ - று

குலிசி - இந்திரன் குலிசம் - வச்சிரம் (௫)

இந்திர னெய்திய சாபநோ யெவ்வகை யெவரொரு முயலினுந்
தந்தவர் கருணையி னல்லது தாழ்ந்திட லரிதுதம் மனையையுங்
கந்தல்க் கல்லென வாக்கினார் காறறுந் தினைசக ளாயினும்
வந்தனை முனசெய் திரத்துகாம வாமென வெண்ணியு மழுங்கினர்

(இ - ள்) இந்திரனடைந்த சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவரொருவர் (நீக்க) முயற்சிசெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதமமுனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற் குறைதலரிதாகும். தம்மனைவியாகிய அகலிகையையும் வலிய கல்லாகச்சபித்தனர் அவர். இதனை யொழித்தற்கு இணங்காராகிலும், நாம் யாவரும் வந்தனைசெய்து வேண்டிக் கொள்வோம் வாருமென்று எல்லையுமழைத்தார்கள் எ - று (௬)

நானுமக் கவரொடு நண்ணினே னவையறு மதிமிகு குரவனுந்
தேனிவர் கற்பக மாலிகைத் தேவர்க ளனைவருங் கவுதமர்
கானிவர் மலரடி முறைமுறை கடிமலர் தூவிவ ணங்கினர்
என்பொடு மனமு நெகிழ்ந்துக வொலிகெழு துதிபல வுரைசெய்வார்

(இ - ள்) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். குறைவற்ற அறிவுமிகுந்த பிரகற்பதி முனிவனும், வண்டுகள் பொருந்திய கற்பகமலர் மாலையணிந்த தேவர்கள் யாவரும் கவுதமமுனிவருடைய மணந்தங்கிய மலர்போன்ற பாதங்களை முறைமுறையாக வாசம்பொருந்திய மலர்களானர்ச்சித்துப் பணிந்து (எதிர்) நின்று, எலும்பும் மனமும் நெகிழ்ந்துருகும்படி ஓசைமிக்க பல தோத்திரங்களைப் (பின் வருமாறு) சொல்வார்கள் எ - று. (௭)

வேறு

செம்பொன் மால்வரை யிமயமெண் சிலம்புடைக் கணமு
மம்பு ராசியி னடைகரை மணலுமவா னுடுவும்
பம்பு வானமழைத் தாரையும் பார்த்தள விடினும்
வம்பி லாயருணைப் பெருமையா ரளவிட வல்லார்.

(இ - ள்) பெரிய செம்பொன் மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், இமயமலையும், அஷ்டகுலபர்வதங்களும் (ஆகிய) இவற்றின் கணத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைகரையிலுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களையும், நெருங்கிய பெரிய மழைத் தாரைகளையும் (ஒருவர்) பார்த்து அளவிட்டாலும், அசப்பியமில்லாத தேவரீருடைய நற்குணத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவர் யாவருளர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று

என்றும் வறட்டெய்திய பொழுதினங் காலத்
தங்க வித்திய துசிமுன் விளைத்தெவர் தமக்கும்
பொங்கி ருஞ்சுவை யடிசில்க ளித்தனும் பொழிந்த
செங்கை யாளநின் பெருமையார் தெரிக்கவல் லாரே.

(இ - ள்) எக்காலத்திலும் வறப்பெய்திய காலத்தில், சிறுகாலைப்பொழுதிற் பொருந்த விதைத்தமையுடைச்சிக்காலத்திற்றுமுன்னே விளைவித்து(ஆங்குற்ற) முனிவோ

ளெல்லாருக்கும் அதிகரித்த பெருஞ்சுனையுடைய உணவுதனை நாடோறும் (மேகம் போலச்) சொரிந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமமுனிவரே! தேவரீருடைய பெருமையை யாவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்கள்? எ - று. (௧)

வேலை யுண்டனன் குறுமுனி யுலகமும் வேறே
சால விச்சுவா மித்திரன் சமைத்தனன் சிவனார்
கோல விந்திர னேச்சிய கொலைப்பழுத் தொழுக்கு
சீல வச்சிரத் தோடுகைத் தம்பனஞ் செய்தார்

(இ - ள்) அகத்தியமுனிவர் சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்தனர் விசுவாமித்திரமுனிவர் வேறே யுலகத்தையும் மிகுதியாகப்படைத்தனர் சிவனமுனிவர் அழகிய இந்திரன் தன்மேலோச்சிய கொலைத்தொழில் மிக்கு விளங்குஞ் சிறந்த வச்சிராயுதத்துடன் கையையுந் தம்பனஞ்செய்தனர் எ - று

இந்திரனுக்குத்தோற்ற விருத்திராசுரன் கடலிலொளிக்க, அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இந்திரன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிய அகத்தியமுனிவர் கடலைப்பருகி அவனை வெளியே காட்டினராகலின் "வேலை யுண்டனன் குறுமுனி" என்றார் இதனை,

திருவிளையாடற் புராணம்

'கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்தமுக் தெலலைத் தாக்கிப் பருகினன் பிறைசோ மகனி
யையன் தருளைப் பெற்றாற் கதிசய மித்தனகொன் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ" —என்பதனாலுணர்க

"உலகமும் வேறே சால விச்சுவா மித்திரன் சமைத்தனன்'' என்றது—வசிட்டரிடம் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திரமுனிவர் தம்மைச் சரணடைந்த திரிசங்கு என்னும் மன்னனுக்குத் தமது தவவலியால் நூதன சுவர்க்கம் படைத்த பொழுது, அதைச்சூழ மற்றும் பல உலகங்களையும் படைத்தனரென்பது. இது பல நூல்களிலும் பிரசித்தம்

சையாதி யரசன் மகள் மலர்கொய்து விளையாடி வனத்திற்சென் றுலாவுகையில், ஆங்குப் புற்றினுள் மறைந்து தவமியற்றி நின்ற சிவனமுனிவரை யறியாது துன்புவிளைக்க, அதனை யறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்துத் தன் மகள் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கச்செய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினன். சிவனமுனிவர் அம்மங்கையுடன் வாழ்க்கையில், அவர்க்கு காமுற்றுவந்த அசுவினி தேவர்களால் இளமைப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு விசேடத்தையுமறிந்து, அதற்குப் பிரதியுதவியாக அவ்வசுவினிதேவர்க்கு யாகத்தில் அவிப்பாகமளிக்க, அதனைப்பொறாத இந்திரன் போர்க்கோலங்கொண்டேவிய வச்சிராயுதத்தைத் தம்பிக்கச்செய்தனர் என்பது சரிதமாதலின் "கோல விந்திர னேச்சிய கொலைப் பழுத் தொழுக்கு - சீல வச்சிரத் தோடுகைத் தம்பனஞ் செய்தார்" என்றார். இதனை இந்நூலாசிரியரியற்றிய

பூவாளூர்ப்புராணம்

"பாழி கற்றவ வல்ல வனயகர் பாக மன்றளி றுத்தலு
மூழி யவிகெ னக்கி வர்க்கரு மேறு யர்த்தவன் வேலவ்வயப
பூழி செய்திவ னூவி புன்மையின் போல தனுநிவி டேனெனக்
சூழி வெண்களி றுந்தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின னாதலிக்கா

கண்டு மாத்வ ஈஞுளியானிக ளாகத ஊரிகவ னறதவண
மண்டு மேவளவியின் முனைனி ருநதிடு மாறற லக்குரு மேறளுன்
மிணடி மேலவிழும வசரி ரதநினை வெயது சோசனின னபபடை
அணட ந்னறது கற்பி ஞர்விழிக களுக காமுகா வெஞவசன "—எனவருஞ
செயயுடகளாறுணாக (௪0)

வால கிலவியா வலாரியை வேறுற வருததா
சீரிஅ முதகம வாசையா விருநதல மிதுதக
சீல மலகுறந வெசரிசனம பரிசனம வசன
ஞால வைப்பிடை பாவஙக ணவிவை வன்றே

(இ - ள) பொருந்திய உததமரே! வாலகிலலிய முனிவாகள இநதிரனை வேறாகச சிறுடிசெயதாாகள ஆகையால, பெருந்தவஙகளை மிகுதியாகவுடைய நவலொழுககமிகக தேவரீருடைய தெரிசனமும பரிசனமும வசனமு முதலியவறறால உலகததிலே பாவஙகள அழிவனவலலவா? எ - று.

* வாலகிலவியாகள ஒருகாலததில இநதிரனை வேறுகச செயதாாகளெனபது புராண சரிததிரம தரிசனம பரிசனம வசனமெனபவறறுள தரிசனம - பாாததல, பரிசனம - தொடுதல, வசனம - சொலலல "ஆமை மீன பறவைபோல" என்றா பிறரும் மீன முடடையைப்பார்ததும, பறவை முடடையை அடைகாததும், ஆமை வசனிததுங காககுமெனபது இவறறைபபோல ஞானி கணணுற பார்ததும கையாற பரிசிததும வாயால ஆசீாவதிததுந தன்னை யடைநதவனைக கிருதார்த்தனாககுவ னென்பது (௪௧)

பார்த மகக்குப காரமே செய்வது பயின்றீர
சரண டைநதவா தமைமிக்க தாஙகுவீ ரென்று
புரவ லனபொருட டுமைசசர ணடைநதனம புகலவீ
ரொருவ ரிலலென வுவபபுறு மினசொலா லிரந்தாா

(இ - ள) நலலவாகருகவிசெயவதையே பழகினவரே! அடைககலம புகக வாகளை மிகவும ஆதரிபபவரே! எமமரசனுகிய இநதிரனுக்காகத தேவரீரைச சரண மடைநதோம. அடைககலம புகுதறகு வேறொருவருமிலலெனறு, (கவுதமமுனி வர்) களிப்புறததகக இனிய சொறகளால யாசிததாாகள எ - று (௪௨)

இரநத வானவா முகததினை நோக்கினன் திருடி
புரநத ஞானநேத திரஙகளாற பராததிடப படுவீா
சுரந்த வாட்டமோ டெதிருறப் போநதனிா சுராகாள
ஈரந்தி டாதுமக் காவண களையிவைக ளெனறன

(இ - ள) கவுதமமுனிவா (அவ்வாறு) யாசித்த தேவாகள முகததைப் பார்த துக்கொணடு, விசாலித்த ஞானவிழிகளாற் பாாககப்படுவீாகள்! தேவாகளே! மிக்க மனவருததததுடன் என்னெதிரிற் பொருகத வந்தீாகள. ஒளிககாமல உஙகளுககு (தான்றல்) ஆகவேணடுவனவற்றைச் சொல்லுவதைகளென்றாா எ - று. (௪௩)

உறுவ ரன்றிரு வார்த்தைகேட டெப்பராா புலகு
முறுகு [illegible]

முறையில் சிந்தைதனை மதிவெந்திர கடலெனை மகிழ்ந்து
சிறுமை யுண்டுகொல் சேர்ந்தவர்க் கென்றுசெப் புவார்கள்.

(இ - ள்.) சிரேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் கூறிய திருவார்த்தையைக்கேட்டு, தேவர்களெல்லோரும் தீமைசெய்யுந் துன்பமுழுவதையு மொழிந்தோ மென்று, குற்றமில்லாத தமது சிந்தைகள் (பூரண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப் (பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவர்களுக்குத் தாழ்விருக்கின்றதோ? (இல்லை) என்று சொல்வார்கள் எ - று (௧௭)

நீற்று மேனியர் மாரனை நீறுசெய் தாற்போல
ஆற்றன மாதவ அருமபிழை புரிந்தவா சவனைக்
கூற்றம் வாயமடுத் துணக்கொழுஞ் சாம்பராகக் காது
போற்றி வைத்ததும் புண்ணியா வெம்பொருட் டன்றே

(இ - ள்) வலிதங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே! திருநீற்றையணிந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமான் மன்மதனைச் சாம்பர் செய்தாற்போல, செய்தற்கரிய குற்றத்தைச்செய்த இந்திரனை, இயமன் வாயமடுத்துண்ணும்படி மிக்க சாம்பராகச் செய்யாமல் உயிர்காத்துவைத்ததும் எங்கள் நிமித்தமாகவல்லவா? புண்ணிய சொரூபியாகிய கவுதமமுனிவரே! எ - று (௧௮)

அடிகள் சிந்தையி னினைத்தவா றெய்மக்காக
முடிகொள் வாசவன் முதிரெழிற் பொன்னக ரிருந்து
வடிகொள் வாளவு ணக்குழும் பறத்தர சியற்றப்
படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக வென்றார்

(இ - ள்) தேவரீர் திருவுளத்திற் கருதியவகையே யெங்களுக்காக, கிரீடமணிந்த இந்திரன் மிக்க அழகுவாய்ந்த (அமராவதியென்னும்) பொன்னகரத்திலிருந்து, கூர்மைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணர்களாகிய கூட்டங்களை யகற்றி அரசு நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விலக்கியருள்புரியவேண்டு மென்றார்கள் எ - று (௧௯)

அறிவி லாதவன் வஞ்சகன் றுட்டனுஞ் சாரக்
குறியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிர்பிற வுயிர்க்குஞ்
செறியு மாசைய ரக்கமில் லாதவன் செப்புந்
தறுக ணானைச்சொற் றுநினைத் தனு மாகா.

(இ - ள்.) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், துஷ்டனும், நல்லொழுக்கத்தின் அடையாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயிருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்சாமைக்குணமுடையவனுமாகிய அவனை (வாயால்) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலுங் கூடாது எ - று (௨௦)

தீய வன்னவ னொருவனே பலருமைச் செலுத்துற்
றாய வனுகுல னிவர்கள் தொகைக்குஞ் செய்வார்
பாய பாதகக் குலிசியும் புறவின் புனித
மாய சாலைற் கருளுது மென்முனி புறையும்

(இ - ள்) கொடியவனான ஒருவன்பொருட்டுப் பலர் இருக்கை வைப்பார்களாயின அவன் புனிதனாவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடிக் கருணைசெய்வதால், பரவிய பாதகத்தையுடைய வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனும் புனிதமாயினன். ஆனபடியால் அவனுக்கருள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவர் கூறினார். எ - று (௧௮)

தமனிய மயப்பொற் குரவனைத் தனித்துற வழைப்பா
னமல முதற்றொழி னடைபெற மூவரா யமர்ந்த
விமல மலங்கிய விநாயகன் சடக்கர நினக்குச்
சமல வலவினை விடைகொளச் சாற்றுதுந் தனித்து

(இ - ள்) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சிருட்டி முதலிய) முத்தொழில்கள் நடைபெறும்படி (பிரமன் முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விநாயகக்கடவுளுடைய சடக்கர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமூகமாகிய வலிய வினையினைந்து விடைபெறுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம் எ - று (௧௯)

தடித்திரு மயலூர் தியானனுக் கிருந் தீக்கை
முடித்து மைந்தியிம் முதுமனு முற்றிய சாப
மிடித்திரி யோனியெ லாமவிழி யெனச்செயும் பதமும்
பொடித்திடு மெய்ப்பதந் தருமென வருளொடும் புகன்று.

(இ - ள்) மின்னலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரனுக்குப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்து அது மிக்க சாபத்தை யொழித்து (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல்லாம் விழிகளாக மாறச்செய்யும். பிறவியையு மொழிக்கும் திருவடியையுங் கொடுக்குமென்று, கிருபையுடன் (அதனை) உபதேசித்து எ - று. (௨௰)

சிவமெ லாந்தருஞ் சடக்கரத் தீக்கையோ டுதவி
யவமெ லாந்தெறு மனுட்டிக்கு முறைமையு மறைந்தான்
பவமெ லாந்தெறக் கேட்டவன் பண்ணவ ரோடுந்
தவமெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்ந்தனன் போந்தான்.

(இ - ள்) மங்கலங்களையெல்லாங் கொடுக்குஞ் சடக்கர மந்திரத்தைத் தீக்கை விதியுடன் உபதேசித்து, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அனுட்டானமுறையையுங் கூறினார். பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவர்களோடும், எல்லாத்தவங்களு நிறைந்த கவுதமமுனிவரைத்தாழ்ந்து (விடைகொண்டு) சென்றனன் எ - று (௨௧)

வேட்டு ளார்க்கெலாம் வரமருள் விண்ணவர் வேந்த
னீட்டு தீவினை யிமையவ ரெனவரு முயன்று
வாட்டு வாரெனின் மண்மிசை வைகலும் பாவ
மீட்டு வார்க்கது நீங்குமோ வெழுமையு நிருபர்.

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசனே! விரும்பியவர்க்கெல்லாம் (அவர்கள் விரும்பிய) வரங்களைக்கொடுக்குந் தேவேந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவர்க

எல்லோரும் முயற்சிசெய்து அழிப்பார்களென்றால், பூமியில் நாடோறும் பாவஞ் சம்பாதிப்பவர்களுக்கு எழு பிறவிகளிலும் அப்பாவம்கழுமோ? (அகலாது.)

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கருஉச

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதம னருள்பெறுங் கடவு ளார்களுஞ்
சவலையின் மதிமிகு தகனி யப்பெய
ரவனும்மென் மொழிப்படி யடுத்து மேருவைத்
தவழ்திரை மாமடுச் சார்ந்து கூவுவார்

(இ - ள்) கவுதமமுனிவர் கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமில்லாத அறிவுமிக்க பொன்னின் பெயர்வாய்ந்த பிரகற்பதிமுனிவனும் என்சொற்படி மேருமலையை யடுத்து, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமடுவைச்சார்ந்து (பின்வருமாறு) கூப்பிடுவார்கள் எ - று. (க)

ஓஓச் சதக்கிருது வேயும்பர் வேந்தனே
யோஒ வயிராணி யினனுயிர்க்குத் தோழனே
யோஒ தயித்தியர் குலமொறுக்கும் வீரனே
யோஒ மகவான் வெளியுறுதல் வேண்டுமே

(இ - ள்) ஓஓசதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஓஒ இந்திராணியின் இனிய உயிர்த்தோழனே? ஓஓ தயித்தியர்குலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடையவனே! ஓஓமகவானே! (நீ) வெளியேவருதல் (எங்களுக்கு) வேண்டியது எ-று.

சதக்கிருது - நூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன், சதம்=நூறு, கிருது=யாகம். மகவான் என்பதில் மகம்=யாகம் (உ)

வெச்செனச் சபித்துனை விடுத்த மாதவன்
பொய்ச்சமில் கழன்மலர் போற்றி நின்னுளத்
தச்சம் தறுமவ னருளொ டெய்தினு
நச்சிய நாரதர் தாமு நண்ணினார்.

(இ - ள்) கோபித்து உன்னைச்சாபமிட்டனுப்பிய பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவருடைய பொய்மையில்லாத திருவடித்தாமரையைத் துதித்து, உன்மனதிலுள்ள பயமொழியும்படி அவரருள்பெற்றடைந்தோம். (யாவரும்) விரும்பிய நாரதமுனிவரும் வந்திருக்கின்றனர். எ - று (௩)

அவ்வவர் புரிபிழை யகத்தி ராவகைத்
தவவெளி யுரைத்திடிற் றக்க மேதையோர்
கவலையு முடனற்றக் கழுவு வாரதோ
அவ்வவ துரைத்திடா தொளிப்பின் மன்னனே.

(இ - ள்) அவரவர்செய்த குற்றங்களை மனத்திலிராவகையாக அறியும்படி வெளியிட்டுச்சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தையெயனறி ந்தனாலான) துன்பத்தையும் உடனே விலகும்படியொழிப்பார்கள். அரசனே! அத னைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால அதிகமாகும. எ - று. (௪)

புரிநரம் புளாநதிசை பொழியும வீணையின்
விரிபுகழ் நாரத முனிவா வேறுறும
பெரியவ ரிவாமுனம பேசி நினபிழை
பிரிவது செயலினிப பேணத தககதே.

(இ - ள) முறுககமைநத நரம்புகளைததாண்டி இசை (மழை)யைபபெயயும வீணை(யாகிய மேகததினை) உடைய பரநதகீாததிவாயநத நாரதமுனிவா வேறாகவரும பெரியவா (ஆதலின்) இவாமுனனே உனனுடைய குறறததைசசொலலி அதனை யொழிதலசெயவது இனிசசெய்யததககது. எ - று (௫)

உருததிரன மனறலி னுமைமதன சீரடி
யுருததத பெருவிர லுவநத நானமுக
னுருதடுதெழு பாவமு நானு மோமபினு
னுருததிரன திருவரு ளுதவப பட்டரோ.

(இ - ள்) சிவபிரானுடைய திருமண மகோற்சவததில, உமாதேவியின் சீா பொருநதிய திருவடியிலுள்ள அழகுவாயநத பெருவிரலை கானகு முகங்களையுடைய பிரமதேவன்விரும்பிசசிவகடாட்சமருளபபெறறு,சினநதெழுந்த பாவத்தையும நாணத தையுங காததனன. எ - று. (௬)

ஆதலா னீயுமின றகததி னீஙகிடப
போதுவா யீங்கெனப புலவா கூறலுஞ
சீதநீாத் தாமரைச செறிமுட டாளினின
றேதமோ டிநதிர னிமமென றெய்தினான்.

(இ - ள) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகும்படி இஙகேவருவாயாகவெனத தேவாகள சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரிலுள்ள தாமரையின முட்கள்நெருங்கிய தாளினினறு தன் குற்றததுடனே இந்திரன் விரை ந்துவந்தனன். எ - று (எ)

விண்குடி வாழ்க்கையர் வேந்தன் முநதுறப்
பெண்குறி நோக்குதல் பிழையென றேசிலர்
கண்களைப் புதைத்தனர் கவிழ்நதிட் டார்சில
ரொண்கர நாசியி னுறுவித் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) விண்ணுலகிற் குடியிருக்கும் தேவர்கள் தமதரசனாகிய இந்திரன் (தமக்கு) நேரில்வர (க்கண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்பது குற்ற மென்று சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டனர். சிலர் தலைகுனிந்துகொண்டனர். சிலர் ஒள்ளியகையை மூக்கின்மேலே வைத்துக்கொண்டனர். எ - று.

இந்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளையடைந்துள்ளமை கண்ட தேவர்கள் செயலை இச்செய்யுளாற் கூறினார்.

கலாரியுஞ் செய்பிழை யுருத்து மந்திரத்
துலாவுமெஃ கறிவினு னுரைத்த மந்திரங்
கலாநிதி கண்டதோர் கயிர வம்பொரக்
குலாவிய விதிபுனி கொண்டு வந்தனன்.

(இ - ள்) இந்திரனுந் தான்செய்த குற்றத்தை (பகிரங்கமாக) க்கூறி, மந்திரத்தாலுலாவுகின்ற எஃகாயுதம்போன்ற அறிவுடைய பிரகற்பதிமுனிவன சொல்லிய மந்திரத்தை, சந்திரனைக்கண்டதோர் ஆம்பன்மலர்போல (க்களித்து)ச் சொல்லிய விதிமுறையாகப் பெற்றுக்களித்தனன். எ - று.

கலாநிதி - கலைகளுக்கிருப்பிடம், சந்திரன். (௯)

திருக்கரு மந்திரஞ் செவியி னேறலும
வருத்திய சாபமுன் மருவி னுலெனப
பொருந்திய பயனதாய்ப் புரையி னெல்லைதீர்ந்
துருத்தரும் யோனிக ளொளிர்கண் ணாயினான்.

(இ - ள்) திருத்தமாகிய சடக்கரமந்திரமானது தன்செவியிற் புகுதவும், தன்னைத் துன்புசெய்தபாவமானது முன்னே (கவுதமர்கூறிய உடனே) வந்ததுபோல, கூட்டிய பிரயோசனமுடையதாகி விரைவில குற்றத்தினின்று விலகி, உருவமைந்த பெண்குறிகளெல்லாம பிரகாசிக்கின்ற கண்களாக மாறப்பெற்றனன எ - று.

கவுதமரிட்ட சாபம் உடனே தொடர்ந்தாற்போல, பிரகற்பதியினிடஞ் சடக்கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அககுறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து.

அருந்தவ ரன்றெடு மயிலகொள் வேலனே
திருந்திய வாசிகள் செப்ப விண்ணவர்
சொரிந்தனர் மலர்கடுந் துபிமு ழங்கின
வரமபையர் நிரைநிரை யாகி யாடினார்.

(இ - ள்) கூர்மைபொருந்திய வேற்படைதாங்கிய உருக்குமாங்கதராசனே! என்னுடன அரியதவஞ்செய்த முனிவர்கள் (பலர்) திருத்தமாகிய ஆசிமொழிகளகூற, தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தனர். தேவதுந்துமி முழங்கின தேவதாசிகள வரிசை வரிசையாகி நடனஞ்செய்தார்கள். எ - று. (௧௦)

கின்னரர் பாடினர் கிளர்ந்த மாகத
ரின்னிசை புகழ்ந்தன ரிறைஞ்சி யேனையோர
நின்னையில் லாதயர் நிலவி லாவிர
வன்னையி லாமக வாயி னேமென்றார்.

(இ - ள்) கின்னரர்கள் பாடினார்கள் சொல்லிய மாகதர்கள் இனிய கீர்த்தியைப் புகழ்ந்தார்கள். பிறர் இந்திரனைப்பணிந்து, ஐயனே! உன்னையில்லாமல, சந்திரவொளியிலலாத இரவும், தாயில்லாத குழந்தையுமானோ மென்று சொன்னார்கள் எ-று.

மாகதர் - அரசனுக்கும் வைசியமாதுக்கும் பிறந்து பிறர் வீரத்தைப்பாடுவோர்.

அவ்விய மகன்றநெஞ் சறிவர் தங்களை
யொவ்வொரு முனிவரே யுலப்பி லும்பரா
செவ்வகைப் பெருமையும் வியந்து ளீரெனத்
தெவ்வடு வசிரன செப்பித் தாழ்ந்தனன்.

(இ - ள்) பொறுமையொழிந்த மனத்தையுடைய முனிவர்களை நோக்கி, ஒவ்வொரு முனிவரும், கெடுதலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும் பொருந்தியுளீர்களென்று, பகைவரைக்கொல்லும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் (உபசாரவார்த்தை) கூறிப்பணிந்தனன். எ - று. (௧௩)

தேவரை நோக்கிமெய் செப்ப லுற்றனன்
ருவறு கவுதமன் சாபந் தீர்வகை
யாவது புரிந்தனீ ரஃதி யாகிலேன்
மேவுகைம் மாறுமக் கில்லை விண்ணினும்.

(இ - ள்) தேவர்களை நோக்கிச்சொல்லினான். கெடுதலற்ற கவுதமமுனிவனிட்ட சாபமொழியும்வகையாக யாதுசெய்தீர்கள்? அதனை யறிகிலேன். உங்களுக்கு (இவ்விடத்திலேயன்றி) தேவருலகத்திலும் பொருந்திய பிரதியுதவி (செய்வதற்கொன்று) கிடையாது. எ - று. (௧௪)

பண்டைய முகவிழி பாயி ருட்பட
முண்டக நாளத்தின் முழுகி னேற்கொளி
மண்டிய வாயிர மலர்க்க ணல்கினீர்
கொண்டன னலமெலாங் குளிர்ந்த வானுளீர்.

(இ - ள்) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய விழிகள் மிகவும் இருளப்பட, தாமரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர் போன்ற ஆயிரங்கண்களைக் கொடுத்தீர்கள் குளிர்ச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவர்களே! (உங்களால்) நன்மை முழுவதையுங்கைக்கொண்டேன் எ - று. (௧௫)

இன்னுமே ரம்பனின் னருள்பெற் றின்புற
நன்னர்மா தவங்கணற் றலத்தி னாற்றிய
பின்னர்வா னுலகினைப் பேணு வேனலான்
முன்னர்நான் பேணுதன் முன்னி லேனரோ

(இ - ள்) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைப்பெற்று இன்பமடையும்படி நல்ல சிறந்த தவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவலோகத்தை யரசுசெய்வேனல்லாமல், (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக் கருதினேனல்லேன். எ - று (௧௬)

நீயிர்க ளனைவரு நெடிய வானிடை
மேயினர் வதிமினோ விரைந்து கற்பக
மாயிரும் பொருள்சிலர் வந்து நல்குகென்
றாயிரம் விழியினா னவரைப் போக்கினான்.

(இ - ள்) நீங்களெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ் செய்யுங்கள் (உங்களில்) சிலர் மணமமைந்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை வாய்ந்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுங்களென்று, ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரன்கூறி, அவர்களைச்செல்லவிடுத்தனன். எ - று. (௧௭)

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - [illegible].

இந்திரன்பூசித்தபடலம்.

இதமபுரியுந தேவர்களு மிருடியரு நீஙகியபின
கதமபவனத திடையேகிக காவலபுரி விண்ணவர்கோ
னதம்பலவுந தீபலவு மொன்றுறுற போனவையின
சிதமபுதெறு மொருதீரத்தந திகழ்தரககண் டதையுடுததரன.

(இ - ள்) (அமரருலகைக்)காவல்புரியுந் தேவராசனுகிய இநதிரன், நனமை யைச்செய்யுந் தேவாகளும இருடியர்களும(தனனைவிட்டு)நீஙகிசசெனறபிறகு, கதம்ப வனததிற் செனறு, நதிகளபலவுந தீககள பலவும ஒனறுசோநதாறபோல, குறறத் தின்றொகுதியை யொழிக்கும ஒருதீாததம் விளஙகுவதைப பார்தது, அதனைசசமீபித் தனன எ - று.

சிதமபுதல - குணமின்மை (க)

அந்தடததி லமராதரு மாகாய கங்கையுஞ்சோத
துததமனத தடககரையி னொளிரபளிககா லயநிருமித
ததனையைங கைககளிற்றை யாகமததின வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருளகளினு மினிதுறபபூ சைசகளாற்றி.

(இ - ள) புனிதனுன இநதிரன அந்தத தடாகததிலே, தேவாகள் கொணடு வந்த ஆகாயகஙகையையுஙகூட்டி, அததீாததக கரையிலே பிரகாசிககினற பளிங்குக் கல்லால திருவாலயநிரமிததது, (யாவாககுந) தநதையும ஐநதுகரங்களையுடைய யானை முகக்கடவுளுமாகிய விநாயகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய , எவ் வகைபபட்ட பொருள்களாலும இனிதாகப பூசைகளசெயது. எ - று.

இதுமுதல விரண்டு பாடல்கள் குளகம் (உ)

'வாயிலினிந தியமவழுங்கா வகையடக்கி நாசிநுனி
காயொளிககட கடைநிறுவிக கவின்றருமா தனம்வைகி
யாயிரமாண டாறெழுத்தை யனுட்டிப்பி னெடுங்கணித்தான்
மாயிருமா மறையறியா மதக்கைமுக னடிநினைநதே

(இ - ள்.) சிறந்தபெரிய மகாவேதஙகளறியாத மதஞ்சொரியும யானைமுக முடைய விநாயககடவுள் திருவடியைச சிநதிததது, வாயிலின வழியே இநதியஙகளைப் புறஞ்செல்லா தடக்கி, நாசிமுனையிலே பிரகாசிககினற ஒளியையுடைய கட்கடையை நிறுத்தி, அழகுசெய்யும ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ் சடசககரமநதிரத் தை அநுட்டிப்புக் கிரமமாகக் கணித்தனன். எ - று. (ங)

நித்தலும்பூ சனையியற்றி நிராகாரத தொடுவைகிப
பூத்தியினுற றியானித்துப் பயனறருமந திரங்கணித்துச
சுத்தவுளத தினனுகிச் சுராரசன் றலமபுரிய
வத்திமுகன் பேரருள்கூர்ந் தவனெதிரே தோன் றினன்மாதோ.

(இ - ள.) தேவராசனுகிய இந்திரன் நாடோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை செய்து, ஆகாரமில்லாமலிருந்து பத்தியுடன் தியானஞ்செயது, பயன்தரததக்க மநதி

ரதனைக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனுகித் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவ்விந்திரனுக் கெதிரே தரிசனந் தந்தருளினர். எ - று. (ச)

தவளமதி புரைநிறமுந் தசதிசைபோய்த் தொளிர்தேசுங்
கவளமத கரிமுகமுங் கதிர்மணிமா லிகைவளைந்த
துவளுமொரு புழைக்கரமு நாரோனான்கு மணித்தண்டைத்
திவள்சதங்கை நூபுரப்பொற சேவடியு மனைஞானும்.

(இ - ள்) வெள்ளியசந்திரனையொத்த நிறமும், பத்துத்திசைகளையு மூடிப பிரகாசிக்குமஒளியும், கவளங்கொள்ளும் மதயானையின் முகமும், பிரகாசிக்கின்ற முத்துமாலையை வளைந்துத் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிக்கையும், நான்குதோள்களும, இரத்தினதண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாதசரமு மணிந்த அழகிய திருவடியும, (பொன) அனைஞானும எ - று.

கவளம் - யானைகொள்ளுமுணவு. அல்லது வாய்கொண்டவுணவு

இதுமுத லிரண்டு பாடலகள ஒருதொடர் (ரு)

அங்கதமும் வரைமார்பி னணிகருமுப் புரிநூலும்
பொங்கொளிசித் திலவடமும பொலிதவர கனதொடையுஞ
செங்கதிரி னிருள்சீக்குங குண்டலமு நிகழ்முடியுந
தங்குருவி னெதிர்நின்ற தலைவனைவா சவன்கண்டான

(இ - ள்) அங்கதமும், மலைபோன்ற மார்பிலணிந்த உபவீதமும், ஒளிமிக்க முத்துமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும செவ்விய கிரணங்களையுடையசூரியனைப் போல இருளையகற்றுங் குண்டலங்களும், பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும் (கொண்டு)தமது குருவாகிய பிரகற்பதிமுனிவரைப் போல எதிரேநின்ற விநாயககடவுளை இந்திரன் தரிசித்தனன எ - று

அங்கதம - தோளணி. (சு)

மிக்கபெருங கருத்கன்பும வெருவுதலு முடன்றோன்றத்
தொககிருகை சிரமேறத் துண்ணெனவா தனத்தெழுந்து
தககமுறை யால்வணங்கித் தண்டமுமிட் டெதிர்நடித்துப
பொக்கமற வலம்வந்து புகழெடுத்துப் பாடினுன்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட பொருங்கருத்தும் ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருகரங்களுஞ் சேர்ந்து சிரமிசையேறத்துணுக்குற்றுஆசனத்தினின்றெழுந்து, தககமுறைப்படி பணிந்து (சாஷ்டாங்க) தண்டஞ்செய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலீட்டால்) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதக்கிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த்தியை யெடுத்துப் (பினவருமாறு) பாடினுன் எ - று. (எ)

வேறு.

அறிவாய் விளங்கு மொளிபாகி யெங்கு மசைவற்று நின்ற நிறைவாய்க்
குறியாதி யின்ப முதலீ றிலாத குறைவற்ற வின்ப மயமாய்ச்
செறிவான நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோரை யாரு மவர்வேன்
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டெவ் விழிகாண முன்னர் வரலாம்.

(இ - ள்) அறிவாகி விளங்குந் தேஜோரூபியாய், எல்லிடத்திலுஞ் சலன மின்றிநின்ற பூரணமாய், குறி முதலிய இன்பமுதன் முடிவில்லாத குணங்கற்ற இன்ப மயமாகி, நெருங்கிய நீரிலநிழல்போலநின்ற வல்லபமுடைய தேவரீரை, சுத்தஞான மான திருமேனியோடு என்கண்கள் காணும்படி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் பிரத்தக்கணஞ் செய்வேன் எ - று (௮)

இருண்மூழ்கு கணணின மலகேவ லத்தி னிதமின்றி நின்ற வுயிர்கட்
குருவாதி மூன்று முன்முயத்த வற்றி னுளதாம விகார வகையா
லிருவேறு கன்ம மிசைவித் தருத்து மிறையோனை, யானு மொழிவேன்
வெருண்மாயை நீத்த திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ள்.) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளின்மூழ்கிய கணகளின மலகேவலத்தி னிதமில்லாமல் நின்ற உயிர்களுக்கு உருவமுதலிய மூன்றையுமுன்னளித்து அவற்று ளுளதாகிய விகாரவகையால, வேறாகிய இருவகைக் கன்மங்களையுமிசைவித்து நுக ரச் செய்கின்ற தலைவராகிய கணேசப்பெருமானை, மயக்கம் பொருந்திய மாயையை யொழித்த திருமேனியோடு என் கண்கள் காணும்படி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவரைக்) கூறுவேன் எ - று. (௯)

வாதங் கடந்து பலமாயை கன்ம வகையுங் கடந்த வைசெயு
மேதங் கடந்து பொருளொன்று மின்றி யெழுகின்ற மம்ம ருயிரின்
போதங் கடந்து துரியங் கடந்த பொருளோயை யானு முணர்வேன்
வேதங் கடந்த திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ள்) வாதஞ்செய்தலைக் கடந்து, பலவகைப்பட்ட மாயாகன்மவகைகளை யுங்கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களையுங் கடந்து, ஒருபொருளுமில்லாமல் தோ ன்றுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய உயிரின் தற்போதமுங்கடந்து, துரியத்தத்துவமுங் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீரை, வேதங்கடக்கப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்கண்கள் காணும்படி என்முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ் வகையினரென்று) அறிவேன் எ - று (௧௦)

வெங்கட களிற்றின் மகவான் றுதித்து விழிநீ ருகுத்து ளுருகச்
சிங்கஞ் செலுத்தி யெதிர்வந்து நின்ற திகழ்முக்கண் வேழ முகவ
னிங்குற்று நீசெய செபமாதி யான மிதயங் களிக்க வமினிப
பொங்குற்ற காதல் வரம்வேட்ட தின்று புகலென்ன வோது மவனே.

(இ - ள்.) கோபக்கண்களையுடைய (ஐராவதமெனனும்) யானையை வாகன மாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்து, கண்ணீர்சிந்தி மனமுருக, சிங்கவாகனமூர்ந்து அவனெதிரேயெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருந்திய திரி நேத்திரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுள் நீ யிங்கேவந்து செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த தியானத்திற்கும் மனங்களித்தோம். இனி அதிகரித்த காதலையுடைய நீ விரும்பிய வரத்தை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவ்விந்திரன் கூறுவான். எ - று (௧௧)

யோகத்தி னுலு முணரப் படாமை யுயர்ஞான யோக நிலையோர
பாகத்தி னுன்று படுகின்ற பாத பதுமங் கெடாது புரியும்
யாகத்தி னுன பயனுந் திறக்க மெனியேற் களித்தி யதுவும்
போகத்தின் மல்க விடரின்றி நின்று புகழோடு மாளும் வகையில.

(இ - ள்) யோகத்தினாலும் அறியப்படாமல் உயர்ந்த ஞானயோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாதத்திலே ஒன்றுபடுகின்ற பாததாமரை, நீ காத்துச் செய்யும் யாகத்தினாலான பயனாகிய சுவர்க்கலோகத்தை அடியேனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தின் மிகும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, கீர்த்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்) எ - று (கஉ)

முன்னை யெனக்கு மறையோனு மிக்க மொழியா லெழுத்து மனுவைத்
தன்னு ணரத்தி னுரைசெய்து நீயித் தனிமந் திரத்தை மொழியின
மன்னுது விண்ணி னரசாட்சி யென்று வழிவற புறுத்து மகனைப
பின்னை மறந்து பிழையிற் படர்ந்து பெரிதான துன்ப னவினேன்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடக்கரமந்திரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தன்னுடைய ஆணையாலுபதேசித்து, நீ இந்த ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விதித்தால் தேவலோக வரசாட்சி உனக்குப்பொருந்தாதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன் எ - று

பொன்னை னுரைப்ப விடாமுற றகன்று புகழாயி ரங்க ளுடையே
னின்னு னெழுத்தை யுரைசெய்து பூசை நெடிதாற்றி வந்த பரிசு
னுன்னுத தாகி யுரையாத தாகி யுறவிற் படாத பொருணீ
முன்னுகி நின்ற வருளா லெனக்கு முடியாமை யாவ துளதோ.

(இ - ள) (எனகுருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவதுமகன்று, புகழத்தக்க ஆயிரங்கண்களையடைந்த அடியேன் தேவரீருடைய சடக்கர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகச்செய்துவந்த தன்மையால், நினைக்கப்படாததாகியும் சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்முன்னுகி யெழுந்தருளிய, திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாதொன்றிருக்கின்றது ? எ - று. (கச)

கேடா மெனைக்கு முறுகா ரணங்கள் கிழவோய் பதத்தி னிறையன்
பாடாமை யாகு மதனு லெனக்கு னடிவாரி சத்தி னுழுவல
வீடாமை வேண்டு மதுவன்றி யுள்ள விழைவுய்க்கு மிங்குன் வடிவுக்
கோடாத சிந்தா மணியென்னு நாம முறலவேண்டு மூர்க்கு முருக.

(இ - ள்.) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய காரணங்கள், யாவுமுடைய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அன்பைச் செலுத்தாமையாகும், அதனால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையிற் பக்தி அழியாமல் (கொடுத்தருள) வேண்டும் அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் இவ்விடத்திலுள்ள தேவரீர் திருவுருவத்திற்குச் சிந்தாமணிவிநாயகரென்னும் திருநாமமுண்டாகவேண்டும். அப்பெயரே [சிந்தாமணிநகரென்று] இக்கரத்திற்கு முண்டாகுக. எ-று.

இந்த்ரன் றனக்கு மிதுபோற் சிறக்க நிகழூர்க் கதன்றி யிவரு
[illegible] கடம்ப கவென்ற பேரு முறுகிற்க ஞரில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
(இ - ள்.) [illegible]
[illegible]

மென்றவெயுரும் பொருந்தச்செய்த இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிக்கின்ற இத்தீர்த்தத்தின் கரையில் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர் பாதங்களைப் பணிவோரும் (ஆகியவர்கள்) உலகிற்சிறந்த புருஷார்த்தங்களனைத்தையும் பொருந்தப் பகவானே! என இரந்து கூறவும். எ - று. (௧௬)

இறைவன் புகன்ற வரமுந் துறக்க மிடரின்றி யாளும் வரமு
நிறையக் கொடுத்து மறையக் கதிர்க்கு நெடுவச் சிரசனை மகவானுங்
குறையற்று மீட்டு முயர்பூசை யாதி குலவிப் புரிந்து விடைபெற்
றறையுந் துறக்க நகரெய்தி யன்பொ டரசாட்சி செய்த ருளினனே

(இ - ள்) கணேசப்பெருமான் (இந்திரனை)க்கேட்ட வரங்களாயும், சுவர்க்கலோகத்தை யிடையூறின்றி அரசுசெய்யும் வரத்தையும் பூரணமாகக் கொடுத்து அந்தர்தானமாக, ஒளிவிடும் நெடிய வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய (இந்திரன் (யாதொரு) குறையுமின்றி மீண்டும் சிறந்த பூசைமுதலியவற்றை அன்புற்றுச்செய்து விடைகொண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுஞ் சுவர்க்க நகரத்தையடைந்து ஆசையோடு அரசாட்சி செய்திருந்தனன். எ - று. (௧௭)

அவ்வாறு பூசை பெயரோடு கொண்ட வமலன் பதங்கள் சரணென்
றெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி னிடரான தீர வாமுந்
செவ்வாய்மை யோடு பெறுகிற்றி யென்று திருவுற்ற வீணை முனிவன்
றெவ்வாடு வேற்கை யரசற்கு நன்கு தெரிவித்த கன்றனனரோ

(இ - ள்) அவ்வகையாகப் பூசையைத் திருநாமத்தோடு கொண்ட மலரகிதராகிய சிந்தாமணிவிநாயகர் திருவடியைச் சரணமென்று எவ்வகையாலும் வழிபாடு செய்தால் துன்பங்களொழியும், செவ்விய சத்தியத்துடன் பெறுவையென்று, கட்டுகின்ற வீணையையேந்திய நாரதமுனிவர், பகைவர்களை வென்ற வேற்படை தாங்கிய கையையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நன்கு தெரிவித்து (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கிச்சென்றனர். எ - று.

பெறுகிற்றி என்றதில், கில் - ஆற்றலுணர்த்தும் விகுதி (௧௮)

இந்திரன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௫௯

உருக்குமாங்கதன்முத்தியடைந்தபடலம்.

இந்தக் கிலா முனி செலவு முனந்
றருக்கில் வாழ்தம ராயினோர்
தருக்க மாதிரந் தரீஇத் தரீஇ
யுருக்கு மாங்கனை யுற்றனர்

(இ - ள்) வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவர் ஏகுமுன்னரே, களித்த காமியற்றையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினராயுள்ளார் தருக்கமுதலியவிடங்களி லெங்கும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதன்பால்வந்து சேர்ந்தனர். எ - று.

தரீஇ - தருவி, தேடி. தரீஇத் தரீஇ - மிகுதிபற்றிவந்த அடுக்கு. (௧)

கவடடுக கானிற கதழநதமான்
சுவடடுத தாரிது ரீஇயது
சவடடி ஞயககிது சாறறென
குவடடுத தோளவ கூறெனறார

(இ-ள்) கொம்புகளையுடைய வனத்தில விரைநதோடிய மானின சுவட்டு வழியே (தொடாநது) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வனககு இததீமைவிளைநதது யாதுகாரணம? மலையையொதத தோளையுடைய உருசகுமாஙகத ராசனே! கூறுக வென்றாகள் எ-று.

சவடு - மரககொமபு சுவடு - காலடி குவடு - மலை (௨)

வெற்றி வீமன விறன்மக
னுறற துறறவாக கோதினு
லறற மிலபொரு ளாஙகுறப
பறறி யேகினன பானமையால

(இ-ள்) வெறறிவாயநத வீமராசனுடைய வலிதஙகியமகனாகிய உருககுமாஙகதராசன நடநத விாததாநதததைத தனனிடம வநதவாகளுககுககூறினன குறறமிலலாத உணமைபபொருள ஆஙகடைதலால், அதனைத தகுதியோடு கடைபபிடிததுச சென்றனன எ-று (௩)

பொதுமபு சூழநதுபு கைநதெரி
வெதுமபு வெஙகடம விணடுதேன
றதுமபு பூமபொழில சாாநதவக
கதமப மாநகா கணடனன.

(இ-ள்) பொதுமபுசூழநது புகைநது தீயானது சுடுகின்ற கொடிய காட்டைககடநது தேனறுளிககும மலாசசோலை சோநத அநதச சிறநத கதமபநகரததைத தரிசிததனன (உருககுமாஙகதன) எ-று

பொதுமபு - மரபபொநது (௪)

தீாததா போறறுஞசிந தாமணித
தீாததனைத தெரிசிததுநோய
தீாததல செயயுஞசிந தாமணி
தீாதத நீாபடிந தாடினன.

(இ-ள்) புனிதமானவாகள் துதிசெயயுஞ சிநதாமணிவிநாயகரைத் தரிசித்து, (எலலா) நோயையுமொழிததருளசெயயுஞ சிநதாமணி தீாததநீரிலே மூழ்கி ஸநானஞ்செயதனன (உருககுமாஙகதராசன்) எ-று. (௫)

கருக்கி வெண்ணிறங் காட்டிமெய்
முருககு நோய்கெட முனபெய
ரிருக்க நலவெழி லெயதினு
னுருக்கு மாஙகத னுததமன.

(இ - ள்.) கருக்கச்செய்து வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத் தின்று செய்யுந் தொழுநோய் கெடவும், [உருக்குமாங்கதனென்னும்] பழையபெயர் (நிலைபெற்று) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைந்தனன் எ - று (௬)

செயிர றுக்குஞ் சிந்தா மணிப்
பெயர்வி நாயகர் பெய்கழற்
கயர்வி லாதமெய் யன்பொடு
மயரில் பூசைசெய் யகிஞன

(இ - ள்) குற்றத்தை யொழிக்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய வீரக்கழலணிந்த பாதங்களில், மயக்கமில்லாத பூசையைச் செய்தனன் சோர்வில்லாத உண்மையன்பினையுடைய வீமராசனே ' எ - று (௭)

அந்த ணாளர்க் கருமபொருள்
சிந்தி னான்றன் செவ்வியின்
வந்து ளார்கள் விமானமோ
டுந்தொ ழிற்கணத் தோர்சிலர்

(இ - ள்) வேதியர்களுக்கு அருமைப்பொருள்களை (தானமாரியாக)ச் சொரிந்தனன் அந்தக்காலத்தில் மிக்க அழகினையுடைய கணநாதர்கள் சிலர் விமானத்துடன் (அவ்விடம்) வந்தார்கள் எ - று (௮)

வேறு

அத்தலை நின்ற வேந்தற் கருங்கணத் தலைவர் சொல்வா
ரித்தலைக் கணேச குண்டத் திருமபுன மேழ்ந்து நீநன்
வித்தகக் களிற்றின் பூசை விளக்கினை யாத லாலே
வுத்தம வுனது மேன்மை யொருவர்க்கு முரைக்கொ ணாதே

(இ - ள்) அரிய கணநாதர்கள் அவ்விடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் உத்தமனே ' இவ்விடத்தில், கணேசதீர்த்தத்திலே மிக்க நீரின்மூழ்கி, திரிநேத்திரங்களையுடைய ஞானசொரூபியாகிய சிந்தாமணிவிநாயகக் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது எ - று (௯)

கொங்கவிர் மாலைத் தெய்வதக் கோலமார் விமானமேவி
யைங்கர னுலக மெம்மோ டடைமதி யென்றார் நெடுஞ்
சிங்கவல் லேறநி னைஞர் செருக்கள முழக்குந் திண்டோட்
பைங்கழ லரசன் றோன்றல் பாதத்திற் பணிந்து சொல்வான்

(இ - ள்) மகரந்தத்தோடு விகசித்த (சற்பக) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுலகத்தை யடைகவென்றனர். வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போலப் பகைஞர்களது போர்க்களத்தைக் கலக்குகின்ற வலியதோள்களையும் பசியவீரக்கழலொலிக்கும் பெருமைதங்கிய தாளையுமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன் அதனைக்கேட்டு (அக்கணநாதர்களைப்) பணிந்து சொல்கின்றனன். எ - று

மதி - அசைச்சொல். "மியாயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியமாளவீ யாழ்முன்னிலையசை" என்பது சூத்திரம் (௰)

வேறு

சின்மயசிற் குணவகண்டா காரசச்சி தானந்தன் சேர்ந்தோர் தம்மைத்
தன்மயமாக் கிடுமுதல்வன் காரணத்த னவன்றலைமை சான்ற
நன்மைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நான்புரிந்த தவங்க ளெங்கே
யென்மனமெங் கேயெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பத்தியெங்கே.

(இ - ள்) சின்மயனும், சிற்குணனும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவானந்தரூபியும், தன்னையடைந்தவர்களைத் தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், காரணத்தனுமாகிய அக்கணேசப்பெருமானுடைய முதன்மை மிக்க நன்மைபொருந்திய திருவருளெங்கே அடியேனெங்கே அடியேன்செய்த தவங்களெங்கே அடியேன் மனமெங்கே அடியேன் பிறவியெங்கே அடியேன் பத்தியெங்கே என்று.

சின்மயம் சிற்குணமென்பவற்றில், சித்=ஞானம் அகண்டம்=கண்டமில்லாதது ஆகாரம் - தேகம் சச்சிதானந்தம் சத்து+சித்து+ஆனந்தம் கணேசப்பெருமானுடைய உயர்வைக்குறிக்க "அவன் றலைமைசான்ற நன்மைதருமருளெங்கே" என்றும், தானும் தன்தவம் மனம் பிறப்பு பத்திமுதலியவற்றின் தாழ்வுகுறிக்க "நானெங்கே * * என்னுடைய பத்தியெங்கே" என்றுங்கூறினார் (கக)

பண்டுபுரி தவத்தானு மித்தடத்தி னீராடும் பலத்தினானு
மண்டர்தொழும் பெருங்கணத்தீர் நுங்கடரிசன மடியேற்காயிற் றென்னை
மண்டுபெருந் தவமாற்றிச் சாருகா சினியோடு மருவி வீம [னென்னுந்
னொண்டனையா யுயிர்த்தனனவே றிலையவனை யொழித்தெவ்வா றுறுவே

(இ - ள்) பூர்வத்திற்செய்த தவத்தினாலும், இக்கணேச தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பலத்தினாலும் உங்களுடைய தரிசனமெனக்குக் கிடைத்தது தேவர்களும் வணங்கத்தக்க பெருந்தவமுடையவர்களே! (எனதாயாகிய) சாருகாசினியுடன் வீமராசன் பொருந்தி நெருங்கிய பெருந்தவஞ்செய்து என்னைப்பூமியில் (மகனாகப்) பெற்றனர். (அவர்கட்குத்தந்தை) வேறொருவருமிலர் அவர்களை யெவ்வாறு விலக்கிவிடுவேனென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினன் எ - று. (கஉ)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோ ரதுகேட்டுத் திருவுள்ளத் தலர்ச்சிகாட்டிக்
கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்சூழ் கண்ணகன்ஞாலம்புரக்குங் காவலோய்கே
ணிறங்கிளர்பன் மலரணிந்த விந்தீர்த்தத் தவர்தம்மை நினைந்து தோய்ந்து
பிறங்குதருப் பணம்புரியி னவருமுடன் வருவரெனப் பேசினரால்.

(இ - ள்) தருமம் விளங்கும் பெருமைவாய்ந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச் செவியேற்று தமது நன்மனத்துள்ள மகிழ்வினை வெளிப்படுத்தி, மறிகின்ற அலைகளையுடைய பெரியகடல்சூழ்ந்த இடமகன்ற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாங்கத மன்னனே! கேட்பாயாக நிறம் விளங்கும் பலமலர்களையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்திலே அவர்களைக்கருதி ஸ்நானஞ்செய்து, விளங்குகின்ற தருப்பணஞ்செய்தால் அவர்களும் உன்னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள் எ - று.

கறங்குதல் - சுழலல். (கங)

கணங்களுரைத் தமைகேட்டுக் காவலனு முடிந்தபசுந் தருப்பை வைத்திட
டிணங்குதருப் பையுமாளுய் தருப்பைமக னுமிருக் கின்றாய் வேத
னணங்குறயபப் படைத்திடப்பட் டாயாதைக குறித்துன்னை யாட்டி ஞனுங்
பிணங்குறுநன் பயனவாககுக கொடுக்கின்று யெனபபேசிய பெருநீராட்டி.

(இ - ள்) கணத்தலைவாகள கூறியதைககேட்டு, உருக்குமாங்கதனும, முடியிட்ட பசியதருபபையை வைத்து, பொருந்திய தருபபையுமாயினை, தருப்பைமகனுயுமிருக்கின்றனை, பிரமதேவனுல தனபமொழியபபடைத்திடபபட்டனை எவனா நினைதது உன்னை நீராட்டினுலும் அவாகட்குக குற்றமற்ற நலலபலனைக் கொடுக்கின்றனை யென்றுகூறி, மிகக நீராலபிடேகித்தது எ - று

"தருப்பையு மாளுய தருபபை மகனுயு மிருககின்றுய"—என்றது நீயே மூாததியும மூாததிமானுமாயுள்ளனை யென்று றபோலும . (கச)

தநதைதாய் முதலோரைக குறிததுநறுமபுனறாாடடிநதானுமாடிச
சிநதையுறு மகிழ்வோடுங கணேசர் யருளசெயத திவவுநலயா
முநதணு ளனைவியநத தீாததததை மிகபபோறறி யமல முறறுன
வநதுளாா தாமுமதி னுடனுடித தெயவவுரு மருவி ஞால

(இ - ள்) உருககுமாஙகதனும தநதைதாய முதலானவாகளைக கருதி நலல கணேசதீாததிலே மூழகி மனததினினறுநீஙகாத களிபபுடன கணாயிலேறி, தனககு அநுக்கிரகித்த தடவுகினற நலல மகிமையையுடைய நாரதமுனிவரைத தியானிதது, கணேசதீாததததைத துதிசெயது புனிதனாயினன உடன வந்தள்ள சேனை காவலா முதலியவாகளும அததீாததததில (அவவுருககுமாஙகதன) உடலமூழகி தெய்வவடிவததை யடைநதாாகள எ - று (கரு)

மறுவலுமங கினிதிருநத கணேசாதிருவடிபபூசை யயககித தேச
முறுகுவிமா னதததடுதத சேனையொடு மொருஙகேறி முடிகொணட மனன
னுறுதியொடு கவுணடினிய நகாசாாநது தானபல னுயிா தநதோாகி[தாா.
பெறுமுறையிற கொளககொடுததான சேனைகளு மவரவாநகுப பேணியீந

(இ - ள்) கிரீடமணிநத உருககுமாங்கத மனனன மீணடும அவவிடததில இனிதாக விருநத சிததிவிநாயகபபெருமானுடைய திருவடியிற பூசையைசசெயது, தனனையடுதத சேனையுடனே, ஒளிவீசும தெயவவிமானததில ஒனறுசகேறி, உறுதியோடு கவுணடின்னிய நகரததையடைநது, பெறறோா முதலானவாகளுககுத தான பலனைப்பெறுமுறையோடு பெறுமபடி கொடுததனன சேனை காவலாகளும (தஙகட்குக கட்குரிய) அவரவாகளுககு விருமபிக்கொடுததாாகள எ - று (கசு)

எம்பெருமான றிருவருளால வெவ்வேறு விமானஙகளெயத வநதப
பம்புநகர ராசாளுமவீமனமுத லோரெவரும பணிநதங கெயதி
யும்பர்தொழ வுருக்குமாங கதனோடு கணேசாதிரு வுலகஞ்சோநதாா
நமபியிசீர் வியாதமுனி யறிவாயென றலரிருநதோ னவிறறி ஞனல.

(இ - ள்) எமது பெருமானுகிய விநாயககடவுளுடைய திருவருளால வெவவேறுகிய விமானஙகள வநதடைய, அநத வளநெருஙகிய கவுணடினனியநகரததை யரசுசெயயும் வீமராசன முதலானவாகளெலலோரும வணங்கி அஙகடைநது, தேவா

கன் பணியும்படி உருக்குமாங்கதனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைந்தாரகள மிக்க கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உரைத்தருளினன. எ - று. (கஎ)

அருந்தவத்து விசுவா மித்திரனை வீமனுற லாதி யாகத்
திருந்துமக னொடுமுத்தி சேர்ந்திடத்த வீறுகத திகழா நின்ற
பொருந்துபல சரிதமுங்கேட் டனைசோம காந்தவினிப் புகலக் கேளாய [ன்.
பெருந்தவத்துக்கிருச்சமதனுபாசனையென றுரைசெயவான பிருகுமேலோ

(இ - ள) அரியதவத்தையுடைய விசுவாமித்திர முனிவனை வீமராசன அடுத்தது முதலாகத் திருந்திய தன மகனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன (அவன) முத்தி யடைந்ததீறாக விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரிதங்களையுங் கேட்டனை,சோமகாந்த ராசனே! இனிப் பெருந்தவத்தையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன சொலவானாயினன எ - று

சோமகாந்தன பிருகுமுனிவனை யடுத்த படலமுதல யாவும் பிருகுமுனிவரா லேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிறசரிதங்கள் இடையிடையே அவ்வவராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுங்கொள்க (கஅ)

உருக்குமாங்கதன முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௫௭

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருக்கொண் மாமலரி னானைமுக நோக்கி மடமை
முருக்கி மேதகுவி யாதமுனி முன்ன னைமுன
முருக்கு மாங்கதனெ ழுந்தபினமு குந்தை யுறுநோயப
பெருக்க மெங்ஙனமொ ழிந்தது பேசு கவென.

(இ - ள) வாசமபொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, அறியாமையை யொழித்து மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன,முன்னே உருக்குமாங்கதன (இணங்காது)சென்ற பிறகு, முகுந்தையென பவள பொருந்திய காமநோயப்பெருக்க மெவ்வாறகன்றது? சொலவாயாகவெனக் கேட்க எ - று

முகுந்தையுறுநோயப் பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன சாபம்பெற்ற படலத்திற் கூறப்பட்டுளது ஆங்குக் கண்டுகொள்க (க)

முள்ள ரைக்கமல நாணமலரி னனமொ ழிகுவான்
றளரு மெல்லிடைமு குந்தையவள சாப மரசன்
கொள்ள வுய்த்தபினு மமமர்குடி கொண்டெ ழுமெழு
கொள்ளெ ரிக்கதுவி யாங்குளெ கிழ்ந்து ருகினாள.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய 'புதிய தாமரை மலரிலெழுந் தருளிய பிரமதேவன கூறுகின்றான் தளர்வாடிய மெலலிய இடையையுடைய முகுந்தை

யானவன் உருக்குமாங்கதமன்னவன் சாபத்தைக்கொள்ளும்படி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குடிகொண்டு விளங்க, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அக்கினியிற் பட்டாற்போல மனங்கசிந்து வருந்தினள் எ - று.

அனை - அடி நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்; புதியமலரெனக். தன்னு மெலவிடை யென்றது—"உபயதனமசையிலொடியுமிடை" என்றும், "ஈகசாற்றுக் காற்றுவிடை" என்றும், 'மருங்கோரிலக்கணம் [நன்னூல்]" என்றும் கூறியுள்ளன போலச் சுமையிறுக்காது துவளுமிடையென்பதாம் (௨)

வண்டி னார்க்குமலர் நந்தனவ னத்து லவுவா
டண்டி னார்க்குளிர்த டாகமுறு வாளபி ணைபுறங்
கொண்டி னார்க்குவிரை மானகலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி னார்க்குமணி வேயங்குழலப ரப்ப வழிவாள்.

(இ - ள்) வண்டுகளொலிக்கும் மலர்கள் பொருந்திய நந்தனவனத்திலுலாவு வாள் தடப்பமாகிய அலைகளையுடைய குளிர்ந்த தடாகத்தை யடைவாள் தமது பிணை யையுடன்கொண்டு இரைக்காக விரைந்துசெல்லும் மானகலைகளைக் கண்டு உருகுவாள் பண்ணொலி யெழுப்பும் அழகிய வேய்ங்குழலொலியெழுப்ப மனமழிவாள் எ - று

வேய் - மூங்கில் வேய்ங்குழல் - புள்ளாங்குழல் (௩)

மந்த மாருதம ருங்கசைய வன்னி விரவி
வந்த தெனக்கொலவளி யேயெனம ருண்டு முனிவா
ளந்தி லானமணித முங்கவடு கால னொலியோ
சிந்து கின்றதுயி ரென்றுதெரு மந்து கவல்வாள்

(இ - ள்) இளந்தென்றற்காற்றானது பக்கத்திலுலாவ, காற்றே! அக்கினி யோடு கலந்துவந்த தென்னசாரணமென்று மயங்கிக்கோபிப்பாள் அவ்விடத்தில், பசு வின் (கழுத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிர்ழி கின்றதென்று சுழன்று துன்புறுவாள் எ - று

அந்தில் என்றதை 'அந்திலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்" என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம் அவ்விடத்திலென்றும் (௪)

சிறுமை யாளர்கள் பிறர்க்குவினை தீங்கு பெருமை
யுறுநர் செய்கலரொ லிக்கடனம லிகுழ லென
முறுகு வெந்துயர மூட்டுவது னக்கு முறையோ
குறுமு னிக்குரிசில் குன்றுளனெ னக்கு ழறுவாள்.

(இ - ள்) கீழ்மக்கள் பிறர்க்குண்டாக்குந் தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய்யமாட்டார்கள். ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய குழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவ்விய துன்பத்தை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெரு மான் பொதியமலையிலிருக்கின்றனரென்று வாய்குழறிக் கூறுவாள் எ - று (௫)

வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மானு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினளவ ந்துறுக ரத்தி னிணையு
மொட்டி ளங்கிமுலைத்துணைமு யங்கும வதனங்
தொட்டு முத்தமிடு மாலையென லேது வளுறும்.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கதனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவாள் கோங்கரும்புபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமுலைகளாலு முயங்குவாள். முகத்தைத்தொட்டுமுத்தமிடுவாள். மலர்மாலையைப்போலத் துவள்வாள். எ - று. (௬)

நெட்டு யிர்ப்பெறியு நோதளிர் துவண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயர் கொப்புள் பரவக்
கட்டு ணைப்புனலக விழக்குமுரு வெம்மை வெருவி
விட்ட கன்றதென மேகலையொ துங்க விழுமால்.

(இ - ள்) பெருமூச்சுவிடுவாள் தளிர்கள் துவண்டு கருகும்படி அவைபட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்கள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவாள். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து விடுத்துச் சென்றதுபோல மேகலாபரணமானது ஒதுங்கும்படி விழுவாள் எ - று

நோதளிரென்பதற்கு அழகிய தளிரென்றுகூறி, அவள் மேனியையொத்த தளிரென்றுவது பொருள்கூறுக (௭)

உற்று ழந்தவவ் வனனினுமு னாகக விநாய
முற்றும் வெந்துயரின் மூழ்கிநில மீது முடிசாய்த்
தற்ற முற்றவச மாயினள் னைத்து மறியாப்
பொற்ற விந்திரன்வி ழைந்துமயல் பூண்டு வருவான்.

(இ - ள்) (அவனுடன்) பொருந்திவருந்தியவளைக்கட்டிலும் சொல்லமுடியாத துயரமுழுதும் பெருந்துன்பத்தில் மூழ்கி, பூமியின்மேல் சிரசைச் சாய்த்துப் பரவசமானாள் அதனையெல்லா முணர்ந்து மனமழிந்த சிறுமலைபோன்ற இந்திரன் (அவளை) விரும்பிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருவானாயினன் எ - று (௮)

வேறு

கழல்படுத்த திறங்கிய கமல பாதமுங்
கழலொலி செயுங்கணைக் காலு நெஞ்செலாங்
கழல்வேள் சரங்களிற் கதுவி மாதரார்
கழலிளங் காய்பொரக் கவின்செய் கச்சுமே.

(இ - ள்) வீரக்கழலைத்துக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரகண்டாமணியானது ஓசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலும்படி மன்மத பாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முருகந்தையின் காலிலணிந்த இளங்காய்போல அழகு செய்யுங் கச்சும் எ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இந்திரன் முருகுந்தைபோல வந்தவகையை வருணிக்கின்றனர் (௯)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறும் நாணடு சிலைப்பு மார்பத்
திரைத்துமென் மலர்த்தொடை யிசைந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

(இ - ள்.) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலிக்கின்ற வலிமையுடைய நாண்பூட்டிய வில்லும், வண்டுகளொலித்து மெல்லிய மலர் மாலை பொருந்திய மார்பும், வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் தோளுகளும் எ - று. (௧௦)

பொறபுரி யாறபுறஞ சூழ்ந்த குஞசியும
பொறபவே யுருககுமாங கதன்மெயப புலவிய
பொறபெலாந தழீஇக்கொடு புலமபிச சோாந்தவப்
பொறபினை மருங்குறப பொருககென்றெயதினை

(இ - ள்) பொறபுரியினுலே புறததிரகடடிய குடுமியும அழகு செயயுமபடி உருமாவகதராசன தேகததிறபொருநகிய அழகு முழுவதையுந தழுவிககொணடு புலம்பிச, சோாநதுள்ள அவவழகியாகிய முருநதையின சமீபததிற பொருநதவிரைநது சோநதனன எ - று

குஞசி - ஆணமகன தலைமயிா பெண தலைமயிாாக குழலெனறும அளக மெனறுஞ சொல்லுவா (௧௧)

மருககுழன மாகராண மறுததுப போநதவவ
வுருககுமாங கதனுமீண டுறறு ளானெனப
பொருககென வெழுநதனள புகக வஞசனுந
தருக்கறு நயமொழி தழுவிக கூறுவான.

(இ - ள) மணநதஙகிய கூநதலையுடைய முருநதையெனபவள (தனகருததைத்) தடுததுசசென்ற அவவுருசகுமாஙகத மனனனுமை திருமபி (தனபாலவிருபபுகொணடு) வநசடைநதனனென்ற, விரைநது எழுநதனள (உருககுமாஙகதனபோல வேடஙகொணடு)வநத வஞசகனுகிய இநதிரனுமை அகஙகாரமறறநயவாாததைகளோடு தழுவிச்சொலகினறுன எ - று (௧௨)

ஏநதிள வனமுலை யிரணடும பாயநதுதண
சாநதகங கிழிதரத தழுவிக கைகளான
மோநதனன் புடகுரன முழகககங கேடடனன
மாந்தின னிதழ்நறு மருவிப புலவினன.

(இ - ள) அணணுந்த இளமைவாயநத அழகிய முலைகளிரணடும பாயநது குளிர்ந்த சாநதபபூசசானது கிழிடடுமபடி தழுவிககொணடு கைகளாலே மோநதனன; (எண்வகைப) புட்குரலகளின (ஒலியைககணட ததிலே) முழஙககேடடனன் இதழூரலாகிய தேனைடபருகினன, அவளைத தழுவிககூடினன எ - று

புட்குரலெட்டும முன விளககபபட்டன (௧௩)

வாட்டடங் கணணியு மகிழநதன ளுனாங
கோட்டிளங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
வூடடிய காதலின முயங்கிச செய்யவா
யோட்டமும பருகின ளுவப்புற றுளரோ.

(இ - ள்.) வாட்படைபோலும் பரந்த கணகளையுடைய முருந்தையும மீண்டும் அவன்மார்பிலே கட்டமாகிய இளமைததஙகிய குவிநதமுலையானது கோட்டுமண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் மயக்குற்று, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினள். சந்தோஷமுற்றனள். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மார்பிற் குத்திக் கோட்டுமண் கொள்ளவென்றா (௧௪)

துடக்கின னிந்திர னென்று சூதத்தவேள்
முடக்கிய தடக்கையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின னெரிபிறத்தகை வரிவிற் றாழ்த்தினன்
னடக்கினன் முகுந்தையோ டமர்ந்த போரினே.

(இ - ள்) இந்திரன் மயங்கினனென்று, அச்சங்கொடுத்த மன்மதன் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையெல்லாம் மடக்கினன் தூக்கிய கையிற்றாங்கிய வரிக்கட்டமைந்த வில்லைத் தாழ்த்தினன். முகுந்தையோடு செய்த காமப்போரை யடக்கினன் எ - று.

இச்செய்யுளால் முகுந்தை காமமயக்கொழிந்தாளென்றபடி (௧௫)

தருந்தனிக் கலவியாற் றழைத்த நெஞ்சொடு
முகுந்தைதன் முனிப்பணி முடிப்பச் சென்றனள்
புருந்தகை தவவுருப் போக்கிப் போந்தனன்
னெருந்தழல் வயிரவே லேந்தன் விண்ணமே.

(இ - ள்) தகுதியாகிய ஒப்பற்ற புணர்ச்சிமயக்கத்தால் நிரம்பிய மனத்துடன் முகுந்தையானவள் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றனள். பிரகாசிக்கின்ற தீயைச் சொரியும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய ஆகுருற்ற தேவராசனாகிய இந்திரன் தானவந்த வஞ்சகவடிவத்தையொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தனன். எ-று (௧௬)

முற்றிழை முகுந்தைதன் மோட்டி னிந்திரற்
கற்றைநாட் கருத்தரித் தையி ரண்டெனச்
சொற்றது மதியிடைத் தோன்ற லீன்றனள்
பற்றிய கருங்கடல் பரிதி கான்றென.

(இ - ள்) முற்றிய ஆபரணமணிந்த முகுந்தையென்பவள் தன்வயிற்றில் இந்திரனுக்கு அத்தினத்திலே கருப்பமடைந்து, பத்தாவது என்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருமைபொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றதுபோல ஓர்புதல்வனைப் பெற்றனள் எ - று.

ஐயிரண்டெனச்சொற்றதுமதி - பத்தாமாதம் (௧௭)

அண்டமு நடுக்குற வார்த்து வந்துவீழ்ந்
தொண்டரை கிடந்தொளிர் கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டலூர் தவனுக்குக் குறித்த தோர்கலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெ டுத்தனன்.

(இ - ள்.) அண்டமும் நடுக்குறும்படி ஆர்ப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனனாகிய இந்திரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிக்க பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புற்றெடுத்தனன். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக் கருணை மாதவன்
சவிமணி மைந்தற்குச் சாத காதிக
ளவிசொரிந் தமரருக் கன்பு செய்திரும்
புவியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்தனன்.

(இ - ள்) கவிமுனிவனென்று சொல்லப்பட்ட அக்கிருபைவாய்ந்த பெருந் தவமுடையவன் சிறந்தமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதல்வனுக்கு, தேவர்களுக்கு அவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தார் புகழும்படி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன் எ - று.

அவி - தேவருணவு (௧௯)

வேறு.

குருச்சந் திரனை வென்றமுகக் கோல முகுந்தைத் தனிமைந்த
னுருச்சந் தவரி சனவிழுதும் பிறவுந் திமிர்ந்தொண் புனலாட்டிக்
கருச்சந் தொடுகா ரகிற்புகைத்துத் தனப்பா லூட்டப் பனிருநாள்
திருச்ச மதனென் றொருநாமங் கிளந்தான் மகற்குக் கிளர்தவத்தோன்.

(இ - ள்) நிரந்தங்கிய (பூரண) சந்திரனை வென்றமுகத்தையுடைய அழகிய முகுந்தையென்பவள் ஒப்பற்ற புத்திரனுடலைச் சந்தனமும் அரிசனமும் விழுதுகளும் பொடித்துக் கலந்த ஒள்ளிய நீரால் முழுக்காட்டி, தேவதாரு சந்தனக் கட்டை காரகிற்கட்டை முதலியவற்றின் பொடியாற்புகையிட்டு, முலைப்பாலூட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தையுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில் திருச்சமதனென்னும் ஒருபெயரைக் கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன் எ - று (௨௦)

கருப்ப நிலைக்கா றுமாண்டிற் கரிசின் முறையா லுபநயனம்
விருப்பி னியற்றி மறையாதி விளங்கத் தெரித்தான் கவியென்பான்
திருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதுந் தெரிந்துணர்ந்து
வெருச்செய் பவத்தின் வேரறுக்கும் வெற்றிப் படைபோ லாயினனே.

(இ - ள்) கவிமுனிவன் திருச்சமதன் ஜனித்ததற்கு ஆறாம் வருடத்தில், குற்றமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியவற்றை விளங்கும்படி யுணர்த்தினன். திருச்சமதனும் ஒரேதரங்கேட்டு (ஐயந் திரிபு அறியாமையொழிய) முற்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அச்சத்தைச் செய்யும் பிறவியின் வேரையறுக்குமாயுதப் படைபோலாயினன் எ - று (௨௧)

ஒழுக்க முதலா கியநெறியி னிறழா தொழுகக் கவிமகிழ்ந்து
வழுக்கி லாத கணாநாந்த்வா வென்ன மனுவை யுபதேசித்
தழுக்கி லாதா யிம்மனுவை யனுட்டிப் போடு கணேசனையு
முழுக்க வருள்வான் கணேசனென மொழிந்தா னவனு மதுபெற்றான்.

(இ - ள்) ஒழுக்கமுதலாகிய வழியிற் பிறழாது நடக்க, கவிமுனிவன் களிப்புற்று, குற்றமில்லாத "கணாநாந்த்வா" என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்கமில்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக் கிரமத்துடன் கணேசக்கடவுள் (அதனால்) கணேசப்பெருமான் உன்விருப்பம் முற்றுப்பெற அநுக்கிரகிப்பாரென்று கூறினன். திருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப் பெற்றனன் எ - று. (௨௨)

நாளு நியதிக் கடன்முடித்து நாம வினைக டொக்கெல்லை
யாளு மைங்கைக் கணேசர்திரு வடித்தா மரைக ளுளத்திருத்தி
மூளு மன்பி லவர்மனுவை முறையி னனுட்டிப் பொடுங்கணித்துக்
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ள்.) நாடோறும் நித்தியகருமத்தை முடித்து, அச்சத்தைத்தரும் வினைகளையொழித்து என்னை யனுக்கிரகிக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவருடைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அநுட்டிப்புடன் கணித்து, உறவினரும் பின்னென்று சொல்ல உலகமுழுவதும் நட்புகொள்ளும்படி விளங்குங் காலத்தில் எ - று.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத் துடுமென் றிறங்கி யிளநாகு
வள்ளைக் குதட்டுந் தடமுடுத்த மகத நாட்டிற் கோனெவர்க்குந்
தள்ளை யனையான் பெருங்கொடையான் றனசூ ரனெனும்பெயரான்
றெள்ளை யகன்ற வுள்ளத்துத் தொடுத்த தருமச் சிந்தையான்.

(இ - ள) சேற்கெண்டைகள் துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்றுகள் விரைந்திறங்கி வள்ளைக்கொடியைக் குதட்டுகின்ற தடஞ்சூழ்ந்த மகதநாட்டரசன் எல்லோருக்குந் தாயைப்போன்றவன், மிக்க ஈகைத்தன்மையுடையவன், தனசூரனென்னும் பெயருடையவன், துன்பமகன்ற மனத்திலே பொருந்திய தருமசிந்தையையுடையவன். எ - று (௨௪)

அன்ன மருட்டு நடைக்கற்பி னுற்ற மனைவி யம்பிகையும்
பொன்னை வெள்ளி தனைமருட்டும் புந்தியமைந்த வமைச்சர்களுந்
தன்ன துடலு முயிருமெனத் தக்க மரபால் வழியொழுக
மின்ன லறச்செங் கோலோச்சி யிருந்து மகிழுங் காலத்தில்.

(இ - ள) அன்னத்தை மயங்கச்செய்யும் நடையையும் கற்பின் மேம்பாட்டையுமுடைய மனைவியாகிய அம்பிகையென்பவளும், பொன்னையும் வெள்ளியையும் மயக்கிய மனமமைந்த மந்திரிகளும், தன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத்தக்க முறைப்படி நீதிவழியேயொழுகவும் துன்பமகலவும் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு களிப்புற்றிருக்குங்காலத்தில். எ - று. (௨௫)

பெற்ற குரவன் றனைக்குறித்துப் பிதிராக் கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்ந்த வசிட்டனையு முழுத்த தவத்தை திரிதனையு
மற்று முயர்ந்த முனிவரையும் வருவித் தானம் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமதன் கலந்து கலைப்போ ராற்றினான்.

(இ - ள) பெற்றதந்தை நிமித்தமாகப் பிதிராக்கு உண்பிக்குந்தினம் [சிராத்தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்ந்த வசிட்டமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தையுடைய அத்திரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயர்ந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்தனன். அவர்களுடன் (நூல்களைக்) கற்றுமேம்பாடுற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அளவளாவிச் சாத்திரப்போர் செய்தனன் எ - று. (௨௬)

வாதி னேற்ற வத்திரியவ் வாதின் வெல்ல மாட்டாது
சாத லனைய கொடுங்கோபத் தழல்கொப் புளிக்க வெதிர்நோக்கிப்

இருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமை யனைத்துங் கடுகெனீ
யோது முனிவன் மகனல்லை யுருக்கு மாங்கன் மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாதத்தாலெதிர்த்த அத்திரிமுனிவர் அவ்வாதில் வெல்ல வல்லமையில்லாமல், இறப்பினை நீங்காத கொடிய கோபாக்கினியானது கொடபுளிக்க எதிரேபாாதது, அறிவில்லாதவனே! உன பிறவியையும் உன பிரபாவங்களையுஞ் சுடுசுடு, நீ சொல்லிய கவிமுனிவா புதல்வனல்லை. உருக்குமாங்கதனென்னும மன்னவன மகனெனறுகூறினா. எ - று. (உஎ)

இந்தச் சபையி னுடங்கிருந்த லெலா தெங்க ளோடொப்பச்
சிந்தைக் கினிய பூசனையுஞ் செய்யக் கூடா தெழுந்தொல்லை
யந்தப் புடையே குதியென்றே யழன்றத் திரிகை மறித்துரைப்பச்
சந்தப் பொடியி னொளிர்மேனித் தவஞ்சால் கிருச்ச மதனவெகுண்டு.

(இ - ள்) நீ இந்தச் சபையினடுவிலிருத்தல் கூடாது, எங்களோடு சமான மாக மனத்திற்கினிய பூசையையுஞ் செய்யக்கூடாது விரைவில் அந்தப்பக்கத்திற் செல்லக்கடவையென்று கோபித்தது, அத்திரிமுனிவன் கையை மறித்துச்சொல்ல, சந்தனப்பொடியாற் பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து எ - று. (உஅ)

விழிகள் சிவப்ப விதழ்துடிப்ப விளங்கு முருவ நுதன்மேலுற
வழிவு மருவிழ நெறஞ்சிலரங் கஞ்சி யகல மூன்று லகும
பொழிகட் டழலா லவிப்பானபோற் பொங்கி யெழுந்து சபைதனிற்
குழிய வசிட்டன முதலான குழுவி னோரு முனிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) கண்கள் சிவக்கவும், உதடு (படபடென்று) துடிக்கவும் பிரகாசிக்கின்ற புருவமானது நெற்றியிலேறவும், அறிவுகாலஞ் சபபவித்ததென்று அங்குள்ள சிலா பயந்தோடவும், திரிலோகங்களையும் சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால் அழிக்கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்து சபையிற்கூடியுள்ள வசிட்டா முதலிய முனிவாகூட்டத்தின் முன்னின்று இதனைச் சொல்கின்றான் எ - று (உக)

அரசன் மகனயா னல்லனீவி ரவமா னத்தா லவமதித்தீா
பாவு தவத்துக் கவியெனபான் பாலனேன யானுங்கால
விரவி யிருந்த நுமமையெலாம் விழித்துப் பாாக்கு முனைவிகத்துச்
சுராகள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று தானுங்கனன்றேகினான்.

(இ - ள்) யான (உருக்குமாங்கத) அரசன் புத்திரனல்லேன, நீங்கள் அவமானத்தால் (என்னை) அவமதித்துரைத்தீர்கள் துதிக்கத்தக்க தவத்தையுடைய கவி முனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாயப் பிறந்தேன யான பிறகாலத்தில், கூடியிருந்த உங்களையெல்லாங் கணதிறந்து பாாக்குமுனனரே யழித்துத் தேவாகள்களிக்கக் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்துவேனென்று விரைந்து சென்றனன் எ - று (௩0)

மிருந்த கோபந் தணியாமை வேகத் தொடுமபோ யினறுளா
மூருந்தாய் மிருந்த தூாத்தாயென முனனே வாவென மிதாயாரே
நிகழ்ந்த துள்ள படியிகழ்கை நிகழ்த்து வாயென றுனமுருந்தை
நெகிழ்ந்து நெடுங்கிடு நெடுநெகிழ்ந்த படியே யுரைசெய்தாள.

(இ - ள்.) அதிகரித்த தோடமடங்காமல் விரைவோடுசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (நோக்கி) முகுந்தாய்! மிக்ககாமமுடையவளே! என்முன்னே வருக. எனக்குத் தந்தையாவன்? நடந்ததை உள்ளபடியே கூறுவாயாகவென்றனன். முகுந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனந்தளர்ந்து நடுநடுங்கி நடந்த விருத்தாந்தத்தையே (உண்மையாகச்) சொல்லினள். எ - று.

தூர்த்தை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவள். (௯௧)

வே று.

மிருக வேட்டையின் மேவிய வுருக்குமாங் கதனீர்
பருக வந்தனன் படியிலா வழகுகண் டவனுக்
குருகி யுன்றனை யுயிர்த்தனே னுணங்கணாக காரவம்
பெருகி னிசைசையா ரொழுகநூல் பேசிய முறையால்.

(இ - ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருக்குமாங்கதராசன் (இவ்வாச்சிரமத்திற்கு) நீர்பருகும்படி வந்தனன் (அவனுடைய) ஒப்பில்லாத தேகப்பொலிவைப்பார்த்து மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதர்களுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்சென்றவழி நடக்க நீதிநூற்களிற் சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உன்னைப் பெற்றேன் எ - று (௯௨)

விருப்பின் மைந்தனே யுள்ளவா றீதுவென விளம்ப
நெருப்பின் மேலொரு நெருப்பினை நெடிதுபெய் தாங்குப்
பொருப்பு நேர்தவன் புகைந்துபுள் ளினங்கு ராத
வருப்ப மாவனத் திலந்தையா குகவெனச் சபித்தான்.

(இ - ள்) ஆசையையுடைய மகனே! உள்ளவகை யிதுவென்று (முகுந்தை) கூறவும், நெருப்பின்மேலே வேறொரு நெருப்பை மிகுதியாகப் பெய்தாற்போல, மலைபோன்ற (பெருந்) தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து, பறவைக் கூட்டங்களணுகாத துன்பமைந்த வனத்தில் இலந்தையாகுகவென்று சாபமிட்டனன். எ - று (௯௩)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைத்தமை கேட்டு
நெடுங்கு ணத்தவ தாயென நினைந்திலை யெனைநீ
நடுங்கச் செய்தனை யாதலி னீயுமுன் னடுங்கக்
கொடுங்கு ணச்சிறுன் கூடக நினக்கெனச் சபித்தாள்.

(இ - ள்) அடங்கிநின்ற முகுந்தையெனனுந் தாயானவள் ஒப்பற்ற தன் மைந்தன்கூறிய சாபமொழியைக்கேட்டு, மிக்க நற்குணமுடையவனே! என்னைத் தாயென்று கருதினையில்லை நடுக்கமடையச் செய்தனை யானபடியால், நீயும் உள்ள நடுங்கும்படி, உனக்குக் கொடுமையாகிய குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருக வென்று பிரதிசாபந் தந்தனள். எ - று (௯௪)

கலந்தை வந்தொளிர் முலையவள் கடுச்சா பத்தா
லிலந்தை வந்தெழு வனத்திடை யிலந்தையா யிருந்தாள்
வலந்தை வந்தமேதான் மன்னவன் மகன்றமையைக் குறித்து
நலந்தை வந்தமா தவனுள நாணியங் கிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபரணமணியைப்பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற குழைகளையுடைய முகுந்தை யென்பவள் தன்னையணுகிய சாபத்தால், இலந்தைகள் மலிந்த [illegible] இலந்தைமரமாயிருந்தனள். வெற்றிபொருந்திய தோள்கள் பொருந்திய உருக்குமாங்கதனுடைய புதல்வனன்மையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த திருச்சமதமுனிவன் மனதில் வெட்கங்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தனன். எ - று. (௩௫)

அழிந்த மானத்தின் வாழ்தலி னுக்கையை யொறுத்துக்
கழிந்து போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில்
வழிந்த மாமத முகத்தவ னருளின்வா னவர்க்குப்
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தரன் மகனெனக் கேட்டான்.

(இ - ள்) அழிந்த மானத்துடன் வாழ்வதைக்காட்டிலும் உடலைவெறுத்து இறந்துபோவதே உத்தமமென நினைக்குங்காலையில், மதமொழுகும் யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால், தேவர்களுக்குச் சொரிந்த தேன்மாரி போல, இந்திரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன் எ - று. (௩௬)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின னமைதி செய்த
வுறுவ ராதியோ ரனைவரு முற்றடி வணங்க
மறுவி னல்வரம் பெறுகுது மெனமதித் தந்தக்
குறுவ னத்தினை விடுத்தொரு கொடுவன மடுத்தான்.

(இ - ள்) மனத்தைச் சிறிதுதேறச்செய்து அமைதித்த முனிவர் முதலானவர்களெல்லாரும் பொருந்திப் பாதங்களைப் பணியும்படி, குற்றமில்லாத நல்வரத்தை யடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிறுவனத்தைவிட்டு வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (திருச்சமதமுனிவன்) எ - று.

கொடுவனமென்றதால் புலி சிங்கம் முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெருவனமெனக்கொள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம். (௩௭)

இதுமு குந்தையின் சரிதமென் றிதழ்முறுக் கவிழ்ந்த
பதும மென்மலர்ச் சேக்கையான் பகர்ந்தனன் செய்ய
மதும லர்த்திரு மாயினின் றகழ்மனை போந்து
முதுத வம்புரி வியாதனு முனிவரன் மகிழ.

(இ - ள்) இதுவே முகுந்தையென்பாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனொழுகுந் தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகளை மாயினின்று விலக்கிப் பூமியில் வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனென்னும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழும்படி, இதழ்கள் கட்டவிழ்ந்த மெல்லிய தாமரைமலர்ச் சேக்கையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். எ - று. (௩௮)

ஏந்த லைங்கரூற் கினியமந் திரவுப தேசந்
தந்த தந்திட முகுந்தைதன் னகன்பெற்ற துணைத்தா
மந்த மெய்த்தவன் வரம்பெற லறிகெனப் பிருகு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந் தனுக்குரை தொடுப்பான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு இனிதாகிய மந்திரோபதேசத்தை முகுந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவன் தந்தையாகிய கவிமுனிவனாற் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம் அந்த உண்மைத்தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றதையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் அழகுபெற்று விளங்குஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உரைசெய்வார் எ - று.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௯௩௯

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்துந் தொடிக்குமுன் முன்னாகியமெய்ம் பெருமா னிறைநூல், பலவுந் தெளிகின்ற கிருச்சமதன் பட்டுற்றவ னுற்ற வரத் தினையும், இலகும்படி சொல்லுக வென்றுதவ மெழிலார்குமவியாசன் வினவுமம், மலர்மேல் லணையான் மகிழ்கூர்ந் தவன்முன் வரம்பெற்றது மோதவிக்கத் தனனே.

(இ - ள்) உலகங்களெல்லாவற்றையும் தொடிக்குமுன்னாற் படைத்த எம்பெருமானருளிய தமிழ்மையான பலநூல்களையுந் தெளிகின்ற கிருச்சமதமுனிவன் (தவமானது) சென்று, அவன் பெற்ற வரத்தையும் விளங்கும்படி சொல்லவேண்டுமென்று, தவத்தின் அழகு விளங்கும் வியாசமுனிவர் வினவவும், மெல்லிய தாமரைமலரணையையுடைய சதுமுகக்கடவுளிருந்து, அவன் வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று. (௧)

பழிமல கியகா னமொழிந் தபின்மே லுகானமடைந் தகிருச் சமதன், வழிதண் மதுமல் லிகைமுல் லையிள மயிலைக் கொடிமா தவிபந் தரிடும், பொழிலும் புதுமா மலரோ டைகளும் பொங்கும் புனல்வா வியுமவேள் விமறை, மொழியும் படிசெய் யுமுனிக் கணமும் முடிவா னவர்வா ழுக்கையு நோக்கினனே.

(இ - ள்) பழிமிகுந்த வனத்தை விடுத்து, சமீபத்திலே பொருந்திய (பெரு) வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன், குளிர்ந்த தேனைச்சொரியும் மல்லிகையும் முல்லையும் இளமைதங்கிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருக்கத்திப் பந்தரிட்ட பொழிலும், அன்றலர்ந்த பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும், யாகங்களை வேதங்கூறிய வகையாகச்செய்யும் முனிவர்கூட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவர்களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன் எ - று. (௨)

அங்குற் றமரா தவர்தம் மமையத் தவர்தா டொழுவாங் கவர்நல் வரவேற், றிங்குற் றிருவென் னமகிழ்ந் துதினை மெழிலார் புலியின் னலமா னபதந், தங்கும் பெருமெல் விரலூன் றியொருந் தகைப்பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பொறியைந் துமடக் கிமனு மொழியின் றனன்முற் றுதவத் திறனே.

(இ-ள்) அவ்விடத்திற் பொருந்தியமர்ந்த பெருந்தவசியின் மீதுத் தவ ரகன் பாதங்களிற் பணிந்து அவர்கள் நல்வரவைக்கொண்டு [illegible] பொருந்தியிருக்கவென்று கூறக்களித்து, காட்டோறும் வலப்பாதத்திற்பொருந்திய [illegible] விடு பெருவிரலைப்பூமியிலூன்றி, ஏகாந்தராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுரு வந்தை மனதில் தியானித்து, அன்புசெய்யும் ஐம்பொறிகளையுமடக்கி முதிர்ந்த தவத் துடன் மந்திரத்தைக் கணிக்கின்றனன். எ - று. [illegible]

ஓராயிரந்தேவர்களாண் டெமக்கொருகால விழிவிட் டவனிங்ஙன மை, யீராயிரமோ டுமையா யிரமாண டெங்குந தவலங கியெழுந துசுட த, தாரார முலைவா னரமங கையருந தனிவா னவருந தருவோ ரெவரு நீரார் குளிரகங் கைநெடுமை பொழிலு நிலவக் தவமாற றியிருந் தனவில.

(இ-ள்) ஆயிரந்தேவவருடங்களுக கொருமுறை கண்ணிமைதது,அக்கிருச் சமதமுனிவன் இவவகையாகப பதினையாயிர வருடங்கள் எவவிடததிலுந தவாககினி யானது எழுநது, மாலைபொருநதிய குசஙகளையுடைய தேவலோகததுளள அரமபாஸ திரீகளும் ஒபபற்ற தேவாகளுமம அசுராகளுமம யாவருமம நீாபொருநதிய குளிாசசிவாய்ந்த கங்கையுமம, பெரிய (கற்பகச)சோலையுமம விளஙகிச சுடுமபடி, தவஞசெயது கொண் மருக்கையில். எ - று

விழிவிடுதலெனபது கணணைவிடடு இமை விலகல. (௪)

மனவாக குறுகா யமுமெட டரிய வளாபே ரொளியாயப பரிபூ ரணமா, யினமா மலர்தூ வியிறைஞ சியென தியானென னுமகந தையி ரிதெனதுந, தனதே யெனுமெய யடியா ரவரே தாமா கியிருந தவிநா யகனார், நனவே யவனுக குவரம புரிய நகுபே ரருளா லெதிாநண ணினரே.

(இ-ள) மனமுமம வாககுமம பொருநதியகாயமுமம மெடடுதறகரிய வளாகினற பேரொளிபபிழமபாய, எஙகுமம நிறைவாய, கூடடமாகிய சிறநத மலாகளா னருசசித துப் பணிந்து,எனது யானெனனுமம அகநதையையொழிதது,(பரிபூரணவியாபகததால) எனனுடையதுந் தனனுடையதே யெனறுமம உணமையடியவாகளே தாமாகி விளங குமம விநாயகப்பெருமான, அககிருதசமதமுனிவனுககு நனவிலேயே வரமளிததருள, களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருநதினா. எ - று. (௫)

காலைக கதிாகோ டியுதிக கணைய கதிாசெய திருமே னியுமவா ரிச மென், மாலைக் குவனப பயாமாா புமவிளா மலிகுங குமமா திமட்டித் தயிரு, சேலப் பணிநீ ரினைாத கநறுந தேயாவப பியதோ ளொருபது தயிரு, பாலுந் றொளிாசித தியுமபுத தியுமவெண பாலொத நிடுசிங கநவ வா னைமுமம்.

(இ-ள.) காலையிலுதயஞ்செயயுஞ் சூரியாகள ஒருகோடிய ருதயமானாற் போல ஒளிவீசுந் திருமேனியும், தாமரையாகிய மெலலிய மலாமாலைககு அழகுபொ ருந்திய திருமார்பும், வாசமிக்க குஙகுமபூமுதலியன சேர்ததுமிககபுனிதமாகிய பனி நீரிலரைத்த வாசந்தங்கிய தேயவினைப்பூசிய ஒருபது திருததோள்களுமம, இருபககங் களிலும் பொருந்திய பிரகாசிக்கின்ற சித்திதேவியாருமம புததிதேவியாரும், வெளளிமலை [illegible]கொத்த கல்ல சிங்கவாகனமும். எ - று. [illegible]

[illegible]
[illegible] திருமேனியொளி [illegible]
[illegible] மதியின் [illegible] மாய்ந்தா லெனவை குநிருச் சமத
[illegible] தனல் லொளிமா யவெதி ருற்று னவிழித் துறநோக் கினனே.

(இ - ள்) அசைகின்ற திருச்செவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதத்தைச்சொரியுந் திருமுகமும், அழகுபொருந்திய திருவேகதந்தமும் விளங்கும்படி பூமியுந் திசையுமெங்கு நிமிர்ந்து பிரகாசித்து விளங்குந் திருமேனியின் காந்தியில், நட்சத்திரம் சந்திரன் இவற்றின் பிரகாசமானது சூரிய வொளியால் நசித்தாற்போல, விளங்குங் கிருச்சமதமுனிவனை அழியாத தன்னுடைய நல்ல காந்தியானது நசிக்கும்படி, எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்களை விழித்துப் பொருந்தப்பார்த்தனன். எ - று. (எ)

ஒளியா லிறைவன் றிருமே னியெழில் யாதுந் தெரியா விழிகூசவுளந், தெளியா திதுவென் னென்ன மாகொண் டியானித் தவுளத் துவிநா யகனை, யளியோ டெதிரே நோக்கி யாவிக் கினைமிக் கணுருற் றதுநீர்த் தந்துசெய் தவமும், பெளியேன் வயினுற் றவிருங் கருணை யினைசெயித் தருள்வாய் பெருமா னெனனுமே.

(இ - ள்.) பிரகாசத்தினாலே, இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகுமுழுவதுந் தெரியாமல் கண்கள் கூசவும், மனந்தெளியாமல், இஃதென்னென்று மனமயக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்த உள்ளத்திலே விநாயகக்கடவுளை அன்புடனெதிரே தெரிசித்து, ஓரிடையூறு இப்பொழுது சம்பவித்தது. அதனை யொழித்து, அடியேன்செய்த தவமும் என்னிடம் முற்றும்பயன்பெறப் பெருங்கருணையைக் கிருபைசெய்தருள் எம்பெருமானே! என்று கிருச்சமதன் யாசிக்கவும். எ - று.

வெளிநக்கவ வினைசிந் தவெழுந் தபிரான் மிருமே யருள்கூர்ந் துமெய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிநக்கத் தளாவுற் றகிருச் சமதன் னைமேபோ டெழுந் துபணிந் துமறைச, கொளிக்குருந் திருமே னியெனச் னைதிரே யொளிர்வித் தனனென் றுளநெக் குருகித், துளிக்கும் விழிநீர் களபாந் துநிலத் துகண் மாற் றிடநின் றிதுசொல் லுவனால்

(இ - ள்) பகிர்முகத்திலே தீவினைசம்பந்த மகலவெழுந்தருளிய கணேசப் பெருமான் மிக்கபெருங்கருணை மிகுந்து, உண்மையாகிய ஞானநேத்திரங்கொடுத்தருள, மனத்தளர்ச்சியடைந்த கிருச்சமதமுனிவன் ஆசையுடனே யெழுந்துவணங்கி, தேவாசுரருக்குங் காணமுடியாத திருமேனியை எனக்கண்ணுக்கெதிரே விளங்கச்செய்தனனென்று, மனநெகிழ்ந்துருகி, துளிக்கின்ற கண்ணீர்த்துளிகள் பரவிப்பூமியிலுள்ள தூசியை யகற்ற, (எதிர்) நின்று இதனைச்சொல்லுகின்றனன். எ - று.

ஊனக்கண்ணாற் றரிசிக்க முடியாது ஒருந்திய கிருச்சமதன் கணேசப்பெருமானாற் கொடுக்கப்பட்ட ஞானக்கண்ணால் அவர் திருமேனியைத் தரிசித்து மனங்கசிந்து துதிப்பானாயினனென்பது கருத்து (அ)

வேறு

நித்தியமாய் நின்மலமாய் நிர்க்குணமாய் நீடொளியாய்த்
தத்துவமாய்த் தத்துவத்துக் கப்பாலா யப்பாலு

அத்துவித மான வருமைப்பொருளே நீயடியேன்
சித்த முவப்பத் திருக்காட்சி தந்தனையே.

(இ - ள்) நித்தியமாகியும், நின்மலமாகியும், நிர்க்குணமாகியும், நிட்களமாகியும், தத்துவமாகியும், தத்துவத்துக்கப்பாலாகியும், அற்றகப்பாலும் அத்துவிதமாகிய பொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிக்கும்படி திருக்காட்சி கொடுத்தருளினீரே! எ - று.

நித்தியம் - எக்காலமும் உண்மை. நின்மலம் - மலரகிதம். நிர்க்குணம் - குணரகிதம். (௧௩)

தண்ணார் மதியந் தவழுஞ் சடாதாரி
யுண்ணா ரமுதே யுலவாச் சுகக்கடலே
விண்ணோ ரறியாத வித்தகனே யடியேன்
கண்ணாரக் காணுமா காட்சி கொடுத்தனையே

(இ - ள்) குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் பிரகாசிக்கும் சடையைத் தரித்தவனே! உண்ணத்தக்க அருமையாகிய அமுதமே! அழியாத [நித்திய] சுகசாகரமே! தேவர்களும் கண்டறியாத ஞானசொரூபியே! தேவரீர் அடியேன் தரிசிக்கும் வகையாகக் காட்சிகொடுத்தீரே! எ - று.

ஜடாதாரி என்றது வடமொழிப் பிரயோகம்.
காணுமாறு என்பது காணுமா வெனத்தொக்கது. (௧௪)

ஆக்காமே யாக்கி யளியா தளித்தெவையும்
போக்காமே போக்கி மலம் பொன்றுவித்துப் பொன்றொன்றுந்
தாக்காது நின்ற தனிமுதலே நீயடியேன்
வாக்காரக் கூறுமா வந்தெதிரே நின்றனையே.

(இ - ள்) படையாமலே படைத்து, காவாமலே காத்து, எல்லாவற்றையும் அழியாமலே யழித்து, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கடித்து, ஒன்றாலும் தொடப்படாமல் [அதீதப்பட்டு] நின்ற ஒப்பற்ற முதல்வனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாரக்கூறும்வகையாக எழுந்தருளி எதிரே நின்றருளினீரே எ - று.

“ஆக்காமே யாக்கி யளியா தளித்தெவையும் போக்காமே போக்கி” என்றது, சிந்தனை மாத்திரையானே சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களைச் செய்யும் வன்மை கூறியதாம் ()

என்று திருச்சமுக னேத்தெடுப்பத் தேனொழுகு
கொன்றை யலங்கற் குழகன் முடிதுளக்கி
யுன்றன் பத்திக்குவந்தோ மினிவரங்க
ளன்று கிளத்தி னனிதருது மென்றனனால்

(இ - ள்) என்றிவ்வகையாகத் திருச்சமுகமுனிவன் தோத்திரஞ்செய்ய, தேன் சொரியுங் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த விநாயகக்கடவுள் சிரமசைத்து, பொருந்திய உன் பத்திக்கு மனமகிழ்ந்தோம் இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லுக மிகுதியாகக் கொடுப்போமென்றனர் எ - று. (௧௫)

இந்த மூதுரை சிறந்த மகிழ்வொடு
மைந்த னொழுந்த வமல னருள்கொளப

பொங்கு முழுவற் புணரிப் புணையானான்
செங்கை குவித்துத் திருந்தவிது கூறுவான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தின் முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னும்) தேவிமாருடன் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய மலரடித்தராகிய விநாயகக்கடவுளுடையதிருவருளின திறத்தைக்கேட்டு, அதிகரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்பமான இருச்சமதன செவ்வியகையைக்கூப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்லலானான். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடாதல் உழுவலன்பு என்பன வாதியிற்காண்க
கேளா - செய்யாவெனனும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௧௭)

காண்டல் கருத லரியாயிவற்றுறு காணுமையக்
காண்டல் கருத லுரையாலுநான் கண்டிடறத
வேண்டும் பொருளினனு முண்டிட விமலா நீ
வேண்டேக னுமருளாத தளாது வேண்டுகேன்.

(இ - ள்) தரிசித்தல் சிந்தித்தல் கூறுதலென்னு மிவற்றூற றரிசிக்கமுடியாத தேவரீரைத் தரிசித்தலானும் சிந்தித்தலானும் துதித்தலானுந் தரிசித்த அடியேனுக்கு விரும்பும் பொருள் பின்னுமொன்றுளதோ? நின்மல சொரூபியே! தேவரீர் வேண்டேனென வேண்டேன் தேவரீர் திருவருளைத் தவளாமல வேண்டுகேன் எ - று

வேண்டுகேன் இதில் கு சாரியை வேண்டுவேனெனபது பொருள் (௧௮)

எண்பத்து நான்குநூறாயிரமா மியலபிறப்பிற
பண்புற்ற மானிடமாம் பவமரிது மானிடத்து
மெண்பெற்ற நால்வருணத் தியைந்திடல் தரிதவற்று
ணண்புற்ற வந்தணரா யணைவது மரிதாமால

(இ - ள்) எண்பத்துநான்கு லடசமாக விடலகின்ற பிறவியில் அழகுபொருந்திய மானுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மானுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல் பெற்ற (பிராமணாதி உத்தம) நாற்குலத்திற் பொருந்துத லரிது. அவற்றுள்ளும யாவரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும அரிதாகும எ - று.

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் பிறப்பு என்றதை,

"ஊர்வ பதினொருமொன்பது மானுடம
நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்து—சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினொ கயனபடைத்த
அந்தமில்சீர் தாவரநா லைந்து"—என்பதனானறிக

எண்பெற்ற நால்வருணமென்றது, அநுலோம பிரதிலோம அந்தரான விராத்தியரென்னு மித்திறத்தோரை விலக்கி உயர்குடியாகிய பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வருணங்களை யுணர்த்தியதெனக (௧௯)

அந்தணரு ளறிவுடைய ராதலரி தறிவருளுஞ்
சிந்தைமகி ழனுட்டானஞ் செய்குநரா குவதரிது
சிந்தைமகி ழனுட்டானஞ் செய்பவருட் டிரிவிதமாம்
பந்தமறச் சிவஞானப் பற்றுடையா ரரியர்களே.

(இ - ள்.) வேதியர்களினும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர்களினும் மனமகிழத்தக்க அநுட்டானஞ் செய்பவராதலருமை. மனமகிழத்தக்க அநுட்டானஞ் செய்பவருள்ளும் மூலகைத்தாகிய பாதங்களறும்படி சிவஞானப் பற்றுடையவர்கள் அரியவர்கள். எ - று. (௧௭)

அத்தகைய சிவஞான மடிகழுரு வடியினுறும்
பத்தியினா லன்றிப் பயில்வேள்வி தவந்தான
மெத்திறத்த முயற்சியினு மெய்துவதில் லாமையினால்
நித்தநின் மலர்ப்பதத்தில் வீடாத வன்பருள்க.

(இ - ள்) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானத்தைத் தேவரீர் திருவடியிற் பொருந்தும் பத்தியினாலன்றி, வேள்வி யாகம்-தவம் - தானம் என்கின்ற முயற்சி முதலியவற்றானும் அடைவதில்லாததனால், ஞானசொரூபியே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அழியாத அன்பினை அடியேனுக்கு அருள்புரியவேண்டும். எ - று.

திருவடிப்பத்தியினாலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமுதலிய பலமுயற்சியானும் அஃதெய்தாதென்பார் "சிவஞானம் * * * எத்திறத்த முயற்சியினு மெய்துவதி லாமையினால்" என்றார். (௧௮)

எம்பெருமா னிதுகலந்தி லெழுந்தருளி யெஞ்ஞான்று
மும்பர்முத லனைவோர்க்கு முவப்பவரம் வழங்கிடுக
நம்பியபுட் பகவனமும் புட்பாமா நகருமென
விம்பரினிவ் வனத்தினுக்கு மிந்நகர்க்கும் பெயருறுக

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவரீர் எக்காலமும் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து தேவர்முதலிய எல்லோருக்கும் களிப்புப்பெய்த (வேண்டிய) வரங்களை (வேண்டியவகையே) கொடுத்தருள்புரிக. மேன்மைதங்கிய புட்பகவனமும் சிறந்த புட்பகநகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெயருண்டாகுக. எ - று. (௧௯)

தேவர்முனி வரரசுரர் சித்தர்கள் சாத்தியர்முதலா
யாவர்களு மெனைவழிபட் டெனதாணை கடவாமை
மேவுவதும் வேண்டுமென விழைந்திரப்பப் பொலஞாழற்
பூவலங்கன் மணிமார்பிற் புண்ணியன்மற் றியம்புகின்றான்

(இ - ள்) தேவர்கள் முனிவர்கள் அசுரர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள்முதலிய எவர்களும், என்வழியில் என்கட்டளையைக் கடவாமற்பொருந்துதலும் வேண்டுமென்று விரும்பி யாசிக்க, பொற்கொன்றைமலர்மாலையாகவணிந்த அழகிய மார்பையுடைய புண்ணிய சொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் இவ்விதஞ்சொல்கின்றனர் எ-று.

ஞாழல் - குங்குமமலர்க்கும் கொன்றை மலர்க்கும் பெயராயிருப்பினும் பொன்ஞாழலென்றதனால், பொற்கொன்றையென்றும் இது சரக்கொன்றை (௨௦)

* இக்கிரே தாயுகத்தி னிந்நகரும் புட்பகமா
மிக்கதிரே தாயுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமாந்
தொக்கதுவா பரயுகத்திற் றுரிசகற்று மானகமாம்
பக்கவெழிற் கலியுகத்திற் பத்திரக மாகுமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்நகரமானது புட்பகநகரமாம். மேம்பட்ட திரேதாயுகத்தில் விளங்குகின்ற மணிபூரகநகரமாம். நெருங்கிய துவாபரயுகத்தில் குற்றமொழிக்கும் பாணநகரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரநகரமாம். எ - று. (உக)

கற்றவநீ விழைந்தவெலா நல்கினமுன் பாற்சிறுவ
னற்றமிலா மிகுவலியோ டாமொருவா ளியினன்றி
மற்றையரா லழியாத வரத்தினனாய் நமதடியன்
புற்றவனா யொருவனுறு மோங்குநம தின்னருளால்.

(இ - ள்.) நல்ல தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவனே! நீ விரும்பியவற்றையெல்லாம் கொடுத்தோம். உன்னிடத்திலே ஒரு சிறுவன் அற்றமில்லாத பெருவலியுடன், சிவபெருமானுடைய ஒரு பாணத்தாலல்லாமல் பிறரால் இறவாத வரமுடையவனாய், நம்முடைய திருவடிப் பத்தியுடையவனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஒப்பற்றவனாகப் பிறப்பான் எ - று.

அற்றம் - துன்பம் - அற்றமிலாவலி யென்பதற்கு மிக்க வலியெனக்க. (உஉ)

வேறு

பெருந்திறன் மகனே மாதப் பெலியினு நினைந்த கீர்த்தி
யிருந்தமூ வுலகத் துண்டாந் திருச்சமத முனிவ நம்மைப்
பொருந்துகா ரியங்க டம்மின் முந்துற நினைந்து பூசி
வருந்துத லின்றி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாதோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியமைந்த அந்தப்பெலியென்னும் உன்மகனைக் காட்டிலும் உனக்குக் கீர்த்தியானது திருத்தமுற்ற திரிலோகங்களிலும் உண்டாகும் சிறப்பமைந்த கிருச்சமதமுனிவனே! பொருந்திய காரியங்களிலெல்லாம் நம்மை முதலிலே தியானித்துப் பூசைபுரிந்து வருத்தமில்லாமல் விரும்பியவரங்களையெல்லாம் பெறுவாய் எ - று.

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசைசெய்வோர் நிர்விக்கினமாக அதனை முடித்துப் பலனடைவாராதலின் "நம்மைப் பொருந்து காரியங்கடம்மின் முந்துற நினைந்து பூசி - வருந்துதலின்றி வேட்டவரமெலாம் பெறுவை" என்றார். (உங)

நினைத்தெமைப் பூசை யாவர் நிசப்படுத்தினு மவர்க்குப் பொல்லா
வினைத்தொடர் பனைத்து நீங்கி விழுத்தகு நினைந்த நன்மை
யனைத்தையு மெளிதின் வல்லே யடைகுவ ரெமைத்தொழாரே
லெனைத்துள விடரும் பொல்லா வினைகளு மெய்து வாரே.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தையுடையவனே! எம்மை எவர்கள் கருதிப் பூசை செய்தாலும், அவர்கள் தங்கட்குறும் பொல்லாவினைத் தொடர்ச்சிமுழுவதையுமொழித்து நினைந்த நன்மைமுழுவதையும் இலேசாகவே விரைவிலடைவார்கள். எம்மைப் பணியார்களாகில், உள்ளனவாகிய எல்லாத் துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளையும் அடைவார்கள் எ - று.

வல்லே - விரைவுகுறிக்கும் இடைச்சொல். (உச)

அருமறை யளந்துங் காணு வமலனா வரங்க ணல்கி
யிருவினை மலங்கண் மூன்று மிரித்தவ ருளாக் கோயின

மருவுவான் மறைந்து போந்தார் வரம்பெற்ற முனிவ னுவகையாக
குருமணிக் கோயி லொன்று குயிற்றியக் கோயி லுள்ளான்.

(இ - ள்.) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுங் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) வரங்கள்கொடுத்து, இருவினையையு மும்மலங்களையு மொழித்த பரம பத்தர்களுடைய இதயாலயத்தை யடையும்படி அந்தர்த்தானமாயினர். வரங்களைப்பெற்ற திருச்சமதமுனிவன் அங்கே ஒப்பற்ற நிறமமைந்த மணிகளாற் செய்த திருக்கோயிலொன்று செய்வித்து, அத்திருக்கோயிலினுள்ளே ன் எ - று (உ௫)

வேறு

சாதமலி பத்தியினுற் சார்ந்தவரு ளகமன்று
பாதமிகப் புரிவானைப் பரானந்த பூரணனை
வரதகண பதியென்று வைத்தொருதீர்த் தமுந்தொட்டு
விரதமொடப் புனலாட்டி மேதகப்பூ சித்திருந்தான்.

(இ - ள) உண்மைமிக்க பத்தியுடன் பொருந்தியவர்களுடைய மனமாகிய சபையிலே, நடனத்தை மிகுதியாகச் செய்பவனாகிய பரானந்த பூரணனுமாகிய கணேசப்பெருமானை வரதகணபதி யென்று திருநாமமிட்டுப் பிரதிட்டைசெய்து, (அங்கே) ஒரு தீர்த்தமுமெடுத்து விரதத்துடன் அந்நீரா லபிடேகித்து மேம்பாடுற்ற பூசைசெய்திருந்தனன் எ - று (உ௬)

வேறு

கணேசர் மேனியி லாடுமக் காமரு தீர்த்தங்
கணேச தீர்த்தமெ னொருபெயர் கலந்தது நகருங்
கணேசர் பேரரு ளாற்றலந் திருந்தகா ரணத்தால்
கணேச மாநக ரெனும்பெயர் கதுவிய தம்மா

(இ - ள) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென்று ஒருபெயரைப்பெற்றது. அந்த நகரமும கணேசப்பெருமானுடைய பேரருளோடு கூடியிருந்த காரணத்தால், சிறந்த கணேசநகரமென்னும் பெயரை யடைந்தது எ - று

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் (உ௭)

சித்தி யாவையும் யாவர்க்குஞ் செறித்திடுந் திறத்தால்
சித்தி மாநக ரெனவுஞ் சிறந்தது நகருஞ்
சித்தர் மாதவர் தேவர்கண் முதலியோர் தம்முட்
சித்தி மேவின ரளவிலர் சிறந்தவந் நகரில்.

(இ - ள்) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் மிகுதியாகக் கொடுக்கும் ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்றொரு சிறப்புற்றது. சித்தர்கள் பெருந்தவசிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (தமது இஷ்ட) சித்திகளை யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் எ - று. (உ௮)

கலியு யிர்த்தருள் காமரு திருச்சம தன்முன்
புவியி யத்தகப் புகழ்முகக் களிற்றிறை யருளா

[illegible]
[illegible]

(இ - ள்.) [illegible] பெற்றருளிய அழகிய இருச்சமதமுனிவன் முனிவே [illegible] உலகமானது களிப்பெய்துதற்கு, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், பிரகாசிக்கின்ற வரம்பெற்ற வகையினைவரும், புடைத்த [illegible] நீங்கிய வியாதமுனிவனே ! என்று நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினான். எ - று. (௨௯)

சோம காந்தனே தூத தகு கவிமகன் பெற்ற
சேம வானவர மறிந்தனை யினியவன் சிறுவன்
வாம மாவொரு மருபபினன் மந்திர கணிதத
தேம மாதா வழிதியென நியமபுவன பிருகு.

(இ - ள்) சோமகாநத ராசனே ! தகக புனிதமான கவிமுனிவர் மகனுன இருச்சமதமுனிவன் பெற்ற சேமமாகிய சிறநத வரததை யுணர்நதனே. இனி அவன் மகனுகிய பெலி அழகுபொருநதிய ஏகதநதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமந்திரத்தைக கணித்தவகையை அழகுபொருநத உணரககடவையெனறு பிருகு முனிவர் சொலலததொடஙகினர். எ - று. (௩0)

இருசசமதா வரமபெறுபடலம முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௬௯

கிரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக ணிரைநிரையாய்க கவிழ்க்த நெடிய தடஞ்சிலம்பி
னருவி யெனமும மதமபொழியு மானை முகவ னருளவரத்தாற்
பொருவி லமரா முனிவரெலாம போநது வணஙகிப பணிபுரிய
மருவு மகிவேள விகதிறையாய வதிநதா னவைய கிருசசமதன.

(இ ள்) (உலகுக்கு) காரணபூதமான மேகஙகள வரிசைவரிசையாக(நீரை)க் கவிழ்த்த நீணட விசாலமான மலையில, அருவியாறுபோல மும்மதஙகளைச் சிந்தும் யானைமுகததையுடைய விநாயககடவுள அருள்புரிந்த வரததினுல், அத்தகைய இருச்சமதமுனிவன ஒப்பில்லாத தேவாகளுமுனிவாகளும யாவரும வநது பணிந்து ஏவல் செய்ய, அவிபொருந்திய யாகததிற்குத் தலைவனுய வசிததனன். எ - று. (௧)

மடஙக லுகைக்கும் களிறுமுக வரதன் பாத மலர்த்துணையின்
முடங்கு மதுகாற் சுரும்பினங்கண் மூசும் பனிமென் [illegible]
குடங்கை கொடுபூ சித்தவன்மெய்க் கோல [illegible]
மடங்கத் தலஞ்சைய் பலவொருநா ளமாக்தா னரிய [illegible]

(இ - ள்.) [illegible]
[illegible]
[illegible]

போன்ற கையிற்கொண்டு பூசைசெய்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மந்திரத்தையுங் கணித்து, மனமடங்கத் தவஞ்செய்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன், ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமர்ந்தனன் எ - று (௨)

நெடிது யோக முழந்தனபி னிகரி றவத்துக் கிருச்சமதன்
கொடிது விழித்துப் பார்த்தானக் கொடிய பார்வை தனினின்றும்
படியும் விசும்பும் பாதலமும் பறம்பு நடுங்கக் கடைநாளி
னிழியும் வண்ணம் மிகவார்த்திட் டெழுந்தான் வலியி னொருமைந்தன்

(இ - ள்) ஒப்பில்லாத தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடிதுயோகமிருந்து, கொடுமையோடு கண்விழித்துப் பார்த்தனன்; அந்தக்கொடிய பார்வையினின்றும், பூமியும் ஆகாயமும் பாதலமும் மலையும் நடுக்கமெய்தவும், ஊழிகாலத்தின் இடியும் கீழ்ப்படவும், மிகவும் ஆர்ப்பரித்து வலிமையோடு ஒரு புத்திரனெழுந்தனன் எ - று

யோகமுழந்தல் - யோகிருத்தல் (௩)

செய்ய நிறமும் பொழுது திவளு முடியுங் குண்டலமும்
மெய்யுந் திணிதோ ளங்கதமும் பிறங்கு மரைநாண் முதற்பலவும்
வெய்ய கதிரோ னொளியழுங்க விளங்கு மொளியு முடையானைப்
பொய்யி றவத்துக் கிருச்சமதன் பொற்ப நோக்கி நடுங்கினான்

(இ - ள்) செவ்விய நிறமும், மிக்க அழகும், துலங்குகின்ற முடியும், குண்டலமும், வலிய தோள்களிற் பூட்டிய அங்கதமும் விளங்குகின்ற அரைஞாண் முதலிய பலவும், சூரியவொளியு மழுங்கும்படி விளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண்மையாகிய தவத்தையுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப்பார்த்து அச்சமெய்தினன் எ-று.

அங்கதம் - தோளணி. வெய்யகதிர் - சுடுகின்ற கிரணங்களையுடையவன், சூரியன். பொய்யில் - பொய்மையில்லாத, உண்மையாகிய வென்றும். (௪)

யாவ னிவனென் றமைந்தே யிறைவ னருளா லருமைந்த
னாவ னெனப்பின் றெளிந்தமுனி யாரீ யென்னப் பலிசொல்வான்
மேவு தவத்தோ யறியாமை வியப்பி தேநின் விழிபார்த்த
வோவில் பார்வை யிடையுதித்த வுனக்கு மகனே னென்னப்பா

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனோ என்று துன்பமடைந்து, பின்னர், இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான் திருவருளால் ஆகாருகின்ற புதல்வனாவானென்று தெளிவுற்று, நீ யாவன்! என வினவ, பலிசொல்லினான்: பொருந்திய தவத்தையுடைய எந்தையே! என்னையறியாமை ஆச்சரியமுடையதே. உன் கண்ணுற்றுப் பார்த்த கெடுதலில்லாத பார்வையினிடத்திற் பிறந்தேன் உனக்கு மகனேன் எ - று (௫)

அன்னை நீயே பிதாநீயே யனைத்து நீயே யெனச்சிலநாள்
மன்ன வளர்ப்பின் யானுமுமை வைய மொருங்கு தாட்படுப்பேன்
பின்ன ரமுதி யெனவலிமை யென்னப் பேசப் பெருமுனிவன்
றன்னு ணடுங்கி யதுமறைத்துத் தனையற் கிதனைச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, யாவுநீயே, என்னைச் சிலதினங்கள் பொருந்தவளர்த்ததால் யான் மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர என்காற்கீ ழடக்குவேன்.

என்வலிமையைப் பின்னறியக்கடவாய்' எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மனநடுங்கியதை மறைத்து மகனாகிய பலிக்கு இதனைச் சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம் இஃது இடவாகுபெயர் (௬)

ஆதி யந்த நடுவின்றி யகண்டா கார மாயொன்றாஞ்
சோதி யான விநாயகர்தந் தொன்மை மனுநா னொன்றுண்டு
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்வேன்
றீதி லாது கணியுனக்குச் சித்தி யனைத்தும் வருமென்று

(இ - ள்) முதலும் இடையுங் கடையுமில்லாமல், அகண்டாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொரூபரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழைமையான மந்திரம் நான் எக்காலமும் நீதியோடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பில்லாதது அதனை உனக்குக் கூறுவேன் குற்றமில்லாமற் கணிப்பாயாக உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று எ - று.

தந்தை தானே மகனாகிச் சாரு மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா னருள்செய்த வியல்பி னானுங் கிருச்சமதன்
மைந்தன் றனக்குக் கணநாதா வென்னு மனுவை யுபதேசித்
தந்தண் மறைநூல் விதியானே யனுட்டிப் பனைத்தும் புகன்றொழிந்தான்.

(இ - ள்) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமான் அனுக்கிரகித்த வியல்பினாலும், கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியென்பவனுக்கு "கணநாதா" என்னுமந்திரத்தை யுபதேசஞ்செய்து அழகிய வேதநூல் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுட்டிப்பு முதலிய வெவற்றையுங்கூறி விடுத்தனன் எ - று.

கணநாதா வென்னுமந்திரம் ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது அதனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனன் (௮)

நீறு மேனிக் கிருச்சமதன் னெடிய மலர்க்கான் பணிந்தேத்தி
யாற்றல் சான்ற பலியென்பா னருங்கோ ணிங்கா தந்தையைப்போற்
போற்றி யொருதா ணிலத்தூன்றிப் பொறிக ளடக்கி யுணவாதி
பாற்றிக் தவஞ்செய் தன்னெருட்டம் பதினா யிரத்தீர் தடிற்பாரி.

(இ - ள்) வலிமைமிகுந்த பலியென்பவன், அவ்விடத்தே நீங்காமல் பக்கலில், திருவெண்ணீறணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலர்போன்ற திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்து தனபிதாவைப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நிலத்திலூன்றி ஐம்பொறிகளையடக்கி ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதினாயிர வருடகாலந் தவஞ்செய்தனன் எ - று.

நீறுமேனி யென்பதற்குத் திருநீறுசணணிந்த திருமேனியெனினுமாம் ()

கொடிய தவத்தி னெழுந்துகனல் கொழுந்து பரந்து மிக்கசுடலு
நெடிய விசும்பி னமரரெலா நெடிது ணடுங்கி முறையிட்டார்
படியில் கருணை விநாயகனார் பரிந்து பலனுக் கருள்கொடுப்ப
வடியற் கதிரா யிரகோடி விரவி யென்முன் றோன்றினார்

(இ - ள்) தீக்கொழுந்தானது (அவன்செய்யுந்) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எங்கும்) பரவி மிகவுஞ் சுடுதலும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும

மிகவும் மனமிரங்கி முறையிட்டார்கள். எல்லையில்லாத கிருபாமூர்த்தியாகிய விநாயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தவப்பலனுக் கருள்புரியும்படி, விடியற்காலை உதிக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொன்றுகூடி வந்தாற்போல (பலியின்முன்னே) காட்சிதந்தருளி னர் எ - று (௧0)

அழல்கொப் புளிக்குங் கதிர்ப்பரிதி யமரன் விழியு மொளிமழுங்கக்
கழல்கொப் புளிக்கும் பேரரவக் கமல மலர்த்தாள் விநாயகனார்
நிழல்கொப் புளிக்குந் திருமேனி நிகழ்ந்து பரந்த வொளிக்கஞ்சான்
றழல்கொப் புளிக்குங் கொடுந்தவத்துத் தகைசால் பலிக்கு மலர்த்திருன

(இ - ள்) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்களையுடைய சூரியபகவான் கண்களும் ஒளிமழுங்கும்படி, வீரக்கழலானது சிந்துகின்ற பேரொலியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளின், சூழ்ந்துவீசுந் திருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிப்பிழம்புக்கு அஞ்சாமல், தீயைச் சிந்துங்கொடுந் தவத்தைச் செய்த தகுதிசான்ற கிருச்சமதமுனிவன் கண்ணைத் திறந்துபார்த்தனன் எ - று

பரிதியமரன் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

அஞ்சான் - எதிர்மறைக் குறிப்புவினை யெச்சம் (௧௧)

திணிச்சிந் திரடோ ளொருநான்குஞ் செந்தா மரையுங் கழுமுள்ளுங்
கணிச்சிப் படையு மோதகமுங் கணேசன் குருவ முழுவதும்பார்த்
தணிச்சித் திரம்போ னின்றபலி யற்ற மரம்போ லெதிர்வீழ்ந்து
பணிச்சித் திரநாகத் தொடைப்பரமா வருளென் றுரைசெய்வான்.

(இ - ள்) வலிமைவாய்ந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு திருத்தோள்களும், செந்தாமரைமலரும், கழுமுள்ளும், மழுப்படையும், மோதகமும், கணேசப்பெருமானு டைய திருவுருவமுழுவதுந் தரிசித்து, அழகிய சித்திரப்பதுமைபோல (அசைவற்று) நின்ற பலியென்பவன், அடியற்ற மரம்போலத் திருமுன்னே வீழ்ந்து மாலாபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணிந்த பரமனே! அருள்புரிகவென்று எ - று

கழுமுள்=சூலாயுதம் மோதகம் உருண்டை பரமன்=பெரியவன் (௧௨)

இமைக்கு மளவிற் பேரண்ட மெத்தனையும் புருவ நெறிப்பாற்
றுமைக்கும் பெருமா னடியேன்பாற் கோப மின்றிப் பெருங்கருணை
யமைக்க வேண்டு மதுவன்றி யடியேன் பிழைபுரிந்தா யினுநீ
கமைக்க வேண்டு மெனவிரந்தான் கணேசன் கருணை கூர்ந்தருள்வார்.

(இ - ள்) கண்ணிமைக்குமுன்னே பெரிய அண்டங்களையெல்லாம் புருவத் தினைச்சிறிய நெறிப்பினால் அழிக்கின்ற ஐங்கரக்குரிசிலே! அடியேனிடத்திற் கோப மில்லாமல் மிக்க கிருபைசெய்தருளல்வேண்டும் அதுவல்லாமல், அடியேன் தவற் றேனாலும் தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று யாசித்தான் கணேச பெருமான் கிருபைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் எ - று

கமைத்தல் - க்ஷமித்தலென்னும் வடமொழிச்சிதைவு (௧௩)

தண்டா மரைக்க ணமரிருவர் தம்மாற் றழற்க ணுருத்திரனாற்
பண்டா ரணத்தா லளந்தறியப் படாத வொருநாம் பேரன்பு

கொண்டமர்ந் திடநீ புரிந்ததவக் கோலக் கயிற்றி னிறுகுறக்கட்
டுண்டிங் கடைந்தாம் வரங்கேளென் றுரைப்பப் பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ள்) தண்ணிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களும், தண்ணியதாமரை மலரிருக்கையும் பொருந்திய (திருமால் பிரமனென்னும்) இருவராலும், தீ விழியை யுடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிடப்படாத வொப்பற்ற நாம், பெரிய அன்பைக்கொண்டாக, நீ செய்த தவமாகிய வலியகயிற்றால் இறுகுறக்கட்டுண்டு இங்குவந்தனம். வரங்கேட்கவென்றுகூற, பலியும் வரங்கொள்வானாயினன் எ - று.

தண்டாமரைக்கண் மரிருவரென்றதை, 'தண் தாமரையாகிய கண் அமர் விண்டு" என்றும், "தண் தாமரைக்கண் அமரும் பிரமன்" என்றும் சொல்வகை செய்க. இரண்டாவதில், கண் - ஏழனுருபு (கஎ)

மருள்கால் வினைகள் கால்சீத்து வளர்மெய்ஞ் ஞானப் பேரொளியே
யருள்கா ரணித்த திருமேனி யலங்கு மொளியி னிரேணுவின்
லிருள்கால் சீத்து வையகத்தி லிலகா நின்றார் மழையாதிப்
பொருள்கால் பரிதி மதியங்கி யென்பேர் பூண்ட புலவர்களே

(இ - ள்) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடுகளைந்து வளர்கின்ற உண்மைஞான மயமாகிய பேரொளியே! தேவரீருடைய திருமேனி அருள்வடிவேயாம் விளங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுவொன்றால், மழைமுதலிய பொருள்களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் அக்கினியுமென்ப பேர்கொண்ட தேவர்கள் இருளையடியோடொழித்துப் பூமியில் விளங்குகின்றார்கள் எ - று.

மழையாதிப் பொருள்கால் என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்களைத்தரும் என்ப பொருளுரைப்பினுமமையும் (கஅ)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயிவ் வையமுழுது மற்றுனது
விரையாக் கவியா ணடக்கின்ற தன்றோ வேதசாத்திரமு
முரையா நின்ற வுலகனைத்து முன்றுசொரூப மெனவந்த
வரையா நின்று தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியேற்கே.

(இ - ள்) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கீர்த்தியுமுடைய கடவுளே! இவ்வுலகமுழுவதுந் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா? வேதசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற வெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொரூபமென வந்த எல்லையாம். தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியேனுக்கு எல்லாவரங்களுமாம் எ - று. (ககூ)

மூவா முதல்வன் றிருக்காட்சி முகிழ்த்த கருணை யாலயானே
தாவாப் பெருமப் பேறுடையே னென்றந்தை யவனும் பேறுடையா
னோவாத் தவமும் பயன்பட்ட தென்று மறியாச் சிறியேனிங்
கீர்வா நினைபி யாதறிந்திட் டறைகே னறைய மாட்டேன்.

(இ - ள்) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய அரும்பிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெரும்பாக்கியமுடையவனாயினேன். என் பிதாவாகிய கிருச்சமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினான், (என்னுடைய) கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதுமுணராத சிறியேன் இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யானுணர்ந்து கூறுவேன். ஆ! ஆ! (ஒன்றுங்) கூறமாட்டேன். எ - று.

ஒன்று என்பது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது (கஎ)

மெய்யா வெனக்கு வரந்தருதன் மெய்ம்மையே யாயின் மூன்றுலகும்
பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணர்க்க வலாரி முதற்றேவர்
கையாப் புடைய மரபினராய்க் கடைகாத் தடியே னிடுமேவ
லையா தாற்றிச் செவிகளுக்கு நவைதீர் கொற்ற மெனையுறுக.

(இ - ள்) உண்மையானவனே! அடியேனுக்கு வரத்தைத் தருதலுண்மையே யாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்துக. வலாரியாகிய இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலுடைய மரபின்வழி வருபவர்களாய், கடைவாயிலிற் காத்திருந்து, அடியேன் கொடுக்குங்கட்டளையைக் கெடாமற் செய்து காதுக்குக் குற்றமொழிந்த வெற்றி என்னையடைக எ - று (கஅ)

எந்தப் பொருளை யெந்தெந்த வேலை யெளியேன் விழைந்தாலு
மந்தப் பொருளை யந்தந்த வமயத் தளியேற் களித்துறுக
சந்தப் பதும மலர்புரைநின் றாளி லன்பு மிகவுறுக
பந்தப் பவமவிட் டந்தத்திற் பரநா னுறுக வெனவிரந்தான்

(இ - ள்) எந்தப்பொருளை யெவ்வெக்காலங்களில் அடியேன் விரும்பினாலும், அந்தப்பொருளே அவ்வச்சமயங்களில் அடியேனுக்கு இலேசாகப் பொருந்துக. அழகிய தாமரைமலரையொத்த தேவரீருடைய திருவடியில் பிரீதியும் அன்புண்டாகுக. இறுதியில், பந்தமாகிய பிறவியையொழித்து அடியேன் பரத்தினையடைக வென்று யாசித்தனன் எ - று. (ககூ)

ஆரா வமுதா யடிநினைப்ப மடியா ருள்ளத் தலரூறும்
பேரா னந்தப் பெருக்கான பெரிய பெருமா னருள்செய்வார்
வாராய் சிறுவா நீவிழைந்த வரங்கள் கொடுத்தா நின்னேவ
றீரா தியற்றி மூவுலகுஞ் சேவை புரியு மெஞ்ஞான்றும்

(இ - ள்) ஆராவமுதமாய், திருவடியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவர் மனத்தில் ஊற்றெடுக்கின்ற பேரானந்த வெள்ளமும் பெரிய பெருமானுமாகிய கணேசப்பெருமான் அருள்புரிவார் சிறுவா! வருவாயாக நீ விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்தோம் மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்காலமும் உன்னைச் சேவை செய்வர். எ - று

ஆராவமுது - தெவிட்டாவமுதம்

மூவுலகும் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென அஃறிணை முடிபுதந்தனர்

இரும்பு வெள்ளி யிரணியத்தா லியன்ற மூன்று புரமுனக்கு
விரும்பிக் கொடுத்தா மவற்றினுக்கு விளம்பு நாமந் திரிபுரமே
யரும்பு புகழோய்க் குலகனைத்து மிறைவு நாமந் திரிபுரனே
கரும்ப னெரிய விழித்தவனோ கணையா லன்றி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பினாலும் வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் அமைந்த மூன்று புரங்களை உனக்கு விருப்புறுக கொடுத்தோம். அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருந் திரிபுரமெனப்படுமாம். அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழுவதுஞ் சொல்லும் பெயருந் திரிபுரனெனப்படுமாம். மன்மதனை யெரியும்படி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா. எ - று.

திரிபுரன் - மூன்று நகரங்களையுடையவன்.
கருமபன் - கருப்புவில்லை யேந்தியவன், மன்மதன். (௨௧)

நினைத்த விடத்திற் றிரிபுரமு நினைக்கு முன்னஞ் செலும்வண்டு
கனைத்து மதுவுண் டெட்டிரண்டு கட்கைச் சடையா னொருகணையா
லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞான்றே யழியா முத்தி யுறுவையென
வெனைத்து மருளி யேரம்ப னிமமென் றுங்கு மறைந்தனனால்.

(இ - ள்) கருதுமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுஞ் செல்லும். வண்டுகளொலித்துத் தேனைப்பருகிக்கும் அடுக்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான் ஒரே கணையால் அவையெல்லாவற்றையுமழிக்கும் அப்பொழுதே அழியாத மோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விநாயகக்கடவுள் விரைந்து அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று.

தேவர்களணிந்த மலர்மாலைகள் வாடாமையும், அவற்றில் வண்டுகள் மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், "வண்டுகனைத்து மதுவுண்டெட்டிரண்டு கட்கைக்கை" என்றது உலகிலுள்ள கொன்றைமலர்க்குரிய இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷணமெனக். (௨௨)

பமர மடுக்குங் கடமத்தப் பனைக்கைம் முகவ னருள்வரங்கேட்
டமரர் நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிந்தார் திரிபுரனும்
விமல தவத்துக் கிருச்சமதன் விரைத்தா ளிறைஞ்சிப் பேறுரைத்துச்
சமரிற் கிளருங் கருத்தினொடு தங்கி னனப்புட் பகனத்தில்.

(இ - ள்) வண்டுகள் மொய்க்கும் கன்னமதத்தையும் பனையைப்போன்ற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட்டுப் பயந்து பெரிய துன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசந்தங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தான்பெற்ற) பேற்றைக்கூறி, போரில் விளங்கும் எண்ணத்துடன் புட்பகனத்திலே பொருந்தினன். எ - று.

ஆழி - ஆழமுடையது, வட்டமாயுள்ளது, கடல். (௨௩)

புள்ளூ றறியா விதழ்ப்பரந்து பொகுட்டு வாய்ந்த தெய்வமணக்
கள்ளூறியதா மரைக்கடவுள் கணேசர் கமலத் தாண்மலர்த்தே
னுள்ளூ றுளத்து வியாதனெனு மறவோய் பலியே திரிபுரனுந்
தெள்ளூறியமெய் வரம்பெற்ற செய்தி யிதுவா மெனப்புகன்றான்.

(இ - ள்) பறவைகளின் துன்பமறியாத இதழ்களைப்பரந்து, பொகுட்டமைந்த தெய்வமணம்பொருந்திய தேன்சிந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின் தேனானது ஊற்றெடுக்கும் உள்ளத்தையுடைய வியாதமுனிவனே! பலியெனப்படுவோனே திரிபுரனுக்குத் தெளிவமைந்த உண்மையாகிய வரத்தைப்பெற்ற செய்தி இஃதாகுமெனக்கூறினன். எ - று. (௨௪)

அன்று பலிமா தவமாற்றி யமலன் அருள்சேர் புட்பகத்தை
யின்று புவியோர் வங்காள மெனப் பரவக்கொள வரமுனைப்ப
நன்று தெரிந்தா யினிச்சோம காந்த வவன்கோ னடத்தியது
மன்ற வறிவா யெனக்கிளப்பான் மறுவில் பிருகு மாதவனே.

(இ - ள்) சோமகாந்தராசனே! அக்காலத்திலே, பலியென்பவன், பெருந்தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புட்பகவனத்தையே, இக்காலத்தில் உலகினர் வங்காளமெனக் கூறுகிறபா அவன்பெற்ற வரத்தை (யான்) சொல்ல நன்குணர்ந்தனை இனி அத்திரிபுரன் அரசுபுரிந்ததையும் பொருந்த வுணர்வாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவர் சொல்லுவாராயினர் எ - று (உ௲)

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று

ஆகந் திருவிருத்தம் - ககூ௭௩

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரிபுகைத்த கருளு நாலவா யைங்கையா றனைய தானக்
கரிமுகன் கருணை பெற்றுக் களித்தபி னுற்றல் சான்ற
திரிபுரன் யாது செய்தான் செப்பென வியாதன் கேட்பப்
பெரியகுண் டிகைசே ரங்கைப் பிரமனே துரைக்கப் புக்கான்

(இ - ள்) வல்லமைமிக்க திரிபுரன், சிங்கவாகனத்தைச் செலுத்தியருளும் தொங்கிய வாயையும் ஐந்துகரங்களையும் ஆறுபோன்ற மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுள் கிருபையைப்பெற்று மகிழ்ந்தபிறகு யாதுபுரிந்தனன்? சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவ, பெரிய கமண்டலம்பொருந்திய அழகிய கையையுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று (க)

கண்டவர் வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லன்னோன்
கண்டகச் சிலையாற் கோயில் கண்டலங் கரித்துக் கண்ணுற்
கண்டதெய் வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச மூர்த்தி
கண்டகச் சிலையாற் செய்து காதலாற் பதிட்டை செய்தான்

(இ - ள்) கண்டவர்கள் வியக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே, அந்தப் பலியென்பவன், வயிரக்கற்களால் திருக்கோயிலமைத்து அழகுசெய்து, தான் கண்ணுற்றறிசித்த தெய்வவண்ணமோ அவ்வண்ணமே கணேசப்பெருமானை வயிரக் கல்லாற்செய்து ஆசையோடு அவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன் எ - று. (உ)

கண்டகம் - வயிரம்

நித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக லீங்கிப் பின்னர்ப்
பைத்தவா ருதிசூழ் மண்ணிற் பார்த்திபர் தமமோ டேற்றுப்
பத்தியி னிறைஞ்சி னோக்குப் பணிகொடுத் திறைஞ்சா தாரைச்
செற்றுவேற் றுருவி னேடும் விணைகொளச் செலுத்தி னானே.

(இ - ள்) நாடோறும் பூசைசெய்து சிலதினங்கள் கழிந்தபிறகு, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோடெதிர்த்துப் பக்தியோடு பணிந்தவர்களுக்குப் பணிகொடுத்து, பணியாதவர்களைக்கொன்று வேற்றுவடிவுடன் ஆகாயத்தை (இடமாக) கொள்ளும்படி அனுப்பினான் எ - று. (௩)

இடங்கொள்பா தலத்தி னேகி யெரிமணிச் சூட்டுப் பேழ்வாய்
விடங்கொள்வா லெயிற்றி னோர்கள் விடங்களி லவர்க ளாகி
மடங்கவன் போரி லென்று மணிமுத லான செல்வ
மடங்கலுங் கவர்ந்து கைக்கொண் டவனியின் மீண்டு போந்தான்

(இ - ள்) இடங்கொண்ட பாதலத்திற்சென்று, பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்கம் பொருந்திய உச்சிக்கொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெளிறிய பல்லையுமுடையவர்கள், விஷமில்லாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரில்லையென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வங்கள் முழுவதையுங் கிரகித்து உடன் கொண்டு பூமியில் திரும்பவும் வந்தனன் எ - று (௪)

திக்கினும் பாத லத்துஞ் சிறந்தவா னிலத்துஞ் சாலத்
தொக்கதா னவர்க ளெல்லாந் துன்னினர் வணங்கிப் போற்ற
மிக்கருட் பார்வை நல்கி வேண்டிய சிறப்புச் செய்து
தக்கதன் பதாதி யாக்கிக் கொண்டனன் றறுகண் வீரன்

(இ - ள்) திசைகளிலும், பாதலத்திலும், சிறந்த ஆகாயத்திலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மிக்க கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத்தந்து, தகுதியாகிய தன் சேனையாகச்செய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அசுரதிரிபுரன் எ - று

பதாதி - காலாட்சேனை   தறுகண் - அஞ்சாமை (௫)

விசிமுர சியம்ப வேலும் விசிகமு மழுவுந் தண்டு
மசியுமற் றெவையு மேந்தி யவுணர்க டிங்க ளில்லா
நிசியென மருங்கு மொய்ப்ப ஞெரேலெனப் புவியி னேகிப்
பசியபொன் னகரிற் கற்பப் பணிமலர்ச் சோலை புக்கான்.

(இ - ள்) இழுத்துக்கட்டிய பேரிகை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், அம்பும், மழுவும், தண்டமும், வாளும், மற்றெல்லா ஆயுதங்களுந் தாங்கி, அசுரர்கள் அப்பக்கத் திரவுபோலப் பக்கலில் நெருங்கிவரவும், விரைவாகப் பூமியினின்று சென்று, பசிய பொன்னகரத்திலே குளிர்ந்த கற்பகமலர்ச்சோலையிற் புகுந்தனன். எ - று

திங்களில்லா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இஃதிருளை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையெனக் கொள்க. ஞெரேல் - விரைவுக்குறிப்புத்தரு மிடைச்சொல். பொன்னகர் - தேவநகரம் (௬)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத ரோடு
ஈந்தன வனத்தைச் சாட னவையறு தேவ னூர்த
தித்திறற் கோடிச் சொன்னு மெய்திய வவுணர் கோனு
முந்தினன் றாதை தம்மை யவருமப் போதுரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்) வலிமைபொருந்திய வீரனும் [illegible] வல்லமையில் [illegible] குற்றமற்ற விதவனாதர்கள் இந்திரனுக்கு விரைந்து [illegible] யத்தை) கூறினார்கள். ஆக்கைகெடாத அவுணர் தலைவனான திரிபுரனும் [illegible] செலுத்தினன். அத்தூதுவருஞ்சென்று (இந்திரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள். எ - று.

மைந்து - வலிமை   சிலதர் - ஏவலாளர் (எ)

எரியுமிழ் குலிச வேற்கை யிந்திர வெங்கள் கோமான்
திரிபுரனிவற்குப் போந்தான் றெரிசனஞ் செய்ய வேமோ
புரிவொடும் வாரா யாகிற் பொன்னுல காட்சி நீக்கிப்
பரிவுறத் தரும லோகம் புகுத்துவான் படர்ந்து நின்றான்.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வச்சிரவேலையேந்திய இந்திரனே! எங்கள் தலைவனான திரிபுரன் இங்கே வந்துள்ளான். அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக. ஆசையோடு (அங்ஙனம்) வாராதிருப்பையாயின், (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராச்சியத்தை யொழித்து, துன்பமடையும்படி இயமதருமலோகத்திற் புகுத்தும்படி வந்திருக்கின்றான். எ - று. (அ)

அல்லதூஉ மடுபோ ராற்று மாற்றலுண் டாயின் வல்லே
வல்லபல் படையி னோடும் வருகவென் றுரைத்தா னியாது
சொல்லுவ தென்றார் கேட்டுத் தொடிக்கரத் தூணிற் றாக்கி
நல்லதென் றிலங்க நக்கு நாமவேற் குலிச வேந்தன்.

(இ - ள்) அன்றியும், (எம்மிறைவனோடு) கொல்லுகின்ற போர்புரியும் வல்லமையுண்டாயிருக்குமாயின், விரைவில் வலியமைந்த பலபடைகளோடும் (போர்க்கோலமாய்) வருகவென்று கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொல்லுவதியாதென்று கேட்டனர். அச்சத்தைச்செய்யுங் குலிசவேலேந்திய இந்திரன்கேட்டு, தொடியணிந்த கையைத் தூணிலடித்து நல்லது! என்று விளங்கச் சிரித்து எ - று. (கூ)

கடிமலர்க் கமலம் பூத்த காடெனக் கண்கள் சேப்ப
முடிவது தேரா னாகி முற்றுபோர் கடுத்தே தென்னா
விடியிடித் தென்னவன் சொல்லியம்பிமற் றவரைப் போக்கிக்
கொடிநகர் முரசிற் சாற்றிக் கொழும்படை யெழுக வென்றான்

(இ - ள்) வாசந்தங்கிய தாமரைமலர்விகசித்தகாடுபோலக் கண்கள் சிவக்க, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவந்தேனென்று, இடியிடித்தாற்போலக் கொடுஞ்சொல்லாற்கூறி, அத்தூதுவரை யனுப்பிவிட்டு, துவசங்கட்டிய நகரத்தில் முரசறைவித்து, செழியபடை யெழுகவெனக்கூறினன் எ - று.

போர்க்கடுப்பேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடுத்தேனென்றது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி. (௧௦)

விடுத்திடுந் தூதர் மீண்டு விண்ணவர் கோமான் போகின்
கடுத்தலை கருதி நின்று மீளயென் றிறைஞ்சிச் சொன்னார்
தொடுத்தபூண் கழற்கால் வீரன் றுணர்புடை மெரியி னெய்யை
மடுத்தெனை வெகுளி பொங்க வரவினை நோக்கி நின்றான்.

(இ - ள்.) விடுத்த தூதுவர்கள் திரும்பிவந்து, தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன் இப்பொழுது போருக்குவருதலே வினைத்திருக்கின்றானென்று பணிந்துசொன்னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் கொழுந்துவிடுகின்ற நெருப்பில நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபமதிகரிக்க, (இந்திரன்போருக்கு) வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனன். எ - று.

துணர்-பூங்கொத்து, துணர்படுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பெனக்.

படையொடு படைக ளேந்தும் பாங்குற மணிப்பொற் கோயிற்
கடைமுக னமரா பேரமான களிற்றா சிவர்ந்து சொறக்
குடைகொடி மிடைய வார்ந்த குருமயிற் கவரி துள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன வொலிமுர சியம்பச் சென்றான்.

(இ - ள்.) நால்வகைச் சேனையும் ஆயுதங்களோடும் பக்கத்திற்பொருந்த, அழகிய பொன்னாலாகிய அரண்மனைவாயிலின் கடைமுகத்தினின்று, யானைகளுக்கரசாகிய ஐராவதத்திலாரோகணித்து, வெற்றிக்குடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருந்திய நிறமமைந்த மயிற்பீலியுஞ் சாமரையுந்துள்ளவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக்கின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போர்க்கோலமாகிச்) சென்றனன். எ - று. (௧௨)

கரணங்க ளுயிர்க்கு வாய்ந்த காட்சியிற் றனக்கு வாய்ந்த
வரணங்கள் விசித்த வாக்கை யமரர்கண் மருங்கு சூழ
விரணங்கொ ளயிர வொள்வே லிந்திர னெய்த லோடு
மிரணங்கண் டனைய னாகித் திரிபுர னமரி னேற்றான்.

(இ - ள்) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருந்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருந்திய காவல்களைக்கட்டிய உடலையுடைய தேவர்கள் பக்கஞ்சூழ, இரணத்தைக்கொள்கின்ற ஒளிவயிரவேலையேந்திய இந்திரன்(போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் இரணத்தைக் கண்டாற்போன்றவனாகிப் போர்செய்யுங் கருத்தினெதிர்த்தனன். எ - று.

"கரணங்க * * * இந்திரன் எய்தலோடும" என்றது உயிர்க்கு அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் துணையானவாறு, இந்திரன் தன் பரிவாரங்களாகிய தேவர்கள் புடைசூழ்ந்து துணைவரவுமெனபதாம. (௧௩)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதெனு வவுண சேனை
விண்ணவ ரோடு போ ராற்றி மிடலறி தொழிய நோக்கிப்
புண்ணிடை வேலிட் டனைய பொருதெழு மனத் தனாகித்
திண்ணிய வாமா ஊர்ந்து திரிபுர னமரிற் செய்தான்.

(இ - ள்) புண்ணியத்துடன் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவர்களோடு (எதிர்த்துப்) போர்செய்து, சிறிது வலிமையொழிய, திரிபுரன் பார்த்து, புண்ணில் வேற்படையைச் செருகினாற்போல, பொருமுதலுற்ற மனமுடையவனாகி, வலியதாகிய குதிரையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவர்சேனையை) யெதிர்த்தனன்.

அமரில் என்பதை அமரினாட்டெனக்கொண்டு, தன்மெய்புனைந்த படைக்கலங்களோடு மாற்றானை எதிர்த்தனெனக் கூறினுமாம். (௧௪)

அற்றன படையோ டங்கை யறுந்தன தாரோ டார
மிற்றன கழலோ டெண்டோ ளிறந்தன முடியோ டென்னி
செற்றின குடையோ டியூர்க ளிந்தன வலியோ டேக்க
மற்றிய வமரர் சேனை முரிந்தன வவுணன் றாக்க.

(இ - ள்.) அவுணனாகிய திரிபுரன் தாக்குதலால், ஆயுதத்தோடு அழகிய கைகளற்றன. மாலையோடு மார்புகள் அறுந்தன. வீரகண்டாமணியோடு ஒளிரிய கால்கள் இறுபட்டன கிரீடத்துடன் சிரங்கள் அழிந்தன குடலுடன ஈரல்கள் விழுந்தன. வல்லமையுடன் விடாமுயற்சிகள் சிதறின. தேவசேனைகள் (இவ்வகையாக) முடிவுற்றன. (தப்பினவை) முரிந்தோடின. எ - று. (௧௫)

மந்தரங் கலக்கப் பட்ட வாருதி யனைய சேனை
யிந்திர னோக்கி நோனா னெரியெழ விழித்துச் சீறிக்
கந்தடு களிநல் யானை காலெனக் கடுக வுந்தி
வெந்திற லவுண னோடு வெய்யபோர் விளைத்தா னன்றே.

(இ - ள்) மந்தரகிரியாற் கலக்கப்பட்ட பாற்கடலைப்போன்ற (தேவர்) சேனையை இந்திரன்கண்டு மனம்பொறாதவனாகி, (கண்களில்) தீசொரியக் கோபித்து, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமதச் செருக்குடைய ஐராவதமென்னும் பட்டத்து யானையைக் காற்றுப்போல விரைந்துசெலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன் கொடும்போர் புரிந்தனன் எ - று. (௧௬)

தொடுத்தபல் வாளி விட்ட தோமரங் குந்த நேமி
விடுத்திடும் பாச மோச்சும் வெய்யவாண் முசலந் தண்டந்
தடுத்தறு மந்தி ரங்க டமையுநேர் விடுத்துத் தள்ளி
யுடுத்திரள் சிந்த வார்த்திட் டுந்தினன் பரியைத் தீயோன்.

(இ - ள்.) பலபாணங்களைத் தொடுத்தனன் இருப்புலக்கை ஈட்டி சக்கரம் இவற்றைவிட்டனன் பாசத்தை வீசினன் கொடியவாள் முசலம் தண்டம் இவற்றைச் செலுத்தினான் கொடியோனாகிய திரிபுரன் நட்சத்திரத்தொகுதி சிந்தும்படி ஆர்ப்பரித்து, இந்திரனேவிய அஸ்திரங்களைத் தடுத்து அஸ்திரங்களையு நேரேவிடுத்துத் சாய்த்து, குதிரையைத் தூண்டினன் எ - று (௧௭)

பாய்பரி தனது முன்கால் பனைக்கைமால் யானை நெற்றித்
தோய்தர நாட்ட லோடுந் துணையென வவுணர் கோமான்
காய்கதிர் வாளா லோச்சிக் கடவுளர் கோமான் செங்கை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில் வீழ்த்தான்

(இ - ள்) பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரையானது தன்னுடைய முன்காலை, பனைபோன்ற துதிக்கையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெற்றியிற்படும்படி வைத்தவுடனே, அவுணர்தலைவனான திரிபுரன் காய்கின்ற கிரணத்தையுடைய வாட்படையால் வெட்டி, தேவராசனாகிய இந்திரனுடைய செங்கையிலுள்ள வச்சிரவேலையும் மானத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தினன். எ - று (௧௮)

கற்றவன் கடிதின் மீட்டக் கைதுக நெளிந்து தாழ
வுற்றிடு நிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பவிர் குலிசத் தைக்கொண்

டங்கின்மேல் வந்த வேழ மத்தகந் தடிந்து வீரஞ்
சிந்தினன் றீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை விரைந்து திருப்பி, அக் குதிரையை வளைந்து தாழ்ச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்குகின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவ்விடத்தில மேலுற்றுவந்த ஐராவதமென்னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தனன். உடனே தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் பூமியிற் குதித்தனன் எ - று.

குலிசம் - வச்சிராயுதம் (௧௯)

உழுந்துகண் ணடியின் மேலா லுருளுமு னெழுந்து தாவிக்
கொழுந்துகொள் வீரத் தோடங் குதிரைமே லிருந்தான் றன்னைச்
செழுந்தனிக் கடகக் கையாற் சென்னியிற் புடைத்தான் றேவர்
விழுந்துவந் தனைசெய் நோன்றாள் வேந்தன்மூர்ச் சித்தான் றீயோன்.

(இ - ள்.) தேவர்கள்பணிந்து வணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாதங்களையுடைய தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியின்மேலே உருளுதற்குமுன் முற்பட எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிகுந்தவெற்றியோடும் புரவியின்மேலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற்ற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன்; கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூர்ச்சித்தனன். எ - று.

புடைத்தல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின் மேலாலுருளுமுன னென்றது நிகழ்ச்சியின் விரைவினை விளக்கக்கூறியதாம். (௨௰)

மூர்ச்சைநீட் டொழிந்த பின்னர் முடிகெழு மமரர் வேந்தன்
றார்ச்சிறை மார்பத் தோடித் தாக்கினன் வலனு மூர்ச்சித்
தோர்ச்சியுற் றனியென் னோடு மொன்படை யொழித்து மல்லுப்
போர்ச்செயல் விழைக வென்றான் பொருக்கென வவுணன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) (திரிபுரன்) மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீடமணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மார்பிற்பாய்ந்து மோதினான். அவ்விந்திரனும் மூர்ச்சையடைந்து அதுதெளிந்து யோசித்து நீ யென்னோடும் ஆயுதப்போரை யொழித்து மற்போர்புரிக வென்றனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிடையாக) விரைந்து கூறுகின்றான். எ - று. (௨௧)

பதங்கமோ வடவைத் தீயைப் பட்டாசிறைக் காலிற் சிந்துங்
கதங்கொடா அமெனக்கு நீமனக் கருத்திலு ளழிந்தா யஞ்சே
லிதங்கெடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத் திருக்கை யீந்தேன்
மதங்கொள்வா னகர்க்குச் சென்று வாழ்கநின் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ள்.) வடவாமுகாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய வீசுகின்ற சிறகின் காற்றினாலழிக்கும்? கோபத்தைச் சிந்தும் எனக்கு நீ சிறிதும் மனதில் வருந்தி [illegible] அஞ்சவேண்டாம். நன்மையழியாதிருக்க வேண்டுமாயின், பெரியபூமியில் (உனக்கு) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தேன். கெர்வப்படாமல் அமரேபோய் உன் சுற்றினை [illegible] எ - று.

புதக்கம் - வீட்டில் ; விளக்கவிக்கும் ஓர் இராப்பூச்சி.

வட்டவைத்தி - பொன்குமிழை முகம்போல வடிவுள்ள பெருவிருட்டு. இவை ... எல்லைகடவாதிருக்க இறைவனால் ஆங்கு நியமிக்கப்பட்டது. (௨௨)

கூறுதா னவனை வாளிற் கொற்றவ னிகழ்ந்து புன்மை
வேறுபோர்க் கழைத்தல் பற்றி மெலிந்துமேன் மைக் கொண்டிவ்
வாறுநீ புகைத்தா யுன்றன் வடிவெலா மீர்ந்து சுற்றும்
பாறுண வளிப்பே னென்று பகர்ந்துதோள் புடைத்தார்த் திட்டான்.

(இ - ள்) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவேந்திரன் பார்த்து, உன்னை வேறுவகைப்பட்ட போருக்கு அழைத்ததுபற்றி (என்னை)த் தளர்ந்தவனாகக்கொண்டு இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினை. உன்தேக முழுவதையுமரிந்து, சுற்றிலும் பருந்துக ளுண்ணும்படி (இரையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித்தனன் எ - று. (௨௩)

செருவினிற் கிளருந் திண்டோட் டிரிபுரன் மலைந்து நோக்கிக்
குருதிகொப் புளிப்பக் காய்ந்து கோவமா கோனைத் தாக்கிப்
பொருதுழித் தாளைப் பற்றிப் பொருக்கெனக் கரத்தா லேந்தி
யிருவிசும் பிடைவட் டித்து விட்டன னிமைக்கு முன்னர்.

(இ-ள்) போரிற் பொங்கும் வலியதோளையுடைய திரிபுரன் எதிர்போர் செய்ய விணங்கித் தானும் உதிரங்கொப்புளிக்கும்படி தேவேந்திரனையடித்துப் போர்செய்கையில், அவன்காலைப்பிடித்து இமைப்பொழுதின் முன்னரே விரைந்துகையினா லெடுத்து, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுத்தனன் எ - று.

கோவமாகோவென்றது தேவலோகத் தலைவன், இந்திரன்.

செருவினிற்கிளருந் திண்டோள் - போரென்னும் பூரிக்குந்தோள் (௨௪)

அந்தர நிவந்த சோலை யலர்பசுங் கோட்டிறாலை
மந்திக ளுகளுந் தோறுங் கிழிந்துவார் மதுநீர் பாய்ந்து
செந்தினை விளைக்குஞ் சாரற் சிலம்புசூழ் இமையப் பாங்க
ரிந்திரன் வீழ்ந்து மூர்ச்சித் திறந்தவன் போற்கிடந்தான்

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளிலுள்ள தேன்கூடுகள் குரங்குகள் புரளுந்தோறுங் கிழிபட்டு, ஒழுகுகின்ற தேனொழுக்காறு பாய்ந்து செவ்விய தினைப்பயிரை விளைக்கும் சாரலையுடைய மலைகள் சூழ்ந்த இமயமலையின் பக்கலில், இந்திரன்விழுந்து மூர்ச்சையுற்றுச் செத்தவன்போலக் கிடந்தனன் எ - று

இறால் - தேன்கூடு (௨௫)

தெம்முனை சாயக்குந் தன்கோன் றிரிபுரற் குடைதல் கேட்டுப்
பொம்மன்மென் குழல்கள் சோரப் புலோமசை நிலத்தில் வீழா
வம்மவோ வம்மவோவென் றழுதுமா ழாந்து தேவர்
தம்மொடு மிரியல் போனா ளமரிய வுலக நீத்து.

(இ - ள்.) பகைவரைப் போரில் வெல்லும் தன்கணவனாகிய இந்திரன் திரிபுரனுக்குத் தோல்வியுற்றதைக் கேள்விப்பட்டு, பூரித்தமெல்லிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியின்மேல்விழுந்து, அம்மவோ ! அம்மவோ ! என்று புலம்பித் துன்புறறு, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்து (அவன்வீழ்ந்த விடத்துக்கு) ஓடிப்போயினள். எ - று (உசு)

நிலைபொழி யமர ரெல்லா நேரிழைச சசிதன் னோடு
மிலைப்புடன் களைதுப் போகி யிநதிரன் கிடப்பக் கணடு
தலைப்படி மெழுத்தோ வென்று தளாவுநீர்த தவனோ டந்த
மலைப்புழை முழைக டோறும வைகினா கரநது மாதோ

(இ - ள) இருககைகயைவிடுத்த தேவர்கள யாவரும், இநதிராணி தேவியோடும்சென்று, இநதிரன இளைப்புடன் களைத்துக்கிடக்கக் கணடு, தலையிலெழுதிய வெழுததோவென்று, அவன மனததளர்ச்சியை யொழிதது, அவவிநதிரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம ஒளிநது வாழநதாரகள். எ - று ()

செங்கண் நீஙகி யநதத திரிபுா னனகு கோடடு
வெங்கயத் திவாநது வெறறி முரசொடு * வளைகள் விமமப்
பொங்கெழின மாட மேடைப பொனனகா புகுநது வேநதன
றங்கிய கோயில சாாநது தவிசினவீற றிருநதா னனறே.

(இ - ள) அநதத திரிபுரன போர்களதலையொழிந்து, வெவவிய நான்கு கொமபுகளையுடைய ஐராவததினமேலேறிககொணடு வெறறிமுரசும (வெற்றிச்) சஙகுமும ஒலிகக, மிகக அழகையுடைய மாடஙகளும மேடைகளும பொருநதிய பொனனகரததிற பிரவேசிதது, இநதிரனவசிககும கோயிலையடைநது, சிங்காசனததில வீறறிருநதனன எ - று (உஅ)

நிரமபிய களிப ளைகி நீடுவான குடிக ளெலலாம
பரமபுதன னாணைக குளளே பயிலுமா முரசிற சாறறி
யரமபையா நடனஞ செயய வமைநதுககின னராகள் வீணை
நரமபுளாந திசைக கேடக்க நலததக வாசு செயதான.

(இ - ள) நிரமபிய களிபபுடையவனாகி, தொனமைவாயநத சிறநதகுடிகள யாவரும பரவிய தனகட்டளைககுடபடடு வாழுமபடி பேரிகையறைநது, அரமபா ஸதிரீகள் நடனஞசெய்யவும, கினனராகள வீணையின நரமபுகளைத தடவி இசைப பாட்டுகளை யெழுபபவுங கடடளையிடடு, நனமையாக அரசுபுரிநதனன. எ - று.

களியன - களிபபுடையாவன. (உகூ)

சிலபகல் கழிநத பினனாத திசைமுக னுலகஞ சாாநதா
னலரவன் வருவ தெணணி யாழியா னுலகம புக்கான
மலரவன் றனனைக் கொண்டு மாலுமவை குநத நீஙகிப்
புலவாகள் காந்து வைகும பொனனிம யததைச சாாநதான.

(இ - ள.) சிலதினங்கள் செனறபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்திய லோகததை யடைந்தனன். பிரமதேவன (அவனை) வருவதை யோசித்து, சக்கராயுத

* முரசொடுவளைகள் விம்மவென்றும் பாடம். வளைகள் - மலைகள் தம்மைச் சிறகரிந்த இந்திரனின்மையின் தாம் சுகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென்

மேந்திய விண்மூர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன்கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவசிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று. (௬௦)

சார்ந்தவன் பிரம னில்லாச் சத்திய வுலகை நோக்கி
யார்ந்ததன் னூணை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி
யூர்ந்திடு மணையி னுறு மொழிந்தமை யுணர்ந்திட டாங்கு
கூர்ந்தன னூணை வைத்துக் குவலயந் திறங்கி னானே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனில்லாத சத்தியலோகத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய தன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்கும்படி) நிறுத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்துங் கூர்மையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிக்குவந்தனன் எ - று.

ஊர்ந்திடுமணையினான் - நடந்துசெல்லும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால். (௬௧)

வரம்பல கொடுத்த வைந்து கைவள்ளலைப் பூசை யாற்றிப்
பரம்பர வரமுன் றந்த பாழியம் புரிசை மூன்று
முரம்பெற வின்று நாயேற் குதவுக வென்று நின்றான்
புரம்பல வளத்தி னோடும் பூத்தன விசும்பி னம்மா.

(இ - ள்) பலவரங்களை யருளிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானைப் பூசைசெய்து, பரத்துக்கும்பரமானவனே! முன்னே (எனக்கு) வரமாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதில்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருள்புரிகவென்று நின்றனன் (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளங்களோடும் முப்புரங்கள் தோன்றின எ - று. (௬௨)

வேறு

கற்பகப் பொதும்பருங் காம தேனுவு
மொற்பமா நிதிகளும் பொருவி லாதபல்
லற்புதப் பொருள்களு மளவில் செல்வமு
முற்பவித் தனவுறு புரங்கண் மூன்றுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும், அழகுபொருந்திய (சங்கநிதி பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அற்புதப்பொருள்களும், எல்லையில்லாத செல்வமும், பொருந்திய முப்புரங்களிலும் உற்பவித்தன எ - று.

நிதி - எடுக்குந்தோறுங் குறைபடாதது. (௬௩)

இந்திர னுலகமு மெண்ணத் தக்கமாக் கிய
வந்தண னுலகமு மாழி யேந்திய
சுந்தர னுலகமுந் துணையு றாவெனி
னிங்கொரு புரங்கள் பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்ந்த திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (முப்புரங்கட்குச்) சமானமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்பாகச் சொல்லுந் தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அந்தணன் - பிரமன் அழகிய தன்மையையுடையோன். (௬௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சாரலல்லவா
யுடையவன் முத்தியை யுறும்போதலா
லிடையழி வின்மையி னெயில்களு மூன்றுமுன்
னடைதரு சூக்கும வாக்கை போன்றவே.

(இ - ள்) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லவல்லமையுடையனாகிய திரிபுரன் முத்தியையடையும் அக்காலத்தில்லாமல், இடையிலே அழிவில்லாமையால், மும்மதில்களும் முன்னேயடைந்த சூக்கும தேகத்தை யொத்தன. எ - று.

வாய் - வழி. வல்லவாயென்றதால் வல்லமையென்றும். (௬௫)

கரும்பொனின் வெள்ளிபொனிற் காமர் செம்பொனிற்
றரும்பெரு முப்புர முயிர்த மக்கெலாம்
விரும்பிய போகங்கள் விளைத்து நல்கித்
மரும்புதல் செய்யுமுன் றாக்கை யுமொப்புடை

(இ - ள்) கரும்பொன்னினாலும், வெண்பொன்னினாலும், அழகிய செம்பொன்னினாலுஞ் செய்துள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயிர்கட்கெல்லாம் இச்சித்த போகங்களை யுண்டுசெய்து, நல்ல இதத்தையும் உண்டாக்குகின்ற மூவகைத் தேகத்தையும் ஒத்திருக்கும். எ - று.

கரும்பொன் வெண்பொன் செம்பொன் என்பன முறையே இரும்பு வெள்ளி பொன் என்பனவாம். மூன்றாக்கைகள் - தூலதேகம் சூக்குமதேகம் காரணதேகமென்பன. (௬௬)

திண்டிற லுடையவன் றிரிபுரப்பெயர்
கொண்டவன் றிரிபுரங் குலவி நின்றமை
கண்டனன் களியுறு களிப்பி னீடிறை
னண்டர்கள் பிரான்றிரு வருள்வ ழுத்தினன்

(இ - ள்) மிக்க வல்லமையுடையவனாகிய திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன் திரிபுரங்கள் சமைந்து நின்றமையைக் கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையதிகரித்தனன். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணித்தனன். எ - று. (௬௭)

தனையர்கண் மூவரைத் தன்ம னத்திற
னினையுமுன் றோற்றின னவர்க்கு நீடிய
வனையமுப் புரமுமூன் றாக வைகிய
வனைபுக ழுலகமும் வழங்கி னானரோ.

(இ - ள்) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைக்குமளவின் படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிருக்கப் புகழ்பொருந்திய உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று.

மூன்றாக வைகிய வுலகமென்றது சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களை. (௬௮)

சத்துருக் கிட்டுமன் மருவ லார்தமை
வெச்சிரத் தாக்கிடும் வீம காயனே
அச்சமில் பெருவலிக் காள கூடனென்
றச்சிறு வரைத்திருக் கறைவர் நாமமே.

(இ - ள்.) வச்சிரதமிட்டிரன் - சத்துருக்களைக் கொடுமையாக மோதும் வீமகாயன் - அச்சமில்லாத மிக்கவலிமையுடைய காளகூடன் என்று, அந்தச் சிறுவர்களாகிய புதல்வர்களுக்கும் (பெரியோர்) பெயர்களைக் கூறுவர். எ - று. (௩௯)

மானமிக் குடையதன் மைந்தர் மூவர்க்கும்
வானவர் முதலிய மற்றை யாவர்க்குந்
தானொரு முதல்வனாய்த் தந்தி மாமுகத்
தானபூசனை புரிந் தமர்ந்து வாழ்ந்தனன்

(இ - ள்.) மிக்கமானமுடைய தன் புத்திரர் மூவருக்கும் தேவர்கள் முதலிய மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரன் தானே யொரு தலைவனாகி, சிறந்த யானைமுகமுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு (ஆகமோக்தமாக) உரித்தான பூசையைச்செய்துகொண்டு பொருந்தி வாழ்ந்தனன் எ - று. (௪௦)

சுகிலமே சுபிலமே சுவர்த்தி யேயெனப்
பகர்வர்கண் முறையினப் பாழி நொச்சியைச்
சுகிலமண் சுபிலமந் தரஞ்சு வர்த்திரி
யிருந்துறக் கத்தினு மேவி வைகின

(இ - ள்.) சுகிலமும் சுபிலமும் சுவர்த்தியுமென்று அப்பெரிய மதில்களை முறையே சொல்வார்கள் (அம்மதில்கள் மூன்றனுள்) சுகிலம் பூமியிலும், சுபிலம் அந்தரத்திலும், சுவர்த்தி சோதிமிகுந்த சுவர்க்கத்திலுமாகப் பொருந்தியிருந்தன எ - று. (௪௧)

வேறு

தாடொரு வார்க்கருள் வச்சிரதமிட்டிரன் வீமகாயன் காள
கூடனிவர் முறையானே சுகிலமுதன் முப்புரத்துங் கூடி வாழ்ந்து
நீடுமர சாட்சிபுரிந் திருந்தனர்கள் திரிபுரன்சொன் னெறியா லென்றும்
பாடியன்றும் புகழொருசா ராயிரமாண் டினுக்கொருகாற் பணிபிறக்கிட

(இ - ள்.) சத்துருக்களுக்கு இடுக்கட்டைக் கொடுக்கும் வச்சிரதமிட்டிரன் வீமகாயன் காளகூடனாகிய இவர்கள் முறைப்படி சுகில முதலாகிய முப்புரங்களிலுங் கூடி [illegible] நெடிய அரசுரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் திரிபுரன் சொல் [illegible] எப்பொழுதும் பெருமையோடியன்ற திரிபுரங்கள் ஆயிரவருடங்கட்கொருமுறை ஓரிடத்தில் அழகு பொருந்தச்சேரும். எ - று. (௪௨)

முப்புரமுந் தனித்தனியே நூறியோ சனையுயர மொழிவி சால
மப்படியே [illegible] தன்பா லமர்ந்தாக புரிவோர்க ளகத்தினை வேண்டு
[illegible]ரும் வழங்கியவ ரேகவிழ்ந்த [illegible] யிருந்து மாறு
[illegible] குலத்தோடு மழியவழிக் கிருந்தனவா லசுரர்க ளாருசு.

புரங்களைமூன்றும் தனித்தனியே நூறுயோசனை யுயரமும்சொல
[illegible] யோசனை விசாலமுமமைந்து, தன்னிடத்தில் பொருந்தியிருந்த அரசு

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (இரும்பியவண்ணமே) கொடுத்து, அவர்கள் செல்லவிரும்பிய விடத்திற்குச் சென்று (இவ்வண்ணமாக) இருந்து, நீங்காத பகைஞர்களைக் குலத்தோடும் அழியும்படி யழித்து, ஆகாயத்திலிருக்கும் தேவர்களஞ்சும்படி யிருந்தனன். எ - று (௬௫)

மீட்டுமிரு வரைச்சண்டன் பிரசண்ட னெனமனத்தின் வேறுவண் டாக்கிக்
கோட்டமிலசண் டனைபபிரம வுலகத்து மாதவன்வை குந்தந் தன்னி
லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன றனையுமவர் போலிருப்ப வேவிப் பின்னர்
மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடன்கூடி யொருமகனை மூகிழ்த்தா னன்றே.

(இ - ள) சண்டன பிரசண்டனென்று மீட்டும் வேறிருவரை மனதாறபண்டத்து, கோணுதலில்லாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், தேடிய பிரதாபத்தையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுலோகத்தில் வசிக்கும வைகுந்தலோகத்திலும், அவர்களைப்போலிருக்க கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதங்கிய மெல்லிய முலையையுடைய மனைவியுடன சேர்ந்து ஓர்புதலவனைப் பெறறனன. எ - று.

பிரசண்டனறனையு மென்பதிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து வைகுந்தந்தன்னிலென்பதனேடு கூட்டிககொள்க. (௬௭)

திரிபுரனிவ் வாறுலக முழுவதுந்தாட படுத்துமிகு செலவ மல்க
வரிமதர்த்த கண் மடமாதர் பெருமபோகக கடலமூழ்கி யறங்கள் பேணி
விரிபுகழெண் டிசைபோாப்ப விநாயகாபூ சனையோடு விமலை பாக
ருரிமைகொளுஞ் சிவலிங்க பூசனையும் புரிந்துலப்பில காலம வாழ்ந்தான்.

(இ - ள) திரிபுரன் இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி, மிக்க செல்வமதிகரிகக, அரிபரந்து மதர்த்த கண்களையுடைய இளமை வாய்ந்த மங்கையர்களது மிகக போகசாகரததின மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாவற்றையும்) காத்து, பரந்த கீர்த்தியானது எட்டுத்திசைகளையு மறைககும்படிவிநாயகக்கடவுளபூசையுடன், விமலையாகிய உமாதேவியாரைப பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக கொள்ளததகக சிவலிங்கபூசையையுஞ் செய்துகொண்டு, எல்லையில்லாத (நெடுங்)காலம் வாழ்ந்திருந்தனன. எ - று. (௬௮)

தேக்குபுகழ்த் திரிபுரனமுன் னரசாட்சி புரிந்ததிது தெளிக நீயுன்
றூக்கமிகு வியாதமுனிக் குரைத்தனனுன் முகனதனை யுனக்குச் சொன்னே
னீக்கியபூங் கழற்சோம காந்தவினி விண்ணேர்கள் விமலற் போற்றிப்
பாக்கியஞ்சேர் வரம்பெறற தறிகவெனப் பிருகுமுனி பகா ஆற்றுன்.

(இ - ள்.) தேக்கிய கீர்த்தியையுடைய திரிபுரன் முற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்ததனை இதுவாகும். நீ யறிகவென்று மனஞ்சோர்வை மிகுந்த வியாதமுனிவருக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன. அதனை யுனக்குக் கூறினேன். (கவிழ்) கட்டிய அழகிய வீரக்கழலையுடைய சோமகாந்த ராசனே! இனி, தேவர்கள் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து பாக்கியம்பொருந்திய வரத்தைப்பெற்றதனையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று.

திரிபுரன்ரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௪௯௪

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மால்வரைக் கந்தரத் தெய்திய
வமரர் யாதுசெய் தாரரு ளாயெனுந்
திமில மாமறை செய்தவி யாதனுக்
கிமிழு மார்வத் தியம்புவ னான்முகன்

(இ - ள்) பெரிய இமயமலைக்குகையி லடைந்த தேவர்கள் யாது செய்தனர்? அருள்வாயாகவென்று வினவும், திமிலமாகிய வேதத்தை யருளிச்செய்த வியாதமுனிவருக்கு, பிரமதேவன் அரும்பிய ஆசையோடு சொல்வானாயினன் எ - று

திமிலம் - பேரொலி. (௧)

புகலி டம்பிறி தின்றிப் பொருப்பினு
ளகனு டைந்தழி வெய்து மமரர்முன்
மகதி யாழ்முர னாதவ னண்ணினன்
முகம லர்ந்தவர் தாழ்ந்து மொழிகுவார்.

(இ - ள்) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்கசிந்து துன்புறும் வானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவீணையை வாசிக்கும் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவர் வந்தனர் (அவரைக்கண்ட) அத்தேவர்கள் முகமலர்ச்சிகொண்டு பணிந்து சொல்பவர்களானார்கள். எ - று.

புகல் - அடைக்கலம். அகன் - அகம் என்பதன் போலி (௨)

வெய்ய முப்புரன் வெற்றிமி குந்தனன்
வைய மூன்றுந் தனாணை யுய்க்கின்று
ஐய னேயவ னாலலைப் புண்டியாம்
நைய நெஞ்சொடு நாளுமி ளைந்துளேம்.

(இ - ள்) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன் வெற்றியில் மிகுந்திருக்கின்றனன், மூவுலகங்களிலுந் தன்னாக்கினையைச் செலுத்தினன் யாங்கள் அத்திரிபுரனால் அலைப்புண்டு வருந்திய மனத்துடன் நாடோறுந் துன்புறுகின்றோம் எ - று (௩)

யாவ னால்வர மெய்தின னன்னவன்
யாவ னாலிறு மியாங்களி னிச்செயல்
யாவ தோதுக வென்றனர் நாரதன்
யாவு முந்தெரிந் தேயினி தோதுவான்.

(இ - ள்.) அந்தத்திரிபுரன் யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுவான்? யாங்கள் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெளிவாக வெங்கட்குக்) கூறுகவென்று கேட்டனர். நாரதமுனிவர் எல்லாவற்றையும் (ஞானநோக்கால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றனர். எ - று (௪)

மோக்குங் கையுடை முன்னவன் பூசையா
லாக்கிக் கொண்டன னாற்றலோ டியாவையு

மூக்க மிக்கவ னானையா ரமபினுற்
றூக்க வல்லவ சங்கர னேயரோ.

(இ - ள்) (தேவர்களே ! அததிரிபுரன்) தொங்குகின்ற கையையுடைய மூன் றெழுகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அர்ச்சனைப்பலனால் வல்லமையுடன் எல்லாவற்றை யுந் தேடிக்கொண்டனன். செய்தொழிலில மனச்சோர்வின்மையை மிகுதியாகவுடைய அததிரிபுரனை ஒரேகணையால் அழிக்கவல்லவா சங்கரபகவானேயாவர். எ - று.

மோக்கும - முகந்துகொள்ளும். இதனைத்தொங்குமென்றும் (௫)

அந்த வீச னவனொடு முப்புரஞ்
சிந்த நறுக்குந் திருக்கர மைந்துடை
மைந்தன் சூட்சியும் வேண்டும தக்களிற்
றெந்தை யைச்சர ணெய்துக நீயிரே.

(இ - ள்) அந்தச் சிவபெருமான் திரிபுரனுடன் முப்புரங்களை யழித்தற்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையாருடைய யோசனையும் வேண்டும் (ஆன படியால்) நீங்களும் மதநீர்பொழியும் யானைமுகக்கடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையுங் கள் எ - று (௬)

சேட்டைத் தேவர்தந் தேவபி ரான்கழ
லோட்டை நெஞ்சுடை யோமுறல் யாதென
வேட்டை யெய்தியி ரங்கலிர் மந்திரங்
கேட்டு நன்குகி ளந்தனுட் டிக்கவே

(இ - ள்) சேட்டை தங்கிய தேவர்கட்கெல்லாந் தேவநாயகனாகிய கணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனத்தையுடைய நாமடைதல் யாங்ஙன மென்று தளர்ச்சியுற்று வருந்தாதீர்கள் (கணேசப்பெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத் தைக் கேட்டுணர்ந்து நன்றாக உச்சரித்து அநுட்டிக்கக்கடவீர்கள் எ - று

சேட்டை - குணக்கேடு ஒட்டை நெஞ்சு - நிலையில்லாதமனம். எட்டை தளர்ச்சி. (௭)

வாச நீர்படி நாடி வருகெனப்
பேசி னன்பெருந் தேவர்கள் யாவரும்
வீசு தெண்டிரை மென்புன லாடினார்
பூசி வெண்பொடி போந்துவ ணங்கினார்.

(இ - ள்.) மணமமைந்த நீரில் மூழ்கி வரக்கடவீர்களென்று கூறினன். (அத னைக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவர்களெல்லோரும், எறிகின்ற தெள்ளிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில மூழ்கினவர்களாய், வெள்ளிய திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவர்பால்) வந்து பணிந்தார்கள். எ - று. (௮)

வணங்கு தேவர்க்கு மாதவ னாரத
னிணங்க வோரெழுத் தாலியை மந்திர
மணங்கு தீர்தர வஞ்செவி யோதினன்
குணங்கொள் கண்ட னவர்கூறிட் டேனுண,

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த,பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் ஏகாட்சரத்தாலாகிய மந்திரத்தை, துணபமொழிய அவாகள்செவியிற பொருந்தக்கூறினன். (அதன் அநுட்டிப்புக்) கிரமததுடன அவாகள் அதைச சபிகக்ச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனன். எ - று. (௯)

ஒற்றைத தாளினின் றுயபாக ளனபிறைல்
வெற்றி யானை முகத்து விநாயகன
பொறற சேவடி புந்திவைத் துததவ
முற்று மாமனு வோதினா பல்பகல.

(இ - ள்) தேவாகள ஆசையோடு ஒற்றைததாளிலே நின்று, வெற்றிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவந்த திருவடியில மனதைச்செலுததிப் பலகாலந்தவஞ்செயது சிறந்த மந்திரத்தைக கணித்தாாகள, எ - று

ஒன்று+தாள=ஒற்றைததாள. (௧௦)

அன்பி னர்ககவா தமமினு மனபின
னெனப ணிககு மிரஙகும பராபரன
வனபு நெஞசுடை யாாககொரு வைகலு
முனபு றுதவன முனபுநின றுனரோ.

(இ - ள்.) அனபுடையவாகளுக்குத தமமைககாட்டிலும அனபுடையவரும, என்னுடைய பணிவிடைக்கும (திருவுளம) இரஙகும பராபரனும, கடின சித்தமுடையவர்களுக்கு ஒருநாளுந காட்சியளிக்காதவருமாகிய கணேசபபெருமான (அத தேவாகளுக்குக) காட்சிதநதருளினா எ - ற

என்பணிககுமெனறது பததிமுதிாசசியிலலாத என்னுடையவெனறு குறித்தது, பணிக்கும் எனறதிலுளள உமமை இழிவு சிறபபுகுறிப்பதாம (௧௧)

வே று

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும
பன்மணிசசெய குணடலமுட பணைததோளி னஙகதமு
மினமறியுந திருமேனி விளஙகொளியு மனைாநாளும
வன்மருப்பி னிடைச்சுற றும் வாாநதுதிரள புழைககரமும.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய கிரீடமும், அககிரீடததருகே கிரணஙகளைச சிந்தும் பாலசந்திரனும், பலரததினஙகளா லிழைதத குணடலமும, பூரிதததோளகளில வாகுவலயமும், மின்னலைத தோறகச்செயயுந திருமேனியின விளஙகுகின்ற பிரகாசமும், அன்னானும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும வடிநது திரணட துதிக்கையும். எ - று.

துதிக்கை இருதநதங்கட்கிடையிலுளள உறுப்பாகலானும்,அஃது திரண்டிருப்பதொன்றாகலானும், 'வனமருப்பினிடை * * * திரள்புழைக கரமும" என்றார்.

பாசத்தை யகப்படுக்கும் பாசமுநது ணியுமழுவும்
வாசத்தி னறுங்கமல மலருமணி நாறகரமுந
தேசத்தி னில்லாத திருவழகுந் திகழ்வெய்த
கேசத்தி னெதிர்நின்ற கிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) பாசபந்தத்தை அடியோடு பறிக்கும் பாசக்கயிறும், அணியும், மழுப் படையும், வாசத்துடன் கூடிய நல்ல தாமரைமலரும், அழகிய திருக்கரங்களும், உலகத்தில்லாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அனையோடு எதிரே வந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோருந் தரிசித்தார்கள் எ - று. (௧௩)

பருதியெதிர் வரமலர்ந்த பங்கயம்போன் முகமலர்ந்து
வெருவுதலோ டன்புளத்தில் விரவமர ரகள்வல்லே
திருவடியி னெதிர்வீழ்ந்து சென்னியிரு கரமேற
வருவிவிழித் துணைகாட்ட வளனுறப் பழிச்சுவார்.

(இ - ள்) சூரியன் எதிரே தோன்றலால் விகசித்த தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, அச்சத்துடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகத் தேவர்கள் விரைந்து, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, சிரமிசை யிருகரங்களும் ஏறவும், இருகண்களில் (ஆனந்த) அருவி தோன்றவும், பக்தியதிகரிக்கவும் (பின்வருமாறு) துதிக்கலானார்கள் எ - று (௧௪)

வேறு.

தத்துவா தீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ சொரூப போற்றி
தத்துவத் தியன்ற தாத்து விதங்களு மானாய் போற்றி
தத்துவ வறிவுக் கெட்டாத் தயங்குபே ரறிவே போற்றி.

(இ - ள்.) தத்துவாதீதனே! போற்றி தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி தத்துவங்கட்கு ஆதியே! போற்றி தத்துவங்களின் சொரூபியே! போற்றி. தத்துவத்தியன்ற அத்துவிதங்களும் ஆனவனே! போற்றி தத்துவவுணர்ச்சிக்கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி எ - று

திருமூலர் திருமந்திரம்

"அறிவு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பானே."—என்றபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி "பேரறிவே" என விளிக்கலாயிற்றென்க. (௧௫)

உடலினுக் குயிரே போல வுயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
யுடலுயிர்க் கறிவு நல்கி யுடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனப்பி னீங்கா வொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடலுறை யுயிர்க்கு மெட்டா வொளிர்பெருஞ் சோதி போற்றி.

(இ - ள்) தேகத்திற்குச் சீவனையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைக்கொடுத்து சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னர்நீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளா யுள்ளவனே! போற்றி. உடலுறைகின்ற உயிர்கட்கும் அதீதப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொரூபனே! போற்றி. எ - று. (௧௬)

விரவுதத் துவத்தி னீங்கி மேலென நின்ற வாவி
வரமுற வுருவு கொண்டு வந்தருள் குரவ போற்றி
பரவுமைந் தொழிலை நீக்கி யுயிரினைப் பணிப்பாய் போற்றி
துரியத்தி னுயிரா வாங்குஞ் சுடர்ப்பெருங் கடலே போற்றி.

(இ - ள்) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டு[த்தத்துவாதீதனாகி] நின்று, விருப்புறு வரங்களைப் பெறும்படி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே! போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சிருட்டி முதலிய) ஐந்தொழில்களையு மகற்றி உயிர்களைக் கட்டளையிடுபவனே! போற்றி. துரியத்தினுயிரா வாங்குஞ் சுடர்மயமான பெருங்கடலே! போற்றி. எ - று. (கஎ)

பத்தர்கள் வழங்கா நின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தார்க்குப் புணர்த்தருள் போகி போற்றி
முத்தியை யோகத் தார்க்கு முடித்தருள் யோகி போற்றி
எத்தொழி லவர்க்கு மந்தப் பயனருள் இறைவ போற்றி

(இ - ள்) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களையுங் கைக்கொள்பவனே! போற்றி. போகத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் புத்திகளைக்கூட்டியருளும் போகியே! போற்றி. யோகிகளுக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோகசுரூபியே! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்குரிய) அப்பயனை யளித்தருளுந்தலைவனே! போற்றி. எ - று. (கஅ)

வேண்டிய வடியார்க் கெல்லாம் விக்கினந் தடுப்பாய் போற்றி
வேண்டிவந் தனைசெய் யார்க்கு விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் விளைத்தருள் விமல போற்றி
மாணட்டுட் டார்களைக் கொல்லு மறமிகு மள்ள போற்றி.

(இ - ள்) (திருவடியைப்) பணியுமடியவர்களுக்கெல்லாமிடையூறுகளைத் தவிர்ப்பவனே! போற்றி. விரும்பி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இடையூறுகளைக் கொடுப்பவனே! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலரகிதனே! போற்றி. மாட்சிமைபட்ட கொடியோர்களைக் கொல்லும் பாவத்தொழின் மிக்க மள்ளனே! போற்றி. எ - று. (ககூ)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வள்ளலார் சுரரை நோக்கி
விழுத்தகு வரங்கள் யாவை விளம்புக தருது மென்றான்
பழுத்தவன் புடையா ராய பண்ணவர் பணிந்து சொல்வார்
தொழுத்தையேந் துயர மெல்லாந் தோன்றலுக் கஞ்ஞாத தன்றே.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வள்ளலாராகிய கணேசப்பெருமானார் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விரும்பிய) மேன்மையாகிய வரங்கள் யாவை? சொல்லக்கடவீர்கள். (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று கூறினார். பழுத்த அன்புடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்லுவார்கள்: அடியேங்கள் துன்பமுழுவதுந் தேவரீரறியாததல்லவே? எ - று. (உ0)

செம்மணி வரத்தான் மாறுத் தீங்கெமக் கிழைத்து வைய
மும்மையுந் தன்கைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல் சான்ற

கொம்மைமுப் புரத்தி னானைக் கொய்யமொனக் கொன்று பின்னை
விம்மமே னுமெமக்குத் தீர்க்க வேண்டுமென் றிரந்து நின்றார்.

(இ - ள்) சுவாமீ! தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தைப் பெற்றுக் கட்டுவிளைத்து, மூவுலகங்களையுந் தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டு, எல்லையில்லாத வல்லபமிகுந்த வலிய திரிபுரனை வில்லாவிற்கொன்று, (அதன்) பிறகு அடியேங்கட்குற்ற துன்பநோயைப்போக்கியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து நின்றார்கள் எ - று. (௨௧)

அஞ்சிய தேவா ருங்க ளல்லலோ டழிவி லாற்றல
விஞ்சுமுப் புரத்தி னானை விளித்திடுஞ் சூழ்ச்சி செய்து
மஞ்சணி மிடற்றி னானை வல்விரைந் தடைமி னென்று
செஞ்சொலி னியம்பி னைங்கைச் செம்மலா ரிதுவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) அச்சமடைந்த தேவர்களே! உங்கள் துன்பத்துடன், அழிவில்லாத வல்லபமிக்க திரிபுரனையும் அழிவுசெய்யும் ஆலோசனையைச் செய்து, அழகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை அதிகவிரைவிற் சேருங்களென்று, ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் செவ்விய சொற்களாற்கூறி (மேலே) இதனையுஞ் சொல்லினார் எ - று. (௨௨)

அந்தரத் தமரர் நீயி ரறைந்ததோத் திரத்தை மும்மைச்
சந்தியி னியம்பு வார்க்குச் சகலசித் தினமு நீருஞ்
சிந்தையி னினைந்த வெல்லாஞ் சேருமென் றருளி வல்லே
வெந்திற லவுணர் கோமான் மேவுமங் காளஞ் சார்வார்.

(இ - ள்) ஆகாயத்தில் வசிக்கும் தேவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தோத்திரத்தை மூன்று [illegible]ங்களிலுஞ் சொல்பவர்களுக்கெல்லா இடையூறுகளுமகலும். மனதில் விரும்பி[illegible]யங்கைகூடுமென்றருளிச்செய்து வெவ்விய வலியமைந்த அவுணர் தலைவனாகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளநகரத்தை விரைவாகச் சார்ந்தனர் எ - று. (௨௩)

இருபிறப் பாளர் தம்மு ளிலகொரு திலக மென்னத்
திருவுரு வுடைய ராகித் தேவியு மருங்கு நண்ண
அருமறை முனிவர் சூழ வடுத்துவங் காள மென்னுந்
திருநகர் வீதி யூடு சென்றவன் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்) வேதியர்களுக்குள்ளே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பக்கலில் வரவும், அரியவேதமுனிவர்கள் புடைசூழவும் வந்து வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த நகரத்தின்வீதிவழியே சென்று, அத்திரிபுரன் மாளிகையை யடைந்தனர். எ - று. (௨௪)

அரியணை பொலிய வைகி யரசுவீற் றிருக்கு மன்னன்
திரிபுர னோக்கி யன்பு திளைத்தெழ வெதிரே சென்று
தரியலர் பலரைத் தேய்த்துத் தழும்பிய தாளி னானை
[illegible]மையின் வணங்கிப் போதத் தொளிர்தவி சிருத்திச் சொல்வான்.

(இ - ள்) சிங்காசனத்தில் அழகுறவிருந்து செங்கோலோச்சும் [illegible]மையுடைய திரிபுரன் கண்டு, அன்பானது அதிகரித்தெழுதலால் [illegible]

று, சத்துருக்கள் எண்ணிறந்தவர்களைத் தேய்த்தழித்த தழும்பேறிய திருவடியையுடைய (விநாயகக்கடவுளாகிய) அந்தணனை உரிமையோடு பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற பீடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். எ - று. (உ௫)

ஐயரே நீயிர் யாவ ரெதெதற்கு கருமம் வேண்டிச்
செய்யவாய் மலர்த்தல் வேண்டுந் திரிபுரன் றனக்கொவ் வாத
வெய்யதாம் பொருளொன் றில்லை விளைந்தது தருந்து முமமை
வையமு மெனது செங்கோ னருவிய வதனா லென்றான்.

(இ - ள்) ஐயரே! தேவரீர் யாவர்? எந்தக்காரியத்தை விரும்பி ஈண்டடைந்தது? செம்மையாகிய திருவாய்மலர்தல் வேண்டும். திரிபுரனாகிய எனக்கு இல்லாத வெவ்விதாகிய பொருளொன்றுமில்லை. திரிலோகங்களிலும் எனது செங்கோல் பொருந்தியது. அதனால் விரும்பியதைக் கொடுப்பேனென்று கூறினன் எ - று ()

திரிபுர னுரைப்பக் கேட்டுத் தெளிவிய மறையோர் சொல்வார்
கரிசறு மெய்ம்மை யாருங் கலந்தறிந் தொன்று சொல்வா
ரிவண ருலக மாதி யனைத்துல கெழிற்சு நோக்கிப்
பரிசையிற் றிரியா நிறத மாதவ முனிவ ரேயாம்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அவ்வாறு) சொல்லக்கேட்டு, தெளிவுள்ள வேதியர் (வடிவாக வந்த கணேசப்பெருமான்) சொல்லுகின்றார்: குற்றமற்ற மெய்ம்மையைக் கலந்தறிந்தோரென்று சொல்லவோர்கள், நாங்கள் திருமால் சிவலோகம் வைகுந்தலோகமுதலிய எல்லாவுலகங்களின் அழகையுங் கண்டு வரிசைப்பாட்டிற் சஞ்சரிக்கும் பெருந்தவமுடைய முனிவர்கள் எ - று (உ௭)

கொடையினாற் புகழால் மேலோர் கோமள வனப்பால் வீரப்
படையினால் வலியாற் றேசாற் பலவகைப் பொருளா லைங்கை
யுடையவன் பாதப் பூசை புரிதலாற் பத்தி யாலும்
மடையலர் பணிக்கு நின்னைக் காணிய வந்தா மீங்கு.

(இ - ள்) ஈகைத்தன்மையாலும், கீர்த்தியாலும், சிறப்பாலும், இளமைவாய்ந்த அழகாலும், வெற்றிவாய்ந்த ஆயுதங்களாலும், வல்லமையாலும், தேசாலும், பலவகைப் பொருள்களாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்யும் பத்தியினாலும், பகைஞரை வென்றோனாகிய உனைக்காணும்படி இங்கே வந்தோம் எ - று (உ௮)

மூவர்க ளுலகம் வேண்டேன் முறைசெயு மரசம் வேண்டேன்
காவல விரதந் தீயுங் கடப்பாடு நினக்குண் டாமேற்
பூவலய மருங்கு வைத்த புண்ணியன் கயிலை யைங்கைத்
தேவனா ருருவஞ் சிந்தா மணியெனத் திகழ்ந்து வைகும்.

(இ - ள்) அரசனே! திரிமூர்த்திகளின் உலகங்களையும் விரும்பிலேன். முறைப்படி செய்யும் உன் அரசுரிமையையும் வேண்டிலேன். யாசித்ததைக் கொடுக்குங் கடமைப்பாடு உனக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாதேவியாரைப் பாகமாக வமர்த்திய புண்ணியசொரூபியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கைலாயகிரியில், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவானது சிந்தாமணி யென்னும் பெயராற் பிரகாசித்து விளங்கும். (உகூ)

முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் முறையுளி வழிபா டாற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நின்மலக் கணேசர் வைகு
மத்தரு மூர்த்தி தன்னை யளித்திடல் வேண்டு மென்றங்
குத்தம மறையோன் சொல்ல வுவந்தவ னுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) முத்தலைவாய்ந்த சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நிர்மலராகிய கணேசப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தருவாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தமவேதியர் கூற, அத்திரிபுரன் களித்துச் சொல்லினான். எ - று. (௯0)

அங்கநான் மறைக டேர்ந்த வந்தணீ ரந்த மூர்த்தி
சங்கரன் பால தென்று தளரலை யதனை யந்தச்
சங்கரன் விண்டு வாதி சகலவிண் ணவர்க ளோடு
மிங்குநின் முன்ன ருய்ப்பே னென்வலி யறிக வென்று.

(இ - ள்) ஆறு அங்கங்களும், நான்குவேதங்களுந் தேர்ந்தவேதியரே! (நீர் சொல்லும் சிந்தாமணியென்னும்) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத்துள்ளதென்று மனந்தளரற்க; அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரான் திருமால்முதலிய எல்லாத்தேவர்களோடும் இவ்விடத்தில் உன்முன்னே வருவிப்பேன் என் வல்லமையை யறியக்கடவாயென்று. எ - று.

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந்தோபிசிதம் - நிருத்தம் - சோதிடமெனப்படும். (௯௧)

தண்ணடை பத்துந் தூசுந் தமனியக் குழையு மென்று
மண்ணுதல் புரியாத் தேசு வளர்மணிப் பலவு நல்கி
யண்ணலே சிலநாட் குள்ளே யழைப்பித்துத் தருது மிங்கே
நண்ணிவாழ்ந் திருக்க வென்று நயந்துகைக் குவித்து நின்றான்.

(இ - ள்) பத்துத் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்குழையும், எக்காலத்துங் கெடாத ஒளிவளரும் பலரத்தினங்களுங்கொடுத்து, பெருமையுடையவரே! (அதனை) சிலதினங்களிலே வருவித்துக்கொடுப்போம். இவ்விடத்திற் பொருந்தி வசித்திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூப்பினின்றனன். எ - று.

தண்ணடை - வயல் (௯௨)

முப்புரன் மொழியக் கேட்டு முகமலர்ந் தந்த ணாள
னிப்புரந் தனக்குப் பாங்க ரிலகிய வனத்து வாழ்து
மொப்பிலா மூர்த்தி தன்னை யொய்யெனத் தருக வென்று
செப்பின னாசீர் வாதஞ் செய்தன னெழுந்து போனான்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அங்ஙனஞ்) சொல்லக்கேட்டு, வேதியர் முகமலர்ச்சியுற்று, இந்நகரத்தின் பக்கலிற் பிரகாசிக்கின்ற வனத்திலிருக்கின்றோம். சமானமில்லாத அந்தச் சிந்தாமணிமூர்த்தியை விரைவிற்கொடுப்பாயாக வென்றுசொல்லி, ஆசீர்வாதஞ்செய்து எழுந்துபோயினார். எ - று. (௯௩)

திறந்திகழ் தூர்த்த ரமைத்த திரிபுர னழைத்து நீயி
ரறந்திகழ் கயிலை யகத்தை யடைந்தரன் பாதந் தாழ்ந்து
சிறந்திருக் கின்ற சிந்தா மணியெனுந் தேவை யெங்கண்
மறந்திகழ் மன்ன னும்பால் வாங்கிவந் திடுக வென்றான்

(இ - ள்) வலிமை விளங்குந் தூர்த்தர்களைத் திரிபுரன் விளித்து, நீங்கள் தருமம் விளங்குந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் பணிந்து, சிறப்புற்று விளங்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய மூர்த்தியை எங்கள் வலிமிக்க அரசனாகிய திரிபுரன் தேவரீரிடத்திலிருந்து வாங்கிவருகவென்று கூறினான் எ - று. (௯௪)

பணியெனும் பெயரா னன்றே பண்ணொடு முன்னோர் யாரும்
வலியினிற் கொள்ளப் பின்னர் மலிதரு துன்பத் தென்று
நலிவுற வுரைத்து வாங்கி நண்ணுதி ரல்லை யென்றான்
மெலிவுறு தூர்த்த ரன்னோன் விடைவலின் மேவி னாரே

(இ - ள்) பணியென்னும் பெயரையுடையதனை வலிமையாக (அதனைத்) தராதுவிடுவாயாயின், பலாத்காரஞ்செய்து கொண்டுபோவான் (அசுரனே) பிறகு பெருந்துயரமடைவையென்று சொல்லிக்கூறி, விரைவில் (அதனை) வாங்கிவருவீர்களாகவென்று கூறினான்; மெலிந்த தூர்த்தர்கள் அவன் கட்டளையை மேற்கொண்டு சென்றார்கள் எ - று. (௯௫)

கடவுளர் கணேசர் பாதங் கருத்துற விருத்திப் போற்றி
யிடர்கெடு வரங்கள் பெற்ற திறத்தினை வியாதன் கேட்பக்
கடலினி லமிழ்த மென்னக் கட்டுரைத் திட்டான் றெய்வ
மடலவிழ் கமலச் சேக்கை மருவிய வேதாக் கோனே

(இ - ள்) தேவர்கள் கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியை மனதிலிருத்தித் துதிசெய்து துன்பமாற்ற வரங்களைப்பெற்ற திறத்தினை, வியாதமுனிவர் கேட்கும்படி, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இதழ்கள் மலர்ந்த தாமரையாகிய தவிசிற்பொருந்திய வேதங்களையுடைய பிரமதேவன், பாற்கடலிற் றோன்றிய அமிர்தம்போல உறுதியாகக் கூறினான். எ - று. (௯௬)

அருங்கழல் புனைந்த சோம சாந்தனே வரங்கள் விண்ணோ
ரொருங்குறு கணேசர் பாதங் குற்றமை புணர்ந்தா ரன்னோர்
மருங்குசென் றிரப்பச் சூல வள்ளலும் வரங்கள் பெற்ற
பெருங்கதை யினிக்கேட் கென்று பேசுவன் பிருகு வென்பான்.

(இ - ள்) வலிய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னனே! தேவர்கள் யாவரும் விநாயகக்கடவுள் பக்கலில் வரங்கள் பெற்றமையை யறிந்து அவர்கள் சமீபித்துச் சென்று யாசிக்க, சூலப்படையேந்திய சிவபெருமானும் (விநாயகக் கடவுளிடத்தில்) வரங்களைப்பெற்ற பெருஞ் சரித்திரத்தை இனிக்கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார் எ - று. (௯௭)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௱௫௪

விமலன்விநாயகரருள்பெற்றபடலம்.

வரங்கள் பெற்றபின் வானவ ரென்செய்தார்
இரங்கு கென்றுவி யாத னிரைத்தலுங்
கரங்க ளிற்கதி ரக்குண் டிகைபாசந்
தரங்க வேந்திய வாரண னோதுவான்.

(இ - ள்) (அவ்வகைய) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்கள்? சொல்லுகவென்று வியாதமுனிவன் வேண்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசுங் கமண்டலமும் பாசமும் நீங்காமையுமாகிய பிரமதேவன் கூறுவான் எ - று.

ஆரணன் - வேதங்களைச் சொன்னவன். ஆரணம் - வேதம். (௧)

ஊழ்பு ரக்க நெஞ்சடை யும்பர்கள் யாவரும்
போழ்ந்த வெண்மதிப் பொற்சடை யாரருள்
வீழ்ந்தி ரங்கிடப் பெய்துவ மாமெனச்
சூழ்ந்து ளத்துத் துணிந்திது செய்தனர்.

(இ - ள்) ஊழ்வினையால் துன்பமடைந்த மனமுடைய தேவர்களெல்லாரும், பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானார் திருவருள் செய்திரங்கும்படி யாஞ் செய்வோமென்று ஆலோசித்து மனந்துணிவுற்று, இதனைச் செய்தார்கள் எ - று. (௨)

பருதி வெண்மதி பைச்சுரு ளாகவும்
இருது வாழி னீர்க்குதி ராகவும்
மருவு கிளைப் பதங்க ளுளாரமா
மருளு மாயெனு மாயைக்கூ டாரமும்

(இ - ள்) சூரியனும் வெள்ளியசந்திரனும் பருச்சக்கரங்களாகவும், இருதுக்கள் அச்சக்கரங்களின் கிரணங்களாகவும், பொருந்திய மதங்கள் உட்பாகமாகவும், மயக்குகின்ற மாத்துவமென்று சொல்லுமாயை கூட்டாகவும் எ - று.

இதுமுதல் எட்டுச் செய்யுள்களால் திரிபுரசங்காரத்திற்காகச் செய்த தேரின் வண்ணனை கூறுகின்றார். இருதுக்கள் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்பன. (௩)

காட்டை முதற்றமுன் காலமு மச்சாகவும்
வாட்ட மில்புவி வையத்தட் டாகவும்
கோட்ட மில்குளிர் வானம்பீ டாகவும்
மீட்ட பல்கலை யோர்முனை யாகவும்.

(இ - ள்) காட்டை முகூர்த்தமுதலிய காலங்கள் அச்சாகவும் [illegible] லாத பூமியே வசிக்கின்ற தேர்த்தட்டாகவும், கோடுதலில்லாத குளிர்ந்த [illegible] மானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலைகளும் அழகிய முனைகளாகவும் [illegible]

மந்த ரம்பிணைச் சட்டமீ தாகவும்
மந்த ரந்தொடு [illegible]

கொங்கை வீப்பொற் கொடிஞ்சிக ளாகவு
மூக்கு கூம்புத யாசல மாகவும.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிமேல் கட்டமாகவும், ஆகாயமளாவிய ஆணைமயுடைய இமயகிரி மிக்க ஒளிபொருந்திய அழகிய கொடிஞசிகளாகவும, உதயகிரி செலுத்து கின்ற கூம்பாகவும். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு. (ரு)

வழுவி லேலீனய மால்வரை யாவையுங
தழுவு தூணிரை யாகவுந தததுவங
குழிசி யாகவுங கொணடற குழாமெலாங
கெழுமு கினற கிடுகுக ளாகவும

(இ - ள்.) தவறுதலிலலாத மறறையபெரிய மலைகளெலலாம பொருநதிய தூண்வரிசையாகவும், தததுவஙகள குடமாகவும, மேகக்கூட்டஙகளெலலாம விளங குகின்ற இடுகுகளாகவும். எ - று

இடுகு - சுறறுமரம (சு)

காம மாதியுங கன்மேந தியஙகளு
மேம மார்நதஞா னேநதிய மெனபவுஞ
சேம வாபர ணததிர ளாகவும
வாம வண்டஙகண மாலைக ளாகவும

(இ - ள.) காமமுதலியனவும் கனமேநதியஙகளும மேனமைதஙகிய ஞானேந் திரியங்களென்று சொல்லப்படுவனவும சேமமாகிய ஆபரணததிரளாகவும, அழகிய அணடஙகள் மாலைகளாகவும். எ - று. (எ)

புராண மஙகம புணாமணி யாகவும
விராவு டுககள விதானஙக ளாகவு
முராவு மேழுகட லோணடினை யாகவும
பராம ருக்குவா தாமபடி யாகவும.

(இ - ள்.) (பதினெண) புராணஙகளும, (ஆறு) அஙகஙகளும கட்டிய மணி களாகவும, கலந்துள்ள நட்சததிரஙகள விதானஙகளாகவும, மோதுகினறசகத சமுத திரங்கள் ஒன்றிய திரைசசீலைகளாகவும, திக்கஞதகக (அடட)மருததுககள படிக கட்டுகளாகவும். எ - று. (அ)

கங்கை யாதிக கடவு ணதியெலாம
பொங்கு சாமரை வீசிடு பூவையா
தங்க ளுகவு மறமையா வாடுறலாம
பங்க மிலலாப பதாகைக ளாகவும.

(இ - ள்.) கங்கைமுதலிய தேவநதிகள யாவுங அவவிடத்தில உயர்கின்ற சாமரைவீசும் பணிமாறும் பெணகளாகவும, பிறநதிகள யாவுங கெடுதலில்லாத கொடிகளாகவும். எ - று. (கூ)

இரவியும வாரமுஞ சோமதபனா னுளகளுங
கருவு மேவாக கபெபென வாகவு

மதிமு டிச்சடை வள்ளலுக் கேற்புற
வெதிரி லாத விரதமொன் றாக்கினார்.

(இ-ள்) (பதினைந்து) திதிகளும், (ஏழு) வாரங்களும் சேர்ந்துள்ள பல நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடிப்புகளாகவுமாக, சந்திரனையணிந்த முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தகுதியாக, சமானமில்லாத ஓரிரதத்தை நிருமித்தார்கள் எ-று. (௧௦)

படரும் வேகம் பரியெனப் பண்ணினார்
சுடர்வ சுக்கயி றாகத் தொடுத்தனர்
மடனி லாமண மாகக்கி ரணடுமே
தடவு வாலுக மாகக் கவினாக்கனர்

(இ-ள்) வேதங்கள் நான்கும் படர்ந்துசெல்லும் நான்கு குதிரைகளாகவுஞ் செய்தார்கள். பிரகாசிக்கின்ற சுவைக்கயிறாகத் தொடுத்தார்கள். அறியாமையில்லாத வைதிகமாகக் கிரணங்களையுமே ஒளிர்பநெடிய நுகமாகக் கட்டினார்கள் எ-று.

ஆணமாகக் கிரணமிடையெனப் பிரமருகநி நிருத்திகளாம் (௧௧)

விடலி லாத விட்டுப் பரி கட்டுப
படத்த காரணி [illegible] யாக்கனர்
நொடிவில் மதந்தி [illegible] கொண்டிரான்
கடவு பாசமென [illegible] னாரே

(இ-ள்) விடுதலில்லாத சிரத்தை வேதப்பரிகளுக்கு (நூற்றெட்டு) உபநிடதங்களை மாலைவரிசையாகக் கிரிசைப்படுத்தார்கள் பிரணவம் மந்திரையாகக்கொண்டு நானே அவ்விரதத்தைச் செலுத்தும் சோபானகளுக்கு ஆயினேன் எ-று.

மதந்தை-புரவிதூண்டுங்கோல் சாட்டை. நான்-சொல்லோனாகிய பிரமன்.

மேரு விலவிறல வாசுகி நாணகும்
சாருப விணைடு வலகு சமனிற
கூரு மொணவனி யோங்கும வடவையே
கூர மாயின கொற்றஞ் சிறப்பவே.

(இ-ள்) மேருமலை விலலும் வெற்றிபொருந்திய வாசுகிநாணும், பொருந்திய திருமால் பாணமும், இயமன் அலகும், ஊர்ந்துசெல்லுங்காற்று இறகும், உயர்ந்த வடவாக்கினி அதன்கூருமாக வெற்றிமிகும்படியாயின எ-று.

வாசுகி - திசையரவுகளிலொன்று (௧௨)

வேறு

செய்த தேரொடும் படையொடுந் தேவர்கள் பலரும்
வெய்து வானொடுங் கயிலைமால் வரைதனை மேவிக்
கொய்த மாமலர் குடங்கையிற் கொண்டுதூ யிறைஞ்சி
வைது போற்றிநின் றமலனுக் கனையொடு மொழிவார்.

(இ-ள்.) (இவ்வகையாகச்) செய்ததேரோடும் படையோடுந் தேவர்கள் யாவரும் விரைந்துசென்று ஆகாயமளாவிய பெரியகைலாய கிரியையடைந்து, கொய்த

சிறந்தமலர்களை அங்கையிலேகொண்டு அர்ச்சித்துப்பணிந்து அழகுறத் துதித்து நின்று மலரகித்தராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்புடன் (பின்வருமாறு) சொல்கின் றார்கள். எ - று. (௧௪)

ஒரு மூர்த்தியு மூர்களே யாகிய வொருத்தற
கூரு மாழ்கினே மடிகளா ரவனுயி ரடாப்பச
சேரும் வையமே வையமாத் திணிசிலை சிலையாச
சாரு மாறுசெய் தாமவை தழுவுக வென்றார்

(இ - ள) எதிரடைதலும் வாகனங்களும் ஒன்றாகவேயாகவுள்ள ஒப்பற்ற திரி புரனுக்கு எல்லோரும் துன்பமடைந்தோம். சுவாமிகள் அவன் பிராணனைக் கொல் லும்படி எறத்தக்க இரதம் பூமியாகவும், வலியவில் (மேரு) மலையாகவும் பொருந்தும் வகையாகச் செய்தோம். அவைகளைக் கொண்டருள்கவென்றார்கள். எ - று. (௧௫)

உரைத்த தேவர்க ளொள்ளிய வாசகங் கேளா
விரைத்த பூங்குழ லாளொடும் வியன்று மெழுந்து
நிரைத்த மாமணி நீடுகோ புரத்தலை நீங்கிக்
குரைத்த தூமணித் தேர்விழி குளிர்ப்பப் [illegible]

(இ - ள) (அவ்வாறு) சொல்லிய தேவர்களது ஒள்ளிய வாசகத்தைக் கேட்டு, மணந்தங்கிய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடன் சிவபிரானு மெழுந்து, வரிசைபடத்தொடுத்த பெரியமணிகளையுடைய உயர்ந்த கோபுரத்தலைவா யிலை நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதமான மணிகளாகட்டிய தேரைக் கண்குளிரும்படி கண்டனர். எ - று. (௧௬)

உவகை பூத்தன னுயபரா முகத்தினை நோக்கி
கவலை தீர்ந்தினிக் களிப்பொடி மிருமின் [illegible]
கவல மாகக்குழப் புரத்தையு [illegible]
சிவமெ லாந்தரு வமெய்ன [illegible]

(இ - ள்.) திருவுள்ளங்களித் [illegible] புயபாத்து, இனி மனக் கவலையொழித்துக் களிப்புடனிருப்பீர்களாக [illegible] புயிலைச்சூந திரிபுரங் களையும் அனாவினாடியில் அழித்து, எல்லா மங்கலங்களையும் கொடுப்போமென்று, இருக்கோயிலுட்சென்றனா. எ - று. (௧௭)

ஆய காலையிற் றிரிபுரன் விடுத்தவத் தூதா
மேயி னாவன் விளம்பிய வுரையெலாம் விப்பப்
பீயி ராதவ னமாக்குறச் செப்புகென் றவரை
யேயி னார்புர மிரிப்பதற் குபாயமென் னினைரால்

(இ - ள்.) ஆகிய (அந்த) சமயத்தில், திரிபுரன் (சிந்தாமணிமூர்த்திக்காக) அனுப்பிய அத்தூதுவர்கள் (கைலைக்கு) வந்தார்கள். (சிவபெருமானைத் தரிசித்து) அத்திரிபுரன்கூறிய சொற்களையெல்லாஞ் சொல்ல, செம்மையில்லாத அத்திரிபுரனைப் போருக்கு வரச்சொல்லுகவென்று அவரைவிடுத்து, முப்புரங்களை யழிப்பதற்கு உபா யஞ்செய்யலாயினார். எ - று. (௧௮)

தனித்திருந்தலர் விழிகளுஞ்சரங்கண்முன் னெறிந்துக்
குனித்த வில்லியைக் குமைத்தகண் பொருத்தியின் னித்து
மனித்தர் தேவர்கள் ஞானமனு வானவோ ரெழுத்தை
யினித்த காதலா னெண்ணிமா தவஞ்செய்திட் டுறைவார்.

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்த, பரந்த இருவிழிகளும், (மலர்ப்)பாணங்களை முன்னே பிரயோகித்துவிடுத்த கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனைப் பொடிபடுத்திய நீவிழியம் முகிழும்படி தியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் ஞானவான்களாகிய கணேசப்பெருமானுடைய ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு தியானித்துப் பெருந்தவஞ்செய்து இதனைச் சொல்கின்றார் எ - று (௧௯)

சயசர் வேசனே சகலமு மறியுந்தத் துவனே
யயர்வி லாப்படைப் பளிப்பழிப் பருளுங்கா ரணனே
மயரி லாதவ வானவ ரனைவர்க்கு மிறைவ
வுயருநாதநீ யாதலா லுன்னையா னிரக்கேன்.

(இ - ள்) சர்வேசனே! ஜய! எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த தத்துவ சுரூபியே! சோர்வில்லாத சிருட்டி திதி சங்காரங்களை யநுக்கிரகிக்குங் காரணமானவனே! மயக்கமில்லாதவனே! தேவர்களெல்லோருக்குந் தலைவனே! உயர்வாகிய தலைவன் நீயே யாதலின் உன்னை யான் யாசிக்கின்றேன் எ - று. (௨௦)

எம்பி ரானுன தியற்கையா கியவெழி லுருவ
நம்பி னேற்கெதிர் காட்டுக நாரணன் முதலா
வும்ப ராதிரி புரனுறைக் குடைந்துபோய்க் காந்து
செம்பொன் மேருவிற் றெருமந்தா ரின்றைநாள் காறும்.

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவரீருடைய இயற்கையாகிய அழகிய திருவுருவத்தை, நம்பினவெனக்கு எதிரே காட்டியருள்க. திருமால்முதலாகிய தேவர்கள் திரிபுரனுக்குத் தோற்றுச்சென்று, செம்பொன்மலையாகிய மேருபர்வதத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு இன்றுவரையில் வருந்துகின்றார்கள். எ - று. (௨௧)

தெளிக்கத் தக்கவர்க் கருள்செயுந் தேவநின் னருளா
லளிக்கத் தக்கவ ரவரிட ரகன்றுபோய்த் தத்தங்
களிக்கத் தக்கவாழ் பதவிகள் கைக்கொளப் புரத்தை
விளிக்கத் தக்கசூழ்ச் சியுமெனக் கருளுதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) அன்புடன் பணியத்தக்கவர்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளால் அருள்புரியத்தக்கவர்கள் துன்பமகன்று சென்று தங்கள் களிப்புறத்தக்க வாழ்விடமாகிய பதவிகளைக் கைக்கொள்ளும்படி திரிபுரங்களை யழிக்கத்தக்க சூழ்ச்சியையும் எனக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் எ - று. ()

ஐந்து பூதமு மடிகளா ரிணையினைச் சென்ற
விந்த வையக [illegible]

சிந்தை யாதியி னகிலமுஞ் செயவினைக் கெல்லா
மைந்து மேவுமுட் சாட்சியாய் வயங்குகின் றனையால்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களுந் தேவரீர் கட்டளைவழி நடைபெறுகின்றன இவ் வுலகமுழுதுந் தேவரீரிடத்தில் விளங்குகின்றது மனமுதலாகிய எவற்றிற்கும் செய வினைகளெல்லாவற்றிற்கும் வலிமை தங்கிய சாட்சிபூதமாகித் (தேவரீரே) விளங் குகின்றீர் எ - று. (௨௩)

மாயை யாகிய படலத்தி னான்மறைப் புறாது
தீய தாஞ்சமு சாரமா கியபெரும் பௌவத்
தேயி னும்பலர் தனுத்தொறு மிகுதவம் விளைத்துத்
தூய ஞானத்தி னுன்னைத் தொடர்ந் துவக்கின்றார்

(இ - ள்) மாயையாகிய படலத்தினாலே மறைப்புறாது, கொடிதாகிய சமு சாரமென்னும் நெருங்கிய வாரிதியில், பொருந்தியவான்மாக்களெல்லாரும், தனுக்கடோறும் மிக்க தவத்தைச்செய்து புனிதமான ஞானத்தினாலே தேவரீரைப் பின்றொடர்ந்து ஆன ந்தமடைகின்றார்கள். எ - று. (௨௪)

உரிய மாதவம் புரிந்தியோ குழுப்பவர்க் குளத்தின்
விரியு மாரொளி யேயகம் புறமிவை விகற்பத்
தெரியு ஞானியர்க் கெங்குமாய்ச் செறிந்தபே ரொளியே
யரிய வானபொரு ளேயெனப் பராய்க்கத் திரந்தார்

(இ - ள்) உரித்தாகிய பெருந்தவத்தைச் செய்து யோகத்திலமர்பவர்களு க்கு மனத்தினகணே விரிந்த சோதியுருச் சிறந்த வொளியே! உள்ளும் புறமு மாகிய விகற்பத்தை யொழித்துணரும் ஞானவான்கட்கு எவ்விடத்திலுமாக நெருங்கிய பேரொளிப்பிழம்பே! அருமையாகிய சிறந்த பொருளே! என்று துதிசெய்து மன த்தாலயாசித்தனர். எ - று. (௨௫)

இரந்த தம்பிரான் முகத்தினின் றெம்பிரான் றோன்றிப்
பரந்த தேசமை வதனமும் பத்திரு கரமுஞ்
சுரந்த பேரொளி முத்துமா லையுஞ்சுட ரணியு
மரந்தை தீர்த்திடு மருளுங்கொண் டாங்கெதிர் நின்றார்

(இ - ள்.) (இவ்வாறாக) யாசித்த சிவபெருமானது முகத்தினின்றும் எமது கணேசப்பெருமான் அவதரித்து, பரவிய தேசசும், ஐந்து திருமுகங்களும், இருபது திருக்கரங்களும், ஊறுபெறுத்த மிக்க வொளியையுடைய முத்துமாலையும், பிரகாசிக் கின்ற ஆபரணமும், துன்பத்தை யொழிக்குந் திருவருளுங்கொண்டு அவ்விடத்தில் எதிரே தோன்றினார் எ - று. (௨௬)

ஆங்கு நின்றருள் கணேசரை யடலரா கோதகி
யெங்கி ருந்தெழுந் தருளினீ ரிறைவரோ நுமக்குத்
தங்கு கின்றநற் பெயரெவன் சாற்றுக வென்றார்
பொங்கு கின்றதோர் கருணையின் விநாயகர் புகல்வார்.

(இ - ள்) அவ்விடத் தெழுந்தருளியுள்ள கணேசப்பெருமானைச் சிவபெரு மான் கண்டு, தலைவரோ! தேவரீர் எவ்விடத்திலிருந்து எழுந்தருளினீர்? தேவரீருக்குப்

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது? கூறியருள்கவென்றனர் அதிகரிக்கின்ற குளிர்ச்சியாகிய கிருபையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார் எ - று. (௪௭)

எம்மை நாடிநீ யிருந்தவம் பலபக லிழைத்த
செம்மை யாலுன தானனத் திருமலர் நின்று
மும்மை வையகத் துயிரெலாங் காப்பமுன் வந்தாம்
மம்ம நம்பெயர் கணேசனென் றறிகநஞ் சயின்றோய்.

(இ - ள்) விடபானஞ்செய்த சிவபிரானே! எம்மை விரும்பி நீ பல்காலம் பெருந்தவஞ் செய்த தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிறந்த தாமரை மலரினின்று, திரிலோகங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களையெல்லாங் காக்கும்படி (உனக்கு) முன்னே தோன்றினம். நம்முடைய திருநாமங் கணேசனென்றறிவாயாக எ - று. (௪௮

முக்கு ணத்திராப் பகன்முழு வதுமவிளை யாடு
மக்கு ணத்தினே மருந்தவத் தாலடுத் தமையான்
மிக்கு ளத்துறு விழைவெலாம் விரைந்துகேட் டுக்க
விக்க ணத்தருள் வாமென விசனு ருரைப்பார்.

(இ - ள்) முக்குணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதுந் திருவிளையாடல்புரியும் அக்குணமுடையேம் (உம்முடைய) அரிய தவத்தாற் பிரசன்னமாயினமையின், மனத்திற் பொருந்திய மிக்க விருப்பங்களையெல்லாம் விரைவிற் கேட்டுக்கொள்க இக்கணத்திலேயே யருள்புரிவாமென்றுகூற, சிவபெருமான் கூறுகின்றார் எ-று

அல்ல லுற்றிடு மமரர்கள் புகழ்முப் புரங்கள்
கொல்லுஞ் சத்தியைக் கொடுக்கநான் மறைக்குமுன் னாக
வொல்லும் பீசத்தி னோடெனக் குனபெய ராகச்
சொல்லு முன்பெயர் மந்திரந் தொடுத்தருள் புரிக.

(இ - ள்) துன்புற்ற தேவர்கள் கரிப்பெய்த திரிபுரங்களைக், கொல்லுகின்ற வல்லமையைக் கொடுத்தருள்க நான்கு வேதங்கட்கும் முற்பட்டதாகப் பொருந்திய பீஜாட்சரத்துடன் நும் பெயராகச் சொல்லுகின்ற மந்திரத்தை எனக்கு உபதேசித்தருள்க. எ - று (௫௦)

அந்த மந்திர வலியினா லாற்றன முப்புரமும்
வெந்திடப் புரிவேனென்ன விநாயக ரருள்வார்
நந்தம் பீசதா னத்தினா னவையிலா நாமம்
ஐந்து கொண்டநின் றனக்குள தாவது மதியாய்

(இ - ள்) அந்த மந்திரத்தின் வல்லமையால் வலியமைந்த முப்புரத்தையும் வெந்துவிழும்படி செய்வேனென்று (சிவபெருமான்) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார். நம்முடைய பீஜாட்சரதானத்தினால் குற்றமில்லாத ஐந்துகொண்ட திருநாமம் உனக்குண்டாகுக எ - று

உளதாவது - துவ்வீற்று வியங்கோள். (௫௧)

அதனில் வேறுமோர் பீசத்தைக் கூட்டியம் மனுவைப்
பிதமொ டெங்கள் மென்றுபின் னிதனையீந் சொல்வார்

கதிசெய் பீசங்க டமக்குமுன் கதுவிய பீச
மந்தி ருக்குமாய் வாசகீ தவனை வழங்குவதே.

(இ - ள்.) அதனுடன் வேறோர் பீசத்தைச்சேர்த்த அம்மந்திரத்தை இதனுடன் கொள்வாயாகவென்று, மேலே இதனையுஞ் சொல்கின்றனர் நற்கதியை யுண்டுசெய்யும் பீசங்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் சேமானை, தேன்மிகுந்த துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்கு கூறுகிற்கும் எ - று. (௬௨)

நீதி லாயதி கென்க திகம் பராயவ ராரே
கோதி லாவரை கொள்ளுகென் றன்னமன்ன கணேச
ராதி பீசத்தைக் கணேசப தாக்கொ டப்புரி
யோது நாமமு மான்றனக் கானபல ராலோ

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத சிவபிரானே! அடியேனுக்கு என்று கூறி நிகமம் பருகிய சிவபிரானும் அவ்வகையே குற்றமில்லாத வகையாக கொள்வேனென்று கூறினார். கணேசப்பெருமான் ஆதிபீசத்துடன் கணேசமந்திரத்துடன் சேர்த்து (சிவ பிரானுக்கு) அநுக்கிரகித்து, சொல்லுகிற பெயரும் [கணேசனென்று] சிவபெருமானுக்குச் சொல்வாராயினார் எ - று. (௬௩)

போக மாமணு வேறதலா பொருவில் வினையாய
தேசு லாவிய தேவாகள் செயிக ளைகளுக்கு
பீச னைக்யாற கணேசனென் றிருபெயா நினக்கு
மாசி லாயமிக வழங்கிடப் பட்டது மாதோ

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற மகாமந்திரங்களைப் பெறாமலும், பெரிய வலிமையுடையவராய், கீர்த்திபரவிய தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் ஒன்றொன்றாகையால் உமக்குக் கணேசனென்று பெரிய திருநாமம் வழங்கப்பட்டது. குற்றமில்லாதவரோ! எ - று. (௬௪)

புகலு மாணிடக் கணப்புலக் கணமுதலாய
சகல மாகணங் களுக்கு மாக முன்னக்கு
மிகுந்த லானுமப் பெயர்விளங் கியதென விரைப்ப
வகில வீசர னவாகத்தி வரமவழங் குவாரால

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற மனுஷகணம் சாபகணம் முதலாகச் சிறந்த சகல கணங்களுக்கும் ஈசத்துவ முன்னக்குமிகுந்தலானும் (கணேசனென்னும்) அப்பெயர் விளங்கியதென்று கூற, (சிவபெருமான்) சர்வேசுரனாகிய கணேசப்பெருமானுக்கு எதிர்வரங்கொடுக்கின்றனர். எ - று. (௬௫)

வேத மூவா றுபுராணங்கள் மிருதியாகமங்க
ளோது போதுமுன் யாவரு முன்னுப சரிக்கத்
தீதி லாதனை திகழ்திகழ் வைதிகமென மிகுறள
யாது யாதுசெய் யினுமதற் கிறைஞ்சிடப் படுக.

(இ - ள்.) (நான்கு) வேதங்கள் பதினெண்புராணங்கள் - (பதினெண்) மிருதிகள் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்கள் (முதலியவற்றை) ஓதுகையில், எல்லோரும் உம்மை வழிபடுக. கெடுதலில்லாத வைதிகமானதும் சைவமானதுமென்று சொல்லப்படுமிவற்றில் எதைச்செய்தாலும் அப்பொழுது துதிசெய்யப்படுக எ - று. (௬௬)

வசிய மாதியா வுலககா ரியங்கண்மற் றெவையு
நசிவி லாவகை யியற்றினு நாரணன் முதலாக்
கசியு மானிட ரந்தமாக கவிக்தல வெவரு
நொசிவி லாதபூ சனையிய றியற்றுநூன் முறையால்.

(இ - ள்.) வசிய முதலாகிய மற்றெல்லா உலககாரியங்களும கெடுதலில்லாத வகையாகச்செய்தாலும, திருமாலமுதலாக இரங்குகின்ற மனிதரிறுதியாகத் தோன்றினவாகளெல்லோரும, (ஆகம) நூன்முறைப்படி அழிவில்லாத (உமக்கு) பூசையைச் செய்யக்கடவா. எ - று. (௧௭)

யாவ ராயினு நினையிறைஞ் சாதுசெய கருமம
யாவ தாயினும பயமின்றி யிறுகவான சைவ
மேவி லாவயி ணவமிவை புறமவா தாமும
பாவ காரிக ளாகுக நினைபபணி யாரேல.

(இ - ள) எவராறுலும உமமைப்பணியாது செய்கின்றகாரியம் யாதாயினும் பலனில்லாமலழிக. சிறந்தசைவம கெடுதலில்லாத வைணவம (ஆகிய) இமமதங்களிற் பொருந்தினவாகளும உமமை வணஙகாதவாகளாகிற பாவகாரிகளாககடவர்கள் எ - று.

வரங்க ளினனண மீயசுரா வழஙகலு மகிழ்நது
கரங்க ளைநதுடைக கணேசாகட டுரைபபாதி யாதம
புரஙகள் கொலலநாம புகனமனு கணையிடத் தாக
வரஙகள கொலலுஞ்சூ லததிடத தரகமந திரிக்க.

(இ - ள.) சிவபெருமான இவவகையாக வரங்கள கொடுககவும், ஐந்து திருக கரஙகளையுடைய கணேசபபெருமான் மகிழ்வுறறு உறுதியாக மொழிகின்றனர் கொடியவரஙகளையுடைய திரிபுரஙகளையழிககநாம கூறிய மநதிரததைக் கணையினி டததிலும வரஙகளையழிககுஞ் சூலததினிடததிலும அபிமந்திரிககககடவை. எ - று. ()

விடுககுங காலையிற சதமுறை விளமபுக மீள
மடுககுங காலையி னமமுறை மநதிரித திடுகென்
றெடுககு மினனரு ளாலியம புதலுமீச னாரை
தொடுககு மனபினு னனறெனச சாறறமைக கூவி.

(இ - ள) செலுததுங காலததில் நூறுமுறை உருசசெய்க. மீணடும் திரும பப்பெறுகையில அமமுறையே [நூறுஉரு] மநதிரிககவென்று, மிக்க இனியகிருபை யுடன கூறவும, சிவபெருமான அதிகரிககின்ற அன்புடன் நலலதென்று தேவர்களை விளிதது எ - று (௨0)

பாவ னைக்குமெட் டாப்பரி பூரண ரமது
பாவ னைக்கெளி தாப்பரின் றிதோவிருக் கின்றார்
பூவ லாத்தொடை யாதியாற் பூசனை புரிந்து
மேவு மந்திர மாயிரம் விரித்தல ரிடுமின்.

(இ - ள்.) பாவனை செய்தற்கு எட்டாத பரிபூரணராகிய விநாயககடவுள நம்முடைய பாவனைக்கு எளிதாக இதோ விளங்கி யிருக்கின்றார், மலர்கள் விசேஷத மாலை முதலியவற்றால் பூசைசெய்து பொருந்திய மந்திரத்தை ஆயிரமுறை செபித்து அர்ச்சிக்கக்கடவீர்கள் எ - று. (௨௧)

நுமது பீழைக ணொடிக்குமுன் னூறுமென் றருளக்
கமல நேத்திர னாதியோர் கண்ணுத லருள்பெற்
றமல னாகிய கணேசனை யாகம விதியாற்
றமமெ லாமறப் பூசித்தோ தினாசகத் திரமும்.

(இ - ள்.) உம்முடைய துன்பங்களை நொடிப்பொழுதின் முன்னே யழிப்பபொன்று (சிவபெருமான்) அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் முதலிய தேவர்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் றிருவருளைப்பெற்று மலரகித்தராகிய கணேசப்பெருமானை ஆகமமுறைப்படி (தமத) தாமசகுணமுழுவதும் மழியும்படி பூசித்து, ஆயிரமந்திர ஜபமுஞ் செய்தனர் எ - று (௬௨)

முக்க ணெண்கர முன்னவ னவர்க்குமே யருள்செய்
தக்க ணிங்கினா னரன்வரம் பெற்றதீ தென்று
ஒக்க மெய்த்தவ வியாதனன் முனங்கேட் டிடப்புகன்றான்
றொக்க பல்லிதழ்த் தாமரைத் தொல்லையா தனத்தோன்.

(இ - ள்.) மூன்று விழிகளையும் எட்டு கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அவர்களுக்கு மிக்க திருவருள்புரிந்து அங்கிருந்தகன்றனர். சிவபிரானை வரம்பெற்ற வகை யிதுவாகுமென்று, உண்மைத்தவத்தையுடைய வியாசமுனிவன் தன் முன்னிருந்து கேட்கும்படி, நெருங்கிய பல இதழ்களையுடைய தாமரைமலராகிய பழமையாகிய ஆதனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன் கூறினன் எ - று (௬௩)

படையெ லாம்பணி பவர்க்கருள் பரனுமைங் கரன்பாற்
படைகொள் வான்கதை கேட்டனை பார்த்திவ வினிமே
லுடைய வர்புர மவ்வர னழித்தது கேளென்
றிடைய றாதுரைப் பானெழின் மாதவப் பிருகு.

(இ - ள்.) அ[illegible]ங்களை யெல்லாம் (தம்மை) வணங்குபவர்க்குத் திருவருள் புரியுஞ் சிவபெருமானும், விநாயகக்கடவுளிடத்தில் ஆயுதம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கேட்டனை. சோமகாந்த மன்னனே! இனி அச்சிவபெருமான் பகைவரது முப்புரங்களை யழித்ததையுங் கேட்பாயாகவென்று அழகிய பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் விடாது சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று (௬௪)

விமலர் விநாயகரருள்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௭௬௮

திரிபுராதகனப்படலம்.

அன்பர்க ளுள்ளமே யாலயங் கொளும்
வன்பணிப் பூணினார் மாற்றலன் செய்தனா
முன்பக ராபெறு முனிவி யாதனுக்
கின்புற நான்முக னியம்பன் மேயினான்.

(இ-ள்) அடியவராக ளுள்ளத்தையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாபபாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான் பின்னர் யாதுசெய்தனர்? முற்படக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன் இன்பமுறக் கூறத்தொடங்கினன் எ-று (க)

எம்பிரான் மறுப்பப்பின் பெருந் தூதர்க
டம்பிரா னாகிய தான வற்பணிந்
தம்பராசூழ் மூர்த்தியை யுகவி லானரன்
சிம்புளிபோல் வெருண்டனன் திரும்பி னேமென்றார்.

(இ-ள்) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தூதர்கள், தமது தலைவனாகிய திரிபுரனை வணங்கி, சிவபிரான் தேவர்கள் தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) மூர்த்தியைக் கொடுத்திலர் சரபப்புட்போலக் கோபித்தனர். நாங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டோமென்றனர் எ-று. (உ)

கேட்டனன் வெள்ளொளி கிளர நக்கனன்
னீட்டிய தவப்பய னிறுதி யணைமலிற்
சூட்டணிந் திலைப்படை யுலகத் தண்ணல்பாற்
கோட்டமுற் றமர்செயக் குறிக்கொண் டானவன்.

(இ-ள்) திரிபுரன் (அதனைக்) கேட்டு, வெள்ளிய ஒளி விளங்கும்படி சிரித்து, தேடிய தவத்தின்பலன் முடிவுசேர்தலால், உச்சிக்கொண்டையுற்று விளங்கிய சூலப்படையேந்திய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போர்புரிய ஆலோசித்தனன் எ-று (௩)

பெருவலிச் சண்டனே பிரசண்ட னமுதல்
வெருவருந் தானவ வீர ரியாவரும்
பொருவறு வரத்தமுப் புரமு மிவ்வயின்
மருவுக வெனவவர் வந்து சேர்ந்தனர்

(இ-ள்) மிக்க வலியையுடைய சண்டனும் பிரசண்டனுமுதலிய அஞ்சச்செய்யுந் தானவவீரர்களெல்லோரும் சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்புரங்களும், இவ்விடத்தில் வந்து சேருகவென, அவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள் எ-று (௪)

போருள தாயது புயக்கண் டுதியைத்
தீருமி னினியெனச் செப்பி வீரர்க்குச்
சீருறு பல்வகைச் சிறப்புஞ் செய்தனன்
காருடைக் கொடைப்பெருங் கரத்துத் தானவன்.

(இ-ள்) போருண்டாயிற்று. இனித் தோட்டினவைத் தீருங்களென்றுகூறி, போர்வீரர்களுக்குச் சேர்ந்தகிய பலவகைச் சிறப்புக்களுஞ் செய்தனன். மேகமும் பின்னிடத்தக்க கொடையிற் பெருமை வாய்ந்த கையையுடைய திரிபுரன். எ-று (ரு)

ஊருறு நான்கினு மூவகை யெண்மடங்
காருறப் பூங்கழ லார்த்த வீரர்கள்

போருறு நாளினைப் புகழ்ந்து நின்றன
ரேருறு திரிபுர னெழுதலூக்கினன.

(இ - ள்) நகரங்களைப் பொருந்துங் காலத்தைக்காட்டிலும் எண்மடங்கு களிப்புப்பொருந்த வீரக்கழல்கட்டிய போர்வீரர்கள் போரிருக்கின்றதைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் அழகு பொருந்திய திரிபுரன் படையெழுதலுக்கு முனைந்தனன. எ - று

திரிபுரன் படையெழூஉஞ் செய்தி புன்னியன்
வரியய னறியொணா வமல நாயக
னரியநந் தியையழைத் தலப்பி லாத்தம
மெரிசினப் படையெலா மெழுக வென்றனன்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (போர்புரியக்கருதி) படையெழுகின்ற செய்தியைக்கேட்டு, பிரமனுந் திருமாலும் அறியாத நிமலராகிய சிவபெருமான் பொருந்திய திருநந்தி தேவரை விளித்து, கெடுதலில்லாத நம்முடைய எரிகின்ற கோபத்தையுடைய சேனைமுழுதும் போருக்கெழுக வென்றனர் எ - று (எ)

கூற்றுயிர் குடித்தநம் முழுதன் போரினை
யேற்றன னாதலா லீண்டு நம்முடை
யாற்றலசால் பெரும்படை யனைத்து நேர்செல்கென்
சாற்றினன் முரசினி னறைந்து நந்தியே.

(இ - ள்) இயமனுயிரைப்பருகிய நமது சிவபெருமான் போர்செய்ய மேற்றுக்கொண்டனரானபடியால், இப்பொழுது நம்முடைய வலிமிக்க பெரிய சேனை முழுதுஞ் சேருகவென்று திருநந்திதேவர் பேரிகையால் முழக்குவித்தனர் எ - று (அ)

முரசொலி கேட்டலு மொய்ம்பமை வீரர்கள்
பரசணி கரத்தினெம் பெருமான் கோயின்முன்
விரசினர் தேவர்கள் வியூகங் கொண்டுறு
மரசனு மவணுறி யடுத்து நின்றனன்

(இ - ள்) போர்ப்பேரிகையி னொலியைக்கேட்டவுடனே, வலிமைமைந்த வீரர்கள், மழுப்படையேந்திய கையையுடைய சிவபெருமானது டைய பொன்னுலாகிய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவர்கள் வியூகங்கொண்டு நெருங்கினார்கள் அரசனாகிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கினான் எ - று (கூ)

வேறு

நந்தி நாயக னானிப் படையினை நோக்கி
யந்தி வண்ணர்த திருமுன் னடைந்தடி வணங்கி
யெந்தை நாயக தில்லவரு மெழுபடை பல்வும்
வந்துவா னெழுந கோயிலவாய் தலின மருவினரால்.

(இ - ள்) திருநந்திதேவர் ஆங்கடைந்த சேனையைக் கண்ணுற்று, அந்திவண்ணராகிய சிவபெருமானது திருமுன்னேயடைந்து, திருவடியைப் பணிந்து, எந்தையே!

அழகிய சேனைத்தலைவரும், மிக்கவலிமையுடைய பலசேனைகளும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள் எ - று. (௧௦)

பூண்ட வாமபரித் தேரினைப் பூவணைக் கிழவன்
தூண்டி யுய்த்தன னென்றலுஞ் சுரரிடர் துமிப்ப
மூண்ட காதலின் முன்னவன் முருந்திள முறுவ
னீண்ட வார்குழ லுமையொடு மேறென வெழுந்தான்.

(இ - ள்) தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பூண்டுள்ள தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவன் செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான், மயிலிறகின் அடியையொத்த இளமைவாய்ந்த தந்தபந்தியையும் மிக்கு நீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் தேவர்களுடைய துன்பத்தைக்கெடுக்க அதிகரித்த ஆசையுடன் விரைவாக வெழுந்தனர் எ - று. (௧௧)

அணிபெறு பாதுகை யடிமல ரிரண்டினுந் தொடக்கிப்
பணிபெறு பூணுரந் துயல்வரப் பலகடை கடந்து
மணிபெறு கோபுர வாயதன் முன்வந்தா னளக்கு
மணிபெறு றேரினை யிவர்ந்தன னரனென்றன சங்கம்.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகையைப் பாததாமரைகளிரண்டிலுந் தொடுத்து, சர்ப்பமாகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமார்பிலசையப் பலகடைமேல் நடந்து, நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆகாயமளாவிய அழகியபொற்றேரை யாரோகணித்தனர் சங்கங்கள் முழங்கின எ-று

வெற்றி வானவர் முழுவதும் விளங்குதே ருருவா
யுற்ற மாடசிகைக் கொப்புற வொளிர்கலை முழுது
முற்று நாண்மதி முடித்ததே போன்மென முடிமேற்
கற்றை யீரங்கதிர் கான்றது கவித்தவெண் கவிகை.

(இ - ள்) வென்றி பொருந்திய தேவர்கள்யாவரும் பிரகாசிக்கின்ற தேரின்வடிவமாகப் பொருந்திய மாடசிகைக்கு ஒப்புறும்படி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முதிர்ந்துள்ள உவாத்திங்களை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியின்மேலிலே வெள்ளியகுடையானது கவித்துக்கொண்டு குளிர்ந்த கற்றையாகிய கிரணங்களைக் கக்கியது எ - று.

கலைமுழுதும் முற்றும் நாண் மதி - எல்லாக்கலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரணை நாட்சந்திரன் (௧௩)

மான மானினபின் னேகிடத் தலைந்தநா மின்று
மான வானெதிர் மருவுதல் பெற்றன மேயென
ஞான வேட்கையா லெழுந்தெழுந் தாடுவ போன்ற
கான வார்குழன் மாதரா ரிரட்டுவெண் கவரி.

(இ - ள்) வாசந்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைகள் மானத்தையுடைய மானின் பின்னே யிருந்து அலைந்தனம் இப்போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரேபொருந்துதல் பெற்றேமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடுவபோன்றன. எ - று. (௧௪)

அழுந்து பட்டவே ழாழியி னகனந்தன் கருணை
கொழுந்து பட்டிக் லவுணன்பாற் கூடலு மாமென்
றெழுந்து பட்டபுன் சினவெரி யிட்டவா போலச
செழுந்து பட்டசாந தாறுமிகள் சிலரெடுத் தசைத்தார.

(இ - ள்.) ஆழ்ந்தங்கிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது ருபையானது மிகுந்து, வலிதங்கிய திரிபுரனிடத்திற் கூடுதலுமுண்டாகுமென்று, நிது சிறிதாக எழத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புபவர்கள் போல, செழுமைபொருந்திய விசிறிகளைச் சிலரெடுத்து அசைத்தார்கள் எ - று

முளைத்தெ ழுந்ததே போன்றொளி மொயமணித் தேரின
வளைத்த வாரிதிரை யாகிய வாருதி நின்றுந
திளைத்தெ ழுந்திடு திரைகளே யாமெனச் சிலரால்
விளைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைக ளவீசிடப் படுவ.

(இ - ள்.) முளைத்துத் தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற, நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிற்கட்டிய நெடிய திரைச்சீலையாகிய கடலினின் றும் மேற்பட்டெழுந்த அலைகளேயாமென்று சொல்லும்படி, வெள்ளொளிதங்கிய வெண்பாவாடைகள் சிலகணங்களால் வீசிடப்பட்டன எ - று.

வெண்படாம் வீசுதல் ஓர் உபசாரமாம (௧௬)

மீண்டு முப்புர நீறிட விமலனே மெழுதலாற்
பண்டை நமபத நாமினிப் படர்குது மெனவுட
கொண்ட வோகையின் வாளராக குலங்கள ரடுவபோ
லண்டர் போற்றநின் றசைவன வாலவட் டங்கள.

(இ - ள்.) மதத்தாற் பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுத்தச் சிவபெருமான் எழுந்தருளுவதால், பழைமையாகிய நமமுடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடைவோமென்று மனதிற்கொண்ட ஆசையுடன், ஒளியநாகக்கூட்டங்கள் கூத்தாடுவன போல, தேவர்கள் துதிசெய்யும்படி ஆலவட்டங்கள் அசைந்தன எ - று

மீண்டு - மதத்தாற பிழைபடுதல (௧௭)

உடைய நாயக னொருகணை யாலழித திடுமு
னுடைய லாரெயி லகத்தெழி னோக்குது மென்னூஉ
தொடைய விராகதனிக் கொடிமிசைச் சாரகொடி போற்ற
விடைவி ராவிநின் றசைந்தது விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ள்.) (நம்மை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான் ஒரே கணையினால் அழித்துவிடுமுன்னரே, பகைஞரது மும்மதில்களுள்ளுள்ள அழகினைக் காணபோம் என்று [illegible]கட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவர்களுடைய துவசங்கள் போற்றும்படி இடபமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைந்தது எ - று.

படக மாருளி சல்லரி பணைகிணை கல்ல
[illegible] தூக்குடப் பறைகா டிகைமணி முரசந

துடிதடாரிதண் ணுமைகுளிர் துந்துபி தக்கை
கடிசெய் மொந்தைதொண் டகமிடக் கைதகு ணிச்சம்.

(இ-ள்) படகம் - ஆகுளி - சல்லரி - பணவை - கிணை - கல்லவடம் - முழவு - குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - துடி - தடாரி - தண்ணுமை - குளிர்ந்த ஓசையையுடைய துந்துபி - தக்கை - காவலைச்செய்யும் மொந்தை - தொண்டகம் - இடக்கை - தகுணிச்சம். எ-று. (௧௯)

பம்பை தூரியம் பாண்டிலகைப் படலிகை பணிலந்
தும்பு நீரம் புடையயாழ் துளைபடு கருவி
கம்பி யாதெழு வங்கியங் காகளம் பீலி
யிம்ப ரார்பல வியங்களு மியம்பின கணங்கள்.

(இ-ள்) பம்பை - தூரியம் - பாண்டில் - சிறு படலிகை - பணிலம் - முடிப்புற்ற நரம்புடைய வீணை - துளைக்கருவிகள் - அடங்காதெழும் ஒலியையுடைய வங்கியம் - காகளம் - பீலி - இன்னும் இவ்வுலகிற் பொருந்திய பலவாத்தியங்களையும் சிவகணங்கள் முழக்கின. எ-று. (௨௦)

கழுக்கடை பப்பரை முசுண்டி சக்கரம் பிண்டி பாலம்
எழுக்குயங் கதை முசலங் கப்பணம் பிலை ஞாங்கர்
மழுக்கள் வச்சிரங் கேடகம் வாள்சிலை யம்பு
கொழுக்க லப்பைவே தினங்கவண் குளிரி நீள் சலாகை.

(இ-ள்) கழுக்கடை - முசுண்டி - சக்கரம் - பிண்டி - பாலம் - எழுக்குயம் - கதை - முசலம் - கப்பணம் - அச்சவடிவான வேல் - மழுக்கள் - வச்சிரம் - கேடகம் - வாள் - வில் - அம்பு - கொழு - கலப்பை - வேதினம் - கவண் - குளிரி - நெடிய சலாகை எ-று (௨௧)

பாச மங்குச முசலஞ் சூலம்பல் குந்தம்
பூசன மலகிய சுரிகையா யுதம்புள்ள மீட்டி
வீச தண்டமென் றுரைத்திடு வெய்யபல் படையும்
பேச ருந்திறற் பூதர்கள் பிடித்தன ரார்த்தார்.

(இ-ள்) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - சூலம்-பல்முனையுடைய குந்தம்-போர்த்தொழின்மிக்க சுரிகை யாயுதம் - புள்ளம் - ஈட்டி - வீசத்தக்க தண்டாயுதம் என்று சொல்லப்பட்ட கொடிய பலஆயுதங்களையும் சொல்லுதற்கரிய வல்லமையுடைய பூதகணத் தலைவர்கள் பிடித்து ஆரவாரித்தார்கள். எ-று.

பிடித்தனர் - முற்றெச்சம். (௨௨)

வேறு.

இலகிய வெழுபத் தெண்ணா யிரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதர் சூழ வார்சிலை யிலக்க னென்னு
மொலிகெழு வீர னங்கை யொருவனு ளருள்பெற் றுங்கப்
பலபடை தமக்கு முன்னே படர்ந்தனன் கொடிஞ்சித் [illegible].

(இ-ள்) விளங்கிய எழுபத்தெண்ணாயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுந் தொகையையுடைய வலிமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவர, நெடியவில்லையுடைய இலக்கனென்னுங் கீர்த்திமிகுந்த வீரனொருவன், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய [illegible]

கணேசப்பெருமானால் அருள்புரியப்பட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சி யுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றனன். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுப்புகளிலொன்று

இலக்கன் - கணபதியின் மூத்தமகன் இளையவன் இலாபனெனப்படுவன். ()

ஏதமி லாத வெண்ணூ றாயிர மெனுங் கோடி வெள்ளப்
பூதர்கண் மருங்கு சூழப் பொறித்தழ லுமிழ்மா லிறங்கும்
கோதைவன் சிலைக்கை வீர பத்திரன் கோப மூள
மாதிர நடுங்க வாமான் மணிப்பொலன் றேரிற் சென்றான்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத எண்ணூறாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்கள் பக்கலிற் சூழும்படி அக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கும் மாலைசூடிய வளமமைந்த வில்லேந்திய கையையுடைய வீரபத்திரக்குரிசில், கோபமதிகரிக்கவும், திசைகள் நடுங்கவும், காட்டுப்பசுவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகள்பதித்த (வேறோர்) தேரி லேறிச் சென்றனர் எ - று. (உச)

கூரயி லேந்தி நாலா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளச்
சாரதர் மருங்கு சூழச் சண்முகப் பெருமா னீலப்
பாரசலத்தின் மீது பருதிவந் தெழுந்தா லென்னப்
போரணி சிறகாப் பேழ்வாய்ப் பொறிமயி லூர்ந்து சென்றான்.

(இ - ள்) கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்கள் புடைசூழ, சுப்பிரமணியக் கடவுள், நீலமாகிய பரப்பையுடைய மலையின் மேலே சூரியன் வந்து தோன்றினாற்போல, போர்த்தொழிலையுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவாயையும், புள்ளிகளையுமுடைய மயில் வாகனமூர்ந்து சென்றனர் எ - று

சண்முகன் - அறுமுகக்கடவுள், முருகன் (உரு)

வேறு

சிறந்த தேசின் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்
விறந்த வேலை வானவர்கள் விஞ்சையர் முதற்பலரும்
புறத்தொ டார்ந்தெழப் பூரண னருள்கொடிந் திரனும்
மறந்த ழைத்தநாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய் நடந்தான்

(இ - ள்) மேம்பட்ட கீர்த்தியையுடைய முப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும், வலியமைந்த பிறதேவர்கள் வித்தியாதரர் முதலானோர் பலரும் பக்கலிற்றொடர்ந்து வரும்படி, விநாயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று இந்திரனுங் கொலைத் தொழில்மிக்க நாற்கொம்பினையுடைய (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றனன். எ - று (உசு)

கண்டனந்திமா காளன்குண் டோதரன் கொற்றங்
கொண்ட முண்டிகோ கன்னனே சுசகன்னன் முதலா
[illegible]டு வீரர்கண் மலிபெரும் பூதர்க ளோடு
[illegible]ண்டர் நாயக னணிமணித் தேர்ப்புறஞ் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கண்டன் - நந்தி - மகாகாளன் - குண்டோதரன் - வெற்றிபொருந்திய முண்டி - கோகன்னன் - சுசகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள்) (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசைநியத்துடன், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய நவ ரத்தினமயமான இரதத்தினபக்கலில் (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். எ - று. (உஎ)

உமைமணாளரொள் ளருளினா லுற்றுநான் கடவ
விமையவோங்கல்பல் வரையொடு மெழுந்துசெல வதுபோற்
சுமைவி ராவுபன் றேரிடைத் துன்னந்துசென் றன்று
லைமையு மாமறைப் புரவிபூட் டியவவிர் மணித்தேர்.

(இ - ள்.) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான் செலுத்த, இமயமலையானது பலமலைகளோடும் எழுந்துசெல்வதுபோல, சிறந்த வேதப் புரவிகட்டிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சுமைபொருந்திய பலதேர்களின் நடுவே விரைந்துசென்றது எ - று.

நான என்றது கூறுமபிரமன தனனை (உஅ)

புண்ணி யன்பொலந் தேர்மணிக் காலொடு புனித
நண்ணி ருங்குறட் பூதர்க ளலத்தகு காலு
மண்ணு புண்ணியத் தாலணு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொத்தது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்) விரைந்தெழுகின்ற புழுதியானது, புண்ணியசொரூபியாகிய சிவ பெருமானுடைய பொற்றேரின அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூதகண த் தலைவர்களது நலந்தங்கிய காலும்பொருந்திய புண்ணியவசத்தால், பூமியானது அணு வடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. எ - று. (உகூ)

தேவர் யாவருந் திரண்டொரு தேரென நம்பால்
மேவி னாரவ ரிடங்களு மேவலு மாமென்
றோவி லாவிழை வாலவிரைந் தெழுந்தது மொக்கும
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள்) தேவர்களெல்லாருஞ் சேர்ந்து ஒரு தேர்வடிவாக நம்மிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிக்கும் இடங்களை நாம் அடைதலுமாகுமென்று, பரந்தபூமியானது கெடுதலில்லாத விருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுதிமயமாகி விரைந்து மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும் எ - று. (௩0)

குடையும் பிச்சமும் பெண்பா சடையெனக் குலவ
விடையும வாளகதிர் வேலினை மீனங்க ளாக
வடையுங் கேடக மாமைக ளாகவார்த் தியவார்ப்
புடைய சேனைக ளொலிகட லெழுமொத் தனவே.

(இ - ள்) குடைகளும் மயிற்பீலிகளும், நுரையையும் பாசடையையும்போன்று விளங்க, நெருங்கியவாளும் ஒள்ளிய கிரணத்தையுடைய வேலுமாகிய இவை மீன்களாகவும், பொருந்திய கேடகங்கள் ஆமைகளாகவுங்கொண்டு, வார்த்தியழுக்க முடைய சேனைகள் ஒலிக்கின்ற கடல்களேழையு மொத்திருந்தன. எ - று. (௩க)

சேனை யம்பெருங் கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்
மான மலிகிய பதாகைகள் வயின்வயி னசைந்த

மேனி வந்தெழு தூளிநீர் முகந்தெழு மேக
மான விண்ணவர் சொரிமல ரவைமழை போன்ற.

(இ - ள்) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுகின்ற அலைகள்போல, மாட்சிமைமிக்க துவசங்கள் இடங்கடோறு மசைந்தன. மேலே யுயர்ந்தெழுகின்ற தூளியாகிய நீரைமொண்டுகொண்டெழுகின்ற மேகத்தைப்போல, தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன எ - று. (௬௨)

மேக்கு யாத்திய விழுக்கொடி கூம்பதன் மீது
தாக்கு வல்லிடை சார்ந்தமீ காமனும் புறத்தி
னூக்க மிக்கெழு தேர்களுந் தோணிமா திகளா
மாக்க லம்பொர வள்ளறே ரோடிய தம்மா.

(இ - ள்) மேலேயுயாத்திய பெரிய கொடிகூம்பின்மேலே தங்கிய வலியமைந்த இடமானது பொருந்திய மீகாமியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சோராமை யோங்கி மேம்பட்டெழுகின்ற தேர்கள் நகர்கின்ற தெப்ப முதலியவைகளாகவும் விளங்க, சிவபெருமான் ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரக்கலத்தைப்போல (சேனையாகிய கடலினிடையே) ஓடியது. எ - று (௬௩)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி வீரர்கண் மணித்தே
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதமுஞ் சென் றடுப்பக்
கனமும் பின்னிடுங் கனைகுரற் றிரிபுர னறிந்து
சனமும் பின்னிடத் தனிநெடுந் தேர்மிசை யிவர்ந்தான்.

(இ - ள்) மனவேகமும் பிறபடும்படி, வெற்றிபொருந்திய குதிரைச்சேவகர்களுடைய அழகிய தேர்த்தொகுதிகளும் பின்னிடும்படி, எமது சிவபெருமானுடைய தேரானது (விரைந்து) சென்றுசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க வெடிபடு குரலையுடைய திரிபுரன் தெரிந்துகொண்டு, தன் சைனியமும் பின்னிடும்படி ஒன்றியாகப் பெரிய தேரின்மேலேறினன் எ - று (௬௪)

வேறு வேறுசென் றமரினை விளைமினக் ளென்று
வீறு சேர்தரு மைந்தர்க்கும் விளங்குறும் புரர்க்குங்
கூறி யேறுதன் கொடிஞ்சியந் தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுக் கெதிருற விடுத்தன னிமைப்பில்.

(இ - ள்) வலிதங்கிய புதல்வர்க்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும் வெவ்வேறுசென்று போர்புரியுங்களென்று கூறிவிடுத்தது, (திரிபுரன்) தன்னுடைய கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான் ஏறிய தேருக்கெதிரே பொருந்தச் செலுத்தினன் எ - று (௬௫)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாண்மை
கொண்ட தானவக் குழாம்படை குடங்கைகொண் டார்ப்பக்
கண்டை யாதிகண் முழங்கவெண் கவிகையா திகளு
மண்ட மண்டினுன் வரவினை வள்ளலார் பார்த்தார்

(இ - ள்) அண்டங்களையெல்லாம் அரைவிநாடியில் அழிக்கும் ஆண்மையமைந்த அசுரர்கூட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆரப

பரிக்க, வீரகழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரிபுரன்) வருவதைச் சிவபெருமான் கண்டனா் எ - று. (௯௬)

நிணத்தின மூழ்குவே லேந்துதம வீரர்க ணெடுந்தோண்
மணத்தல் செய்தகண் டூதியை மாற்றுதற பொருட்டோர்
கணத்தி னீற்றுறும படைகரத் திருந்துங்கண் ணுதலார்
குணத்தின் மேம்படுந திரிபுர னொடுமபோா குறித்தார்.

(இ - ள) (எதிர்த்த பகைவர்களுடைய) நிணத்திலே குளிக்கும் வேற்படையேந்திய தமது வீரர்களுடைய நெடிய தோளிற்பொருந்திய தினவைமாற்றுதல காரணமாக, ஓா் விநாடியில சாமபராகத்தக்க ஆயுதம தமது திருக்கரத்திலிருந்தும, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான, போாபுரியும குணத்தினமேம்பட்ட திரிபுரனுடன போாசெய்யக் கருதினா எ - று. (௯௭)

வாரமாகிய கணேசரை மதித்துத் தேசா
பாா மேருவில பங்கயச செங்கையிற பிடித்தாா
தீர னானமுப புரனுமத தேவனைத தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங குடங்கையி லெடுத்தான.

(இ - ள) தேவதேவராகிய சிவபிரானா தமக்குரிமையாகிய கணேசபபெருமானைத தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய வில்லைத் தாமரைமலா போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திற்றாங்கினா தீரவானான திரிபுரனும அக்கணேசப பெருமானைப பணிந்து, பயங்கரமாகிய தனவில்லை அங்கையிலெடுத்தனன. எ - று

விரைத் தைந்தவெண டும்பைசூ டினாிரு வோருங
குரைத் தைந்தவாா சிலைபடு நாணொலி கொளுத்த
வரைத் ளங்கின தளுமபின வாருதி யேழுந
தரைக் கிழிந்தன கிழிந்துசாயந் தனவண்ட முகடு.

(இ - ள) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய தும்பைமாலையை இருவருஞ் சூடிக கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய விலலினிடத்திற பொருந்த நாணொலியெழுபப [குணதொனிசெய்ய]மலைகள்குலுங்கின கடலகளேழுங் கலங்கின பூமியினவுறறது அண்டத்துச்சி பொடிபட்டுச சாயநதன எ - று. (௯௮)

தருக்கள வீழ்ந்தன வீழ்ந்தன தடஞ்சி றைப்பறவை
கருக்க ரைந்தன வுதிர்ந்தன ககனவா னுடுக்க
ளிருக் தமெண்டிசை யிருவகை நாகமு மிளைந்த
முருக்கு வணசிலை மூட்டுநாண முழங்கிய வொலியால்.

(இ - ள) வணமைதங்கிய விலலுகளை வளையும்படி பூட்டிய நாணினது முழங்கிய ஓசையால, மரங்கள் விழுந்தன. பரந்த சிறகையுடைய பறவைகள் விழுந்தன கர்ப்பங்கள் கரைபட்டன. ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிர்ந்து) நிலமிசை உதிர்ந்தன எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களும் துன புற்றன எ - று.

இருவகைநாகம்—பாமபு - யானை. அஷ்டதிக்கஜங்கள் - ஐராவதம் - புண்டரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புட்பதந்தம்-சாருவபூமம்-சுப்பிரதீபம் என

பன். இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கிறுக முறையே நிற்கும். அஷ்டநாகங்கள் - வாசுகி - அநந்தன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - பதுமன் - மகாபதுமன் - கார்க்கோடகன் என்பன இவையும் முறையே கிழக்குமுதலாக எண்டிசைகளிற் பூமியைத் தாங்கா நிற்குமென்பர். (௪௰)

பின்கொ டுத்தவர் தூணியிற் பெய்தபல் கணையு
முன்கொ டுத்திட முடங்கிய தொருகைமற் றொருகை
முன்கொ டுத்தவில் பின்கொடுத் திடமுன்னே நிமிர்ந்த
வென்கொ டுத்துமாற் றரியபோ ரிருவரு மிழைத்தார்

(இ - ள்) பின்பக்கலிலுள்ள நெடிய அம்பறாத்தூணியிற் பெய்துள்ள பல அத்திரங்களையும் முன்னே கொடுக்கும்படி முடக்கியதாகிய ஒருகையும், முன்பக்கலிலுள்ள வில்லைப் பின்னே கொடுக்கும்படி முன்னே நிமிர்ந்ததாகிய மற்றொருகையுமாக, எதனாலும் நீக்க அரியபோரை இருவருஞ் செய்தார்கள் எ - று (௪௧)

முருக னோடுபோந் தெதிர்த்தனன் முதிர்பிர சண்டன்
பொருவி னந்தியோ டமர்த்தனன் பொருதிறற் சண்டன்
செருவ லாரியோ டேற்றனன் றிரிபுர னமைச்சன்
வருச யந்தனோ டுருத்தனன் மதனெனு மைந்தன்

(இ - ள்) வலிமிக்க பிரசண்டன் முருகக்கடவுளுடன் வந்தெதிர்த்தனன் போர்செய்யத்தக்க வல்லமையுடைய சண்டன் ஒப்பில்லாத நந்தியோடு போர்செய்தனன் திரிபுரனுடைய மந்திரி போர்செய்யத்தக்க வலாரியாகிய இந்திரனோடெதிர்த்தனன் மதனென்னும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்) மகன் சயந்தனோடு பகைத்தனன் எ-று

சயந்தன் - இந்திரன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன் (௪௨)

ஆல மேயென வழன்றுபொன் னிஞ்சியை யூர்ந்து
கால கூடன்புட் பதந்தனைக் கலந்தமர் புரிந்தான்
சீல வீரபத் திரனொடு மிருப்பெயிற் செலுத்திக்
கோல வச்சிர தமிட்டிரன் குயிற்றினன் வெம்போர்.

(இ - ள்.) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொதித்துப் பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புட்பதந்தனை யெதிர்த்துப் போர்செய்தனன் அழகிய வச்சிர தமிட்டிரனென்பவன் இருப்புமதிலைச்செலுத்தி, சிறந்தோங்கிய வீரபத்திரரோடு பெரும் போர் செய்தனன். எ - று

புஷ்பதந்தர் - இவர் விநோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாத்திகம்பேசின பாவத்தைப் பரிகரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவித்துச் சிவார்ச்சனைசெய்ய, அவர் பத்திக்கிரங்கிய பரமபதி அவர்க்குக் காட்சிதந்து புஷ்பதந்தரென நாமமும், இழந்த பற்களை மீண்டும் பெறுகையும் அநுக்கிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம். (௪௩)

மள்ளர் பேசரு விமகா யப்பெயர் மன்னன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபோய் விநாயகர் மைந்தனை

றள்ளு ருவிற விலக்கனைக் கூரா நதன வைவ்பா
னுள்ள வீரருட் புருசண்டி யுருத்துமே லடர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமனாயனுகிய பெயரையுடையவன பெரிய வெள்ளிமதிலைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்று விநாயகக்கடவுள் குமாரனுகிய நீக்கப்படாத வல்லபமுடைய இலக்கனை யடைந்தனன், அவனிடத்துள்ள வீரர்களிலே புருசண்டி யென்பவன் கோபித்துப் போருக்கு மேற்கொண்டான். எ-று.

கண்ட னுதியாங் கண்ணுத லார்படைத் தலைவா
மிண்டு தானவன் விறற்படைத் தலைவரோ டெதிர்த்தார்
மண்டு பூதாகண் மற்றவன் வயவர்க ளோடு
தண்ட மாதிக்குத் தண்டமா திகளொடு சமர்த்தார்.

(இ-ள்.) கண்டன்முதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைத்தலைவர்கள், மதத்தாற் பிழைபடுந் திரிபுரனுடைய வலிய சேனைத்தலைவரோ டெதிர்த்தார்கள். நெருங்கிய பூதவீரர்கள் அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களுக்கு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சமானஸ்தர்களாக]ப் போர் செய்தார்கள். எ - று. (௪௦)

வே று.

வாளோச்சுவா கணையுந்துவா வடிவேல்பல வெறிவா
ராளோடற வேழுகதிர ளடுவாபரி தெறுவார்
தாளோடற விரதத்தொகை தடிவாரெதிர் தானை
கேளோடற வெறிவார்வின்ல கிளர்பூதாக டலைவர்.

(இ - ள்) வலிமை விளங்கும் பூதத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அத்திரங்களைச் செலுத்துவார்கள். கூர்மையாகிய பலவேலாயுதங்களைச் செலுத்துவார்கள். யானைத் தொகுதிகளை ஆளுடன் அறும்படி கொல்வார்கள். குதிரைகளைக் கால்களறும்படி யழிப்பார்கள். இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்துருசேனை கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள். எ - று. (௪௧)

பார்ப்பார்விழி வெகுளித்தழல் படுவாரிமை தீயத்
தீரப்பார்பல ருயிரைப்பல தேர்ப்பாகரை யடுவா
ரார்ப்பார்கொடி முடிவார்சிலை யறவாளிக டேண்டித்
தூர்ப்பார்நெடு மொழிவெஞ்சினஞ் சொல்வார்தயித் தியரே.

(இ - ள்.) அசுரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போரைப்) பார்ப்பார்கள்; கண்ணிமை தீயும்படி கோபாக்கினியைக் கக்கிப் பலருயிரை யழிப்பார்கள்; பலதேர்ப்பாகரைக் கொல்வார்கள்; ஆரவாரிப்பார்கள்; கொடியும் கிரீடமும் நெடியவில்லும் அறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தி எங்கும் நிறைப்பார்கள்; வெஞ்சினமாகிய நெடிய மொழிகளைச் சொல்வார்கள். எ - று.

வெஞ்சினம் - போர்மலைத்தாற் கூறுதல். (௪௨)

தாளற்றன ரரையற்றனர் சடாங்குடர் தெதரிய
நாளற்றன ருரமற்றனர் கையற்றனர் மத்தைத்

தோளற்றனர் முடியற்றனர் சொல்லற்றனர் வீரக்
கோளற்றனர் படையிற்படு கொலைவெங்களி றன்னார்.

(இ - ள்) ஆயுதங்களால் வீழ்க்கக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெவ்விய யானை போன்ற வீரர்கள் காலற்றார்கள் (சிலர்) இடையொடிந்தார்கள் வயிற்றிலுள்ள குடர்கள் சிந்தநாளொழிந்தார்கள், மார்புபிளவுற்றார்கள், பல்லற்றார்கள், வலிதங்கிய தோளறுபட்டார்கள், முடியற்றார்கள், சொல்லற்றார்கள், வீரக்கொள்கை யொழிந்தார்களு என - று. (௪௮)

நிணமுக்கன தடியுக்கன நிகழ்மூளைக ளுக்க
வணர்வெயிற்றன மயிருக்கன மலியுமவிர் ஆக்க
வணங்குக்கன செவியுக்கன வழலுயவிழி யுக்க
பிணமுக்கன கறையுக்கன பெரிதிரலு முக்க.

(இ - ள்) (இன்னும் சிறிய போர்வீரர்களது) கொழுப்புகள் சிந்தின, தசைகள் சிந்தின, விளங்கும் மூளைகளும் சிந்தின, வளைவுகிய மெல்லிய கழுத்துக்களொடிந்தன, தலைமயிர் சிந்தின, மிக்க விரல்கள் சிந்தின, கீழ்வாய்கள் சிந்தின, காதுகள் அறுந்தன, நெருப்புச் சொரியுங் கண்கள் விழுந்தன, பிணங்கள் சிந்தின, உதிரமொழுகின, மிகுதியாகிய குடல்களுஞ் சிந்தின என - று (௪௯)

ஆடுற்றன யூபப்பல வாடுற்றன பேய்கள்
கூடுற்றன சேனைக்கொடி கூடுற்றன நரிநர்
ரோடுற்றன குருதிப்புன லோடித்திசை விசையைப்
பீடுற்றனள் வாடுற்றனள் பிணமேபொ றனள் மகி

(இ - ள்) பல கவந்தங்களாடின, பேய்கள் கூத்தாடின, பருந்துகளுங் காக்கைகளுங் கூட்டங்கொண்டன, நரிக்கூட்ட நாயகர்களுங் கூடின, உதிரவெள்ளமுந் திசைதோறும் ஓடின, விஜயலட்சுமி பெருமையுற்றனள், பூமிதேவி பிணங்களைச் சுமந்து வருந்தினள் என - று.

யூபம் - கவந்தம், தலையற்றவுடல் (௫௦)

இவ்வாறமர் புரிகாலையி லெதிர்பூசரர் படையாற்
றெவ்வாகிய வவுணப்படை முழுதுஞ்சிதை வுற்ற
அவ்வாறிரு கையாறுமுக னிளையோர்புரி யமரின்
செவ்வாயுமை யிறைநகைபுரி செற்றுற்றது மினிக்கேள்

(இ - ள்) இவ்விதமாகப் போர்செய்கையில், எதிர்த்த பூசர்சேனையாற் பகைவனாகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுவதுஞ் சிதைந்தன. அவ்வகையாகப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தவகையையும் இனிக் கேட்பாயாக என - று. (௫௧)

வேறு.

தாரகாசுரன் சிங்கமா முகனொடணிசூரனாம்
வீரமூவரு மேயுமோர் வடிவுகொண் டனையான்
ஓரனேகிய சுரர்களுடன் குமரவேள் பாங்கா
வாரமாகிய படையெலா முலைந்த மைந்தன்

(இ - ள்.) தாரகாசுரன் - இறந்தசிங்கமுகன் - ஒப்பற்ற சூரபன்மனாகிய வீரர்கள் மூவருமே மறுமோர் வடிவங்கொண்டாற்போன்றவனாகிய பயங்கரமான தோற்றமுடைய பிரசண்டனென்பவன் குமாரக்கடவுள் பக்கலில், உரிமையாகிய படைமுழுவது மழியும்படி போர்செய்தான் எ - று. (ருஉ)

கண்டு கந்தவேள் கதுமெனக் கலவமா மயிலை
மண்ட லங்கொளக் கடவியோர் சிலைக்கணை கடைநாட்
கொண்டல் போற்சொரிந் தரைக்கணத் தளவையிற் கொடியோன்
மண்டு சேனையை யழித்தவன் றனேர டுத்தான்.

(இ - ள்) முருகப்பெருமான் கண்டு தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாகனத்தை மண்டலவடிவாக விரைந்துசெலுத்தி நெடியவில்லில் அம்புகளை ஊழிக்கால மேகம்போலப் பெய்து, அரைவிநாடிகாலத்திற் கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய சேனையை யழித்து அவனுக்கு நேரேசென்றனர் எ - று. (ருங)

நேர்ந்தி டும்பிர சண்டன்வா ளிகணிலத் தாக்கி
வார்ந்த வில்லினைத் தேரினை வழங்குபல் படையை
யீர்ந்து வானவப் படைகளு மிறுத்தனன் செய்யுங்
கூர்ந்த மாயையோ டவனையுங் கணையினாற் கொன்றான்.

(இ - ள்) போர்புரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருந்திய வில்லையும், தேரையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, தேவாத்திரங்களையு மழித்து, அவன் புரிகின்ற மிக்க மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே கொன்றனர் எ - று. (ருச)

சண்ட மாருத மெனப்பொருஞ் சண்டன்சே னைகளைக்
கண்ட துண்டங்க ளாக்கியோர் கடிகையி னந்தி
கொண்ட கொண்டபல் போரையுங் குமைத்துமுக் கணையா
லண்ட ராரத் திடச்சண்ட னுயிரையு மழித்தான்.

(இ - ள்) பெருங்காற்றுபோலப் போர்செய்யுஞ் சண்டனுடையசேனைகளை, நந்தியானவர் ஓர் விநாடியில், கண்டதுண்டங்களாகச்செய்து, அவன்செய்த பலவகைப் போர்களையு மழித்து, மூன்று பாணங்களால் அமரர்கள் ஆர்ப்பரிக்கச் சண்டனுடைய அரிய உயிரையு மழித்தனர். எ - று.

சண்டம்=வேகம். (ருரு)

புட்ப றந்தெனப் பறக்குமப் பரன் மதிவினோ தம்மைக்
கட்ப கந்தொடைக் காலகண் டன்படை விலக்கி
விட்பு லங்கடந் தோகிரி தாவிடுத் தமர்த்துப்
புட்ப தந்தனைங் கணையினா லவனுடல் பொடித்தான்.

(இ - ள்) பறவை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்மதிவேதிய அழகிய தமனியமாகிய தேன்சொரியும் பசிய மலர்மாலையணிந்த காலகண்டனுடைய சேனைகளையகற்றி, ஆகாயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான தேரைத் திரியச்செலுத்திப் போர்செய்து அவனுடலைப் புட்பதந்தன் ஐந்து அஸ்திரங்களாற் பொடிசெய்து கொன்றனன். எ - று. (ருசா)

வெள்ளி யிஞ்சியோ டெதிர்த்திடும் வீமகா யனைநோக்
கெள்ள லில்பல போர்செலா மியற்றிமெய் யிரத்தந்
துள்ளி வீழ்ந்தவா றாயபுரு சுண்டிநாற் கணையா
லள்ளி யுண்டன னந்தகத் தவுணனா ருயிரை.

(இ - ள்.) வெள்ளிமதிலோடெதிர்த்த வீமகாயனை யடுத்து, இகழ்வில்லாத பல்வகைப் போரைச்செய்து, உடலினின்று திரமானது குதித்தோடி யொழுகும்படி, புருசுண்டியென்பவன் நான்கு கணைகளால் அந்தத் தகுதியாகிய அசுரனுடைய அரிய வுயிரையள்ளிப் பருகினன். எ - று. (௫௭)

இருப்பு நொச்சியோ டெதிர்ந்தவச் சிரதமிட் டிரனைப்
பொருப்பு நேர்பொலந் தேரொடு பொருதுநாற் கணையாற்
செருப்பி னேனென வவுணர்க டெருமரச் செகுத்தான்
விருப்பின் வேள்வியி னமரரா ருயிருண்ட வீரன்.

(இ - ள்) (தக்கனுடைய) யாகத்தில் ஆசையோடு தேவர்களுயிரைக்கொன்ற வீரபத்திரக்கடவுள், இருப்புமதிலோ டெதிர்த்த வச்சிரதமிட்டிரனென்பவனை, மலையையொத்த தேருடன் போர்செய்து, நான்கு பாணங்களாற் பின்னே போரேதென்று சொல்லும்படி, அவுணர் அச்சமடையக் கொன்றனன். எ - று. (௫௮)

வச்சி ரத்தினு லிந்திர னவுணன்மந் திரியைக்
கைச்சி ரத்தையோ டளவில்போர் கண்டுபுள் ளொருவை
நச்சி ரத்தநீ ரொழுகிட நகைமணி முடிசே
ரச்சி ரத்தினை யரிந்தன னணிந்தனன் வாகை.

(இ - ள்.) இந்திரனென்பவன் திரிபுரனுடைய மந்திரியைவச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு, கைச்சிரத்தையுடன் அளவில்லாத போர்செய்து, பறவைகளுங் கழுகுகளும் விரும்பத்தக்க உதிரநீரொழுகும்படி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த கிரீடமணிந்த அவனுடைய சிரசையரிந்தனன், வெற்றிமாலையணிந்தனன். எ - று (௫௯)

சயந்தன் முப்புரன் றனயனோ டெதிர்ந்தவன் சமர்த்து
வயந்த யங்கிடக் கைப்படை போக்கிமெய் வடிவேல்
புயந்து மேல்வரும் பொருநர்கள் சிரங்களும் புரட்டி
வியந்து விண்ணவர் போற்றிட வவனுயிர் விளித்தான்.

(இ - ள்) சயந்தன் திரிபுரன்மகனோ டெதிர்த்து அவனது போர்வல்லபம் விளங்கும்படி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவர்களுடலையும், கூர்மையாகிய வேலையும், கோபித்து மேலேவருகின்ற போர்த்தொழிலாளர்கள் சிரங்களையும் புரட்டி, தேவர்கள் களித்துத் துதிசெய்யும்படி அவனுயிரை யழித்தனன். எ - று. (௬௦)

சிலைவ ளைத்தமா புரிதரு திரிபுர னோடு
மலைவ ளைத்தவர் வன்சம ராடிமற் றவன்கைக்
கொலைவ ளைத்தவன் கொடுமரந் துமித்துடன் குழூஉ
மலைவ ளைத்தவா ருதிபொரூஉஞ் சேனையு மழித்தார்.

(இ - ள்.) வில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபிரானார் வன்மைதங்கிய போர்செய்து, அவன் கையிலுள்ள

கொலைத்தொழிலைப் பெருக்கிய வலியவில்லைத் துணித்தது, அவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகளைப்பொருந்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையையு மழித்தனர் எ - று

வாருதி - நீர் உகுத்தற்கிடம் (௬௧)

வேறு கார்முகம் வாங்கினன் வெடிபட வார்த்து
நூறு வாளிக ளூறுநூ றாயிர நொடியிற்
சீறு மேறுமா லாகிய விறைவனூர் கடவுந்
கூறு தேர்மிசைத் தூண்டினன் கொடும்பா தகனே.

(இ - ள்) கொடியபாதகனாகிய திரிபுரன் வேறு வில்லையெடுத்து வெடிபடும்படி யாரவாரித்து, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுநூறாயிரங் கணைகளை விநாடியிலே, ஏறத்தக்க இடபமூர் திருமாலேயாகக்கொண்ட சிவபெருமானார் செலுத்தும் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரின்மேலே செலுத்தினன் எ - று (௬௨)

விடுத்த பத்திர மிமைக்குமுன் விலக்கிவெங் கணைகள்
தொடுத்து நன்முடி கவசநூ ணிகதொடர் மாவேற்
றடுத்த சேமத்தே ரனைத்தையு மறுத்தன னமலன்
படுத்த வேனிலி னொதியெனா நின்றனன் பதகன்

(இ - ள்) திரிபுரன் செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமானார் இமைகொட்டு முன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - அம்பறாத்தூணிகள் - தொடர்ந்து செல்லுங் குதிரைபூட்டிய தேர்கள் - அடுத்துநின்ற சேமத்தேர்கள் முதலிய வெல்லாவற்றையுந் துணித்தனர் (அதனாலே அவன்) மிக்கவேனிற்காலத்து ஒதியமரம்போல நின்றனன் எ - று

சேமத்தேர் - உதவித்தேர்.

வேனிலினொதியென்றது வேனிற்காலத்து ஒதியமரம் இலைமுதலியன உதிர்ந்து மரமாக நிற்றலின் (௬௩)

முன்னர் நாணிய முப்புரன் முகத்தினை நோக்கி
யென்னை யாளுடை யானினு மெஞ்சமர் வல்லை
யன்ன தாற்றுதி யகன்றுவா வென்றருள் புரியு
முன்னர் மைந்தர்க ளனைவரு முடிந்தவா கேட்டான்.

(இ - ள்) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், தம்முன்னே நாணமுற்றுநின்ற திரிபுரன் முகத்தைப்பார்த்து, இன்னுஞ்செய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரில் நீ வல்லவன்? அதனை அப்பாற்சென்று யோசித்து விரைவில்வந்து செய்யக்கடவை யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்னர் தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன் (திரிபுரன்.) எ - று (௬௪)

வாரத் தாலெழு மலைத்தைப் பாற்றினன் மாறு
வீரத் தாலெழு முளத்தினால் விழுமதின் மூன்றுஞ்
சாரத் தானினைந் தானவை சார்ந்தன வேறில
கோரத் தாலொரு மூவராய்க் குறுகினன் றெதிர்த்தான்.

(இ - ள்) (புதல்வரிடத்துண்டாகிய) அன்பினாலெழுந்த துன்பத்தை யொழித்தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடெழுகின்ற மனத்தினால், சிறந்த மும்மதில்களை

யும் வரக்கருதினன் அவை (அங்ஙனமே) வந்தன அம்மதில்களிற் படைகளாகிய வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனன் எ - று (சுந)

திண்ணி தாகிய செருப்புரிந் தெயில்களோர் செலுத்தி
விண்ணிற் பாய்ந்தன வேலையிற் பாய்ந்தன திசையின்
மண்ணிற் பாய்ந்தன பாதலம் பாய்ந்தன பாறூஉக்
கண்ணிற் பாய்ந்தன கருத்தினுட் பாய்ந்தன திறலோன்

(இ - ள்) எல்லோர் மனங்களிலும் பாய்ந்த கொடிய வல்லோனாகிய திரிபுரன் வலிதாகிய போரைச் செய்து மும்மதில்களைச் செலுத்தி ஆகாயத்திற் பாய்வான்; கடலிற் பாய்வான், திசைகளிலும் பூமியிலும் பாய்வான், பாதலத்திற் பாய்வான், சத்துருக்கள் பேரிற் பாய்வான் எ - று (சுச)

உலகு நான்கினைந் தலைப்படுப் புயப்பகுப் புள்ளுடைந்த
வல்கி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின ரமரர்
உலன்றி விந்தன மாதிரத் திரண்டுநா கமும்வான்
குலவு மிஞ்சியோ டவுணனென் போர்த்தொழிற் கணிலே

(இ - ள்) நெருங்கிய மும்மதில்களுடன் திரிபுரன் வலியபோரைத் தொடங்கியபொழுது, பதினான்குலகங்களும் உள்ளுடைந்தன கணக்கில்லாத அண்டங்களும் நடுங்கின தேவர்கள் நடுங்கினார் திசைகளிலுள்ள (அஷ்டகஜங்கள் அஷ்டநாகங்க ளென்னும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின எ - று

நான்கினைத் தலைப்பெயும் பத்தென்றது பதினான்கெனக் கொள்க (சுரு)

எம்பி ரானுமவ் வண்டேர் வலமிடமுற வியக்கி
யும்பர் மாதிர முதலவை யுற்றுழி யுற்றுக்
கம்ப மாகவன் றன்புரி மாயையுங் கடந்து
பம்பு போரிற்ற பல்நெடுங் காலம்பா ணித்தான்

(இ - ள்) எமது சிவபெருமானும் அணைதங்கிய தேரை வலசாரி இடசாரியாகச் செலுத்தி, ஆகாயந் திசைமுதலிய அவைசென்ற விடங்களிற்சென்று, கம்பமாகும்படி அத்திரிபுரன்செய்த மாயையையுங் கடந்து, பல நெடுங்காலம் மிக்க போர்செய்தனர் எ - று

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல் போரின்றுறைகாலம் பாணித்தான் என்றது போர்த்தொழிலாற் காலம்போக்கினனென்பதாம் (சுசு)

இரந்து தாழ்ந்தவர்க் கிமைக்குமுன் றம்மையு மீயுங்
கரந்தை சூடிய கடவுளார் கழல்பணிந் தவுணன்
வரந்த ரேயென வாங்கலுஞ் செய்யுமென் றஞ்சி
யரந்தை வானவ ரமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந் துரைவார்.

(இ - ள்) யாசித்துப் பணிந்தவர்கட்கு இமைப்பொழுதின் முன்னரே, தம்மையுங் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமாலை சூடிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பணிந்து, திரிபுரன் வரத்தை (எனக்கு) கொடுப்பாயென்று வாங்குதலுமாகுமென்று, துன்புற்ற தேவர்கள் பயந்து, மலரங்கிதராகிய பரமேச்சுரரது மலர்போன்ற பாதங்களைப் பணிந்து நின்று சொல்வார்கள் எ - று. (சுஎ)

கொடிக்கு மூன்னுல கனைத்தையு நுணபொடி யாக
முடிக்கு நீயோமுப் புரனொடு மூணபெல காலம்
வடிக்கும வானபடை யாறசமா புரிமனை வெழுசசி
பிடிக்கு மோரவினை யாட்டலாற பேசினவே றினறே.

(இ - ள்.) கொடிப்பொழுதிறகு முனனே எல்லா வுலகங்களையும் நுண்ணிய பொடியாகச செயயுந தேவரீர் திரிபுரனுடன எதிரதது, கூரமையாகிய சிறநதஆயுதங களாற் பலகாலமபோராபுரிகினற திருவுளளமானது, கருததககக தோா திருவிளையாட்டலலாமல, சொலலுமிடநதில வேறிலலை. எ - று (எ0)

எமபி ரானவிளை யாடடினை யாவரே யறிவாா
வமபி லாதபோ ரவுணனை மாதவ முடையா
னுமபா தாதையின சிரமத னமணிவ ருலைய
வெமபு நினனெதி ரினறுபல போாவிளைத தலினுல.

(இ - ள.) எமபெருமானுடைய திருவிளையாடலை எவாதாமறியவல்லவர்? தேவாகடகுப பிதாவான பிரமனசிரமும மணமசனும இயமனும அழியுமபடி கோபிதத தேவரீாககெதிரே நினறு பலவிதமாகப் போாபுரிநத தனமையால அனபிலலாத போர் செயயுநதிரிபுரனே பெருநதவமுடையவனுயினன. எ - று (எக)

யாங்க ணீபுரி போரினை நோககவு மாறறேந
தேங்கொள் கொன்றையாய சிறுவரை யவுணனைச செகுத்து
வீங்கு வாகையை மிலைதருளாயென விரநதார்
பாங்கு நினறவ டானுமப படிசெய்க வெனறுள.

(இ - ள) தேவரீா செய்யுமபோரை அடியேஙகள பார்க்கவுஞ் சகியோம. தேனொழுகுங கொன்றைமாலையணிந்தவரே! திரிபுரனையும் அவன்புதலவரையுங்கொனறு பூரிதத வெற்றிமாலையை யணிந்தருளவேணடுமென்ற (தேவர்கள்)யாசிததார்கள. பககலில நினற உமாதேவியாரும அஙஙனமே செய்கவெனக கூறினர். எ - று.

வாதி னுலொரு காளிபோற போரினுல வலிய
கோதை வாாசிலை முபபுரன் கொறறநீ காணப
போத வாரமா புரிநதன மினிப்புரம பொடிப்பா
மாது காணடியென றுரைதது௵ருதிவிட மயின்றோன்.

(இ - ள்) பார்க்கடலிற் றோன்றிய விடமருந்தியசிவபிரான்(கிருதது) வாதிலே ஒப்பற்ற காளியைப்போல, போரிலே வல்லவனாகிய மாலைகட்டியநெடிய விலலேந்திய திரிபுரன வல்லமையை,நீ காணும்படி பொருந்திய பெரும்போரைச் செய்தோம். இனித் திரிபுரத்தைச் சாம்பர் செயவோம். பெண்ணே! பார்ப்பாயாகவென்று (உமாதேவியாரைப் பாாததுக்)கூறி. எ - று. (எ௩)

மாய னாதியோர் மனத்தையு மளவையுங் கடநத
தூய னாகிய கணேசமந திரத்தினைச் சொலலிக்
காயு மூத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தனை காணூர்
மேய முப்புரம் பலியொடு வெந்தமை தணடார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானவர்கள் மனத்தையும் அளவையுங் கடந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எரிகின்ற முத்தலை

[illegible] துணைவர்புடைக்கச் செருத்திறமையைக் காணுதவர்களாகி, பொருந்திய திரிபுரனாகும் பலியுடன் செத்தமையைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியென்றது திரிபுரனுக்குரிய மூதற்பெயர். (௭௪)

ஆற்றல் சான்றவ ராயினு நம்மின்மே லான
வாற்ற லானரோ டெதிர்ந்துமாய் வாரகொலோ வமரர்
தோற்ற வாண்மைய னபுரத்தொடு சூழியன சினத்தா
னீறப் பட்டன னென்றிடி னிலவுலை யகத்தே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தோல்வியடைந்த ஆண்மைத்தன்மையுடையவனாகிய திரிபுரன் தன் மூப்புரங்களோடுஞ் சிவபிரானுடைய கோபத்தாலநீறுசெய்யப்பட்டனனென்றால், விளங்குகின்ற இவ்வுலகத்தில, வலலபமிக்கவர்களாயினும, தம்மைக் காட்டிலும மேலானவலலபமுடையவர்களோடு பகைத்தும பிழைப்பார்களோ? (பிழையார்கள்!) எ - று (௭௫)

துணங்கை யார்த்தன கலித்தன விடைக்கொடித் தேர்மேல்
மணங்கொள் கற்பக மலர்மழை சொரிந்தனர் வானோர்
துணங்கை யாடின பேயினத் தொகுதிகள் பாடி
யணங்கு தீர்த்தன ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்.) கணங்கள் ஆரவாரித்தன. இடபக்கொடி கலித்தது தேவர்கள் (சிவபெருமானேறிய) தேரின்மேலே மணம்பொருந்திய கற்பகமலர்மழையைச் சொரிந்தார்கள். பேய்த்தொகுதிகள் துணங்கையாடின திருமால் முதலியவர்கள் யாவரும நெருங்கிய போர்க்களத்தைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் எ - று

துணங்கை - இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடை யொற்றியாடுமோர் கூத்து. இதனை, "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடங்கிய நடையது துணங்கை யாகும்,"—என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக

களம்பாடுதல் பரணியெனப்படும். (௭௬)

எரித்த சூலமீண் டெய்துமுன் முப்புர னிறைவன்
வரித்த பூங்கழற் பக்கத்திடை வந்தொடுங் கினனால்
விரித்த திக்குடை விமலனாக கன்றுதொட் டெவருந்
தரித்த னார்திரி புராரியென் றுயர்தவத் தனிப்பேர்.

(இ - ள்.) (திரிபுரனுடைய முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும்பிச் (சிவபிரானிடம்) சேருமுன்னே, இறைவருடைய அழகிய வீரக்கழல் கட்டிய திருவடியிலே திரிபுரன் வந்தொடுக்கமாயினன். விரிந்த திக்காடையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்றுமுதல் எல்லாருந் திரிபுராரியென்று உயர்வாகிய சிறந்த ஒப்பற்ற திருநாமத்தைத் தரித்தார்கள். எ - று. (௭௭)

[illegible] யாயிருந் தியோகமுந் திலையினி துதவிப்
[illegible] யாய்ப்பல யோகமும் புரிந்தருள் புனித
[illegible] போர்புரிந் தமிழ்யா னென்னிலை போரின்
[illegible] யளித்துபோ ருளும் தவர் முறையின், •

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களையுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரானை போர்செய்து அறியாமற்போனால், போரிலே பூதமுதலியவற்றை எவர்தாமறிந்து முறைப்படி போர்புரிவார்கள்? எ - று. (௭௮)

விழுந்து சோர்ந்தவன் பூதர்மேல் விழிக்கடை வழங்கி
யெழுந்து வந்தவர் வணங்கிட வெம்பிரான் மீண்டு
கொழுந்து கொண்டெழு வெண்கதிர்க் கயிலையைக் குறுகித்
தொழுந்தொ றாங்கட வுளர்க்கருள் சுரந்துவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்) (போரில்) விழுந்து சோர்வுற்ற வலிய பூதவீரர்கண்மேலே கடைக்கண்ணோக்கஞ்செய்து, அவர்கள் யாவரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெருமான் திரும்பி, கொழுந்துவிட்டெழுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய கயிலைமலையை யடைந்து, தம்மைப் பணியுந்தோறுந் தேவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனர் எ - று. (௭௯)

எரியி டத்துநின் றாடிய வெம்பிரான் றனக்குத்
திரிபு ரத்தவ னவிந்தவந் நாட்டிரு விழாவும்
பரிவு றப்புரிந் தரிமுதற் பண்ணவர் பலரு
முரிய தத்தம திருக்கையுற் றுவாழ்ந் தனரால்.

(இ - ள்) தீயினிடத்து நின்று ஆனந்தத் திருநடனஞ் செய்தருளும் எம்பெருமானுக்கு, திரிபுரனழிந்த அத்தினத்தில் திருவிழாவும் அன்புடன்செய்து, விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் பலரும் பொருந்திய தங்கடங்கள் பெரியபதவிகளையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று. (௮௰)

கன்னி மாமதிப் பூரணைக் காமரும் புரத்தோன்
மன்னு மாருயிர் மாய்ந்தநா ளமரர்மிகு பயனைத்
துன்னலா லதைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்றா
ரன்ன நாளையில் விழாச்செய்வா ரரும்பயன் பெறுவார்.

(இ - ள்) புரட்டாசிமாசத்துப் பூரணைத்தினம் அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய உயிரொழிந்து தேவர்கள் பெரும்பயனை யடைதலால், அத்தினத்தைப் பாகுளியென்று சொல்கின்றார்கள்; அந்தத்தினத்தில் (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்பவர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று. (௮௧)

அந்த நாளையிற் றத்தம தாற்றலுக் கேற்ப
வெந்தை யார்தமக் கருச்சனை யாதிக ளியற்றிக்
கந்த மார்ந்தநெய் தயிலமொன் றதில்விளக் கிட்
டெந்த மன்பினாற் போற்றுவார்க் குறாதுதீ வினையே.

(இ - ள்) அந்நாளில் தங்கடங்கள் சத்திக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை முதலியவற்றைச்செய்து, வாசம்பொருந்திய நெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபம்வைத்து, தம்மைச்செலுத்தும் அன்பினால் துதிசெய்பவர்களுக்குத் தீவினையானது சம்பந்தப்படாது எ - று. (௮௨)

அனைய கன்னிமா மதிவரு பூரணை யதனிற்
கனையும் வார்கடற் கருவிட மயின்றவன் பூசை

உ

கணபதிதுணை

ஸ்ரீ கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்

கச்சியப்பமுனிவர் அருளிச்செய்த

தணிகைப்புராணம்

மூலமும்.

தொண்டமான புதுக்கோட்டை இளவரசு

ஸ்ரீமாந். பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான்

மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விப்படி

யாழ்ப்பாணம் இணுவில்

பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் செய்த

புத்துரையும்.

இவை

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை

வி. சபாபதியையர் அவர்களது

ஸ்ரீ பாஸ்கர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விளம்பித ௵ [illegible]

[illegible] ஆவணி [illegible]

[illegible]

தபாற்கூலி [illegible] சதம் ௨0.

உ

கணபதிதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் இணுவில்

சித்தாந்த சிரோமணி

ஸ்ரீமத். க. நடராசையா அவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பேருருவிலருட்கச்சியப்பசாமியருள் திருத்தணிகைப்புராணத்திற்கு
மருவுரைநீசெய்திடென வளமருவுபுதுவையிளமன்னிவையம்
வருபுகழ்சேர்பாலசுப்பிரமணியர்க்குநாதவள்ளலவருக்கவரியாது
திருவமருமூலகினலலோர்தெளியவரும்பதவுரையைச்சிறப்பொடீந்தான்

எழிலுறுவற்குழியெனுமூர்தன்னின்மேவுகாராளனியைந்தகேள்வி
விழிநாகத்தரசனெனப்பொறைவாய்ந்தோன்குவளையந்தார்விரவுதோளான்
பழிநாவற்றிடுங்கிலப்பொன்னம்பலவன்ஈன்றதனிப்பாலன்மேன்மை
தொழிலுறுசிவபூசாதுரந்தரன்மெய்ச்சித்தாந்தத்துறைகைக்கண்டோன்.

இலக்கியமுமிலக்கணமுங்கற்றுணர்ந்தோனிணுவைநகரினிதுவாழ்வோன்
துலக்கமுறுகுருலிங்கசங்கமபத்தியன்கேள்வித்துறையின்மிக்கோன்
விலக்கரியவொழுக்கநெறிமேவிநிற்போன்சிவநாமம்விளம்புமவாயான்
கலக்கமறுமுளத்தவனம்பிகைபாகனென்றுரைக்குமகவிஞனன்றே.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவண்ணாமலை ஆதீனத்து வித்துவான்

ஸ்ரீமத். மு. கணேசபண்டிதரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருளரியமொழிக்கச்சியப்பமுனிபுகறணிகைப்புராணத்திற்குத்
திருவமலிபொருணயமுஞ்சொன்னயமுந்தோன்றவுரைதோற்றுவித்தா
னிருவளமொன்றிணுவைநகரினன்பொன்னம்பலவாதமகிழுமைந்தன்
பெருமியநற்கல்வியனம்பிகைபாகக்குரிசில்சிவப்பெட்பினானே.

சிறப்புபபாயிரம்.

மாதகல் சைவபபிரசாரகா

ஸ்ரீமத. ஏரம்பையரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியபபா.

துடியிடையுமைசோ வடிவுடையிறைவன
படிமிசையளிதத நடைகெழுகலைகளும
வேதமொடாகம மாதிமுனனூலும
ஓதியபொருளைப பேதம்தினறிக
தொணடாயகுமரனணடாகளவேணட
மணடமாசெயது தெணடிரைககடலுள
துனறுருமாவாய நினறிடுஞசூரை
வெனறிருபிளவாய நனறுபிளததலும
சேவலுமமயிலுமாயக கூவிமுனவரககண
டேவிடுகொடியுந தாவிடுபரியு
பாயவரவுயர்ததவை தேவருஙகாணத
தொணடதாகொண டெணடிசைநடாததிச
கொணடவசசெவவேண மணடலமதிககச
செருநதணிநதமாநத வருததிசோதலமாஞ
செருததணிமாமலைய முரைததமுனமொழி
துவடுதுறையின மேவிமெறிஞா [யை
கசசியபபனு முசசிதமுனிவன
தெனமொழிதனனுற பணிபுராணங
கனைவனகருததிற பினனமினறெனறு
புலவாவிருநதுணப புததுரையெழுதி
நிலவிடசசெயதனன நிரநதபலவளததி
னலமிகுமினுவையா ரனனகாவேளாண
குலமதிலுதிததுப பலவிதகலவியுந
தோநதிடுபொனனம பலவனறறவததாற
சாரநதவேஙகடா சலையாமுனகருவிநூ
லாயநதுபிணிகககண மாறுமுகப வலப
பெருமானுரைததிட விரைவாயோரநது
சைவசிததாநதத ததிககடனமதிததுப
புரிநடராசப போதமெயககுருமுன
முபபொருளுணாநத மூதறிவாளன
இமபரினுளளா ரியமபிடு
மமபிகைபாகனு மாசிரியனனே

நேரிசைவெணபா

அமபிகைபாகபபெயாகொளாசிரியனறறனிவை
யெமபெருமானமானமிபததுகளினுரையை — இனபாகப
பாவினகடலகடைநதுபணடமிாதஙகொணடுபோற
சிலமபெறவுரைததானசெயது

ஸ்ரீமாந். நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களியற்றிய

கலிததுறை

பேராயிரமுடையானசாமினுவைபிறஙகவரு
சிரானமிருததவனமபிகைபாகனசெழுநதமிழநூ
லாராயநதிநதவனபாலனைபபணடிதனுககிவைத்தோன
சோராதணிகைபபுராணககுநலவுரைநோநதனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை
ஹைகோர்ட் நியாயாதிபதி

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

தரைத்தலத்திறக்கச்சியப்பசாமிதமிழ்க்கிலக்கியமாத்தருமொப்பில்லாத
திருத்தணிகைப்புராணமுறைசெவ்விதினியாவருமுணரத்தெரிக்கென்றேத்தும்
விரித்தபுகழ்ப்பாலசுப்பிரமணியரகுநாதத்தொண்டமான்சொற்சென்னி
யிருத்திநல்வுரையளித்தானினுவையினம்பிகைபாகனியனதிக்கோனே.

சுவாமிகள்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருத்தணிகைத்தலசரித்திறங்கூறுந்தொடர்நிலையாஞ்செய்யுட்குணமைக
கருத்தணிகைவரதத்துணிந்தோருரையியற்றியினிதுபிரகடனஞ்செய்தான்
திருத்தமுறுஞ்சித்தாந்தப்பெருங்கலையுமருங்கலையுஞ்சிறந்தோர்பாங்கின்
அருத்தியொடுங்கற்றுணர்ந்தோனம்பிகைபாகப்பெயர்கொள்திறனன்றே

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா

செம்பொன்வரைபோற்புகழ்த்தேனளித்தத்தொக்குமே
அம்பிகைபாகனெனுமாசிரியன் — வம்பார்
தணிகைப்புராணத்துச்சாரம்பிழிந்தாய்ந்
தணிகொளுரைதந்தவாறு

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்.
க	கக	ஓப்பற்ற	ஒப்பற்ற
௨	௪௮	கிழ	கிழ
௩	௨௦	மனதிற	மனத்திற
௫	௩௧	திருவடிகளும்	திருவடிகள்
௭	க௮	மனதிற	மனத்திற
௭	௪௮	பாதத்தாமரைகளையும்	பாதத்தாமரைகளை
௮	௨க	நிறைந்த ஆனம	நிறைந்த ஆரிய ஆனம
கக	௩௯	பிறிதுமொழிதல	உவமைய
௨௪	க௮	மயிலகடவி	மயிலகடாவி
௨௨	௩௦	பணபுததொகை	ஆய என்னுஞ் சொல்லுருபு தொக்கது
௨௫	க௯	களி	கழி
,,	,,	உளக்கி	உழக்கி
௨௭	௯	விலைகொண்டு	விலைக்கொண்டு
௩௦	௩	களிக்கும	கழிக்கும
,,	௨௦	தளைத்த	தழைத்த
௩௧	௩	எனமுடிக்க	எனவும் முடிக்க.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவர் சமணநூலாகிய சீவகசிந்தாமணியை யாவரும் செய்யுணடை முதலியவற்றால் சிறந்ததெனக் கொண்டாடுதலைக் கண்டு அதுபோல ஓர் நூல் இயற்றவேண்டுமென்று பாடியருளிய இப்புராணத்திற்கு உரைசெய்யவேண்டுமென்னும் பேராசை பிடர்பிடித்துந்துதலாற் சிறியேன் திருவண்ணாமலை யாதீனத்துச் சந்நிதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிகரிடஞ் சென்று விளங்காத அநேகஞ் செய்யுட்களுக்குப் பொருள் அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு அநேகமுறை யுரைசெய்யத் தொடங்கியும் கல்வி யறிவிற்சிறந்த வித்துவான்கள்நோக்கில் நகையாகுமென்றெண்ணி ஒழிந்தேன். இன்னும் எனது பேராசையாலும் தொண்டைமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு ஸ்ரீமாந். பாலசுப்பிரமணிய ராகுநாத தொண்டைமான் மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விக்கு ஸ்ரீ. தொண்டைமான் புதுக்கோட்டை ஹைகோர்ட்டு மாஜி நியாயாதிபதி ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தைரியப்படுத்தி உதவிபுரிந்தமையானும் இப்பொழுது இவ்வுரையெழுதி வெளிப்படுத்தத் துணிந்தேன். இவ்வுரையை யெழுதுதற்குப் பெருந்துணைசெய்தவர் சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர். இதனை வாசிக்குங் கல்வியறிவுடையோர் அழுக்காறின்றி "நூலுரைபோதகாசிரியர்மூவரு முக்குணவசத்தான் முறைமறந்தறைவரே" என்னுங் கருத்துக்கொண்டு இவ்வுரையிற் பிழைகண்டால் தெரிவிப்பாராயின் யான் நன்றியறிதலுடன் அங்கீகரித்துப் பின் அச்சிடுவிப்பேனென வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

பொ. அம்பிகைபாகன்.

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய உரைக்காப்பு.

திங்கட்சேய்பனிசெஞ்சடையிடந்தொறுந்திரையாற்
கங்கைகாட்டுதனுருவகிகலந்தவிறகடியும்
புங்கவன்முதற்புதல்வனைப்பிரணவப்பொருளும்
துங்கயானையானனத்தனைத்துணைக்கழறொழுவாம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தணிகைப்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகர் காப்பு.

மும்மதத்தனென்றொருபெயர்தனக்குமொய்கூந்தற்
கொம்மைவெம்முலைக்கோற்றொடிக்கொடிச்சியையிலைவேற்
கைம்மலர்த்தனியிளவற்குங்கஃறெனுங்கானந்
தம்முந்துபுக்குற்றவனடிமலர்பணிவாம்.

(இதன் பதப்பொருள்) முந்து கஃறெனும் கானத்துப் புக்கு - முன்னாளிலே இருண்ட காட்டினகண் (யானைவடிவாய்ச்) சென்று,—மும்மதத்தன் என்ற ஒரு பெயர் தனக்கும் - மும்மதத்தனென்ற ஒப்பற்ற பெயரைத் தமக்கும்,—மொய் கூந்தல் - மொய்த்த கூந்தலையும்,—கொம்மை வெம் முலை - இளமைபொருந்திய விரும்பத்தக்க முலையையும்,—கோல் தொடி கொடிச்சியை - திரண்ட வளையலையுமுடைய வள்ளிநாயகியை,—இலை வேல் கைமலர்த்தனி இளவற்கும் - இலைத்தொழிலமைந்த வேற்படையைத்தரித்த திருக்கரமலரையுடைய ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளுக்கும்,—உற்றவன் அடிமலர் பணிவாம் - சேர்த்தருளிய விநாயகக்கடவுளுடைய பாதாரவிந்தங்களை வணங்குவாம். என்றவாறு.

"எவ்வயிற்பெயரும்வெளிப்படத்தோன்றி யவ்வியனிலையல்செவ்விதென்ப" என்பதனால் யாம் என்னும் எழுவாய் தோ[illegible]ல் நின்று பணிவாம் என்னும் பயனிலைகொண்டது. அம்ம - உரையசை. எ[illegible]னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. கோல் - திரட்சி. அதனை "த[illegible]நெகிழ்பிணிநிவந்தபாசடைத்தாமரைமுகை நிமிர்ந்தவைபோலுமுத்துக்கோல்வீர்தொடி" என்னுமநல்லந்துவனார் கலித்தொகையானுமுணர்க. கஃறெனுமென்றது இருளைக்காட்டுவதோர் குறிப்புமொழி அதனைத் தொல்காப்பியம் மொழிமரபு. "உருவினுமிசையினுமென்னுஞ் சூத்திரவுரையிற்காண்க." தனக்கு மும்மதத்தனென்ற பெயரையும் இளவற்கு வள்ளிநாயகியையும் உற்றவனென்றது யானையுருப்புக்கு எழுந்ததற்குமேலன்றி இன்மையால் மும்மதத்தனுற்றல் சாலாதென்னு மாசங்கையைநீக்கி இந்நூலாசிரியர் தாந்துணிபுரைத்தவாறு பெயரையும் கொடிச்சியையும் தனக்கும் இளையோற்கும் உற்றவனெனவே தாமெடுத்துக்கொண்ட இந்நூலையும் இடையூறின்றி இனிதுமுடிக்குமென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. இன்னும் முந்து புக்குற்றவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலுள்ள உண்மையிற் பிரணவரூபமாயிருந்து பிரபஞ்சத்தைநிலைப்படுத்துவான் என்னுமொருபொருளுந் தோன்றினமை யறிக. விநாயகக்கடவுள் மூலாதாரத்தினு முன்மண்டபத்தினு மிருத்தலை ஆகமங்களிற் காண்க. (க)

வேறு.

ஊறறிருககுமதககலுழியுனனுமடியாருளததுககறையைமண்ணக
கூறறிருககுஙகூாநுதிவெணகோடுவெளிறறறிவிரணடுஙகுமைடபமேனி
தோறறிருககுமளபபரியசுடாநிறைபபதஃோரணகமபதெஞ்ஞானறும
வீறறிருககுமபெருமானைவிரைமலாதூயபபணிநதெழுநதெமமெலிவுதீாவாம.

(இ—ள.) ஊறறு இருககும மதககலுழி - ஊறுதலிடையறாத மதமாகிய கலநு-னீா,—உனனும அடியாா உளததுக கறையை மணண,—தமமைநினைககும அடியாருள ளத (தஞ்ஞானமாகிய)கறையைக கழுவவும,—கூறறு இருக்கும கூா நுதி வெண கோடு-கொலைததொழிலபொருநதிய கூரியநுனியையுடைய வெளளிய திருககோடாளது,—வெளிறறு அறிவு இரணடும குமைபப—(அவருளளததுப பாசஞ்ஞானம பசுஞ்ஞானமாகிய) வெறறிறறிவிரணடினையுமழிககவும,—மேனி தோறறு இருககும அளபபு அரிய சுடா நிறைபப-திருமேனியானது எவறறையும அளநதுகாடடும வேதஙகளும அளததறகரிய(பரஞ்ஞானமாகிய)சுடரை அவருளளததுநிறைககவும,—தோரண கமபதது எஞ்ஞானறும வீறறிருககும பெருமானை - தோரணகமபததில எபபொழுதும வீறறிருநதருளிய விநாயககடவுளை,—விரை மலா தூயப பணிநது எழுநது எம மெலிவு தீாவாம - மணமபொருநதிய மலரைத தூவி வணஙகி எமதுவருததததினினறுமநீஙகுவாம. எ—று

பாசஞ்ஞானமாவது நாலவகைவாககிலை வரும சொற்பிரபஞசமும நிலமமுதலநாதமீறுகிய பொருடபிரபஞசமும எனனும இவைபறறி நிகழும ஏகதேசஞ்ஞானம பசுஞ்ஞானமாவது இபபாசஞ்ஞானததைபபொருநதிய ஆனமா இவையனைததும தனகிழவியாபபியமெனறறிநது ;நீஙகித தான அவறறிறகு மேறபடுதலான அசசெருககுககொணடு நானே பிரமமென நினைபபது இவைகள பதிஞ்ஞானமபோல உளளீடினமைபறறி வெளிறறறிவெனறா. தோரணகமபம - வாயிலில நாடடபபடடதோா கமபம ஏவபபடடாபிழைததலரிதாகலில கூறறிருககுமகூாநுதிவெணகோடெனறும மதசலமானது திருமேனியிலணிநத சநதனங குஙகுமததோடு கலநது வருதலின கலுழியெனறுங்கூறினா. கறை - அழுககு பணிநதெழுநதென்பது ஒருசொல (உ)

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான.

உலகிருளுருவத்தொளிகளினிரித்தாஙகுறுபொருளெவற்றையுநதெரிததுள
விலகிருணமுழுதுமருளகொடுதமிததுவிராயொளிதனனையுநதனறு
லிலகுயிாதனையுநதெரிததறிவுறசகுமியலபினெககாலமுமபிறழா
தலகிலறபுதககூததுமையினைககாடடுமடிகளசேவடிகளைபபணிவாம.

(இ—ள) உலகிருள உருவநது ஒளிகளின இரிதது - உலகததிலுளள புறவிருளை உருவவொளிகளாகிய சோமசூரியாககினிகளானீககி,—ஆஙகு உறு பொருள எவறறையுந தெரிதது - அவவுலகிலுளள எபபொருளையும கணணுககு விடயமாகசசெயது,—விலகு உள இருள முழுதும அருளகொடு துமிதது - (இசசாஞ்ஞானககிரியைகளை) மறைககும அகவிருளாகிய ஆணவமலம முழுதையும அருளாகிய ஒளிகொணடு தடிநது,—விராய ஒளி தனனையும - (பெத்தககாலதது அறியபபடாது) கலநதும (முத்திக்கால

தந்து) விளங்கியிருக்கும் (பதிப்பொருளாகிய) தம்மையும்,—தன்னால் இலகு உயிர்த னையும் – தம்மால் விளக்க விளங்கும் (பசுவாகிய) ஆன்மாவையும்,—தெரித்து அறிவுறுக்கும் இயல்பின் – தெரிவித்து அறிவுறுத்தலாகிய தம்மியல்பினின்றும்,—எக்காலமும் பிறழாது – எந்தக்காலத்தும் மாறுபடாமல்,—இலகு இல் அற்புதக் கூத்து – எண்ணிறந்த அற்புதத்தையுடைய திருக்கூத்தை,—உமையினைக் காட்டும் – உமையம்மைக்குக் காட்டியருளும்,—அடிகள் சேர் அடிகளைப் பணிவாம் – சிவபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளை வணங்குவாம் எ—று.

அத்து – அல்வழிச்சாரியை. உமையினைக்காட்டும் என்பது "அறிவுடையார்தண்ணீ ரைக்காட்டென்றானே" என்பதுபோல வேற்றுமைமயக்கம். விலக்கு - விலகென விகாரமாயிற்று. அற்புதக்கூத்து – பஞ்சகிருத்திய யோகத்தைப்பண்ணும் நிஷ்களாதீதநடனம், அது ஆன்மாக்களுக்குப் புதிது புதிதாய்த் தோன்ற அருள்செய்தலின் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. அருள்கொடு தமித்து எனவே மலத்திரோவும், விராயவொளிர்தன்னையுந்தன்னா லிலகுயிர்தன்னையுந்தெரித்தெனவே ஆராய்ச்சியும், அறிவுறுக்குமியல்பினெக்காலமும் பிறழாதெனவே அநுபவமும், கூறியவாறு. மூலமலமுங் கெடுத்தென்பதுபோதர, இருண்முழுதுமென்றும், நல்வினைநீக்கத்திற் றீவினைசென்றடைதல்போல, புறவொளிநீக்கத்திற் புறவிருள் வருமென்பதுதோன்ற இரித்தென்றும், கடலொடுகலந்த யாற்றுநீர் கடலெனப்படுதலன்றி யாறெனப்படுதலும் மீட்லும் இல்லாததுபோல, சிவத்தொடு கலந்த ஆன்மாச் சிவமெனப்படுவதல்லது திரும்பலும் பசுவெனப்படுதலும் இன்று என்பது தோன்றத் தமித்தென்றுங்கூறினார். "பொன்னிறைவைம்புலன்களெல்லாம்பொய்யெனமெய்கண்டானபொருந்திடுவன்சிவத்தினோடும்போதான்பின்னா முன்னின்றநீர்சிறைமுறியமுடுகியோடிமுந்நீர்சேர்ந்தாநீராய்ப்பின்னீங்காமுறைபோல்" என்பதனாலும் அறிக. (க)

சிவசத்தி.

சீரணிசிருக்குமணிவடஞ்சங்குதிகிரிசூலப்படையிலைவேல்
போரணிபாசமங்குசங்கழைவிற்பூங்கணைவேறுவேறணியா
வாரணனமாயனரனிபமுகத்தனனங்கனென்றிவர்தொழிற்கெல்லாங்
காரணமாதறெளித்தருள்கொழிக்குங்கன்னியையுன்னியேத்தெடுப்பாம்.

(இ—ள்) சீர் அணி சிருக்கு மணிவடம் – சிறப்புப்பொருந்திய செபத்துடுப்பும் அக்கவடமும்,—சங்கு திகிரி – சங்கும் சக்கரமும்,—சூலப்படை இலைவேல் – சூலாயுதமும் இலைத்தொழில்பொருந்திய வேலாயுதமும்,—போர் அணி பாசம் அங்குசம் – போரை அணியாகவுடைய பாசமுந் தோட்டியும்,—கழைவில் பூங்கணை – கருப்புவில்லும் மலர்ப்பாணமும் ஆகிய இவற்றை,—வேறு வேறணியா – வேறுவேறாக அணிதலால் (முறையே)—ஆரணன் மாயன் அரன் இபமுகத்தன் அனங்கன்–நான்முகன் நாரணன் அரன் விநாயகன் மன்மதன்,—என்ற இவர் தொழிற்கு எல்லாம் – என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் தொழில்களுக்கெல்லாம்,—காரணமாதல் தெளித்து – தான் காரணமாயிருத்தலைத் தெளிவித்து,—அருள் கொழிக்குங் கன்னியை உன்னி ஏத்தெடுப்பாம் – அருளைக் கொழிக்குஞ் சிவசத்தியை மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதிப்பாம். எ—று. (உ)

என்றவெண்ணும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏத்தெடுப்பாமென்பது ஒருசொல். சிருக்கு–மாலையென்பாருமுளர். நான்முகன் முதலிய கிருத்தியகர்த்தரு

டைய தொழிலெல்லாம் சிவசத்தியால் நடத்தலால் வெளிப்படையாய அவ்வச் சத்திரூபங்களிற் றரித்திருக்கும் இவ்வாயுதபேதங்களே சணகூடாகக் காட்டுமென்பார், இவர் தொழிற்கெல்லாங்காரணமாதற்றெளித் தருளசொழிக்குநங்கன்னியென்றார். வேறுவேறணியார் என்றதனால் ஐவருக்கும் ஐந்து சத்தியாயிருத்தல்பெற்றாம். "எத்திறனின்றுனீசனத்திறனவளுமிற்பள்" என்பதனு லிவ்வாறு கூறப்பட்டது. (௨)

ஆபத்சகாய விநாயகக்கடவுள்.

பண்ணியமேந்துங்கரந்தனக்காக்கிப்பானிலாமருப்பமர்திருக்கை
விண்ணவர்க்காக்கியரத்னக்கலசவியன்கரந்தந்தைதாய்க்காக்கிக்
கண்ணிலாணவவெங்கரிபிணித்தடக்கிக்கரிசினேற்கிருகையுமாக்கு
மண்ணலைத்தணிகைவரைவளராபத்சகாயனையகந்தழீஇக்களிப்பாம்.

(இ-ள்) பண்ணியம் ஏந்தும் கரம் தனக்கு ஆக்கி - மோதகம் ஏந்தும் திருக்கரத்தைத் தம்பொருட்டாக்கியும்,—பால் நிலா மருப்பு அமர் திருக்கை - பாதிச் சந்திரன் போலும் கொம்புபொருந்தா திருக்கரத்தை,—விண்ணவர்க்கு ஆக்கி - தேவர்கட்காக்கியும்,—அரத்னக் கலச வியன் கரம் - இரத்தின கலசந் தரித்த பெரிய திருக்கரத்தை,—தந்தை தாயக்கு ஆக்கி - தந்தை தாயர்கட்காக்கியும்,—கண் இல் ஆணவ வெம் கரி பிணித்து அடக்கி - அறிவின்மையாகிய ஆணவமலமென்னுங்கொடியயானையைப் பிணித்து அடக்குதலினால்,- இருகையுங் கரிசினேற்கு ஆக்கும் - மற்றை இரண்டுதிருக்கரத்தையும் அஞ்ஞானியாகிய என்பொருட்டு மாக்கும்,—அண்ணலை - பெருமையையுடையவரை,—தணிகை வரை வளர் ஆபத் சகாயனை - தணிகை வரையி லெழுந்தருளிய ஆபத்சகாய விநாயகக்கடவுளை,—அகந் தழீஇக் களிப்பாம் - மனத்திற் றியானம்பண்ணுதலாற் களிப்படைவாம். எ-று.

கண்-அறிவு அறிவின்மை, அஞ்ஞானமென்னும் பொருட்டு. ஆணவக்கரிபிணித்தகரம்-பாசந் தரித்த கரம். அடக்கிய கரம்-அங்குசந் தரித்த கரமெனப் அறிக. விண்ணவருடைய பகையை மாற்றலால் மருப்பமர் திருக்கை விண்ணவர்க்காக்கியென்றும், அபிடேகஞ்செய்தலால் அரத்னக் கலச வியன்கரந் தந்தை தாயக்காக்கியென்றும், ஆணவக் கரியைப் பிணித்தலும் அதன் வலியை அடக்கலுஞ் செய்யும் பாவனையுடைமையால் அங்குச பாசந் தரித்த கரங்களை, கரிசினேற்கு இருகையுமாக்குமென்றுங் கூறினார். அடக்கவென்னு மெச்சம் அடக்கியென்று திரிந்து நின்றது. (௩)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

ஓங்கொளியாய்விசும்பாதிதொறுமியலுந்தனதியல்பையுருவின்மாட்டும்
பாங்குபெறத்தெரித்ததுபோற்பலபொறியாய்ப்பரமாவிழிபயந்தஞானத் [கு
தேங்கொளியாய்வெளிப்பட்டுவெளிதோற்றாதொளவொளிப்படாதுதெளிநீர்ப்புக்
கீங்கிவிளையாட்டயர்ந்து தணிகையமர்பெருவாழ்வைநினைந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஓங்கு ஒளியாய - பரஞ்சோதியாய்,—விசும்பு ஆதிதொறும் இயலும் - ஆகாயம் முதலிய பூதங்கடோறும் வியாபித்துநிற்கின்ற,—தனது இயல்பை - தமது (சொயம்பிரகாச சத்திச) சுபாவத்தை,—உருவின் மாட்டும் பாங்குபெறத் தெரித்ததுபோல் - உருவத்தினிடத்தும் உரிமைபெறக் காட்டுதல்போல,—பல பொறியாய பரமா விழி பய

ந்தஞான்று — பல பொறிகளாயச் சிவபெருமானுடைய திருக்கண்கள் தோற்றுவித்தருளிய அந்நாளிலே,—தேங்கு ஒளியாய வெளி அடர்ந்து — நிறைந்த வொளியாய வானத்தில் அடர்ந்து,—வளி தொடர்ந்து — காற்றோடு தொடர்ந்து,—ஒள்ளொளி படர்ந்து — அழகிய அக்கினியோடு சென்று,—தெளிநீர்ப்புக்கு — தெளிந்த நீரினகட் புகுந்து,—நீங்கி — அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி,—விளையாட்டயர்ந்து தணிகையமா பெருவாழ்வை — திருவிளையாடல்செய்து தணிகைக்கண் வீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளை,—நினைந்து வாழ்வாம் — தியானித்து வாழ்வாம். எ—று

உரிமை — முன்னின்ற உரிமை. முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையால் விழிபயந்தஞான்றென்னப்பட்டது. பர்மாவிழிப்பயந்தஞான்றென்பது பாடமாயின், சிவபிரான் திருக்கண்ணாலீன்றருளிய வந்நாளிலென வுரைக்க. வாழ்வையுடையபொருள் வாழ்வென்றுபசரிக்கப்பட்டது. எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராயிருத்தலின் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணங் கொடுத்துப் பெருவாழ்வென்னப்பட்டது. தெளிநீர் — கங்கையும் சரவணவாவியும். (ச)

தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை.

இறைக்கித்தசூர்முதலையிறுப்பவரனேயிளையோனானவாறறுன
முறைக்கித்தவிருசுடரேமுகத்துவிழியெனத்தெரிக்குமுறைமையேய்ப்ப
நறைக்கித்தமலர்க்கழுநீர் நளினமவன்விழியருகுநலக்கவேந்தி
நிறைக்கித்தவுளத்தொடிடம்வலமமர்ந்தமாதர்பதந்நினைத்தல்செய்வாம்.

(இ—ள்) இறைக்கித்த சூர்முதலை இறுப்ப — இறைத்தொழிலில் மேம்பட்ட சூரனாகிய முதல்வனைச் சங்கரித்தற்கு,—அரனே இளையோன் ஆனவாற்றால் — சிவபெருமானே முருகக்கடவுளாய வந்ததன்மையால்,—முறைக்கித்த இருசுடரே முகத்து விழியெனத் தெரிக்கும் முறைமை ஏய்ப்ப — முறையினால் மிக்க சூரிய சந்திரர்களாகிய இருசுடருமே இவருடைய முகத்தினகணுள்ள திருக்கண்களென்று தெரிவிக்கும் முறைமையைப் போல,—நறைக்கித்த கழுநீர்மலர் நளினமலர் — தேன்மிகுந்த செங்கழுநீர் மலரையும் வெண்டாமரை மலரையும்,—அவன் விழியருகு நலக்க ஏந்தி — அவருடைய நயனத்தருகில் நன்மை பெற ஏந்தி,—நிறைக்கித்த உளத்தொடு — (பதிவிரதாதருமமாகிய) நிறைக்கித்த உள்ளத்தோடு,—இடம் வலம் அமர்ந்த மாதர் பதம் நினைத்தல்செய்வாம் — அவருடைய இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் அமர்ந்தருளிய தெய்வயானை வள்ளியம்மையென்னும் இரு மாதருடைய பாதங்களைத் தியானிப்பாம். எ—று

ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. மலர் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. உவமையால் நளினம் வெண்டாமரையென்றும் இடமும் வலமுமென்னும் முறைமைகள் தொக்கன. சிவபிரானே முருகக்கடவுளாய வந்தது "ஈதிலாதமாபரமனே குழவியினுருவாய் ஆறுமாமுகங்கொண்டவதரித்தான்" என்பதனாலறிக. நிறை — நெஞ்சைக் கற்பின்வழி நிறுத்தல்.

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

கள்ளிக்கத்தளித்தமலர்த்தலைச்சேக்குங்கடவுளரண்ணமுதலவரோ
ருள்ளுகந்தழும்பமலர்ப்பதமமைத்திட்டெல்லாந்தழும்பவேதநிரத்தின
வள்ளலங்கமலத்தனிக்கீர்மமைத்தவரத்தனைக்கறைவெண்கதிர்கால
வெள்ளியங்கைலைகாவல்பூண்டருளுமவீரனைவாக்கழலபணிவாம்.

(இ-ள்.) கள் அகம் தளித்த மலர்த்தலைச் சேக்கும் கடவுள் நாரணன் முதல - தேன் ஊறி உண்ணின்று துளித்தலையுடைய தாமரை மலரினகட்டடங்கும் நான்முகக்கடவுள் நாரணக்கடவுள் முதலிய,—வானோர் உள்ளகம் தழும்ப - தேவர்களுடைய உள்ளங்கள் தழும்பேற,—மலர்ப்பதம் அமைத்திட்டு - மலர்போலுந் திருவடிகளையமையச்செய்து,—உடலெலாம் தழும்ப - அவர்கள் உடலம் முழுதுந் தழும்பேற,—திண் - வலிய,—வள்ளல் அங்கமலம் தனிக்கர வேத்திரம் அமைத்த வரதனை - வள்ளற்றன்மைபொருந்திய அழகிய தாமரை மலரை நிகர்த்த ஒப்பற்ற திருக்கரத்திற்றாங்கிய பிரம்பை யமையச்செய்த மேலானவரை,—சுற்றை வெண்கதிர்கால் - கூட்டமான வெள்ளொளி வீசாநின்ற,—வெள்ளி அம் கயிலை காவல் பூண்டருளும் வீரனை - வெள்ளியங்கைலாயகிரியைக் காக்குந் தொழில்பூண்டருளும் வீரராகிய திருநந்திதேவரை,—வார்கழல் பணிவாம் - நெடிய திருவடிகளினைக்கண் வணங்குவாம். எ-று.

சாம்பவிதீக்கையாகிய திருவடி தீக்கைசெய்தமையால், உள்ளகந்தழும்ப மலர்ப்பத மமைத்திட்டென்றும், பிரம்பாலடித்து நிறைபெறச்செய்தலால், உடலெலாந் தழும்பக்கர வேத்திரமமைத்த வரதனை என்றுங் கூறினார். கரவேத்திரமமைத்தல்—பரிசதீக்கையெனினுமாம். முதலையுற்ற சினையைக் கண்ணுறுமென்பதோத்தாகலின் கழலினைக்கண் என்றுரைக்கப்பட்டது. வேண்டுவார் வேண்டியதீதலினாலே வள்ளலங்கமலத் தனிக்கர மென்றார். சேர்தல்—இருத்தல். இது மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

நவவீரர்.

வேறு.

ஈரவான்மதிமிலைச்சியபொலஞ்சடையிறைவனாருள்கூரக்
காரவாவியகுழலுமைநூபுரக்கதிர்மணியிடைத்தோற்று
நாரவாவியினறுமலர்க்காவிநேர்நயனமாதர்களீன்ற
வீரவாகுவைமுதலியவீரர்தம்விரைமலர்ப்பதம்போற்றி.

(இ-ள்) ஈரம் வால் மதி மிலைச்சிய பொலம் சடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வெளிய ஞானசந்திரகலையைத் தரித்த பொன்போன்ற சடையையுடைய,—இறைவனார் அருள் கூர - பரமசிவனுடைய திருவருள் மிகுதலினால்,—கார் அவாவிய குழல் உமை - மேகமும் அவாவத்தக்க கூந்தலையுடைய உமையம்மையினது,—நூபுரம் கதிர் மணி இடை தோற்றும் - சிலம்பிற்பொருந்திய ஒளியையுடைய நவமணிகளினின்றுந் தோற்றிய,—நாரம் வாவியின் நறும் காவிமலர் நேர் - நீரையுடைய வாவிக்கட்பூத்த நறுமையாகிய குவளைமலரைநிகர்த்த,—நயனம் மாதர்கள் ஈன்ற - கண்களையுடைய நவசத்திகளும் ஈன்றருளிய,—வீரவாகுவை முதலிய - வீரவாகுவை முதலாகவுடைய,—வீரர் விரை மலர்ப்பதம் போற்றி - ஒன்பதுவீரர்களுடைய வாசனைபொருந்திய மலரையொத்த திருவடிகளும் நம்மாற் றுதிக்கப்படுவன. எ-று.

தம் - சாரியை. பொன்சடை - பொலஞ்சடையென ஈறுகெட்டு லகர உயிர்மெய்யும் மகரவொற்றும் பெற்றது. "பொன்னென்கிளவி யீறுகெட முறையின் முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரஞ் செய்யுண் மருங்கிற்றொடரியலான" என்பதோத்தாகலின். இறைவனார் உயர்த்தற்கண் ஆர்விகுதிபெற்றது. ஆருளெனப் பிரித்துப் பொருள்கூறுவாருமுளர். தெளிவுபற்றிக் காரவாவியவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னோர்

கடவுள்வாழ்த்து.

ஞான்று சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றுந் தோன்றும் தீப்பொறிகட்கஞ்சியோடிய உமையம்மையினுடைய சிலம்பினின்று முதிர்ந்த நவமணிகளிலும் சிவாஞ்ஞையினால் அவ்வம்மையினுடைய சாயைதோன்ற நவசத்திகளுந் தோன்றிச் சிவபிரானிடத் திச்சையுற்றுக் கருப்பமடைந்து வீரவாகுமுதலிய வீரர்களை யீன்றாரென்பது புராணக்கதை.

சமயகுரவர்.

வேறு.

முன்னாளுந்துளைக்கரத்தோன்முருகவேள்பிடித்தெழுந்துமொய்ம்பிற்றாவப்
பின்னாளுங்கதிர்ச்சடிலப்பிஞ்ஞகனாரடித்தொண்டின்பெருக்கவீறு
பொன்னாலும்பெண்ணாலுமறிவுறுத்திவ்வுலகினிடைப்பொன்றியாண்ட
வந்நால்வர்பதகமலமகந்தழீஇப்புகழ்ந்திறைஞ்சியரந்தைதீர்வாம்.

(இ—ள்) முன் நாளும் துளைக்கரத்தோன் முருகவேள் – முற்பக்கத்திற் றூங்காநின்ற துதிக்கையையுடைய விநாயகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும்,—பிடித்து எழுந்து மொய்ம்பில் தாவ – பிடித்தெழுந்து புயங்களிற் றாவும்படி,—பின் நாளும் கதிர்ச் சடிலப் பிஞ்ஞகனார் – பின்னே தூங்கும் ஒளிபொருந்திய சடையையுடைய சிவபிரானது,—அடித்தொண்டின் பெருக்க வீறு – திருவடித்தொண்டினது பெருக்கப் பெருமையை,—பொன்னாலும் பெண்ணாலும் அறிவுறுத்து – பொன்னினாலும் பெண்ணினாலும் அறிவுறுத்தி,—இவ்வுலகில் இடர் பொன்றி ஆண்ட – இவ்வுலகத்துள்ளாருடைய இடரை யழித்தாண்டருளிய,—அந் நால்வர் பதகமலம் – அந்நாயன்மார் நால்வருடைய பாதத்தாமரைகளையும்,—அகம் தழீஇ புகழ்ந்து இறைஞ்சி – மனத்திற் றியானித்துத் துதித்து வணங்கி,—அரந்தை தீர்வாம் – துயரத்தினின்று நீங்குவாம். எ—று.

பொன்றுவித்தென்பதின் பிறவினைப்பொருளையுணர்த்தும் விகுதி தொக்குப் பொன்றியென நின்றது. தாவப்பின்னாளுமென்பதற்கு, தாவுதலின்றிப் பின்னே யாடுமெனவுரைத்தலுமொன்று. தமது திருத்தொண்டின் பெருமையாலாகிய வற்புதத்தைக் கண்டோர் சிவனே முதற்கடவுளெனக்கொண்டு வழிபட்டுய்வதுறுதியாதலின், இவ்வுலகினிடைப்பொன்றியாண்டவந்நால்வரென்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், என்புபெண்ணாக்குதல், பொற்கிழிபெறல், என்னுமிவற்றானும், திருநாவுக்கரசுநாயனார், படிக்காசுபெறல், உழைவாரப்பணியிலகப்பட்ட பொன்னைத் திருக்குளத்தெறிதல், தம்மை மயக்கும்படி இந்திரனேவப்பட்ட தேவதாசிகளுடைய லீலாவிநோதங்கட் குள்ளங்கொடாமையென்னுமிவற்றானும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தல், பாண்டியன் குதிரைகொள்ளக் கொடுத்த பொன்னை விருப்பின்றி யிறைவன்றிருவடிக்கீழ் விடுதல், என்னுமிவற்றானும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருமுதுகுன்றரிடம் பெற்ற பொன்னை மணிமுத்தாநதியில்விட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலெடுத்தல், பரவையாரிடத் திறைவனைத் தூதுவிடுதல், வனப்பகை சிங்கடியென்னும் பெண்களில் விருப்பின்றி யவர்க்கப்பனாதல், என்னுமிவற்றானும் தெரிவித்தமையால் திருத்தொண்டின் பெருக்கவீறு பொன்னாலும் பெண்ணாலுமறிவுறுத் திவ்வுலகினிடைப்பொன்றியாண்டவந்நால்வரென்றார். அகரம்—பண்டறிசுட்டு.

சண்டேசுரர்.

வேறு

புண்ணியம் பாதகமாகப் போற்றிய
வண்ணலைத் தக்கனூர்த்து ணிய
புண்ணியம் பாதகமாகப் போற்றிய
அண்ணல்தண்டி தன்னடிகள் போற்றுவாம்.

(இ-ள்) புண்ணியம் பாதகம் ஆகப் போற்றிய — தான் செய்யும் புண்ணியமா[illegible] யாகம் பாதகமாகப் படி செய்துகொண்ட, — அண்ணல் தக்கனார் அத்து [illegible]ணிய — [illegible] தக்கனார் [illegible] போனும்படி, — பாதகம் புண்ணியம் ஆகப் போற்றிய — (தந்தையை வெட்டிய) பாதகம் புண்ணியமாகும்படி செய்தருளிய, — அண்ணல் தண்டிகளை [illegible] அடிகள் போற்றுவாம் — பெருமையிற் சிறந்த சண்டேசுர நாயனாருடைய அழகிய திருவடிகளைத் துதிப்பாம். எ-று

உமாசாரிதை தக்கனார் இகழ்ச்சக்குறிப்பு. தான் செய்த புண்ணியம் பாவமாயினும் அவர் செய்த பாதகம் புண்ணியமாதலும் சிவனடிகளை யின்மையாலும் உண்மையாலும் [illegible] வானென்றுவென் காரணமின், அண்ணல் தக்கனார் தத்துணியவென்றார். அது "[illegible] சிவனடிக்கே செய்யும் பாவமும் அறமதாகும் பரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவமாம் [illegible] செய்தமாவேள்வி தீமையாகி நரிநின்ற பாலன் செய்த பாதகம் [illegible]" என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுணர்க. (௯)

திருத்தொண்டர்.

வேறு

பாயவாருயிர் முழுவதும் பசுபதியடிமை
யாயவெவ்வகைப்பொருள்களும் அவனுடைப் பொருள்கள்
மேயவிவ்வணமலதுவேறின்றென வுணர்ந்த
தூயமெய்த்தவர் தடியவர் துணையடி தொழுவாம்.

(இ-ள்) பாய ஆர் உயிர் முழுவதும் பசுபதி அடிமை — நிறைந்த ஆன்மவர்க்கமெல்லாம் சிவனுடைய அடிமைப்பொருளாகும், — ஆய எவ்வகைப் பொருள்களும் அவனுடைய பொருள்கள் — (மாயையினின்றும்) தோன்றிய எவ்வகைப்பட்ட பொருளும் அவருடைய உடைமைப்பொருள்களாகும், — மேய இவ்வணம் அலது வேறு இன்று என உணர்ந்த — மேற்கூறிய இத்தன்மையன்றி (அவருக்கு) வேறாயவொருபொருளுமின்றென்றுமுண்மையையுணர்ந்த, — தூய மெய்த் தவர் தது அடியவர் துணை அடி தொழுவாம் — சுத்தமாகிய மெய்த்தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களது துணையடிகளை வணங்குவாம் எ-று

பசுபதியென்னும் பெயரானும் அடிமைத்தன்மை வலியுறுத்தியவாறு. விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என ஆன்மாக்கள் மூவகைப்படுதலின் முழுதுமென்றார். மேவியவென்னும் பெயரெச்சம் மேயவென விகாரப்பட்டது. (௧௦)

கடவுள்வாழ்த்து.

ஆசாரிய பரம்பரை.

வேறு

அருள்வளர்நந்திமேதகைவிளக்கியருள்சிவஞானபோதத்தைத்
தெருள்வளர்தமிழ்ச்செய்தளித்தமெய்கண்டதேவனற்சந்ததிவிளங்க
வருமொருதுறைசைத்திருநகர்நமச்சிவாயதேசிகனெனும்பிரந்தக்
குருபரன்வழிவந்தருணனிகொழிக்குங்குரவர்கள்பலரையுந்துதிப்பாம்.

(இ—ள்.) அருள் வளர் நந்தி மேதகை — கருணை வளர்கின்ற நந்திதேவரென்னும் மேன்மையுடையோர்,—விளக்கி அருள் சிவஞானபோதத்தை — (தம்மாணாக்கராகிய சனற்குமாரமுனிவருக்கு விளங்க) விளக்கியருளிய சிவஞானபோதநூலை,—தெருள் வளர் தமிழ்ச் செய்தளித்த — மெய்யுணர்வு வளர்தற் கேதுவாய தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்தருளிய,—மெய்கண்டதேவன் நல் சந்ததி விளங்க — மெய்கண்டதேவருடைய நல்ல பரம்பரை விளங்கும்படி,—ஒரு துறைசைத் திருநகர் வரும் — ஒப்பற்ற துறைசைத் திருநகரில் (ஆசாரியராக) எழுந்தருளிய,—நமச்சிவாயதேசிகனெனும் — நமச்சிவாய தேசிகரையும்,—இந்தக் குருபரன் வழிவந்து — இந்த நமச்சிவாய தேசிகர்க்குப் பின் அந்தச் சந்தானத்தில் வந்து,—அருள் நனி கொழிக்கும் குரவர்கள் பலரையுந் துதிப்பாம் — திருவருளை மிகவுஞ் செய்தருளும் குரவர் பலரையும் துதிசெய்வாம். எ—று.

சிவபெருமானிடத்து உபதேசம்பெற்ற நந்திதேவரென்பார் அருள்வளர்நந்திமேதகையெனவும், சிவபிரான்முதல் பரஞ்சோதிமுனிவரீறாகிய நால்வரும் வடமொழியானுணர்த்த உணர்ந்தனரென்பார் நந்தி விளக்கியருள் சிவஞானபோதமெனவும், மெய்கண்டதேவரே யதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனரென்பார் தெருள்வளர்தமிழ்ச்செய்தளித்தமெய்கண்டதேவனெனவுங் கூறினார். சந்தானபரம்பரை "தேவர்பிரான்வளர்கயிலைக்காவல்பூண்டதிருநந்திவாகனத்தோர்செல்வர்பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனிகளடிசேர்பரஞ்சோதிமாமுனிவர்பயிலார்வெண்ணெய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிறலார்மாறா விரவுபுகழருணந்திவிறலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தரிவர்சந்தானத்தே மையாளுந்தன்மையோரே" என்பது முதலியவற்றானறிக. மேதகையென்பதில் வினைமுதற்பொருளுணர்த்து மிகரவிகுதிபுணர்ந்து கெட்டது. சிவஞானபோதம் என்பது ஆகுபெயராய் அதனையுணர்த்துந் நூலுக்காயிற்று. ஐயுருபு நிற்றற்குரியவிடத்து ஒடுவுருபு நின்றது. நமச்சிவாயதேசிகனெனும் குரவர்கள் பலரையுமெனினுமமையும். மேதகை- அன்மொழித்தொகையென்பாருமுளர். (கக)

அவையடக்கம்.

கருவிகளனைத்துமென்னுட் கலந்துநின்றியக்காநிற்
றொருவனையன்றியான்வேறுற்றதின்மையாலே
மருவுமென்பாடற்குற்றம்பொறுமெனமதிக்கநாணித்
திருவமர்கல்விசான்றோர்திறத்தொன்றுஞ்செப்பிலேனும்.

(இ-ள்.) என் உள் கலந்து நின்று — என்னுள்ளே (புந்தரான்மாவாய்) வியா பித்துநின்று — கருவிகள் அனைத்தும் இயக்கா நிற்கும் — கருவிகளையெல்லாம் தொ ழிற்படுத்துநின்ற — ஒருவனை அன்றி யான் வேறு உற்றதல் இன்மையாலே — (சே னாறிய) முதல்வனை யன்றி யான் வேறொரு தொழிலைச்செய்தல் முடியாமையினு ல் — என் பாடல் மருவும் குற்றம் பொறும் என — என்னுடைய இந்தப்பாடலிற் பொருந்துங் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லற்கும் — மதிக்க நாணி — அங்ஙன ம் நினைத்தற்கும் நாணமுற்று — திரு அமர் கல்வி சான்றோர் திறத்து — அழகமைந்த கல்வியினால் மாட்சிமைப்பட்டோரிடத்து — ஒன்றும் செப்பிலேன் — ஒன்றுஞ் சொல்லா தொழிந்தேன். எ—று.

கருவிகளாவன ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம், என்னும் அகக்கரு வி முப்பத்தாறும், நால்வகை வாக்குமுதலிய புறக்கருவிகளுமாகுமாம். என்னுட் கலந்து நிறைவனைமாத்திரத்தால் அமையாது யானறிதற்குக் காரணமாய கருவிகளினுங் கலந்து அவ ற்றையுந் தொழிற்படுத்தும் முதல்வனதுசெயலேயன்றி என்செயலன்றென்பார் ஒருவனை யன்றியென்வும், என்பாடல் என்று கூறின் அறிவுடையோர்க்கு நகையாமென்பார் பொ றுமெனமதிக்கவென்றும், குணவசப்பட்டு எவற்றையும் யானசெய்தேன் செய்கின்றே ன் செய்வேன் எனபீர இதற்குமாத்திர மியனமை கூறுவதெனனென வாசங்கைநிகழுமா கலின ஒன்றுஞ்செப்பிலேனும் எனறுங்கூறினர். எனவும், மதிக்கவும் என் னும் எண்ணும் மைகள தொக்கன. ஒருவன் என்றூ சேதனனென்றறிவித்தற்கு. எனவெனபது சொல் லெச்சம். (க)

பசுகரணங்களெல்லாம்பதிகரணங்களாக
வசிபெறுமடியார்க்காயின்மன்னியவொருமைதன்னு
[illegible]மற்றவரின்ன்றோர்க்கென்னுரையோம்புகெனனக்
கசிவுறும்மனதினேனுங்கட்டுரைப்பதுமாண்பன்றே.

(இ-ள்.) பசு கரணங்கள் எல்லாம் — பசுவுக்குரிய மனமுதலிய கரணங்கள் முழு தும் — பதி கரணங்களாக — (சிவத்துக்குரிய) பதிகரணங்களாக — வசி பெறும் அடியார் க்கு ஆயின் — வசிக்கப்படுதல் பெற்ற அடியவர்கட்காயின், — மன்னிய ஒருமைதன்னும் இ ருமை — (சிவத்தோ)டிரண்டற வொற்றுமையுடைமையால் (என்பாடற் குற்றத்தைப் பொ றுமினென்றுரைத்தல்) பொருந்தும் — அவரின் — அவ்வடியார் கூறுதல்போலன்றி — ஆன் றோர்க்கு — அமைந்தோர்க்கு — கசிவு உறும் மனத்தினேனும் — அன்புற்ற மனமுடையே னாகிய யானும் — என் உரை ஓம்புக என்னக் கட்டுரைப்பது — என்னுடைய பாடலிற் குற்றத்தைப் பொறுமினென்று உறுதிபட மொழிதல் — மாண்பு அன்று — மாட்சிமை யன்று. எ—று.

அநுபந்தம்.

மைந்தன் வழிபெனு விகாரமாயிற்று. வழிபெறுமென்பதற்கு முத்தியுஞ்சாட்சரோபதேசம் பெற்றவர்க்கெனவுரைப்பதுமொன்று. இன்னுமொன்று, எல்லாமென்றார் தத்துவமூர்த்தம் செயலீரனவெல்லாம் சிவமயமாமெனபதறிவித்தற்கு. புகரணங்களெல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற அடியார்கள் தம்மையொத்த அடியார்களை நோக்கி ஒற்றுமையடைமையால் என்னுரையோம்புகவென்று கூறுதல் தகும்; கவிஞர்தேனுமிய யான் புகரணங்களெல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெறற் ஆன்றோரைநோக்கி அவ்வாறுரைப்பது பண்பன்றென்று அவருயர்வும் தமதுதாழ்வுந் தோன்றக் கூறியதெனவுணர்க. இது றவிவ்வாறன்றி மேற்செய்யுளில் கூறியதற்கு விடையாக பசுகரணங்களெல்லாம்பதிகரணங்களாக வழிபெறுமடியார்க்காயின் என்பாட்டுக்குற்றத்தையு பொறுமினெனவுரைத்தற்கும்; அவரின் வேறாகிய கல்வியறிவாண்மைமாந்தோர்க்கு என்னுரையோம்புகவெனவு கவிஞர்மனத்தின்கண் கட்டுரைப்பது மாண்பார்க்குமெனவுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு அன்றும ஏயும அசை. அவையடக்கத்திற்கு மேற்செய்யுளோடு தொடர்புடைத்தலயல்லைமையானும், அவர்கருணைநோக்கென கூறைவிட்பொருட்கு இடையினமையாலும், அவ்வுரை யமையாதென்க. (உ)

முதுக்குறைவுடையோர்நிற்பமுழங்குதன்காதையென்னல்
விதுக்குறைமுடியோனமைந்தன்விரிந்தசெந்தமிழ்ச்சொல்லாகப
புதுக்குபுகேட்குமாரவமபாக்கைபுனசிறார்கை
மதுக்குலாந்தொடையன்மார்பர்வைத்தவாய்க்கவாதல்போலாம்.

(இ—ள்.) விதுக்குறை முடியோன மைந்தன் — மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் மைந்தராகிய வமுருகக்கடவுள்,—முழுங்கு தன் காதை — (வடமொழியில்) முழங்காநின்ற தமது சரித்திரத்தை,—முதுக்குறைவு உடையோர் நிற்ப — (பேசுதற்ககுரிகாரிகளாகிய) பேரறிவுடையோர் இருக்கவும் (அவரை விட்டு),—என்னல் — (அறிவிலனாகிய) வெனனால்,—விரிந்த செந்தமிழ்ச் சொல்லாகப் புதுக்குபு — விளங்குகின்ற செந்தமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குவித்து,—கேட்கும் ஆரவம் — கேட்டற்க ணுண்டாகிய விருப்பமானது,—மதுக்குலாம் தொடையல் மார்பர் — தேனவிரியும் மாலையணிந்த மார்பையுடைய தந்தையர்,—புன சிறார் கை பாகு அடை வைத்து — புலவிய குழந்தைகளுடைய கையிடத்துப் பாக்குவெற்றிலையை வைத்து,—வாய்க்கு அவாதல் போலாம் — தம்வாயினுற கவரும விருப்பத்தை நிகாக்கும். எ—று.

ஆரவம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. செந்தமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபு என்பதனால் இதற்கு முதனூல் வடநூல் என்பது பெறப்பட்டது. கேட்குமாரவம் வழிநூலதவிளைப்பு என்பதுபோல நின்றது. நிறபவும் என்னும் எச்சவும்மையும், புதுக்குவித்து என்பதும் விவக்குதியும் தொக்கன. புன்மை ஈனைமழலைமையைவிளக்கும் பிறவினையுணர்த்தும் விவக்குதியும் தொக்கன. அணிதற்குரிய மூழுச்சந்திரனை விடுத்துத் தமமிடத் தைக்கலம்புகக பாதி இனைறும். அணிதற்குரிய மூழுச்சந்திரனை யணிந்த சிவகுமாரராதலினால், சொல்லுதற்குரிய அறிவுடையோரிருக்கவும் அவரை விடுத்துச் சிறியேனாகியவென்னால் தமிழ்மொழிகேட்க விரும்பினாரெனபார் "விதுக்குறைமுடியோனமைந்தனவிளங்குசெந்தமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபுகேட்டார்" எனறும், இதுவும் என்னும் பாடப்பட்டதின்று; அவர்அருளசொன்டே பாடியதெனவும், இதுவும் என்னும் பாட்டல்லதன்று; அவ்வருளசொண்டே பாடியதே ன்பார் பாக்கைபுனசிறார்கைவைத்தவாய்க்கவாதல்போலாமெனறும் கூறினார். இவை [illegible] (௩)

திருவிருத்தம்
—

திருநாட்டுப்படலம்

வட்டவாய்க்கமலத்தண்ணன்மணிமுடிதுளங்கவோச்சிக்
குட்டியகுமரப்புத்தேள்குலாவியதணிகைக்குன்ற
மட்டொளிமணியின்மோலியணிந்தெனத்தன்பாற்கொண்ட
முட்டறுபாலிநாடுமுச்சகத்துயர்ந்ததொன்றே.

(இ-ள்.) வட்டம் வாய்க் கமலத்து — வட்டம் பொருந்திய வாயையுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் — அண்ணல் மணி முடி துளங்க — நான்முகக்கடவுளுடைய அழகிய முடிகள் குலுங்கும்படி — ஓச்சிக் குட்டிய — (திருக்கரத்தை) நீட்டிக் குட்டியருளிய — குமரப் புத்தேள் குலாவிய தணிகைக் குன்றம் — குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளிய தணிகை மலையை — அட்டு ஒளி மணியின் மோலி அணிந்தென — யாவரும் மதிக்கத்தக்க ஒளியையுடைய இரத்தின முடியைத் தரித்தாற்போல — தன்பால் கொண்ட — தன்னிடத்திலே கொண்டிருக்கின்ற — முட்டு அறு பாலிநாடு — வழுவற்ற பாலிநாடானது — முச்சகத்து உயர்ந்தது ஒன்றே — மூவுலகினும் மேம்பட்ட ஒரு நாடேயாம். எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. முட்டு — குற்றமெனினுமாம். கமலம் ஆகுபெயராகாத பெயரேசமுற்றது. ஒன்று ஆகுபெயர். பாலிநாடு உருபும் பயனுந் தொக்கவேற்றுமைத்தொகை. தணிகைக்குன்று பிரமனாற் படைக்கப்பட்டதன்று தாமே படைத்துக்கொண்டாரெனப் பதத்திவிருத்தற்கு, கமலத்தண்ணன்மணிமுடிதுளங்கவோச்சிக்குட்டியகுமரப்புத்தேள்குலாவியதணிகைக்குன்றைத்தன்பாற்கொண்டபாலிநாடுமுச்சகத்துயர்ந்ததொன்றே என்று கூறினார். இதுபிரிநிலையுயர்வுநவிற்சியணி. (௧)

அலங்கலில்போகமூட்டித்தொக்கனிற்றகாலை
யலங்கலில்லறத்தினாற்றலருங்கதியுமீயத்துப்
புலங்கெழுதன்பாற்போகம்புலர்த்தழிகெழுக்காக்கு
நலங்கெழுதுறக்கமின்னையாக்கதுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டை நாடு — இத்தொண்டைநாடானது — உயிரை — ஆன்மாக்களை — தொக்கான் — தன்னிடத்தே தோன்றிய நான்முதல் — அலங்கல் இல் போகம் ஊட்டி — அழிவில்லாத பலவகைப் போகங்களையும் அனுபவிப்பித்தலானும் — இறந்தகாலை — இறந்த காலத்து — அலங்கல் இல் அறத்தின் ஆற்றலால் — அசைவில்லாத சிவபுண்ணியவழியால் — அருங்கதி உய்த்து — அரிய முத்தியிலேயே விடுத்தலானும் — தன்பால் புலம் கெழு போகம் புலர்த்து — தன்னிடத்துப் புலன்களானுகரப்படும் போகங்கள் புலர்ந்து விட்டு — இழுக்கு ஆக்கும் நலம் கெழு துறக்கம் இன்னை — இழிவையுடைய நலம் பொருந்திய சுவர்க்கத்தினை — போக பூமியை — நக்கது — சிரித்தது. எ-று.

போகபூமி ஆரியவிருஞ்சம், * சம்பவிருஞ்சம், ஏமவிருஞ்சம், ஏமவிருஞ்சம், தேவகுருவும் உத்தரகுருவும் என்பன. புலர்த்தவென்னும் செய்வெச்சம் தொக்கது. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. இல்லறத்தின் முறையால் உயிரை மகிழ்ச்சி

முதலிய நிலை அடைவித்ததென்று பொருளுரைக்கின் உதாரணமுதலியன, அக்கநிக ளில் ஒன்றுபடாக்குதலானும், தனிமைக்கு விசேடமின்மையானும், அருமை யெனப்படு மினைப்பாலமையானும், அப்பொருளன்றென்க. இது நூழி புயர்வுநவிற்சியணி.

கோள்முறைபிறழ்ந்துமாரிகுளிர்பெயல்வறக்குமேனு
நாள்முறைதப்பாவண்ணநலந்தமணல்கூழ்தோறு
மூன்முறைப்புனல்வந்தோடியொலிநதிகுலத்தாலேனை
வின்முறைநாட்டையெல்லாமகிழ்ந்ததுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டைநாடு - தொண்டைநாடானது,—கோள் முறைபிறழ்ந்து - கோள்கள் முறைபிறழ்தலினால்,—மாரிக் குளிர் பெயல் வறக்குமேனும் - முகில்கள் குளிர்ந்த மழை வறக்குமாயினும்,—நலந்த மணல் அகழ்தோறும் - நெருங்கிய மணலைத் தோண்டும்பொழுதெல்லாம்,—நாள் முறை தப்பாவண்ணம் - அவரவர் முயற்சி முறை தவறாவண்ணம்,—ஊன் முறைப்புனல் வந்து ஓடும் ஒலி நதிகுலத்தால் - உண ணும் முறைமையையுடைய நீரானது ஊறிப்பெருகுகின்ற ஒலிபொருந்திய நதிக்குலத்தை யுடைமையால்,—வின்முறை ஏனை நாட்டை எல்லாம் கீழ்த்தது - வின்முறையையுடைய ஏனை நாடுகளையெல்லாம் கீழ்ப்படுத்தியது. எ-று.

நாள்முறைதப்புதல் - நீரில்லாமையால் பயிரின்றொழில் தவறுதல். ஊன்முறை ப்புனல் - உணவுக்கேதுவாகிய புனலெனினுமாம். கோள்முறை பிறழ்தல் - வெள்ளிமுதலிய கிரகங்கள் மழைக்கேதுவாகாத இராசிகளில் மாறுபட்டு நிற்றல். பிறழ என்பது பிறழ்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது. மழையில்லாக்காலத்துஞ் செய்த முயற்சியால் பயனின்மையின் ஏனைநாடுகளை வின்முறைநாடென்றார். கீழ்த்தல் - வளங்களாலவை கீழ்ப்படத் தான் மேற்படுதலாம். இது பிறிதின்நவிற்சியணி. (௩)

வருபுனல்வாய்ந்தவோங்கல்வல்லரணிருநீரெனும
பொருவில்பலவுறுப்பிறாகிப்பொங்கியசெல்வமேமம்
வெருவரும்பிணியின்மையின்பம்விளைவுநன்கணிந்துதாழ்வில்
திருவினார்தக்கோர்சாலச்செறிந்ததுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டைநாடு - தொண்டைநாடானது,—வருபுனல் - ஊறிவரும் அருவிப்புனலும்,—வாய்ந்த ஓங்கல் - வாய்ப்பாகிய மலையும்,—வல் அரண் - அழியாத நகரியும்,—இருநீர் - மேல் கீழ் நீரும்,—என்னும் பொருவு இல் பல உறுப்பிறாகி - என்று சொல்லப்படும் ஒப்பில்லாத பலவுறுப்பினையுடைத்தாகி,—பொங்கிய செல்வம் - மிகுந்த செல்வமும்,—ஏமம் - காவலும்,—வெருவரும் பிணியின்மை - அஞ்சத்தக்க பிணியின்மையும்,—இன்பம் - மகிழ்ச்சியும்,—விளைவு - பலவகைவிளைவும்,—நன்கு அணிந்து - ஆகிய நன்மைகளைப்பூண்டு,—தாழ்வு இல் திருவினார் தக்கோர் - ஒருதாழ்வுமில்லாத திருவினையுடைய மேன்மக்களும்,—சாலச் செறிந்தது - மிகவுஞ் செறிந்துறையப்பட்டது. எ-று.

அரண் - ஆகுபெயர். செறிந்தது என்பதில், செயப்பாட்டுவினையுணர்த்தும்படுவி குன்றிநின்றது. திருவினார் - பெயரெச்சமுற்று. மலைதனனிடத்து உள்ளபொருளைத் தருதலானும், மாரிக்காலத்திற் றுணுண்டநீரைக் கோடைக்காலத்திற் றருதலானும், வாய்ந்தவோங்கலென்றார். காவலெனவே அரசன்காவல், வாழ்வோர்காவல், அரண்காவல் முதலியனவும் அடங்கும். வெருவரு என்பது - கள்வர்முதலியோரால் அஞ்சமெனவு

ரைகளுள "புனையன்மைசெல்வம்விளைவின்படிமம் ஆணிபெண்பாட்டிற்கிழவர்க்கு" என்பதனோடு முரணுதலின் அஃதுரையன்மையறிக. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமணி. (௪)

மலிபெரும்பொருளாற்பெட்கும்வண்மையுநாடோறியாது
மெலிவுகவுதவும்வாய்ப்புமெலிகலாமெலிந்தகாலு
நலிதராவளனுமெல்லாநலிவுநீத்தாற்றவீண்டு
மொலிகெழுவிளையுளோடுமுடையதுதொண்டைநாடே.

(இ-ள்.) தொண்டைநாடே — தொண்டைநாடானது,— மலி பெரும் பொருளால் பெட்கும் வண்மையும்,— நிறைந்த பெரியபொருளுடைமையால் யாவரும் விரும்பத்தக்க புகழையும்,— யாதும் நாடாது மெலிவு உக உதவும் வாய்ப்பும் — ஒன்றையுமாராயாது வறுமையாளருடைய மெலிவுநீங்கக் கொடுக்குஞ் சொடைவாய்ப்பையும்,— மெலிகலா மெலிந்தகாலும் நலிதரா வளனும் — மெலிந்து யாசியாத மேன்மக்கள் வறுமையடைந்தபோதும் (அவ்வறுமை) அவரை நலியவொட்டாத வளங்களையும்,— எல்லா நலிவும் நீத்து ஆற்ற — எல்லாவருத்தங்களையும் நீக்கி யாற்றுதற்கேதுவாய,— ஈண்டும் ஒலிகெழு விளையுளோடும் — நெருங்குதழைவுபொருந்திய வயல்களோடும்,— உடையது — உடைத்தாயது. எ-று.

விளையுளென்பதற்கு விளைவிப்போரெனவுரைத்தார் பரிமேலழகரெனின், அவ்விடத்துக்கு, அவ்வாறுரைக்கவேண்டுதலின் உரைத்தாரலது' விளையுளென்பதற்கு அதுவே பொருளென்றுரைத்தாரல்லரென்பது "தள்ளாவிளையுள்" என்னுந் திருக்குறளுரையிற் காண்க. ஒலிகெழுவிளையுளென்பதற்கு வயலெனக் கூறுதலே சிறப்புடைத்தெனவுண ர்க. இதுவும் மேலையணி. (௫)

பல்குழூவேந்தலைக்கும்படர்கொலைக் குறும்புதீய
பல்குமுட்பகையுட்டறும்பகையுறுபசிதீராநோய
புலக்குறிதானுமின்றிப்பொறையொருங் குறுகாறருங்கி
நல்கிறைவேந்தர்க்குயர்க்குநலத்ததுதொண்டைநாடே

(இ-ள்) தொண்டை நாடு — தொண்டை நாடானது,— பல் குழூ — (சங்கேதவய்த்தான மாறுபட்டுக் கூடும்) பலகூட்டமும்,— வேந்து அலைக்கும் படர்கொலைக் குறும்பு — (அளவுவந்தால்) அரசனையலைக்கும் பரந்த கொலைவினைக்குறும்பரும்,— தீய பல்கும் உட்பகை — (உடனுறையாநின்றே) தீமைகள் பலவும் பொருந்தற்கேதுவான உட்பகைகளும்,— உறு பகை — எதிரேநின்றுவருந் தம்புறப்பகைகளும்,— உறு பசி — மிக்கபசியும்,— தீராநோய — (ஔடதாதிகளால்) தீராதநோய்களும் (ஆகிய இவைகள்),— புலக்குறிதானும் இன்றி — அணுகும் அடையாளமுமின்றி,— பொறை ஒருங்கு உறுகாறும் தாங்கி — (பிறநாடுகள் பொறாத) பாரமெல்லாம் ஒருங்கு வரினும் தாங்கி,— வேந்தர்க்கு நல்கு இறை — அரசர்க்குக் கொடுக்கு மிறைப்பொருளையும்,— உயர்க்கும் [illegible] (குறை யாது) கொடுக்கும் நலத்தையுடையது. எ-று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியுஞ் சமயம்பற்றியும் பலர்க்குள்ளதாமொருமை. [illegible] மக்கள் விலங்கு முதலியன. தாமகுத்தாவது அவைகள் அரசன் கோல்[illegible] [illegible]யினையுடையாருமாய், பலராய்கிருத்தலாகத் தன்னிடத்துள்ளவர் [illegible]

போர். இன்றி நியமச்செயல் ... தொகை. நல்லிதழ் ... வேண்டு மென்று ... இல்லாள் ... குடிகளுக்கு ... காலம் வாதழிந்தாம் நினைத்த நிலைமைகள் ... ஏசெயிதனால் நியமசல்கும் ... என்றார். புல்குறி – புல்லுதற்கேதுவானகுறி. மனமொழிமெய்கள் ... புல்குறிதானுமின்றியென்றார். வாழுவாரது நலம நாட்டின்மேலேற்றப்பட்டது. இது தொடர்புயர்புகவிற்சியணி. (௬)

கறைநெடுகளத்தெம்மணணலகரைநதயலலாகமததின
முறைநெறியொழுககிளெடுமுடிவிலபலலறமுமினப
நிறையுமவிமமிதமுமெனனுநீககமிலலணிகளெலலா
மிறைவியாலணியபபடடதிலஙகுதணடைநாடு.

(இ—ள்) இலஙகு தணடைநாடு – விளககமபொருநதிய தொணடைநாடானது —கறைநெடு களததுஎம அணணல கரைநத – நஞசணியுந திருமிடறறையுடைய எமது கடவுளாகிய பரமசிவன திருவாயமலாநதருளிய,—பல ஆகமததின முறை நெறி ஒழுககிலொடு – பல சிவாகமஙகளாறகூறபபடட முறைநெறியையுடைய ஒழுககததிலொடு,— முடிவு இல பல அறமுமு – எலலையறற பலவகைஅறஙகளுமு,—இனப நிறையுமு – இனப மகளின நிறைவுமு,—விமமிதமுமு – அதிசயமுமு,—எனனுமு நீககமு இல அணிகளெலலாமு – எனறு சொலலபபடட நீககமிலலாத இவவணிகளமுழுதையுமு,—இறைவியால அணியபபடடது – காமாடசியமமையால அணியபபடடுளளது. எ-று.

தணடைநாடு லரசியறறிய நாடாதலிற தணடைநாடெனனபபடடது. அறம வேதஙகளிற கூறபபடடனவேனுமு ஆகமஙகளோடு பொருநதாதனவறறை யொழிததுப பெருகிஙனவறறைச செயதாரெனபாா ஆகமததின முறைநெறியொழுககிலொடு கூடிய முடிவிலபலலறமெனறார. ஆகமததின முறைநெறியொழுககுச சரிதையாதிய நாறபாதஙகளுமாம. காமாடசியமமை முபபததிரணடறஙகளையுஞ சிவானுககிரகததால ஈணடிருநதே யியறறினாளாகலின இறைவியாலணியபபடடது எனறார. இது உயாவுநவிறசியணி. (எ)

மானறவல்வினைகாலசெகுமவளஙகெழுதொணடைநாடு
சானறவருடைததெனறு துநதகு மொழிககதிரானமறறை
யானறசிரட்டினசீர்ததியெனனுமிளெனிமையாபப
வானறசெமபருதியாயதனையதணடகனனுடு.

(இ—ள்.) அனைய நல் தணடகநாடு – அததனமைபொருநதிய நலல தொணடைநாடானது,—மானற வலவினை காலசெகுமு – மயககததைசசெயயுமு வலிய வினைகளை ... செழு தொணடைநாடு – வளஙகளநிறைநத தொணடைநாடானது – சானறவர் உடைதது எனறு ஓதுமு தகுமு மொழிககதிரால – சானறவருடைததெனறு ... கிரணததால,—சீர் எனற – சிறப்புபபொருநதிய ... நாட்டின் சீர்ததி என்னுமு மினெனிமை யாபப – மறறையநாடுகளின கீர்ததியெ ... அகனற செம பரிதி ஆயது – அதனை ... எ-று.

[illegible] தென்றேனும் தருமொழி, "தென்னீர்வயற்றொண்டைநன்னாடு சான்றோருடைத்து" என்னும் ஔவையார்கூற்றானுமுணர்க. மயக்கஞ்செய்யும் அவித்தைமுதலிய மாசுக்களில்லா ரா. சிராப்பட்டணத்திலுள்ள கீர்த்தியாகிய பெருமையமைந்தாள் குறியருமிரு நதென்க் கூட்டுக.

கொடைப்புகழ்க்கவயம்போர்த்துக்கூர்றப்படைகளேந்தி
விடைப்பருவேழம்பொற்றேர்விரைசெலற்பரியாள்வாய்மை
படைப்பருஞ்சீலஞ்சேனைப்பத்திமையாகப்பாய்த்திக்
கடைப்படுபாவத்தெவ்வைக்கடந்ததத்தொல்லைநாடு.

(இ—ள்) தொல்லை அந்நாடு — பழைய அத்தொண்டைநாடானது,— கொடைப் புகழ்க் கவயம் போர்த்து — கொடைப்புகழாகிய கவசத்தைப் போர்த்து,— கூர் அறப்படைகளை ஏந்தி — கூரிய அறமாகிய படைகளை ஏந்தி,— விடைப்பு அரு வேழம் பொன்தேர் விரைசெலல் பரி ஆள் — பெருங்கோபத்தையுடைய யானை அழகிய தேர் விரைந்தசெலவையுடைய குதிரை காலாள்,— வாய்மை படைப்பு அருஞ்சீலம் சேனைப் பத்திமை ஆகப்பாய்த்தி — (முறையே) உண்மையும் செய்தற்கரிய ஒழுக்கமும் விரதமும் பத்தியும் எனும் இவைகளாகப் பரப்பி,— கடைப்படு பாவத்தெவ்வைக் கடந்தது — இழிப்பட்ட பாவமாகிய பகையை வென்றது, எ—று.

விடைப்பருவேழம் வெல்லுதற்கரிய யானையெனினும் பொருந்தும். புகழ் பிறவாற்றானும் உளவேனும் இதுபோற் சிறந்தன்மையிற் கொடைப்புகழ்க்கவயம் என்றார். "ஈதலிசைபடவாழ்தலென்றார்" தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும். மழுங்காது வெல்லுந்தன்மை யுண்மையிற் கூர்அறப்படைகளை ஏந்தி என்றார். போர்புரியச்செல வோர்க்கு முதலிய மாயவேண்டப்படுவன கவசமும் படையுமாகலின் அவற்றை வேறு பிரித்துக் கொடைப்புகழ்க்கவயம்போர்த்துக்கூர்றப்படைகளேந்தி எனவும், அதன்பின் ஏனையநான்கும் வேண்டப்படுதலின் விடைப்பருவேழம்பொற்றேர்விரைசெலற்பரியாள் வாய்மை படைப்பருஞ்சீலஞ்சேனைப்பத்திமையாகப்பாய்த்தி எனவுங் கூறினார். [illegible]ரசெல்வரியபுலவர் பாடுபோலநின்றது. இது உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. (௬)

முரிதிரைசுருட்டிப்பலவீமொய்த்தபஃறீர்த்தமாடி
விரிபுகழ்த்தலங்கள்சாலமேவியானந்தக்கூத்தற்
குரியபல்வடிவந்தன்னுறுத்தலால்வீடுவெஃகிக்
கரிசறுத்தவர்களைப்போன்றுகவின்றதப்பொருவிலநாடு.

(இ—ள்.) பொருவு இல அந்நாடு — ஒப்பில்லாத அத்தொண்டைநாடானது,— முரிதிரை சுருட்டி — அணிபடும் அலைகளை மடக்கி,— பல் வீ மொய்த்த பல் தீர்த்தம் ஆடி — பல மலர்கள் நெருங்கிய பல் தீர்த்தங்களிலாடி,— விரிபுகழ்த் தலங்கள் சால மேவி — பரந்த புகழையுடைய சிவதலங்களை மிகவும் பொருந்தி,— ஆனந்தக் கூத்தற்கு உரிய பலவடிவம் தன்கண் உறுத்தலால் — பரமானந்தக்கூத்தராகிய இறைவற்குரிய சந்திரசேகரர் முதலிய பல விக்கிரகபேதங்களைத் தன்னிடத்தே அமைப்பித்தலால்,— வீடு வெஃகி கரிசு அறுத்தவர்கள் போன்று கவின்றது — வீட்டையிரும்பிப் பாசத்தைப் போக்கியவர்களைப் போன்று விளங்கியது. எ—று.

தீர்த்தமாடன் முதலியவற்றை அடியார்க்குங்கொள்க. தன் என்பதை அடியார்க்கு அடையாக்குக. ஆனந்தக்கூத்தரென் உடம்பொடுபுணர்த்தோதினார் அவர்க்கஃதுண் மையாகலின். கரிசைச்செய்வதனைக் கரிசென்றார், கரிசு - குற்றம். ஆனந்தக்கூத்தற் குரிய பலவடிவமாவன. "மதியணியுஞ்சடையாருமைகேள்வாமழுவிடையார்சதியினட்டம் புரிவார்கலியாணர்தலையிலுண்பார், சதிமதற்செற்றவர்காலர்க்குங்காலரெயிலெரித்தார்து தியிற்சலந்தரனுரைவதைத்தசுதந்தரரே." 'அந்தியுரித்தவர்வேள்வியழித்தவர்மாலத்த ரூர், சத்தியொர்பாகர்கிராதர்கங்காளர்சண்டேசருக்குச், சித்தியளித்தவராலமுண்ட வர்செம்பொற்றியான், பத்தியினுக்கொருசக்கரமீயந்தபரம்பரரே' 'சரிமுகவற்கருள்செய் வார்சோமாஸ்கந்தர்காலொன்றுள்ளார், உரியசுகாதனார்நாதோபதேசரிலிங்கத்துள்ளார் இருபதினோடைந்தவிக்கிரகங்களெனனுமிவர்தாந், தெரிவுறச்சோணடேமைதர்சாமாளவந் தசெயலிதுவே' என்பதனாலுணர்க. பலதீர்த்தம் பஃறீர்த்தம் என லகரம் ஆய்தமாய்த் திரிந்தது. "தகரம்வருமவழியாய்தநிலையலும் புகரின்றெனமனார்புலமையோரே" என் பதோர்த்தாகலின் இது சிலேடையணி. (௫௦)

, கருங்குழல்கானிற்றோற்றிக்கதிர்முலைமலையிற்றோற்றி
யிருங்கைபூம்பணையிற்றோற்றியெரிமணிக்கலாபவல்குல்
பெருங்கடற்றோற்றிவேதவொழுக்கெனுங்கணவற்பின்னி
யொருங்குநாற்பயனுமக்களுயிர்த்தளிப்பஃதந்நாடு.

(இ-ள்.) அந்நாடு - அத்தொண்டைநாடானது,—கானில் கரும் குழல் தோற்றி- காட்டினுற கரிய கூந்தலைக் காட்டியும்,—மலையில் கதிர்முலை தோற்றி - மலைகளாற் கதி ர்த்த முலைகளைக்காட்டியும்,—பூம் பணையில் இரும் கை தோற்றி - பொலிவுபொருந்திய மூங்கில்களாற் பெரிய கரங்களைக் காட்டியும்,—பெரும் கடல் எரி மணிக் கலாப அல்குல் தோற்றி- பெரிய கடலால் ஒளிபொருந்திய மணிகள் அழுத்திய கலாபமணிந்த அல்குலைக் காட்டியும்,—வேத ஒழுக்கு எனும் கணவற் பின்னி - வேத ஒழுக்கமென்னும் நாயகனைத் தழுவி,—நாற்பயனும் மக்கள் - நாற்பொருளாகிய புதல்வரை,—ஒருங்கு உயிர்த்து அளிப்பது - ஒருங்குபெற்று வளர்ப்பது. எ-று.

அறமுதலியனவெல்லாம் அந்நாட்டினின்றுந் தோன்றுதலால் நாற்பயன் ஆம்மக் களுயிர்த்தளிப்பதென்றார். "முன்னுயிர்வருமிடத்தாய்தப்புள்ளிமன்னல்வேண்டுமல்வழி யான" என்பதனால் ஆய்தம் விரிந்தது. இதனால் நால்வகைநிலங்களுமாண்டுள்ளனவெ னவறிவித்தவாறு. கலாபம் - பதினாறுகோவைமணி. கதிர்முலை - இறுமாந்தமுலை வே தஒழுக்கு - விதித்துச்செய்வதன்றி இயல்பாயுள்ளனவென்பார் பின்னியென்றார் (௫௧)

விண்ணவரவுணர்சித்தர்விஞ்சையர்கருடர்நாகர்
மண்ணவரெவருந்தோயந்துவரம்பெறுமேன்மைசான்ற
புண்ணியந்திகழ்பல்பொங்கொளிமணிக்கூபபாலி
யண்ணல்வார்நதியினோடுமணித்தப்பொருள்கூர்நாடு.

(இ-ள்.) பொருள் கூர் அந்நாடு - பலபொருளு மிகுந்துள்ள அத்தொண்டை நாடு,—விண்ணவர் அவுணர் சித்தர் விஞ்சையர் கருடர் நாகர் மண்ணவர் எவரும் - தே வர் அவுணர் சித்தர் வித்தியாதரர் கருடர் நாகர் மானுடரென்னுமிவரும்,—தோய

ந்து — வணங்குசெய்து,—வரம்பெறும் மேன்மைசான்ற — வரம்பெறத்தக்க மேன்மை பொருந்திய,—புண்ணிய நதிகள் பல்ல — புண்ணியவடிவாயுள்ள நதிகள் பலவற்றை யும்,—பொங்கு ஒளி மணிநீர் பாலி அணைல வார நதியினோடும் — மிக்க ஒளியையு டைய மணிகள்பொருந்திய நீரையுடைய பெருமைபொருந்திய நெடிய நதியோடும்,— அணிந்தது — அணிந்திருந்தது. எ—று.

பலவற்றையும் பாலியினோடு அணிந்ததெனக் கூட்டுக. பாலியை வேறுபிரித்தார் காமதேனுவின்பால் நதியாயப் பெருகிய விசேடம்பற்றி. பல - பல்லவென் விகாரமாயி ற்று. தெய்வவடிவுள்ளதென்பதறிவித்தற்கு வரம்பெறுமேன்மைசான்றபுண்ணியநதி களென்றார். (கஉ)

வேறு

கடவுள்வெண்கரிவிசும்பொரீஇப்புரந்தரன்காவல்திசைநோக்கிப்
படாவதொத்துவெண்ணிறமுகிற்குழாமணிபடுகட்டுப்பரப்பணமிந்த
தொடலைவெண்டிரைப்பெரும்புனல்முகந்ததுதொலைபோலொருசாப
மடரவல்விரைந்தெழுந்தெனவுடல்சுறந்தந்தரத்தெழுந்தனதே,

(இ—ள்.) வெள் நிற முகில் குழாம் — வெண்ணிறமுள்ள முகிற்குழாமானது,— கடவுள் வெண்கரி விசும்பு ஒரீஇ — தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அயிராவதமானது தா னுறைந்த சுவர்க்கத்தைத் நீங்கி —புரந்தரன் காவல் திசை நோக்கிப் படாவது ஒத்து இந்திரன் காவல்கொள்ளும் கீழ்த்திசையைநோக்கிச் செல்லுதலையொத்து,—மணி படு கட்டுப் பரப்பு அணவி — மணிகளுண்டாகும் கடற்பரப்பை அடுத்து,—தொடலை வெள் திரைப் பெரும்புனல் முகந்து — மாலைபோன்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெரிய கட னீரைக்குடித்து,—அது தொலைபோல ஒரு சாபம் அடர — அவ்வியானை முன்போல ஒருசாபமானது தன்னைநெருங்குதலால்,—வல் விரைந்து எழுந்தது என — மிகவிரைந் தெழுந்தாற்போல,—உடல் கறுத்து அந்தரத்து எழுந்தன — வடிவு கறுத்து ஆகாய த்தில் எழுந்தது. எ—று.

எழுந்தாலென்னும் வினையெச்சவீறு தொக்கது அகரம் பண்டறிசுட்டு. அம்-சாரி யை. அயிராவதயானை துருவாசமுனிவரால் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமலரை இந்திரன் பிரீதியின்றித் தன்மேலிட்டு, தான் அதனைக் காற்கீழிட்டு மிதித்தமையால் அம்முனிவர் காட்டியானையாகக்கடவதென்று சபித்தாரென்பது புராணக்கதை யாதலால் அது தொ லைபோலொருசாபம் அடர உடல்கறுத்தெழுந்தாற்போ லெழுந்ததென்றார். இது விரிவு வமையணியும் பதப்பொருட்காட்சியணியுமாம். (கங)

சேத்தடைத்திரள்கிழித்தகம்பருவரைச்செழுங்கிரிதனைமன்றுள்
கூத்தியற்றருட்பரம்பரன்மதலையைக்குறித்துநோன்புழந்தேத்த
கீத்திடக்கரியடுத்தெனநந்திதனெடுமலைமுதலாகத்
தத்தடம்போலநுகுவட்டியாசிலம்பெலாந்தொடர்ந்துசென்றிறுத்தன்றே,

(இ—ள்.) கரி — அவ்வயிராவதயானை,—மன்றுள் கூத்தியற்று அருள் பரம்பரன் மதலையைக் குறித்து — கனகசபையின்கண்ணே யருட்கூத்தியற்றும் சுத்த மாயாதீதரா கிய சிவகுமாரரானவறுமுகக்கடவுளைக் குறித்து,—நோன்பு உழந்து — தவமுழந்து,—

பரம் நீத்திட — (தன்னுடைய சாபத்தால்வந்த) குற்றத்தை நீங்கும்படி,—தேத்தடைத்த திரள் கிழிந்து அசும்பு அரு — தேன்கூட்டுத்திரள் கிழிதலினால் சிறுதுளிகளொழுக,—வரைச் செழும் கிரிதனை — பக்கமலைகளையுடைய செழிய தணிகைவரையை,—அடுத்து என — அடுத்ததுபோல,—நந்திதன் நெடுமலை முதலாக — நந்தியெனும்பெயரையுடைய நெடிய மலைமுதலாக,—அந் தடம் பொலம் குவட்டு உயர் சிலம்பு எலாம் — சுத்தமான விசாலித்த அழகிய குவட்டையுடைய உயர்ந்த மலைகளையெல்லாம்,—தொடர்ந்து சென்று இறுத்தனற் — தொடர்ந்துபோய்ப் படிந்தது. எ-று.

ஏ — அசை. "ஒற்றுமிகுத்தகரமோடுநிற்றலுமுரித்தே" யென்பதனால் தேன் அடை தேத்தடையென்றாயிற்று. கிழியவென்பது கிழிந்தெனத்திரிந்தது. தன் சாரியை. இது உவமையணி. (௬௪)

செம்மலார்க்கிபஞ்சாத்தமேற்குயாத்தவாசிகையெனச்சிலைவாங்கி
விம்முவாண்மணித்தீபவாராத்தனைவிளைத்தெனத்தடித்தீன்று
சும்மையேத்தெடுத்தெனமுழக்கெழீஇவிழிசொரிந்தெனப்பொழிந்தெங்கு
மம்மரேதநீத்தெழுந்தெனவெண்ணிறவயக்கமாண்டதுமாதோ.

(இ-ள்.) இபம் செம்மலார்க்குச் சாத்த மேற்கு யாத்த வாசிகையென — அவ்வியானை குமாரக்கடவுளுக்குச் சாத்தற்பொருட்டு மேலே உயர்த்திய மாலைபோல,—சிலை வாங்கி — வில்லை வளைத்து,—விம்மு வாள் மணித்தீப ஆராத்தனை விளைத்து என — நெருங்கிய வொளியையுடைய இரத்தினதீபவாராத்தனை செய்தாற்போல,—தடித்து ஈன்று சும்மை ஏத்தெடுத்தென முழக்கு எழீஇ — மின்னலையீன்று ஆரவாரத்தோடு துதிகளையெடுத்தாற்போல முழக்கத்தையெழுப்பி,—விழி சொரிந்து என எங்கும் பொழிந்து — கண்ணினாலானந்தபாஷ்பம் சொரிந்ததுபோல வெங்கணும் மழைபொழிந்து,—மம்மர் ஏதம் நீத்து எழுந்தென — மயக்குற்றது மச்சாபக்குற்றத்தை நீக்கி(முன் வடிவுபெற்று) எழுந்தது போல,—வெள் நிற வயக்கம் மாண்டது — வெண்ணிறமாகிய விளக்கத்தினால் மாட்சிமையடைந்தது. எ-று.

விளைத்து எடுத்து சொரிந்து எழுந்து என்பனவற்றில் ஆல்விகுதி தொக்குநின்றன. இதுவும் மேலையணி. (௬௫)

உருகுவெஞ்சினவெம்மைதானுடற்றுழியுடைகுளிரொளித்தாங்குப்
பெருகுதண்குளிர்க்குடைந்திதுபொழுதுபோர்பெட்டல்யாவருங்கண்ணுக்
குருகுமுன்கையார்குங்குமமுலைகளிற்கொம்மெனக்கரந்தன்றாற்
றிருகுதழும்பைச்சார்தனங்கிடைக்குமேற்சிவணுறுத்தவாயாரே.

(இ-ள்.) உருகு வெம் சின வெம்மை — உருகத்தக்க வெய்ய சினத்தையுடைய வெப்பமானது,—தானுடற்றுழி — தான் போர்செய்தபொழுது,—உடை குளிர் ஒளித்தாங்கு — (முன் தனக்குத்) தோற்ற குளிரானது ஒளித்ததுபோல,—இது பொழுது — இப்பொழுது,—பெருகு தண் குளிர்க்கு உடைந்து — அதிகரிக்கின்ற மிக்க குளிர்ச்சிக்குப் போரிலே தோற்று,—பெட்டல் யாவரும் கண்ணு — தான் விரும்பியுறைதலை யாவரும் கருதாதவாறு,—குருகு முன்கையார் குங்கும முலைகளில் — வளையலணிந்த முன்கையை

யுடைய மங்கையரது குங்குமத்தையப்பிய மூலைகளிலே,—கொம்மென ஏரநதன்று — விரைவில் ஒளித்தது,—இருகு தம் பகைசார் தனம் இடைக்குமேல் — மாறுபட்ட தமபகைசார்ந்த தனம் தமக்குத் இடைக்குமாயின்,—இவணுறுதவர் யார் — பொருநதாதவாயாவருளா (ஒருவருமில்லை) எ—று.

ஒருவருமிலலையென்பது குறிப்பெச்சம். ஆல் - அசை. ஒளித்தாலென்பதின் ஆல் விகுதி தொக்கது. வெம்மைதானுடற்றுழிக் குளிரொளித்ததுபோல இப்பொழுது தானுமொழித்ததெனக. மூலைகள் சீதளகாலதது வெம்மையும் வெம்மைககாலததுச சீதளமும் தருமெனபது “வாவியுறைநீரும்வடநிழலுமபாவகமும், ஏவேனயகணணரிள மூலையும-ஒவியமே, மென்சீதகாலததுவெமமைதருமவெமமைதனி, லினபாருஞசீதளமாமே.” எனபதனாலறிக. தனம மூலைககும பொருளுககும பொதுவாயினறு வெமமைககுங கலநதோரககு மூரிததாயதிறறலால் இது வேற்றுப்பொருளவைபபிற சிலேடையின முடிததலெனுமலஙகாரம. உடைகது இதுபொழுதுபோபெடடல் யாவருமுணணுவென்பதறகு,தோறறு இபபொழுது போரைவிருமபில யாதுபயன வருமென்று நினைதது என றுரைபபாருமுளா. இபபொருடகு என்று எனனு மொருசொறபெயது உடைரததல சிறபபிலதெனவுணாக. (௪௯)

உணடபாறசுவைநினைாதொருமுனிதவமுழநதுபாற்கடலபெறற
பணடைநீாமைதோநதமரரானபயததினமுனபடிநதாநதியஙகுன்று
மணடுமாதவமபுரிநததுவரததழீஇவழிதரமேறபெயது
கொணடதாமெனவாவயினவிழுநதநீாகுலாயவழிநததையன்றே.

(இ—ள்.) முன அமரர் ஆனபயத்தின் படிநத நதியங்குன்று — முனனே காமதேனுவினுடைய பாலினாலே தோயநத நந்திமலையானது,—ஒரு முனி — ஒபபறற உபமனியமுனிவா,—உணட பால சுவை நினைநது — தான முனனுணட பாலினசுவையை நினைதது,—மாதவம உழநது — பெருந்தவஞ்செயது,—பாற்கடல பெற்ற பணடைநீாமை தோர்ந்து — திருப்பாறகடலைப பெறறுககொண்ட பழைய நீாமையையுணாநது,—மணடு மாதவம் புரிநது — நெருஙகிய மகாதவஞ்செய்து,—அது வர — பாறகடலவர,—தழீஇ வழிதர மேல பெயதுகொண்டதாமென — அதனைத தழுவி வழியுமபடி தன்மேலே பெயதுகொணடதுபோல,—ஆவயின் விழுந்த நீா குலாய வழிநதது — அநநதிவரையின்மேல விழுநதநீர் எங்கும்பரநது வழிநதது. எ—று.

ஆவயினெனச் சுட்டு நீண்டது. ஐ சாரியை. உபமனியமுனிவர் மாமறுகிய வசிட்டமுனிவரிடத்திருந்து வளாந்து பின் மூயார்வீடசெகுவநதபொழுது தாயதநதையாகள் பலவகை மதுரமாகிய உணவுகளைக் கொடுககவும அதனை யுண்ணுமல முன்னுண்ட பாலினைத் தழுதல்கண்ட தந்தையாராகிய வியாக்கிரபாதமுனிவா் அக்குழநதையைக் கனகசபையின் திருவாயிற்படியிற் கிடத்திச் சபாநாயகரை நினைந்து வேண்டுதல்செய்ய அவர் பாற்கடலையழைத்து உண்ணக் கொடுத்தாரென்பதுபுராணகதை. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலங்காரம். (௫௦)

வேறு.

காந்தளம்போதுவேய்ந்துகளிமயில்கடாவிப்பல்பூ
வேய்ந்தமென்குழற்கொம்பன்னார்வெறியயர்களத்துச்சார்ந்து
வாய்ந்தவிங்குலிகச்சேற்றின்வயங்குதன்னுருவந்தோற்றிப்
போந்துலாயச்சிலம்பின்செவ்வேள்போன்றதுபாலிநீத்தம்.

(இ-ள்.) பாலி நீத்தம் - அப்பாலியாறானது,—காந்தள் அம் போது வேய்ந்து - காந்தளாகிய அழகிய மலர்ந்த தன்மீது தாங்குதலாலும்,—களி மயில்கள் தாவி - களிப்புப்பொருந்திய மயில்களை வாருதலாலும்,—பல் பூ வேய்ந்த மென் குழல் கொம்பு அன்னார் - பல மலர்களைச்சூடிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற பெண்கள்,—வெறி அயர் களத்து சார்ந்து - வெறியாட்டைச்செய்யுமிடங்களிற் சார்தலாலும்,—வாய்ந்த இங்குலிகச் சேற்றின் - தன்னிடத்துக்கலந்த சாதிலிங்கச்சேற்றினால்;—வயங்கு தன் உருவம் தோற்றி - விளங்கிய தன்னுருவஞ் சிவத்தலைக் காட்டுதலாலும்,—சிலம்பில் போந்து உலாய் - குறிஞ்சிநிலத்திற் சென்று பரத்தலாலும்,—செவ்வேள் போன்றது - குமாரக்கடவுளையொத்திருந்தது. எ-று.

வேய்ந்துமுதலிய செய்தெனெச்சங்கள் மழைபெய்து குளம்நிறைந்ததென்றாற் போல நின்றன. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். முருகக்கடவுட்கு இங்குலிகச்சேறுபோல் விளங்குந்திருமேனியுடையராய தோற்றியென வுரைக்க. மயில்கடாவி எனினுமமையும். இதுமுதல் சுலையொவ்வொன்றும் என்பதிறுதியாகச் சிலேடையணி. (கஅ)

ஆழ்ந்தநீர்ச்சுனைபுக்காடியவிர்பளிக்கறையின்வைகி
வீழ்ந்தவராகந்தோய்ந்துவேங்கைதண்குறிஞ்சிசுற்றித்
தாழ்ந்தபைங்குரலேனற்றவிர்ந்துபுள்விலங்குமோப்பி
வாழ்ந்திடுங்கொடிச்சிமார்தமொழுக்கமுமரீஇயதாங்கண்.

(இ-ள்.) ஆங்கண் - அக்குறிஞ்சிநிலத்தில்,—ஆழ்ந்த நீர்ச்சுனை புக்கு ஆடி - ஆழ்ந்த நீர்ச்சுனைகளிற் புகுந்தாடுதலாலும்,—அவிர்பளிக்கு அறையின் வைகி - விளங்குகின்ற பளிங்கறைகளிற் றங்குதலாலும்,—வீழ்ந்தவர் ஆகம் தோய்ந்து - தன்னிடத்து வீழ்ந்தவருடைய சரீரத்தைத் தோய்தலினாலும்,—வேங்கை தண் குறிஞ்சி சுற்றி - வேங்கைமரங்களையும் குளிர்ந்த குறிஞ்சிச்செடிகளையும் சுற்றலாலும்,—தாழ்ந்த பைங்குரல் ஏனல் தவிர்ந்து - வளைந்த பசிய கதிர்களையுடைய தினைப்புனங்களிற் றங்குதலாலும்,—புள் விலங்கும் ஓப்பி - பறவைகளையும் விலங்குகளையுந் துரத்தலினாலும்,—வாழ்ந்திடுங் கொடிச்சிமார்தம் ஒழுக்கமும் மரீஇயது - வாழ்ந்திருக்கும் வேட்பெண்களதொழுக்கத்தையும்பொருந்தியது. எ-று.

நீர்ச்சுனையிலாடிப் பளிங்கறையிலிருந்து தம்மால் விரும்பப்பட்டவரைச் சேர்ந்து வேங்கைமலர் குறிஞ்சிமலர்களைப் பறித்தணிந்து தினைப்புனத்திலிருந்து புள்விலங்குகளைத் துரத்தி வாழ்ந்திடுங் கொடிச்சிமாரென்க. காந்தருவமணம் குறிஞ்சிநிலத்திற்கே யுரித்தாதலின் வீழ்ந்தவராகந்தோய்ந்தென்றார். (கக)

கோழரையகிலுஞ்சாந்துங்குங்குமவனமுஞ்சாடி
வாழியகுறிச்சிபுக்குவளர்தினைவாரிவித்தி
வீழுமென்கிழங்குசெண்டிவிரைத்ததேனழித்துமாந்தி
யூழுறுசிலைக்கைவேடரொழுக்கமுமாறியதாங்கண்.

(இ—ள்.) ஆங்கண் - அக்குறிஞ்சிநிலத்தில்,—கோழ் அரை அகிலும் சாந்தும் குங்குமவனமும் சாடி - வழுவழுப்பாகிய அரையையுடைய அகிலமரங்களையும் சந்தனமரங்களையும் குங்குமவனங்களையும் அழித்தலாலும்,—வாழிய குறிச்சி புக்கு - வாழ்கின்ற சிற்றூரிற் புகுந்து,—வளர் தினை வாரிவித்தி - வளர்ங்களையும் தினையையும் வாரி வீசுதலினாலும்,—வீழும் மென் கிழங்கு செண்டி - (நிலத்தினுள்ளே) வீழும் மெல்லிய வள்ளிக்கிழங்கைக் கிண்டுதலாலும்,—விரைத்த தேன் அழித்து மாந்தி - மணம்பொருந்தியதேன்கூடுகளை அழித்துட்கொள்ளுதலாலும்,—ஊழ் உறு சிலைக்கை வேடர் ஒழுக்கமும் மாறியது - வலிய வில்லைக் கையிற்றாங்கும் வேடருடைய ஒழுக்கத்தைச்செய்யாது பொருந்தியது. எ—று.

தேன் - ஆகுபெயர். அழித்தல் - உண்டபின்னுந்தேனை வெறுக்கல். வளர்ந்ததை வெட்டி குறிச்சியிற்புக்குத் தினையை வாரிவிதைத்து கிழங்கைக் கெண்டி தேனையழித்து உறுமக்குறவரெனக. (உ0)

சிலையலங்கண்ணிச்சிவெண்ணெய்தெவ்விவானிமிர்ந்தவாரி
நிலைபுகுந்துழக்கியொல்குநிலனெடுத்திருவியண்ட
ருலைதரவெறிக்கொண்டேற்றியுறுகலிமுடிவுதோற்றித்
தலைவருமாயோனென்னத்தவழ்ந்ததுபுறவத்தம்மா.

(இ—ள்.) சிலை அலம் கண்ணிச்சி வெண்ணெய் தெவ்வி - வில்லும் கலப்பை மழு வெண்ணெய் என்னும் இவைகளை வாரிக்கொள்ளுதலாலும்,—வான் நிமிர்ந்து - வானிலே நிமிர்தலாலும்,—வாரி நிலை புகுந்து உழக்கி - நீர்நிலைகளிலே புகுந்து கலக்குதலாலும்,—ஒல்கும் நிலன் எடுத்து இருவி - வளருகின்ற நிலங்களை வளத்தில் மேம்படுத்தி நிறுத்தலாலும்,—அண்டர் உலைதர வெறிக்கொண்டு ஏற்றி - முல்லைநிலமாக்களுலையும்படி வெறிகொண்டேறுதலாலும்,—உறு கலி முடிவு தோற்றி - பொருந்திய வறுமை நீக்கத்தைத் தோற்றுதலாலும்,—தலைவரு மாயோன் என்ன - அந்நிலத்திற் கதிதேவதையாய் வரும் திருமாலைப்போல,—புறவத்து தவழ்ந்தது - முல்லைநிலத்திற் பெருகியது. எ—று.

தெவ்வியென்பதனை முன் மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. தெவ்வுதல் எடுத்துக்கொள்ளல். தசரதராமன் பலதேவன் பரசிராமன் கிருட்டிணன் வாமனன் மீனம் ஆமை பன்றி நரசிங்கம் குதிரை என்னும் தசாவதாரத்தையுடைய திருமாலென்க. தலைவருமாயோன் - [illegible]கை. வெறிக்கொண்டு முடைநாற்றங்கொண்டெனினுமாம். கல் ஒலியுமாம். வாரி புகுதலை மீனுக்கும் உழக்குதலை ஆமைக்குங் கொள்க. வாரியென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக. ஒல்குமிலனெடுத்திருவியென்பதற்கு ஓங்கியவழிக்கப்பெருவழியாகக் கல்லலாலுமென்வாற்றுக்குரைப்பாருமுளர். (உக)

முளிதயிர் நறுநெய் பெய்யு மூரியங் கலன்களைப் பாடி
யுளியெடுத் தியங்கி யாங்காங் குற்றவை மாற்றிப் பொன்னுந்
தெளிமணித் திரளு மற்றுஞ் செறிந்துராய்க் குளவிச் செந்தேன்
துளிகுழற் பொதுவர் மாதர் தொழின்மையும் பயின்ற தாங்கண்

இ—ள். முளி தயிர் நறு நெய் பெய்யும் மூரியங் கலன்கள் - நீர்வற்றிய தயிரையும் நல்ல நெய்யையும் இட்டு வைக்கும் வன்மையான அழகிய பாத்திரங்களை,—பாடி உளி எடுத்து இயங்கி - ஆயப்பாடியிடத்து வாரிக்கொண்டு பெயர்தலாலும்,—ஆங்காங்கு உற்றவைமாற்றி - தான் சென்ற அவ்வவ்விடங்களில் பொருந்தியவைகளைக் களைதலாலும்,—பொன்னும் தெளி மணித்திரளும் மற்றும் செறிந்து உராய - பொன்னையும் தெளிந்த மணித்திரளையும் ஏனைப்பொருளையும் செறிந்து உலாவுதலாலும்,—குளவி செந்தேன் துளி குழல் பொதுவர் மாதர் தொழின்மையும் பயின்றது - மலைப்பச்சையினது செந்தேன் துளிக்கும் கூந்தலையுடைய இடைச்சியரது தொழிற்றன்மையையும் பொருந்தியது,—ஆங்கண் - அம்முல்லைநிலத்து. எ—று.

தயிர் நெய் பெய்யும் கலன்களைப் பாடியினின்று மெடுத்துப் பற்பல விடங்களிலுஞ் சென்று அத்தயிர் நெய்களை விற்றுப் பொன்னும் மணித்திரளும் ஏனைப்பொருளும் சேர்த்து வருகின்ற பொதுவமாதரென்க. (உஉ)

கிணிகவைக் கோடும் வேயுந் திரிபுரி நாருந் தாங்கி
மணிநிரை யோம்பி நேரும் வல்விடை தழுவித் தோய்ந்த
அணிநிறை மகளிர் கூந்த லலங்கலங் கொன்றை சூட்டிப்
பிணிதபு மாயர் செய்கை பேணியும் பெயர்வ தாங்கண்

(இ—ள்.) கிணி கவைக்கோடும் வேயும் - கிணிர்த்த கவைத்தடிகளையும் வேய்ங்குழலையும்,—திரிபுரி நாரும் தாங்கி - கயிறுகளையும் வாரிக்கொண்டு சேறலாலும்,—மணி நிரை ஓம்பி - மணியினநிரைகளைப் பாதுகாத்தலாலும்,—நேரும் வல் விடை தழுவி - எதிர்ப்பட்ட வலிய எருதுகளைக் கவருதலாலும்,—தோய்ந்த அணிநிறை மகளிர் கூந்தல் - முழுகிய அழகையும் நிறையையுமுடைய மங்கையர்கள் கூந்தலில்,—அலங்கல் அம் கொன்றை சூட்டி - தளிரையுடைய அழகிய கொன்றைமலரைச் சூட்டுதலாலும்,—பிணிதபும் ஆயர் செய்கை பேணியும் - பிணிநீங்கிய இடையருடைய செய்கையைப் பொருந்தியும்,—பெயர்வது ஆங்கண் - செல்லுவது அம்முல்லைநிலத்தில். எ—று.

கவைக்கோடும் வேயும் திரிபுரிநாரும் கட்டிக்கொண்டு மணிகட்டிய பசுநிரைகளைக் காத்து எதிர்த்தவிடையைத் தழுவி விவாகஞ்செய்த மகளிர் கூந்தலிலே கொன்றைமாலையைச் சூடுமாயரென்க. மணிநிரையோம்பியென்பதற்கு நீரிடத்தும் மணிசரித்த பசுக்களை யெனக்கொள்ளுவாருமுளர். ஆயர் பெண்பிறக்குஞான்று பிறந்த காளைக்கன்றைத் தன்னூட்டியாகவளரவிட்டு அவ்விடையைப் பிடித்தவனுக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுப்பது வழக்கமாதலின் விடைதழுவித்தோய்ந்த மகளிரென்றார். அது, "பகடியார் கருங்கண்ணி வண்ணப் போதராப் பாரமுறுநண, ணிடையார் மெல்லிவுங்கண்டண்டாக னீ ரம்முல்லைவேலியெம்மூர், விடையார் மருப்புத்திருத்திவிட்டார் வியனென புல்லீயூ, ருடையார் கடைவிருவதுபோதுமுருவினதே" எனபதனாலறிக. (உ௩)

பூத்தசெந்தாமரைக்கண்மெய்யெலாம்பொலியத்தோற்றித்
தூத்தகைவயிரம்பற்றித்தலைக்குவாரணமேல்கொண்டு
காத்தலைமருவிநீண்டகற்சிறைபலவுஞ்சிந்தி
யேத்துவிண்ணரசனென்னவிறுத்ததுபழனப்பாங்கர்.

இ—ள். பூத்த செந்தாமரைக் கண் மெய் எலாம் பொலியத்தோற்றி – அலர்ந்த செந்தாமரை மலர்த்தேனை தன்வடிவமெங்குஞ் செறியும்படி காட்டுதலாலும்,—தூத்தகை வயிரம்பற்றி – சுத்தமான அழகையுடைய வயிர ரத்தினங்களைப் பறறுதலாலும்,—தலைக்கு வாரணம் மேல் கொண்டு – விளக்கம்பொருந்திய சங்குகளைத் தன்னிடத்தில் கோடலாலும்,—காத்தலை மருவி – பூங்காவிடத்திற் பெருகுதலாலும்,—நீண்ட கல் சிறை பலவும் சிந்தி – நீண்ட கல்வரம்புகள் பலவற்றையும் (அகழ்ந்து) சிதறலாலும்,—ஏத்து விண் அரசன் என்ன இறுத்தது – (அந்நிலத்திற் கதிதேவதையாகத்) துதிக்கப்படுகின்ற இந்திரனைப்போலத் தங்கியது,—பழனப் பாங்கர் – மருதநிலத்திடத்து. எ—று.

அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் மெய்யெல்லாம் பொலிவுபெறத்தோற்றிக் குலிசப்படையைத் தாங்கி ஐராவதயானைமேலேறிக் கற்பககாவிலிருந்து மலைகளின் சிறகுகள் பலவற்றையும் சிந்தும் விண்ணரசனெனக். தாமரை – ஆகுபெயர். கற்சிறை - கல்வரம்பென்பது "கற்சிறையகித்துவெள்ளம்கடறகவாயாகுக்கற்றோர்" என்னுஞ் சிந்தாமணி யுரையானறிக. ஏத்து விண்ணரசனென்பது செயப்படுபொருள்வினைமுதல் போலக்கூறப்பட்டது. ததீசிமுனிவர் அருந்தவஞ் செய்தமையாலும், தேவர்கள் அடைக்கலம்வைத்த படைகளை விழுங்க அ[illegible]வீறுதண்டமாயிருந்து இந்திரனுக்குப் படையாயினமையாலும் தூத்தகைவயிரமென்றார். (உ௪)

மருதமர்கிள்ளையஞ்சவயின்வயினியம்பிச்சென்று
முருகமர்வயலிற்பூத்தமுண்டகங்குமுதங்கட்டுக்
குருமணிகாஞ்சிச்சூழற்கொழுநனைமலரப்புல்லித
திருவியல்கடைசிமார்தஞ்செயகையுந்தழீஇயதாங்கண்.

(இ—ள்.) மருது அமர் கிள்ளை அஞ்ச – மருதமரங்களிலுறையுங் கிளிகள் அச்சமடையும்படி,—வயின் வயின் இயம்பிச் சென்று – இடந்தோறும் ஒலித்துச் செல்லுதலாலும்,—வயலில் பூத்த முருகு அமர் முண்டகம் குமுதம் கட்டு – வயலிலே மலர்ந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைகளையுங் குமுதங்களையும் பிடுங்குதலாலும்,—குருமணிக் காஞ்சிச் சூழல் கொழுநனை மலரப் புல்லி – நிறம்பொருந்திய அழகிய காஞ்சிமரச்சோலைகளிற செழித்த அரும்புகள் மலரும்படி சேர்தலாலும்,—திரு இயல் கடைசிமார் தம செய்கையும் தழீஇயது – அழகுபொருந்திய வுழத்திமாருடைய வொழுக்கத்தையும் தழுவியது,—ஆங்கண் – அம்மருதநிலத்தில். எ—று.

கிள்ளை யஞ்சும்படி மதுர வார்த்தை பேசிச்சென்று வயலிலே பூத்த முண்டகத்தையுங் குமுதத்தையுங் களையாகக் கட்டுக் காஞ்சிமரச் சூழலிலே கொழுநனை மலருப்படி தழுவி யிருக்குங்கடைசிமாரென்க. கடைசியர்க்குக் காஞ்சிச்சூழல் அல்குலெனினுமாம். அடுக்குகள் பன்மைகுறித்து நின்றன. மருதமர்கிள்ளை யென்றது பன்மைகுறித்த வழக்கென்க. (உ௫)

நனைசெறி வயலிற் சென்று நக்கனஞ் செய்து பின்னர்
வினைவிளைக் கொய்து போட்டு வியன்களத் தேற வுய்த்து
முனைதலைக் கருப்பங் கட்டு முழுவது மெறிந்தங் காட்டித்
திளைமகிழ் களமர் தங்கள் செய்தகை யுடைத்தந் நாடு.

(இ—ள்.) நனை செறி வயலிற் சென்று நக்கனஞ் செய்து — வாமங்கள் செறிந்த வய லிற்சென்று வேண்டுவனவற்றைச் செய்தலானும் — பின்னர் விளைவிளைக் கொய்து — பின்பு விளைவித்தனவற்றை யறுத்தலானும் — போட்டு வியன்களத் தேற வுய்த்து — (கொய்தவற்றை) மேடாகிய பெரிய இடத்தில் ஏறும்படி செலுத்தலானும் — முனை தலைக் கருப்பங் கட்டு முழுவதும் எறிந்து ஆங்கு ஆட்டி — முகங்கலையென்ற கருப்பங்கட்டினை முற்றும் முறித்து அங்கே அரைத்தலானும் — திளை மகிழ் களமர் தங்கள் செய்தகை யுடைத்து — திளைத்து மகிழ்வு பயில்கின்ற களமருடைய தொழிலையும் உடையது; அந்நாடு — அப் பருதநிலம் எ—று.

வயலிற்சென்று உழுதொழில் முதலியவற்றைச் செய்து விளைவைக்கொய்து வயல் வெளியிலே போட்டு கருப்பங்கட்டை வெட்டித் திளைத்து மகிழ்வு களமர் நக்கனஞ்செய்தல் - உழுதல், வரம்படைத்தல், நட்டல், களைகட்டல் முதலியவற்றைப் பயில் ... முதலியவாகும்; உழுவார்க்கு உழுதல் எருவிடல் நீர்பாய்ச்சல் முதலிய வாகவுங் கொள்க. திளைத்து எனும் வினையெச்சவிகுதி தொக்கு முதனிலைமாத்திரை யாய் நின்றது. (உ௬)

மேற்றிசைத் தொடர்பிற் றிரும் விசும்புற் பயிற்சி கூட்டிச்
சேர்ந்தெறிந் திருக்கைக் குழறு துணையுமத் தொடர்பு மீட்டி
வேற்றுமை யில்லா முற்றிய மலிவையு மெய்யாப் பிறப்பும் போற்றிப்
பாற்றுமக் கருணை வனசா தனைப்பெற்றனா நாடாங் கா.

(இ—ள்) மேற்றிசைத் தொடர்பிற் றிரும் விசும்புற் பயிற்சி கூட்டி — மேற்றிசைத் தொடர்ச்சியோடும் விசும்பிலே நெருங்குதலைக் கூட்டுதலையு டையனவாய் அத்தொடர்ச்சியோடும் விசும்பிலே நெருங்குதலைக் கூட்டுதலையு டையனவாய் — அழகைத் தோற்றம், எழில் தோயும் நாகம் குழல் துணையும் அத்தொடர்பும் ஈட்டி — அழகைத் தோற்ற, எழில் தோயும் நாகம் குழல் துணையும் அத்தொடர்பும் கூட்டுதலானும் — எதி ருவிக்கும் புன்னைமரக் குழலிற் சேருமத்தொடர்ச்சியையும் கூட்டுதலானும் — எதி ரேவருகு அறவே நீக்கி யுகந்ததனானும் — எங்கிலவனும் ஏற்று மகிழும் உகதி — எதிரேவருகு அறவே நீக்கி யுகந்தலானும் — ஆறால் சால போற்றி — எந்த கிலத் திலுமுள்ள வண்மைகளையும் காப்பாற்றுதலானும் — ஆறால் சால போற்றி — அதனாற் கருணை என்ன சால பாகுகா அமைந்தது — அருகிலத் தித்தேவதையாகிய உமையம் மை மருங்கு கருணையைப் போல மேம்பட்டு விளங்கிற் றென்க. எ—று.

மேற்றிசைத்தொடர்ச்சியும் கூறுகாசத்தொடர்ச்சியும் காசக்குழலிலே சுருக் கொண்டாடும் விழவில் தான பிரசண்டமயூரத்தொடர்ச்சியையும் காட்டிச் கொம்புகட்டிக் கொண்டாடும் விழவில் ... செடியையுங்கி நிலவணிகளையும் போற்றி யாற்றலைச் சொற்ற கருணையென்க. சுற்றியெழிய செடியையுங்கி நிலவணிகளையும் போற்றி வருணை நாகலோகசம்பந்தமுடைய குழலினால், காகலோகக் குழலிற் றுணையாகத் தொட ரச்சியுங்காட்டிப் பெண் பாருமுளர். (உ௭)

மூண்டகநீலஞாழல்முருகெழமுடியிற்சூடி
மண்டியவிலைகைக்கொண்டுவளைமுதல்வேட்டோர்க்குய்த்து
மிண்டிமீன்கவர்புள்ளோப்பிவெய்துமிக்கிரக்கங்காட்டித்
தொண்டைவாய்ப்பரத்திமாதர்தொழினலமும்பெற்றாங்கண்.

(இ-ள்.) மூண்டகம் நீலம் ஞாழல் - தாழை நீலம் ஞாழல் என்னுமிவற்றை,—முருகு எழ முடியில் சூடி - வாசனையெழாநிற்பத் தன்றலையிற் சூடுதலானும்,—மண்டிய இலை கைக்கொண்டு - நெருங்கிய இலைகளைப்பறித்துக்கொள்ளுதலானும்,—வேட்டோர்க்கு வளை முதல் உய்த்து - விரும்பினார்க்குச் சங்குமுதலியவற்றைக் கொடுத்தலானும்,—மிண்டி மீன்கவர் புள் ஓப்பி - நெருங்கி மீன்களைக்கவரவரும் புட்களை அகற்றலானும்,—வெய்து மிக்கு இரக்கம் காட்டி - சடுதியிற் பிரவாகித்த ஆரவாரத்தைக் காட்டுதலானும்,—தொண்டை வாய்ப் பரத்தி மாதர் தொழினலமும் பெற்றது - கொவ்வைக்கனியையொத்த வாயையுடைய நுளைச்சியரொழுக்கத்தையும் பொருந்தியது,—ஆங்கண் - அந்நெய்தனிலத்தில். எ-று.

தாழம்பூமுதலியவற்றை முடியிற்சூடி, இலைவாங்கிக்கொண்டு வளைமுதலியவற்றை வேட்டோர்க்குக் கொடுத்து, மீன்கவர்புள்ளைத்துரத்தி வெய்யசொன்மிக்கு இரக்கத்தையுங்காட்டும் பரத்தியரெனக். வெய்து மிக்கு - கொடுமைமிக்கென்றபடி. (௨௰)

கடுங்கனியுப்புமெத்திக்கனிபலவுந்திநீந்தி
நெடுங்கடல்குளித்துக்கீழ்நீர்நித்திலந்துவர்மேலாக்கிப்
படுங்கலன்பலவுந்தள்ளிப்பரத்தியர்தோயப்புல்லிக்
கொடுங்கொலைப்பரவமாக்கள்கொள்கையுஞ்செறீஇயதாங்கண்.

(இ-ள்.) கடும் கனி உப்பு மெத்தி - கடுமையான ஒலியுடனே இனிமை மிகுத்தலானும்,—கனி பல உந்தி - கனிகளும் பலவற்றிலும் பெருகுதலானும்,—நீந்தி நெடும் கடல் குளித்து - (அக்கனியை) நீந்து நெடிய கடலிற் பெருகுதலானும்,—கீழ் நீர் நித்திலம் துவர் மேலாக்கி - (தான்பெருகும் விசையினால்) நீர்க்கீழுள்ள முத்தும் பவளமும் ஆகிய இவற்றை மேலேவரச்செய்தலானும்,—படும் கலன் பலவும் தள்ளி - தன்னிடத்துப்பொருந்திய ஆபரணங்கள் பலவற்றையும் களைதலானும்,—பரத்தியர் தோயப் புல்லி - நுளைச்சியர் முழுக அவரைப்பொருந்துதலானும்,—கொடும் கொலைப் பரவமாக்கள் கொள்கையும் செறீஇயது - கொடிய கொலையைச்செய்யும் நுளையருடைய வொழுக்கத்தையும் பொருந்தியது,—ஆங்கண் - அந்நெய்தனிலத்தில். எ-று.

கடிய கனிப்பைச்செய்யும் உப்பைமிகுத்து கனிகள்பலவும்முழக்கி, நெடுங்கடனீந்திக் குளித்து, கீழ்நீர்களிலுள்ள முத்துப் பவளங்களை மேற்கொண்டுசென்று, பொருந்தோறிய தோணிகள் பலவற்றையும் நீரிலேதள்ளி, பரத்தியர் தம்மைத்தோயத் தாமும் அவரைத்தோயும் பரவமாக்களெனக். மொத்தியெனப்பிறவினையுணர்த்தும் விலக்கிற்றொக்கது. கலி - ஒலி; கனியென்றது ஊனவொற்றுமை. (௨௧)

கலையொடுவாளம்பற்றிக்கன்னியாய்க்குரவம்போர்த்துத்
தலைமலைநெய்தற்றிமாராயத்தனுவொட்டறலைத்துமார்த்திக்
குலைவுசெய்யினராயுமுருப்பவிர்முரம்பதோறும்
மலைதிரைப்பாலிநீத்தமயிழ்தெனவொழுகிற்றம்மா.

(இ—ள்.) கலையொடு வாளம் பற்றினளாய் — கலைமானோடு வாளையும் பற்றுதலால், கொற்றவையாகியும்,— குரவம் போது தலை மலைந்து எயிற்றியராய — குரவமலரைத் தலையிலணிதலால் பாலைநிலமாதராயும்,— தழுவொடு ஆரவித்து — ஆரவாரத்தோடு வழிச்செல்வோரை அழித்தலால்,— மாறர்க்கு உலைவு செய எயினராயும் — வழிபோகும் மானுடர்க்கு உலைவைச்செய்யும் பாலைநிலமாக்களாயும்,— உருப்பு அவிர் சுரம்பு தோறும் — வெப்பமிகுகின்ற பாலைநிலத்தோறும்,— அலை திரைப் பாலித்தடம் — (கரையை) அலைக்கும் திரையையுடைய பாலியாறானது,— அமிழ்து என ஒழுகிற்று — அமிழ்தம்போலப் பெருகிற்று. எ—று.

விலைகொண்டு வழிபறித்து மாறர்க்குலைவுசெய்யும் எயினரெனக் (௩௦)

வேறு.

முழங்குசேயாற்றிராதினிமுதலியேயாதிய
பழங்கண்டீர்நதிபலவுமிப்பாலியோடு
தழங்குநீர்கொடுதலையளிபுரியுநானிலத்து
வழங்குமைந்திணைவளஞ்சிறிதுரைத்திடப்படுமால்

(இ—ள்.) முழங்கு சேயாறு — ஒலிக்கின்ற சேயாறு,— நாதினி — நாதினியாறு,— முதல் ஆதி — முதலியாறு முதலிய,— பழங்கண் தீர் நதி பலவும் — சூழ்கின்றோருடைய துக்கத்தைத் தீர்க்கும் நதிகள்பலவும்,— இப் பாலியோடும் — இந்தப் பாலியாற்றோடு கூடி,— தழங்கும் நீர்கொடு தலையளி புரியும் — ஒலிக்கின்ற நீரைக்கொண்டு தலையளிசெய்யப்படும்,— நானிலத்து — நால்வகைநிலங்களுள்,— வழங்கும் ஐந்திணை வளம் — வழங்கிவரும் ஐந்திணை வளமானது,— சிறிது உரைத்திடப்படும் — எம்மால் சிறிது கூறப்படும். எ—று.

நதிகள்பலவும் நீரைக்கொண்டு இப்பாலியாற்றோடு கூடித் தலையளிசெய்யும் நானிலமெனக் கூட்டுக. பிரமன்முதலியோர் குமாரர்கட்குதலையாட்டும் யாருமையால் சேயாறெனப்பட்டது. நிராகுமாநதி நிராநதி எனக்குறைந்தது. ஏ அசை. நால்வகை நிலங்களாவன: முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன. அது "மாயோன்மேயகாடுறையுலகமும் சேயோன்மேயமைவரையுலகமும் வேந்தன்மேயதீம்புனலுலகமும் வருணன்மேயபெருமணலுலகமும் முல்லைகுறிஞ்சிமருதநெய்தலெனச் சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமே" என்பதனாலறிக. ஐந்திணை, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பாலை என்பன. திணை - ஒழுக்கம். நானிலத்துவழங்கு மைந்திணைவளஞ் சிறிதுரைத்திடப்படுமாலென்றதனால் திணைமயக்கமுங் கூறினாரெனவுணர்க. (௩௧)

மருந்தண்விண்ணரமடந்தையாக்கரியதனமாயந்
திருந்துதன்குலத்தவட்கருள்சிறப்பினனமகிழ்ந்து
விருந்தளித்தலுஞ்செய்வபோல்வெறபாலிலிறைக்குப்
● பொருந்துபூசனைவிழாத்தினமெடுப்பதுபொருப்பு.

(இ—ள்.) மருந்து உண் விண் அரமடந்தையர்க்கு — அமிர்தத்தினையுண்ணும் விண்ணுலகத்துள்ள அரமகளிர்க்கும்,— அரிய தன மாயம் — பெறுதற்கரிய தமது திருமார்

புதலை,—இருந்த தம்குலத்தவர்க்கு அருள் சிறப்பினால் மகிழ்ந்து - இருந்திய தங்கள் குலத்திற்பிறந்த வள்ளிநாயகிக்குக் கொடுத்தருளும் சிறப்பினால் மகிழ்வுடையது,—வெ றுபடா வேண் டுதலுக்கு நித்தமும் விருந்துசெய்வதுபோல - குறிஞ்சிநிலத்தவர்களோடு கூடி முருகக்கடவுட்கு எப்பொழுதும் விருந்துசெய்தலைப்போல,—பொருந்து பூசனை விழா - பொருந்திய பூசனையையும் திருவிழாவையும்,—தினம் எடுப்பது பொருப்பு - தினந்தோறும் நடத்தப்படுவது அக்குறிஞ்சிமலை. எ-று.

மகளிர்க்கும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை தொக்கது. ஆறுமுகக்கடவுள் வள்ளிநாயகியை மணஞ்செய்தருளியதனை நினைந்து மகிழ்ந்தது என்றார். எடுப்பது உயர்திணைச்செ ட்டப்படுவது. இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (௯௨)

வணங்குமாருயிர்க்குகைதொறுமலைத்தலைக்குகனென
றிணங்குநாமப்பெயர்க்கியைபுமாறிருப்பதுபோலா
நிணங்கொள்வேலுடைநின்மலன்னிரைமணிக்குகையின்
சரண்கொண்டோங்கியமலைக்கெலாங்கடவுளாய்க்கலத்தல்.

(இ-ள்.) நிணங்கொள் வேலுடை நின்மலன் - நிணத்தைத்தரும் வேற்படையைத்தரித்த ஆறுமுகப்பிரான்,—நிரை மணிக் குகையின் சரண் கொண்டோங்கிய - வரிசையான மணிகளையுடைய குகைக்கண்ணே தங்கிக்கொண்டு உயர்ந்த,—மலைக் கெல்லாம்,—கடவுளாய்க் கலத்தல் - தெய்வமாய்ப் பொருந்தியவனைப் பேணுதலானது,—வணங்கும் ஆர் உயிர்க் குகைதொறும் வதிதலால்- (அவனை) வணங்கும் அரிய உயிர்களுக்குக் குகைகளாய் இருத்தலினால்,—குகன் என்று இணங்கும் நாமப் பெயர்க்கு - குகனென்று கூறப்படும் காரணப்பெயருக்கு,—இயைபும் ஆறு இருப்பது போலாம் - இயைபுபடி இருத்தலைப்போலும். எ-று.

இவைகளை - ஒத்திருத்தல். மலைக்கெலாம் பிள்ளைபெயரிதிலை. நமையணங்கும் அடியாருடைய இதயத்தே நாறும் குடிகொண்டு அவரை விடுவிப்படுத்தலால் குகனென ஒரு திருநாமம் வந்ததென்பர் வணங்குமாருயிர்க்குகைதொறுமலைத்தலைக்குகனென றிணங்குநாமப்பெயர்க்கியைபுமாறிருப்பதுபோலாம், குறைமுதலியோரைத் தண்டித்தலைப்பற்றி நின்கொள்வேற்படைநின்மலனென்றும் கூறினார். உயிர்களை பண்புத்தொகை. (௯௩)

கொடித்தழீஇத்தனைதனித்தறிக்கிருப்பிணிவிளைவார
அடுத்தவன்பர்சந்தனங்குங்குமத்தொகுதி
அடித்தனவிடாவெறிகொதிமடுக்குமொண்புகையுள
தடித்தமேகமூதலைவேழமைமடிட்டனர்.

(இ-ள்.) இரும் பிணி விளைவார் - பெரிய பிணியை விளைவிப்போராகிய குறிஞ் சிநிலமாக்கள்,—கொடித்தழீஇ தினை தனித்து அறிந்து - உயிர்களைவதைத்த தீமையா குமென்று தனைமையாகவறிந்தார்,—தகைவிட்ட அடி சந்தனம் குங்குமத்தொகுதி - தகைவிரித்த அகிலொடாம் சந்தனமரம் குங்குமமரமாகிய தொகுதிகளை,—வைத்தத வெளி யால் எறிந்து - உடைய கோடரியினால் நறுக்கி,—எரி மடுக்கும் ஒள் புகையும் - அக்கினி மடுக்கச்செய்தமையால் எழுந்த ஒள்ளிய புகையுடையதாகித் தடித்த மேகமும் - பிளைவிடு

டைய மேகங்களுடன்—வேற்றுமை காட்டாதனம்வன - வேற்றுமைகாட்டாதனவாய்ச் செல்வன எ—று.

அறிந்தும் எனனும் உம்மை தொக்கது. சிறுகோலை பாவமாயினும் பெரும்பயன் உடையகருமமாயின் செய்யலாமெனனும் விதியுண்மையின் றனித்தறிந்தபொழுதினும் இருந்தினைவிநைப்பாரெனறா. கொடித்தல வறுமையடைதலெனக்கொண்டு வறுமை யடைதல் தினைப்பக்குமென றுணணித்தாக அறிவதென வுரைப்பாருமுளர். (௯௪)

கள்ளிவேலியகுறிச்சியாகரைப்படுமிரும்பின்
வள்ளிகெண்டியகுழிகளின்மாக்கவெள்ளருவி
யள்ளியுட்டத்தவெள்வயிரமுமாரமுந்திகழின்
டள்ளிபோன்மெனப்பசும்பொனோடிணைப்பலவும்.

(இ—ள்) கள்ளிவேலிய குறிச்சிடா - ஆச்சாமரங்களாலாகிய வேலியையுடைய குறிஞ்சிநிலமாகக்கள்,—கரைப்படும் இரும்பின் வள்ளி கெண்டிய குழிகளில் - டாரா யிருள வள்ளிக்கிழங்கை யகழ்ந்த குழிகளிலே,—மாக்கவெள் அருவி அள்ளி உய்த்த - மாவைப்போல விழும் வெள்ளிய அருவிகள் வாரிக் கொணர்ந்துவிட்ட,—வெள்வயிரமும் ஆரமும் பசும்பொன் ஓடு பலவும் - வெளிய வயிரங்களும் முத்துக்களும் பசும்பொனோடு ஏனைய பலவும்,—திகழின் டள்ளிப்போன்மென - திரவியச்சாலை நிகர்க்குமென்று கூறும்படி,—இமைப்பன - விளங்குவன எ—று.

கள்ளி - சிறுவிறகெனினுமாம். கரைபடுமிரும்பு - இருபெயரொட்டாகுபெயர். போலும் போன்ம் என விகாரமாயிற்று. (௯௫)

கொடிச்சிமார்விழிக்கூர்ங்கணைகுனிப்பக்கானவர்தோள்
வடித்தவார்கணைகுனிப்பனமால்வேழங்கள்
தடித்தவேழத்தின்கோடுகள்குனிப்பப்பூந்தருக்கள்
கடித்தபூந்தருக்கோடுகள்குனிப்பனகங்கை.

(இ—ள்) கொடிச்சிமார் விழிக்கூர்ங்கணை - வேட்டுவமாதருடைய விழிகளாகிய கூரிய பாணங்கள்,—கானவர் தோள்குனிப்ப - வேடர்களுடைய தோள்களிலே அழுந்துவன,—அவர் வடித்தவார்கணை - அவ்வேடருடைய கூரிய நெடிய பாணங்கள்,—மால்வேழம் குனிப்பன - பெரிய யானைகளைத் தைப்பன,—தடித்த வேழத்தின் கோடுகள் - பருத்த யானைகளின் கொம்புகள்,—பூந்தருக்கள் குனிப்ப - பூவையுடைய மரங்களிற்குனிப்பன,—கடித்த பூந்தருக் கோடுகள் - மணம்பொருந்திய மலர்களையுடைய மரக்கொம்புகள்,—வான கங்கை குனிப்ப - ஆகாய கங்கையிற் குனிப்பன எ—று.

குனித்தல் தைத்தல். கூர்ங்கணை கூர்ங்கணையெனப் பொலிந்து நின்றது. ஆங்கு அசை. ஒற்றைமணிமாலையணி. (௯௬)

விழிக்குடைந்தமான்செவிசணமெல்லியலார்நிடந்த
அழிக்கஞுறியாக்குயாபசீணக்கணபொசிட்டின
அழிக்குமற்றவைமறையவெண்சகிமண்டிபுக்கு
ழொழிக்குதிதலைமறையமேற்கொடுமேவணோர்.

(இ—ள்.) உயர்பணை – உயர்ந்த மூங்கில்களானவை,—மெல்லியல் கல்லா – மெல்லிய இயல்பையுடைய வரம்பிலாத்தமகளிர்,—விழிக்கு உடைந்த மான்செவிகள் தடிந்து – தங்கண்ணுக்குத் தோற்ற மான்களுடைய செவிகளை வெட்டி,—அங் குழிக்குறுதி ஆங்கு – அவ்விடத்து நிறைத்தாற்போல,—கண்பொதிபாளை கலிக்கும் - கணுவை மூடிய மடல்களைக் கழிக்கும்;—அதை மறைய வெள் கதிர் மணி உகுக்கும் – அம்மடல்கள் மறைய வெள்ளிய ஒளியையுடைய முத்துக்களை சொரியும்,—கொழிக்கும் நித்திலம் மறைய— சொரிந்த அம முத்தங்கள் [illegible]டி,—வண்தோரை மேற கொட்டும் – அழகிய நெரிசிகளின்மேலே சொரியும். எ—று.

மூங்கிற்பாளை மானுசெவி போறல "நுண்பொறிமானசெவிபோலவெதிர்முளைக கண்பொதிபாளைகழன்றுகுப்பணையிறநே" எனபதனாலறிக. கருறதியவெனபதனீறகு நீந தொகதது. (௩௭)

> மழைத்தகார்முகிலகடுகீண்டெழுந்தவானோங்கு
> தழைத்தவேயநுதிக்கணிமயிலகவுவசழாககட
> குழைத்தமாமரங்கிழ்த்தவனகோயின்முனமணியி
> னிழைத்தகேதனத்திளமயிலகவலோடியையும.

(இ—ள்.) கணிமயில – கணிபபையுடைய மயிலகளானவை,—மழைத்த கார் முகில அகடு கீண்டு எழுந்து – மழையைப பெய்யும கரியமுகிலின வயிற்றைக கிழித்தெழுந்து,—வான் ஓங்கும் தழைத்த வேய நுதி அகவுவ – வானத்துயர்ந்த செழித்த மூங்கிலினுடைய நுதியிலிருந்தாலவன,—சமாககண குழைத்தமாமரம கீழ்ந்தவன கோயிலமுன – யுத்தத்தின கண்ணே, தளிர்த்த சூரனாகிய மாமரத்தைக் கிழித்த முருகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலின முனனே,—மணியின இழைத்த கேதனத்து இளமயில– இரத்தினமழுத்திய கொடிககணெழுதிய இளமயில களானவை,—அகவல ஓடு இயையும – ஆடுதலை நிகர்க்கும. எ—று. (௩௮)

> இளகுகாழகிற்சந்தனப்பொதுமபரெவ்விடனும்
> வளருமேடத்திசேவகங்கொளுமானமதமொழுக்குங
> குளகுதேரியவருடைமானகுப்புறமடுக்கத்
> தளிகளோடுபாடடிரட்டுமாலகளதொறுங்குரால்கள.

(இ—ள்.) மதம் ஒழுக்கும் மான – மதத்தைச சொரியும யானைகளானவை,—இளகுகாழ் அகில் சந்தனப பொதுமபர் எவ்விடனும – தழைத்தல் பொருந்திய காழையுடைய அகிலமரச் சோலை சந்தனமரச சோலையாகிய எவ்விடத்தும்,—வளருமேடத்து சேவகம கொளும – வளர்கைமேய்ந்து துயிலிடமடையும்,—வருடைமான குளகு தேரியகுப்புறம் – வரையாடுகள் உணவைத்தேடும் படி குதிக்கும்,—அடுக்கத்து அளி தொறும – பக்கமலையின் அளிகள் தோறும்,—குராலகள அளிகளோடு பாட்டு இரட்டும – கோட்டான்கள், தம் பெடைகளோடும் பாட்டுக்களை இரட்டித்துப்பாடும. எ—று.

இரண்டும் ஒத்துப்பாடுதலால் இரட்டுமென்றார். காழ - வயிரம. பொதும்பர் அகிலுக்கும் கூட்டப்பட்டது. அகிலையுடைய சந்தனச்சோலையெனப் பணைபற்றியவுமாககளை உரைக்கினுமாம். வளகு – தழையுணவுப்பும்: அது. "புணர்கிளை வளகின் குளமயர்ந்தன்ட வயக்கேழில்யானைப்பயமலைநாடனை" என்றும் "கலிப்பாட்டுஞ் [illegible]

ரசு. மான், விலங்கின் பொதுப்பெயராதலால் யானைக்குமாயிற்று. அது "வருடைமான் குழவியவளமலைநாட்டை" என்பதனாலுமறிக. இந்நூலாசிரியரும் - வருடைமான் என இசைசெய்யுளிற் கூறியதூஉங் காண்க. சேவகங்கொளுமான் - யானை. யானைமதமொ ழுகும் எனமுடிக. (௩௯)

வணங்குநுண்ணிடைமாதரார்வனமுலைக்கோட்டோ
டணங்குபோர்செய்வினைஞர்போலடற்கரிக்கோ
டிணங்குவேலிசூழ்குறிச்சியெங்கணுமினிதெழுந்த
கணங்கொள்வள்ளைகேட்டுறங்குவகனிப்பொழிற்கிளிகள்.

(இ-ள்.) வணங்கும் நுண் இடை மாதரார் வனம் முலைக்கோட்டோடு - வளைகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய கொடிச்சிமாருடைய அழகுபொருந்திய முலைக்கோடுகளோடு, - அணங்கு போர்செய் வினைஞர்போல - வருத்தமுண்டாகும் போரைச் செய்யும் வினைஞர்போல, - அடல் கரிக்கோடு இணங்கு வேலிசூழ் - வலிய யானைக்கோடுகளாற் செய்த வேலியாற்சூழ்ந்த, - குறிச்சி எங்கணும் - அச்சிற்றூரெவ்விடத்தும், - இனிது எழுந்த கணம் கொள் வள்ளை கேட்டு - இனிதாக எழுந்த கூட்டங்கொண்ட உலக்கைப்பாட்டைக் கேட்டு, - கனிப் பொழிற் கிளிகள் உறங்குவ - கனிகளோடு கூடிய சோலையிடத்துள்ள கிளிகள் உறங்குவன. எ-று.

உலக்கைப்பாட்டினிமை அஃறிணைப்பொருளையு மயக்குமென்பார் கணங்கொள் வள்ளைகேட்டுறங்குவகனிப்பொழிற்கிளிகளென்றார். (௪௦)

உடுக்கவொள்ளிணர்த்தழைபலகொய்தலான்முழுதினைக்கண்
மடுக்கும்புள்ளெறிகவணைக்கல்லால்வார்பணைபொதிர்த்து
மிடுக்கண்செய்புரிமாதரையிறச்செறிப்பாமென
றடுக்கல்வேங்கைகளெரியகைத்தெனவலர்சொரியும்.

(இ-ள்.) அடுக்கல் வேங்கைகள் - அக்குறிஞ்சிநிலத்துள்ள வேங்கைமரங்களானவை, - ஒள் இணர்த் தழை பல உடுக்கக் கொய்தும் - ஒளிய கொத்துக்களையுடைய தழைகள் பலவற்றை யுடுக்கக் கொய்தலானும், - முழு தினைக்கண் மடுக்கும் புள் எறி கவணைக் கல்லால் வார் பணை பொதிர்த்தும் - முதிர்ந்த தினைக்கதிர்களையுண்ணும் புட்களையெறிந்து துரத்தும் கவண்கல்லினால் நெடிய கொம்புகளைக் காயப்படுத்தி முறித்தலானும், - இடுக்கண் புரி மாதரை - எப்பொழுதும் துயரத்தைச்செய்யும் இம்மங்கையரை, - இறச் செறிப்பாம் என்று - இல்லின்கட் செறிப்போமென்று கருதி, - எரி அகைத்து என - நெருப்பை அறுத்துவிட்டாற்போல, - அலர் சொரியும் - பூவைச்சொரியும். எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம். வேங்கை பூக்குங்காலம், தினை கொய்யுங்காலமாதலின் இற்செறிப்பாமென்று அலரும்மென்றார். அது "தினையுமேனல்விளைந்தனகனிகளுஞ்சோ றூ" என்பதனாலுமறிக. இது தற்குறிப்பேற்றம். (௪௧)

உருமினாதத்துடனெதிரெதிர்முழங்குவயோடுமேயல்
பெருங்குழூஉக்கணவலிறபொருக்கெனவெழுந்து
கருங்குன்றவொளிவிழிவேல்ன்கயவைக்கு
மருவுவெஞ்சினவுணடுழிவருத்தியார்போல.

(இ-ள்.) உம்பல் - யானைகளானவை,—உருமின் ஆர்த்து உடன்று எதிர - இடிபோலார்த்துச் சினந்து எதிர்த்த,—எழு உழுவையோடு - வலியபுலியுடனே,—பொருதழுவ தொழிலை கனவிலே - போர்செய்த கனவுத்தொழிலை கனவிற்கண்டலால்,—பொருப்பெனா எழுந்து - கடிதியின் விழித்தெழுந்து,—அருகு அருகு நின்ற ஔவீஇணா வேங்கையை - அண்மையிடத்தில் அருகே நின்ற வொளியையுடைய கொத்துக்களையுடைய வேங்கைமரத்தை,—மருவு வெஞ்சினம் மூண்டெழு வருத்தது அறியார்போல அலைக்கும் - தம்மிடத்துப் பொருந்தும் கொடிய கோபம் மூண்டவிடத்து இஃதின்னதென்று பகுத்தறியாது நினைத்ததை முடிப்பார்போல அலைத்தலைசெய்யும். எ-று.

கனவல - கனவிற்கண்டவை. வேங்கையை யலைத்தல் வேங்கையென்னும் பெயர் நினைவாலும் இடையே படர்ந்த பூவினிடோன்ற புகரானுமெனக் கொள்க. இது "சொப்பனி தாசகியென்றனைத்தெப்போ செவ்வாய்மருங்கிற் றஞ்சுடையானை வைவிற்றருஞ்செய்த துமன தத்தாகவிரசுமெனவேரிடப்புதுவதாகமலர்த்தவேங்கையை யுதவெனவுணர்ந்த நனி நலமுருக்கி" என்பதனாலுணர்க. (சஉ)

வாயவதாகியபொருளினைவலவிரைநதனரோ
வாயவதாகிலாரகுவானபுகுதநதிப்பார்போற,
காயவதாகியதிறததிறறகதழுநதுதரயிடதது
வீவதாக்கிபுணர்ந்துபோதவமின்வேங்கை.

(இ-ள்.) இளவேங்கை - இளமைபொருந்திய புலிகளானவை,—அன்றே - அப்பொழுதே,—வாயவது ஆகிய பொருளினை - தமக்கு வாய்ப்பதாகிய பொருளினை,—ஆகுவான புகுதத்து - வளர்த்துக்கொள்வான் புகுந்து,—ஆயவது ஆயகிலா வலவிரைந்து அழிப்பார்போல - ஆராய வேண்டியவற்றை ஆராயாது அதிவிரைவாக அழிப்பவர்போல,—காயவது ஆகிய திறத்திறல் - கொல்வதாகிய திறமையைக் கொண்டு,—கதழ்ந்து தரய - வேகங்கொண்டு பாய்ந்து,—இடத்து வீவது ஆக்கி - இடப்பக்கத்து இறப்பதாக்கி,—புணர்ந்து போதல் - அவ்விரைச்சியை யுண்டு போவன. எ-று.

தமக்குக் கிடைத்தபொருளை வளர்த்துக்கொள்வான் புகுவோர் அப்பொருளை வளர்க்குமவிதத்தை ஆராயாது அழித்தமைபோல, புலிகளும் கிடைத்த பொருளை நினைந்தநெறியே இளமைப்பருவத்து வீழ்த்தி உண்ணாமல் என்று கருதாமையனவே இவ்வுவமையாற்போந்த பொருளெனக் கொள்க. வாய்ப்பது - வாயவது எனலுமிறறு. (சங)

குருவியோப்புநர்க்கவணைகோரதகுலைதிருவினததோர
பெருவரைசிவியக்கனவசுமபினைவிலசதது
மருமலர்ப்புததமைமுகதிவிழநதினைவாமானினையர
பொருபொருவிடாசெயினைவைமதகணைததுருகொல்.

(இ-ள்.) [illegible] அனையார் - அங்கிடத்து மகளையர்,—குருவியோப்பு நர்க் கவண் கலால் - நின்ற வரையவரும் குருவிகளைத் துரத்தும் தழைப்புடையவர்களைவில் எறிந்த கல்,—பெருவரை ஆரின் இருள் இவைத்தோடு குலைந்து - அழகிய ஆலியப்பழத்துடனே

கூணடோடு சிதைந்து,—உக்கன அசும்பின நிலத்து - சொரிந்துகிடக்கும் ப[illegible]குநில த்தில்,—மரு மலர்ப்பதம் வழுக்கி வீழ்ந்து இனைவர் - வாசனையொருங்குந் தாமரை மலர் போலும் அடிகள் வழுக்குதலால் வீழ்ந்து வருந்துவர்,—ஒருபொருட்கு இடர் செய்யின் - ஒருபொருட்கு (முறைகேடாக) துயர்செய்யின்,—அவை - அத்துயர்,—மறுகணத்து உறு கொல் - பிறகணத்து தமமையடையாதொழியுமோ ஒழியாது. எ—று.

உக்கன அசும்பின என்பன பெயரெச்சமுற்று. மறுகணம் என்பதனால் மறுகண மென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அது "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற் றாமேவரும்" என்பதனாலறிக. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னுமணி. (சச)

ஆழ்ந்தநீரலகாதிகளளித்திடப்படுவ
வாய்ந்தமாமணியாதியவயினறொறுமிறைவ
தாழ்ந்தவாயினுமரியவேலுயர்ந்தவாயதகையும்
வீழ்ந்தவாயினுமெளியவேலுயர்ந்தவாயவிடுமே.

(இ—ள்.) அளித்திடப்படுவ - (அங்கிலத்து வாழ்வோரால்) போற்றப்படுவன,—ஆழ்ந்த நீர் அலகு ஆதிகள் - ஆழியாகிய கடலினின்றும் எடுக்கப்பட்ட கவடி முதலியன வாம்,—வயின்தொறும் இறைவ வாய்ந்த மாமணி ஆதிய - இடங்கடோறும் (இசிக்கப் படாமல்) தங்குவன சிறந்த மாணிக்கம் முதலியனவாம்,—தாழ்ந்த ஆயினும் அரியவேல் உயர்ந்த ஆய தகையும் - தாழ்ந்த பொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கரியனவாயின உயர்ந்தனவாய பெருமையடையும்,—வீழ்ந்த ஆயினும் எளியவேல் தாழ்ந்த ஆயவிடும் - விரும்பத்தக்க பொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கெளியனவாயின் தாழ்ந்தனவாய (எளிமை) யடையும். எ—று.

ஏகாரம் - தேற்றம். இதுவும் மேலையணி (சரு)

கொழுவிடைக்கறைவிராவியபலிக்குறைநிரப்பி
வழுவில்பலபிரப்பிரிவெறியாட்டயர்மன்றத்
தொழுகுபல்லியவோதையுமுரவுவெள்ளருவி
யிழுமெனோதையுமெழுகடலவியினுமவியா.

(இ—ள்.) கொழு விடைக் கறை விராவிய - கொழுத்த ஆட்டுக் கடாக்களின் இரத்தங்கலந்த,—பலிக்குறை நிரப்பி - பலிக்குறைகளை நிரப்பி,—வழு இல் பல பிரப்பு இரீ - குற்றமில்லாத பல பெருங்கடிவகைகளையும் படைத்து,—வெறியாட்டு அயர் மன்றத்து - வெறியாட்டுச்செய்யுங் களங்களில்,—பல்லியத்து ஒழுகு ஓதையும் - வாத்தியங்களினின் றெழு மோதையும்,—உரவு வெள் அருவி இழுமென் ஓதையும் - பரக்கின்ற வெள்ளிய அருவியின் இழுமெனுமோதையும்,—எழு கடல் அவியினும் அவியா - எழுகடல்களினது ஒலியடங்கினும் அடங்காவாம். எ—று.

விடை கடாவென்பது "மாத்தாட்கொழுவிடைக்குருதியொ[illegible]" என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படை யுரையாலுமுணர்க. உதிரங்கலந்த பலிச்சோ[illegible]டுசேர்ந்த வெள்ளரிசி பலிக்குறையெனினும் சிறுபலியெனினும் பொருந்து[illegible]லியம் - அந்நி லத்திற்குரிய தொண்டகம். இழுமென்னோதை - அநுகரணவொ (சகா)

தேனுஞ்செந்தினையிடிகளுந்தீஞ்சுவைக்கனியு
மூனுந்துய்ப்பனவுடுப்பனமரவுரிதழைகள்
வானுந்தோய்சுனையாடுவமணிவரையிருப்ப
வேனற்சூழ்ந்தகுன்றவர்க்கொருநல்குரவின்றே.

(இ—ள்.) துய்ப்பன — புசிக்கப்படுவன,—தேனும் செந்தினை இடிகளும் தீம் சுவைக்கனியும் ஊனும் — தேனும் செந்தினைமாவும் மதுரச்சுவையையுடைய கனிகளும் தசைகளுமாம்,—உடுப்பன மரவுரி தழைகள் — உடுக்கப்படுவன மரவுரியும் இலைகளுமாம்,—ஆடுவ வானும் தோய் சுனை — முழுகப்படுவன வானிலுள்ளாரும் முழுகுஞ் சுனைகளாம்,—இருப்ப மணிவரை — இருக்கப்படுவன அழகிய மலைகளாம்,—(ஆதலால்) ஏனல் சூழ்ந்த குன்றவர்க்கு — புனங்கள் சூழ்ந்த அக்குறிஞ்சிநிலத்துறைவார்க்கு,—ஒரு நல்குரவு இன்று — ஒருவறுமையுமின்றாம். எ—று.

வானும் என்னும்உம்மை உயர்வுசிறப்போடெச்சம். நல்குரவு என்னும் முற்றும்மை தொக்கது. ஏனைநிலத்தோர்போலப் பொருள்கொண்டு தேடவேண்டாமையின் நல்குரவின்றென்றார். (௪௭)

அன்பினைந்திணைக்களவலாற்களவொன்றுமறியா
ரின்பமாண்பிரிவினைவலாலினைவொன்றுமெய்தார்
துன்பமோட்டுவாய்ப்பொய்யலாற்பொய்யொன்றுஞ்சொல்லார்
முன்புமாதவப்பயத்தினாலவண்டுய்க்கமர்வார்.

(இ—ள்.) முன்பு மாதவப் பயத்தினால் அவண் துய்க்கு அமர்வார் — முன்புசெய்த பெரிய தவப்பயனால் அவ்விடத்துறைதலை விரும்புவோர்,—அன்பின் ஐந்திணைக் களவு அலால் களவு ஒன்றும் அறியார் — அன்பினைந்திணையென்னும் மூதலையுடைய (அகப்பொருளிற் கூறும்) களவொழுக்கமேயன்றி வேறோர் களவுமறியார்,—இன்பமாண் பிரிவு இனைவு அலால் இனைவு ஒன்றும் எய்தார் — இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் (பொருள்வயிற் பிரிவு முதலிய பிரிவாலாகும்) வருத்தமன்றி வேறு வருத்தமொன்றுமடையார்,—துன்பம் ஓட்டுவாய்ப் பொய் அலால் பொய் ஒன்றும் சொல்லார் — புலவித்துன்பத்தை நீக்கும் வாயிலாகிய பொய்யேயன்றி வேறொருபொய்யும் சொல்லார். எ—று.

இன்பமாண்பிரிவு இனைவு என்பதற்கு இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் புலவியாலாகும் வருத்தமென்றுரைப்பாருமுளர். இது ஒழிப்பெனுமணி. (௪௮)

உயங்குவாரலதின்புறாரெனுந்தன்மையினுன்
முயங்குவாரைமுன்றுயர்செய்தன்முறைதெரித்தாங்கு
வயங்குலாவிடமாரவேள்பகழியாய்மலர்ந்த
தயங்குதேமலர்சேர்ந்தகடம்பியகுறிஞ்சி.

(இ—ள்.) [illegible] — அக்குறிஞ்சிநிலமானது,—உயங்குவார் அலது இன்பு உறார் என்பது உண[illegible]ருத்தமுறுபவரேயன்றிப் பிறர் இன்பமுறுவாரோ (அன்றோ) கூறுவது [illegible]லினால்,—முயங்குவாரை — புணர்பவர்களை,—முன் துயர் செய்தல் [illegible] — முன் துயருறவித்தல் முற்றையைத் தெரிவித்தல்போல [illegible]பகழியாய் மலர்ந்த — வெற்றிபொருந்திய காமனுடைய

-மையார்கொண்ட,—தயங்கு தேமலர் அசோகங்கள் தழீஇயது - விளங்குகின்ற தேனைப் பொருந்திய மலர்களையுடைய அசோகமரங்களைப் பொருந்தியது. எ—று.

* முன்னுயர்செய்தல் "அனைத்துணர்வுமப்போதகுமசோகம்" எனப்படுவதற்கு. வருந்தவோரலதிலபுருரெனவே வருந்துவோர் இன்புறுவரெனபது பெறரும். உயங்குவாரலதினபுருரெனபதை "துன்பமுற்றவர்க்கலாலின்பமில்லை" என்னுஞ் சிந்தாமணியானுமுணர்க. (௪௯)

பகைத்துடிப்படுப்பவர்பகைக்கட்பாயக்கலை
யுகைக்குமச்செய்கையாலுவப்பச்செய்வபோன்
மிகைத்திறற்குமரிக்குவிழாவெடுத்தன்றா
றகைத்திறுப்பதுதொகுமுரப்புச்சூழலே.

(இ—ள்.) தொகும் முரப்புச் சூழல் - பாலைநிலமானது,—பகைத்துடிப் படுப்பவர் பகைத்துடியென்னும் பறையை அடிப்பவர்,—பகைக்கட் பாய்கலை - பகையாகிய கண்ணையுடைய பாய்கின்ற கலையை,—உகைக்கும் அச்செய்கையால் - செலுத்தித் தமக்கு வெற்றிதருந்தன்மையினால்,—உவப்பச் செய்தல்போல - (தாமும்) அவளை மகிழ்வித்தல் செய்வதுபோல,—மிகைத் திறல் குமரிக்கு - மிக்க வீரத்தையுடைய துர்க்கைக்கு,—விழா எடுத்து - திருவிழாச்செய்து,—அன்றா தகைத்து இறுப்பது - துயரத்தைக் கெடுத்து இருப்பது. எ—று.*

இதுவன்றி, பகைத்துடிப்படுப்பவர் பகைக்கண் - பகைத்துடியை அடிக்கும் அந்நிலத்தோர்க்குப் பகையாயினாரிடத்து-பாய்கலை உகைக்கும் அச்செய்கையால்- பாயுங்கலையைச் செலுத்தி வெற்றிதருந்தன்மையினாலென உரைத்தலுமொன்று. பாலைநிலமானது துர்க்கைக்கு விழாவெடுத்தலினால் துக்கமகன்றிருப்பதெனக. பகைத்துடி - பாலைப்பறை; பகைக்கண் அடிக்கும்பறையாதலின் இவ்வாறுகூறினார். தொகுதல் - கூடுதல். முரம்பு - பரல்மிக்க பருக்கைநிலம். சூழல் - இடம். (௫௦)

வரையுறைகடவுளாமகனைநீங்குதற்
கருமையினடுத்தமையறையுஞ்சண்டிகை
கிரியினுங்கிரிப்புறங்கெழீஇயகானினும்
பெரிதுமாம்பாலையம்பிராட்டியாயதே.

(இ—ள். சண்டிகை - துர்க்கையானவள்,—கிரியினும் கிரிப்புறம் கெழீஇய கானினும் பெரிதும் ஆம் - குறிஞ்சிநிலத்திலும் அதற்குப்புறமாகிய முல்லைநிலத்திலும் பெரிதும் உளதாகின்ற,—பாலையம்பிராட்டி ஆயது - பாலைநிலத்திற்கு அதிதேவதையாயிருந்த தன்மை,—வரைஉறை கடவுள் ஆம் மகனை - மலையில் வாசஞ்செய்யுந்தெய்வமாகிய தன் மகனை (குறிஞ்சிநிலத்தெய்வமென்றபடி)—நீங்குதற்கு அருமையின் - நீங்கியிருத்தலியலாமையால்,—அடுத்தமை அறையும் — அடுத்திருத்தலை அறிவிக்கும். எ—று.

பாலையென்னொருநிலமில்லையென்பார் கிரியினுங் கிரிப்புறங்கெழீஇய கானினும் பெரிதுமாம்பாலை என்றார். அறையுமென்றது தாற்பரியப்பொருள். இதனால் முல்லையுங் குறிஞ்சியுந்திரிந்து பாலையானதன்றிப் பாலைக்குநிலமின்மைபெறப்பட்டது "முல்லையுங் குறிஞ்சியும் முறைமையிற்றிரிந்து நல்லியல்பழிந்து நடுங்குதுயருறுத்துப் பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" என்னுஞ்சிலப்பதிகாரச்செய்யுளானுமுணர்க. (௫௧)

ஆற்றுணப்பறவைகட் டுண்டோவறக்
காதலந்துணையொடுகெழீஇப்புலவுவ
வேற்றுணவுண்ணினுமெவர்க்கும்வேளக்கணை
தீர்திறமரிதெனத்தெளிப்பபோன்றன

(இ-ள்.) ஆற்றுணம் பறவைகள் - புள்ளப்பறவைகளானவை,— ஆற்று உண்டு - பருக்கைக் கற்களையுண்டு,— ஓஆற காதல் அம் துணையொடு கெழீஇ புலவுவ - நீங்குதலின்றி விருப்பமைந்த அழகிய பெடைகளோடு மயங்கிப்புணர்வன,— வேளக்கணை - காமநோயானது,— எவர்க்கும் - யாவர்க்காயினும்,— ஏது உணவு உண்ணினும் - எவ்வுணவு புசிக்கினும்,— தீர்திறம் அரிது என - நீங்குந்திறம் அரியதென்று,— தெளிப்பபோன்றன - தெளிவிப்பனபோன்றிருந்தன எ-று.

வேளக்கணை - ஆகுபெயர். காமநோய்க்கேதுவாகாத கற்களையுண்டும் புள்ளப்பறவைகள் தம்பெடையோடொழிவின்றிச் சேர்வனவாதலால் காமநோய்க்கு அன்னந்து காரணமல்லவெனத் தெளிவித்தவாறு. (௬௨)

எயிற்றியரிளமுலையிணையவெண்ணுப்பு
வெயிற்றலைமாதவம்விளைத்தலவீழ்வன
பயிற்றியதெனநிரம்பாந்தமெல்லிதழ்
குயிற்றியதெனமுகைத்தலர்ந்தகோங்கமே.

(இ-ள்) கோங்கம் - கோங்கமரங்கள்,— எயிற்றியர் இளமுலை இணைய எண்ணுப்பு - எயினப்பெண்களுடைய இளமையாகிய முலைகளை நிகர்க்கும்படியெண்ணி,— வெயில் தலை மாதவம் விளைத்தல் - வெயிலினிடத்துப் பெருந்தவஞ்செய்தலை,— வீழ்வன பயிற்றியது என - விரும்பினவாகிச்செய்தல்போல,— நிரம்பாந்த மெல்லிதழ் குயிற்றியது என முகைத்து - நிரம்பாந்த மெல்லிய விதழ்களைப்பதித்து வைத்தாற்போல முகைகொண்டு,— அலர்ந்த - மலர்ந்திருந்தன எ-று.

வீழ்வன வினையெச்சமுற்று. பயிலுதல் பயிற்றுதலென விகாரப்பட்டது. வீழ்வனவென்பதனை முற்றுக்கிளிகாப்பனவென்று கோடலுமொன்று இது இலப்புல்பயனற்றற்குறிப்பென்னு மணி. (௬௩)

குரவலர்ப்பாவைபெற்றெடுப்பகோழரை
மரவம்வெள்ளணியிருலவயக்கமாணுவ
விரவலாற்றுறுவவேரிப்பாடலம்
பரவிசைபாவனபறவைக்கோகிலம்.

(இ-ள்.) குரவு அலர்ப்பாவை பெற்று எடுப்ப - குரவமரம் அலராகியபாவையைப் பெற்றுஎடுப்பன,— கோழ் அரை மரவம் - வழுவழுப்பாகிய அரையையுடைய வெண்கடம்புகள்,— வெள் அணியிருலை வயக்கம் மாணுவ - வெள்ளணியிருலே விளக்கத்தைப் பொருந்துவன,— வேரிப்பாடலம் - வாசனைபொருந்திய பாதிரிமரங்கள்,— விரவு அலர் ஆற்றுறுவ - பொருந்திய அலரைத்தாற்றுவன,— பறவைக்கோகிலம் - கோகிலப்பறவைகள்,— பரவு இசை பாவன - துதித்திசைபாடுவன. எ-று.

வெள்ளணியினால், என்பதை வெள்ளணியினானென்கொண்டு வெள்ளணிநாள் விளக்கத்தைப் பொருந்தினவனெனக் கொள்ளினுமாம். வெள்ளணிநாளாவது குழந்தை பிறந்த நாளில் வெள்ளைவஸ்திரந்தரித்து வெண்மாலைசூடிக் கொண்டாடும் விழா அல்லாதூற்றல் குழந்தைபிறந்தமையைப்பலர் அறியத்தூற்றல் (௫௪)

விரிமுகிலிடையிடைவிராயமீனமுஞ்
சுரிகுழன்முச்சியிற்றூக்குநித்திலச்
சொரிகதிர்மணிகளுந்துணையுமென்பவே
பொரிகெழுபொகுட்டரையிருப்பைபூத்தவே.

(இ—ள்.) பொரிகெழு பொகுட்டு அரை இருப்பைபூத்த - பொருக்கைப்பொருந்திய பொகுட்டாகிய வரையினையுடைய இருப்பைகள் பூத்திருப்பன,—விரி முகிலிடை இடைவிராயமீனமும் - விரிந்த முகிலினிடையிடையே பொருந்திய நட்சத்திரங்களையும்,—சுரிகுழல் முச்சியில் தூக்கும் - சுரிந்த மயிர்முடியிற் றூக்கப்பட்ட,—சொரிகதிர் நித்திலம் மணியும் - சொரிகின்ற கிரணத்தையுடைய முத்துமணிகளையும்,—துணையும் - ஒக்கும். எ—று.

என்ப, ஏ அசை பொகுட்டு—குமிழ்ப்பு, முச்சி ஆகுபெயர், இது உவமையணி (௫௫)

நிகழ்தரு நால்வகை நிலனுமெல்லையாத்
திகழ்தரு பாலையந்திணைசக்கேற்புற
விகழ்தருஞ் சுரத்தவரெய்துபோகமும்
புகழ்தரு நானிலத்தவர்தம்போகமே.

(இ—ள்.) நால்வகை நிகழ்தரும் நிலனும் எல்லையா—நால்வகையென்றுசொல்லப்படும் நிலங்களுந்தனக்கெல்லையாக,—திகழ்தருபாலைத் திணைக்கு ஏற்புற—விளங்குகின்ற பாலைத்திணைக்கு ஏற்கும்படி,—இகழ்தரும் சுரத்தவர் அங்கு எய்து போகமும்—இகழப்பட்ட பாலைநிலமாக்கள் அங்கடையும் போகங்களும்,—புகழ்தரும் நானிலத்தவர் போகம்—புகழப்படும் அந்நால்வகைநிலங்களினுமுறைவோர் அடையப்படும் போகமேயாம். எ — று.

அம்மும் தம்மும் சாரியை. நிகழ்த்தல்." நிகழ்தலென இடைகுறைந்தது பாலைக் குநிலமில்லாமை "நடுவு நிலைத்திணையே" என்னுஞ்சூத்திரமுதலியவற்றானுணர்க. இகழுதரும் சுரத்தவரென்றதும் இக்கருத்து நோக்கியும் ஆறலைத்தன்முதலிய விழிதொழில்க ளை நோக்கியுமெனக். தத்தமக்குநிலமுண்மையானும் இதுபோற் பாவத்தொழில் இன் மையானும் ஏனைநிலங்களைப்புகழ்தருநானிலமென்றதெனவறிக. (௫௬)

உடன்குசெல்பவர்க்கிடையூறொன்றின்றியே
யடங்கருமபெருமகிழ்வாக்கிமாத்தரை
யிடங்களினிரீஇயவர்செல்வழுங்குமா
றொடங்கலினுதவிற் சுரமொப்பில்லையே.

(இ—ள்.) உடங்குசெல்பவர்க்கு - உடன்செல்பவராகிய மகளிர்க்கு,—இடையூறு ஒன்று இன்[illegible]பூறுகளொன்றும் இன்றாக,—அடங்க அரும் பெருமகிழ்வு ஆக்கி - அடங்கரிய [illegible]மகிழ்ச்சியையுண்டாக்கி,—மாத்தரை இடங்களின் இரீஇயவர் செல

அழுங்குமாதொடங்கலின் - பெயர்க்கவியலாவவ்விடங்களில் இருக்கச்செய்தகனும் காளைய ருடைய செல்வை அழுங்குவிக்கும்படி செய்ததினால், — உதவியில - உதவிசெய்தற்கண், சுரம் ஒப்பு இல்லை — அப்பாலைநிலத்திற்கொப்பாகவேறொன்றிலலை. எ — று.

ஒன்றும் என்னும்மும்மைதொக்கது. இடையூறிலவாகச் செய்தல் விருந்தவிலக்கல இடைச்சுரத்துக்கண்டோர் புகழ்தன் முதலியவற்றாலுணர்க. இன்றி என்னுஞ்செய்தெ னெச்சம் செயவெனனெச்சமாக்கப்பட்டது. (ருஎ)

பிரிந்தவர் பசலையம்பெரிய போர்வையுட
டிருந்தவரென்னத்தன்செய்கைதோற்றியாங்
கரந்தைசெய்மதனகணையாகப்பூத்தமா
மரந்தழீஇயதுநலமவளாயபாலையே.

(இ — ள்.) நலமவளாயபாலை — நன்மைபொருந்திய பாலைநிலமானது, — பிரிந்தவர் பசலையம் பெரியபோர்வையுள் இருந்தவர்என்ன — காதலரைப்பிரிந்தமகளிர் பசலையா கிய பெரியபோர்வையுள்ளே இருந்தமுறுவரென்று, — தன் செய்கை தோற்றி ஆங்கு — தன்செய்கையைக் காட்டியதுபோல, — அரந்தைசெய்மதனகணை ஆகப்பூத்து — துன்பத் தைச்செய்யும் மன்மதபாணமாகப்பூத்த, — மாமரம் தழீஇயது — மாமரங்களைத்தழுவப்பெ ற்றது. எ — று.

வளாயவென்னும்பெயரெச்சம் வளாயவென விகாரமாயிற்று. செய்கையாலென் னும் வினையெச்சவிகுதி தொக்கது பசலையம் பெரிய போர்வையுள் இருந்தவரென் றதனாலும் ஆகப்பூத்தன்றமையாலும் வெளிப்படையின்றிப்பூத்ததுவாம். போர்வை யுட்டிருந்ததல் அதுவாய்த்தோன்றல். (ருஅ)

வேறு

ஆக்கங்கருதித்துணைநீங்கவனோர்ளைாத
வாக்கின்படிமங்கையராருயிர்வாழ்ந்திருக்கக்
காக்குந்தொழிலென்றுபுரக்கும்கண்ணறகன்பு
பூக்குஞ்செயலாற்பொலிவுள்ளதுபூத்தகானம்.

(இ — ள்) பூத்தகானம் - பூக்களையுடைய முல்லைநிலம், — துணை ஆக்கம் கருதி நீங்க தலைவராயினவர் பொருள்கருதிப்பிரிய, — அன்னோர்இளாத வாக்கின்படி — அக்காதலர்செ லலும்பொழுதுகூறிய வார்த்தையின்படி, — மங்கையர் ஆருயிர் வாழ்ந்திருக்கை - பெண் கள் அரிய உயிர் வாழ்ந்திருத்தலையே, — காக்குந்தொழிலென்று - காவற்றொழிலென்று, — புரக்கும் அக்கண்ணற்கு - காக்கின்ற அவ்விஷ்ணுவுக்கு, — அன்புபூக்குஞ்செயலால் — அன் புமிகுஞ்செயலினால், — பொலிவு உள்ளது — பொலிவையடைந்தது. எ — று.

அகரம் பண்டறிசுட்டு துணைவர் துணையெனவீறுகெட்டது. (ருகூ)

ஆனிக்கொடியேந்தியதகைக்கறசியாறறுன்
மூன்றுறவார்வத்தணிமைக்கண்முற்றிற்றுநேரா
காளக்குருமேனிமுராரி கல்சூழ்முரம்பு
கோளுற்றகானக்கொருதெய்வதமாயகொள்கை.

(இ — ள்) காளம் குருமேனி முராரி — கரியநிறம்பொருந்[redacted]யையுடைய விஷ்ணு, — கல்சூழ்முரம்புகோளுற்ற கானக்கு — குறிஞ்சிநிலத்தை[redacted] பாலையந்

தன்கட்கொண்ட முல்லைநிலத்திற்கு,—ஒரு தெய்வதம் ஆய கொள்கை — ஒரு தெய்வமாகப் பொருந்திய கொள்கையானது,—ஆளிக்கொடி ஏந்திய தங்கை — சிங்கக்கொடியையுயர்த்திய தங்கையாகிய துர்க்கை,—அகற்சி ஆற்றாள் — அகன்றிருத்தலையாற்றாதவளாய்,—ஊன்று ஆர்வத்து — அவள்மேற்கொண்ட பற்றினால்,—அணிமைக்கண் முற்றிற்று போல் ஆம் — அணிமைக்கண்ணே வந்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ — று.

கலவும் முரம்பும் ஆகுபெயர். கானத்திற்கு என்பது கானக்கு என அத்தும் இன்னும் தொக்குநின்றன. முற்றியது என்பது முற்றிற்று என விகாரமாயிற்று, முற்றுதல் சூழ்தல். (௬௰)

தூங்குங்கனிமலிகொன்றைதணாத்தலர்ந்து
பாங்கெங்குநிறப்பதுருத்திரப்பல்கணங்கள்
வீங்கும்புகழ்மாலவிடைபற்றிவெள்ளிச்சிலம்பின்
ஓங்கும்பெருமான்முனமுய்ப்பவந்துற்றதொப்பாம்.

(இ — ள்.) தூங்குங்கனிமலிகொன்றை — தூங்குகின்றகனிகள் நிறைந்தகொன்றை மரங்களானவை,— தணாத்து அலர்ந்து — கொத்துக்கொண்டுமலர்ந்து,— பாங்கு எங்கும் நிறப்பது — பக்கங்களெல்லாவிடத்தும் நிறைந்ததன்மையானது,— உருத்திரப்பல்கணங்கள் — உருத்திரராகிய பலகணத்தவர்கள்,— வீங்கும் புகழ்மால்விடைபற்றி — மிக்கபுகழையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தைப்பிடித்து,— வெள்ளிச்சிலம்பின் ஓங்கும் பெருமான்முனம் உய்ப்ப — கயிலைக்கிரியிலுயர்ச்சியோடுறைந்தருளும் சிவபிரானது திருமுன்னரேகொண்டுபோய்விடுதற்காக,— வந்துற்றது ஒப்பாம் — வந்துசேர்ந்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ — று.

பழங்களும் வடிவாற்சடைக்குவமையாதலின் தூங்குங்கனிமலிகொன்றையென்றும் திருவுடையாளமாலையாதலின் அதனைவேறுபிரித்துத் தணாத்தலர்ந்து பாங்கெங்கு நிறப்பதென்றும், திருமால் முல்லைநிலத்திற்குத்தேவதையாதலின் ஆண்டுறைவாரெனவும் நுதணிவுபற்றி வந்தாரென்பார், மாலவிடைபற்றி உய்ப்பவந்துற்றதொப்பாம் என்று கூறினார். பழங்கள் நிறத்தால் விஷ்ணுவுக்கும் பூக்கள் நிறத்தால் உருத்திரருக்கும் ஒப்பாமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬௧)

விலங்காவிறன்மாலறிந்தோர் விளையாடலாற்றுற்
பலமாயவுருக்கொடு நின்றொளிப்பானமைபோலா
மலராணிறைகொன்றை யலங்கியசூழலெல்லாம்
புலராமதுமாமலர் பூவைகள் பூத்தக்காட்சி

(இ — ள்.) அலரால் நிறைகொன்றை அலங்கியசூழலெல்லாம் — பூக்களானிறைந்த கொன்றைமரங்கள் விளங்கி நிற்குமிடங்களினெல்லாம்,—புலரா மதுமாமலர் பூவைகள் பூத்தக்காட்சி — புலராத தேன்பொருந்திய பெருமலர்களையுடைய காயாமரங்கள் பூத்திருக்குந்தோற்றமானது,—விலங்காவிறல்மால் — நீங்காத வலிமைபொருந்திய திருமால்,—அறிந்து — அவர் வரவையறிந்து,—ஓர்விளையாடல் ஆற்றுல் — ஒருவிளையாட்டுமுறைமையால்,—பலமாய உருக்கொடு நின்று ஒளிப்பானமைபோலாம் — பலவாகிய மாயவடிவைக்கொண்டு நின்று விளங்குந்தன்மைபோலாகும். எ — று.

விலகாவென்பதற்கு விலகியென்றுபொருளினுமமையும். (௬௨)

இருந்தைக்குலமொத்தனபூவைகளிண்டுகோபந்
திருந்துநத்தழலொத்தனகொன்றைகள்செம்பொனொத்த
பெருந்தாட்குலையொத்தனபூத்தபிடாமரங்கள்
பொருந்தேர்முகிலொத்ததுபொற்றொழில்வல்லகொல்லன.

(இ—ள்.) பூவைகள் இருந்தைக்குலம் ஒத்தன — காயாமரங்கள் கரித்திரளையொத்தன,—ஈண்டுகோபம் திருந்துநத்தழலொத்தன — நெருங்கிய இந்திரகோபங்கள் திருத்தமான நெருப்பையொத்தன,—கொன்றைகள் செம்பொன் ஒத்த — கொன்றைமலர்கள் செம்பொன்னையொத்தன,—பூத்தபிடாமரங்கள் பெருந்தாட்குலையொத்தன - பூத்திருக்கும் பிடவமரங்கள் நெருங்கிய பொற்றாளின் குலைகளையொத்தன,—ஏர் பொருந்தும்முகில் - அழகு பொருந்திய முகிலானது,—பொற்றொழில்வல்லகொல்லன ஒத்தது — பொற்றொழிலிலே வல்லதட்டானை நிகர்த்தது. எ—று.

பூவை, கொன்றை ஆகுபெயர். (௬௩)

விரிகானமலர்வாசநுகர்ச்சிவிழைந்துதத்த
முரிநாசியொன்றாலமையாதுலப்பற்றநாசி
பரியாவிமையோரவணிற்குமப்பண்புதோற்றும்
வரிபாடளிவீழ்மணிக்குமிழ்பூத்தமாண்பு.

(இ—ள்.) வரிபாடு அளிவீழ்மணிக்குமிழ்பூத்தமாண்பு — இசைப்பாட்டைப்பாடும் வண்டுகள் வீழ்கின்ற அழகிய குமிழமரம் அலர்ந்திருக்கும் மாட்சிமையானது,—இமையோர் — தேவர்கள்,—விரி கான மலர் வாசநுகர்ச்சி விழைந்து — விரிந்த முல்லைநிலத்துள்ள மலர்களுடைய பரிமளத்தை அநுபவித்தலை விரும்பி,—தத்தம் உரி நாசி ஒன்றால் அமையாது — தத்தமக்குரிய ஒவ்வோர் மூக்கினால் (அவ்வாசநுகர்ச்சி) அமையாமல்,—உலப்பு அற்ற நாசி பரியா — எண்ணிறந்த மூக்கைத்தரித்து —அவண் நிற்கும் அப்பண்பு தோற்றும் — அவ்விடத்துநிற்கும் அப்பண்பினைக்காட்டாநின்றன. எ—று.

கான-ஆகுபெயர். அப்பண்பு-பரித்தபண்பு. உரிய என்பது-உரியெனவீறுகெட்டது. இமையோர் என்றதனால் மரங்கள் அநேகம் என்பதும் ஒன்றாலமையாதுலப்பற்ற நாசிபரியாவென்றதனால் ஒவ்வொன்றிலும் பற்பலமலர்களிருத்தலும் பெறப்பட்டன. (௬௪)

மானாகமலர்த்திருமாதவனாகிமாயோ
னாறுவொளிநாமுறவள்ளியையீன்றவாற்றா
னாங்களுமிவற்றனவேமெனநண்ணியாங்குத்
தாங்களுமிருந்துழல்கின்றனதாவுமான்கள்.

(இ—ள்.) தாவுமான்கள் —பாய்ந்துசெல்லுகின்றமான்கள்,—மலர்த்திருமான் ஆக — தாமரைமலரிலுறையும் திருமாதானவள் மானவடிவாக,—மாயோன் மாதவனாகி — திருமால் சிவமுனிவராகி,—நாம ஆறு ஒளி உற — யாங்கள் (எங்களும்) நீங்காப்புகழுடைய,—வள்ளியை ஈன்ற ஆற்றால் — வள்ளிநாயகியை ஈன்றதன்மையினால்,—நாம் நாளும் இவற்றனவேம் என — யாங்களெக்காலமும் இத்திருமாலை நிகருவேமல்லமென்று,—நண்ணியாங்கு — சேர்ந்தாற்போல்,—தாம நாளும் இருந்து உழல்கின்றன — தாங்கள் காட்டோடும் பிரிதியாகத்திரிகின்றன. எ—று.

தங்குலத்துக்குப்புகழ்கொடுத்தமையே பிரியாமைக்குக்காரணமாயிற்று. ஆறுமை நிகராமை. (௬௫)

தணியாவிமையோர்கள் துணையூட்டுநர் சாலவாங்
கணிநாமணியார்ப்பெழுதூன் முறையாய்ந்ததே போன்
மணியார்ப்பெழுவெங்கணும் மேயின மண்ணகத்தோர்
பணித்தேவரெலாருமுறுப்பிற் பயின்றாலலர்,

(இ-ள்.) மண்ணகத்தோர் பணித்தேவர் எலாரும் - மண்ணுலகத்தார் பணிகின்ற தேவர்களெல்லாரும்,—உறுப்பிற் பயின்ற நல்அூ - தமமுறுப்பினாலன்றே வளர்க்கப்பெற்ற நல்ல பசுக்கனானவை,—இமையோர்கள் தணியா உணவூட்டுநர் - தேவர்கட்குக் குறையாத நிவேதனத்தை ஊட்டுபவர்களாகிய அந்தணர்,—அங்கண் சால அணி நாமம் ஆர்ப்பு எழும் - அவ்விடத்தில் மிகுதியாக அழகிய [illegible] பெருதற்குக்காரணமான,—நூல்முறை ஆய்ந்ததுபோல - நூல் [illegible] முறையை ஆராய்ந்தது போல,—மணி ஆர்ப்பு எழ எங்கணும் மேய்வன - [illegible] ஆர்ப்பெழும்படி எவ்விடங்களிலும் மேயாநின்றன. எ—று.

நூல்முறை - பூசைமுறை. மணியடித்துக்கொண்டு பூசைக்குரிய தூபதீபம் முதலியவற்றை யமைத்தலால், அணிநாமணியார்ப்பெழும் தந்தேபோலென்றார்; ஆவினுடம்பிலே தேவர்கள் யாருமுள்ளாரென்பது, இராமாயணத்தும் பின்னர்க் கூறப்படும்.

உழலைத்தொழூவானிரை சாலவுவக்கும்வண்ணம்
குழலத்தெழுமின்னிசையெவ்வுயிருங்குளிர்ப்ப
வெழுதுற்றநல்லவரின்புறத்தக்கதியார்க்கும்
கழலற்றவின்பப்பயனுய்க்களிட்டிப்பதன்றே.

(இ—ள்.) உழலைத்தொழு ஆனிரை - உழலைமரங்களைப்பொருத்திய தொழுவிலுள்ள பசுநிரைகள்,—சால உவக்கும்வண்ணம் - மிகமகிழும்படி,—குழலத்து எழும் இன் இசை - வேய்ங்குழலினின்றெழும் இன்னிசையானது,—எவ்வுயிரும் குளிர்ப்ப எழுவுற்றது - எவ்வுயிர்களுங் குளிர்ச்சியடையவெழாநின்றது,—நல்லவர் இன்புறத் தக்கது - நல்லவர்களின்பமடையத் தக்கசெயல் யாதாயினும்,—யார்க்கும் கழல் அற்ற இன்பப் பயனுய் - யாவர்க்கும் நீங்காத இன்பப்பயனாகி,—களிட்டிப்பது அன்றே - களிப்பிக்குஞ் செய்வதொன்றன்றே. எ—று.

ஓரறிவுடைய மரமுதலியனவும் இசையாலினறனவென்பார், குழலத்தெழுமின்னிசையெவ்வுயிருங்குளிர்ப்பவெழுவுற்றதென்றார், குழலென்றனையது - குழலத்தென விகாரப்பட்டது. கழல - நீங்குதல்தொழிற்பெயர். பசுக்களின்பமடைய ஆவுறுப்பிலுள்ள தேவர்கள் மகிழ்வர், அவர்மகிழ ஆன்மாக்களெல்லாம் மகிழ்வடையும், ஆதலின் ஆனிரை சாலவுவக்கும்வண்ணம், குழலத்தெழுமின்னிசையெவ்வுயிருங்குளிர்ப்ப வெழுவுற்றதென்றும், நல்லவரின்புறத்தக்கதியார்க்குங்கழலற்றவின்பப்பயனுய்க்களிட்டிப்பதன்றே' எனவுங்கூறினார், இதுவேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (கங)

அலைதுளிப்பசுங்கருநலைபரவித்துவேறு
வெலதுயப்பரிட்டசமழ்த்தநகருரவேர்தடரைய

புலனும்புனனுந்தமையூட்டினாபொற்பவிணன்னோக்
கொலனும்பயமாதியுண்பயனுபகருங்கற்ரு.

(இ—ள்.) தன் புலனும் புனனும் ஊட்டுநர் பொற்ப — தமக்குப் புல்லையும் புனலையும் ஊட்டுவோர் அழகடைய,—விண்ணோர்க்கு ஒலனும் பயம் ஆதி உண்பயன் — தேவர்கட்குப் பிரீதியாகிய பாலமுதலிய உணவுப்பொருளை,— உயக்கும் கனது ஆ — உதவும் கன்றையுடைய பசுக்களானவை,—அலனும் பகனும் கருது அன்பர் — இரவும் பகலும் தம்மைத்தியானிக்கும் அன்பர்கள்,—அளித்த ஏற்று — தமக்கிடும் (புத்திரபுஷப) முதலியவற்றை அநுபவித்து,—வெலனும் பரபோகம் விளைத்து அருள் சேர்ந்த கோப — (பாசத்தை) வெல்லும் பரபோகத்தை ஊட்டியருளும் இறைவனை நிகர்ப்பன. எ—று.

தமக்கு என்பது தமை என்றும் தம்மை உண்ணவென்பன இடைக்குறைந்தும் ஊன்று ஆகற்றுவென விகாரப்பட்டுப் நின்றன. இடைவிடாத்தியானமுடையோரென்பார் அலனும்பகனுங்கருதன்பரென்ருர். (கூஅ)

தாற்றுக்கதிர்காலவரகம்பயிர்சாமைசொன்னெ
லாற்றக்கிளருந்துவரைப்பயிராதிமுற்றும்
தோற்றிக்கிளையோடினிதுண்டினமூன்றுந்தன்றப்
போற்றிக்குடிமல்கியபொற்பினபாடியெல்லாம்.

(இ—ள்.) பாடி எல்லாம் — முல்லைநிலத்தூரெல்லாம்,—தாற்றுக் கதிர்கால வரகம்பயிர் — குலையாகிய கதிரைக்கக்கும் வரகுப்பயிர்,—சாமை சொன்னெல் — சாமைப்பயிர் சோழனப்பயிர்,—ஆற்ற கிளரும் துவரைப்பயிர் ஆதி — மிக உயர்ந்து வளரும் துவரைப் பயிர் முதலியவற்றை —முற்றும் தோற்றி,—முழுதும் விதைத்து — கிளையோடு இனிது உண்டு — உறவினரோடினிதாகவுண்டு,—இனம் மூன்றும் தன்ற போற்றி — மூவினமும் விருத்தியடையும்படி அவைகளைக் காப்பாற்றி,—குடிமல்கிய பொற்பின — குடிகணிறைந்த வாழ்க்கையுடையன. எ—று.

அம் சாரியை. போற்றி நிறைந்தவெனக் கூட்டுக. மூவினம் மாடு, ஆடு, எருமை எனபன. அது "நெடுமால்குறும்பொறைநாடனெ" என்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்திரத்தானுணர்க. தாற்றுக்கதிர் பரிக்கோல்போன்ற கதிரெனினுமாம். (கூகூ)

குளிர்மென்மொழிநேருவதென்றுகொழுஞ்சுவைப்பா
லொளிர்செந்தழலுய்த்தறுநாமமற்றொன்றதாக்கி
வளமங்கையர்மத்திநுடைத்தலுமாழ்கியோவென
றளறுஞ்செயல்போற்குமிழ்ப்பெழுங்காலையெங்கும்.

(இ—ள்.) வளம் மங்கையர் — வளத்தையுடைய மாதர்,—கொழுஞ் சுவைப் பால் — முதிர்ந்த சுவையுடைய பாலானது,—குளிர் மெல் மொழி நேருவது என்று — (தமது) குளிர்ந்த மெல்லிய சொல்லை ஒப்பது என்று,—ஒளிர் செம் தழல் உய்த்து விளங்காநின்ற சிவந்த நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சி,—உறு நாமம் மற்று ஒன்று ஆக்கி — அதற்குள்ள பெயர் வேறொன்றாக்கி,—மத்தின் உடைத்தலும் — மத்தினால் உடை

த்தபொழுது,—மாழ்கி ஓனறு அளறும செயல்போல - மயங்கி ஐயோவெனறலறு ஞசெயல்போல,—காலை எங்கும - உதயகாலத்தில வீடுகளெங்கும,—குமிறு ஆரப்பு எழும - குமிறும ஒலியானது எழாநிறகும. எ-று.

• காமம் மறறொனறுக்கல் தயிரெனனும பெயராகலல. அளறல - ளவொறறுமை அது பகுதிப்பொருள விகுதி. உடைத்தல - கடைதல. (எ௦)

வார்கண்டமுலைத்துணைவாணமுகமஙகைநலலார
காரகண்டுகவிழத்தவிழிப்புனல்காலசெயதனபார
தேர்கணடுமிழோகைவிழிப்புனலசேரவாறு
ஊாகணடநெடுமபணைசெனறினிதோமபுமனறே.

(இ—ள்.) வார்கண்ட துணைமுலை - கச்சையணிந்த துணையாகிய முலையையும,—வாள் முகம — ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுமுடைய,—மஙகைநலலார - மஙகைப்பருவப் பெண்கள்,—கார கணடு கவிழ்த்த விழிப் புனல - காரகாலத்தைக் கணடு சொரிந்த விழி நீரானது,—கால செய்து - காலவாயாகி,—அன்பர் தேர் கண்டு உமிழ ஓகை விழிப்புனல சேர - காதலருடைய தேர்வரவைக்கணடு சுகருகினற உவகைக்கணணீரதனொடுசேருதலினால,—ஆறு ஆய - ஆறாகி,—ஊர்கண்ட நெடுமபணை செனறு - மருதநிலத்திறபொருந்திய கழனியிறசெனறு,—இனிது ஓமபும - இனிதாகப் (பயிர்களைக்) காக்குமன-று.

காரகணடு கவிழ்த்த விழிப்புனல, காரகாலத்துவருவோமெனறகாதலர வாராமையால் உளதாகிய சோகக்கணணீர, வாரகணடமுலையெனபது தேனசெயதகசசுத்தயனனறுறபோல நினறது. (எக)

தடககுஙகுமதனதயனலலாரதமியரயகாலைக
கிடககுஙகிடையலலதிலலாமைகிளககுமாபோற
கடககுஙகழைவாரசிலையானசரணையாகவேவு
மடககுமபசுநதேனகமழமுலலையணிநதமுலலை.

(இ—ள்.) குங்குமம் தடம தையலநலலார - குங்குமமணிந்த முலையையும அழகையுமுடைய பெணகள்,—தமி ஆயகாலை - நாயகா பிரிந்தகாலத்து,—கிடக்கும கிடை அல்லது - காமநோயினால கிடக்குங் கிடையனறி,—இலலாமை கிளக்குமாபோல - வேறுசெயலிலலாமையை வெளிப்படுத்துமாறுபோல,—கடக்கும் கழை வார்சிலையான - யாவரையும வெலலும கருமபாகிய நெடிய விலலையுடைய காமன,—சரணை ஆக ஏவும - பாணமாக ஏவுகினற,—பசுந தேன அடக்கும கமழ முலலை - பசியதேனையடக்கும பரிமளிக்கினற முலலைமலரை,—அணிந்த — பொருந்தியது,— முலலை - முலலைநிலம. எ-று.

அணிந்தது எனபதனீறுகெட்டது. பசுநதேனை அடக்கும முலலையை அழகிய முலலைநிலமானது தனகட்கொணடிருக்கும எனக்கூறினும பொருநதும. (எ௨)

வேறு.

வலகிகிலுமிழுமோலிவோதநீககுறுயபாநதாங்க
ஞலசருனறளிக்குயவோதையுபபணுக்கோடலை ஏறென

இலகுபேருழவரெல்லாமிந்திரதெய்வம்போற்ற
வலகில்சீர்வளத்தினோங்குமலர்தலைப்பழனச்சூழல்.

(இ—ள்.) இலகு பேர் உழவர் எல்லாம் — விளங்குகின்ற பெரிய பயிர்செய்வோர்க ளியாவரும், — விலகி இல உதிரும் மோலி வேந்தருக்கு — விட்டுவிட்டு ஒளிகாலும் முடியையுடைய அரசருக்கு, — உறுப்பு ஆம் தாங்கள் — உறுப்பாகிய தாங்கள், — உலகம் மூன்று அளிக்கும் வேந்தை — உலகமூன்றையுங் காக்கின்ற வேந்தனையே, — உம்பருக் கோடல் நன்று என்று — தேவனாகக் கொள்ளுதல் நல்லது என்று, — இந்திர தெய்வம் போற்ற — இந்திரனாகிய தெய்வத்தைப் போற்றுதலால், — அலர் தலைப் பழனச் சூழல் — பரந்த இடத்தையுடைய மருதநிலமானது, — அலகு இல சீர் வளத்தின் ஓங்கும் — எல்லையற்ற சிறப்பையுடைய ஐசுவரியத்தால் உயர்ந்திருக்கும். எ—று.

உறுப்புப்போறலின் உறுப்பாமென்றார். உலகமூன்று - பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்பன. தாமும் மூவுலகினார்க்கு முபயோகப்படுதலால் மூவுலகிற்குமுரிய இறைவனையே தெய்வமாகக்கோடல் நியாயமெனப்பார் "உலகமூன்று அளிக்குமவேந்தை உம்பராகக்கோடனன்றென்றார். மூன்றுலகிற்கு முபயோகப்படுதல் "சுழன்றுமேர்ப்பின்னது உலகம்" என்பது முதலியவற்றானுணர்க. (௭௩)

தெவ்வியவவுணர்க்காய்ந்துதிருவரசளித்துச் சேண்மை
வவ்வியவிளைய மாயன்மருங்கலாமைபோலா
நவ்வியுறை [illegible] நறும்புனற்குழற்கினப்ப
கவ்விய [illegible] வளாயவதியுமவணம்.

(இ—ள்.) நவ்வி [illegible] வஞ்சூழ்ந்த நறும்புனற் குழற்கு — மான்களையுடைய மு[illegible] [illegible] னமைபொருந்திய மருதநிலத்திற்கு, — இனப்பம் தெவ்விய [illegible] — [illegible] பொருந்திய சுவர்க்கலோகமாகிய இந்திரன், — கடவுள் ஆய் [illegible] — [illegible] யடைந்த இருக்குந்தன்மையானது, — திரு அரசு தெவ்வி [illegible] — தனது திருவையு மரசையுங்கவர்ந்த அவுணரைக்கொன்று, — அளித்து — மீட்டும் அவனுக்குக் கொடுத்து, — சேண்மை வெளவிய இளைய மாயன் — [illegible] வானத்தைக்கொண்ட இளையவனாகிய விஷ்ணுவின், — மருங்கலாமைபோலாய் — [illegible]த்தைப் பலாதிருத்தல்போலாகும். எ—று.

கவ்வியபுறவமதிரைக்கடல் குடித்தகரத்தமாமுனியென்றாற்போனின்றது. தெவ்விய அவுணர் பகைத்த அவுணர் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். (௭௪)

அருப்புனற்கால்களோடையகனதிமணிக்காழ்பூண்டு
சுருட்பயிலிலஞ்சிபொய்கைதொகுப்பணையிலைப்பூண்டாங்கி
கருப்பொழிற்பொதும்பாரூராவனவுடனலகச்சூழ்ந்து
மருப்பணைக்கடகருகொரசிவனைசெறித்தனறச்சூழல்.

(இ—ள்.) அச்சூழல் — அம்மருதநிலம், — புனல் அருங் கால்கள் - நீர்வற்றாத காலாயங்களும், — ஓடை — ஓடைகளும், — அகல் நதி — அகன்ற நதிகளுமாகிய, — மணிக்காழ் பூண்டு — இரத்தினவடங்களை யணிந்து, — சுருள் பயில் இலஞ்சி — [illegible]

லிகளும்,—பொய்கை - பொய்கைகளும்,—தொகுடனை - கூட்டமான வயல்களுமாகி,—இலைப்பூ தாங்கி - இலைச்செறிவுபொருந்திய பூபாரத்தைத் தாங்கி,—சூழப் பொழிற் பொலியா நந்தாவனம் - பெருமைபொருந்திய சோலையும் பொதும்பரும் நந்தாவனமுமாகிய,—உடை நலகைச் சூழ்ந்து - ஆடையை அழகுபெறவுடுத்து,—மறு புகை கடக்கும் நொச்சி வலை செறிந்தன்று - மறுகைக் கூடாத பகையைவெல்லும் மதிலாகிய கைவலையையும் அணிந்திருந்தது. எ-று.

பெரீதும்பர் இளமரக்கா; அது வயல்சூழ்சோலை. நந்தாவனம்-பூஞ்சோலை. பொய்கை மனிதரால் ஆக்கப்படாத நீர்நிலை. இலஞ்சி - மடு. (௬௫)

பூஞ்சினைவஞ்சிபாங்கர்ப்புனைந்ததற்கேற்பப்பைத்தூர்
ஆஞ்சிறையடமேற்செல்லுமானவயதனெருழின்முற்றுமை
காஞ்சிவேய்ந்ததற்கேற்பக்கடிமருதினத்திறங்கிந்தாத
தீஞ்சுவைநறைநீரோடைசெறுநதிகாலகளெங்கும்.

(இ—ள்.) பூம் சினை வஞ்சி பாங்கர் புனைந்ததற்கு ஏற்ப - மலர்பொருந்திய கொம்பரையுடைய வஞ்சிமரங்களைப் பக்கங்களிலே பொருந்தியிருத்தமைக்கு ஏற்கும்படி,—பைத்தூர் ஆம் சிறை அடமேல் செல்லும் - பரந்த ஊராகிய பக்கங்களை அழிக்கும்படி அவைமேற் செல்வனவும்,—அவை - அச்சிறைகள்,—அதன் தொழில் முற்றுமை - (தமையடும்படி மேற்செல்லும்) அவ்வஞ்சியின் தொழிலானது முற்றுப்பெறுவண்ணம்,—அங்கு காஞ்சி வேய்ந்ததற்கு ஏற்ப - அவ்விடத்துக் காஞ்சியைவேய்ந்ததற்கு ஏற்கும்படி,—கடி மருது இனத்தில் சிறந்தும - விளக்கம்பொருந்திய மருதினங்களால் சிறப்படைவனவுமாகிய,—தீம் சுவை நறை நீர் ஓடை செறு நதி காலகள் எங்கும் - மதுரச்சுவைபொருந்திய வாசனையையுடைய நீரோடைகளும் அழித்தலையுடைய நதிகளும் காலவாய்களும் எவ்விடங்களிலும் பொருந்தும். எ—று.

வஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேற்கும்படி ஊராகிய பக்கங்களை அழிக்கும்படி செல்வனவும், அப்பக்கங்களானவை தம்மையழிக்கும்படி வருதலையுடைய அதின்றொழில் முற்றுப்பெறுவண்ணம் காஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேற்கும்படி மருதினங்களாற் சிறப்படைவனவுமாகிய ஓடைகளும் நதிகளும் காலவாய்களும் பொருந்துவன்க. செறு-வயல் எனக்கொள்ளினுமாம். வஞ்சிபகைமேற்செல்வோர்மேற்கொள்ளுமாலை. காஞ்சி எதிரூன்றுமாலை; இவைகளைப் புறத்திணையியலுட்காண்க. அவை, சுட்டுப்பெயர். சிறதும் என்பது பலவின்பால் தெரிநிலைமுற்று. இதற்குச் சிறக்கவருவன நதிகளும் கால்வாய்களும், மருதினங்களால் விலக்குவன ஓடைகளென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருள் ஊராஞ்சிறையடமேற்செல்லும் அவை அதன்றொழில் முற்றுமை மருதினங்களாற் சிறதும் எனப் பதங்கூட்டி முரணுதலால் அஃதுரையன்மையறிக. (௭௬)

கால்நிருமருங்குநீண்டகரைக்கலிதநெழுந்தவேழம்
வாலியபூத்துநிற்குமவண்ணஞ்செங்கணத்துப்போர்வேட்
டாலியுமன்னாசேனையணிவகுத்துடற்றவோதும
வேலிருகூட்டமெனவிளங்குவிடாதபோது.

(இ—ள்.) கால் இரு மருங்கும் நீண்ட கரை — கால்வாய்களின் இருமருங்கும் நீண்டிருக்கும் கரைக்கண்ணே,— கலித்து எழுந்த வேழம் — தழைத்து எழுந்த கரும்புகளானவை,— வாலிய பூத்து இறக்கும் வண்ணம் — வெண்ணிறமுடையவாய்ப் பூத்திறக்கும் அழகானது,— செங்களத்துப் போர் வேட்டு — போர்க்களத்து யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பி,— ஆலிய மன்னர் சேனை — ஆரவாரிக்கும் அரசருடைய சேனைகள்,— அணிவகுத்து — அணியைவகுத்து,— உடற்ற ஏந்தும் — சமர்செய்யும்படி ஏந்துகின்ற,— இரும் வேல் ஈட்டம் என்ன — பெரிய வேற்படைக்கூட்டம்போல,— இடங்கள்தோறும் விளங்கும் — இடங்களிலெல்லாம் விளங்குவன. எ—று.

வேழம் பூத்திறக்கும்வண்ணம் அரசர்சேனையேந்தும் வேற்கூட்டம்போல விளங்குவவெனக. (௭௭)

அளிநரம்புளரநாரையமிழ்திசைப்பீலியூதத்
தெளிதிரைமுரசமார்ப்பச்சேவடிக்கம்புள்சூட
நளிசிறைக்குரண்டந்தாழ்ந்துநலந்தகவொடுங்கிநிற்ப
மிளிர்மணிமலர்மேலன்னம்வீற்றிருப்பனநீரோடை.

(இ—ள்.) அன்னம் — அன்னமாகியவரசன்,— அளி நரம்பு உளர — வண்டுகள் நரம்புக்கருவி வாசிக்கவும்,— நாரை அமிழ்து இசைப் பீலி ஊத — நாரைகள் அமிழ்தம்போலும் இசையாகிய சின்னத்தை யூதவும்,— தெளிதிரை முரசம் ஆர்ப்ப — தெளிந்த திரையாகிய முரசப்பறை யொலிக்கவும்,— கம்புள் சே அடி சூட — சம்பங்கோழிகள் சிவந்த அடிகளில் வணங்கவும்,— நளி சிறை குரண்டம் தாழ்ந்து நலம் தக ஒடுங்கி நிற்ப — குளிர்ந்த சிறையையுடைய கொக்குகள் வணங்கி நன்மைபொருந்த ஒடுங்கிநிற்கவும்,— மணி மிளிர் மலர்மேல் — அழகிய விளக்கமுற்ற தாமரைமலரின்மேல்,— வீற்றிருப்பன — கொலுவிருக்கப்படுவன,— நீரோடை — நீரோடைகள். எ—று.

இதற்கு அன்னம் நீரோடைகளிற் பொருந்திய மலரின்மேல் கொலுவிருப்பனவென வுரைப்பினும் அமையும். நலந்தக - வசீகரிக்குமவழி வல்லிதுதல். செயப்பாட்டுவினையுணர்த்தும் படுவிகுதி தொக்கது. நலந்தகவொடுங்கல் அரசனுக்கெதிரே குடிகள் ஒதுங்கிநிற்றல்போல வணங்கித்தொடொதுங்கல். (௭௮)

இந்திரற்காக்கம்வேண்டியீட்டியவேள்வித்தீயின்
வந்தெழுமவுணர்தாக்கமறுகுமேழ்முனிவரேய்ப்ப
மூந்துசெங்கமலத்தேனுண்மூசளிவெண்பூச்செந்தாது
தந்தலைமிடைப்பவன்னந்தணப்பனவிலஞ்சிதோறும்.

(இ—ள்.) அன்னம் — அன்னப்பறவைகள்,— இந்திரற்கு ஆக்கம் வேண்டி ஈட்டிய — இந்திரனுக்கு ஆக்கம்வருதலை விரும்பிச் செய்யப்பட்ட,— வேள்வித் தீயில் வந்து எழும் அவுணர் தாக்க — யாகாக்கினியினின்றுந் தோன்றியெழாநின்ற அவுணர்கள் எதிர்த்தலினால்,— மறுகும் ஏழ் முனிவர் ஏய்ப்ப — மனமயங்கும் ஏழு முனிவர்கள்போல,— மூந்து செம் கமலத் தேன் உண் மூச அளி — முகர்ந்து செந்தாமரைமலரின் தேனையுண்டு மொய்க்கும் வண்டுகளானவை,— வெண்பூ செந்தாது தம் தலை மிடைப்ப —

வெண்டாமரைமலரை நிகர்க்கும் தங்கட்கலையின் மிகுத்தலினாலே,—இலஞ்சி தோறும் ணப்பன — [illegible]லைகடோறும் நிகருவன. எ-று.

ஆக்கம்—மேன்மேலுயர்தல். இந்திரனுடைய வேண்டுகோளின்படி எழுமுனிவரா லொரு செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியில் அநேகம் அசுரர்தோன்றி அவர்களைத் துரத்தினு ரென்பது புராணகதை. இது பொருண்மையணியும் உவமையணியும். (எஉ)

ஓம்புதன்குறியினோடு முறைந்தெனக் கமலம்பூத்த
தேம்புனற்றடத்துண்மேதிசென் றுமேய்ந்துழக்கவிண்ணி
றாம்பெருவாளைவெய்யோற் றாக்குவக்கமலத்தேவி
கூம்புறப்பானாணீங்குங்குற்றங்கண்டொறுத்தன்மான.

(இ—ள்) தீம்புனல் – மதுரமாகிய நீரானது,—ஓம்புதன் குறியினோடும் உறைந்தென் – பாதுகாக்கின்ற தன்னடையாளமாகிய (கோகனதக்) குறியோடு மிருந்தாற் போல்,—கமலம் பூத்த தடத்துள் – தாமரைமலர் அலர்ந்த தடாகத்தினுள்ளே,—மேதி சென்று மேய்ந்து உழக்க – எருமைகள்சென்று மேய்ந்துழக்குதலினாலே,—தாம் பெரு வாளை விண்ணில் வெய்யோன் தாக்குவ – எழுந்துபாயும் வாளைமீன்கள் ஆகாயத்தின் மீது வரும் சூரியன்மீது தாக்குவன,—கமலத்தேவி – தாமரைமலரென்னு மனைமனை வியானவள்,—கூம்புதல் உற – குவிவடைய,—பானாள் – பாதிநாளில்,—நீங்கும் குற் றங் கண்டு,—பிரிந்தகுற்றத்தைக் கண்டு,—ஒறுத்தல் மான – தண்டித்தாற்போல். எ-று.

உறைந்தாலெனப் துறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது. தாவுமெனனும் செய்யுமென்னெ ச்சத் திறுதியிரமெய் கெட்டது. கூம்புதல் கூம்பு என முதனிலைமாத்திரையாய் நின் றது. நீரின்குறி - கோகனதமென்பது "குறிகளவச்சிரத்திஞெடுகோகனதஞ்சுவத்தியறு புள்ளியமுதலிந்து" என்று பஞ்சபூதக்குறிகூறும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானு ணர்க. (எஙு)

பண்டொருகோள்வாய்ப்பெய்துபாற்றியகரியபுத்தேண்
மிண்டியகோள்களுள்களவேறுள்மீன்முற்று
முண்டுபின்னுமிழ்வபோல்வுரைத்தவன்னவ்றறையெல்லாங்
கொண்டுளமடக்கிக்கால்வகுருமலர்ப்பொதும்பரீட்டம்.

(இ—ள்.) குருமலர்ப் பொதும்பர் ஈட்டம் – நிறம்பொருந்திய மலரையுடைய சோலைக்கூட்டங்களானவை,—பண்டு ஒருகோள் வாய்ப்பெய்து பாற்றிய – முன்னொருநாளில் ஒப்பற்ற கோளாகிய வெள்ளியைத் தம்வாயிலிட்டு (அபானத்தா)லிறக்கிய,—கரியபுத் தேள் – வைரவக்கடவுள்,—மிண்டிய கோள்கள் நாள்கள் வேறு உள் மீன் முற்றும் – நெருங்கிய (சூரியன்முதலிய) கோள்களும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் அவற்றி ற்கு வேறுயுள்ள வானமீன்களுமாகிய முழுவதையும்,—உண்டு பின் உமிழ்வ போல – முன்போல வாயிலிட்டுப் பின்னுமிழ்ந்தாற்போல,—உரைத்த அன்னவற்றை யெல்லா ம் – முற்கூறிய கோள்முதலியவனைத்தையும்,—உள் அடக்கிக்கொண்டு கால்வ – தம்மு ள்ளே அடக்கிக்கொண்டு பின் வெளியில்விடுவன. எ-று.

உளதாம் -- உளதாமென்ற தென்க. தொள்ளையுமாம். முன்னொருஞான்று சுக்கிரனுடைய கொடுமையைத் தேவர்கள் கூறக்கேட்ட வயிரவக்கடவுள் அவனை விழுங்கப் பின் அவன் அருந்தவம்புரிந்தமையால் சுக்கிலத்தாற் கழிந்தாரென்பது புராணகதை. (அக)

வேறு

புரிமுறுக்குடைந்து தேறல்வார்ந் திழியும் புதுமலர்க் கற்பகமலிந்த
விரிபுகழ்த் துறக்கம் வந்ததெய்வதமா மேதகவிந்திர காரணத்தா
லுரிமைகொண் டுலகுக்கூர்தியா மதாமு முடங்கவன் பயில்வது போலாம்
வரியளிமுரலும் பொழிறொறு நிவந்த மதிறொறு மழைக்குலம் பயிறல்

(இ-ள்) வரி அளி முரலும் பொழில்தொறும் - இசை பாடுகின்ற வண்டுகள் பாடும் சோலைகளிலும், - நிவந்த மதில்தோறும் - உயர்ந்த மதில்களிலும், - மழைக்குலம் பயிறல் - மேகக்கூட்டம் படிதல், - புரி முறுக்கு உடைந்து - புரிந்த முறுக்கு உடைந்து, - தேறல் வார்ந்து இழியும் - தேனொழுகப் பொழியும், - புதுமலர்க் கற்பகம் மலிந்த - புதுமலரையுடைய கற்பகக்காவினாற் சூழப்பட்ட, - விரிபுகழ்த் துறக்கம் - பரந்த புகழையுடைய தேவருலகிற் சிறந்த இந்திரன், - தெய்வதமா மேதக வந்த காரணத்தால் - (அங்கிலத்திற் தேவனாயாய மேன்மைத்தகுயப்படியுறைந்தவே) ... யினால் - உலகுக்கும் ஊர்தியாம் தாமும் - அவனூர்ந்து செலுத்தப்படும் வாகனமாகிய நாகங்களும், - உரிமைகொண்டு - உரிமைபெற்று, - அவனை உடங்கு பயில்வது போலாம் - அந்நகரத்தில் இந்திரனோடும் கூடியிருத்தலை ஒக்கும் எ-று.

பொழிறொறும் மதிறொறும் மழைக்குலம்பயிறல் துறக்கமே யுறு அங்கிலத்திற்றேவனாயிருத்தலின் அவன் வாகனமாகிய நாகங்களும் உடங்குபயில்வன போலுமெனக் கூறிக. தொறுமென்பன விடப்பன்மையைக் காட்டிநின்ற சொற்கள். (அஉ)

மணிநிறக்கமுகு மிடறிறக் கவித்தயாம விரியாதபெண்டாளை
தணிபுனற் கயத்துத் தோற்றிய நிழலைச் சூழ்த்தவன் மீனெனவெருவி
யணிமலர் மிசையாத கலெருமையின் பிணாடிருந்துபா தசெம்மதிபோற்
றிணிமுகி லொழுக்கு இடைப்பய ணுய்ந்து செல்லுவ சிறையனத்தொழுதி.

(இ-ள்) தணிபுனல் கயத்துத் தோற்றிய -- தெளிந்த நீரையுடைய வாவிகளில் தோன்றப்பட்ட, -- மணிநிறக் கமுகு மிடறு இறக்கவித்த -- நீலமணிபோலும் நிறத்தினையுடைய கமுகுகளின் மிடற்றிடியுமப்பு தழைத்த, -- யாம விரியாத பெண்டாளை நிழலை - மடல் வாய் விரியாத மெல்லிய பாளையின் நிழலை, -- சூழ்த்த வாளமீன் என வெருவி -- அச்சத்தைத்தரும் முதலையென்று அஞ்சி, -- அணிமலர் மிசையாத அகலம் -- அழகிய மலர்களை மேயாது அகலுகின்ற, -- எருமையின் பிணா -- எருமைக்குப் பிணவோ, -- சிறை அன்னம் தொழுதி -- சிறகுபொருந்திய அன்னக்கூட்டங்களானவை, -- அடர் இருள் தாரகை செம்மதி போல -- நெருங்கிய இருளைத் தாரகைச் செல்லுகின்ற சந்திரனைப்போல, -- திணிமுகில் ஒழுக்கு இடைப்பய ணுய்ந்து செல்லுவ -- திணிந்த முகிலொழுக்கு ...
[illegible] ... துவன.

[illegible]

[illegible] பயந்து [illegible] மேய
[illegible] பின்னே [illegible] அவற்றின் [illegible] பால்
[illegible] செல்லுவவெனக் கூட்டுக. இது மயக்கவணி. (அங்

[illegible] செய்ங்கனை [illegible] பருகு
மணிமுகிற்குலத் [illegible] சுவையினா [illegible] போலும்
வளிவழக்கழுங்கபிடைக்குபலகுலைகண்மடலிறக்கான் றபூம்பாளைக
குளிர்மணங்கமழ்ந்து [illegible]

(இ—ள்.) வளி வழக்கு அழுங்க மிடைந்து — காற்றின்செலவினையும் தடைபட
நெருங்கி,—பல் குலைகள் மடல் இறகான்று — பலகுலைகளையும் மடல் ஒடியும்படி ஈன்று,—பூம்பாளைக்குளிர்மணம் கஞற்றி — பூவையுடைய பாளைகளின் குளிர்ந்த மணத்தை எழுப்பி,—நிழன்று வான் ஓங்கி — நிழல்செய்து வானின்கணுயர்ந்து,—துயின் [illegible] தவழும் மேகக்கூட்டத்தைத் தடவுவனவாகிய,—[illegible] தெங்குகளானவை, தெளி புனல் உகுத்து — தெளிந்த மழையாகிய நீரைச்சொரிந்து,—தங்களைப்புரக்கும் செய்ந்[illegible] பழித்து — தங்களைக்காக்கின்ற அச்செய்ந்நன்றியைக்கருதி,—உவா பருகும் அளி முகில் குலத்துக்கு — உப்புநீரைப் பருகுகின்ற உலகினைக்காக்கும் முகிற்கூட்டங்களுக்கு,—அரும் சுவை இளநீர் அளிக்கிய [illegible] போலும் — அரிய சுவையையுடைய இளநீரைக் [illegible] விரும்பினபோலும். எ-று.

உவாபருகுமமுகில் அளிமுகிலெனத் தனித்தனி சென்றியையும, (அச

சிறையளிக்குலங்கண்முரன்றலர்தோறுஞ்செலவுவதிவவியாழெழுப்பி
நறைமலர்தொறும்வேறிறைகொளுந்தேவர்நயப்புறவினனிசைபிழற்றி
நிறைவரங்கிடைத்தபோதுமெய்யடியார்நிகர்க்குநந்தனவனங்கள்
பொறையுயிர்தாதுகுவிவனவறைபடப்பொழிமதுபெய்யாப்பனபணைக்கே.

(இ—ள்.) சிறை அளிக்குலங்கள் முரன்று — சிறகையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் இசைபாடிக்கொண்டு,—அலர்தோறும் செலவுவ — பூக்கடோறுஞ் செல்லுவன,—திவவு யாழ் எழுப்பி — வலிக்கட்டையுடைய யாழையி[illegible]—நறை மலர்தொறும் வேறு இறைகொளும் தேவர் நயப்புற — வாசனைபொ[illegible]கடோறும் வேறுவேறாய்த் தங்கும் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைய,—இன இ[illegible] — இனிய பண்ணைப்பாடி,—[illegible] வரம் கிடைத்த போதும் — (அத்தேவர்மாட்டுத் தாங்கருதிய) வரத்தைப்பெற்றுச் செல்லும்,—மெய் அடியார் நிகர்க்கும் நந்தனவனங்கள் — மெய்யடியாரை நிகர்க்கின்ற அந்நந்தனவனங்களால்,—பொறை உயிர் தாது குவிவன — சொரியப்பட்ட தாது குவிந்திருப்பன,—பொழிமது அவற்றை பணைக்கு பெய்யாப்பன — அந்நந்தனவனங்களிற் பொழியப்பட்ட தேனை அத்தாதுக்களைக் கழனிகளுக்கு வாரிக்கொண்டு செல்வன. எ-று.

[illegible] பாடிக்கொண்டு செல்லுதல் மெய்யடியார்நிகர்க்கின்ற நந்தனவனங்களின் எனக் கூட்டுக. நறைமலர்தொறும் வேறு இறைகொளுந் தேவர் பிரமன் முதலி[illegible] பொறையுயிர்தல் — ஈனுதல். (அடு

மள்ளர்தடந்தோள்வடிவெழுதருவனைப்புவளைசெறிந்தீர்க்க
தங்கியகல்லதாறுதளைதொறுமுழவர்தலையளிபுரிவனகரும்பர்
அவலைகுழையவணர்க்குநாணுகவுடலெலாமுடைவனகரும்பர்
பகலெமைக்குணமுடைவனைப்பகைகாகப்பரம்புவதாமரையருமபா.

(இ—ள்.) உழவர் - பயிர்செய்வோர்கள்,—மள்ளர் தடந்தோள் வடிவெழும் தங்கள் பணிவிப்போருடைய விசாலமாகிய தோளின் வடிவழகும்,—அரக்கு உறைப்பும் - அவர்களுடைய அரத்தினைப்பும்,—வால் எயிறு நீர்க்களையும் - வெள்ளிய பற்குறியால் உண்டாகும் நீர்களையும்—தங்கிய கல்லதால் - பொருந்திய கலத்திலே,—தளை தொறும் - வயல்தோறும்,—தலை அளி புரிவன கரும்பர் - தலையளிசெய்து காக்கப்படுவன கரும்புகள்,—வேள் - மன்மதன்,—அதற்கு அலை குழைய வணக்கும் காணுக - அக்கரும்புகள் வளைவளைக்கும் காண்பியாக—உடல் எல்லாம் உடைவன கரும்பர் - பகைநக சொல்லாம் நெருங்குதலை வண்டுகள்,—பகைமையாக - அவனேயும் பகைவராக,—பங்கம் எங்கணும் பரம்புவ - சூளங்களைவிடத்தும் பரம்புவன,—தாமரை அரும்பர் - தாமரை அரும்புகள் எ-று.

கரும்பு - செங்கரும்பு. கரும்பா - சுரும்பா. அரும்பா வென்ன இறுதிப்போலி. அவலை - ஒருசொன்னீர்மைத்து. (அசு)

இரவெலாங்கணவனைக்கலவியிற்றிளைத்தவிருநிலமடந்தையக்கலவியின்
விரவுசெந்நிறத்தவிழிகளுந்ததைந்தவிழுக்குறியிதழ்க்கனிவாயும்
பராவிழிப்படுத்தற்குள்ளங்காண்பபாணியானமூடியதேய்ப்ப
வரம்பலாக்கழுநீர்க்குமுதமுமலர்ந்தபகலின்மலர்முகங்குவிவனவயல்கள்.

(இ—ள்.) இரவு எலாம் கணவன் கலவியில் திளைத்த - இராக்காலம் முழுதும் நாயகனோடு கலவித்தொழிலின்மூழ்கிய,—இரு நில மடந்தை - பெரிய பூமிதேவியானவள்,—அக்கலவியின் விரவு செம் நிறத்த விழிகளும் - அப்புணர்ச்சியால் பொருந்திய செந்நிறத்தையுடைய கண்களையும்,—ததைந்த விழுக்குறி இதழ்க்கனிவாயும் - பற்களாலாகிய சிறந்த குறியையுடைய இதழ்பொருந்திய கனிபோலும் வாயையும்,—பராவிழிப்படுத்தற்கு - பிறர்களுக்குப் புலப்படுத்தற்கு,—உள்ளம் நாணி - மனத்தில் நாணமுற்று,—பாணியால் மூடியது ஏய்ப்ப - கைகளால் மூடிக்கொண்டதுபோல,—வயல்கள் - கழனிகளிலுள்ள,—வரம்பு அலா கழுநீர் குமுத(மலர்) - மேன்மைபொருந்திய செங்கழுநீர்மலரும் குமுதமலரும்,—முளைபகலில் மலர்முகம் குவிவன - முளைபகலிலே மலராகிய முகங்களைக் குவித்துக்கொள்வன. எ-று.

கணவன் சந்திரன் என்னவும் ஒருசொல். பற்குறி மூடியிருக்குதிமூதலைப் பல்லவண்டப்பட்டுச் சிறந்திருத்தலால் தாதவிழுக்குறியெனப்பட்டது. மகளிர் கணவரோடு புணர்தலில் கண்சிவத்தலும் வாயவெழுத்துமியல்பெனக.

மேகமண்டலத்தைத்தைவருவாழைவிரவுவதொருபுறமாகப்
பூகமெனறயிராபயரிவன்செழுகரும்புபொருவதொருபுறமாக

நாவலின் கனியுமஞ்சள் இஞ்சிகளுங்கலப்பனவொருபுறமாகக்
காய்க்குலைக் கதிர்ச்செந்நெல் விளைக்கும் களமாகக் கட்டமைப்பிரமால்.

(இ-ள்) மேடமண்டலத்தைத் தொடுகின்ற வாழை — மேடமண்டலத்தைத் தொடுகின்ற வாழைச்சோலை — ஒருபுறமாக விரவுவது — ஒருபக்கமாகப் பொருந்துவது, — பூகம் என்று ஆயிரம் திவாகரம் எழு கரும்பு — கமுகென்று ஐயங்கொள்ளும்படி உயர்ந்தோங்கும் கரும்பின் காடு, — ஒருபுறம் ஆக போதலுவது — ஒருபக்கமாக நெருங்கியிருப்பது. நாவலின் கனியும் மஞ்சள் இஞ்சிகளும் — வேறுள்ள கொடிகளும் மஞ்சட்செடி இஞ்சிச் செடிகளும், — ஒருபுறமாக கலப்பன — ஒருபக்கமாகப் பொருந்துவன, — இடமெலாம் கதிர் கொள் செந்நெல் விளைக்கும் களமாகக் காட்டலை — ஏனை இடங்களிலெல்லாம் காய்க்கும் கதிரையுடைய செந்நெற்கள் விளைக்கும் களமாகளுடைய வெளியானது, — ஒருபுறமாக இருக்கும் — ஒருபக்கமாக இருக்கும். எ-று.

இதனால் நன்செய்ப் பயிரும் புன்செய்ப்பயிரும் தத்தமக்குரியவிடங்களில் வேறுவேறாயுள்ளனவென்பது கூறப்பட்டது. (௮௰)

பள்ளிகொண்டுறங்கும் புள்ளினமீயபண்ணினார்போலெழுந்திரியக்
களையினமயினை வடிந்தோச்சோகப்பவீழ்பவரோமிக்தவள்
வளன்படைகள் பூட்டுப்புகண்மர்மலாமுழ்த்தமிர்தக்கட்டவும்
வெள்ளமெனக்கண்ணியடெனநுரைதருபட்டேட்டிவுவியன்லரோய.

(இ-ள்.) பள்ளிகொண்டு உறங்கும் புள்ளினம் — சயனமாகச்சேர்ந்து உறங்கும் பறவையினம், — ஈய பண்ணினார்போல எழுந்து இரிய — பாட்டோசைக்கு கேட்டோர் ஓடி வரை நீங்கும்) இசைவாணருடையோர்போல (பறைவிட்டு) எழுந்து ஓட, — நாயில நகையின வடினம — தேஞ்சை மிசையையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் — தகவோர் கடிய வீழ்பவர் ஓடும் அவள் (ஆரட்டோரைக்கு ம் வோசு வரைவிட்டு நீங்காத) பேனமக்கள்போல வீழ்தபலாகவேனிடோனறிக கிடசவுப — பலர் வள ஆமை படைகள் பூட்டுப் — பயிர்செய்மாதர் கூறிய கடைவயளிர் பூட்டி — பல முழுதல தமிர்தக கட்டவும் — மலரின்கிழக்குகள் பிளக்கும் டி செலுத்தும் — உழவுமென இல எவ்வுழு உரைதரு — வெள்ளங்கள் எண்ணிவொ லவென்று உரைக்கக்கூப்பட்டு ஏர் — கடாககளபொருநதய வாசளானவை — வியன் நிலம் சென்ய வளாவு — பெரியநிலம் செறியும்படி வீழுவன. எ-று.

வெள்ளம் - கணக்கு நடட்டோர்க்குக் கேட்வாதழிக் கேரணவுடையோர் கருத்தும் கருணையுடையோருட்னுறைவதும் "அறமுளக்கொலநீட்பரவைசர் அற முழித்திவாருரவலை — ரக்குளததிற, கொட்டியமாம் டூக்கெயதலுயட்டோலும், டோ டிமுறவாருறவு" என்னும் ஒளவைவாசகாணுருணாக. (௮௧)

உழுநர்களொருபாலுழுதசேறுபுநத்வேோண்டினைய ரநதநரோருபா
லழுருசேறறிட்டுமறவதுமவினாவ்வை துறைகுழுப்பிரோகதி
விழுபிட்டுவிசடைவதமடோறதிமேசவித்துநரொருபாற
செழுமுளைசேறறிரபதிரமபிணரெனிநாசிபுடைடக்கவிழ்சைவரொருபால.

(இ—ள்.) உழுநர்கள் ஒருபால் — உழுபவரொருபக்கமும்,—உழுத சேறு அழுந்த ஒள் புனல் பாய்த்துநர் ஒருபால் — உழுத அச்சேறானது அழுந்தும்படி ஒள்ளிய நீர் பாய்ச்சுபவர் ஒருபக்கமும்,— அழுகுசேறு அறிந்து — அழுகிய சேற்றையறிந்து,—மறுவலும் விளாவி — மறுபடியும் உழுது,— ஐது உற குழப்பி — அழகுபொருந்தக் குழப்பி,—சமனாக்கி — சமமாக்கி,—விழுமிய முளைகள் — சிறப்பாகிய செம்முளைகளை,—தெய்வம் போற்றி (தமது) தெய்வமாகிய இந்திரனைத் துதித்து,—வித்துநர் ஒருபால் — பெய்யென்மைபொருந்த விதைத்திடுபவர் ஒருபக்கமும்,—செழுமுளை சேற்றில் பதிந்தபின்—நிறைந்த செழுமுளைகள் சேற்றிலே பதிந்தபின்பு,—தெளிநீர் கிழமடைக் கவிழ்க்குநர் ஒருபால்— தெளிந்த நீரினைக் கீழ்மடைக்குப் போம்படி கவிழ்த்துவிடுபவர் ஒருபக்கமுமாகப் பொருந்துவார் — எ—று.

குழப்புதல் — நிலைகுலைத்தல். அழுந்துதல் - இறுக்குதல். தோக்கல் - இடையீடின்றி ஒப்பஞ்செய்தல் கவிழ்த்தல் நீரைப்பெருக விடுதல். (௧௦

திறந்தகீழ்மடைகள்சிக்கெனச்சிறைத்துச்செறித்தமேன்மடைகளைச்சேர்த்து
விறந்தநீர்பரவமுளைப்புனல்பாய்த்திவிழுமியவிடரொரீஇப்புரப்பத்
திறந்தழைமதிபோல்வெள்ளொளிவிரிக்குநெல்முளைமுழுவதுமதியின்
உறைந்தபைங்கிரணமெனப்பசந்தெழுந்தாங்குயாவணபணைகடோறும்.

(இ—ள்.) திறந்த கீழ்மடைகள் சிக்கெனச் சிறைத்து — திறந்துவிட்ட கீழ்மடைகளை நீர் ஒழுகாதபடி அடைத்து,—செறித்த மேன்மடைகளை சேர்த்து — அடைத்த மேன்மடைகளைத் திறந்து,—விறந்தநீர் பரவ முளைப்புனல் பாய்த்தி — மிகுந்த நீரானது எங்கும் பரவ முளைப்புனல் பாய்ச்செய்து,—விழுமிய இடர் ஒரீஇப் புரப்ப — வருந்துன்பஞ்செய்யும் இடர்தனை நீக்கிக் காப்பாற்ற,— திறம் தழைமதிபோல வெள்ளொளி விரிக்கும் நெல் முளை முழுவதும் — திறந் தழைத்த சந்திரனைப் போல வெள்ளொளியை விரியாநின்ற நெல் முளைகள் முழுவதும் - மதியின் உறைந்த பைங்கிரணமென பசந்து எழுந்து - அச்சந்திரனிடத்து பொருந்திய பசிய கிரணம்போலப் பசப்படைந்து எழுந்து ஆங்கு பணைகள் தோறும் உடாவன — அவ்விடத்துள்ள வயல்கள்தோறும் பொருந்துவன என்க. எ—று.

ஒரீஇ என்பது இங்கே பிறவினை குறித்து நின்றது. இடரை நீக்கிப்புரத்தலாவது புழு மாடு முதலியன நீக்கிவிடல் முதலியன. (௧௧

வேறு

நாறுபறித்துச்சுருணைமோதிநறுநீரலைத்துமுடிசெய்து
வேறுநிலத்தினுழத்தியாகள்விரவிப்பதிப்பவளர்தோற்றம்
கூறுபடுத்தவிழியுடலங்குற்றங்களைந்தகூற்றொழிப்பட்ட
பேறுகருவேறுடம்பெய்துசெழிக்குமுயிர்போலும்.

(இ—ள்.) உழத்தியாகள் விரவி — உழத்திப்பெண்கள் ஒருங்குகூடி,— பறித்துச் சுருணைமோதி—பிடுங்கிக் குறிப்படிவிலடித்து (மண்ணைப்போக்கி) நறுநீர் அலைத்து முடிசெய்து,- நறுவிய நீரிலலம்பிக் கட்டப்பட்ட நாற்றினை,- வேறுநிலத்திற் பதிப்ப — வேறு நிலங்களில் நட,— வளர்தோற்றம் — வளரும் தோற்றத்தினால், — கூறுபடுத்த — கூறுபடுத்தி — கூறுவன முன்னுறைந்த உடலத்தினின்று வேறுபடுத்தி,— குற்றங்

